

ਦਾਦਾ ਤਾ: ਗੁਰਦਾਸ ਸੀ

(੪੧ - ਦਾਦਾ)

ਮਾਤਾ

ਵਾਸਿਤ ਮਾਟੇ

(ਧੰਧਾ - ਵਾਸਿਤ)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ

(ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ)

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

ਐਕਸੈਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 11273

ਸ਼੍ਰੇਣੀ

੧. ਇਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਵਿਚੋਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਵਿਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।
੨. ਲਿਖਤੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਨਕਲ ਸਕੱਤਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
੩. ਕਿਤਾਬ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਧੱਬਾ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
੪. ਪੁਸਤਕ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ, ਖਰਾਬ ਕੀਤੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਥਾਂ, ਨਵੀਂ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ।

੨੨੬

S. No. 623
Acc. No. 11273

ਸਿੱਖ ਰਿਵਾਜ ਲਾਇਬਰੇਰੀ,
ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।
ਕੋਕਸ਼ਿਲ ਨੰ. 11273

ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਮੰਤਰ
ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥

ੴ

੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਲਖ ਤਮੁ ਬਾਬਾ ਮੁਕਤਿਗਮੁ
 ਓਹ ਸੀਸਾ ਰੁਚੇ ਲਗਾਹਿ ਤਿਥੁ
 ਮਗਾਨੀ ਰਾ ਪਾਥੀ ਰਤੀ ਪਸ
 ਸਿੰਘ ਖਤਰੀ ਨਾਮੁ ਲਲੀਤੀ
 - ੨॥) ਮਾਖਰੀ ਰੁਚੀ
 ਸੋਕ ਰਾਖੀ ਹਾਲੁ
 ਮਾਨਾ ਏਹਾ ਪਾਥੀ ਲਲੀਤੀ
 ਰਾਖੀ ਬਾਮਨ ਜਸਪ ਰੇ ਰੇ
 ਏ ਸਮਤ ੧੨੧੬ ਮਤੀ ਰੁਚੀ

ARE

॥ १६॥ सातिगुरुप्रसादि॥ ॥ दारुणं गीमानरत १॥

नदली॥ ॥ बुद्धीगुरुदासबुद्धेकाबेला॥ ॥

॥ ॥ नमसकारुगुरुदेवकृष्णसतिनामाजिसुमतिरुसु

दाहोमा॥ बुद्धजलुद्विचैकादिबैभुक्तिपदार्थमाहिस

माहोमा॥ ॥ ॥ जन्ममरुतबुद्धिकृतिआसीसारेगुद्वि

जैगामिटाहोमा॥ सीसाहोमासीसारेहैजन्ममरुनद्विच

दुपुसबाहोमा॥ जन्मरुगुसिरोनउत्तरेसाकतिद्वरजन्मजन्

भुगदाहोमा॥ चरनगहैगुरुदेवकृष्णसतिनामाजिसुमतिरुसु

तिकराहोमा॥ बुद्धिगुरुगतिगुरुप्रबकरिनामादनुहिस

੬

ਨਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜੇਹਾ ਬੀਉਤੇਹਾਫਲੁਪਾਇਆ॥੧॥ਪ੍ਰ
ਥਮੇਸਾਸਿਨਮਾਸਿਬਨਿਅੰਧੁੰਧਕਛੁਬਖਰਿਨੁਪਾਈਆਰ
ਕਤਿਬੰਦਕੀਦੇਹਿਗਚਪੀਚਿਤਤਕੀਜੜਤਜੜਾਈਪਉਣੁ
ਪਾਈਬੈਸਿਤੋਰਚਉਬੀਧਰਤੀਸੀਰੀਮਿਲਾਈਪਚਿਮਿਵਿਚ
ਅਕਾਸੁਕਰਿਕਰਤਾਛੁਹਮਾਮਾਦਿਸਟੁਸਮਾਈਪਚਿਤਤਪ
ਚੀਸਿਗੁਨਿਸਤ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਿਮਿਲਦੇਹਿਬਣਈਖਾਣੀਬਾਣੀਚ
ਲਿਤੁਕਰਿਅਵਾਗਉਣਚਰਿਤੁਦੇਖਾਈਚਉਰਾਸੀਹਲਖ
ਜੋਨਿਉਪਾਈ॥੨॥ਚਉਰਾਸੀਹਲਖਜੋਨਿਵਿਚਉਤਮੁਜਨ
ਮੁਸਮਾਣਸਦੇਹੀਅੰਖੀਵੇਖਣੁਕਰਨਿਸੁਣਿਮੁਖਿਸੁਭਕੋਲ

ਨੁਬਚਨਸਨੇਹੀ॥ ਹਬੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਪੇਰੀਚਉਸਤਿਸੀ
ਗੀਮਲੇਹੀ॥ ਕੀਰਤਿਦਿਰਤਿਕਾਰਿਧਰਮਕੀਖੰਟਿਖਵਾਲੁ
ਕਾਰਿਕਰੇਹੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਗੁਰਬਈਪੜ੍ਹਿ
ਸਮਾਸ੍ਰਿਸੁਣੇਹੀ॥ ਗੁਰਗੁਣੀਸਿਤੁਸਟਿਕਰਚਰਣਾਮਤੁਲੇਮੁਖ
ਪਦੇਹੀ॥ ਪੇਰੀਪਵਣੁਨਛੋਡੀਅੰਕਣੀਕਾਲਿਰਹਿਰਾਸਿਕਰੇ
ਹੀ॥ ਅਪਿਤਰੇਗੁਰਸਿਖਤਰੇਹੀ॥ ੩॥ ਓਅੰਕਾਰੁਅਕਾਰੁਕਰਿ
ਏਕੁਕਵਉਪਸਾਉਪਸਾਰਾ॥ ਪਿਚਤਤਪਰਿਵਾਣੁਕਾਰਿਪਟਿਪ
ਟਿਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸਾਰਾ॥ ਕਾਦਰੁਕਿਨੇਨਲੋਖਿਅਕੁਦਰਤਿ
ਸਾਜਿਕੀਅਮਦੁਤਾਰਾ॥ ਇਕਦੂਕੁਦਰਤਿਲਖਕਾਰਿਲਖ

ਬਿਅੰਤ ਅਸੀਖ ਅਪਾਗਾ ਰੋਮੋਰੋ ਮਾਵਿਚ ਗਪਿਓ ਨਿਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰ
 ਤਿਕੋਰੋ ਤ੍ਰਿਸੁਮਾਗਾ ਇਕਾਸਿ ਇਕਾਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਤ੍ਰਿਵਿਚ ਦਾਸਿ ਦਾਸਿ ਕ
 ਰਿਅਵਤਾਰ ਉਤਾਰਾਗਾ ਕੋਤੇ ਦੇਵਿ ਬਿਅਸਕਰਿ ਕਈ ਕਤੇ ਬਾਮਹੰ
 ਮਦਯਾਗਾ ਕੁਦਰਤਿ ਇਕੁਏਤਾ ਪਾਸਾਗਾ ਯਾਦਾਰਿ ਜੁਗਕਾਰਿ
 ਬਾਪਨਾ ਸਤਜੁਗ ਕੋਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਸਜੇ ਚਉਥਾ ਕਾਨਿ ਜੁਗਾਬੰ
 ਪਿਆਚਾਰਿ ਵਰਨਿ ਚਰੋਕੇ ਰਾਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਟਿਛਕੀ ਦੇਵਿ ਸਿਸੂਦ੍ਰ
 ਜੁਗਾ ਜੁਗਾਏ ਕੋਵਰਨਾ ਬਿਰਾਜੇ ਸਤਿਜੁਗ ਹੰਸ ਅਉਤਾਰੁ ਧਰਿ
 ਸੋਹੰ ਬ੍ਰਹਮਨ ਦੂਜਾ ਪਾਜੇ ਏਕੋ ਬ੍ਰਹਮਵਖਾਣੀ ਅੰਮੋਹਮਾਇ
 ਅਤੇ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ਕਰਨਿ ਤੁਪਾਸਿ ਅਬਨਾ ਬਿਖੇਵਖਤ ਗੁਜਾ

ਰਨਪਿਨੀਸਗੇਲਖਵਾਰਿਆਂਦੀਆਰਜਕੋਰੋਕੋਟਿਨਮੰਦ ੩
ਰਸਾਜੇਇਕਬਿਨਸੈਇਕਆਸਿਬਿਰਗਾਜੇ॥੫॥੩੩੬੩੩
ਰੁਪਧਾਰਿਸੁਰਜਬੀਸੀਵਰਿਅਵਤਾਰਾ॥ਨਉਹਿਸੇਗਈਆ
ਰਜਾਮਾਇਆਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁਪਸਾਰਾ॥ਦੁਆਪਾਰਿਜਾਵਵਹੈਸਿ
ਕਰਜਾਗਿਜੁਗਿਆਉਧਘਟੈਆਚਾਰਾ॥ਰਿਗਬੇਦਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮ
ਕ੍ਰਿਤਪੁਰਬਮੁਖਿਸੁਭਕਰਮਾਬਿਚਾਰਾ॥ਖੜੀਬਾਧੇਜੁਜਰਵੇਦਿ
ਦਖਣਮੁਖਿਬਹੁਦਾਨਦਤਾਰਾ॥ਵੈਸੋਥਾਪਿਆਸਿਆਮੰਦੇਦੁਪ
ਛਮਮੁਖਿਕਰਿਸੀਸੁਨਿਟਾਰਾ॥ਰਿਗਨੀਲੀਬਰਜੁਜਰਪੀਤਸ੍ਵੇ
ਤੀਬਰਕਾਰਿਸਿਆਮਸੁਧਾਰਾ॥ਤ੍ਰਿਹੁਜੁਗੀਤ੍ਰੈਧਰਮਉਚਾਰਾ॥੬॥

॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗ ਚਉਥਾ ਥਾਪਿਆ ਸੂਦਾ ਬਿਰਤਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਵਰਤਾਈ
 ॥ ਕਰਮ ਸੁਰਿਗ ਜੁਗ ਸਿਆਮ ਕੇ ਕਰੇ ਜਗਤੁ ਰਿਦ ਬਹੁ ਬੁਕਚ
 ਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੀ ਮੇਦ ਨੀ ਕਾਲਿ ਕਾਲਿ ਵਾਲੀ ਸਾਭਿ ਭਰਮਾਈ ॥
 ਉਠੀ ਗਿਲਾਨਿ ਜਗਤੁ ਵਿਚਹ ਓਮੈ ਅਦਿਰਿ ਜਲੇ ਲੁਕਾਈ ਕੇ
 ਇਨ ਕਿਸੈ ਪੁਜਦਾ ਓਚਨੀ ਚਸਾਭਿ ਗਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਭਏ ਬਿ
 ਅਵਲੀ ਪਤਸਾਹ ਕਾਲਿ ਕਾਤੀ ਉਮਗਾਇ ਕਸਾਈ ॥ ਗਹਿ ਅਤ
 ਪਾਵੁ ਸਾਹਿਬੁ ਜੁਗੀ ਚਉਥੇ ਜੁਗਿ ਜੇ ਦੇਇ ਸੁਪਾਈ ॥ ਕਰਮਾ ਕ੍ਰਿਸ
 ਰਿ ਸਾਭਿ ਭਈ ਲੁਕਾਈ ॥ ॥ ਚਹੁ ਦੇਵਾ ਕੇ ਧਰਮ ਮਾਥਿ ਖਟਸਾ
 ਸਤੁ ਮਾਥਿ ਰਿਖ ਸੁਣਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਕਸ ਨਿਕਾਦਿ ਕਾ ਜਿਉ ਤਿਹ

ਕਹਾਤਿਵੈਜਗੁਗਾਵੈ। ਗਾਵਨਿਪੜਨਿਬਿਚਾਰਿਬਹੁਕੋਟਿਮੰਧੀਵੈ ८
ਰਣਗਤਿਪਾਵੈ। ਇਹਮਚਰਜਮਾਨਿਆਵਦੀਪੜਤਿਗੁਣਤਿਕ
ਛੁਡੇਦਨਮਾਵੈ। ਜੁਗਿਜੁਗਿਇਕੋਦਰਨਹੈਕਾਠਿਜੁਗਿਕਿਉਬਹੁ
ਤੇਦਿਖਣਾਵੈ। ਜੀਵੇਦਗੋਤ੍ਰਿਜੁਗਿਕਾਥਿਪੜਿਰਹੈਭਰਮਨਹਿਜ
ਵੈ। ਜਿਉਕਰਿਕਾਥਿਅਚਾਰਿਬੇਦਖਟਸਾਸੜਸੀਗਿਸਾਖਸੁਣਵੈ
ਅਪੋਅਪਣੇਮਤਿਸਤ੍ਰਿਗਾਵੈ। ੯। ਗੋਤਮਿਤਪੋਬਿਚਾਰਕੋਰਿ
ਗਵੇਦਕੀਕਥਾਸੁਣਾਈ। ਨਿਆਇਸਾਸੜਕੋਮਥਿਸਤ੍ਰਿਬਿਧਕ
ਰਤੇਹੰਬਿਜਣਾਈ। ਸਭਕਛੁਕਰਤੇਵਾਸਿਹੈਹੋਰਿਬਤਾਵਿਚਚਲੇ
ਨਕਾਈ। ਸੁਹੀਸਿਰੀਕਰਤਾਰਹੈਆਪਿਨਿਆਰਕਾਰਿਦਿਖਣਾਈ।

॥ ਕਰਤਾ ਕਿਨੇ ਨ ਦੇਖਿਆ ਕੁਦਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਭੁਗਮ ਭੁਕਾਈ ॥ ਸੋ
 ਹੋ ਬ੍ਰਹਮ ਛਪਾਇ ਕੋ ਪੜਦਾ ਭਗਮ ਕਰਤਾ ਰੁਸਦਾਈ ॥ ਰਿਗੁ ਕਹੈ
 ਸੁਣਿ ਗੁਗਮ ਖਹੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨ ਦੂਜੀ ਗਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਗ ਬਿਨਾ ਨ
 ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰਿ ਜੇ ਮਨਿ ਰਿਖੁ ਬੋਲਿ ਮਜੁ ਜਰਿ ਵੇਦਿ ਮ
 ਥਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ਕਰਮਾਉ ਤੋ ਨਿਬੜੈ ਦੇਹੀ ॥ ਮਾਧਿ ਕਰੇ ਸੁਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥
 ਪਾਸਿ ਕਰਮ ਸੀਸਾ ਗਵਿਚ ਕਰਮ ਦਾਸ ਕਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸਹਸ
 ਮਨ ਹੁਚੁ ਕਾਈ ਕਰਮਾ ਅੰਦਰਿ ਭੁਗਮ ਭੁਕਾਵੈ ॥ ਕਰਮਿ ਵਰਤ
 ਏ ਜਗਤ ਕੀ ॥ ਇਕੋ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜੁਜਰਿ ਵੇਦਿ ਕਥਿ
 ਮਥਾਨਿ ਕਰਿ ਤੋਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਚ ਭੁਗਮ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਕਰਮਾ ਵਿੜਾ

ਇਜਗਤਿ ਵਿਚ ਕਰਮ ਬੀਧਿ ਕਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨ ५
ਨ ਸਹ ਸਾਜਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਆਮ ਦੇਵ ਕਉ ਸੋਧਿ ਕਰਿ ਆਬਿ ਦੇਵਾਂ
ਤਾ ਬਿਆਸ ਸੁਣਾਇ ਆਗ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਬਾਹਰਾ ਆਪੇ ਅਪ
ਣ ਬਹੁ ਜੁਣਾਇ ਆਗ ਨ ਦਰੀ ਕੀ ਸੋ ਨ ਲਿਆਵਈ ਹਉ ਮੇ
ਅੰਦਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ਆਗ ਅਪੁਪੁਜਾਇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਭਾ
ਉ ਭਗਤਿ ਦਾ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇ ਆਗ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੀ ਵੇਦਿ ਮਾਥਿ
ਅਗਨੀ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪਾਇ ਆਗ ਮਾਇਆ ਰੰਤੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜ
ਮਰੰਤੁ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਆਇ ਆਗ ਨਾਗਦਿ ਮੁਨਿ ਉਪਦੇਸਿ ਆਮਾਥਿ
ਭਾਗਵਤ ਗੁਨਿ ਗੀਤ ਕਰਾਇ ਆਗ ਬਿਨ ਸਰਨੀ ਨ ਹਿਕੋਇ ਤਰਾ

ਇਆ॥੧੧॥ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਜੁਗ ਬੀਤਤੁ ਏਕਾਕਿ ਜੁਗਿ ਕੋ ਸਿਰ
ਛੜ ਫਿਰਾਈ॥ ਵੇਦ ਅਥਰਬਣਥਾਪਿ ਆਉਤਰ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਗੁਨ ਗਾਈ॥ ਕਲਾ ਪਾਰਿ ਖੀ ਸੁਰ ਸਾਂਖਿ ਮਾਥਿ ਅਥਰਬਨਿ ਵੇ
ਦ ਕੀਰਿ ਚਾਸੁਣਈ॥ ਗਿਅਨ ਮਹਾਂ ਸਪੀ ਅਕੋ ਸਿਮਰੇ ਨਿਤ
ਅਨਿਆਈ॥ ਗਿਅਨ ਬਿਨ ਨਹਿ ਪਾਈ॥ ਐਜੇ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਜਤ
ਨ ਕਰ ਪਾਈ॥ ਕਰਮ ਜੋਗ ਦੇਹੀ ਕਰੇ ਸੋ ਅਨਿਤੁ ਖਿਨਾਟਿ ਕੇਨਰਾ
ਈ॥ ਗਿਅਨ ਮਤੇ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਰਮ ਚੁਕਾਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਅਨੀ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ॥੧੨॥ ਬੇਦ ਅਥਰਬਨੁ
ਮਥਨ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਸੇ ਖਗੋ ਖਗੁ ਨਿਗਾਵੇ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਸੋ

ਲੁਣੇਸਮੇਬਿਨਾਫਲਹੱਬਿਨਾਆਵੈਹੁਕਮੇਅਦਿਰਿਸਤੁਕੋਮੰ ६
 ਨੇਹੁਕਮੁਸੋਸਹਿਜਸਮਾਵੈਆਪੋਕਛੂਨਹੋਵਈਬੁਰਾਤੁਲਾਨਹਿ
 ਮਨਿਵਸਾਵੈਜੇਸਾਕਰੇਤੋਸਾਲਹੋਰਿਖਕਨਾਦਿਕਭਾਖਿਸੁਣਾ
 ਵੈਸਤਿਜੁਗਕਾਅਨਿਆਓਸੁਣਿਏਕੁਫੇਰੇਸਤੁਜਗਤੁਮਰਾ
 ਵੈਤੇਤੇਨਗਰੀਪੀੜੀਅੰਦੁਆਪਰਿਵੰਸੁਕੁਵੰਸੁਕੁਹਾਵੈਕਾਣਿ
 ਜੁਗਿਜੇਫੇਰੇਸੋਪਾਵੈ॥੧੩॥ਸੇਖਨਗਪਤੀਜਲਮੰਬਿਆਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਾਸਤਨਾਗਿਸੁਣਾਈਵੇਦਅਥਰਬਨਬੋਲਿਅੰਜੋ
 ਗਾਬਿਨਾਨਹਿਭੁਗਮਚੁਕਾਈਜਿਓਕਾਰਿਮੇਲੀਆਰਸੀਸਿ
 ਕਲਾਬਿਨਾਨਹਿਪੁਖਾਦਿਖਾਈਜੇਗੁਪਦਾਰਥੁਨਿਰਮਲਾਅ

ਨਹਾਦਿਧੁਨਿਅੰਦਰਿਗਿਲਿਵਲਾਈ॥ ਅਸਟਦਸਾਸਿੰਧਨਉਨਿੰਧੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀਚਰਨਲਗਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਹੁਜਗਾਕੀਬਾਸਨਾਕਲ
 ਜੁਗਿਪਤਿਜਲਿਪਾਈ॥ ਹੋਬੋਹੋਬੀਪਾਈ॥ ਮੇਭਗਤਿਜੋਗਕੀਪੁ
 ਰਕਮਾਈ॥ ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਾਨੁਸੁਭਾ॥ ਈ॥ ੧੪॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਮੇ
 ਰਸਰੀਰਕਾਬਾਸਨਾਬੋਧਾਮਾਦੈਜਾਈ॥ ਫਿਰਫਿਰਫੇਰਿਵਦਾਈ
 ਮੇਰੀਆਨੀਹੋਇਪਰਮਕਉਪਾਈ॥ ਸਤਿਜੁਗਿਦੁਜਾਭੁਮਕਰਿ
 ਤੇਤੇਵਿਚਜੋਨੀਫਿਰਾਮਾਈ॥ ਤੇਤੇਕਰਮਾਬਾਧਤੇਦੁਆਪਰਿਫਿਰਾਮ
 ਵਤਾਰਕਰਾਈ॥ ਦੁਆਪਰਿਮਮਤਾਅਹੁੰਕਰਿਹਉਮੇਅੰਦਰਿਗ
 ਰਭੁਗਾਠਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਹੁਜਗਾਕੇਕਰਮਕਰਿਜਨਮਮਰਨਸੀਸਾਨਚੁਕ

ਵੈ॥ ਫਿਰ ਕਲਿਜੁਗ ਅੰਦਰਿ ਦੇਹ ਪਰਿਕਰਮਾ ਅੰਦਰਿ ਫੇਰਿਫ
 ਸਾਵੈ॥ ਅਉਸਰੁ ਦੁਕਾਹ ਬਿਨਾ ਆਵੈ॥ ੧੫॥ ਕਲਿਜੁਗ ਕੀਸੁ
 ਇਸਾਧਨਾ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਕੀਚ ਲੇਨ ਕਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਗ
 ਵਾਨ ਕੇਤਾਉ ਭਗਤਿ॥ ਬਿਨੁ ਠਉਰੁ ਨ ਥਾਈ॥ ਠਹੇ ਕਮਾਣਾ ਏਤ
 ਜਾਗੀ॥ ਪਛਲੀ ਜੁਗੀ ਕਰੀ ਕਮਾਈ॥ ਪਾਇਆ ਮਾਣਾ ਸਿਦੇ ਹੋ
 ਅੰਬੋ ਚੁਕਿਆ ਠਉਰੁ ਨ ਠਾਈ॥ ਕਲਜੁਗ ਕੇਉ ਪਕਾਰਿ ਸਾਣਿ
 ਜੈ ਸੇਬੇ ਦਾ ਅਥਰ ਬਣਗਾਈ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰਿਵਾਨੁ ਹੈ ਜਗ
 ਹੋ ਮਿਗੁਰ ਪੁਰ ਬਿਕਰਾਈ॥ ਕਰ ਕੇਨੀ ਚੁਸਦਾ ਵਣਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖੈ
 ਦਰਿ ਪਾਈ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਨਾਵੈ ਕੀਵਡੁ ਆਈ॥ ੧੬॥ ਜੁਗਿ ਗਾਰਦੀ

੨

ਜਬਹੋਵਹੋਉਲਟੇਜਾਗੀਕਿਆਹੋਇਵਰਤਾਰਾਉਟੇਗੀਲਾਨਿ
ਜਗਤ੍ਰਿਵਿਚਵਰਤੇਪਾਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਸ਼ਟਸੰਸਾਰਾਵਰਨਾਵਰਨਿਨਰਾ
ਵਨੀਖਾਹਿਖਹਿਜਲਾਨਿਬਾਂਸਅੰਗੀਆਗਾਨਿਵਿਆਚਲੇ
ਵੇਦਕੀਸਮਸ੍ਰੁਨਿਨਹਿਅਗਿਆਨਗੁਬਾਰਾਬੇਦਾਗੀਰੰਬਗੁ
ਰਹੰਟਿਹੈਜਿਸੁਲਾਗੀਭਵਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰਾਸਤਿਗੁਰਬਾ
ਸੁਨਬੁਝੀਐਜਿਚਰਧਰੇਨਪ੍ਰਭੂਅਵਤਾਰਾਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁ
ਇਕੁਹੈਸਚਾਸਾਹੁਜਗਤੁਵਣਜਾਰਾਚਰੇਸੂਰਮਿਟਜਾਇਅੰ
ਧਾਰਾ॥੧॥ਕਾਓਜਗੁਬੋਧਅਉਤਾਰਹੈਬੋਧਅਬੋਧਨਾਵਿ
ਸਈਅਵੈਕੋਇਨਕਿਸੈਵਰਜਈਸੋਈਕਰੇਜੋਈਮਨਿਭਾਵੈ

॥ ਕਿਸੇ ਪੁਜਾਣੀ ਸਿਲਾ ਸੁਨਿ ਕੋਈ ਗੋਗੀ ਮੜੀ ਪੁਜਾਵੈ ਤੇਰੀ ॥
 ਤਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਲਾਹਿ ਕੋਧ ਬਹੁ ਵਾਦਿ ਵਧਾਵੈ ॥ ਅਪੋਧਾਪੀ
 ਹੋਇ ਕੋਨਿ ਆਰੇ ਨਿ ਆਰੇ ਧਰਮ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕੋਊ ਪੁਜੇ ਚੰਦ ਸੂਰ
 ਕੋਈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਮਨਾਵੈ ॥ ਪਠੈਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੀਤ ਰੇ ਧਰਮ
 ਰਜ ਕੋਈ ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਫੋਕਾਟਿ ਧਰਮੀ ਭਗਮ ਭੁਲਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥
 ॥ ਭੁਈ ਗਿਲਾਨਿ ਜਗਤਾ ਵਿਚ ਚਾਰ ਵਰਗ ਨਿ ਆਸੁ ਮਊ ਪਾਵੈ ॥
 ॥ ਵਸਨਾਮ ਸੀਨਿ ਆਸੀ ਆਜੇ ਗੀਬਾਰ ਹਪੀ ਬਿਚਲਾਵੈ ॥ ਜੀ
 ਗਮਤੇ ਸਰੇਵ ਰੂਦ ਗੋਦਿ ਗੀਬਰਿ ਵਾਦਿ ਕਰਾਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇ ਬਹੁ
 ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਕਰਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵੇਦਿ ਪੁਰਾਣਿ ਲੜਾਵੈ ॥ ਖਟਿ ਦਰਸਨ

ਬਹੁਦੈਰਿ ਕਰਿ ਨਾ ਲਿਛਤੀ ਸਪਾਖਿ ਡਰਲਾਏ ॥ ਤਿਤ ਮਤਿ ਰਸ ॥
ਇਨ ਕਰਾਮਾਤਿ ਕਾਲਖਿ ਲਪਟਾਏ ॥ ਇਕ ਸਤੈ ਬਹੁ ਰੂਪਿ
ਕਰਿ ਰੂਪ ਕਰੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੇਖਾਏ ॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ ਰੁਰ
ਮਭੁਲਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਬਹੁ ਵਾਟੀ ਜਗਚਲੀ ਅਤ ਬਹੀ ਭਏ ਮ
ਹੀ ਮਾਦਿ ਨਾਰਾ ॥ ਕਉ ਮਿਣਹੰਤ ਰਿਸੀ ਗਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਿਧ ਵੇਰੁ
ਵਿਰੋਧੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਰੋਜੇ ਈਦਨਿ ਮਾਜਿ ਕਰਿ ਕਰਮੀ ਬੀਦਿ ਕੀ
ਆਸੀ ਸਾਰਾ ॥ ਪੀਰ ਪੇਕੀ ਬਰਿ ਅਭੁਲੀ ਏਗਭਿ ਸਕਤ ਬਥ
ਹੁਭੇਖ ਸਵਾਰਾ ॥ ਨ ਕਰਿ ਦੁਆਰੇ ਦੁਆਰੇ ਕੋਤਿ ਹਰਭਉ ਕੀ ਮਸੀ
ਤਉ ਸਾਰਾ ॥ ਮਾਰਨਿ ਗਭੁ ਗਗੀ ਬੋਨ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਪਾਪਾ ਬਿ

ਸਬਾਰਾ ਕਾਫਰਿ ਮੁਲਹਾਦਿ, ਇਕਮਨੀ ਰੂਮੀ ਜੀਰੀ ਦੁਮਾਇਦ
ਰਾ ਪਾਪੇ ਦਾ ਵਰਤਿਆ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ
ਮਜਹ ਬਾਜਾਗਿ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੇ, ਖੁਦੀ ਬਖੀਣੀ
ਤਿਕ ਬਰੀਖ ਚੋਤਾਇ ਕਰੇ ਨਿਧਿ ਕਾਣੇ, ਗੰਗਾ ਬਨਾਗ ਸਿ
ਹਿੰਦੂਆ ਮੱਕਾ ਕਾ ਬਾਮੁਸਲਮਾਣੇ, ਸੁੰਨਤਿ ਮੁਸਲਮਾਣਿ ਦੀ
ਤਿਲ ਕਜੀ ਦੂਹਿੰਦੂ ਲੋਭਾਣੇ, ਰਾਮ ਰਹੀ ਮਕਹਾਇ ਦੇ ਇਕੁ ਨਾਮੁ
ਦੁਇ ਰਾਹ ਭੁਲਾਣੇ, ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਭੁਲਾਇ ਕੋ ਮੋਹੇ ਲਾਲਚ ਦੁਨੀ ਸੇ
ਤਾਣੇ, ਸਚੁ ਕਿਨਾਰੇ ਰਹਿ, ਗਿਆ ਖਹਿ ਮਰਦੇ ਬਾਮਾਣਿ ਮਊਲਾ
ਣੇ, ਸਿਰੋਨੁ ਮਿਟੇ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ੨੧ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ

੦੬

ਪੀਚਾਇਣਪੁਰੁਆਪੇਰੋਆਆਪੇਪਟੀਕਲਮਿਆਪਿਆ
ਪੋਲਿਖਣਹਾਰੋਆਆਬਾਸੁਗੁਰੁਆਪੇਰੋਪਹਿਪਹਿਮਰਦੇ
ਬਹੁਬਹੁਬਿਧਲੋਆਆਵਰਤਿਆਪਾਪੁਜਗਤਿਤੇਧਉਲੁ
ਉਡੀਣਾਨਿਸਦਿਨੋਰੋਆਆਬਾਸੁਦਇਆਬਲਹੀਣਹਉਨਿਘ
ਰਚਲੋਰਸਤਾਲਿਟੋਆਆਖੜਾਇਕਤੇਪੋਰਤੇਪਾਪਸੀਗਿਬਹੁ
ਤਾਰੋਆਆਥੀਮੋਕੋਇਨਸਾਧਾਬਿਨੁਸਾਧੁਨਦਿਸੈਜਾਗਿਦਿਰਿ
ਕੋਆਆਧਰਮੁਧਉਲੁਪੁਕਾਰੇਤਲੈਖੜੋਆਆ੨੨ਆਸੁਣੀਪੁਕਾਰ
ਦਤਾਭੁਪੁਰੁਗੁਰਨਾਨਕਜਗਮਾਹਿਪਠਾਇਆਚਰਨਧੋਇ
ਰਹਰਸਿਕਰਿਚਰਣਾਮ੍ਰਿਤੁਸਿਖਾਪੀਠਾਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹ

ਮੁਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਦੇਖਾਇਆ ਚੌਰੇ
 ਪੇਰ ਪਰਮ ਦੇਵਾਰਿ ਵਰਨਿ ਇਕੁ ਵਰਨੁ ਕਰਾਇਆ ਰਾਣੀ ਗੁਬ
 ਰੀ ਬਰੀ ਪੈਰੀ ਪਵਣ ਜਾਗਿ ਵਰਤਾਇਆ ਉਲਟਾ ਖੇਲੁ ਪਰੀਮ
 ਦਾ ਪੈਰ ਉਪਰਿ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਆ ਕਾਲਿ ਜੁਗੁ ਬਾਬੇ ਤਾਰਿਆ
 ਸਤਿ ਨਾਮ ਪਾਕਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਸੁਣਾਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾਰਿ ਗੁਰਨਾਨਕੁ ਅੰ
 ਏਇਆ ॥ ੨੩ ॥ ਪਹਿਲਾ ਬਾਬੇ ਪਾਇਆ ਬਖਸੁ ਦਰਿ ਪਿਛੋ ਦੇਵਿ
 ਰਿਪਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ॥ ਰੇਤੁ ਅਕੁ ਅਹਾਰੁ ਕਰਿ ਰੇਤੁ ਕੀ ਗੁਰਕੀਆ
 ਵਿਛਾਈ ॥ ਭਾਰੀ ਕਰੀਤ ਪਾਸਿ ਆਵਡੇ ਭਾਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਾਇਅ
 ਈ ॥ ਬਾਬੇ ਪੈਧਾ ਸੰਚਿ ਖੀਰੁ ਨਿਧਨ ਮੁਗਰੀ ਬੀਪਾਈ ਬਾ

ਬਾਦੇਖੇਧੀਆਨੁਧਰਿਜਲਤੀਸਭਿਪ੍ਰਿਥਵੀਵਿਸਾਮਾਈਯਬਾਸੁ
 ਗੁਰਗੁਬਾਰਹੈਹੈਕਰਦੀਸੁਣੀਲੁਕਾਈਯਬਾਬੇਭੇਖੁਬਣਾਇਅ
 ਉਦਾਸੀਕੀਰੀਤਿਚਲਾਈਯਚਕ੍ਰਿਆਸੋਧਣਿਧਰਤਿਲੁਕਾਈ
 ॥੨੪॥ਬਾਬਾਆਇਆਤੀਰਬੇਤੀਗਬਿਪੁਰਬਿਸਭੇਫਿਰਦੇਖੇ॥
 ॥ਪੁਰਬਿਧਰਮਿਬਹੁਕਰਮਿਕਰਿਭਾਉਭਗਤਿਬਿਨੁਕਿਤੇਨਲੇ
 ਖੇਭਾਉਨਬ੍ਰਹਮੇਲੀਖਿਆਚਾਰਿਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਪਾਕ੍ਰਿਪੇਖੇਯਦੂ
 ਢੀਸਗਲੀਪ੍ਰਿਥਵੀਸਤਿਨਾਗਿਆਦਿਦੁਆਪਰਿਤ੍ਰੇਤਾਕਾਇ
 ਜਾਗਿਪ੍ਰਿਧੁਕਾਰਹੈਭਗਮਿਭੁਕਾਈਬਹੁਬਿਧਿਭੇਖੇਭੇਖੀਪ੍ਰਭੁ
 ਨਪਾਈਐਆਪੁਗਵਾਏਰੂਪਨਰੇਖੇਗੁਰਮੁਖਿਫਰਨੁਅਵਰਨੁ ?

ਹੇਇਨਿਦਿਚਲਣਗੁਰਸਿਖਾਦਿਸੇਖੇ। ਤਾਕਛੁਪਾਣਪਵੇਦ ੧੧
 ਰਿਲੇਖੇ॥੨੫॥ ਜਤੀਸਤੀਚਰਨੀਵਣੇਸਾਧਿਕਾਸਿੰਧਨਾਬਹੁ
 ਰਚੇਲੇ॥ ਵੇਵੀਵੇਵਰਿਖੀਸੁਰਾਭੈਰਉਖੇੜਪਾਇਬਹੁਮੇਲੇ॥
 ॥ ਗਣਗੀਧਰਬਾਪਛਗਾਕਿੰਨਰਜੋਖਚਲਤਬਹੁਖੇਲੇ॥
 ॥ ਰਾਕਾਸਿਦਾਨੇਦੈਤਲਾਖਿਅੰਦਰਿਦੂਜਾਭਾਉਦਰੇਲੇ॥ ਹਭੈ
 ਮੇਅੰਦਰਿਸਭਕੋਰੂਬੇਗੁਰਸਣੇਬਹੁਚੇਲੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋ
 ਇਨਾਦਿਸੋਈਦੂਢੇਤੀਗਬਿਜੜੀਮੇਲੇ॥ ਭਿਟੇਹਿੰਦੂਤੁਰਕ
 ਸਭਪੀਰਧੇਕੀਬਰਿਕਉਮਿਕਾਤੇਲੇ॥ ਅਧੀਅਧੇਖੂਹੇਠੇ
 ਲੇ॥ ੨੬॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਿਅਮਿਟੀਧੰਧਜਰਸ॥

ਸਦੁਹੇਅਮਾਜਿਉਕਰਿਸੂਰਜਨਿਕਾਠਿਅਤਾਰੇਛਪਾਅਧੇ
 ਰੁਪੁਰੇਅਮਾਜਿਪੁਬੁਕੇਮਿਰਗਾਫਣੀਤੰਨੀਜਾਇਨਧੀਰਿਧ
 ਰੇਅਮਾਜਿਥੇਬਾਬਾਪੇਰਧਰਿਪੁਜਾਅਸਦੁਥਾਪਣੁਸੇਅ
 ਮਾਸਿਧਾਸਦਿਸਭੁਜਗਤਦੇਨਨਕਾਅਦਿਮਤੇਜੇਕੇਅਮਾ
 ਘਰਿਘਰਿਅੰਦਰਿਧਰਮਸਾਠਹੋਵੈਕੀਰਤਨੁਸਦਾਵੈਸੇ
 ਅਮਾਬਾਬੇਤਾਰੇਚਾਰਿਚਕਿਨਉਖੰਡਿਪ੍ਰਥਮੀਸਚਾਢੇਅਮਾ
 ਮਗੁਰਮੁਖਕਾਠਿਦਿਚਪਰਗਟੁਹੇਅਮਾਮਗੁਰਬਾਬੇਡਿਠੀਪ
 ਰਥਮੀਨਦੇਖੰਡਿਜੇਥੇਰਕਿਆਹੀਯਾਫਿਰਿਜਾਇਚਕ੍ਰਿਅ
 ਸੁਮੇਗਿਸਿਧਮੰਡਣੀਵਿਸਟੀਅਈਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧ

ਗੋਰਖਾਦਿਮਨੁਅੰਦਰਿਗਣਤੀਵਰਤਾਈ॥ਸਿਧਪੁਛਨਸੁ ੧੨
 ਟਿਬਾਲਿਆਕਉਣਸਕਤਿਤੁਹਿਏਬੋਲਿਆਈ॥ਹਉਜ
 ਪਿਆਪਰਮੇਸਰੇਭਾਉਭਗਤਿਸੰਗਿਤਾਤ੍ਰੀਲਾਈ॥ਅਖ
 ਨਿਸਿਧਸੁਟਿਬਾਲਿਆਆਪਣਨਾਉਤੁਮਦੇਹੁਬਤਾਈ॥
 ॥ਬਾਬਾਅਖੇਨਬਜੀਨਨਕਨਾਮਜਪੇਗਤਿਪਾਈ॥ਨੀਦੁਕ
 ਹਾਇਉਚਪਾਰਿਆਈ॥੨੮॥ਫਿਰਿਪੁਛਨਿਸਿਧਨਾਨਕ
 ਮਾਤਲੋਕਵਿਚਿਕਿਆਵਰਤਾਰਾ॥ਸਭਾਸਿਧੀਇਹੁਬਾਇ
 ਆਕਾਲਿਤਾਰਨਿਨਾਨਕਅਵਤਾਰਾ॥ਬਾਬੇਆਖਿਆਨਬ
 ਜੀਸਚਚੰਦਮਕੂਕੁਅੰਧਾਰਾ॥ਭੂਕੁਆਮਾਵਸੁਵਰਤਿਆ

ਹਉਤਾ ਲਾਇ ਚਕ੍ਰਿਆ ਸੀਸਾਗਾ ਪਾਪਾਗਿ ਰਾਸੀ ਪਿਰਬਾਮੀ
 ਧਉਲਾਖੜਾ ਧਰਿ ਹੇਠਿ ਪੁਕਾਰਾ ਸਿਧਛਾਪਿ ਬੈਠੇ ਪਰਬਤੀਕ
 ਉਦੁਜਗਤਿ ਕਉ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਜੋਗੀ ਗਿਆ ਲਾਇ ਹੁਇਆ
 ਨਿਸਦਿਨਾਮੀ ਗਿਲਗਾਏ ਛਾਗਾ ਬਾਸੁ ਗੁਰੂ ਬਾਜਗਾ ਸਾਰਾ
 ੫੨੮ ॥ ਕਾਲਿ ਮਾਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਪਾਜੁ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਰਗੁ ਸਾ
 ਈ ॥ ਰਾਜੇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਉਲਟੀ ਵਾੜਿ ਖੇਤ ਕਉ ਪਾਈ ॥ ਪਰ
 ਜਾਅੀ ਪੀਗਿਆ ਨਾ ਬਿਨੁ ਕੁੜਕੁ ਸਤੁ ਮੁਖਹੁ ਮਲਾਈ ॥ ਚੇਲੇ
 ਸਾਜਿ ਵਜਾਇ ਦੇ ਨਚਾਨਿ ਗੁਰੂ ਬਹੁਤਿ ਬਿਧਭਾਈ ॥ ਸੇਵਕਿ
 ਬੈਠਨਿ ਘਰਾਵਾ ਚਿਹਾਰ ਉਠਿ ਘਰੀ ਤਿਨ ਰੋਜਾਈ ॥ ਕਜੀ

ਤੇ ਏਰਿਸਵਤੀ ਵਡੀ ਲੋਕੇ ਹਕੁ ਗੁਵਾਈ ॥ ਏਸਤੁ ਪੁਰਖੇ ਦਾਮਿ
 ਹਿਤੁ ਭਾਵੈ ਆਇ ਕਿ ਬਾਉ ਜਾਈ ॥ ਵਰਤਿਆ ਪਾਪੁ ਸਤਿ ਸਿਜ
 ਗਮਾਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਧੀ ਮਨ ਬੀਚਾਰਿ ਆਕਿ ਦੇਵਰ ਸਨੁ ਇਹੁ
 ਲੇਵੈ ਬਾਣੁ ॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਕਲੀ ਮਹਿ ਹਮਰੇ ਪਿਥ ਕਰੇ ਉਜਾਣੁ
 ॥ ਖਪਗੁ ਦਿਤਾ ਨ ਬਜੀ ਪਾਣੀ ਭਰਿ ਲੇਵੈ ਏਉ ਠਿਚਾਣਾ ॥ ਬਾ
 ਬਾ ਆਇ ਆਪਾਣੀ ਐਤਿ ਠੇਰਤ ਨਜਵਾਹਰ ਲਾਲਾ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪੁਰਖ ਕੇ ਹਕੁ ਲੇ ਗੁਰ ਦੀ ਝਾਲਾ ॥
 ॥ ਏਰਿ ਆਇ ਆਗੁਰ ਨ ਬਜੀ ਪਾਣੀ ਠਉ ਕੁਨਹੀ ਉਸਿਤਾਲਾ
 ॥ ਸਬਾ ਦਿਸਿਤੀ ਸਿਧ ਮਰਿਣੀ ਕੀਤ ਸੁ ਅਪਣਾ ਪਿਥ ਨਿਰਾ

ਲਾ॥ ਕਲਜੁਗਨਨਕਨਾਮੁਖਾਣਾ॥ ੩੧॥ ਬਾਬਾਫਿਰਮਕੋਰ
ਇਆਨੀਲਬਸਤਧਾਰਿਬਨਿਵਾਲੀ॥ ਆਸਾਹਾਥਿਕਿਤਾਬਿਕ
ਛਿਕੂਜਾਬਾਂਗਾਮੁਸੋਲਾਧਾਰੀ॥ ਬੈਠਾਜਾਇਮਸੀਤਦਿਚਜਿਥੇ
ਹਾਜੀਹੋਜਰੁਜਾਗੀ॥ ਜਾਬਾਬਾਸੁਤਾਰਾਤੋਨੋਵਾਲਿਮਹਰਾਬੇਪ
ਇਪਸਾਰੀ॥ ਜੀਵਾਣਿਮਾਰੀਲਾਤਿਦੀਕੋਹੜਾਸੁਤਾਕੁਫਰੁਕੁਫਾ
ਰੀ॥ ਲੋਤਾਵਲਿਖੁਦਾਇਦੇਕਿਉਕਾਰਿਪਾ॥ ਇਆਹੋਇਬਾਜਿਗਾ
ਰੀ॥ ਏਹੋਪਕਰਿਪਸੀਟਿਆਫਿਰਿਆਮਕਾਕਲਾਦਿਖਾਰੀ
॥ ਹੋਇਹੋਰਨੁਕਰੇਨਿਜੁਹਾਰੀ॥ ੩੨॥ ਪੁਛਨਿਗਲਈਮਾਨਿ
ਦੀਕਾਜੀਮੁਲਾਇਕਠੋਰੇਈ॥ ਵੇਰਾਸਾਂਗਾਵਰਤਾਇਆਲੋ

ਖਿਨ ਸਕੋ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋਈ ਪਾਛਿ ਨ ਫੋਲਿ ਕਿਤਾ ਬਿਨੈ ਹਿੰਦੁ ਵਡਾ ਕ੍ਰਿ ੧੪
ਮੁਸਲਮਾਨੋਈ ਬਾਬਾ ਆਖੇ ਹਾਜੀ ਆਂਸੁ ਭਿਅਮ ਭਾ ਬਾਝੁ ਹੁ
ਦੋ ਨੋਰੋਈ ਪਹਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੁਇ ਵਰਗ ਹਮਦਿ ਰਿਲ ਹਨਿ ਨ
ਦੋਈ ਕੱਚਾ ਰੰਗ ਕਸੁੰਤ ਦਾ ਪਾਣੀ ਧੋਤੋ ਬਿਰਨ ਰਹੋਈ ਕਰਨਿ ਬ
ਖੀਲੀ ਆਪਾ ਵਿਚਰਾ ਮਰਹੀ ਮਕੱਬਾ ਇਖਲੋਈ ਰਾਹਿ ਸੈਤਾਨੀ
ਦੁਨੀ ਅਗੋਈ ੩੩ ਪਰੀਨੀ ਸਾਨੀ ਕਉ ਸਦੀ ਮਕੇ ਅਦਰਿ ਪੂਜ
ਕਰਾਈ ਜਿਥੇ ਜਾਇ ਜਗਤਿ ਵਿਚ ਬਾਬੇ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਣੀ ਜਾਈ
ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਬਾਬਾ ਪੂਜੀ ਐ ਹਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗੁਆਹੀ ਛਪੇ ਨ
ਹਿੰਦੁ ਪਾਇ ਆਚਰਿ ਆਸੁ ਰਜੁ ਜਗਰੁ ਸਨਾਈ ਬੁਕਿ ਆਸਿ ਪੁ

ਉਜਾੜੇ ਵਿਚ ਸਾਭਿ ਮਿਰਗਾ ਵਾਠਿ ਭੁਨੀ ਜਾਈ ਚੜ੍ਹਿਆ ਚੰਦਨ
ਲੁਕਾਈ ਕਾਢੇ ਕੁਨਾਠੀ ਜੋਤਿ ਛਪਾਈ ਓਗਵਨ ਤੇ ਆਥ ਵਟੇਨ ਓ
ਖੰਡ ਪਿਰਥਮੀ ਸਭਾ ਸੁਕਾਈ ਜਗਮੰਦ ਰਿਕੁਦਰ ਤਿਵਰਤਾਈ
ਤੁਝਾ ਦੇ ਰਿਬਾਬਾਗ ਇਆ ਬਗਵਾਨੇ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ਕੀਆ ਅ
ਸਥਾਨਾ ਇਕ ਬਾਬਾ ਅਕਾਲ ਰੂਪ ਦੂਜਰ ਬਾਬੀ ਮਰਦਾਨਾ ਦਿਤੀ
ਬਾਂਗੀ ਨਿਮਾਜਿ ਕਰਿ ਸੁਨਿ ਸਮਾਨਿ ਹੋਇ ਆਜਹਾਨਾ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ
ਰਾਗੀ ਭੁਈ ਦੇਖਿ ਪੀਰੁ ਭੁਇਆ ਹੋਰਾਨਾ ਦੇਖੇ ਧੀਆ ਨੁਲਗਾਇਕ
ਰਿਇਕੁ ਫਕੀਰੁ ਵਡਾ ਮਸਤਾਨਾ ਪੁਛਿਆ ਫਿਰਿ ਕੈਦ ਸਤਗੀਰ ਕਉ
ਦੁਫਕੀਰਾ ਕਿਸ ਕਾ ਪੁਰਿਆਨਾ ਨਨਕਾ ਕਾਠਿ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹੋ

ਵਫਕੀਰਾਇਕੋਪਹਿਛਾਨਾਧਰਤਅਕਾਸਚਹੁਦਿਸਜਾਨਾ॥੩
 ਪਾਪੁਛੇਪੀਰਤੋਕਰਾਰਕਰਿਏਹੁਫਕੀਰਵਡਾਅਤਾਈਏਬੋਧਿ
 ਚਿਬਗਦਾਦਿਦੇਵਡੀਕਰਾਮਾਤਿਰਿਖਲਾਈਪਾਤਾਲਾਅਕਾ
 ਸਲਖਥੜਕਿਭਾਠੀਖਬਰਿਸੁਣਾਈਫੇਰਿਦੁਗਾਇਨਦਸ
 ਤਗੀਰਅਸੀਭਿਵੇਖਾਜੇਤੁਹਿਪਾਈਯਨਾਲਿਲੀਤਾਬੇਟਾਪੀਰ
 ਦਾਅੰਖੀਮੀਟਿਗਈਆਹਵਾਈਯਠੋਖਅਕਾਸਪਾਤਾਲਲਖ
 ਅੰਖਿਫੁਰਕਿਦਿਚਸਭਾਦਿਖਲਾਈਭਾਰਿਕਲਕੋਲੁਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਾਧਰੋਪਤਾਲੇਲਈਕੜਾਹੀਜਾਹਰਕਲਾਨਛੁਪੇਛੁਪਾਈ॥
 ॥੩॥ਗਾਥਾਬਗਦਾਦੁਨਿਵਾਇਕੈਅਕਾਮਦੀਨਾਸਭੇਨਿਵਾਇਅ

ਸਿਧ ਚਉਰਾਸੀ ਹਮਿ ਡਲੀ ਖਟ ਦਰਸਨ ਪਾਖੀ ਡਿਯੋ ਨਿਦਾਇਆ
ਪਾਤਾਲ ਅਕਾਸ ਲਖ ਜੀਤੀ ਧਰਤੀ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਜੀ
ਤੇ ਨਵ ਖੰਡ ਮੇਦਨੀ ਸਤਿ ਨਾਮ ਕਾ ਚਕ੍ਰ ਫਿਰਾਇਆ ਦੇਵ ਦਾਨੇ
ਰਾਕਾ ਸਿੰਦੋਰ ਸਾਕੁ ਚਿਤ ਗੁਪਤਿ ਸਤਿ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ਯੋ
ਦਾਸ ਦਿਅ ਪੱਛਰਾ ਰਾਗ ਰਾਗੀ ਮੰਗ ਲੁਗਾਇਆ ਭਾਇਆ
ਅਨੰਦ ਜਗਤਿ ਵਿਚ ਕਵਿਤਾ ਰਨਿ ਗੁਣ ਨਨਕੁ ਮਾਇਆ ਹੀ
ਦੂਖ ਸਲਾਮਾ ਨਿਨਿਦਾਇਆ ੨੧ ਯਾਫਿ ਰਿਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਕ
ਰਤਾਰਿ ਪੁਰਿ ਭੇਖੁ ਉਦਾਸੀ ਸਗਲ ਉਤਾਰਾ ਪਹਰਿ ਸੀਸਾਰੀ ਕ
ਪੜ੍ਹੇ ਮਜੀ ਬੋਠੀ ਕੀਆ ਅਦੁਤਾਰਾ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਵਾਹਾਈ ਓ

ਨਗਰ ਅਗਿਦਾ ਸਿਰਿਉ ਪਰਿਧਾਰਾ ਪੁੜੀ ਕਉ ਲੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥
ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਮਾਕੀ ਨਾ ਸਿਆਰਾ ਬਾਣੀ ਮੁਖ ਹਉ ਚਰੀ ਮੇਰੇ ਹਉ ਰੁਸ
ਨਾਈ ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰਾ ਗਿਆਨੁ ਗੋਸਟਿ ਚਰਚਾ ਸਦਾ ਮਨ ਹਉ
ਸਬਾ ਦਿਉ ਠੇ ਪੁਨਿ ਕਾਗਾ ਸੇਵਰੁ ਮਾਰਤੀ ਗਾਵੀ ਮੇਰੀ ਮੁਤਵੇ
ਲੇਜਾ ਪਉ ਚਾਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁਕਿ ਅਥਰ ਬਣਿਤਾਗਾ ॥ ੧੭ ॥
ਮੇਲਾ ਸੁਣਿ ਸਿਵਰਾਤਿ ਦਾ ਬਾਬਾ ਮਚ ਲੋਵਟਾ ਲੇਆਈ ਦਰ
ਸਨੁ ਵੇਖਿ ਟਕਾਰ ਦੇ ਸਗਲੀ ਉਠਾਇ ਪਈ ਲੋਕਾਈ ਲਗੀ
ਬਰਸਾਇ ਲਛਮੀ ਰਿਧਾ ਸਿੰਧਨ ਉਨਿ ਪਸਵਾਈ ਜੇਗੀ ਦੇਖ
ਚਲਿਤ ਨੇ ਮਨਾਵਿ ਚਰਿ ਸਕਿ ਪਨੇਰੀ ਖਾਈ ਗੁਗਤੀ ਆਪਾਈ

ਭਗਤਿ ਅਟਿ ਲੋਟਾ ਜੋਗੀ ਲਾਇਆ ਛਪਾਈ ਭਗਤੀ ਆਗ
 ਈ ਭਗਤਿ ਭੁੱਲਿ ਲੋਟੇ ਅੰਦਰਿ ਸੁਰਤਿ ਭੁਲਾਈ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀ ਜ
 ਟੁਪੁਰਖੁ ਕਾਦੁ ਅਲੋਟਾ ਜਹਾ ਲੁਕਾਈ ਵੇਖਿ ਚਾਕਿ ਤੁਜੋਗੀ ਖੁ
 ਟਸਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਖਾਧੀ ਖੁਨ ਸਿ ਜੋਗੀ ਸਰਗੋਸਟਿ ਕਰਨਿ ਸਭੇ
 ਉਠਿ ਆਈ ॥ ਪੁਛੋ ਜੋਗੀ ਭੰਗਰ ਨਾ ਬੁਤੁ ਹਿੰਦਿ ਚਕਿ ਉਕਾਂਜੀ ਪਾਈ
 ॥ ਫਿਰਿ ਆਚਾਰਾ ਦੁਪਦਾਰਿ ਕੁਰਿਆ ਮਖਣੁ ਹਾ ਬਿਨ ਆਈ ॥
 ਕੇਖ ਉਤਾਰ ਉਦਾਸ ਦਾ ਵਤ ਕਿਉ ਸੀ ਸਾਹੀ ਗੀਤ ਚਲਾਈ ਨਾਨ
 ਕੁ ਆਖੇ ਭੰਗਰਿ ਨਾ ਬਤੋਗੀ ਆਉ ਕੁਚੰਜੀ ਆਹੀ ॥ ਭਾਂਡਾ ਪੋਇ ਨ ਜ
 ਤਿਓ ਨਿਭਾਇ ਕੁਚ ਜੇ ਫੁਲੁ ਸੜਾਈ ॥ ਹੋਇ ਅਤੀਤੁ ਕੀ ਹਸਤ

ਤਜਿਓ ਰਿਓ ਨਹੂ ਕੇ ਘਰਿ ਮੰਗਾ ਦਿਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਦਿਤੇ ਕਛੁ ਹਾਥਿ
 ਨ ਆਈ ॥ ੪੦ ॥ ਇਹਿ ਹਿਸਾਇ ਬਚਨਿ ਜੋਗੀ ਸਰਾਂ ਮਾਰਿ ਕਿਲਾਕਿ
 ਬਹੁਰਾਇ ਉਠਾਈ ॥ ਖਾਟਿ ਦਰਸਨਿ ਕਉ ਖੋਦੇ ਆਕਲਿ ਜੁਗੀਨ
 ਨ ਕਬੇਦੀ ਆਈ ॥ ਸਿਧ ਬੋਲਨਿ ਅਵਖਦੀ ਆਂਤਿ ਤ੍ਰਿਮੁਤ੍ਰੀਧ
 ਨੇਚਕਾਈ ॥ ਰੂਪ ਦਟਾਈ ਜੋਗੀ ਆਂ ਸਿੰਘ ਬਾਘ ਬਹੁਚਲਤ
 ਦਿਖਾਈ ॥ ਇਕਿ ਪਰਿਕਾਰਿ ਕੋਉਰੁ ਰਨਿ ਪਖੀ ਜਿਦੈ ਰਹੇ ਲੀਲਾ
 ਈ ॥ ਇਕ ਨਾਗਿ ਹੋਇ ਪਉਟ ਛੋੜ੍ਹਿ ਆਇ ਕਨਾ ਵਰਖਾ ਅਗਨਿ
 ਵਸਾਈ ॥ ਤਾਰੇ ਤੋੜੇ ਭੰਗ ਰਿਨਾ ਬਾਇਕ ਚੜ੍ਹਿ ਮਿਰਗਾਨੀ ਜਲੁਤਰ
 ਜਾਈ ॥ ਸਿੰਘਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝੇ ਬੁਝਾਈ ॥ ੪੧ ॥ ਸਿਧ ਬੋਲਨਿ ਸੁ

ਇਨ ਨਕਾਤੁ ਹਿਜਰੀ ਨੋ ਕਿਆ ਕਰਾਮਾਤਿ ਦੇਖਾਈ ॥ ਕੁਝ ਦੇਖ ਲੇ
ਅਸਾਨੋ ਤੁਹਿ ਕਿਉਂ ਦੇਖਾ ਮਦੇ ਹੀ ਲਾਈ ॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ ਨਾ ਬਿਜੀ
ਅਸਿ ਦੇਖਾ ਇਜੇ ਗੀਵ ਸਤੁ ਨਕਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗਾਤਿ ਬਾਣੀ ਬਿ
ਨ ਦੂਜੀ ਓਟ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰਾਈ ॥ ਸਿਵ ਰੂਪੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਚਲੇ ਨ
ਹੀ ਧਰਤਿ ਚਲਾਈ ॥ ਸਿਧ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਿ ਸੁਰਿ ਪਏ ਸਬਾਦਿ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਕਲਾਛ ਪਾਈ ॥ ਵਦੇ ਦਾਤਾ ਗੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ
ਪਾਈ ॥ ਸੇਦੀ ਨ ਨਕਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪੨ ॥ ਬਾਬਾ ਬੋ
ਲੇ ਨਾ ਬਿਜੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਰੁ ਸਚੁ ਮੁਖਹੁ ਮਲਾਈ ॥ ਬਾਬੇ ਸਚੇ
ਨਾਮੋ ਹਰੁ ਕਰਾਮਾਤਿ ਅਸਾਤੇ ਨਹੀ ॥ ਬਸਤਰਿ ਪਹਿਰੇ ਅਗ

ਨਿਕੋ ਬਰਫ ਹਮਾ ਲੇ ਅੰਦਰ ਛਾਈ ਕੋਰੋ ਰਸੋਈ ਸਾਰਿ ਦੀਸ ੧੮
 ਗਈ ਧਰਤੀ ਨਾ ਬਿਚਲਾਈ ਏਵਡ ਕਰੀ ਵਿਥਾਰਿ ਕਰਿ ਸ
 ਗਈ ਧਰਤੀ ਹਕੀਜਾਈ ਤੇਲੀ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸਿ ਦੁਇ ਪ
 ਛੇਛਾ ਬੇਟੇ ਕੁਚੜਾਈ ਇਹ ਬਲੁ ਰੱਖਾ ਅਪਾ ਵਿਚਾ ਜੇ ਸੁਆ
 ਖਾਂਤਿ ਸੁਪਾਸ ਕਰਾਈ ਸਤਿ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਦਰ ਛਾਈ ੪੩
 ਬਾਬੇ ਕੀਤੀ ਸਿਧੋਗੋ ਸਟਿਸ ਬਾਦਿ ਸਾਂਤਿ ਸਿਧੀ ਵਿਚਿ ਆਈ
 ਜਿਨੇ ਲਮੇਲਾ ਸਿਵ ਗਤਿ ਦਾ ਖਟ ਵਰਸਾ ਨਿਅਾ ਦੇ ਸਿਕਰਾਈ
 ਸਿਧੋ ਬੇਲਾ ਨਿਸਾਭਿ ਬਚਨਿ ਧੀਨੁ ਨਨਕ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਕਮਾਈ
 ਵਡਾ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਕਾ ਲਿਜਾਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਈ

॥ ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਉਠਿਆ ਮੁਲਤਾਨੇ ਦੀ ਜਾਰਤਿ ਜਾਈ ॥ ਅੰਗੋਪੀ
ਰਮੁਲਤਾਨੇ ਦੇ ਦਾਧਿ ਕੋਟੇ ਰਭਰ ਲੈਆਈ ॥ ਬਾਬੇ ਕਾਢੇ ਕਰਿ ਬ
ਗਲਿ ਤੇਰੇ ਬੇਲੀ ਦਾਧਿ ਦਿਚਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਜਿਉ ਸਾਗਰਿ ਵਿਚ
ਗੰਗਾ ਸਮਾਈ ॥ ਚਕਾ ਜਾਰਤਿ ਕਰਿ ਮੁਲਤਾਨੇ ਦੀ ਫਿਰਿ ਕਰਤਾ
ਰਿਪੁ ਰੋਨੇ ਆਇਆ ਚੜ੍ਹੇ ਸਵਾਈ ॥ ਦਿਹਾਦਿ ਹੀ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਨਨ
ਕਨਾ ਮਾਧਿ ਆਇਆ ॥ ਦਿਲੁ ਨ ਦੇਹੈ ਰੁਮੰਗਣਾ ਸਿਰੁ ਦੁਖੰਦੇ ਦੁਖੁ
ਸਬਾਇਆ ਮਾਰਿਆ ਸਿਕਾ ਜਗਤਿ ॥ ਦਿਚਿ ਨਨ ਕਨਿ ਰਮਲ
ਪ੍ਰਿਥੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਬਾਪੁ ਆਲਹਣਾ ਜੀਵਦੇ ਗੁਰਿਆਈ ਸਿ
ਰਿਛੁੜਾਫਿਗਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰੁ

ਪ੍ਰਵਰਾਇਆ ਲਖਿ ਨ ਕੋਈ ਸੋ ਕਈ ਅਚਰਜੇ ਅਚਰਜਾ ਦਿਖਾਇ ॥ ੧੮ ॥
 ਅਯਾ ਕਾਇਆ ਪਲਾਟਿ ਸਰੂਪ ਬਣਾਇਆ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋਟਿਕਾ ਸੋਛੜ
 ਸਿਰਿ ਸੋਈ ਸਚਤ ਪਤੁਟਿ ਕਾਈ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਹੰਦੀ ਮੁਹਰਿ ਗਥਿ ਗੁ
 ਰਿਅੰਗਾ ਦੇਰੋ ਹੀ ਫਿਰਾਈ ॥ ਗਦਿ ਤਾਛੋ ਡਿਕਰਤਾਰ ਪੁਰਬੈ ਠਿਖ ਰੂਰੇ
 ਜੋਤਿ ਜਗਾਈ ॥ ਜੀਮੇ ਪੂਰਬ ਬੀਜਿ ਆਵਿ ਚਿਵਿ ਚਿਹੋਰ ਕੂਕੀਚ
 ਤੁਰਾਈ ॥ ਲਹਣੇ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ ਅਮਰਦਾਸ ਪਾਰਿ ਆਈ ॥
 ॥ ਗੁਰਬੈਠਾ ਅਮਰ ਸਰੂਪ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਦਾਤਿ ਇਲਾਹੀ ॥
 ॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇ ਆਗੇ ਵਿਵਦਾਲੁ ਅਚਰਜੁ ਖੇਲੁ ਨ ਲਖਿ ਆ
 ਜਾਈ ॥ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਪਸਮੇਵਾਡਿ ਆਈ ॥ ੨੦ ॥ ਗਦਿ ਚੇ ਪੂਰਬਿ ਦੇਵਣ ॥

ਜਿਸਦੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੇ ਘਰਿ ਅਵੈ ॥ ਬੈਠ ਸੇਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਰਾਂਮਦਾਸੁ
ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਪੁਰਨੁ ਤਾਲੁ ਖਦਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਵਿਰਜੇ
ਤਿਜਗਾਵੈ ॥ ਉਲਟਾ ਖੇਲੁ ਖਸਮਦਾ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਸਮੁੰਦਿ ਸਮਾਵੈ
॥ ਦਿਤੁ ਲਈਯੇ ਆਪਣਾ ਅਣਿਤ ਕਛੁ ਗਬਿਨ ਅਵੈ ॥ ਫਿਰਿ
ਆਈ ਘਰਿ ਅਰਜਣੇ ਪੁਤੁ ਸੀਸਾ ਗੀ ਗੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਾਣਿ ਨ ਦੇ
ਸਾਸਿ ਦਿਓ ਰਨ ਅਜਰਨ ਜਰਿ ਅਜਾਵੈ ॥ ਘਰ ਹੀ ਕੀ ਵਸੁ ਘ
ਰੇਰਹਾਵੈ ॥ ੪੭ ॥ ਪੀਜੇ ਪਿਆਲੇ ਪੀਜੇ ਪੀਰਿ ਛਠਾ ਪੀਰ ਬੈਠਹੁ
ਰੁਤਾ ਰੇ ॥ ਅਰਜਨ ਕਾਵੈ ਆਪਣਾ ਟਿਕੈ ॥ ਪੁਰਤਿ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ
ਗੀ ॥ ਚਲੀ ਪੀੜੀ ਸੋਦਿ ਆਰੂਪਾ ਦਿਖਾਵੈ ਨਿਵਾਰੇ ਗੀ ॥ ਦਾਇਤੀ

ਜਨਕੁਰਸੁਰਮਾਵਡਿਜੇਧਾਬਹੁਪਰਓਪਕਾਰੀਪੁਛਨਿਸਿ ੨੦
 ਖਾਮਰਦਾਸਿਕਾਰਿਛਿਅਮਹਲਾਤਕਿਰਰਸੁਨਿਹਾਰੀਅ
 ਗਮਅਗੋਚਰੁਸਤਿਗੁਰੂਬੋਲੇਮੁਖਤੇਸੁਣਹੁਸੀਸਾਰੀਕ
 ਲਿਜੁਗਿਪੀੜੀਸੋਢਿਅਨਿਹਚਲਨੀਵਉਸਾਰਿਖਲਾ
 ਹੀਜੁਗਿਜੁਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਰੇਅਵਤਾਰੀ॥੪੮॥ਸਤਿਜੁ
 ਗਿਸਤਿਗੁਰੁਵਾਸਦੇਵਦਵਾਵਿਸਨਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਦੁਆ
 ਪੁਰਿਸਤਿਗੁਰੁਹਰੀਕ੍ਰਿਸਨਹਾਰਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥
 ॥੩੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਰਾਮਜੀਰਾਰਾਮੁਜਪੇਸੁਖਪਾਵੈ॥ਕਾਣਿ
 ਜੁਗਿਨਾਨਕਗੁਰਗੋਵਿੰਦਗਗਗੋਵਿੰਦਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਚ०

ਰੇਜਾਬੇਰਹਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣਿਦਿਚਜਾਇਸਮਾਵੈ। ਚਾਰੇਅਛ
ਗਇਕੁਕਰਿਵਾਹਗੁਰੂਜਪੁਮਤ੍ਰਿਜਪਾਵੈ। ਜਹਾਤੇਉਪਾਜੀਆ
ਫਿਰਿਤਹਾਸਮਾਵੈ॥ ੪੯॥ ॥ ਇਕੁ॥

॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੈ॥

॥ ਆਪਨਕ੍ਰੋਹਬਿਅਰਸੀਆਪੇਹੀਦੇਖੋ॥ ਆਪੇਦੇ
ਖਿਦਿਖਾਇਦਾਛਿਅਦਰਸਨਿਭੇਖੋ॥ ਜੇਹਾਮੁਹੁਕਰਿਭਾਣਿ
ਦਾਤੇਦ੍ਰੋਹੇਲੇਖੋ॥ ਹਸਦੇਹਸਦਾਦੇਖੀ॥ ਐਸੇਰੂਪਸਰੇਖੋ॥ ਰੋ
ਦੈਦਿਸੈਰੋਵਦਾਹੋ॥ ਇਨਿਮਖਿਨਿਮੇਖੋ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤ
ਦਾਸਤਸੀਗਿਦਿਸੇਖੋ॥ ੧॥ ਜੇਉਜੀਤੀਹਬਿਜੀਤਲੇਸਭਿ

੨

ਰਾਗਾ ਵਜਾਏ। ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਗ ਨੂੰ ਹੋਇ ਆਪੇ ਗੁਣਗੁ ॥ ੨੧ ॥
ਏ। ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਠੀਕ ਵਲੀ ਨੂੰ ਹੋਇ ਆਪਿ ਪਰੀ ਸ੍ਰਿ ਰਿਸ਼ਾ ਏ। ਕ
ਥਤਾ ਬਕਤਾ ਆਪਿ ਹੋ ਸੁਰਤਾ ਠੀਕ ਵਲਾ ਏ। ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਸਮਾਦੁ
ਹੋਇ ਸਰਬੰਗਿ ਸਮਾਏ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ
ਤੀ ਆਏ। ੨॥ ਆਪੇ ਭੁਖਾ ਹੋਇ ਕੋ ਆਪਿ ਜਾਇ ਰਸੋਈ। ਭੋ
ਜਨੁ ਆਪਿ ਬਣਾਇ ਦਾਰਸਾ ਵਿਚ ਰਸੋਈ। ਆਪੇ ਖਾਇ
ਸਲਾਹਿ ਕੋ ਹੋਤ੍ਰਿ ਪਾਤਿ ਸਮੋਈ। ਆਪੇ ਰਸੀ ਆਪਿ ਪਰਸੁ
ਰਸੁ ਰਸਨ ਭੋਈ। ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਹੋ ਸਰਬੰਗ ਸਮੋਈ।
॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ। ੩॥ ਆਪੇ ਪੈ
ਲੀ ਪਾਵਿਛਾਇ ਕੋ ਆਪਿ ਅੰਦਰਿ ਸਭਿ ਦਾ। ਸੁਹਣੇ ਅੰਦਰਿ

ਜਾਇਕੋਦਿ ਸਿਤਰਭੁੰਓਦਾ ॥ ਰੰਕੁਰਾਉਰਾਉਰੰਕਹੋਇਦੁਖਸੁਖ
 ਵਿਚਪਉਦਾ ॥ ਤਤਾਸੀਅਰਾਹੋਇਕੋਜਲੁਆਵੇਟਣਖਉਦ
 ॥ ਹਰਖਸੋਗਾਦਿਚਿਧਾਵਦਾਚੰਦਾਏਚਉਦਾ ॥ ਆਪੇਆਪਿ
 ਵੇਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਰਉਦਾ ॥ ੪ ॥ ਸਮਸਰਿਵਰਸੇਸ੍ਵਤ
 ਭੂਦਜਿਉਸਤਨੀਬਾਈ ॥ ਜਲਅੰਦਰਿਜਲੁਹੋਇਮਿਲੇਧ
 ਰਤੀਬਹੁਭਾਈ ॥ ਕਿਰਖਿਬਿਰਖਿਰਸਕਸਪਏਫਲੁਫੁ
 ਲੁਸੁਹਾਈ ॥ ਕੇਲੇਵਿਚਕਪੂਰਹੋਇਸੀਤਲੁਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸੋ
 ਤੀਹੋਏਸਿਪਮੁਹਿਬਹੁਮੋਲਮੁਲਾਈ ॥ ਬਿਸੀਅਰਦੇਮੁਹਿਕਾ
 ਲੁਕੁਟਾਚਿਤਏਬੁਰਿਆਈ ॥ ਆਪੇਆਪਿਵੇਰਤਦਾਸਤਸੀਰਿ

ਸੁਭਾਈ॥ ਪਾਸੋਈ ਤਾਂਬਾ ਗੰਗਾ ਸੰਗਿ ਜਿਉ ਕੋ ਹੋਈ॥ ਸੋਈ ਤਾਂ
 ਬਾਜ ਸਤ ਮਿਲ ਪਿਤਲ ਅਵਲੋਈ॥ ਸੋਈ ਸੀਸੇ ਸੰਗਤੀ ਭੀ
 ਗਾਰੁ ਲੋਈ॥ ਤਾਂਬਾ ਪਾਗ ਸਿਪਗ ਸਿਆਹੋ ਇਕੰਦ ਨੂ ਸੋਈ॥ ਸੋ
 ਈ ਤਾਂਬਾ ਭੁਸਮ ਹੋਇ ਅਉਖਦ ਕਾਰਿ ਭੋਈ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰ
 ਤਦਾ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣਗੋਈ॥ ਏਧਾ ਏਕਾਲੇ ਗੰਗਾ ਦ੍ਰਿਸਿ ਜਿਉ
 ਕਾਣਾ ਦਿਸੈ॥ ਰੱਤਾਰ ਤੇ ਗੰਗਾ ਦ੍ਰਿਸਿ ਮਾਲਿ ਮੇਲਿ ਸਾਲਿ ਸੋ॥ ਪੀ
 ਲੈ ਪੀਲਾ ਹੋਇ ਮਿਲੈ ਹਿਤੁ ਜੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸੈ॥ ਸਾਦਾ ਸਾਦੇ ਰੰਗ ਮਿਲ
 ਸਾਭਿ ਗੰਗਾ ਸਾਰਿ ਸੋ॥ ਤੰਤਾ ਟੰਦਾ ਹੋਇ ਕੋ ਹਿਤੁ ਜਿਸੈ ਤਿਸੈ॥ ਆ
 ਪੇ ਆਪਿ ਦਰ ਤਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਜਿਸੈ॥ ੧॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਬੇਸ

ਤਰਹੁ ਚਾਹੁਣਾ ਅਨੇਰੇ ਦੀ ਪਕਾਵਿ ਚਹੁ ਮੱਸੁ ਹੋਇ ਕਮਾ ਆਇਲੇ
 ਖੇਰੇ ਕੱਜ ਲੁਹੇਵੈ ਕਾਮਣੀ ਸੰਗ ਭਲੇ ਭਲੇ ਰੋਮ ਸਵਾਣੀ ਹ
 ਰਿਜ ਸੁਲਿਖੇ ਦਫਤਰ ਅਗਲੇ ਰੋਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰਤਦਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਫੇਰੇ ॥ ਪਾਬਿਰ ਖੁਹੋਵੈ ਬੀਉ ਬੀਜੇ ਅੰਕਰਦਾ
 ਪਾਸਾਰਾ ਜਨ੍ਹ ਅੰਦਰਿ ਪੇਡ ਬਾਹਰਾ ਬਹੁਟਾ ਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ਪ
 ਤਫੁਲ ਫਲੁ ਫਲੀਦਾਰ ਸਰੀਰੇ ਸਵਾਰਾ ਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਉਲਾ
 ਸੁਕਾਰਿ ਹੋਇ ਦਰਪਰਦਾਰਾ ਵਲਾਵੇ ਚੀਉ ਸੰਜੀਉ ਹੋਇ
 ਫਲ ਫਲੇ ਹਜਾਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤ
 ਰਾ ॥ ਚੀਹੋਵੈ ਸੁਤੁ ਕਪਾਹਦਾ ਕਰਿਤਾ ਵਾਣਾ ਸੂਤਹੁ ਕਪੜੁ

ਜਾਣੀਐਆਖਾਣਵਖਾਣਾਚਉਸੀਤੋਚਉਤਾਰੋਹੋਇਗਗਜ ੨੩
 ਲੁਜਾਣਾਖਾਸਾਮਲਾਮਲਾਸਿਰੀਸਾਫੁਤਨਸੁਖਮਨਿਭਾਣਾਪੰ
 ਗਦੁਪਟਾਚੋਲਣਾਪਟਕਾਪਰਵਾਣਾਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਆਣਾ॥੧੦॥ਸੁਨਿਆਗਸੁਇਨਾਪੜੈਗਹਣੈਸਾ
 ਵਾਰੇਪਿਪਲਵਤਰੇਵਾਣੀਆਤਾਨਉੜੈਤਾਰੇਵੇਸਰਿਨੋਬਿਵ
 ਖਾਣੀਐਕਰਮਲਾਧਾਰੇਟੀਕਤਿਮਣੀਆਮੋਤਸਰਗਜਰੇ
 ਪਾਸਾਰੇਦੁਰਬਹਬੰਟਾਰੇਲਛਾਪਕਰਿਬਹੁਪਰਕਾਰੇਆਪੇ
 ਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰੇ॥੧੧॥ਗੀਨਾਕੋਲੁਪੀੜੀਐ
 ਰਸਦੇਦਰਹਾਣਾਕੋਈਕਰੇਗੁੜੁਭੇਲੀਆਂਕੋਸੋਕਰਵਾਣਾ॥

॥ ਕੋਈ ਖਰ੍ਹ ਸਵਾਰਦਾ ਮਖਣੁ ਮਸਾਲਾ ਹੋਵੇ ਮਿਸਰੀ ਕਣੀ ਕੀਦ
 ਮਿਠਿਆਈ ਢਾਣਾ ਖਵੇ ਰਜਾਰੀ ਕੁਕਰਿ ਰਸਤੇ ਗਸੁ ਖਾਣਾ ਅਪੇ
 ਅਪਿ ਪਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਾਣਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗਾਂਝੀ ਰੀਗਾ ਬੀਰੀਗ ਬਹੁ
 ਦੁੱਧ ਉਜਲਾਵਰਣਾ ਦੁੱਧ ਹੁਦਹੀ ਜਮਾਈ ਐਕਰਿ ਨਿਹਰਣੁ ਧਰਣੁ ॥
 ॥ ਵਹੀ ਵਿਲਾਇ ਅਲੇਈ ਐਛਾਹੀ ਮਖਣੁ ਤਰਣਾ ਮਖਣੁ ਤਾਇ
 ਅਉਟਾਇ ਕੋਪਿ ਉਨਿਰ ਮਣੁ ਕਰਣਾ ਹੋ ਮਜਗਨ ਈਵੇਦ ਕਰਿ ਸ
 ਕੁਕਾਰ ਜਸਰਣਾ ਅਪੇ ਅਪਿ ਪਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਜਰਣ
 ॥ ੧੩ ॥ ਪਲਪਤੀ ਅਮੁਰਤਿ ਪਹਰਾ ਬਿਤਵਾਰ ਗਣਾ ਹੋ ਦੁਇ ਪਖ
 ਬਾਰਹ ਮਾਹਿ ਕਰਿ ਸੋਜੇ ਗਬਣਾ ਹੋ ਛਿਅਰੁਤੀ ਵਰਤਾਈ ਅਬਹੁ

ਚਾਨਿਤ ਬਣਾਏ। ਸੂਰਜੁ ਇਕੁ ਵਰਤ ਦਾ ਲੋਕੁ ਦੇਵ ਅਲਾਏ। ੦੨੪
ਰਿਵਰਨਾਛਿ ਅਵਰਸਨਾ ਬਹੁ ਪੀਥਿ ਰਲਾਏ। ਅਪੇਅਪਿ ਵਰ
ਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਾਏ। ੧੪। ਇਕੁ ਪਾਣੀ ਇਕ ਧਰਤੀ ਹੋ ਬ
ਹੁ ਬਿਰਖ ਉਪਾਏ। ਅਫਲ ਸਫਲ ਪਰਕਾਰ ਬਹੁ ਫਲ ਫਲ ਸੁ
ਹਾਏ। ਬਹੁ ਰਸ ਰੀਗ ਸੁਵਾਸਨਾ ਪਰਕਿਰਤਿ ਸੁਭਾਏ। ਬੈਸਿਤਰ
ਇਕ ਵਰਨ ਹੋ। ਇਸੁ ਭੁਤ ਰਵਰ ਛਾਏ। ਗੁਪਤੁ ਹੁ ਪਰਗਟਿ ਹੋ
ਇਕੋ ਭੁਸਮਤਿ ਕਰਾਏ। ਅਪੇਅਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਪਾਏ। ੧੫। ਚੰਦਨ ਵਾਸਵਨਾ ਸਪਤਿ ਸੁਭ ਚੰਦਨ ਹੋਏ। ਅਸ
ਟਧਾਤੁ ਇਕ ਧਾਤੁ ਹੋ। ਇਸੀ ਗਪਾਗਸਿ ਚੋਏ। ਨਦੀਆਨਾ ਲੇਵਹ

ਕ੍ਰੋਮਿਰਿਗਰਿਗੋਏ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਪਮਲੁ
 ਧੋਏ ਨਰਕਾਨਿਵਾਰ ਅਸੀਖਹੋਇਨਖਪਤਿਤਸੰਗੋਏ ਅਪੇ
 ਅਪਿਵਰੰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਅਲੋਏ ॥ ੧੬ ॥ ਵੀਪਕੁਹੋਤੁਪਤੰਗ
 ਦਾਜਲਮੀਨਤਰੰਦਾ ਮਿਰਗੁਨਾਦਿਵਿਸਮਾਦਹੋਤੁਵਰਕਵ
 ਲਿਵਸੰਦਾ ਚੰਦਚਕੋਰਪਗੀਤਿਹੋਦੋਖਧਿਆਨੁਧਰੰਦਾ ॥
 ॥ ਚਕਵੀਸੁਰਜਹੋਤੁਹੋਸੰਜੋਗਬਣੰਦਾ ਨਾਰਿਕੁਤਾਰਪਿਆ
 ਰਹੋਮਾਪੁਤਮਿਲੰਦਾ ਅਪੇਅਪਿਵਰੰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੰ
 ਦਾ ॥ ੧੭ ॥ ਅਖੀਅਦਰਿਦੇਖਦਾਸਭਚੋਜਾਵਿਰਾਣਾ ਕੀਨੀਸੁਣ
 ਦਾਸੁਰਤਿਕਾਰਿਅਪਾਇਵਖਾਣਾ ਜੀਭੈਅੰਦਰਿਬੋਲਦਾਬ

ਹੁਸਾਵਲੁ ਭਾਣਾ ਹੋਈ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦਾ ਪਾਗਿ ਚਣੇ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ੨੫ ॥
 ਯਾਦੇ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਮਨੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਰਵਾਣਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਵਰੰਤ
 ਦਾਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਮਾਣਾ ॥ ੧੯ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੋਰਾ
 ਗਨਾਵ ਦੀਚਾਰਾ ਆਤਿ ਪਤਾ ਜਲੁ ਧਰਤਿ ਹੋ ਉਤ ਪਤਿ ਸੀਸਰ
 ਯਾਦਾਈ ਦਾਇਆ ਗਤਿ ਵਿਹੁ ਵਰਤੋ ਵਰਤਾਰਾ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦਾ
 ਖੇਲੁ ਮੇਲੁ ਪਗ ਕਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਘ
 ਟਿਚੀ ਦੁਆਕਾਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਵਰੰਤ ਦਾਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥
 ॥ ੧੯ ॥ ਫੁੱਲਾ ਅੰਦਰਿ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਉਵਰੁ ਲੁਭਾਣਾ ਅਬਾਅ
 ਦਰਿ ਰਸੁ ਧਰਿ ਕੋਇ ਲਰ ਸੁਆਣਾ ਮੋਰ ਬਬੀ ਹੋਇ ਕੋਧਣ

ਵਰਸਾਸਿਵਾਣਾ ਖੀਰਨੀਰਸੰਜੋਗਹੋਇਕਲੀਕੰਦਵਖਾਣਾਓ
ਅੰਕਾਰੁਅਕਾਰੁਕਰਿਹੋਇਪ੍ਰੰਤਪਰਾਣਾਅਪੋਅਪਿਵਰਤਦ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਵਾਣਾ॥੨੦॥੨੧॥ਦੁਇ॥

॥ ॥ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਮਾਦਿਪੁਰਖਅਦੇਸੁਅਮਾਦਿਵਖਾਣਿਅਸੋਸਤਿਗੁਰਸਚਾ
ਵੇਸੁਸਬਦਿਸਿਵਾਣਿਅਸਬਦਿਸੁਗਤਿਓਪਦੇਸੁਸੋਚਿਸਮ
ਣਿਅਸਾਧਸੰਗਤਿਸੋਚਦੇਸੁਘਰੁਪਰਵਾਣਿਅਪ੍ਰੇਮਭੁਗ
ਤਿਅਵੇਸੁਸਹਜਿਸੁਖਾਣਿਅਭਗਤਿਵਛਲੁਪਰਵੇਸੁਮਾਦੁ
ਨਿਮਾਣਿਅਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਅੰਤੁਨਜਾਣਿਅਸਿ

ਮਰਿਸਹਾਸਿਫਟਸੇਸੁਤਿਲੁਨਪਛਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਦਰਦਰ ੨੬
ਵੇਸੁਸੋਚੁਸੁਹਾਇਆ ੧॥ ਗੁਰਚੇਲੇਰਹਰਾਸਿਅਲਖਅਭੇ
ਉਹੈ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਸਾਬਾਸਿਨਨਕਵੇਉਹੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਨਿ
ਵਾਸੁਸਿਫਤਿਸਮੇਉਹੈ ॥ ਸਬਾਦਿਸੁਰਤਿਪਰਗਾਸਮਛੁਣਾਮ
ਛੇਉਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਸਾਨਿਰਾਸਮਤਿਅਰਖੇਉਹੈ ॥ ਕਾਮਕੋਧਾਦਿ
ਣਾਸਾਸਿਫਤਿਸਮੇਉਹੈ ॥ ਸਤਸੰਤੋਖਉਲਾਸਸਕਤਿਨਸੇਉਹੈ ॥
ਘਰਹੀਵਿਚਉਦਾਸੁਸੋਚਿਸੁਚੇਉਹੈ ॥ ਵੀਹਾਇਕੀਹਅਭਿਆਸ
ਗੁਰਸਿਖਦੇਉਹੈ ॥ ੨॥ ਗੁਰਚੇਲਾਪਰਵਾਣੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀ
ਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚੇਜਾਵਿਡਾਣੁਅਕਥਕਹਾਣੀਐ ॥ ਕੁਦਰਗਤਿਨੋਕੁ

ਰਬਾਣੁ ਕਾਵਰੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਮਿਹ ਮਾਣੁ ਜਗਮਿਹ
 ਮਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਸੁਹਾਣਾ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਦਾਰਿ ਢਾਢੀ
 ਵਰਵਾਣੁ ਚਵੇ ਗੁਰਬਾਣੀਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ਹੇਤੁ ਪਛਾਣੀ
 ਐ ॥ ਸੰਚ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ਸਬਾਦਿ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀਐ ॥ ਇਕੋ ਦ
 ਰਦੀ ਬਾਣੁ ਸਬਾਦਿ ਸਿਵਾਣੀਐ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਚੇਲਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਹੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥
 ॥ ਗੁਰਚੇਲੇ ਵੀ ਵਾਹੁ ਤੁਰੀਚ ਕ੍ਰਾਇਆ ॥ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ
 ਅਜਰੁ ਜਗਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹੁ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਲਓ ਬਾਲੀ ਵਰਗਾ ਹਭਾਣਾ ॥

३१
 ਰਾਇਆਸਚੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਅਪਿਓਪੀਆਇਆਸਬਦ
 ਸੁਰਤਿਅਸਗਾਹਅਘੜਘੜਾਇਆਠਾਗੁਲਿਨਮਿਲੇਅਮੇ
 ਲੁਨਕੀਮਤਿਪਾਈਐਪਾਇਤਰਾਜੂਤੇਲਨਅੰਤੁਲੁਤੁਲਾਈਐ॥
 ॥ਨਿਜਪਾਰਿਤਖਤੁਅੰਤੁਲੁਨਰੋਲਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਥਿ
 ਨਿਰੋਲੁਨਰਲੇਰਲਾਈਐ॥ਕਥਾਅਕਥਾਅਥੇਲਨਬੋਲਬੁਲਾ
 ਈਐ॥ਸਦਾਅੰਤੁਲੁਅੰਤੁਲਨਤੋਲਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੀ
 ਥਾਅੰਤੁਲਸਹਜਿਸਮਾਈਐ॥ਅਮਿਓਸਰੋਵਰਏਲੁਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪਾਈਐ॥ਲਖਦੇਲੀਇਕੁਟੇਲੁਜਾਪੁਗਣਾਈਐ॥੫॥
 ॥ਸਓਦਾਇਕੁਤੁਹੰਟਿਸਬਾਦਿਦਿਸਾਹੀਐ॥ਪੁਰਾਪੁਰੇਦੁਇਕੁ

ਅਖਿਸਲਾਹੀਐ ਕਦੇਨਹੋਵੇ ਪਾਇਸੋਚੀਪਤਿਸਾਹੀਐ ਆਪੁ
ਰੇਸਤਿਗੁਰਖਦਿਅਖੁਦੁਸਮਾਹੀਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਗੋਟਿਸਦਾ
ਨਿਬਾਹੀਐ ਚਾਵਾਠਿਇਕਤੋਸੋਟਿਨਦੂਜੀਵਾਹੀਐ ਜਮਦੀਫ
ਹੀਕੋਟਿਵਾਦਿਇਲਾਹੀਐ ਪਜਿਦੂਤਸੰਘਦਿਦੇਰੀਫਾਹੀਐ
ਪਾਣੀਜਿਓਹਰਿਹੋਟਿਸੁਖੋਤਿਓਮਾਹੀਐ ਵਾਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰ
ਅਪਿਨਅਲਖਲਖਾਵਈ ਦੇਖੋਥਾਪਓਥਾਪਾਜਿਓਤਿਸੁ
ਭਾਵਈ ਠੇਖੁਨਪੁਨਿਨਪਾਪਓਪਾਇਸਮਾਵਈ ਲਾਗੂਵਰਨ
ਸਰਾਪੁਨਾਮਾਪੁਜਣਵਈ ਗਾਵੈਸਬਦਾਮਲਾਪਿਅਕੰਥੁਸੁ
ਣਵਈ ਅਕਥਕਥਾਜਪੁਜਾਪਿਨਜਗਤੁਕਮਾਵਈ ਪੂਰੇ

ਗੁਰਪਰਤਾਪ ਆਪੁ ਗਵਾਵਈ ਘਣਾ ਹੋਤਿ ਨੇਤਾਪਿ ਸੰਤਾਪਿ ਘਟਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਵਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨਧਾਪਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਵਈ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰਾ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰਸੰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਣੀ ਐ ਪੂਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰਮੰਤਿ ਸਥਾਵੇ
 ਸਮਾਣੀ ਐ ਵਰਗਹਧੇਈ ਐ ਪਤਿਹਉ ਮੇਜਾਣੀ ਐ ਘਰਹ
 ਜੋਗਜੁਗਤਿ ਬੈਸਣੁ ਧਰਮ ਸਾਣੀ ਐ ਪਵਣੁ ਮੋਖਮੁਕਤਿ ਗੁ
 ਰਸਿਖ ਪਾਣੀ ਐ ਅਤਿ ਰਿਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਣੀ ਐ ॥
 ॥ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ਇਕਛੁ ਤਿਖਰੀ ਸੁਖਾਣੀ ਐ ਪਾਣੀ ਪੀਹਣੁ ਘਾਤਿ
 ਸੇਵਾ ਪਾਣੀ ਐ ਮਸਕੀ ਨੀਵਿਚ ਦੁੱਤਿ ਚਾਣੇ ਚਾਣੀ ਐ ॥ ੮ ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਚਾਖੇ ਲੁਗੁਰਉ ਪਦੋ ਸਿਆਸਾ ਧਸੀ ਗਤਿ ਦਾਮੇ

ਲੁਸਬਦਅਦੇਸਿਆ॥ ਫੁਲੀਤਿਲੀਫੁਲੇਲੁਸੀਰੀਸਲੇਸਿਆ॥
 ॥ ਗੁਗਸਿੰਖਨਕਨਕੇਲਮਿਟੇਅਦੇਸਿਆ॥ ਨਵਫੁਲਮਿਤਵੇਲ
 ਵਸਣਸੁਦੇਸਿਆ॥ ਗੁਗਜਪੁਰਿਦੇਸੁਹੇਲੁਗੁਗਪਰਵੇਸਿਆ॥
 ॥ ਭਾਉਭਗਤਿਭਉਭੇਲੁਸਾਧਸਰੇਸਿਆ॥ ਨਿਤਨਿਤਨਵਲਨ
 ਵੇਲਗੁਗਮੁਖਿਭੇਸਿਆ॥ ਪੈਰਵਲਾਕਵਲੇਲਸੇਵਸਹੇਸਿਆ॥
 ॥ ੯॥ ਗੁਗਮੂਰਤਿਕਰਿਧਿਆਨਸਦਾਹਜੂਰਹੈ॥ ਗੁਗਮੁਖਿਸਬ
 ਦੁਰਿਆਨੁਨੇਕਿਨਦੂਰਹੈ॥ ਪੂਰਬਾਭਿਖਤੁਨੀਸਾਣਕਰਮਅਕੂ
 ਰਹੈ॥ ਗੁਗਸੇਵਾਪਰਧਾਨਸੇਵਕਸੂਰਹੈ॥ ਪੂਰਨਪਰਮਨਿਧਾਨਸ
 ਦਾਭਰਪੂਰਹੈ॥ ਸਾਧਸਿਰਗਤਿਅਸਥਾਨੁਜਗਮਗਨੁਰਹੈ॥ ਲ

ਖਲਖਸਸੀਅਰਭਾਨਕਿਰਦਿਠਰੂਰਹੈ॥ ਖਲਖਲਖਬੇਦਪੁ ੨੯
ਰਾਇਕੀਰਤਨਦੂਰਹੈ॥ ਭੁਗਤਿਵਛਲਪਰਵਾਣਚਰਣਾਧੂਰ
ਹੈ॥ ੧੦॥ ਗੁਗਸਿੰਖਸਿੰਖੁਸੋਇਅਲਖੁਲਖਾਇਅਸਾਗੁਰਦੀ
ਖਿਅਲੋਸਿੰਖਾਸਿੰਖੁਸਦਾਇਅਸਾਗੁਗਸਿੰਖਾਇਕੋਹੋਇਜੇ
ਗੁਰਗੁਇਅਸਾਹੀਰਕਣੀਪਰੋਇਹੀਗੁਬਿਧਾਇਅਸਾਜਲਤ
ਰੀਗਅਵਿਣੋਇਸਲਲਿਸਮਾਇਅਸਾਜੇਤੀਜੋਤਿਸਮੋਇਦੀ
ਪੁਦੀਪਾਇਅਸਾਅਚਰਜਅਚਰਜਦੋਇਚਣਤੁਬਣਾਇਅਸਾ
ਪਵੰਧਪੁਦਹੀਵਿਣੋਇਪਿਓਕਦਾਇਅਸਾਇਕੁਚਾਨਣਾਕਿਉਲਾ
ਇਪਰਗਦੀਅਸਾਇਅਸਾ॥ ੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਓਗੁਗਗੁ

ਰਹੋਇਆਅਗਿਦਾਅਲਖਾਅਭੇਉਸਹਜਿਸਮੋਇਆਅਮਰਹੁ
ਅਮਰਸੁਮੇਉਅਲਖਾਅਲੋਇਆਰਾਮਨਾਮਅਰਖੇਉਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਦੇਇਆਗੁਰਅਰਜਨਕਰਿਸੇਉਢੇਢੇਢੇਇਆਗੁਰਹਰਿਰੋ
ਇੰਦੁਅਮੇਉਅੰਮ੍ਰਿਤਿਢੇਢੇਇਆਸਚ੍ਰਾਸਚਿਸੁਰੇਉਸਚਿਖ
ਲੋਇਆਅਤਮਾਅਗਾਹਅਗਹੇਉਸਬਦਪੋਰੇਇਆਗੁਰ
ਮੁਖਿਅਭਰਭਰੇਉਭਰਮੁਭਉਧੋਇਆ॥੧੨॥ਸਾਧਸਿਰਤਿਭ
ਉਭਾਉਸਹਜੁਬੈਰਗੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਉਸੁਗਤਿਸੁ
ਜਾਗੁਹੈਅੰਧਰਬਚਨਾਅਲਾਉਹਉਮੈਤਿਆਗੁਹੈਸਤਿਗੁਰ
ਮੰਤਿਪਰਬਾਉਸਦਾਅਨਰਾਗਹੈਪਰਮਪਿਆਲੇਸਾਉਮਸ

ਤਕਿਤਾਗੁਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿਬ੍ਰਹਮਾਉਰੀਅਨੁਚਰਾਗੁਹੈ॥ ਅੰ ੩੦
 ਤਰਿਗੁਰਮਤਿਚਾਉਆਲਿਪਤੁਦਾਗੁਹੈ॥ ਵੀਹਇਕੀਹਚੜ੍ਹਾ
 ਉਸਦਾਸੁਹਾਗੁਹੈ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸਮਾਊਸੁਗਤਿ
 ਸਮਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਨੇਹਨਿਹਾਣੀਐ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪਾਣੀਵਿਰਲੇਪਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਨ
 ਦਇਅਲਹੇਤੁਹੀਆਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੇਨਾਣੀਗੁਰ
 ਸਿਖਪਾਣੀਐ॥ ਰਤਨਪਦਾਰਥਲਾਲਗੁਰਮੁਖਿਭਾਣੀਐ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਕਲਅਕਾਲਭਗਤਿਸੁਖਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਹੀਸਦਾਨਿਰਸਕਰਸਾਣੀਐ॥ ੧੪॥ ਏਕਾਏਕਾਗਣਿ

ਖਿਦਿਖਾਇਆ ਊਰੂਓਮਕਿਰਪਾਸਿਬਹਾਇਆ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਕਰਤਾਹੁਨਿਦਭਉਭਾਇਆ ਨਿਰਵੈਦਹੁਜੈਕਾਰਾਮਜੂਨਿਮ
 ਕਾਇਆ ਸਚੁਨੀਸਾਣੁਅਪਰਜੋਤਿਉਜਾਇਆ ਪੰਜ
 ਅੰਖਰਉਪਕਾਰਨਾਮਸਮਾਇਆ ਪਰਮੇਸੁਰਸੁਖਸਾਰਨ
 ਦਰਿਨਿਹਾਇਆ ਨਉਅੰਗਿਸੁੰਨਸੁਮਾਰਸੀਗਿਨਿਹਾਇਆ
 ਨੀਲਾਮਾਨੀਲਵੀਚਾਰਪਰਮਪਿਆਇਆ ॥੧॥ ਚਾਰ
 ਵਰਨਸਤੁਸੰਗੁਗੁਰਮੁਖਿਮੋਇਆ ਜਾਣਤੀਬੋਲਹਰੀਗੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਚੋਇਆ ਪੰਜੇਸਬਦਿਅਤੀਗਾਅਨਹਦਕੋਇ
 ਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਤਰੀਗਸਦਾਸੁਹੋਇਆ ਸਬਦਸੁਰ

ਤਿਪਰਸੰਗਰਿਆਨਸੰਗਰਿਆਨਸੰਗਮੇਲਿਆਗਰਾਗਨਾਦ ੩੧

ਸਰਬੰਗਅਹਿਨੀਸਿਰੋਲਿਆਸਬਦਅਨਹਦਰੰਗਸੁਦ੍ਰਿਏ

ਕੇਲਿਆਗਰਾਮੁਖਿਪੰਥਾਨਿਪੰਗੁਥਾਰਹਖੋਲਿਆ॥੧੬॥ਹੋਈ

ਆਗਿਆਆਦਿਆਦਿਨਿਰੰਜਨੋਂਨਾਦੇਮਿਲਿਆਨਦੁਹਉਮੈ

ਭੰਜਨੋਂਬਿਸਮਾਦੋਂਬਿਸਮਾਦੁਗਰਾਮੁਖਿਅੰਜਨੋਂਗਰਾਮਾਤਿਗੁ

ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰਾਮੁਨਿਖੰਜਨੋਂਆਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਦਿਅਕਾਲ

ਅਰੰਜਨੋਂਸੇਵਕਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਜਨੋਂਜਪੀਅੰ

ਜੁਗਾਹਜੁਗਾਦਿਗੁਰਸਿਖਅੰਜਨੋਂਪ੍ਰਮਾਪਿਆਲੇਸਾਦੁਪਰ

ਮਪੁਰੰਜਨੋਂਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਾਦਿਸਰਬਸੁਰੰਜਨੋਂ॥੧੭॥

॥ ਮੁਕਦਾਰੇ ਇਮਰੀ ਦਨ ਗੱਲੀ ਹੋਵਣਾ ਸਾਬਰ ਸਿਰ ਕਸਰੀ ਦ
 ਕੁ ਮੁਕਤ ਉਪੋਵਣਾ ਗੋਲਾ ਮੁਮਲ ਖਰੀਦ ਕਾਰੇ ਜੋਵਣਾ ਨਾਤਿ
 ਸੁਭੰ ਖਨ ਨੀ ਦਨ ਖਾਣਾ ਸੇਵਣਾ ਪੀਹਣ ਹੋਇ ਜਦੀ ਦੁਪਾਣੀ ਦੇ
 ਵਣਾ ਪੰਖੇ ਦੀ ਤਾਰੀ ਦਪਗਮਲ ਪੋਵਣਾ ਸੇਵ ਕਹੋਇ ਸਿੰਧੀ
 ਦਨ ਹੋਸਣ ਰੋਵਣਾ ਦਰਦਰਵੇ ਸਰਸੀ ਦੁਪਿਰਮਰ ਸੁਭੋਵਣਾ
 ॥ ਚੰਦ ਮੁਮਾਰ ਖਈ ਦਪੁਗੀ ਖਲੋਵਣਾ ॥ ੧੮ ॥ ਪੇਰੀ ਪੇਪਾ ਖਕੁ
 ਮਰੀ ਦੇ ਥੀ ਵਣਾ ਗੁਰਮੂਰਤਿ ਮੁਸਤਕੁ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਜੀ ਵਣਾ ਪ
 ਰਹਰਸ ਭੇਸਾ ਕਸੁਰੀ ਗਰੀਰੀ ਵਣਾ ਹੋਰਨ ਸੁਖਣੁ ਸੁਖ ਸਰ
 ਇਮਨ ਸੀ ਵਣਾ ਪਿਰਮਪਿ ਮਾਣਾ ਪਾਕੁ ਮਮਿ ਮਰਸੁ ਪੀ ਵਣਾ ॥

॥ ਅਸਕੀਨੀ ਅਉਤਕਾ ਅਸਾ ਬਿਰੁਖੀ ਵਣਾ ਵਸਾ ਅਉਰੋਤਿ ਤਨਾ
 ਕਸਹਜਿ ਅਲੀ ਵਣਾ ਸਾਵਧਾਨ ਗੁਰਵਾ ਕਨ ਅਨੁਭਰਮੀ ਵਣਾ
 ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੁਸਨ ਕਪਾਰਿ ਪਰੀ ਵਣਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ
 ਣੀ ਜਾਇ ਸੀ ਸੁਨਿ ਵਾਇਆ ਗੁਰਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਮੰਥਾ ਲਾ
 ਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ਪੁਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਹਜਿ ਸੁਰਾਇ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨਿਵਣਾਇ ਹੁ
 ਕਮੁਕਮਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭੈਭਾ ਨਿਜੁ ਪਰਪਾਇਆ ਚ
 ਰਣ ਕਵਣ ਪਤੀਆਇ ਭਵੁ ਭੁਭਾਇਆ ਸੁਖਸੰਪਦ ਪਰ
 ਚਾਇਆ ਪਿਉ ਪੀਆਇਆ ਧਨੁ ਜਣੇ ਦੀਆਇ ਸਹਿ ਲਾਆ

ਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ੨ ॥ ਤੇਇ ॥

॥ ॥ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ੧੬ ਅੰ

ਕਾਰਾਮਕਾਰਕਰਿਪਉਲੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਧਾਰੇਧਰਤਿਅਕਾਸੁਦਿ
ਛੇਰਿਓਨੁਚੰਦਸੂਰਜੁਜੋਤਿਸਵਾਰੋਪਾਣੀਚਾਰਿਬੰਧਾਨਕਰਿਲ
ਖਚਉਰਾਸੀਹਜੂਨਿਦੁਆਰੇਇਕਾਸਿਇਕਾਸਿਜੂਨਿਵਿਚਨੀਅ
ਜੀਤਅਣਗਣਤਅਪਾਰੇਆਣਸਜਨਮੁਦਲਿਭੁਹੈਸਫਲਸ
ਨਮੁਗੁਰਸਰਣਿਉਧਾਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਾਠਿਫੁਕਾਇ
ਤਗਤਿਗੁਰਗੀਅਨਵੀਚਾਰੇਪਰਉਪਕਾਰੀਗੁਰੂਪਾਆਰੇ॥੧॥
॥ਸਭਦੁਨੀਵਿਧਰਤਿਹੈਆਪੁਗਵਾਇਹੋਈਓਡੀਣੀਧੀਰਜੁਧ

ਗੁਸੀਤੋਖਾਦਿਕੁਪੇਗੰਗੇਠਿਰਹੈਲਿਵਲੀਣੀਸਾਧਜਨਾਦੇਚ ੩੩
 ਰਣਛੁਹਿਅਢੀਣੀਹੋਈਲਾਖੀਣੀਅਸੀਤਬੁੰਦਸੁਹਾਵਣੀ
 ਛਹਬਰਛਲਕਰੇਣੁਹੋਇਰੀਣੀਸਮਿਲਿਆਮਾਣੁਨਿਮਾਣੀਐ
 ਪਿਰਮਪਿਆਲਾਪੀਇਪਤੀਣੀਜੇਬੀਜੇਸੇਈਲੁਣੇਸਭਰਸਕ
 ਸਬਹੁਰੰਗਰੰਗੀਣੀਗੁਗੁਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਹੋਮਸਕੀਣੀ॥੨॥
 ਆਮਾਣਸਦੇਹਸੁਖੇਹੋਤਿਸੁਵਿਚਜੀਭੋਲਾਈਨਕੀਬੀਅਖੀ
 ਦੇਖਨਿਰੂਪਰੰਗਾਰਾਗਨਦਕੀਨਕਰਨਿਰਕੀਬੀਨਕਿਸੁਵਾਸੁਨਿ
 ਵਾਸੁਹੋਪਜੇਦੂਤਬੁਰੀਤਰਤੀਬੀਸਭਦੂਨੀਵੇਚਰਣਹੋਇਆ
 ਪੁਰਾਵਾਇਨਸੀਬੁਨਸੀਬੀਹਭੁੰਮੇਰੇਗੁਮਿਟਾਇਦਾਸਤਿਗੁਰ

ਪੁਰਾਕਰੈਤਬੀਬੀਪੇਰੀਪੇਰਹਰਾਂਸਿਕਰਿਗੁਰਸਿਖਸੁਣਿਗੁਰ
ਸਿਖਮਨੀਬੀਮੁਰਦਾਰੋਇਮੁਰੀਦੁਗਰੀਬੀ॥੩॥ਲਹੜੀਹੋ
ਇਚੀਚੁਗਲੀਪੇਪੀਛਾਪੀਮਣੀਵਡਿਆਈਲਹੜੀਪਨਹ
ਰਬੁੰਦਹੋਇਪਰਗਟਮੋਤੀਸਿਪਸਮਾਈਲਹੜੀਬੁਟੀਕੇਸਰੇ
ਮਥੈਟਿਕਾਸੇਭਾਪਾਈਲਹੜੀਪਾਰਸਪੱਥਰੀਅਸਟਧਾਤੁਕੀ
ਚਨੁਕਰਵਾਈਜਿਉਮਣਲਹੜੇਸੰਪਾਸਿਰਿਦੇਖੇਕੁਕਿਲੁਕਿਲੇ
ਕਲੁਕਾਈਜਾਨੁਰਸਾਇਣਪਾਰਿਅਹੁਰੰਤੀਮੁਲਿਨਜਾਇਮੁਲ
ਈਆਪੁਗਵਾਇਨਆਪੁਗਣਾਈ॥੪॥ਅੰਗਿਤੰਤੀਜਲੁਸੀ
ਅਲਾਕਿਤੁਅਵਗੁਣਿਕਿਤੁਗੁਣਿਵੀਚਰਾਅੰਗੀਪੁਆਂਧਉ

ਲਹਰੁ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਗਿਆਨ ਸੁਚਾਰਾ ਕੁਲਦੀਪ ਕੁਏਸੀ ੩੪
 ਤਰਹੁ ਜਲ ਕੁਲ ਕਵਲੁ ਵਡੇ ਪਰਵਾਰਾ ਦੀਪ ਕਹੇਤੁ ਪਤੰਗਦਾ
 ਕਵਲੁ ਭਵਰ ਪਰਗਟੁ ਪਾਹਾਰਾ ਅਗਨਿ ਲਾਟ ਉਚਾਟੇ ਹੀ ਸਿਰੁ ਉ
 ਚਾ ਕਰਿ ਕਰੈ ਕੁਚਾਰਾ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾਂ ਨੀਵਾ ਟਿਵਾਸੁ ਪਾਣੀ ਅੰਦ
 ਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ਨਿਵ ਚੋਲੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਾ ਪਾਰੰਗਮ
 ਜੀਠ ਕਸੰਭ ਦਾ ਕਚਾ ਪਕਾ ਕਿਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਧਰਤੀ ਉਪ ਟਿਕਵੀ
 ਐ ਮੂਲ ਮਜੀਠ ਜੜੀ ਜੜਤਾਰੇ ਉਪਲਾਹ ਲੇ ਕੁਟੀ ਐ ਪੀ
 ਹਣਿ ਪੀਸੈ ਚਕੀ ਭਾਰੇ ਸਹੈ ਅਵਟਣੁ ਮਾਰਿ ਦਾਹੈ ਇਪਿਆ
 ਗੀ ਮਲੈ ਪਿਆਰੇ ਪੋਹਣੀ ਅਹੁ ਸਿਰੁ ਕਾਢੈ ਕੋਟੁ ਲੁਕੁ ਸੰਭਚ

ਲੀਭੁਖਿਲਾਠੇਖਰਤੁਰਸੀਦੇਰੰਗੀਐਕਪਟਸਨੇਹੁਰਹੈਦਿਹਚਾਰੇ
ਮਨੀਦਾਜਿਣੈਓਚੇਰਾਹਾਰੇ। ਫੁਕੀਫ਼ੀਨਿਕਫ਼ੀਚਲਤੁਕਰਿਭ੍ਰਿ
ਗੀਨੇਮਾਭਿਭ੍ਰਿਗੀਹੋਏ। ਨਿਕਫ਼ੀਦਿਸੈਮੰਕਫ਼ੀਸੁਤਮੁਹਹੁਕ
ਦਿਫਿਰਿਸੰਗੇਏ। ਨਿਕਫ਼ੀਮਾਖਵਖਾਣੀਐਮਾਖਓਮਠਭਾ
ਗਠੁਹੋਏ। ਨਿਕਫ਼ੀਕੀਫ਼ੀਆਖੀਐਪਟਪਟੇਲੇਕਰਿਦੁਗੀਦੇ
ਏ। ਗੁਰਕਾਮੁਹਾਦਿਚਪਾਇਕੇਦੇਸਾਦਿਸੀਤ੍ਰਿਜਾਇਖੜ੍ਹੇਏ। ਐ
ਤੀਮਾਣਕਹੀਰਿਆਪਾਤਿਸਾਹੁਲੇਹਾਰਪਰੇਏ। ਪਾਇਸਮਾਇ
ਣਦਹੀਬਿਠੇਏ। ॥ ਲਤਾਂਹੇਠਿਲਤਾਫ਼ੀਐਪਾਹੁਨਕੰਢੇਸਾ
ਹੁਦਿਚਾਰਾਗੋਰਸੁਦੇਖੜ੍ਹਖਾਇਕੇਗਾਇਗਰੀਬੀਪਰਓਪਕ।

ਰਾਗੁ ਧੁੰਦੁ ਵਹੀ ਜਮਾਈ ਅੰਦਰੀ ਅਹੁ ਮਖਣੁ ਛਾਰਿ ਪਿੰ ਅਰਾ ॥ ੩੫ ॥
 ਸਿਪਾ ਅਤੇ ਹੋਵਨਿ ਹੋ ਮਜਰਿ ਗਵੰਗ ਸੁਆਰ ਬਚਨ ਅਚਾਰਾ ॥ ਧ
 ਰਮੁ ਧਉ ਠੁਪਰ ਗੱਟੁ ਹੋਇ ਪੀਰ ਜਵਹੇ ਸਹੇ ਸਿਰਿ ਭਾਗਾ ॥ ਇਕੁ ਇ
 ਕੁ ਜਾਉ ਜਣੇ ਦਿਆਂ ਚਹੁ ਚੱਕਾ ਵਿਚਿ ਵਗਾਹ ਜਾਗਾ ॥ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ
 ਵੇਰਾ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ੮ ॥ ਲਹੁ ਕੁਤਿ ਲਹੇ ਇਜੀਮਾ ਮਾਨਿ ਚਹੁ ਨੀਚਨਾ ਅ
 ਪੁਗਣਾਇਆ ਫੁਲਾਂ ਸੀਰਾ ਤਿਵਾਸਿ ਆਹੋਇ ਨਿਰਗੰਧੁ ਸੁਗੰਧੁ
 ਸੁਹਾਇਆ ਕੋਲੂ ਪਾਇ ਪੀੜਾਇਆ ਹੋਇ ਫੁਲੇ ਲੁਖੇ ਲੁਵਰਤ
 ਇਆ ਪਾਤਿਤੁ ਪਾਵਿਤੁ ਚਾਇਤੁ ਕਰਿ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਪਰਿ ਸੁਖ
 ਪਾਇਆ ਵੀਵੈ ਪਾਇ ਜਣਾਇਆ ਕੁਲਾਦੀ ਪਕੁਜਰਿ ਗਬਿਰਦ

ਸਦਾਇਆ ਕਜਲੁ ਹੋਆ ਦੀਵਿਅਹੁ ਅਖੀਅਦਿ ਰਜਾਇਸ
ਮਾਇਆ ਬਾਲਾ ਹੋਇ ਨਵਰਾ ਕਹਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਹੋਇ ਵਕ੍ਰੇ ਦੰਜ
ਗਾਵਿਚ ਬੀਜੇਤ ਨੁਖੇ ਹਨਾ ਲਿਰਲਾਇਆ ਬੂਟੀ ਹੋਇ ਕਪਾਹਦੀ
ਟੀਰੇ ਹਸਿ ਹਸਿ ਮਾਪੁ ਪ੍ਰਭਾਇਆ ਦੁਹਮਿ ਲਿਵੇ ਲਣੁ ਵੇਲਿਅ
ਲੂਲੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤੂ ਬਤੂ ਬਾਇਆ ਪਿਵਿਣ ਪਿਵਿ ਉਤਾਇਆ ਕ
ਰਿਕਰਿ ਗੋਰੀ ਸੁਤ ਕਤਾਇਆ ਤਾਇਵਾਇਖੀ ਬਿਚਕਾਇਕੇ ਦੇ
ਦੇ ਦੁਖੁ ਦੁਖਾਇ ਰੰਗਾਇਆ ਕੇਚੀ ਕੰਟਾਇਕਾਇਆ ਸੁਈਧਾਰੇ ਜੋ
ਕਿਸੀਵਾਇਆ ਲੋਜਣੁ ਕੋਜਣੁ ਹੋਇ ਕਜਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਦਾ
ਣਹੋਇ ਅਨਾਰਦਾ ਹੋਇ ਧੂਕੁ ਧੂਕੀਵਿਚਿ ਧੰਸੇ ਹੋਇ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀ

我

ਕੈਲਗੋਲਵੈਕਸਓਟੀਕਸੋਟਕਸਲੋਸਿਕਪਵੈਪਣਅਹਰਦਿ
 ਵਿਚਿਅਚਲੁਸਰੰਸੋਸਾਣੁਸੁਨਈਆਪੋਤੋਪਸੋ॥੧੨॥ਖਸ
 ਖਸਦਾਣਹੋਇਕੋਖਕਅੰਦਰਿਹੋਇਖਕਸਮਾਵੈਦੋਸਤੁਪੋਸ
 ਤੁਬੂਟਹੋਇਰੰਗਾਬਿਰੰਗੀਫੁਲਖਿਕਾਵੈਹੋਰੂਹੋਡੀਡੀਅੰਇ
 ਕਦੁੰਇਕਚੜਾਉਚੜਾਵੈਸੂਣੀਉਪੰਡਿਖੇਲਣਾਪਛੋਦੇਸਿ
 ਰਿਛੜੁਪਗਾਵੈਚੁਖਚੁਖੁਹੋਇਮਲਾਇਕੋਲੋਹੁਪਾਣੀਰੰਗੀਰੰ
 ਗਾਵੈਪਿਰਮਪਿਅਮਲਾਮਜਲਸੀਜੋਗਭੋਗਸਿਜੋਗਬਣਵੈ
 ॥ਅਮਲੀਹੋਇਸੁਮਜਲਸਾਮਾਵੈ॥੧੩॥ਰਸਭੁਰਿਆਰਸੁਰੰ
 ਪਦਾਬੋਲਣਅਣਬੋਲਣਅਭਿਰਿਠਾਂਸੁਣਿਆਅਣਸੁਣਿ

ਆਕਰੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰਿ ਡੇਰਾਂ ਅਣਡੇਰਾ ਅਖੀ ਧੂੜਿ ਮਟਾਈ ३੧
ਅੰਮਖੀ ਵਿਚਿ ਅਗੂਠੁ ਬਹਿਠਾਇ ਕਦੂੰ ਬਹਲੇ ਬੂਟੇ ਹੋਇ
ਸਿਰਤੁ ਲਵਾਇਆ ਇੰਨਹੁ ਇਠਾ ਦੁਹੁ ਖੁਢਾ ਵਿਚ ਪੀੜੀਐ
ਟੋਟੇ ਲਾਹੇਇ ਤੁਗੁਣ ਮਿਠਾ ਵੀਹਿ ਇਕੀ ਹਵਰੰਤ ਦਾ ਅਵਗੁ
ਇਆਰੇ ਪਾਪ ਪਣਿਠਾ ਮਨੋਗਨੈ ਵਾਂਗੁ ਸੁਧਿਠਾ ੧੪੫
ਟਹਰਈ ਦਸੁਹਵਣੀ ਨੀਵੀ ਹੋਇ ਅਗਾਸੁ ਹੁਆਵੈ ਆਪੁ
ਗਵਾਇ ਸਮੁਦਿ ਵੇਖਿ ਸਿਪੇ ਦੇ ਮੁਹਾ ਵਿਚ ਸਮਾਵੈ ਲੋਹੇ ਹੀਮੁ
ਹਿਊ ਦਸਿ ਪੁਰੀ ਬੁਝਿ ਮਾਰਿ ਪਤਾ ਲੇ ਲੁਕਾਵੈ ਫੜਿ ਕਦੈ ਮਰੁ
ਜੀਵੁ ਪਰਕਾਰ ਜਨੈ ਆਪੁ ਫੜਾਵੈ ਪਰਵਾਸਿ ਪਰਉਪਕਾਰਨੈ

ਪਰਹਾਬਿਪਥਰਦੀਦਭਨਾਵੈ। ਭੁਭਿਅਭੁਭੁਅਮੁਲੁਦੇਸੇਤੀ
ਦਾਨੁਨਪਛੋਤਾਵੈ। ਸਫਲੁਜਨਮੁਕੋਈਦਰਸਾਵੈ। ੧੫। ਹੀ
ਰੈਹੀਰਾਬੇਧੀਐਬਰਮੇਕਣੀਅਣੀਹੋਇਹੀਰੋ। ਧਾਰਾਹੋਇ
ਪਰੇਈਐਹੀਰੋਮਾਲਰਸਾਲਗਾਹੀਰੋ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰ
ਸਬਦਾਛਿਵਹਉਮੇਮਾਰਿਮਰੋਮਨੁਧੀਰੋ। ਮਨੁਜਿਣਿਮ
ਨੁਦੇਲਾਏਮਨੁਗੁਣਾਵਿਚਿਗੁਣਗੁਰਮੁਖਿਸਰੀਰੋ। ਪੈਰੀ
ਪੈਪਾਖਾਕਹੋਇਕਾਮਧੇਨੁਸੰਤਰੇਨੁਨੀਰੋ। ਸਿਠਾਅਲੂ
ਣੀਚੋਟਣੀਲਖਾਮਿਮ੍ਰਤਰਸਤਰਸਨਸੀਰੋ। ਵਿਰਲਾ
ਸਿਖਸੁਣੈਗੁਰਪੀਰੋ। ੧੬। ਗੁਰਸਿਖੀਗੁਰਸਿਖਸੁਣ

ਅੰਦਰਿ ਸਿਆਣਾ ਬਾਹਰਿ ਭੋਲਾ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਵਧ ॥
 ਨਹੋਇ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸੁਣਈ ਥੋਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਦ
 ਰਸ ਨੁ ਦੇਖਣਾ ਸਾਂਧ ਸੀ ਗਤਿ ਵਿਣੁ ਅੰਨ ਥੋਲਾ ॥ ਵਾਹ
 ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਲੇਪਿ ਰਮਾਪਿਆਲਾ ਚੁਪਿ ਚ ਥੋਲਾ ॥
 ॥ ਪੇਗੀ ਪੇਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਚਰਣ ਪੋਇ ਚਰਣੇ ਦਕਸ਼ੇ ਲਾ ॥
 ॥ ਚਰਣ ਕਵਲਾ ਚਿਤੁ ਭਵਰੁ ਕਰਿ ਭਵਜਲਾ ਅੰਦਰਿ
 ਰਹੈ ਨਿਰੋਲਾ ॥ ਜੀਵਣ ਮੁਕਤਿ ਸਚਾ ਦਾ ਚੋਲਾ ॥ ੧੧ ॥
 ॥ ਸਿਰ ਵਿਚਾਨਿ ਕੇਵਲਾ ਹੋਇ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਚਵਰ ਕਰਿ
 ਢਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਰਤੀ ਰਬ ਨਾਇਕੈ ਅੰਤੁ ਭੂਰਿ ਭੂਰਿ ਪੈ

੦੩੮

ਰਿਪਖਾਣੇ। ਕਾਣੀ ਤੁਪਉ ਕਰੇ ਚਾਣ ਨਾਇ ਨੀਸਾਣੁ ਸ
 ਮਾਣੇ। ਪੈਰੀ ਪੈਪਾਖ ਕਹੋਇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾ
 ਠੇ। ਕਾਗ ਕੁਮੀਤੁ ਪਰਮ ਹੋਸੁ ਉਜਲਾ ਮੋਤੀ ਪਾਇਖ
 ਵਾਣੇ। ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀਆਖੀ ਐ ਗੁਗ ਸਿੱਖੀ ਸੁਣਿਗੁ
 ਗ ਸਿਖ ਪਾਣੇ। ਗੁਗ ਸਿਖ ਲੰਘੇ ਪਰਮਾਪਾ ਮਾਣੇ।
 ੧੮। ਗੁੱਲਰਾ ਮਦਰਿ ਰੁਣਹਣਾ ਗੁੱਲਰੇ ਨ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ
 ਵਖਾਣੇ। ਗੁੱਲਰ ਲੋਗਾ ਨਿਲਖ ਫੁਲਾਇ ਕੁੰਦੁ ਲੰਖ
 ਅਲੰਖ ਨ ਜਾਣੇ। ਲਖ ਲਖ ਬਿਰਖ ਬਗੀਚਿ ਮ
 ਹੁੰਦੁ ਲੰਖ ਬਗੀਚੇ ਬਾਗ ਬਾਣੇ। ਲੰਖ ਬਾਗ ਬ੍ਰਹ

ਮੰਡਾਵਿਚਿਣਾਖਬ੍ਰਹਮੰਡਲੁਆਵਿਚਿਅਣੇਅਮਿਤਰਕ
 ਰੇਜੇਮਿਹਰਵਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸਿਰਹਤਿਰੰਗੁਆਣੇ।
 ਅਪੇਰੀਪੇਪਾਖਾਕਹੈਇਸਾਹਿਬਦੇਚਲੇਓਹੁਕੁਣੇ।ਹ
 ਉਮੇਜਾਇਤਜਾਇਸਿਵਾਣੇ।੧੮੧ਦੁਇਦਿਹਚੰਦਾਮ
 ਲੋਪਹੋਇਤੀਐਦਿਹਚੰਦਾਹੋਇਨਿੱਕਾ।ਉਰਿਉਰਿ
 ਜਗਤੁਜੁਹਾਰਦਾਗਗਨਮਹੇਸੁਰਮਸਤੁਕਿਟਿਕਾਸੇ
 ਲਹਕਲਾਸਿਘਾਰੀਐਸਫਲਜਨਮੁਸੇਹੈਕਲਾਇਕਾ
 ਮਮੀਮੁਤਕਿਰਦਿਸੁਹਵਣੀਨਿਝਰਝਰੇਸਿਜੇਸਹ
 ਸਿੱਕਾਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਸੀਤੋਖੁਦੇਸਹਜਸਿਜੇਰੀਰਤਨ

੩੮

ਅਮਿਕਾ ਕਰੇ ਅਨੇਰਹੁ ਚਾਨਣ ਡੇਰ ਚਕੋ ਗਧਿ ਮਾਨੁ ਧਾਰੇ
ਛਿਕਾ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇ ਅਮੋਠਾ ਮਾਇਕਾ ॥ ੨੦ ॥ ਹੋਇ ਨਿ
ਮਾਣਾ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧੂਹਰਿ ਵਰਸਨੁ ਪਾਇ ਅ
ਭਗਤਿ ਵਛਲਾਹੋਇ ਭੁਟੇ ਮਾਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਪਿ ਦਿ
ਵਾਇ ਮਾਮਾ ਭਲੇ ਕਾਵਿ ਚਮੁਕਾਤਿ ਕਰਿ ਨਿਰਭਰਣੁ ਵਾਸੁ
ਅਗਾਸਿ ਚੜ੍ਹਾਇ ਮਾਮਾ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਤੇਤੀ ਸਕਰੋ ਕ੍ਰਿਪ
ਰਦਖਣਾ ਚਓਏਗਿ ਫਿਰਾਇ ਮਾਮਾ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਵਖਾਣ
ਦੇ ਪਰਗਟੁ ਕਰਿ ਪਰਤਾਪੁ ਜਣਾਇ ਮਾਮਾ ਬਿਰਾਤਿ ਰ
ਤਿ ਮਗਮਹੈ ਮਕਬਕ ਬਾਵੀ ਚਾਰੁ ਨਾਮਾਇ ਮਾਮਾ ਰੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਮਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥

੪੦

॥੨੧॥ ਚਾਰਿ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁ

ਸਾਦਿ॥

॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸਾਧਸੀ ਗੁਰੋਰਤੁ

ਸੀਰੀ ਕੁ ਸੀਰੀ ਨ ਰੋਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਹੋ ਲਕਸ਼ਣਾ

ਹਰ ਪ੍ਰਿਥੁ ਨ ਖੋਚ ਲਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਨ ਅਵਰਨ ਹੋ

ਇਰੀਗ ਸੁਰੀਗ ਤੀਬੋਲ ਪਰੋਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇ

ਖਣਾ ਛਿਅਦਰਸਨ ਪਰਸਣ ਨ ਸਰੋਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਨਿਹਚਲੁ ਮਾਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਭਾਇ ਲਭਾਇ ਨ ਪੋਚੈ ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਣ ਪੈਰੀ ਪੈਰ ਹਰਾਸਿ ਨ ਹੋਚੈ ॥ ਗੁ

ਰਮੁਖਿਭਾਇਭਗਤਿਚਹਮੋਚੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਐਕੁਮਰ॥
 ਧਣਾਇਕਮਨੋਹੋਇਨੋਹੋਇਦੁਚਿਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅ
 ਪੁਗਵਾਇਆਜੀਵਨਮੁਕਤਿਨਤਾ॥ ਮਿਸੁਪਿਤਾਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਾਰਿਸਣਦੁਤਾਂਦਿਖੜਾਗੜ੍ਹਜਿੱਤਾ॥
 ॥ ਪੇਗੀਪੇਪਾਖਾਕੁਹੋਇਪਾਹੁਨੜਾਜਾਗਿਹੋਇਆਬਿਤਾ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਗੁਰਸਿਖਾਗੁਰਸਿਖਮਾਪਿਉਭਾਈ
 ਮਿਤਾ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਦਾਬਿਧਾਦੂਰਿਕਾਰਿਗੁਰਮਾਤਿਸਬਦ
 ਸੁਗਤਿਮਨੁਸਿਤਾ॥ ਛਾਡਿਕੁਫੜਕੁਕੁਕੁਧਿਤਾ॥ ੨॥ ਅ
 ਪਣੇਅਪਣੇਵਰਨੀਵਿਚਿਚਾਰਿਵਰਨਵਿਚਿਧਰਮ

ਧਰੰਦੋਗਾਛਿਅਦਰਸਨਾਛਿਅਸਾਸਤ੍ਰਾਗੁਰਗੁਰਮਤਿਖ ੪੭
 ਵਕਰਮਕਰੰਦੋਅਪਣੇਅਪਣੇਸਾਹਿਬੈਚਕਰਜਾਇਜੁ
 ਹਾਰਜੁਕੀਦੋਅਪਣੇਅਪਣੇਵਣਜਾਵਿਚਿਵਾਪਾਗੀਵਾ
 ਪਾਗਮਚੰਦੋਅਪਣੇਅਪਣੇਖੋਤਿਵਿਚਿਬੀਉਸਤ੍ਰੋਕਿ
 ਰਸਾਇਣੀਜੀਦੋਕਾਰੀਗਰਕਾਰੀਗਰਕਾਰਖਾਂਨੇਵਿਚਿ
 ਜਾਇਮਿਣੀਦੋਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਿਖਪੂਜੀਦੋ॥੩॥
 ਅਮਣੀਰੋਚਨਿਅਮਣੀਆਸੋਫੀਸੋਫੀਮੇਲੁਕਰੰਦੋ॥
 ਜੁਆਰੀਜੁਆਰੀਆਵੇਕਰਮੀਵੇਕਰਮਰਚੰਦੋ॥ਚੇਰਾਂ
 ਚੇਰਾਂਪਚਹੜੀਠਗਠਗਮਿਣੀਦੇਸਠਗੀਦੋਅਸਕ

ਰਿਅੰਮਿਲਿਮਸਕਰੇਚੁਗਣਾਂਚੁਗਣਉਮਾਹਿਮਿਲੀਦੇ॥
ਅਨਤਰੁਮਨਤਰੁਅਤਰੁਤਰੁਤਾਰਤਰੀਦੇ॥ਦੁਖਿਅਰੇਦੁ
ਖਿਅਰਿਅਮਿਲਿਮਿਲਿਅਪਦੇਦੁਖਰਵੀਦੇ॥ਸਾਧਸੀ
ਗਤਿਗੁਰਸਿਖਵਸੀਦੇ॥੪॥ਕੋਈਪੀਡਿਤੁਜੋਤਕੀਕੋਪਾਂਧਾ
ਕੋਵੈਦੁਸਦਾਏ॥ਕੋਈਗਜਰਾਉਕੋਕੋਮਹਤਾਚਉਧਰੀਅਖਾ
ਏ॥ਕੋਈਬਜਾਜੁਸਰਾਫੁਕੋਕੋਜਉਹਰੀਜੜਾਉਜੜਾਏ॥ਪਾ
ਸਾਰੀਪਰਚੂਨੀਆਂਕੋਈਦਲਾਣੀਕਿਰਸਿਕਮਾਏ॥ਜਾਤਸ
ਨਤਸਹੀਸਲਖਾਕਿਰਤਿਵਿਕਤਿਕਰਿਨਾਉਗਣਾਏ॥ਸਾਧ
ਸੀਗਤਿਗੁਰਸਿਖਮਿਲਿਅਸਾਦਿਚਿਨਿਰਾਸੁਟੁਲਾਏ॥

॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਪਾਜਤੀ ਸਤੀਚਿ ੪੨
 ਰੁਜੀਵ ਦੇਸਾਧਕ ਸਿੰਧ ਨਾਥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਖੀਸੁ
 ਰਾਭੇ ਰਉ ਖੇੜ ਪਾਣ ਬਹੁ ਮੇਲੇ ॥ ਗਣਗੀਧਰ ਬਾਅਪੰਛਰ
 ਕਿੰਨ ਰਜੋ ਛੁਚ ਲਤ ਬਹੁ ਖੇਲੇ ॥ ਰਾਖ ਸਦਾ ਨਉ ਦੇਤ ਲਖ
 ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦੁਹੇਲੇ ॥ ਹਉ ਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਰਸ ਕੇਲੇ ॥ ਇਕ ਮਨ ਇਕੁ ਅਰਾਧਣਾ ਗੁਰ
 ਮਤਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਚੱਲਣੁ ਜਾਣਿ ਪਏ ਸਿਰਿ ਤੇ
 ਠੇ ॥ ਵਾਜਤ ਸਤ ਸੰਜਮ ਹੋ ਮਜੰਗ ਜਪਤ ਪਦਾਨੁ ਪੁਨਿ ਬਹੁ
 ਤੇਰੇ ॥ ਰਿਧਾ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਪਾਖੀ ਭੈ ਬਹੁ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਅਗ

ਲੇਕੇ। ਵੀਰਾ ਰਾਧਣ ਜੋ ਗਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਲ ਵਿਗੁਣ ਘਨੇਰੇ।
 ਪੂਰ ਕਰੁ ਕਰੇ ਚਕਾ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇ ਅੰਗ ਮਘੇਰੇ।
 ਸਿੰਧਾ ਸਣ ਪਰਚੈ ਹਠ ਨਿਗਹ ਕਉ ਤਕਲਖ ਹੇਰੇ। ਪਾਰਸ
 ਮਣੀਰ ਸਾਇਣ ਕਰਮ ਭੁਕਾ ਲਖ ਮਾਨੇਰੇ। ਪੂਜਾ ਵਰਤ ਉ
 ਪਾਰਣੇ ਵਰਸ ਰਾਪਾ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਲਵੇਰੇ। ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਗੁਰ
 ਸਬਦ ਵਿਣੁ ਥਾਉ ਨ ਪਾਇ ਨ ਭਲੇ ਭਲੇਰੇ। ਕੂੜਾ ਇਕੋ ਰੀਚੀ
 ਸਉਫੇਰੇ। ੧॥ ਸਉਣ ਸਗਨ ਵੀਚਾਰਣੇ ਨਉ ਗਹ ਬਾਰਹਰ
 ਸਿਵੀਚਾਰਾ ਕਾਮਣਵੁਣੇ ਅਉਸੀ ਆਕਣ ਸੋਈ ਪਸਾਰ
 ਪਸਾਰਾ ਗਾਹ ਕੁਤੇ ਬਿਣੀ ਅੰਧਿਲ ਮਲਾ ਲੀਰੀ ਨੜਫ

ਰਾਨਾਰਿਪੁਰਖਪਾਣੀਅਗਨਿਛਿੰਕਪਦਹਿਡਕੀਵਰਤਾਰਾ।
 ਥਾਥਿਤਿਵਾਰਤੁਵਾਰਮਾਦਿਸਾਸੁਲਸਹਸਾਸੈਸਾਰਾ। ਵਲ
 ਛਲਕਾਰਿਵਿਸਵਸਲਖਬਹੁਚਖੀਕਿਉਰਵੈਭਤਾਰਾ। ਗੁ
 ਰਮੁਖਸੁਖਫਲਪਾਰਿਉਤਾਰਾ। ੨॥ ਨਦੀਆਂਨਲੇਵਾਹੜੇਗ
 ਰਸੀਰੀਗੀਗੋਦਕਹੋਈ। ਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਹੋਇਪਾਰ
 ਸਪਰਸੈਕੰਚਨੁਸੋਈ। ਚੰਦਨਵਾਸਵਣਾਸਪਤਿਅਫਲਸ
 ਫਲਕਾਰਿਚੰਦਨਗੋਈ। ਛਿਆਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਕਾਰਿਸੁੰਝੇ
 ਸੁੰਝਨਦੂਜਾਕੋਈ। ਚਾਰਿਵਰਨਿਛਿਅਦਰਸਨਾਬਾਰਹਵਾਰ
 ਭਵੈਸਬੁਲੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਸਨੁਸਾਧਸੰਗੁਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰ

ਗਿਦਾਬਿਧਾਥੇਈ॥ਇਕਮਾਨਿਏਕੁਅਰਾਧਨਿਓਈ॥੯॥ਨਨਕ
ਦਾਦਕਸਾਹੁਰੇਵਿਰਤੀਸੁਰਣਾਗਾਇਤੁਰੇਏ॥ਜੀਮਾਇਕੁੰਦਾਇ
ਮਿਗਲੇਮਰਣੇਪਰਣੇਕਰਦੇਢੇਏ॥ਗੀਤੀਬੁਝੀਕੁਣਾਧਰਮਚਰਜ
ਅਚਾਰਵੀਚਾਰਵੇਖੋਏ॥ਕਰਿਕਰਤੂਤਿਕਸੂਤਾਵਿਚਪਾਇਦੁਲੀ
ਚੇਗੇਨਚਰੇਏ॥ਜੇਧਜਰੇਰੇਮੀਨੀਅਨਿਸਤੀਆਂਸਓਤਟੇਤ
ਡੀਰੇਏ॥ਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦਾਵਿਣੁਮਰਿਮਰਿਜੀਮਨਿਦ
ਈਵਿਗੇਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੀਰੇਹਾਰਿਪਰੇਏ॥੧੦॥ਲੁਸਕਰਾਮੰ
ਦਰਿਣਾਡੁਲੇਪਾਤਿਸਾਹਜਾਏਸਹਜਾਏ॥ਪਾਤਿਸਾਹਮਰੀਚ
ਕੁਨਿਪਿਛੈਸਭਉਮਰਾਉਪਿਆਏ॥ਬਾਟਿਬਟਿਅਵਨਿਤਾ

ਇਫੇਓਇਸਹਜਾਦੇਸਾਦਪਿਆਦੋਗਪਿਜਮਤਿਦਾਰਵਡੀ ੪੪
ਗੀਅਨਿਵਰਗਹੋਨਿਖੁਆਰਕੁਦਾਦੋਅਰੇਦੋਈਸੇ
ਨਹਨਿਸੇਵਅੰਦਾਰਿਕਾਰਕੁਸਾਦੋਪਾਤਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਸੋਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੈਗੁਰਪਰਸਾਦੋਸਾਹਸੁਹੇਲੇਆਦਿ
ਜੁਗਾਦੋ॥੧੧॥ਤਾਰੇਲਖਆਨੇਗਵਿਚਚਕ੍ਰਿਅੰਸੁਕ੍ਰਿਨ
ਸੁਝੈਕੋਈਗਾਸੀਹਬੁਕੇਮਿਰਗਾਵਣੀਤੰਨੀਜਾਇਨਾਮਾਇ
ਖੜੋਈਗਾਬੀਸੀਅਰੁਗਾਰਕ੍ਰੋਡਿਠਿਆਖੁੰਡੀਵੜਦੇਲਖਪ
ਕੋਈਗਪੀਖੇਰੁਸਹਬਾਜਵੇਖਿਚੁੰਕਿਨਨਹੰਘਾਡਿਮਿਲੋਦੋ
ਈਚਾਰਵੀਚਾਰਸੰਸਾਰਵਿਚਿਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਦੁਰ

ਮਤਿਥੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਮਦਾਸਾ
ਗੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤ ਜਾਣੁ ਜੇਣੇਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਗੁਰੁ ਚਲਾਇਆ ਪਿਛਿ ਦੂਤਿ
ਕਰਿ ਭੂਤ ਦੁਸਿ ਦੁਰ ਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇਆ ਸਬਦ ਸੁ
ਗਤਿ ਲਿਵ ਚਲਣਾ ਜਮੁ ਜਾਗਾ ਤੀਨੇ ਤ੍ਰਿਨਾ ਮਾਇਆ ਬੇਮੁਖ
ਬਾਰਹ ਵਾਟ ਕਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚ ਖੰਡੁ ਦਸਾਇਆ ਭਾਉ
ਭਗਤਿ ਭਉ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨ ਨੁਨਿ ਤ੍ਰਿਨਾਇਆ ਜਿਉ
ਜਲੁ ਅੰਦਰਿ ਕਵਣੁ ਹੋ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਉਦਾਸੁ ਰਹਾਇਆ
ਆਪੁ ਗਵਾਇਨਾ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ

ਹੋਇਕੋਚਕਰਕੂਕਰਦੇਸਿਦੁਹਾਈ॥ਜਮਦਿਆਂਰਣਸੁਸੁਣਾ ੪੫
 ਨਨਕਦਾਦਕੋਹੋਇਦਧਾਈ॥ਦੀਟਾਹੋਨੋਸਿਠਣੀਅੰਦਰੀ
 ਵਲੀਦੁਇਤੂਰਦਯਾਈ॥ਰੋਵਣਪਿਟਣੁਮਾਇਅਨੋਦੇਣਅ
 ਲਾਹਨੁਧੁੰਮਧੁਮਾਈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚੁਸੇਹਿਲਾਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਲਿਵਣਾਈ॥ਬੇਦਕਤੇਬਹੁਬਾਹਰਜਮਦਿ
 ਮਗਦਿਆਲਿਪਤੂਰਹਾਈ॥ਅਸਾਦਿਚਨਿਗਸੁਰੇਲਾਈ
 ॥੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਸੁਰੇਲਾਨਾਮਨਮੁਖਬਾਰਹਵਾਟ
 ਫਿਰੀਦੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲੰਘਾਇਦਾਮਨਮੁਖਭਵਨਲਾ
 ਵਿਚਤੁਬੀਦੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਰਿਮਨਮੁਖਾਫਿ

ਗਿਰਿਰਿਜਨੀ ਮਮਰੀ ਦੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ ਦੇ ਮਨ
ਮੁਖ ਦੁਖ ਫਲੁ ਦੁਖ ਠਹਿਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹ ਸੁਰਖ ਰੂ
ਮਨ ਮੁਖ ਜਮ ਪੁਰਿ ਤੂੰ ਸਹਿ ਦੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
ਆਮਨ ਮੁਖਿ ਹਉ ਮੇ ਮਗ ਨਿਜ ਠਲੀ ਦੇ ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਰਿਦ ਰਲੇ
ਬੰਦੇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੇਵ ਕੜੈ ਘਰਿ ਠਾਡੁ ਠੀ ਮਾਊ ਪੀਊ ਖਰੀ ਪਿਆ
ਗੀ ਗਵਿਚਾ ਭਿਰਾਵ ਭੇਨੜੀ ਨਾਨਕ ਦਾ ਦਕ ਸੰਪਰਦਾ ਗੀ ਠਾਖ
ਖਰਚਿ ਵੀਵਾਹੀ ਐ ਗਾਹ ਟੇਵਾ ਨੁਸਾਨੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਸਾਹੁ ਰੜੈ
ਘਰਿ ਮੰਨੀ ਐ ਸਣਖਤੀ ਪਰਦਾਰ ਸਧਾਰੀ ਸੁਖ ਮਾਣੈ ਪਿਰ
ਸੇਜੜੀ ਛਤੀ ਯੋਜਨ ਸਦਾ ਸੀ ਗਾਰੀ ਲੋਕ ਦੇਵ ਗੁਣ ਗੀਆ

ਨਵਿਚ ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਮੋਖ ਦੁਆਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ॥੬॥
 ਨਿਹਚਉ ਨਾਰੀ ॥੧੬॥ ਜਿਉ ਬਹੁ ਮਿਤੀ ਵੇਸੁਆ ਸਾਭਿ ਕੁਲਖ
 ਟਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ॥ ਲੋਕ ਹੁਦੇ ਸਹੁ ਬਾਹਰੀ ਤਿਹੁ ਪਖੋਨ ਅਉਲੀ
 ਗਲਾਵੈ ॥ ਭੁਖੀ ਡੋਬੈ ਹੋਰਨਾ ਮਹੁਰਾ ਮਿਠ ਹੋਇ ਪਚਾਵੈ ॥ ਪੰਡ
 ਹੇੜਾ ਮਿਰਗਾ ਜਿਉ ਦੀਪ ਕੁਹੋਇ ਪਤੰਗ ਜਲਾਵੈ ॥ ਦੁਹੀ ਸਰਾ
 ਈ ਜਰਦ ਰੁਪ ਥਰ ਬੇੜੀ ਪੁਰ ਰੁਬਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮਖਾ ਮਨੁ ਅਠਖੀ
 ਰੂਹੋਇ ਦਸਟਾਂ ਸੀਰਾ ਤਿਭਰਾ ਮਿਭੁਲਾਵੈ ॥ ਵੇਸੁਆ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਨਾਉ
 ਸਦਾਵੈ ॥੧੭॥ ਸੁਧਿ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਬਾਲ ਕਣੀਲਾ ਵਿਚ
 ਵਿਹਾਵੈ ॥ ਭਾਰਿ ਜੋ ਬਾਨਿ ਭੁਰਮਾਈ ਐਪਰ ਤਨ ਧਨ ਪਰ ਨਿੰਦ

ਲੁਭਾਵੈ॥ ਬਿਰਧੋ॥ ਅਜੰਜਾਲਵਿਚਿ॥ ਅਹਾਜਾਨੁ ਪਰਵਾਰੁ
ਹਵੈ॥ ਬਲਹੀਣਾਮਤਿ ਹੀਣੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਉ ਬਹੱਤਰਿ॥ ਅਬਰਕੁ
ਵੈ॥ ਅਨ੍ਰਿਬੋਲਾ ਪਿਗੁਲਾਤਨੁ॥ ਬਕਾਮਨੁ ਦਹਾਦਿ ਸਧਾਵੈ॥ ਸ
ਧਸੀਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦਵਿ॥ ਟੁਲਖਚਉਰਾਸੀ॥ ਹਜੂ ਨਿਤਵੈ
॥ ਅਉਸਰਚੁਕਾਹਾ॥ ਬਿਨਾਮਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਹੀਸੁਨਛੋਰੈ॥ ਮਾਨਸਰ
ਬਗੁਲਾਬਹੁਛਪਕੁਫਿਰਿ॥ ਮਾਵੈ॥ ਕੋਇਲਬੋਲੈ॥ ਅੰਬਵਾਣਿ
ਵਾਣਿ॥ ਵਾਣਿਕਾਂਉਕੁਥਉਸੁਖਾਵੈ॥ ਵੰਗਨਹੋਵਾਨਿਕੁਤੀ॥ ਅੰਗ
ਈਗੋਰਸੁਵੈ॥ ਸੁਵਧਾਵੈ॥ ਸਫਲਾਬਿਰਖਨਿਹਚਲਾਮਤੀ
ਨਿਹਫਲਾਮਾਣਸਦਹਾਦਿ ਸਧਾਵੈ॥ ਅੰਗਿਤੰਤੀ॥ ਜਲੁਸੀਅ

ਲਾਸਿਰਉਚਾਨੀਫਾਦਿਖਲਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਗਵਾਇ ॥
 ਅਮਨਮੁਖਮੁਰਖਾਪੁਗਵਾਵੈਦੁਜਾਭਾਉਕੁਦਾਉਹਰਾ
 ਵੈ॥ ੧੯॥ ਗਜਮਿਗਮੀਨਪਤੰਗਅਲਿਐਕਤੁਐਕਤੁਰੇ
 ਗਪਚੰਦੋਆਣਸਦੇਹੀਪੀਜਿਰੇਗਪਜਿਦੁਤਕੁਸੁਤੁਕਰੇ
 ਦੇਅਸਾਮਨਸਾਡਾਇਦੀਹਰਖਸੋਗਬਹੁਰੇਗਵਧੀਦੋ॥
 ਅਮਨਮੁਖਦੁਜੈਭਾਇਲਾਗਿਭੰਭਲਭੂਸੇਖਾਇਕੁਵੈਦੋ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਡੀਰਾਹਚਲੀਦੋ॥ ਸ
 ਧਸੀਗਤਿਮਿਲਚੋਣਾਣਾਭੁਜਿਗਏਠਗਚੋਰਭੂਰੀਦੋ॥ ਲੋ
 ਠਾਹਾਨਿਜਿਪਾਰਿਨਿਬਰੀਦੋ॥ ੨੦॥ ਬੇੜੀਚਾੜੀਲੀਘਾਇ

ਦਾ ਬਹਲੇ ਪੁਰਮਾਣ ਸੁਮੁਹਾਣਾ ਮਾਰੂ ਇਕੁ ਨਿਬਾਹਿ ਦਾਣ
 ਸਕਰ ਸੀਰਾ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਣਾ ਫਿਰੇ ਮੋਹਲੇ ਪਾਹੁ ਰੋਇ ਨਿ
 ਚਿੰਦ ਸਵਨਿ ਪ੍ਰਧਾਣਾ ਠਾਕੁ ਇਕੁ ਵੀ ਵਾਹੀ ਐ ਬਹਲੇ ਜ
 ਵੀ ਕਰਿ ਮਿਹਮਾਣਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਇਕੁ ਮਲਕਾਵਿ ਚੋਹੇਇ ਪ੍ਰ
 ਜਾਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਣੈਤਿ ਨਕੁਰ ਬਾਣ
 ॥ ੨੧ ॥ ਪੀਜੀ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪੂਰਾ ਸ

ਤਿਗੁਰ ਜਾਣੀ ਐ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਬਾਣ ਬਾਣ ਇਮਾ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ

ਸਾਧਸੰਗਪੂਰੇਪੂਰਾਮਤਿਤ੍ਵਿਕਾਇਆਪੂਰੇਪੂਰਾਪਰਮਰ ੪੮
 ਸੁਪੂਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਚਲਾਇਆਪੂਰੇਪੂਰਾਦਰਸਣੇ
 ਪੂਰੇਪੂਰਾਸਬਦਸੁਣਾਇਆਪੂਰੇਪੂਰਾਬੈਰਣਾਪੂਰੇਪੂਰਾ
 ਤਖਤੁਰਚਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖਤਿਹੈਭਗਤਿਵਛ
 ਲੁਹੋਇਵਾਸਿਗਤਿਆਇਆਸਚਰੂਪਸਚੰਭੀਗੁਗਰੀਅ
 ਨੁਧਿਆਨੁਸਿਖਾਸਮਝਾਇਆਗੁਰਚੇਲੇਪਰਚਾਪਰਚਾ
 ਇਆ॥੧॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਸਾਧਸੰਗਤਿਦਾਕਰੇ
 ਕਰਾਇਆਭੁਰੇਭੰਡਾਰਦਾਤਾਰੁਹੈਸਾਧਸੰਗਤਿਦਾਦੇਇਦਿ
 ਵਾਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਰੂਪੁਹੈਇਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸ

ਬਾਵਿਸਮਾਇਆਜਗਭੋਗਜੋਗਾਧਿਆਨਕਰਿਪੂਜੇਪਰੋ
ਨਦਰਸਨੁਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਪਉਪੁਤੁਹੋਇਦਿਤਾਖ
ਇਪੇਨੇਪੇਨਾਇਆਘਰਬਾਰੀਹੋਇਦਰਤਿਆਘਰਬਾ
ਰੀਸਿਖਪੈਰੀਪਾਇਆਮਾਇਆਵੇਦਿਉਦਾਸੁਰਖਾਇ
ਆਮਾਮਾਮਾਮੁਤਵੇਲੇਉਠਿਕੋਜਾਇਅਦਰਿਦਰੀਆਇ
ਨਵੇਦੋਸਹਜਿਸਮਾਧਿਆਰਾਧਿਵਿਚਿਇਕਮਨੁਹੋਇ
ਗੁਰਜਪੁਜਪਦੋਮਥੇਇਕੋਲਾਲਲਾਇਸਾਧਸੰਗਤਿਚ
ਲਿਜਾਇਬਰੰਦੋਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਣੀਨੁਹੋਇਸਤਿ
ਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਸੁਣਿਦੋਭਾਇਭਗਤਿਭੋਵਰਤਿਆਨਿਗੁ

ਰਸੇਵਾਗੁਰਪੁਰਬਕਰੀਦੋ। ਸੀਏ ਸੋਦਰਗਾਵਣਮਨਮੇਲੀ ੪੯
 ਕਾਰਿਮੇਲਾਮਿਲੀਦੋ। ਗੰਤੀਕੀਗਤਿਸੋਹਿਲਾਕਾਰਿਮਾਰਤੀ
 ਪਰਸਾਦਵਡੀਦੋ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਚਖੀਦੋ। ੩
 ਆਇਕੁਕਵਾਉਪਸਾਉਕਾਰਿਓਅਕਾਰਅਕਾਰਪਸਾਰਾਪ
 ਉਣਪਾਣੀਬੈਸੀਤਰੇਧਰਤਿਅਗਾਸੁਧਰੇਨਿਰਧਾਰਾਠੇ
 ਮਹਾਂਮਾਇਚਿਰਖਿਓਨੁਕਾਰਿਵਰਤੀਰੁਕਰੇਕ੍ਰਿਅਕਾਰਾਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨੁਬ੍ਰਹਮੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾ
 ਰਾ। ਪਿਰਮਾਪਿਆਲੇਦਾਸਿਹੋਇਰੁਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇ
 ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ। ਬੀਉਬੀਜਿਅਤਿਸੁਖਮੋਤਿਦੂਹੋਇ

ਵੜਾ ਬਿਰਖਾਵਿਬਾਰਾਫਲਾਵਿਚਿਬੀਉਸਮਾਇਕੋਇਕ
ਦੁਬੀਅਹੁਲਖਹਜਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਪਿਰਮਰਸੁ
ਗੁਰਸਿਖਾਂਸਾਤਿਗੁਰੂਪਿਆਰਾਸਾਧਸੀਗਾਤਿਸਚਖੰਡ
ਵਿਚਿਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾਕੁਇਤੁਗਾਤਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥ਪਉਣਗੁਰੂਗੁਰਸਬਦੁਹੈਵਾਹਗੁ
ਰੂਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਅਸਾਪਾਣੀਪਿਤਾਪਾਵਿਤੁਕਰਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਪੀਥੀਨੀਵਾਣਿਚਲਾਇਅਸਾਧਰਤੀਮਾਤਮਹੱਤੁ
ਕਰਿਓਤਿਪੋਤਿਸੰਜੋਗੁਬਣਾਇਅਸਾਦਾਈਵਾਇਅਸਾ
ਤਿਦਿਹੁਬਾਲਸੁਕੁਇਜਗਤੁਖਿਲਾਇਅਸਾਗੁਰਮੁਖਿ

ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਸੀ
 ਮਣਮਰਣਹੁ ਬਾਹਰੇ ਜੀਵਨਿ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਰਤਾਇ
 ਆਗੁਰਮੁਤਿ ਮਾਤਾ ਮਾਤਿ ਲੋਪਤਾ ਸੀਤੋ ਖੁਸੋਖ ਪਦੁਪਾਇ
 ਆਪੀਰ ਜਥਰਮੁਤਿ ਗਵਾਇ ਜਪੁਤੁ ਪੁਜਤੁ ਸਤੁ ਪੁਤਜ
 ਣਾਇਆ ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਹੁਪੁਰਖ ਚਲਤੁ ਵ
 ਰਤਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ
 ਪਾਪ ਪਰਘਰ ਜਾਇ ਪਰਾਹੁਣਾ ਆਸਾਵੈ ਚਿਨ੍ਰਿਗ ਸੁਵਲਾ
 ਏਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਕਵਣਾ ਜਿਉ ਸੂਰਜਿ ਧਿਆਨੁ ਮਾਲਿ
 ਪਤੁਰਹਾਏ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਤੁ ਸੀਰੀ ਮਲਿ ਗੁਰਚੇਲੇ

ਦੀ ਸੀਧੀ ਮਿਲਾਏ ॥ ਚਾਰਿ ਦਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੋਇ ਸਾਧ ਸੀਰਤਿ
ਸਚ ਖੰਡਿ ਦਸਾਏ ॥ ਅਪੁਰਾ ਦਾਇਤੀ ਬੋਲ ਰਸੁ ਖਾਇ ਚਬਾ
ਬਿਸੁਰੀ ਗੁਰ ਕਾਏ ॥ ਛਿਅਦਰ ਸਨਤਰ ਸਨਖ ਕੇ ਬਾਰਹ ਪੰ
ਬਿਗਿਰੀ ਬਜੁਣਾਏ ॥ ਛਿਅਰੁਤਿ ਬਾਰਹ ਪੰਥ ਕਾਰਿ ਇਕੁ ਇਕੁ
ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਬਾਰਹ ਸੋਲਹ ਮੋਲਿ ਕੇ ਸਸੀਅਰ
ਅਦਾਰਿ ਸੂਰਸਮਾਏ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਨੇਲੀ ਘੋਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਇਕਮਨਾਇਕੁ ਪਿਆਏ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਰੀ ਜਗ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਫੁਾਰੁ
ਰਠੁ ਪਦੇਸ ਅਦੇਸੁ ਕਾਰਿ ਪੈਰੀ ਪੈਰਹਰਾ ਸਿਕਰੀ ਦੇ ॥ ਚਰਣ
ਸਰਣਿ ਮਸਤਕੁ ਪਰਨਿ ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਮੁਖਿ ਤਿਲਕ ਸਹੀ ਦੇ ॥

॥ ਭਗਮਕਰਮਦਾਲੇਖੁਮੇਟਿਲੇਖਅਲੇਖਾਵਿਸੇਖਬਣਿ ॥ ੪੧ ॥
 ਦੇ॥ ਜਗਮਗਜੋਤਿਉਦੋਤਕਰਿਸੁਰਜਚੰਦਨਲਪੁਜੀਦੋ॥
 ॥ ਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਕੈਸਾਧਸੰਗਾਤਿਸਚਮੇਲਿਮਿ
 ਲੀਦੋ॥ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਚਰਣਕਵਲਪੂਜਾ
 ਪਰਚੀਦੋ॥ ਸੁਖਸੰਪਾਦਿਹੋਇਭਵਰਵਸੀਦੋ॥ ੧॥ ਗੁਰਦ
 ਰਸਣੁਪਰਸਣੁਸਫਲਾਛਿਅਦਰਸਨੁਇਕਦਰਸਨੁ
 ਲੈ॥ ਗਿਬਾਦਿਸਟਿਪਰਗਾਸੁਕਰਿਲੋਕਵੇਦਗੁਗਰੀ
 ਆਨੁਪਛਾਣੈ॥ ਏਕਾਨਾਰੀਜਤੀਹੋਇਪਰਨਾਰੀਧੀਭੇ
 ਣਵਖਾਣੈ॥ ਪਰਧਨਸੁਅਰਗਾਇਜੀਉਮਕਰੂਹਿ

ਦੂਮੁਸਲਮਾਣੇ ਪਾਰਬਾਰੀਗੁਰਸਿਖੁ ਹੋਇ ਸਿਖਾ ਸੂਤ
 ਮਲਮੂਤਾਵਿਡਾਣੇ ਪਾਰਬਹਮਪੂਰਨ ਬਹਮੁਗੀਆਨਾਧੀ
 ਆਨਗੁਰਸਿਖਾ ਸਿਧਾਣੇ ॥ ਚਾਗਾਈ ਬਹਲੇਰੀਗਾਜਿਓ
 ਖੜੁਰਰਿਦੁਪੁਦੇਨ੍ਹਿ ਇਕਰੀਗੀ ॥ ਬਹਲੇਰੀ ਬਿਰਖਵਣਾਸ
 ਪਤਿਅਗਨਿਅਦਾਰਿਹੇ ਬਹੁਰੀਗੀ ॥ ਰਤਨਦੇਖੇ ਸਭਕੋ
 ਰਤਨਪਾਰਪੂਵਿਰਲਾਸੀਰੀਗੀ ॥ ਹੀਰੇਹੀਰਾਬੋਧਿਅਾਰਤ
 ਨਮਾਲਸਤਸੀਗਾਤਿਚੀਰੀਗੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਦਾਰਿਨਿਹਾਲੇਰ
 ੨੬ ਨੂੰਨਿਹਾਲੁਨਹੋਰਸੁਮਹੀਗੀ ॥ ਦਿਬਦੇਹਦਿਬਦਿਸਾਇਹੋਇ
 ਪੂਰਨਬਹਮਜੋਤਿਅੰਗਅੰਗੀ ॥ ਸਾਧਸੀਗਾਤਿਸਾਤਿ

ਗੁਰਸਹਲੀਰਗਿ॥੯॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾਧਸੀਗੀਪੀ ੫੨
ਚਸਬਦਾਇਕਸਬਦਮਿਲਾਏ॥ਰਾਗਨਾਦਲਖਸਬ
ਦਲਖਭਾਖਿਅਭਾਉਸੁਭਾਉਅਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹ
ਮਾਧਿਅਨੁਧੁਨਿਜਾਣੈਜੇਤੀਜਿਤਵਜਾਏ॥ਅਕਥਕਥਾ
ਵੀਚਾਰਿਕੈਉਸਤਤਿਨਿਦਾਵਰਜਿਰਹਾਏ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ
ਅਵੇਸੁਕਰਿਮਿਠਾਬੋਲਣੁਮਨੁਪਰਚਾਏ॥ਜਾਇਮਿਲਨਿ
ਗੁਰੁਕੀਰੁਆਰਖੇਰਖਣਹਾਰੁਕਾਏ॥ਗੰਨਾਹੋਇਕੋਲੁਪੀ
੨ਾਏ॥੧੦॥ਚਰਣਕਮਲਮਕਰੰਦਰੰਸਿਰੋਇਬੁਢਵੁਲੇਵੁ
ਸੁਲੁਭਾਵੈ॥ਇਕਾਪਿਗੁਲਾਸੁਖਮਨਾਲੀਪਾਤ੍ਰਿਬੇਣੀਨਿ

ਜਪਾਰਿਆਵੈ। ਸਾਰਿਸਾਰਿਮਨੁਪਵਣੁਲਿਵਸੇਰਿਰਿਸਾਜ।
 ਪੇਜਪਾਵੈ। ਅਚਰਜਰੂਪਮਨੁਪਾਇਵਗੰਧਜੁਗੰਧਮ
 ਵੇਸੁਮਚਾਵੈ। ਸੁਖਸਾਗਰਚਰਣਗਬੰਦਸੁਖਸੰਪਟਵਿ
 ਚਸਹਜਿਸਮਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਮੁਦੇਹ
 ਬਿਦੇਹਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਅਲਖੁਲ
 ਖਾਵੈ। ੧੧। ਗੁਰਮੁਖਿਹਬਸਕਬਹਨਿਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰ
 ਕਾਰਕਮਾਵੈ। ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਹਣਪੋਰਧੋਇਚਰਣਮਤੁਪ
 ਵੈ। ਗੁਰਬਾਣੀਲਿਖੋਥੀਆਤਾਲਮਿਦੰਗਰਬਾਬਦ
 ਜਾਵੈ। ਨਮਸਕਾਰਤੰਤਰਉਤਕਰਿਗੁਰਤਾਈਗਾਇਮਿਲ

ਗਾਲਿਲਾਵੈ॥ ਕਿਰਤਿ ਵਿਰਤਿ ਕਰਿਧਰਮਦੀਹ ਬਹੁ ਦੇ ਕੋ ਕੁ ੫੩
ਲਾਮਨਵੈ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਗਸਿਅਪਰਸੁ ਹੋਇ ਪਰਤਨ ਪਰਧਨ
ਹਥੁ ਨ ਲਾਵੈ॥ ਗੁਗਸਿਖ ਗੁਗਸਿਖ ਪੂਜ ਕੋ ਭਾਇ ਭਗਤਿ
ਭੈ ਭਾਣ ਭਾਵੈ॥ ਅਪੁਗਵਾਇ ਨੋ ਅਪੁਲਖਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪੈਰ ਸਕਾਰ ਬੇਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲ ਚਲੀਦੇ॥
ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਜਾਨਿ ਚਾਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਚਾਲਿ ਜਾਇ ਬਹਿ
ਦੇ॥ ਧਾਵੁ ਨਿਪਰਭੁ ਪਕਾਰਨੇ ਗੁਗਸਿਖਾਂ ਨੋ ਖੋਜਿ ਲਹਿਦੇ॥
॥ ਦੁਬਿਧਾ ਪੀਬਿਨ ਧਾਵੁ ਨੀਮਾਉ ਮਾਦਿ ਚਉਦਾ ਸਰਹਿਦੇ
॥ ਬੀਦਿਖ ਲਾਸੀ ਬੀਦਗੀ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਹੁਕਮੀ ਬੀਦੇ॥ ਗੁ

ਗਸਿਖਾਂਪਰਦਖਣਪੇਰੀਪੈਰਹਰਾਸਿਕਰੰਦੋ। ਗੁਰਚੇਲੇਪਰ
ਚੈਪਰਚੰਦੋ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਾਸਿਖਮਨਿਪਰਗਾਸੁਰੈਪਰਮਪਿ
ਆਠਾਅਜਰੁਜਰੰਦੋ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮ
ਬਿਬੇਕੀਧਿਆਨੁਧਰੰਦੋ। ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਟੁਹੋਇ
ਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦਸੁਣੰਦੋ। ਭੂਤਭਵਿਖਹੁਵਰਤਮਾ
ਨਮਾਬਿਗਤਿਗਤਿਮਤਿਅਣਖਲਖੰਦੋ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ
ਫਲੁਅਛਲੁਛਲਿਭਗਤਿਵਛਲੁਕਰਿਅਛਲੁਛਲੰਦੋ
॥ ਭਵਜਲਮਦਾਰਿਬੋਰਿਥੈਇਕਸਪਿਛੇਲਖਤਰੰਦੋ। ਪ
ਰਉਪਕਾਰੀਮਲਨਿਹਸੰਦੋ॥ ੧੪॥ ਬਾਵਨਚੰਦਨਮਾਖੀ

ਐਬਹਲੋਬਿਸੀਅਗਤਿਸੁਲਪਟਾਹੀਪਾਰਸੁਅੰਦਰਿਪ ੫੦
 ਬਰਾਂਪਬਰਪਾਰਸੁਹੋਇਨੁਜਾਹੀਅਣੀਭਿਨਾਸਪਾਂਸਿ
 ਰੀਓਇਭਿਸਪਾਂਦਿਚਾਫਿਰਾਹੀਲਹਰੀਅੰਦਰਿਹੋਸੁਲੋ
 ਮਾਣਿਕਸੋਤੀਚੁਗਿਚੁਗਿਖਾਹੀਗਾਜਿਓਜਣਕਫੁਲਾਅ
 ਲਪਤੁਹੋਪਾਰਿਬਾਰੀਗੁਗਸਿਖਤਿਵਾਹੀਆਸਾਵਿਚਿ
 ਨਿਰਾਸੁਹੋਇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਗਤਿਜੀਵਾਹੀਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿਕਿਤੁਮੁਹਿਸਾਣਾਹੀ॥੧੫॥ਧੀਨੁਧੀਨੁਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰ
 ਖੁਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰੁਬਣਾਇਆਧੀਨੁਧੀਨੁਗੁਗਸਿਖਸੁ
 ਟਿਚਰਣਸਰਣਿਗੁਗਸਿਖਆਇਆਗੁਗਮੁਖਿਮਾਰਗੁ

ਧੰਨੁ ਹੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗੁ ਚਲਾਇਆ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਧੰਨੁ ਮਸਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਠਾਇਆ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਵਰਸਨੁ ਧੰਨੁ ਹੋ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਰਸਾਇਆ
 ਇਆ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਵਿਚਿ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਗੁ
 ਰੂਮੁ ਹਿਲਾਇਆ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇਆ ੧੬
 ਧੰਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾਪ ਕੀ ਪਹਰੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਬਿਤਿ ਧੁਵਾਰ ਸਭ
 ਗੋ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਦਿਹੁ ਰਾਤਿ ਹੋ ਪਖੁ ਮਾਹਿਰਾਤਿ ਸਿਮਜਾਗੋ ਧੰ
 ਨੁ ਅਭੀਚੁ ਨਿਛਕੁ ਹੋ ਕਾਮ ਕੋ ਧੁਅ ਹੋ ਕਾਰਤਿ ਅਗੋ ਧੰਨੁ ਧੰ
 ਨੁ ਸਿਞੋ ਗੁਹੋ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਰਾਜ ਪਿਰਾਰੋ ਗੁਰੁ ਦੁਆ

ਰੈਆਇਕੋਚਰਣਕਵਲਰਸਅਮਿਤੁਪਾਰੋਗਾਰਉਪਦੇਸੁ ॥ ੪੪ ॥
 ਅਵੇਸੁਕਾਰਿਅਨਭੋਪਿਰਮਪਿਰੀਅਨੁਰਾਗੋਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਲਿਵਸਾਧਸੀਗਾਮੀਰਿਅਮਿਰਿਉਕਰਿਗਸਮਾਗੋਰਤ
 ਨਮਾਣਕਰਿਕਚੇਧਾਰੋ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਠਾਬੋਲਣਾਜੋ
 ਬੋਲੈਜੋਈਜਪੁਜਾਪੋਗੁਰਮੁਖਿਅਖੀਦੇਖਣਾਬ੍ਰਹਮ
 ਧਿਆਨੁਧਰੈਆਪੁਆਪੋਗੁਰਮੁਖਿਸੁਨਣਾਸੁਰਤਿਕਰਿ
 ਪਚਿਸਬਦਗੁਰਸਬਦਿਅਣਪੋਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਤਿਕ
 ਮਾਵਣੀਨਮਸਕਾਰੁਡੰਡਉਤਸਿਵਪੋਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿ
 ਚਲਣਾਪਰਦਖਣਾਪੂਰਨਪਰਤਾਪੋਗੁਰਮੁਖਿਖਾਣਾਪੋ

ਨਣਜਗਭੋਗਸਿਜੋਗਪਛਪੈਗੁਰਮੁਖਿਸਵਣੁਸਾਮਾਧਿ
 ਤੇਆਪੇਆਪਿਨਬਾਪਿਓਥਾਪੋਘਰਬਾਰੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
 ਲਹਰਿਨਭਵਨਲਭਉਨਾਦੇਆਪੋਪਾਰਿਪਏਲੀਘਵਰੇ
 ਸਰਪੋ॥੧੮॥ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸਰੂਪਹੋਧਿਆਨਮੂਲਗੁਰਮੁ
 ਰਤਿਜਾਣੈਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਮੂਲਮਤਿਸਿਮਰਣੁਪਰ
 ਵਾਣੈਚਰਣਕਵਣਮਕਰੰਦਰਸੁਪੁਜਾਮੂਲੁਪਿਰਮੁਰਸਮ
 ਣੈਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਸਾਧਸਿਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਅਦਿਰਿ
 ਆਣੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭਅਰੀਮੁਹੈਗੁਰਮਾਤਿਨਿਹਚਲੁਚਲ
 ਣੁਭਵੈਰੇਰਕਤੇਬਹੁਬਾਰੀਅਕਬਕਬਾਕਉਣੁਆਖਿ

ਵਖਾਣੈ। ਵੀਹ ਇਕੀ ਹਉ ਲੰਘਾ ਸਿਵਾਣੈ॥ ੧੯॥ ਸੀਸੁ ਨਿ
 ਵਾਏ ਢੀਗੁ ਲੀਗੁ ਲਿਖੀਏ ਜਲੁ ਉਚਾ ਆਵੈ॥ ਘੁਘੁਸੁ
 ਸੁਨ ਸੁਸੁਈਚ ਕਵੀਚੰਦਨਾਡੇ ਫਭਾਵੈ॥ ਸਿਮਲਾ ਬਿਰਖੁ
 ਨਸਫਲੁ ਹੋਇ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁਨ ਵਾਂਸਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਸਪੇਦੁ ਧੁ
 ਪੀਆਲੀ ਐਤੁ ਐਦਾ ਕਉ ਕੁਤੁ ਨ ਜਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਬਾਣਿ ਚੰਬ
 ਕ੍ਰਿਚੰਦੁ ਕ੍ਰੀਲੋਹੁ ਪੀਐ ਦਧਨ ਖਾਵੈ॥ ਸਾਭਿ ਅਵਗੁਣ
 ਮੇਤ ਨਿਵਸਨਿ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਅਵਗੁਣ ਨੋ ਧਾਵੈ॥ ਬੋਮਨ ਵਾਸੁ
 ਕਥੁਰੀ ਆਵੈ॥ ੨੦॥ ੬॥ ਛੇਅ॥

੫੬

॥

॥

१॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸਾਧ ਸੀਗਤਿ ਸਚ ਖੰਡੁ ਵਸ ॥
 ਇਅਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਠੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੋਇ ਅਪੁਗਵਾਇ ਨਾ ਅਪੁਗ
 ਏਇਅਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਭੇ ਸਾਧਨਾ ਸਾਧਿ ਸਧਾਇ ਸਾਧੁ ਸਦਵਾ
 ਇਅਾ ਚਹੁ ਵਰਨ ਓਪਦੇ ਸਦੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਓਦਾ ਸੁਰਹ ॥
 ਇਅਾ ਸਚਹੁ ਓਰੈ ਸਤੁ ਕਿਹੁ ਸਚੁ ਨ ਓਗੁਰ ਮਤਿ ਦਿਕਾਇਅ ॥
 ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਤੁ ਕੇ ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁਸਾਰਿ ਸਮਾਇਅਾ ਸਬ
 ਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਅਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਨੇਸ ॥
 ਧਿਕੇਚਿ ਦਸੁਰ ਜੁਦਿਹੁ ਰਾਤਿ ਸਧਾਏ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਾਧੇ ਹਰਖ
 ਸੋਗ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਪੁਨਿ ਪਾਪ ਲੰਘਾਏ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਜੀਵ

ੴ ਕਤਿ ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਮਿਤ ਸੜ ਨਿਵਾਏ ॥ ਰਾਜ ਜਗਾਜਿ ਟਵ ५੭
ਸਿਕਰਿ ਸਾਧ ਸੰਜੋਗੁ ਦੇ ਜੋਗੁ ਰਹਾਏ ॥ ਵਾਸਿ ਗਤਿ ਕੀ ਛੀ ਨੀਰ
ਭੁਖਾ ਮਾਸਾ ਮਨ ਸਾਜਿ ਟਪਾਰਿਆਏ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧਿ
ਕੀ ਹੋ ਦੂਸਰਾ ਮਾਣ ਸਬਾਏ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਖਾ ਕਸਦਾਏ ॥ ੩ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸੁ ਤੈਲੋ ਕਵੇਦ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਲਿਖਾਏ ॥ ਭੂ
ਹਰਾਵਿਖ ਹੁਵਰਤ ਮਾਨ ਮਾਦਿ ਮੰਧਿ ਜਿਨਿ ਟਿਅੰਤਿ ਸਧਾਏ ॥ ਮ
ਨ ਬਚ ਕਰਮਾਇਕ ਤਕਰਿ ਜੀਮਨੁ ਮਰਣ ਜੀਵਨੁ ਜਿਨਿ ਟਿਅੰ
ਏ ॥ ਮਾਧਿ ਬਿਅਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਾਧਿ ਸੁਰਗਾ ਮਿਰਤੁ ਪਾਤਾਲ
ਨਿਵਾਏ ॥ ਉਤਮ ਮਧਮ ਨੀਚ ਸਾਧਿ ਬਾਲਕ ਜੋ ਬਨਾ ਬਿਰਧਿ

ਜਿਣਾਏਯਾਇਕਾਪਿਗੁਲਾਸੁਖਮਨਾਤ੍ਰਿਕੁਟੀਲਿਪਿਤ੍ਰਿਬੇਣੀਨ
 ਏਯਗੁਰਮੁਖਿਇਕਮਨਾਇਕੁਧਿਆਏਯਾਮਨਿਰੁਜਜੇਰਜ
 ਸਾਧਿਕੋਸੇਤਜਓਤਤੁਜਪਾਣੀਬਾਣੀਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਚਾਰਿਜੁਗਿ
 ਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਵੇਦਵਖਾਣੀਧਰਮਮਰਥਕਾਮਮੋਖਜਿ
 ਟਰਜਤਮਸਤਗੁਣਤੁਰੀਆਰਾਣੀਸਨਕਾਦਿਕਾਮਾਸਮੁਓ
 ਲਿਪਿਚਾਰਿਵੀਰਵਸਗਤਿਕਰਿਆਣੀਚਉਪਕੁਜਿਉਚ
 ਓਸਾਰਮਾਰਿਜੋਕੁਹੋਇਨਕੋਇਰਵਾਣੀਰੀਗਿਬਿਰਗਤਿਥੇ
 ਲਰਸਬਹੁਰੀਗਿਇਕੁਰੰਗੁਨੀਸਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਿਸਿਗ
 ਤਿਨਿਰਬਾਣੀਯਾਪਉਣਪਾਣੀਬੇਸੰਤਰੋਪਗਤਿਅਕਾਸੁ

ਓਲੀਪਪਾਇਆਣਾਕਾਂਮੁਕੋਧੁਦਿਰੋਧੁਲੀਪਠੇਰੁਮੋਹੁ
 ਅਤੀਕਾਰੁਦਿਹਾਣਾਸਤੁਸਿਤੋਖਦਾਇਆਧਰਮੁਅਰਥੁਗਾ
 ਰਥੁਪ੍ਰਿਚਪਰਵਾਣਾਖੇਚਰਭੂਚਰਚਾਚਰੀਓਨਮਨਲੀਪ
 ਅਗੋਚਰਬਾਣਾਪਚਿਐਣਪਰਮੇਸਰੇਪ੍ਰਿਚਸਬਦਪਨ
 ਪੋਰਨੀਸਾਣਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਿਚਭੂਅਤਮਾਸਾਧਸੀਗਤਿਮਿ
 ਠਿਸਾਧਜੁਹਾਣਾਸਹਜਿਸਮਾਧਿਨਮਾਦਣਜਾਣਾ ॥ ੫॥
 ਆਛਿਅਰੁਤੀਕਾਰਿਸਾਧਨਾਛਿਅਦਰਸਨਸਾਧੈਗੁਰਮਤੀਯਾਛਿ
 ਅਰਸਰਸਨਸਾਧਿਕੋਰਗਗਾਣੀਭਾਇਭਗਤੀਯਾਛਿਅਚਿ
 ਰਜੀਵੀਯਾਛਿਅਜਤੀਚਕ੍ਰਵਰਤੀਯਾਛਿਅਸਾਧਿਜੁਗਤੀਯਾਛਿਅ

ਸਾਸਤਰੀਛਾਅਕਰਮਾਜਿਨਿਛਾਅਗੁਰਾਂਗੁਰਸੁਰਗਿਨਿਰਤੀ
ਯਾਛਾਅਵਰਤਾਰੇਸਾਧਿਕੋਛਾਅਛਕਛਤੀਹਪਵਣਪੱਰਤੀ
ਯਾਸਾਧਸੰਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦਸੁਰੱਤੀ॥ ੬॥ ਸਤਸਮੁਦਓਲੀ
ਪਿਆਮਾਦੀਪਸਤਇਕੁਦੀਪਕੁਬਾਣਿਆਸਤਸੂਤਾਇਕ
ਸੂਤਿਕਾਰਿਸਤੇਪੁਰੀਆਲੀਪਓਛਾਣਿਆਸਤਸਤੀਜਿ
ਣਸਪਤਰਿਪਿਸਤਸੁਗਾਜਿਣਿਅਟਲੁਨਟਲਿਆਸਤਸੀ
ਵਾਸਾਧਿਕੋਸਤੀਸੀਕੀਸੁਫਾਠਿਓਸੁਫਾਠਿਓਫਾਣਿਆਸ
ਤਅਕਾਸਪਤਾਲਸਤਵਸਗਾਤਿਕਾਰਿਉਪਰੇਰੋਚਾਣਿਆ॥
ਯਾਸਤੇਧਾਰਾਂਣੀਪਿਕੋਭੋਰਉਖੇਤ੍ਰਪਾਲਦਲਮਾਣਿਆਸ

ਤੇਰੇ ਹਨਿ ਸਤ ਵਾਰ ਸਤ ਸੁਹਾਗਾਨਿ ਸਾਧਿ ਨ ਦੁਲਿ ਮਾਗੁਰ ੫੯
 ਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਦ੍ਰਿਚਿ ਖਾਣਿ ਮਾਗੁ ੮੦ ਅਨੇ ਸਿਧੀ ਸਾ
 ਧਿ ਕੈ ਸਾਧਿ ਕਾ ਸਿਧ ਸਾਮਾਧਿ ਫੁਲਾਣੀ ਮਾਸ ਵਕੁਲੀ ਬਿਖੁ
 ਸਾਧਨਾ ਸਿਮਰਣਿ ਸੇਖਨ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਣੀ ਮਾਣੁ ਹੋਇ ਅ
 ਠਪੇ ਸੇਰੀ ਮਾਪੰਤੁ ਅਨੇ ਚਾਣੀ ਹਭਾਣੀ ਗੰਜਿ ਉਚਰਖਾ ਅ
 ਠਖੰਤੀ ਮਾਇਕੁਤੁ ਸੁਤਰ ਹੋਲਿ ਵਲਾਣੀ ਮਾਨੁ ਪਹਰਾ ਅ
 ਸਟਾਂਗ ਜੋਗੁ ਚਾਵਲ ਰਤੀ ਮਾਸਾਰਾਣੀ ਪਾਅ ਠਕਾਠਾ ਮਨੁ ਵ
 ਸਿਕਾਰਿ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਇਕ ਧਾਤੁ ਕਰਾਣੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਵ
 ਰੀ ਵਾਡੀ ਮਾਣੀ ੮੧ ਨਾਥਿ ਚਲਾਏ ਨੌਵੇ ਨਾਥ ਨਾਥਾਨਾ ਥੁਅ

ਨਾਭੁਸਹਾਈਨਉਨਿਧਾਨਦੁਰਮਾਨਵਿਚਿਪਰਮਨਿਧਾਨਾਗਿ
 ਆਨਗੁਰਬਾਈਨਉਭਗਤੀਨਉਭਗਤਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਲਿਵਣਾਈਨਉਗ੍ਰਹਸਾਧਗ੍ਰਹਸਤਾਦਿਚਿ
 ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਦਾਰਿਆਈਨਉਖੰ, ਰਸਾਧਾਮਖੰਰਹੋਇ
 ਨਉਦੁਆਰਲਿਪ੍ਰਨਿਜਾਧਰਿਜਾਈਨਉਅੰਗਨੀਲਾਮ
 ਨੀਲਾਹੋਇਨਉਕਲਾਨਿਗ੍ਰਹਸਹਜਿਸਮਾਈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖਾਈ॥੯॥ਸੀਨਿਆਸੀਦਸਨਾਦੁਪ
 ਰਸਚਨਾਵਦਿਨੁਨਾਦਗਣਾਇਆਦਸਅਵਤਾਰਅਕਾ
 ਰਕਰਿਏਕੀਕਾਰੁਨਅਲਖੁਲਖਾਇਆਤੀਰਥਪੁਰਬਸੀ

ਜੋਗਵਿਚਿਦਸਪੁਰਬੀਗੁਰਪੁਰਬੁਨਪਾਇਆਇਕਮ ६੦
 ਨਾਇਕੁਨਚੇਤਿਓਸਾਧਸੀਗਤਿਵਿਦੁਦਹਦਿਸਿਧਾਇਆ
 ਯਦਸਦਹੀਆਂਦਸਅਸੁਮੇਧਪਾਇਆਮੇਧਨਿਖੇਧੁਕਰ
 ਇਆਯਾਇਦਰੀਆਂਦਸਦਾਸਿਕਰਿਬਾਹਾਰਿਜਾਂਦਾਦਰਜਿ
 ਰਹਾਇਆਪੇਰੀਪੇਜਗੁਪੇਰੀਪਾਇਆ ੧੦੦ ॥ ਇਕਮ
 ਨਿਹੋਇਇਕਾਦਸੀਗੁਰਮੁਖਿਦਰਦੁਪਤਿਬੁਤੁਭਾਇਆ
 ਯਾਗੀਆਰਹੋਰੁਦਸਮੁੰਦਾਵਿਚਿਪਲਦਾਪਾਰਾਦਾਰੁਨਪਾਇ
 ਆਗੀਆਰਹਕਸਾਗੀਆਰਹਕਸੇਕਾਸਿਕਸਵਦੀਕਾਸਿ
 ਕਸਾਇਆਗੀਆਰਹਗੁਣਫਲਾਓਕਰਿਕਚਪਕਾਈ

ਅਪ੍ਰਧੁਪ੍ਰਧੁਇਆਗੀਅਰਹਦਾਉਚੜਾਉਕਰਿਦੂਜਾ
 ਭਾਉਕਦਾਉਹਰਾਇਆਗੀਅਰਹਗੇੜਾਸਿੰਖਸੁਣਿਗੁਰ
 ਸਿਖਲੇਗੁਰਸਿਖਸਦਾਇਆਸਾਧਸਿਗਤਿਗੁਰਸਬਦ
 ਵਸਾਇਆ॥੧੧॥ਬਾਰਹਪਿਥਸਧਾਇਕੇਗੁਰਮੁਖਿਗਾ
 ਡੀਰਹੁਚਲਾਇਆਸੂਰਜੁਬਾਰਹਮਾਹਾਦਿਚਿਸਸੀਅਗੁਇ
 ਕਤੁਮਾਹਿਫਿਰਾਇਆਬਾਰਹਸੇਲਹਮੇਲਿਕਰਿਸਸੀਅ
 ਰਅਦਰਿਸੂਰਸਮਾਇਆਬਾਰਹਤਿਨ੍ਹੰਮਿਦਾਇਕੇਗੁਰ
 ਮੁਖਿਤਿਲਕੁਨੀਸਾਣੁਚੜਾਇਆਬਾਰਹਰਾਸੀਸਾਧਿਕੇ
 ਸਚਿਰਾਸਿਰਹਰਾਸਿਲੁਭਾਇਆਬਾਰਹਵੀਨੀਹੋਇਕੇਬ

ਰਹਮਾਸੇਤੋਲਤੁਲਾਇਆਪਾਰਸੁਪਾਰਸਿਪਰਸਿਕਰਾਇ ੬੧
 ਅਯਾ੧੨੧ਤੋਰਹਿਤਾਲਾਅਊਰਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਤਪਤਾ
 ਲੁਪੁਰਾਇਆਤੋਰਹਰਤਨਅਕਾਰਥੇਗੁਰਉਪਦੇਸੁਰਤ
 ਨੁਧਨੁਪਾਇਆਤੋਰਹਪਦਕਾਰਿਜਗਾਵਿਚਿਪਿਤਰਕਰਮ
 ਕਾਰਿਭੁਗਮਿਭੁਲਾਇਆਲਖਲਖਜਗਨਪੁਜਨੀਗੁਰ
 ਸਿਖਚਰਣੇਦਕਪੀਆਇਆਜਗਭੋਗਨਈਵੇਦਲਖ
 ਗੁਰਮੁਖਾਇਕੁਦਾਣਾਪਾਇਆਗੁਰਭਾਈਸੰਤਸਦਕਾਰਿਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁਚਖਾਇਆਗੁਰਗਤਿਵਛਲੁਹੋ
 ਇਅਛਲੁਛਲੁਲਾਇਆ੧੩੧ਚਉਦਹਾਵਿਦਿਆਸਾਧਿ

ਕੋਗੁਰਮਾਤਿਅਥਿਗਤਿਅਕਥਕਹਾਣੀ।ਚਉਦਹਭਵਣ
ਉਲੀਖਿਕੋਨਿਜਘਾਰਿਵਾਸੁਨੇਹੁਨਿਰਬਾਣੀ।ਪਵਿਹਾਥਿ
ਤੀਪਖਾਇਕੁਕ੍ਰਿਸਨਸੁਕਲਦਾਇਪਖਨੀਸਾਣੀ।ਸੋਲਹ
ਕਲਾਸਪੂਰਣੇਸਾਸਿਘਾਰਿਸੂਰਜਾਵਿਰਤੀਹਾਣੀ।ਨਾਰਿਸੋ
ਲਹਸੀਗਾਰਕਰਿਸੇਜਭਤਾਰਪਿਰਮਰਸੁਮਾਣੀ।ਸਿਵਤੋ
ਸਕਤਿਸਤਰਹਵਾਣੀ।੧੪।ਗੋਤਅਠਾਰਹਸੋਧਿਕੋਪਕੋ
ਪੁਰਾਣਅਠਾਰਹਭਾਣੀ।ਉਨੀਹਵੀਹਾਇਕੀਹਲੀਖਿਬਾਣੀ
ਹਉਮਰੇਸਾਧਿਨਿਵਾਣੀ।ਸੀਖਅਸੀਖਨੁਟਾਇਕੋਤੋਈਹਰ
ਉਵੀਹਪੰਜੀਹਪਾਣੀ।ਛਬੀਜੋਕ੍ਰਿਸਤਾਣੀਹਅਮਾਣਿਅ

६२
 ਠਾਈ ਹਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਓਲੰਪਿ ਓਲੰਪਿ ਓਲੰਪਿ ਹਤੀ ਹਸਾਧਿ
 ਠੰਘੇਤੀ ਹਿਵਨੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸੁਲਖਣ ਬਤੀ ਹੇਤੋਤੀ ਹ
 ਪੂਰਓਢੇ ਗਿਰਾਈ ॥ ਚਓਤੀ ਹਲੇਖਾ ਮਲੇਖਾ ਲਖਾਈ ॥
 ॥ ੧੫ ॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਹੁਬਾਰਾ ਲੇਖਾ ਮਲੇਖਾ ਲਖਾਈ ॥
 ਈ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਚਰਜੁ ਹੋਵਰਾ ਸਨੁ ਦਿਸਾਇ ਅਗੋਚਰ
 ਭਾਈ ॥ ਇਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਰਿ ਤੋਲਨ ਤੁਲਾਧਾਰਨ ਸਾਮਾ
 ਈ ॥ ਕਬਨੀ ਬਦਨੀ ਬਾਹਰਾ ਬਕੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲਾ
 ਈ ॥ ਮਨ ਬਚਕਰਾ ਮਾਗੋਚਰਾ ਮਾਤਿ ਬੁਧਿ ਸਾਧਿ ਸੋਝੀ ਬ
 ਕਿਪਾਈ ॥ ਅਛੁਲਾ ਅਛੁਦਾ ਅਭੇਦ ਹੋਭਗਾਤਿ ਵਛੁਲਾ ਸਾਧ

ਸਿਗਤਿ ਛਾਈ ॥ ਵਡਾ ਅਪਵਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧੬ ॥ ਵਣ
ਵਣ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ਸਪਤਿ ਰਹੈ ਉਜਾੜਿ ਅੰਦਰਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਚੁ
ਇਚੁ ਇਅੰਜਨਿ ਬੂਟੀਆ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ਬਾਗਲਾਇ ਸਵਾਰੀ ॥
॥ ਸਿੰਜਿ ਸਿੰਜਿ ਬਿਰਖ ਵਡੀਰੀ ਅਨਿ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਕਰਨ ਵੀ
ਚਾਰੀ ॥ ਹੋਨਿ ਸਫਲ ਹੁਤਿਆਈ ॥ ਮੇਅੰ ਮਿਤਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਸੁ ਭਾਰੀ ॥ ਬਿਰਖ ਹੁਸਾਉਨ ਆਵਈ ਫਲਾ ਵਿਚਿ ਸਾਉ ਸੁਰੀ
ਧਸੰਜਾਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਬਹੁ ਮੁਜਰਾੜਾ ਵਿਚਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਧਸੀ
ਗਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥
॥ ਅੰਬਰੁ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਕੇਵਰੁ ਵਡ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੇ ॥ ਉਚਾ

ਕੇਵਤੁਆਖੀਐਸੁੰਨਸਰੂਪਨਆਖਿਵਖਾਣੇਠੇਨਿਉਰਾ ੬੩
ਗੀਪੀਖਣੂਅਨਲਮਲਨਓਡਿਖਬਰਨਆਣੇਓੜਕੁਮੂਲਿ
ਨਲਭਈਸਰੇਹੋਇਓਫਿਗਨਿਹੈਰਾਣੇਲਖਅਗਾਸਨਅਪ
ਕੁਨਿਕੁਦਗਤਿਕਾਦਰਨੋਕੁਰਬਾਣੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਤਿਗੁਰ
ਪੁਰਖੁਸਾਧਸੰਗਤਿਦਾਸਾਨਿਰਬਾਣੇਮੁਕਦੋਹੋਇਮੁਗੀ
ਦੁਸਿਵਾਣੇ॥੧੮॥ਗੁਰਮੂਰਤਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਘਟਘਟਾ
ਦਰਿਸੂਰਜਸੁਝੈਸੂਰਜਕਦਲਪਰੀਤਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੇਮਭ
ਗਤਿਕਾਰਿਬੁਝੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸਬਦੁਹੈਨਿਸ਼੍ਵਰਧਾਰਵਰੈ
ਗੁਣਗੁਣੈਕਿਰਖਾਬਿਰਖੁਹੋਇਸਫਲੁਫਲਿਚੀਨਣਵਾਸੁ

ਨਿਵਾਸੁ ਨ ਖੁਏ ॥ ਅਫਲਾਸਫਲਾਸਮਦਰਸਹੋਇ ਮੋਹਨਧੇ
ਹਨਦਾਬਿਧਾਲੁਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ ਪਿਰਮਰਸੁ ਜੀਵ
ਨਮੁਕਾਰਿਤੁ ਗਾਤਿ ਕਾਰਿਦੁਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਮਿਲਾਸਹਜਿਸ
ਮੁਏ ॥ ੧੯ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰਗੁਰਨਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਰ
ਤਿਧੁ ਨਿਚੇਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਸਚਖੰਡਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਗਾਤਿ ਪਰ
ਚੋਹੋਇ ਮੇਲਾ ॥ ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਭਗਾਤਿ ਕੂਜਕ
ਰਮਹੰਸੁ ਵੇਸੁ ਨ ਵੇਲਾ ॥ ਬਿਰਖਹੁ ਫਲਾਫਲਤੋ ਬਿਰਖੁ ਗੁਰ
ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਵੀਹਾ ਅੰਦਰਿ ਦਰਤਮਾਨੁ ਹੋਇ
ਇਕੀਹਾ ਅਗੋਚਰਖੇਲਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੁ ਕਾਰਿ ਆਦਿ

ਪੁਰਖਾਵੇਸੁਦਹੇਲਾ॥ ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ ੬੪

॥੨੦॥ ॥ਸਤਿ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਇ

ਕੁਕਵਾਓਪਸਾਓਕਰਿਕੁਵਰਤਿਅੰਦਰਿਕੀਆਪਸਾਰਾਪ੍ਰੀ
ਸਿਤਤਪਰਵਾਣੁਕਰਿਚਹੁਖਾਣੀਦਿਚਿਸਭਦਰਤਾਰਾ॥ਕੇ
ਵਡੁਪਰਤੀਆਖੀਐਕੇਵਡੁਤੋਲੁਅਗਾਸਅਕਾਰਾ॥ਕੇਵਡੁ
ਪਵਣੁਦੁਖਾਣੀਐਕੇਵਡੁਪਾਣੀਤੋਲੁਵਿਥਾਰਾ॥ਕੇਵਡੁਅਗ
ਗਨੀਭਾਰੁਲੋਤੁਲਿਨਤੋਲੁਅੰਤੋਲੁਭੰਡਾਰਾ॥ਕੇਵਡੁਆਖਾਸਿ
ਰਜਣਹਾਰਾ॥੧॥ਚਉਰਾਸੀਹਲੁਖਜੋਨਿਵਿਚਿਜਲੁਬ

ਲੁਮਹੀਅਲਾਇਭਵਦੁਸਾਰਾਇਕਸਿਇਕਸਿਜੋਨਿਵੇਚਿਜੀ
 ਅਜੀਤਅਗਣਤਅਪਾਰਾਸਾਸਿਰਿਰਾਸਿਸਮਾਣਦਾਕਰਿ
 ਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋਰੋਕ੍ਰਿਸੁਮਾਰਾਗੋਮਰੋਮਾਦਿਚਿਰਖਿਓਨੁਓਅੰਕਾ
 ਰਾਮਕਾਗਵੇਥਾਰਾਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਅਲੇਖਦਾਣੇਖਾਮਲੇ
 ਖਓਪਾਵਣਹਾਰਾਕੁਦਗਤਿਕਵਣੁਕਰੋਵੀਚਾਰਾ॥੨॥ਕੇਵਰੁ
 ਸਤੁਸੋਤੋਖੁਹੈਦਯਾਧਰਮਤੇਅਰਥੁਵੀਚਾਰਾਕੇਵਰੁਕਾਂਮੁਕੋ
 ਧਹੈਕੇਵਰੁਲੋਕੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਾਕੇਵਰੁਦਿਸਾਦਿਵਖਾਣੀ
 ਐਕੇਵਰੁਰੁਪੁਰੰਗੁਪਰਕਾਰਾਕੇਵਰੁਸੁਗਤਿਸਞਾਹੀਐਕੇ
 ਵਰੁਸਬਦਾਵੇਥਾਰਪਸਾਰਾਕੇਵਰੁਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਹੈਕੇਵਰੁ

ਗੀਧਜੁਗੀਧਅਚਾਰਾ॥ ਕੇਵਰੂਰਸਕਸਆਖੀਅਨਿਕੇਵਰੂ ੬੫
 ਸਾਵਨਾਵਓਅਕਿਰਾ॥ ਅੰਤੁਬਿਅਤਿਨਪਾਗਵਾਰਾ॥ ੨॥ ਕੇ
 ਵਰੂਦੁਖਸੁਖਆਖੀਐਕੇਵਰੂਹਰਖੁਸੋਗਾਵਿਸਥਾਰਾ॥ ਕੇਵ
 ਰੂਸਚੁਵਖਾਣੀਐਕੇਵਰੂਕੁਕੁਮਾਵਣਹਾਰਾ॥ ਕੇਵਰੂਰਤੀ
 ਮਾਹਕਾਰਿਦਿਹਰਤੀ॥ ਵਿਸਮਾਦਵੀਚਾਰਾ॥ ਆਸਾਮਨਸਾ
 ਕੇਵਰੀਕੇਵਰੂਨੀ॥ ਰੂਪਆਹਾਰਾ॥ ਕੇਵਰੂਆਖਾਭਾਉਤਉਸ
 ਤਿਸਹਜਿਉਪਕਾਰਵਿਕਾਰਾ॥ ਤੋਲਾਅਤੋਲੂਤੋਲੀਣਹਾਰਾ॥
 ॥ ੪॥ ਕੇਵਰੂਤੋਲਸੰਜੋਗਦਾਕੇਵਰੂਤੋਲੁਵਿਜੋਗਵੀਚਾਰਾ॥
 ॥ ਕੇਵਰੂਹਸਣੁਆਖੀਐਕੇਵਰੂਰੋਵਣਦਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਕੇ

ਵਡੁ ਹੈ ਨਿਗਵਿਗਤਿ ਪਖੁ ਕੇ ਵਡੁ ਹੈ ਪਗਵਿਗਤਿ ਪਸਾਰਾ ਕੇ ਵਡੁ
 ਆਖਾ ਪੁੰਨ ਪਾਪੁ ਕੇ ਵਡੁ ਆਖਾ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਕੇ ਵਡੁ ਕੁਦਗਤਿ
 ਆਖੀ ਐ ਇਕ ਦੁੰ ਕੁਦਗਤਿ ਲਖ ਯਜਾਗਾ ਦਾ ਨੈ ਕੀ ਮਤਿ ਨ
 ਪਵੈ ਕੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣ ਹਾਗਾ ਅਕਥ ਕਥਾ ਆ ਬਿਗਤਿ ਨਿ
 ਰਧਾਰਾ ਪਾ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀ ਹਜੂ ਨਿਵਿਚਿ ਮਾਣੁ ਸਜਨ ਮੁ
 ਦੁਣੀ ਭਉ ਪਾਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਮਜਹ ਬਾਹਿੰਦੁ ਮੁ
 ਸਣੁ ਮਾਣੁ ਸਦਾਇਆ ਕਿਤ ਕੇ ਪੁਰਖ ਵਖਾਣੀ ਅਨਿ ਨਾਰਿ
 ਸੁਮਾਰਿ ਅਗਣਤ ਗਣਾਇਆ ਕੇ ਗਣ ਮਾਇਆ ਚਲਤੁ
 ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁਰ ਚਾਇਆ ਦੇਵ ਕਤੇਬਾ ਵਚਦੇ

ਇਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਇਆ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਵਿਚਿ ੬੬
 ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਜੋਗ ਬੋਗ ਬਹੁ ਚਲਾਤੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਅ
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ੬੭ ॥ ਚਾਰਿ ਦਰਨਾਛਿ ਅਦਰਸ
 ਨਾ ਸਾਸਕੁ ਦੇਵ ਪੁਰਾਣੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਰੋਵਰ ਦੇਵ
 ਵਸ ਬਲਤੀਰ ਬਭਰਮਾਇਆ ॥ ਗਣਗੀਧ ਬਾਪ ਛੋਰਾ
 ਸੁਰ ਪਾਤਿ ਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਾ ਸਣਛਾਇਆ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ
 ਆਸਿਧ ਨਾਥ ਅਵਤਾਰ ਗਣਾਇਆ ॥ ਜਪਤਪ ਸੰਜਮੋਰੇ
 ਮਜਗ ਵਰਤਨੇ ਮਨਈ ਦੇਵ ਪੁਜਾਇਆ ॥ ਸਿਖਾ ਸੂਤ੍ਰ ਮਾਲਾ
 ਤਿਲਕ ਪਿਤਰ ਕਰਮ ਦੇਵ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਉਪ

ਦੇਸੁ ਦਿਕਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾ ਬਰਾਮ ਉਲੀਏ ਗਉ ਸਕੁਤ
ਬਵਲੀ ਉਲਹ ਜਾਣੇ ॥ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ਮਾਖੀ ਅਨਿਲ ਖਲ
ਖਦਰਿ ਦਰਦੇ ਸਵਖਾਣੇ ॥ ਸੁਹ ਦੇਲ ਖਸਹੀ ਦੇਹੋ ਇਲਖ ਅ
ਬਦਾਲ ਮਲੀਗਾ ਮਿਲਾਣੇ ॥ ਸਿੰਦੀ ਰੁਕਨ ਕਲੀਦ ਰਾਲ ਖਉ
ਲਾਮਾ ਉਮੁਲਾਂ ਮਉਲਾਣੇ ॥ ਸਰੋ ਸਰੀ ਅਤਿ ਮਾਖੀ ਅੰਤਰ ਕ
ਤਰੀ ਕਾਤਿ ਰਾਹ ਸਿਵਾਣੇ ॥ ਮਾਰਫਤੀ ਮਾਰੂਫਲ ਖਹ ਕਹ ਕੀਕ
ਤਿਹੁ ਕਾਮ ਪਛਾਣੇ ॥ ਬੁਜਰ ਕਵਾਰ ਹਜਾਰ ਮਹਾਣੇ ॥ ੮ ॥ ਕਿ
ਤੜੇ ਬਾਮਣ ਸਾਰ ਸੁਤਾ ਦਿਰਤੀ ਸਰਲ ਗਾਇਤ ਲੋਏ ॥ ਕਿਤ
ੜੇ ਗਉ ਕੁਕਨ ਉਜੀਏ ਤੀਰ ਬਵਾਸੀ ਕਰਦੇ ਦੇਏ ॥ ਕਿਤੜੇ ਲ

ਖਸਨਉਦੀਏਪਾਧੇਪੀਤਿਤਵੇਦਖਲੋਏਕੇਤਰੁਆਲਖਜੋ ੬੧
 ਤਕੀਵੇਦਵੇਦਏਲਖਪਲੋਏਕਿਤਰੁਲਖਕਵੀਸਰਾਬੁਹ
 ਮਭਾਟਬੁਹਮਾਉਬਧੇਏਕੇਤਿਰੁਆਮਾਉਆਗਤਾਪੁ
 ਰਿਪੁਰਿਮਗਦੇਲੋਕਨਸੇਏਕਿਤਰੁਸਉਣਸਵਣੀਰੇਏ
 ॥੮॥ਕਿਤਰੁਖਤੀਬਾਰਹੀਕੇਤਿਰੁਆਹੀਬਾਵੇਜਾਹੀਪੁ
 ਵਾਧੇਪਾਰਾਧਿਆਫਲੀਆਧੇਖਗਾਇਣਮਦਗਾਹੀਕੇਤ
 ਰੁਆਚਉਰੁਤਰੀਕੇਤਰੁਆਸੇਰੀਣਵਿਲਾਹੀਕੇਤਰੁਆ
 ਅਵਤਾਰਹੀਇਚਕੁਵਰਤਰਾਜੇਦਰਗਾਹੀਸੂਰਜਵੀਸੀਅ
 ਧੀਅਨਿਸੇਮਵੀਸਸੂਰਵੀਰਸਿਪਾਹੀਧਰਮਰਾਇਧਰਮਤ

ਮਾਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ਨ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਵਾਨੁਖ ਕੁਰਮੁ ਮਿਤੁ ਭੁਗਤਿ ਸਲ ॥
ਹੀ ॥ ਕਿਤ ਕੇ ਵੇਸ ਵਖਾਣੀ ॥ ਮਨਿ ਰਾਜ ਪੂਤਰਾ ਵਤ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤੁ
ਅਰਗਓ ਕੁਪਵਾਰ ਲਖ ਮਲੁ ਲਾਸਰ ਉਹਾ ਲਚਿਤਾਰੀ ॥ ਕਛ
ਵਾਹੇ ਰਾਠ ਉਕੁਣਾ ਖਰਾਣੇ ਗਾਇਓ ਮੀਏ ਭਾਰੀ ॥ ਬਾਘ ਬਾਘ ਲੇ
ਕੇਤ ਕੇ ਬਣਾਵੇ ਡਲਾਖ ਭੀ ਦੇਣੇ ਕਾਰੀ ॥ ਕੇਤ ਕੇ ਆਹੀ ਭੁਰਦੀ ਏਰ
ਰਬਾਰਾਂ ਅੰਦਰਿ ਵਰਬਾਰੀ ॥ ਕਿਤ ਕੇ ਗਲੀ ਭਵ ਉਕੀ ਏਦੇ ਸਿਦੇ
ਸਿਦੇ ਏਦੇ ਭਾਰੀ ॥ ਹਉਮੈ ਮੁਏ ਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕਿਤ ਕੇ
ਸੁਦਸਦਾਇ ਦੇ ਕਿਤ ਕੇ ਕਾਇਥਾ ਲਿਖਣ ਹਰੇ ॥ ਕੇਤ ਕੇ ਆਹੀ
ਬਾਣੀ ਏਂ ਕਿਤ ਕੇ ਭਾਭ ਕੇ ਆਸੁ ਨਿਅਰੇ ॥ ਕੇਤ ਕੇ ਆਲਖ ਜੋਟ

ਹੋਇ ਕੇਤਾ ਕੁਛੀ ਬੈਸੈ ਸਾਰੇ ਕੇਤਾ ਕੁਆਰਾ ਠੇਰਿਆ ਕੇਤਾ ਕੁਆਰਾ ६੨
 ਹਾਰਵਿਚਾਰੇ ਕਿਤ ਕੇਤਾ ਠੀਆ ਖੀਆਨਿ ਕਿਤ ਕੇਤਾ ਹਲਵਈ ਬ
 ਜਾਰੇ ਕੇਤਾ ਕੁਆਰਾ ਖਪੀ ਖੀਏ ਕਿਤ ਕੇਤਾ ਈਤੋਂ ਵਣਜਾਰੇ ਚਹੁ
 ਵਰਨਾ ਦੇਗੋਤਾ ਅਪਾਰੇ १੨ ਕਿਤ ਕੇਤਾ ਗਰਹੀਆ ਖੀਆਨਿ
 ਕੇਤਾ ਕੁਆਰਾ ਖਾਫਿਰ ਨਿਓਦਾ ਸੀ ਕੇਤਾ ਕੁਆਰਾ ਜੋਗੀ ਸੁਰਕੇ
 ਤਾ ਕੁਆਰੇ ਏਸੀ ਨਿਆਸੀ ॥ ਸੀਨਿਆਸੀ ਦਸ ਨਾਮ ਧਰਿ ਜੋਗੀ
 ਬਾਰਹ ਪੰਥ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕੇਤਾ ਕੁਆਰਾ ਖਪਰਾ ਹੀਸਾ ਕਿਤ ਕੇਤਾ ॥
 ਨਪੁਸਤ ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਕੇਤਾ ਕੁਆਰਾ ਹੀਰੋ ਧਾਰਾ ਕਿਤ ਕੇਤਾ ਨੀਲੀ
 ਅਦੋਆਸੀ ॥ ਛੋਆ ਘਰਿ ਛੋਆ ਗੁਰਾ ਆਖੀਆਨਿ ਛੋਆ

ਉਪਦੇਸਭੇਸਾਮਾਭਿਅਸੀਯਾਫਿਅਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਕਾਰਿਸੁ
 ਰਜਾਇਕੋਬਾਰਹਮਾਸੀਯਾਰੁਗਾਰੁਸਤਿਗੁਰੁਆਬਿਨਾਸੀਯਾ ॥ ੧
 ਕਾਕਿਤਕੇਸਾਧਵਖਾਣੀਆਨਿਸਾਧਸਿਰਾਤਿਵਿਚਿਪਰਉਪ
 ਕਾਰੀਕੇਤਕੁਆਲਖਸੀਤਜਨਕੇਤਕੁਆਨਿਜਗਤਭੋ
 ਰਾਰੀਕੇਤਕੁਆਨੀਵਨਮੁਕਤਿਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਵੀ
 ਚਾਰੀਕੇਤਕੁਆਸਾਸਰਸੀਆਕੇਤਕੁਆਨਿਰਮਲਨਿਰ
 ਕਾਰੀਕਿਤਕੇਲਖਾਬਿਬੇਕੀਆਕਿਤਕੇਦੇਹਾਬਿਦੇਹਾਮਕਾਰੀ
 ਯਾਭਾਇਭਗਤਿਭੋਦਰਤਲਾਸਹਜਿਸਾਮਾਧਿਬੋਗਾਰੀਸਵਾਰੀ
 ਯਾਰੁਗਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀਯਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਕਿਤਕੇਲਖ

ਅਸਾਧਜਗਾਵਿਚਿਕਿਤਕੇਰੋਰਜੁਆਰੀ। ਵਰਵਾਕੇਠਗਕੇਤ ੬੬
 ਕੇਕੇਤਕੁਆਨਿੰਦਕਾਮਦੀਚਾਰੀ। ਕੇਤਕੁਆਮਾਕਿਰਤਪ
 ਣਕਿਤਕੇਬੇਮੁਖਤੈਅਣਦੀਚਾਰੀ। ਸੁਮਿਧੋਹੀਵਿਸਵਾਸਪ
 ਤਲੁਣਹਰਾਮੀਮੂਰਖਭਾਰੀ। ਬਿਖਣੀਪਤਿਵੇਸੁਮਾਰਥਤਮ
 ਦਮਤਵਾਲੇਵਡੇਵਿਕਾਰੀ। ਵਿਸਾਇਵੇਰਧੀਕੇਤਕੇਕੇਤਕੁਆ
 ਕੁਕੇਕੁਆਰੀ। ਗੁਰਪੂਰੇਬਿਨੁਅਤਿਖੁਆਰੀ। ੧੬੭। ਕਿਤਕੇ
 ਸੁਨੀਆਖੀਅਨਿਕਿਤਕੇਈਸਾਈ। ਪੁਸਾਈ। ਕੇਤਕੁਆਤੀ
 ਰਾਫਜੀ। ਕਿਤਕੇਮੁਲਹਵਗਾਣਤਨਮਾਈ। ਲਖਾਵਿਰੰਗੀਅ
 ਰਮਨੀਗੁਮੀਨੀਗੀਦੁਸਮਣਦਾਈ। ਕਿਤਕੇਸਈਯਦਆਖੀ

ਅਨਿਕਿਤਕੇਤੁਰਕਾਮਾਨਦੁਨਿਆਈਕਿਤਕੇਮੁਗਲਪਠਾਣਹ
ਨਿਹਬਸੀਤੋਕਿਲਮਾਕਾਮਾਵਾਈਕੇਤਕੁਆਈਮਾਨਦਿਚਿਕਿ
ਤਕੇਬੇਈਮਾਨਬਠਾਈਨੇਕੀਬਦੀਨਲੁਕੇਲੁਕਾਈ॥੧੬॥ਕਿ
ਤਕੇਦਾਤੇਮੀਗਤੇਕਿਤਕੇਵੈਦਕੇਤਕੇਰੋਗੀਕਿਤਕੇਸਯਸੀਜੋ
ਗਵਿਚਿਕਿਤਕੇਵੈਛੁੜਹੋਇਵਿਜੋਗੀਕੇਤਕੁਆਭੁਖੇਮਰਨਿ
ਕੇਤਕੁਆਰਜੇਰਸਭੋਰਗੀਕੇਤਕੁਆਵੇਸੋਤਕੇਕੇਤਕੁਆਦੁ
ਖਰੇਵਨਿਸੋਗੀਦੁਨੀਆਮਾਵਣਯਾਵਣੀਕਿਤਕੀਹੋਈਕਿਤ
ਕੀਹੋਗੀਕੇਤਕੁਆਹੀਸਾਰਿਮਾਰਕੇਤਕੁਆਦਗਾਬਜ਼ਦਰ
ਰਗੀਗੁਰਮੁਖਕੋਜੋਗੀਸਰੁਜੋਗੀ॥੧੭॥ਕਿਤਕੇਅੰਨੇਆਖੀ

ਅਨਿਕੋਤਕੁਆਹੀਦਿਸਨਿਕਾਣੇ। ਕੋਤਕੁਆਚੁਗੋਫਿਰਨਿ १੦
ਕਿਤਕੋਰਤੀਆਨੇਉਕਤਾਣੇ। ਕਿਤਕੋਨਕਟੇਗੁਣਗੁਣੇਕਿਤਕੋ
ਬੋਲੇਬੁਚੇਕਾਣੇ। ਕਿਤਕੁਆਗੀਲਕੁਗਲੀਅੀਗੀਰਸ
ਉਲੀਵੇਣਿਵਿਹਾਣੇ। ਵੰਡੇਬਾਂਡੇਕੋਤਕੋਰੀਜੇਲੀਜੇਕੋਕੀਜਾਣੇ।
। ਕਿਤਕੋਲੁਲੇਪੀਗਲੇਕਿਤਕੋਕੁਬੋਹੋਇਕੁਕਾਣੇ। ਕਿਤਕੋਖੁ
ਸਰੇਹੀਜਕੋਕੋਤਕੁਆਗੀਗੀਤੁਤਲਾਣੇ। ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਣੁਆ
ਵਣਜਾਣੇ। ੧੮। ਕੋਤਕੁਆਪਤਿਸਾਹਿੰਜਗਾਕਿਤਕੋਮਸਲ
ਤਿਕਰਨਿਵਜੀਰਾ। ਕੋਤਕੁਆਉਮਰਾਵਲਖਮਨਜਬਦਾਰ
ਹਜਾਰਵਡੀਰਾ। ਹਿਕਮਤਿਵਿਚਿਹਕੀਮਲਾਖਾਕਿਤਕੋਤਰ

ਕਸਬੀਦਾਮੀਗਾਕਿਤਕੇਚਾਕਰਚਾਕਰੀਭੋਈਮੇਠਮਹਾਵਤ
 ਮੀਗਾਘਲਖਫਰਾਸਲਖਸਾਰਵਨਮੀਰਏਰਸਾਈਸਵਹੀ
 ਰਾਗਕਿਤਕੇਲਖਜਲੇਬਦਾਰਗਾਡੀਦਾਨਰਲਾਇਗਡੀਗਾ
 ਾਛਕੀਦਾਰਦਰਦਾਨਖਲੀਗਾ॥੧੯॥ਕਿਤਕੇਲਖਨਗਾਰ
 ਚੀਕੇਤਿਕੁਆਢੇਲੀਸਹਨਾਈਕੇਤਕੁਆਹੀਤਾਇਫੇਦਾ
 ਢੀਬੋਰੇਕਲਾਵਤਗਾਈਕੇਤਕੁਆਬਹੁਰੂਪੀਏਬਾਜੀਗ
 ਾਲਖਭੰਡਮਰਾਈਕਿਤਕੇਲਖਮਸਾਲਚੀਸਮਾਰਗ
 ਗਕਰਨਿਰੁਸਨਾਈਕੇਤਕੁਆਹੀਕੋਰਚੀਆਲਮਤੇਗ
 ਸਿਲਹਸੁਖਦਾਈਕੇਤਕੁਆਹੀਆਬਦਾਰਕਿਤਕੇਬਾ

?

ਵਰਚੀ ਨਨਵਾਈ ਤੀਬੋਲੀ ਤੇ ਸਕਰੀ ਸੁਹਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਕੇਤ १੧
 ਤ੍ਰਿਆਖੁ ਸਬੋਇ ਦਾਰ ਕੇਤੁ ਤ੍ਰਿਆਰੀ ਗਾਰੇ ਜਤੀ ਬੋਲੀ ॥ ਕਿਤਰੇ
 ਮੇਵੇ ਦਾਰ ਹਨਿ ਹੁਤਕ ਹੁਤਕੀ ਏਲੋਲਣ ਲੋਲੀ ॥ ਖਿਜਮਤਿ
 ਗਾਰਖਵਾ ਸਲਖ ਗੋਲੀ ਦਾ ਜਤੋ ਪਕੀਤੋਲੀ ॥ ਕੇਤੁ ਤ੍ਰਿਆਤ
 ਹਵੀਲ ਦਾਰ ਮੁਸਰਫ ਦਾਰੋ ਗੋਲੀ ॥ ਕੇਤੁ ਤ੍ਰਿਆ ਕਿਰਸਾਣ
 ਹੋਇ ਕਰੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਅਤੁਲ ਮਤੋਲੀ ॥ ਮੁਸਤੋਫੀ ਬੂਤਾਰ
 ਲਖ ਮੀਰਸਾਂ ਮੇਬਖਸੀ ਕੋਲ ਕੋਲੀ ॥ ਕੇਤੁ ਤ੍ਰਿਆ ਦੀਵਾਨ ਹੋ
 ਇਕ ਹਨਿ ਕੋਰੇ ਵੀ ਮੁਲਕ ਦੇਵੋਲੀ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮੋਲ
 ਅਮੋਲੀ ॥ ੨੧ ॥ ਕੇਤੁ ਤ੍ਰਿਆ ਹੀਜਉ ਹਰੀਲਖ ਸਰਾਫ ਬਖਸ
 ਜਵਪਾਰੀ ॥ ਸਉਦਾਗਰ ਸਉਦਾਗਰੀ ਗਾਂਧੀ ਕਾਸੇ ਰੇਪਾਸਾ

ਗੀ ਕੇਤਾ ਕ੍ਰਿਆ ਪਰਚੂਨੀ ਏ ਕੇਤਾ ਕ੍ਰਿਆ ਵਲਾ ਲਬਜਾਰੀ।
 ॥ ਕੇਤਾ ਕ੍ਰਿਆ ਸਿਕਲੀ ਗਰਾਂ ਕਿਤ ਕ੍ਰੇਲਾ ਖਕ ਮੱਗਰ ਕਾਰੀ ਕੇ
 ਤਾ ਕ੍ਰਿਆ ਕੁਮਿਆਰ ਲਾਖ ਕਾਰਾ ਕੁਟਾਪਾ ਏ ਲੂਣਾ ਗੀ ਕਿ
 ਤ ਕ੍ਰੇਦਰ ਜੀਧੋ ਬੀਆ ਕਿਤ ਕ੍ਰੇਨੁ ਲਾਹੇ ਸਿਰਸਾ ਹੀ ਕਿਤ ਕ੍ਰੇਭ
 ਕ੍ਰੇਭੀ ਜੇ ਕੁਤੀਆਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਕੇਤਾ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੂਜ ਕ੍ਰੇ ਕੇਤਾ ਕ੍ਰਿਆ ਵ
 ਬਗਰ ਕਾਸਾਈ ਕੇਤਾ ਕ੍ਰਿਆ ਮਨੀਆਰ ਲਾਖ ਕੇਤਾ ਕ੍ਰਿਆ ਰ
 ਮਿਆਰ ਮਾਰਾਈ ਭੰਗ ਹੋਰੇ ਹੋਇ ਕੇਤਾ ਕ੍ਰੇ ਬਗਨੀ ਗਰਾ ਕਲਾ
 ਲਾਹਾਈ ਕਿਤ ਕ੍ਰੇ ਭੰਗੀ ਪੋਸਤੀਆ ਮਲੀ ਸੋਫੀ ਪਟੀਲੁ
 ਕਾਈ ਕੇਤਾ ਕ੍ਰਿਆ ਕਹਾਰ ਲਾਖ ਗੁਜਰ ਲਾਖ ਮਹੀਰ ਗਣਾ
 ਈ ਕਿਤ ਕ੍ਰੇ ਹੀ ਲਾਖ ਚੂਹ ਕ੍ਰੇ ਜਾਤੀਆ ਜਾਚੇ ਸਨਾਤੀਆ ਲਾ

ਈ ਨਾ ਵਥਾ ਵਥਾ ਖਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਉਤਮ ਅਧਮ ਨੀ ॥ ੧੨ ॥
 ਬਲਖ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੀ ਚਹੁ ਨੀ ਚਸਵਾਏ ਪੇਰੀ ਪੈਖ ਕੋਰੇਇ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਸਿਖੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਉਭਾਉ
 ਕਰਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਕਾਰਕਮਾਏ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲ ਨਿਵਰਲਾ ਨਹ
 ਬਹੁ ਦੇ ਕੋਭਲਾ ਮਨਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਨੀ ਵਣੀ ਨਹੋਇਰ
 ਰਗ ਰਮਾ ਨੀ ਮਾਣਾ ਪਾਏ ॥ ਚਲਣ ਜਾਣਿ ਅਜਾਣ ਹੋਇਅ ॥
 ਸਾਵਿਰਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲ
 ਖਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਅਠਿ ॥ ॥

॥

१ ਭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਗੁ

ਰਮੁਰਤਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮੁਆਬਿਗਤੁਆਬਿਨਾਸੀਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਗੁਰਸਬਦਹੈਸਤਸੀਗਿਨਿਦਾਸੀਆਸਾਧਸੀਗਤਿਸਚਖੰਡੁ
ਹੈਭਾਉਭਗਤਿਆਭਿਆਸੀਆਚਹੁਦਰਨਾਉਪਦੇਸੁਕਾਰਿਗੁ
ਰਮਤਿਪਰਗਾਸੀਆਪੇਰੀਪੈਪਾਖਾਕਹੈਇਹੁਰਮੁਖਿਰਹਰਾ
ਸੀਆਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸਗਤਿਹੈਇਆਸਨਿਰਾਸੀਆ
ਮਗੁਰਸਿਖੀਬਾਗੀਕਹੈਸਿਠਚਰਣੁਟਿਕੀਆਤ੍ਰਿਖੀਖੰਡੇਧਾ
ਰਹੈਓਹੁਦਾਲਹੁਨਿਕੀਆਭੂਹਭਾਵਿਖਨਵਰਤਮਾਨਸਾਰਿਮਿ
ਕਟਿਮਕੀਆਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਏਤੁਪਰਿਹੈਇਹਿਕਾਕੀਆਦੁ
ਆਤੀਆਵਿਸਰੈਸਣੁਕਕਾਕਿਕੀਆਸਭੈਸਿਕਾਪਰਹਰੈਸੁ

ਖਾਇਕਤੁ ਸਿਕੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀਐ ਗੁਰਮਾਤਿ ॥ ੩ ॥
 ਹਿਤ ਕਾਰੀ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਗੁਰਸਬਦ ਵੀਚਾਰੀ॥
 ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਕਾ ਨਿਹਚਉ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਇਸ ਕਮੁ ਸ
 ਕਾਮ ਹਕਾਰੁ ਹੋਇ ਪਰਉ ਪਕਾਰੀ॥ ਸਿਵ ਕਸਬੂਰੀ ਸਾਬਤੇ
 ਮਸਤੀ ਅਹੁਸੀ ਮਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਜਿਣ
 ਹਉ ਮੇ ਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਭਾਇਓ ਗਾਤਿ ਭੋਚਲਣਾ ਹੋਇ ਪਾਹੁ ਟਿਚ
 ਰੀ॥ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿ ਅਜਾਣੁ ਹੋਇ ਗੁਰਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ॥ ਗੁ
 ਰਸਿ ਖਨਿਤ ਪਰਾਹੁਣੇ ਹੋ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੇਵਕ ਮ
 ਣੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੀ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਲੇਵ ਲੀਣੁ ਹੋਇ

ਪਰਵਰਸਾਰੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾਇਸਹਜਘਰਿਨਿਰ
 ਮਲਾਨਿਰੰਕਾਰੀ ਠਾਪਰਮਜੋਤਿ ਪਰਗਾਸੁਕਰਿਉਨਮਾਨਿ
 ਲਿਟਣਾਈ ਪਰਮਤਤੁਪਰਵਾਣੁਕਰਿਅਨਹਦਧੁਨਿਵ
 ਈ ਪਰਮਾਰਥਪਰਬੋਧਕਰਿਪਰਮਾਤਮਹਾਈ ਗੁਰਉ
 ਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿਅਨਭਉਪਦਪਾਈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਕਰਿਸਾਧਨਾਇਕਅਨਿਉਕੁਧਿਆਈ ਵੀਹਾਇਕੀਹਚ
 ਕੁਉਚਕੁਉਉਨਿਜਘਰਿਜਾਈ ਪਾਰਪਾਣਿਵਾਂਗੀ
 ਧਿਆਨੁਧਰਿਅਪੁਆਪਨਿਹਾਲੋ ਘਟਿਘਪੂਰਨਬ੍ਰਹ
 ਮੁਹੇਦੰਦੁਜਲਾਵਿਚਿਭਲੋਗੋਰਸੁਗਾਈ ਵੇਖਦਾਘ

ਉਦਧਾਵਿਚਲੋਫੁਲਾਂਅੰਦਾਰਿਵਸੁਲੋਫੁਲਾਂਸਾਉਸ १੪
 ਮਾਠੋਕਾਸਟਮਗਾਨਿਚਲਿਤੁਵੇਖਿਜਲੁਧਰਤਿਹਿਅ
 ਲੋਘਾਟਿਘਾਟਿਪੁਰਨੁਬ੍ਰਹਮਹੈਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਾਠੋ॥੬॥
 ਸਾਦਿਬਾਦਿਸਾਟਿਗੁਗਧੀਆਨੁਧਰਿਸਿਖੁਵਿਰਲਕੋਈ॥
 ਸਰਤਨਪਾਰਭੂਹੋਇਕੋਰਤਨਾਅਵਿਲੋਈਅਨੁਮਾਣਕੁ
 ਨਿਰਮੋਲਕਾਸਤਸੀਗਿਪਰੇਈਸਰਤਨਮਾਲਗੁਗਸਿਖ
 ਜਾਗਿਗੁਰਮਤਿਗੁਣਗੋਈਜੀਵਾਦਿਆਮਰਿਅਮਰੁ
 ਹੋਇਸੁਖਸਹਜਸਮੋਈਓਤਿਪੋਤਿਜੋਤ੍ਰਿਜੋਤਿਮਿਲ
 ਜਾਣੈਜਾਣੈਈ॥੧॥ਸਾਰਗਨਾਦਵਿਸਮਾਦੋਹੋਇਗੁਣਗ

ਹਰਿਗੀਓਰਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਖਣੀ ਨੁਹੋਇ ਅਨਹਦਿ
 ਧਨਿ ਧੀਰਾ ਜੀਤੀ ਜੀਤੁ ਦਯਾਇਦਾ ਅਨਿਓਨ ਮਨਿ ਚੀਰਾ ਵ
 ਸਿਦਯਾਇ ਸਮਾਇ ਲੇਗੁਰ ਸਬਦ ਵਜੀਰਾ ਅਤਿਰਿਜਾਮੀ
 ਜਾਣੀਐ ਅਤਿਰਿਗਤਿ ਪੀਰਾ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੂ ਬੇਧਿ ਹੀ
 ਰੇ ਹੀਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇਆ ਪਾਰਸੁ ਹੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਡਿਆ
 ਈ ਹੀਰੇ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਮਾਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ
 ਲਿਖਣੀ ਨੁਹੋਇ ਜੀਤ ਜੀਤੀ ਵਾਈ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਪਰਚ
 ਪਰਚਾਈ ਪੁਰਖ ਹੁਪੁਰਖੁ ਓਪਾਜੀਆ ਪੁਰਖੋ ਤਮਾਮ ਹਾਈ
 ॥ ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਉਣੀ ਪਿਕੋ ਹੋਇ ਸਹਜ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ

ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਦੇਖਦੇ ਪਰਮਾਤਮ ਦੇਖੋ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਲਿਖ ੧੫
 ਵਲੀ ਨਹੋਇ ਅਤਿ ਰਿਗਤਿ ਲੇਖੋ ਚਰਨ ਕਵਲ ਦੀਵਾਸ
 ਨਹੋਇ ਚੰਦਨ ਭੋਖੋ ਚਰਣ ਦਮ ਕਰੰਦਰਸਾਦਿ ਸਮਾਦੁ ਵਿ
 ਸੇਖੋ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨਿਹ ਚਲਾ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਦਿਚਿ ਰੂਪੁ ਨ ਰੋਖੋ ਸਾ
 ਧਸੀ ਗਤਿ ਸਚਖੀ ਭਿਜਾਇ ਹੋਇ ਅਲਖ ਅਲੇਖੋ ੧੧
 ਅਖੀ ਅਦਰਿ ਦੇਖਦਾ ਵਰਸਨਾ ਵਿਚਿ ਦਿਸੈ ਸੋ ਸਬਦੈ ਵਿ
 ਚਿ ਵਖਾਣੀ ਸੁਰਤੀ ਵਿਚਿ ਸੁਰਤੀ ਵਿਚਿ ਰਿਸੈ ਚਰਨ ਕਵਲ
 ਵਿਚਿ ਵਾਸਨਾ ਮਨੁ ਭਵੁ ਸਾਠਿ ਸੋ ਸਾਧਸੀ ਘਰਿ ਸੰਜੋਗ ਮਿ
 ਲਿਵਿ ਜੋਗਨ ਕਿਸੈ ਗੁਰਮਾਤਿ ਅਦਰਿ ਚਿਤੁ ਹੋ ਚਿਤੁ ਗੁਰਮ

ਤਿਜਿਸੈ। ਪਾਰਬਹਮਪੂਰਨਬਹਮਸਤਿਗੁਰਹੇਤਿਸੈ॥ ੧੧॥
 ਅਖੀਅਵਾਰਿਦਿਸਾਇਹੋਇਨਕਸਾਹੁਸੰਜੋਈ। ਕੰਨਾਅ
 ਵਰਿਸੁਗਤਿਹੋਇਜੀਤਸਾਦੁਸਮੋਈ। ਹਥੀਕਿਰਤਿਕਮਾਟ
 ਟੀਪੇਰਪੰਥੁਸਥੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆਦਿਸ
 ਟਿਸੁਗਤਿਮਤਿਸਥਾਦਿਵਿਲੋਈ। ਪਰਕਿਰਤੀਹੁਬਾਹਰਗੁ
 ਰਮੁਖਿਵਿਰਲੋਈ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਚੰਨਲਾਬਿਰਖੁਮਿਲਿਚੰ
 ਨਣੁਹੋਈ॥ ੧੨॥ ਅਬਿਗਤਿਗਤਿਅਬਿਗਤਿਕਿਉਅ
 ਲਖੁਲਖਾਏ। ਅਕਥਕਥਹੈਅਕਥਦੀਕਿਉਅਖਿਸੁਦ
 ਏ। ਅਚਰਜਨੋਅਚਰਜੁਹੋਹੈਗਣੁਕਰਾਏ। ਵਿਸਮਾਦੇ

ਵਿਸਮਾਦਹੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਮਾਏ ॥ ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ ਭੇਦ ਕਿਹੁ ਸੇਖੁ ॥ ੧੬ ॥
 ਨਾਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਵਹਿਗੁਰੂ ਸਾਠਾ ਹਣਾ ਗੁਰਸਬਦੁ ਅਠਾਏ ॥
 ॥ ੧੭ ॥ ਲੀਹਾਂ ਅੰਦਰਿ ਚਲੀਐ ਜਿਉਂ ਗਾਡੀ ਰਹੁ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰ
 ਜਾਈ ਚਲਣਾ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਨਿਬਾਹੁ ॥ ਜਿਉਂ ਧਨੁ ਸੇਧਾਰਖ
 ਦਾ ਪਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸਾਹੁ ॥ ਜਿਉਂ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਨਛੁਰਈ ਸਾਇ
 ਰਾ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਲਤਾਹੈ ਠਿਲਤਾ ਫੁੱਲੀਐ ਅਜਗਦਰੁ ਪਾਹੁ ॥ ਧ
 ਰਮ ਸਾਲਹੈ ਮਾਨ ਸਰਹੈ ਸਗੁ ਗਸਿਖ ਦਾਹੁ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ
 ਗੁਰਸਬਦੁ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਖਾਹੁ ॥ ੧੮ ॥ ਚੰਨਣਾ ਜਿਉਂ ਵਣਖੀ
 ਡਾਵੈ ਚਿਓਹੁ ॥ ਆਪੁ ਲੁਕਾਏ ॥ ਪਾਰਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪਰਬਤਾਹੈ

ਇਗੁਪਤੁਵਲਾਏ। ਸਤੁਸਮੁਦੀਮਾਨਸਰਨਹਿਅਲਖੁਲਖੁ
 ਏ। ਜਿਉਪਰਛੋਨਾਪਾਰਜਾਤੁਨਹੀਪਰਗਟੀਆਏ। ਜਿਉ
 ਜਾਗੀਅੰਦਰਿਕਾਮਧੇਣੁਨਹਿਆਪੁਜਣਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਦਾ
 ਓਪਦੇਸੁਲੇਕਿਉਆਪੁਗਣਾਏ। ੧੫। ਦੁਇਦੁਇਅਖੀਅ
 ਖੀਅਨਿਏਕੁਦਰਸਨੁਦਿਸੈ। ਦੁਇਦੁਇਕੀਨਿਦੁਖਾਣੀਅ
 ਨਿਏਕਸੁਰਤਿਸਠਿਸੈ। ਦੁਇਦੁਇਨਦੀਕਨਾਰਿਆਪਾਰ
 ਵਰਨਤਿਸੈ। ਇਕਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀ। ਇਕਸਬਦੁਸਾਰਿਸੈ।
 ॥ ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੂਸਮਝਾਏਕਿਸੈ। ੧੬। ਪਹਿਲੇਗੁਰ
 ਓਪਦੇਸੁਦੇਸਿਖਪੇਰੀਪਾਏ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿਧਰਮਸਾਲ

ਸਿਖਸੇਵਾਲਾਏ। ਭਾਇਭਗਤਿਭੋਸੇਵਦੇਗੁਰਪੁਰਬਕਰ ॥ ੧੧ ॥
 ਏ। ਸਬਦਸੁਗਤਿ। ਇਵਕੀਰਤਨੁਸਾਚੇ। ਮੋਲਿਮਿਲਾਏ।
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗੁਸਚਦਾਸਚੁਪਾਰਿਲਿਘਾਏ। ਸਚਮਿ
 ਲੈਸਾਚੇ। ਆਰਨੇ। ਮਿਲਿਆਪੁਗਦਾਏ। ੧੧ ॥ ਸਿਰਉਚ ॥
 ਨੀਵੇਚਰਣਿ। ਸਿਰਪੈਰੀਪਾਦੋ। ਮੁਹੁਅਖੀਨਕੁਕੰਨਹਬਦੇ
 ਹਭਾਰਉਚਾਦੋ। ਸਭਾਚੇਹਨਛਾਡਿਪੂਜੀ। ਅਨਕਉਣੁਕ
 ਰਮਕਮਾਦੋ। ਗੁਰਸਰਣੀਸਾਧਸੰਗਤੀ। ਨਿਤਚਾਲਿਚਲ
 ਜਾਦੋ। ਵਤਨਿਪਰਉਪਕਾਰਨੇਕਾਰਿਪਾਰਿਵਸਾਦੋ। ਮੇਰੀ
 ਖਲਹੁਮੇਜੜੇਗੁਰਸਿਖਹੰਦਾਦੋ। ਅਸਤਕਿਲਗੇਸਾਧ

ਰੇਦੁਵਾਡਿਭਾਗਿਜਿਨ੍ਹਦੇ॥੧੮॥ਜਿਉਧਰਤੀਧੀਰਜੁਧਰ
ਮੁਖਸਕੀਨੀਮੂੜੀ॥ਸਭਦੂਨੀਵੀਹੋਇਰਹੀਤਿਸੁਮਣੀ
ਨਕੂੜੀ॥ਕੋਈਹਰਮਦਰੁਕਰੇਕੋਕਰੇਅਰੂੜੀ॥ਜੇਹਾਬੀ
ਜੈਸੈਲੁਣੇਫਠਾਅੰਬੁਲਸੁੜੀ॥ਜੀਵੁਦਿਆਮਰਿਜੀ
ਵਣਜੁੜਿਗੁਰਮੁਖਿਜੂੜੀ॥ਠੱਤਾਹੋਠਿਠਤਾੜੀ॥ਮੇਰਾ
ਤਿਸਾਧਾਧੂੜੀ॥੧੯॥ਜਿਉਪਾਣੀਨਿਵਰਲਵਾਨੀਵਾਇ
ਚਲਾਇਆ॥ਸਭਨਾਰੀਗਨੋਮਿਲੇਰਲਿਜਾਇਰਲਾਇਅ
॥ਪਰਉਪਕਾਰਕਮਾਦਉਨਿਆਪੁਗਦਾਇਆ॥ਕਾਠਨਡੇ
ਬੈਪਾਲਿਕੋਸੀਰੀਲੋਹਤਰਾਇਆ॥ਦੁਰੋਮੀਹਸੁਕਾਲੁਰੇ

ਇਰਸਕਸਓਪਜਾਇਆਜੀਵਾਦਿਮਰਿਸਾਧੁਹੋਇਸਫ ੭੮
 ਲਿਓਜਗਮਾਇਆ ੨੦੧੧ ਸਿਰਤਲੁਵਾਇਆਜੀਮਿਅ
 ਹੋਇਅਚਲੁਨਚਲਿਅਪਾਣੀਪਾਲਾਧੁਪਸਹਿਓਹੁਤਪ
 ਹਨਟਲਿਅਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਸੁਹਾਵੜਾਫਲਸੁਫਲਾਫ
 ਲਿਅਫਲੁਦੇਵਟਵਗਾਇਮੇਕਰਵਤਿਨਲਿਅਬੁਰੇ
 ਕਰਨਿਬੁਰਿਅਈਅਭੁਲਿਅਈਭੁਲਿਅਅਵਗੁਣਕੀ
 ਤੇਗੁਣਕਰਨਿਜਾਗਿਸਾਧਿਦਿਗਲਿਅਅਉਸਰਿਅਪੁ
 ਫੁਲਾਇਦੋਤਿਨਅਉਸਰੁਫਲਿਅ ੨੧੧ ਮੁਰਦਾਹੋਇਮੁ
 ਰੀਦੁਸੋਗੁਰਗੋਰਿਸਮੁਵੈਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਨੁਹੋਇ

ਓਹੁਆਪੁਰਾਵਾਏ॥ ਤਨੁਪਰਤੀਕਾਰਿਧਰਮਸਾਠਾਮਨੁਦਭਾਵਿ
ਛਾਏ॥ ਲਤਾਹੇਠਿਲਤਾੜੀਐਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ ਭਾਇਭ
ਗਤਿਨੀਵਾਣੁਹੋਇਗੁਰਮਾਤਿਠਹਰਾਏ॥ ਵਰਸੇਨਿਸੁਰਧਾਰ
ਹੋਇਸੀਗਾਤਿਚਲਿਆਏ॥ ੨੨॥ ੯॥

॥ ਨਉ॥

॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਪੂਰਸਦਾਪਾਰਿਆਇਅਕਾਰਿਪਿਆਰੀਪਾਅ

ਕੁਛਕਿਲੀਤਾ॥ ਬਾਹਹੁਪਕਾੜਿਓਠਾਲਿਆਮਨਾਵਿਚਿਰੇਸੁ

ਮੜੇਈਕੀਤਾ॥ ਤੂੰਹਾਲਿਕਾਆਪੁਛੈਤੂੰਸਵਾਣੀਹੈਕਿਸਰੀਤ

॥ ਸਾਵਾਣੀਹਾਂਜਨਮਦੀਨਾਮਨੁਗਤੀਕਰਮਾਵੈੜੀਤਾ॥ ਕਿ

ਸੁਭੰਦਮਤੇਰਾਜੁਮਿਓਸਤੂਤੇਸਭਹੋਵਾਨਿਮੀਤਾਪਰਮੇਸ ੨੯
 ਰਾਮਾਗੰਧੀਐਜਿਵੈਹੋਈਐਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਾਬਾਹਰਿਚ
 ਲਿਅਕਰਾਇਤਪੁਮਨਬੈਰਾਗੀਹੋਇਅਤੀਤਾਨਾਰਦਮੁ
 ਨਿਉਪਦੋਸਿਅਨਾਉਨਿਧਾਨਮਮਿਓਰਸੁਪੀਤਾਪਿਛੁਹੁ
 ਰਾਜੇਸਾਦਿਆਮਾਬਿਚਲੁਰਾਜੁਕਰਹੁਨਿਤਨੀਤਾਹਾਰਿਚ
 ਲੇਗੁਰਾਮੁਪਿਨਗੁਜੀਤਾ॥੧॥ਪੁਰਿਹਰਣਾਖਸਦੈਤਦੇਕ
 ਲਾਰਿਕਵਲਾਭਗਤਿਪੁਹਲਾਦਾਪੜਨਪਠਾਇਅਚਟਸਾ
 ਏਤਪਾਧੈਹੋਇਅਮਾਹਿਲਾਦਾਸਿਮਰੈਮਨਾਵਿਚਿਰਾਮਨਾਮੁਗਾ०
 ਵੈਸਬਦੁਅਨਹਦੁਨਾਦਾਭਗਤਿਕਰਨਿਸਭਚਾਟੜੈਪਾ

ਧੋਹੋਇਰਹੋਵਿਸਮਾਦਾਰਾਜੇਪਾਸਿਰੁਆਇਆਦੋਖੀਦੇਤਵ
ਧਾਇਆਵਾਦਾਜਲਤਮਗਨੀਵਾਰਿਪਾਤਿਆਜਲੋਨਰੂਥੇ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਢਿਖੜਗੁਸਦਿਪੁਛਿਆਕਓਦੁਸੁਤੇਰਾਹੋਓ
ਸਤਾਦਾਈਮੁਪਾੜਿਪਰਗਟਿਆਨਰਸਿੰਘਰੂਪਾਮਨੁਪਾਮ
ਨਾਦਿਥੇਮੁਖਿਪਕੜਿਪਛਾੜਿਆਨੁਸਿਤਸਹਾਈਆਦਿਜੁ
ਗਾਦਿਜੇਜੇਕਾਰਕਰਨਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿ॥੨॥ਬਲਿਰਾਜਾਪਾਰਿ
ਆਪਣੈਅਦਿਰਿਬੈਰਾਜਗੁਕਰਾਏ॥ਬਾਵਨਰੂਪੀਆਇਆ
ਚਾਰਿਵੇਦਮੁਖਿਪਾਠਜੁਣਾਏ॥ਰਾਜੇਅਦਿਓਸਦਿਆਮਰਿਗੁਜੁ
ਆਮੀਜੋਤੁਪੁਭਾਏ॥ਅਛਲੁਛਲਾਇਤੁਪੁਆਇਆਸੁਕੁਪ

ਰੋਹਿਤੁ ਕਰਿ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਕਰੋ ਅਢਾਈ ਧਰਤਿ ਮੀਰਿ ਪਛਹੁਦੇ ॥ ੨੦ ॥
 ਤਿਹੁ ਲੋਅਨਾਮਾਵੈ ॥ ਦਾਇਕਰਵਾਂ ਕਰਿ ਤਿਨ ਲੋਅ ਬਾਲਿ ਰਾਜਾ
 ਲੋਅ ਗਰਮਿਣਾਵੈ ॥ ਬਾਲਿ ਛਾਲਿ ਆਪੁ ਛਾਲਾਇ ਅਨੁਹੋਇਦ
 ਇਆਲੁ ਮਿਠੈ ਗਾਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਦਿਤਾਰਾਜੁ ਪਤਾਲਾ ਦਾਹੋਇਅ
 ਧੀਨੁ ਭਗਤਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਹੋਇਦ ਰਵਨੁ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਅਬਿਰੀਕੁ ਮੁਹਵਰਤੁ ਹੋਰਾਤਿ ਪਈ ਦੁਰਬਾਸਾ ਮਾਇਆ ॥
 ਭੀਕੁ ਆਉ ਪਾਰਣਾ ਭਉ ਭੈ ਨਾਵਣ ਨਦੀ ॥ ਸਿਧਾਇਆ ॥
 ॥ ਚਰਣੇ ਵਕੁ ਲੋਪੋਖਿ ਆਓ ਸਰਾਪੁ ਦੇਣੋ ਧਾਇਆ ॥
 ਕੁਸੁਦਰਸਨੁ ਕਾਠਾ ਪੁਰੋਇ ਭੀਹਾਂ ਵਲੁ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇ
 ਆਆ ਬਾਮਣੁ ਭੀਨਾ ਜੀਉ ਲੋਗਿ ਪਿਨਹੀ ਪਨਿ ਦੇਵ ਸਬਾਇ

ਅਮਾਇਵਲੋਕਾਸਿਵਲੋਕਤਜਿਬ੍ਰਹਮਕੋਕੁਬੈਕੰਤਜਾਇ
 ਅਮਾਦੇਵਤਿਆਭਰਾਵਾਨੰਸਨਾਸਿਖਦੋਇਸਤੁਨਾਸਮਧਾਇ
 ਅਮਾਮਾਇਪਾਇਆਸਰਣਾਗਤੀਮਾਰੀਦਾਅੰਬਰੀਕਿਛਰਾ
 ਇਮਾਭਰਾਤਿਵਛਲਾਜਾਰੀਬਿਰਦੁਸਦਾਇਆਮਾਭਰਾ
 ਤਵਰਾਜਾਨਕੁਗੁਰਮੁਖਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸੀਮਾਦੇਵਲੋ
 ਕੋਨੇਚਲਿਆਗਣਗੇਰਬਸਤੁਸੁਖਵਾਸੀਮਾਜਮਪੁਰਿਗਾਇ
 ਅਪੁਕਾਰਸੁਣਿਦੁਲਿਲਾਵਨਿਜੀਅਨਰਕਨਿਵਾਸੀਮਾਧਰਮ
 ਰਾਇਨੇਅਖਿਓਨੁਸਤੁਨਾਦੀਕਾਰਿਬੰਦਖਲਾਸੀਮਾਕਰੇਬੇਨ
 ਤੀਧਰਮਰਾਇਹਉਸੇਵਕੁਠਕੁਰਾਮਾਬੰਨਾਸੀਮਾਗਾਹਣੇਧਰਿ
 ਅਨੁਇਕੁਨਉਪਾਪਾਂਨਾਭਿਕਰੇਨਿਰਜਾਸੀਮਾਪਾਸੀਗਾਪਾ

ਪਨਪੁਜਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਉਂ ਅਤੁਲਨਤੁਲਾਸੀ॥ ਨਰਕਹੁਛੁ ੮੭
 ਟੇਜੀਅਜੀਤਕਟੀਗਲਹੁਸਿਲਕਜਮਫਾਸੀ॥ ਮੁਕਤਿਜੁ
 ਗਤਿਨਵੇਦੀਦਾਸੀ॥ ੫॥ ਸੁਖਰਾਜੇਹਰੀਚੰਦਪਰਿਨਾਰਿਸੁ
 ਤਾਰਾਏਚਨਗਣੀ॥ ਸਾਧਸਿਗਤਿਮਾਠਿਗਾਵਦੇਗਤੀਜਾ
 ਉਸੁਦੇਗਰਬਾਣੀ॥ ਪਛੇਰਾਜਾਗੀਆਮਧੀਗਤਿ
 ਨਿਖੀਡਿਹਾਣੀ॥ ਗਣੀਦਿਸਨਾਮਾਵਈਮਨਦਿਚਿਦੁ
 ਗਤਿਗਈਹੋਗਣੀ॥ ਹੋਰਤੁਓਠਿਕੋਚਾਲਿਆਪਿਛੇਤਰ
 ਲਜੁਆਣੀ॥ ਗਣੀਪਹੁਤੀਸੰਗਤੀਰਾਜੇਖੜੀਖੜਾਉਨੀ
 ਸਾਣੀ॥ ਸਾਧਸਿਗਤਿਮਾਰਾਧਿਆਜੇੜੀਜੁੜੀਖੜਾਉਪਰ॥

ਟੀ। ਰਾਜੇ ਡਿਠ ਚਲਤਾ ਇਹੁ ਏਹ ਖੜਾ ਵਹੈ ਚੋ ਜਾਵਿਡਾ ਟੀ। ਸ।
 ਧਸਿ ਗਾਤਿ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾ ਟੀ। ॥ ਫਾ। ਮਾ। ਏ। ਮਾ। ਸੁ। ਟਿ। ਮਾ। ਬਿਰ
 ਰਦੇ ਬੋਲੇ ਦਰਜੇ ਧਨੁ ਹੋਇ ਰਖਾ। ਘਰ ਅਸਾ ਡੇਛਾ ਡਿਕੈ ਗੋਲੇ
 ਦੇ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿ ਸੁਖਾ। ਠੀ। ਖ। ਮੁ। ਵੇ। ਨ। ਕਰ। ਦੁਤ। ਜਿ। ਸਭ। ਸੀ।
 ਗਾਰਵ ਡੇ। ਮਨੁ ਖਾ। ਝੁੰਗੀ। ਜਾ। ਇ। ਵ। ਲਾ। ਏ। ਓ। ਨੁ। ਸਭ। ਨ। ਦੇ। ਜੀ।
 ਅੰਦਰਿ ਧੁਖਾ। ਹ। ਸਿ। ਬੋਲੇ। ਭੁਗਵਾਨ। ਜੀ। ਸੁ। ਟਿ। ਹੋ। ਰਾਜੇ। ਹੋ। ਇ।
 ਸਨ। ਮੁਖਾ। ਤੇਰੇ। ਭਾਉ। ਨ। ਦੇ। ਸਈ। ਮੇਰੇ। ਨ। ਹੀ। ਅਪਦ। ਦੁਖਾ। ਭੁ।
 ਓ। ਜਿ। ਵੇ। ਹਾ। ਬਿਰ। ਰਦੇ। ਹੋ। ਗੀ। ਦੇ। ਚਿਤ। ਚ। ਉ। ਨ। ਚੁਖਾ। ਗੋ। ਵਿੰਦੁ। ਭੁ।
 ਉ। ਭੁਗਤਿ। ਦ। ਭੁਖਾ। ॥ ॥ ਅੰਦਰਿ। ਸਭ। ਦੁਸਾਸਨੇ। ਮਥੈ। ਵ। ਲ।

ਵੇਪਤੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੂ ਤੋ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਨਿਗੀ ਕਰਹੁ ਪੰਚਾ ੮੨
 ਨੀਥਾਂ ਦੀ ਘਾਪ ਜੇ ਪਾਏ ਵੇਖਦੇ ਅਉ ਪਾਇ ਰੁਧੀ ਨਾਰਿ ਜਿਨ੍ਹ
 ਦੀ ਘਾਅਖੀ ਮੀਟਿ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਿ ਹਾਹਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਰੇ ਵਿਲ
 ਠਾਂ ਦੀ ਘਾਕ ਪੜਕੇ ਵਉ ਸਾਰਿ ਅਨੁਥ ਕੇ ਦੂਤ ਨ ਪਾਰਿ ਦੁਸਾਂਦੀ
 ਘਾਹਥ ਮੋਰੇ ਨੀ ਸਿਰੁ ਧੁਣਨਿ ਪਛੇਤਾ ਨਿਕਰਨਿ ਜਾਹਿ ਜਾ
 ਦੀ ਘਾਪਾਰਿ ਆਈ ਠਕੁਰ ਮਿਲੇ ਪੇਜਰ ਹੀ ਬੋਲੇ ਸਰਮਾਂਦੀ
 ਘਾਨਾਥੁ ਅਨਾਥਾ ਬਾਣੁ ਪੁਰਾਦੀ ॥ ੮੩ ॥ ਬਿਪੁ ਸੁਦਾਮਾ ਦਾ ਲਧੀ
 ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਮਿਰੁ ਸਦਾਏ ਠਾਗੁ ਹੋਈ ਬਾਮਣੀ ਮਿਲੁ
 ਜਗਦੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਗਵਾਏ ਚਾਲਿ ਆਗਣ ਦਾਗਦੀ ਆ

ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ਅੰਧੇ ਕਉ ਨਿਮਲਾ ਏਯਾ ਪਹੁਤਾ ਨਗਰਿ ਦੁਆ
ਰਕਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਖਲੋਤਾ ਜਾਏ ਦੂਰ ਹੁਦੇ ਖਡੈ ਡਉਤ ਕ
ਰਿਛੁ ਡਿਸਿ ਘਾਸੁ ਨੁਹਰ ਜੀਆ ਏਯਾ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਪਰਦੇ ਖ
ਣ ਪੇਰੀ ਪੇਕੋਲੇ ਗਾਲਿ ਲਾਏ ਚਰਣੇ ਵਕੁਲੇ ਪੇਰ ਧੋਇ
ਸਿੰਘਾ ਸਣੁ ਉਤੇ ਬੈਠਾ ਏਯਾ ਪੁਛੈ ਕੁਸਲੁ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਗੁ
ਰਸੇਵਾ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ਲੋਕੋ ਤੇ ਦਲ ਚ ਬਿਓਨਾ ਵਿਦਾ ਕ
ਰੈ ਅਗੈ ਪਹੁਚਾਏ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਸੁਕਾਰਿ ਪਠਾਏ ॥੧॥
॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜੈ ਦੇਉ ਕਰਿ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਗਾਵੈ
॥ ਲੀਲਾ ਚਲਤੁ ਵਖਾਣਦਾ ਅਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀਠਾ ਕੁਰਕੁ ਵੈ ॥੨॥

ਖਰਾਇਕੁਨਾਅਵਫ਼ੇਪੁਸਤਕੁਬੀਨੀਸੀਧੇਆਕਰਿਆਵੇਗੁ ॥ ੮੩ ॥
 ਟਨਿਧਾਨੁਪਾਰਿਆਇਕੋਰੁਗਾਤਿਰੂਪਾਛਿਖਲੇਖੁਬਣਵੇ
 ਅਖਰੁਪਾੜਿਪਰਤੀਤਿਕਾਰਿਹੋਇਵਿਸਮਾਦਨਅੰਗਿਸਮਾਵੇ
 ॥ ਵੇਖੇਜਾਇਓਜਾਨ੍ਹਿਵਿਚਿਬਿਰਖੁਇਕੁਅਚਰਜੁਸੁਹਾਵੇ ॥
 ॥ ਗੀਤਗੋਵਿੰਦਸਪੂਰਣਪਤਿਪਤਿਛਿਖਿਆਅੰਤੁਨਪਾਵੇ ॥
 ॥ ਰੁਗਤਿਹੋਤਿਪਰਗਾਸੁਕਰਿਹੋਇਵਇਆਨੁਮਿਲੇਗਾ
 ॥ ਲਿਲਾਵੇ ॥ ਸੀਤਅਨੰਤਨਭੇਦੁਗਣਾਵੇ ॥ ੧੦ ॥ ਕੀਮਾਕਿਤੇ
 ਪਿਓਚਲਿਆਨਾਮਦੇਵਨੋਆਖਿਸਿਧਾਇਆਠਕੁਰਵੀ
 ਸੇਵਾਕਰੀਦੁਧਪੀਆਵਣੁਕਹਿਸਮਝਾਇਆਨਾਮਦੇ

ਓਇਸਨਨਕਰਿਕਪਠਗਾਇਦੁਹਿਕੈਲੋਆਇਆਠਕੁ
ਰੋਨੇਨਾਵਾਲਿਕੋਚਰਦੇਦਕੁਲੋਤਿਲਕੁਚੜਾਇਆਹਬ
ਜੋਕੁਬਿਨਤੀਕਰੇਦੁਪੁਪੀਅਹੁਜੀਗੋਵਿੰਦਗਾਇਆਨਿਹ
ਚਉਕਰਿਅਗਾਧਿਆਹੋਇਵਇਆਲੁਦਰਸੁਦਿਖਲਾਇ
ਆਭੁਰੀਕੋਟੇਗੀਨਾਮਦੇਵਿਲੋਭਕੁਰੋਨੇਦੁਪੁਪੀਅਇਆ
॥ਗਾਇਮੁਈਜੀਵਾਲੀਓਨੁਨਾਮਦੇਵਦਾਛਪਰਛਾਇਆ॥
॥ਫੇਰਿਦੇਹੁਗਰਖਿਓਨੁਚਾਰਿਵਰਨਲੋਪੇਗੀਪਾਇਆਭੁ
ਗਤਜਨਾਦਾਕਰੇਕਰਾਇਆ॥੧੧॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਣਨਾਮਦੇ
ਵਭਲਕੇਉਠਿਕੁਲੋਚਨੁਆਵੈਭੁਗਾਤਿਕਰਨਿਮਿਲਿਦੁ

ਇਜਣੇਨਾਮਦੇਉਹਾਰਿਚਲਤੁਸੁਣਾਵੈ॥ਮੇਰੀਭੀਕਾਰਿਬੇ ੨੪
ਨਤੀਦਰਸਨੁਦੇਖਾਂਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਠਾਕੁਰਜੀਨੋਪਾਛਿਓਨੁ
ਦਰਸਨੁਕਿਵੈ॥ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਪਾਵੈ॥ਹਾਸਿਕੈਠਾਕੁਰਬੋਲਿਆ
ਨਾਮਦੇਉਨੋਕਹਿਸਮਸੁਣਾਵੈ॥ਹਾਥਿਨਾਮਾਵੈ॥ਭੇਦੁਸੋਤੁਸਿਤਿ
ਲੋਚਨੁਮੇਮੁਹਿਲਾਵੈ॥ਹਉਅਧੀਨੁਹਾਭਗਤਦਾਪੁਹੁ
ਚਿਨਹੰਘਾਭਗਤੀਦਾਵੈ॥ਹੋਇਵਿਚੋਲਾਮਾਨਿਮਿਲਾਵੈ॥
॥੧੨॥ਬਾਮਣਪੂਜੇਦੇਵਤੇਧਨਾਗਾਊਚਰਾਵਾਇਆਵੈ॥
॥ਧੀਨੋਡੀਠਾਚਲਤੁਏਹੁਪੁਛੈ॥ਬਾਮਣੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥
॥ਠਾਕੁਰਦੀਸੇਵਾਕਰੈ॥ਜੋਏਛੈ॥ਸੋਈਫਲੁਪਾਵੈ॥ਧੰਨਾਕਰ

ਦਾ ਜੋ ਦੁਨੀ ਮੇ ਭਿ ਦੇ ਹਿ ਇ ਕੁ ਜੇ ਤੁਧ ਭਾਵੈ ਪੰਥ ਗੁਇ ਕਪ
ਠਾਇ ਕਰ ਦੇਖੀ ਨੇ ਨੇ ਗੋਲ ਛਰਾਵੈ ਠਾਕੁਰ ਨੇ ਨਾਵਾ ਲਿਕੇ
ਛਾਹਿ ਰੇ ਟੀ ਲੋਭੇ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਹਾਥਿ ਜੋ ਕ੍ਰਿਮਿ ਨਿਤਿ ਕਾਰਿ ਪੈਰੀ
ਪੈਪੈ ਬਹੁਤ ਮਨ ਭਾਵੈ ਹਓ ਭੀ ਮੁਹੁ ਨ ਜੂਠਾ ਲਾਸਾ ਤੂਰੁ ਰਾਮੇ
ਕਿਹੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈ ਗੋਸਾਈ ਪਰਤਖਹੁ ਇਰੇ ਟੀ ਪਾਇ ਛਾਹਿ
ਮੁਹਿ ਲਾਵੈ ਭੋਲਾ ਭਾਇ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬੇਟੀ ਭਗਤਿ ਕਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਾਂਤ ਬਹੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਕ
ਰਮ ਕਰੈ ਆਖੀ ਆਤਮੀ ਹੋਰ ਸੁਕਿ ਸੈ ਨਾਮ ਲਖੁ ਲ
ਖਾਵੈ ਪਾਰਿ ਆਇ ਆਜਾ ਪੁਛੀ ਮੇਰਾ ਜਨੁ ਮਾਰਿ ਗ

ਗਇਆ ਮਠਾਵੈ ॥ ਪਰਿਸਰੁ ਫੁਲ ਮਹਿ ਮਨਿ ਵਲ ਛਲੁ ਕ ॥ ੨੫ ॥
 ਰਿਕੋ ਝੁਝਲੀ ਪਾਵੈ ॥ ਵਡਾ ਸਾਂਗੁ ਵਰਤਦਾ ਓਹੁ ਇਕ ਮਨਿ ਪਰ ॥ ੨੬ ॥
 ਸੁਗਧੀ ਮਾਵੈ ॥ ਪੇਜ ਸਵਰੈ ਭਗਤੀ ॥ ਰਾਜ ਹੋਇ ਕੋ ਪਾਰਿ ਚਲਿ ॥
 ਮਾਵੈ ॥ ਦੇਇ ਵਿਲਾਸਾ ਤੁ ਸਿਕੋ ਅਣਗਣਤੀ ॥ ਪਰਚੀ ਪਹੁਚਵੈ ॥
 ॥ ਓਥਹੁ ਮਾਇਆ ਭਗਤਿ ਪਾਸ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਹੁ ਤੁਓ ਪਜਾਵੈ ॥
 ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਹੋਇ ਬਿਰਕਤੁ ਬਨਾਰਸੀ ॥
 ਰਹਦਾਰਾ ਮਨਿ ਦੁਗਾਸਾਈ ॥ ਮਨਿ ਮ੍ਰਤ ਦੇਣਾ ਓਹਿ ਠਿਕੈ ਜਾਦਾਰੀ ॥
 ਗਾਨ ਵਣਤਾਈ ॥ ਅਗੋਹੀ ਦੇਜਾਇ ਕੋਲੀ ਮਾਪੇ ॥ ਆਕ ਬੀਰੁ ਤਿ ॥
 ਥਾਈ ॥ ਪੇਰੀਟੀ ਬਿਓਠਾ ਲਿਆ ॥ ਬੋਲਹੁ ਗਾਸਿ ਖਸਮ ਸੁਣੀ ॥ ੨੭ ॥

॥ ਸਿਓਓਹਾਪਾਰਸਛੁਹੇਚੰਨਣਵਾਸੁਨਿਮੁਅਹਕਾਈ॥ ਪਸੂ
 ਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਥਿਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਵਾਡਿਆਈ॥ ਅਚਰਜ
 ਨੇਅਚਰਜਮਿਲੇਵਿਸਮਾਦੈ॥ ਵਿਸਮਾਦਮਿਲਾਈ॥ ਸੁਰਣਸੁ
 ਰਦਾਨਿਸੁਰਹੁਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਅਘੜਘੜਾਈ॥ ਰਾਮਕ
 ਬੀਰੇਭੇਦਨਭਾਈ॥ ੧੫॥ ਸੁਣਿਪਰਤਾਪੁਕਬੀਰਦਾਦੁਜਾ
 ਸਿਖੁਹੋਆਸੇਦੁਨਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਰਾਤੀਕਰੇਭਲਕੈਰਾਜ
 ਦੁਆਰੇਜਾਈ॥ ਆਏਸੰਤਪਗਹੁਣੇਕੀਰਤੁਹੋਆਰੈ॥ ਏਸਬ
 ਈ॥ ਛਾਡੈਨਸਕੈਸੰਤਜਨਰਾਜਦੁਆਰਿਨਸੇਵਕਮਾਈ॥
 ਸੈ॥ ਟੁਰੂਪਹਰਿਜਾਇਕੈਆਇਆਰਾਣੈ॥ ਨੇਰੀਸੁਈ॥ ਸਾਧਜ

ਜਨਨੋਦਿਦਾ ਕਰਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਿ ਗਇਆ ਸਰਸਾਈ ਗਾ ॥ ੮੬ ॥
 ਏਵੁ ਰਹੁ ਸਦਿ ਕੋ ਗਲ ਹੁਕਵਾਇ ਬੋਲ ਪੈਨਾਈ ਗਾਵਾ ਸਿਕੀ
 ਤਾਹ ਉਤੁ ਪੁਅਜੁ ਬੋਲੈ ਰਾਜਾ ਸੁਣੈ ਲੁਕਾਈ ਪਰਗਟੁ ਕ
 ਰੈ ਭੁਗਤਿ ਵਡੀ ਆਈ ॥ ੧੬ ॥ ਭੁਗਤੁ ਭੁਗਤੁ ਜਾਗੀ ਵਜਾ ॥
 ਚਹੁ ਚਕਾਵਿ ਚਿਰ ਮਿਰੇਣਾ ਪਾਣੀ ਦੇਹਾ ਹਵਿ ਚਿਕੁਲਾਧ
 ਰਮੁ ਦੇਇ ਦੇਹ ਸਮੇਣਾ ਜਿਉ ਕਰਿ ਮੇਲੈ ਚੀਥੜੈ ਹੀਰਾਣਾ
 ਲੁਖ ਮੇਲੁ ਪਲੇਣਾ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਉਪਦੇਸਣਾ ਗਿਆਨ ਪੈ
 ਅਨ ਕਰਿ ਭੁਗਤਿ ਸਰੇਣਾ ਨਾਵਣਿ ਆਇਆ ਸਿਰਗੁ ਮਿਲਿਬ ॥
 ਨਾਰਸਕਾਰੀ ਗਾਥੇਣਾ ਕਾਵਿ ਕਸੀਰਾਸ ਉਪਾਗਵਿਦ ॥

ਸੇਰੀਗਾਂਦੀਭੇਟਾਗਲਗਾਪੁਰਬੁਮਭੀਚਦਾਡਿਠਾਰਲਤੁ
ਅਚਰਕਜਅਮੇਟਾਗਲਾਇਆਕਸੀਰਾਹਥੁਕਾਦਿਸੂਤਾਇਕੁ
ਜਿਉਤਾਣਪੇਟਾਗੁਗਾਤਿਜਨਾਹਰਿਮਾਪਿਉਬੇਟਾ॥੧॥ਗੋ
ਤਮਨਾਰਿਅਹਿਲਿਅਾਤਿਸੋਨੇਦੀਖਾਇਵਲੁਭਾਣਾਪਰਘ
ਰਿਜਾਇਸਰਾਪੁਲੇਹੋਇਸਹੱਸਭਗਪਛੇਤਾਣਾਸੁੰਦਰੋਇ
ਆਇਵਲੋਕੁਨੁਕਿਮਾਸਰਵਰਿਮਨਸਰਮਾਣਾਸਹਸਭ
ਗਹੁਲੇਇਣਸਹੱਸਲੇਦੋਹੀਇਵਪੁਰੀਸਿਧਾਣਾਸਤੀਸ
ਤਹੁਹਲਿਸਿਲਾਹੋਇਨਦੀਕਿਨਰੋਬਾਸੁਪਰਾਣਾਰਘਪ
ਤਿਚਰਦਿਛੁਹੀਦਿਅਚਲੀਸੁਰਗਪੁਰਿਬਣੇਬਿਬਾਣਾ

॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭੁਲਾ ਆਈ ਅਹੁ ਪਤਤਿ ਉਧਾਰਨੁ ਪਾਪ ८੧
ਕਮਾਣਾ ਗੁਣ ਨੇ ਗੁਣ ਸਭ ਕੇ ਕਰੈ ਅਉ ਗੁਣ ਕੀ ਤੇ ਗੁਣ
ਤਿ ਸੁਜਾਣਾ ਅਬਗਤਿ ਗਤਿ ਕਿਆ ਅਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ੧੮
॥ ਵਾਟੈ ਮਾਣਸ ਮਾਰਦਾ ਬੈਠਾ ਬਾਣੀ ਕੀ ਵਟਵਾੜਾ ਪੂਰਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਇਆ ਮਨਾਵਿ ਚਿਹੋਆ ਖਿਜੋਤ ਸੁਆਮਾਰਣ
ਨੋ ਲੋਚੈ ਘਣਾ ਕਾਢਿ ਨਹੀ ਘੋਹ ਬੁਝਿ ਘਾੜਾ ਸਤਿਗੁਰਮ
ਨੂਆ ਗਾਖਿ ਆਹੋਇ ਨਾਮਾਵੈ ਉਛੋਹਾੜਾ ਅਉ ਗਣਸ
ਭੁਪਰਗਾਸਿ ਅਨੁਭਵ ਗਾਹੁ ਹੋਇ ਹੁਅਸਾੜਾ ਘਰਾਵਿ
ਚਿਪੁਛਣ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਕਾਠੀ ਹੋਕੋਇ ਅਸਾੜਾ ਕੋ

ਕੁਮਕੁਚਉਖੀਨੀਐਕੋਇਨਬੇਲੀਕਰਦੇਸ਼ਕੁਮਕੁਚਉ
ਕੁਇਉਧਾਰਿਅਨੁਟਪਨਿਕਥਾਉਪਰਵਾਕੁਮਕੁਚਉਖੀ
ਘੋਪਾਪਪਹਾਕੁਮਕੁਚਉਪਤਿਤੁਮਕੁਮਕੁਚਉਪਾਪਕਰਿਜਾ
ਇਕਠਾਵਤਣੀਦੇਰਹਿਅਗੁਰਤੇਥੇਮੁਖਹੋਇਕੋਪਾਪ
ਕਮਾਵੈਦੁਰਮਾਤਿਦਹਿਅਗੁਰਬਾਜਨਮੁਗਵਾਇਅ
ਨੁਭਵਜਲਅਦਿਰਿਟਿਰਦਾਵਹਿਅਗੁਰਿਅਪੁਤਜਾ
ਏਵੇਸੁਆਪਾਪਾਦੇਵਠਾਇਛੋਲਹਿਅਗੁਰਉਪਨਾਸ
ਤਵਨਾਉਧਰਣੇਚਿਤਉਮਹਿਅਗੁਰਦੁਆਰੇਜਾਇ
ਕੈਗੁਰਮੁਖਿਨਉਨਗਾਇਨੁਕਹਿਅਗੁਰਅਤਿਕਾਠਜਮ

ਦੂਤਦੇਖਿਪੁਤੁਨਗਾਇਨੁਬੋਲੈਛਹਿਆਜਮਗਣਮਾਰੇ ੨੨
ਹਾਰਿਜਨਗਾਇਆਸੁਗਗਿਜਮਭੰਡੁਨਸਹਿਆਨਾਇ
ਲਏਦੁਖਡੇਰਾਦੁਹਿਆ ੨੦੦ ਗਾਨਿਕਾਪਾਪਇਹੋਇਕੋ
ਪਾਪਾਂਦਾਗਾਲਿਹਾਰੁਪੋਰਤਾਮਹਾਪੁਰਖਮਚਾਣਚਕਗ
ਨਿਕਾਵਾਡੇਆਇਖਲੋਤਾਦੁਰਮਾਰਿਦੇਖਿਦਾਇਆਲੁ
ਹੋਇਹਬਹੁਓਸਨੋਦਿਤੇਨੁਤੇਤਾਗਮਨਾਮੁਓਪਦੇਸੁਕ
ਰਿਖੋਲਿਗਾਇਆਦੇਵਣਜੁਸਓਤਾਗਲਿਵਲਗੀਤਿਸੁ
ਤੇਤਾਮਹਾਨਿਤਪੜਾਏਕਰੋਅਸੋਤਾਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਗ
ਮਨਾਮੁਦੁਰਮਾਰਿਪਾਪਕਲੇਵਰੁਧੋਤਾਮੀਤਿਕਾਕਜਮ

ਜਾਨੁ ਤੇ ਕ੍ਰਿਨ ਰਕੋ ਦਿਚਿ ਨਖਾ ਬਸੁ ਗੋਤਾ ਗਈ ਬੇਕ੍ਰਿਨਿ ਬਿ
ਬਾਣਿ ਚਕ੍ਰਿਨ ਓਰ ਸਾਇਣੁ ਛੋਤਿ ਅਛੋਤਾ ਬਾਉ ਨਿਬਾਵੇ
ਮਾਣੁ ਮਣੇਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਆਈ ਪਾਪਣਿ ਪੂਤਨਾ ਦੁਹੀ ਬਣੀ ਦਿ
ਹੁਕਾਇ ਵਹੇਣੀ ॥ ਆਇ ਬੇਰੀ ਪਰਵਾਰ ਵਿਚਿ ਨੇਹੁਕਾ
ਇਨ ਵਹਾਇ ਨਵੇਣੀ ॥ ਕੁਛਾ ਕ੍ਰਿਨ ਏਗੋ ਦਿਹਾਇ ਕਾਰਿ ਚੇ
ਰ ਕੁਚਤੁਰੀ ਗਮਹੇਣੀ ॥ ਐਹ ਦੁਖ ਮੇਪਾਇ ਬਨੁ ਬਾਹਰਿ ਆ
ਈ ਗਰਬਿ ਗਹੇਣੀ ॥ ਵੇਹਵਧਾਇ ਓਚਾਇ ਮਨੁ ਤਿਹਰ
ਰਿ ਮਾਰਿ ਨਾਰਿ ਅਠਿਖੇਣੀ ॥ ਤਿਹੁ ਲੋਆ ਦਾਭਾ ਰੁਦੇ ਚੀਬ
ਕ੍ਰਿਆ ਗਾਲਿਹੋਇ ਦੁਹੇਣੀ ॥ ਖਾਇ ਪਛਾਕੁ ਪਹਾਕੁ ਵਾਂਗਿ

ਜਾਇਪਈਓਜਾਤ੍ਰਿਪਕੇਲੀਆਕੀਤੀਆਊਤਾਲਿਸੁਹੇਲੀ ੨੨
 ॥੨੨॥ਜਾਇਸੁਤਾਪਰਭਾਸਾਦਿਚਿਗੋਡੇਊਤੇਪੇਰਪਸਾਰੇ
 ॥ਚਰਣਕਵਲਾਦਿਚਿਪਦਮੁਹੈਸ੍ਰਿਣਮਿਲਸੁਲਕੇਵਾਂ
 ਗੀਤਾਰੇਬਾਧੀਕੁਆਇਆਭਾਲਿਦਾਮਿਰਗੋਜਾਣਿ
 ਬਾਣੁਲੋਆਰੇਦਰਸਨੁਤਿਰੋਸੁਜਾਇਕੋਕਰਣਪਠਾਵ
 ਕਰੇਪੁਕਾਰੇਗਾਣੀਦਿਚਿਣੀਤਾਕ੍ਰਿਸਨਜੀਅਵਗੁਣ
 ਕੀਤਾਹਰਿਨਾਚੇਤਾਰੇਕਾਰਿਕਿਰਪਾਸੀਤੋਪੁਆਪਤਿਤਉ
 ਧਾਰਣਾਬਿਰਦੁਬੀਚਾਰੇਭਲੇਭਲੇਕਾਰਿਮੰਨੀਅਨਿ
 ਬੁਰਿਆਵੇਹਰਿਕਾਜਸਵਰੇਪਾਪਕਰੇਦੇਪਤਿਤਉਧਾ

ਰੇ॥੨੩॥੧੦॥ ॥ਦਾਸਿ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾ
ਹੁ ਨੁਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਸਾਦਿਖੀ ਤੋ ਆਇ ਝੁਰੇ ਖੋਖੇ
ਏ ਬਾਰੀ ॥ ਅਮਿਉ ਕੰਗਣਿ ਨਿਝੁਰੁ ਝੁਰੇ ਅਨਹਰ ਨਾਦਵਾ
ਇਨਿਦਰ ਬਾਰੀ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਾਂ ਦੀ ਮਜਲਸੇ ਪਿਰਮੁ ਪਿ
ਅਲਾਪੀ ਵਣੁ ਬਾਰੀ ॥ ਸਾਕੀ ਹੋਇ ਪੀਲਾ ਵਣੁ ਓਲਾਸੁ
ਪਿਅ ਲੇਖਾਰੀ ॥ ਖੁਮਾਰੀ ॥ ਭਾਇ ਕੁਗਤਿ ਭੈ ਚਲਣਾ ਮਸ
ਤਾ ਮਲਾ ਮਸਤਾਸ ਦਾਹੁ ਸੀਅਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇ
ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਇਕ ਤੁਨੁ ਕਤੈ ਹੋਇ ਮਹਰਮੁ ਮੁਜਰ

ਮੁਖੇਰਖੁਆਰੀਅਸਤਾਨੀਦਿਚਮਸਲਤੀਗੇਰਮਹਲਿਜ ੦੬੦
 ਨੁਮਾਹੀਗਲਨਬਾਹਰਿਨਿਕਲੈਹੁਕਮੀਬੀਦੇਕਾਰਕਰਾ
 ਰੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁਰਸੁਦੇਹਾਬੀਦੇਹਵਡੇਵੀਚਰੀ
 ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਸਬਾਦਿਸੁਇਸਾਧਸੰਗਤਿਆਸਣੁਨਿਰੰਕ
 ਰੀਅਮਾਦਿਪੁਰਖੁਆਸਣੁਨਿਰੰਕਾਰੀਅਮਾਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇ
 ਸੁਕਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਣਾਸਬਦਅਹਾਰੀਅਬਗਤਿਗਤਿਅ
 ਗਧਿਬੋਧਅਕਥਕਥਾਅਸਗਾਹਅਪਾਰੀਸਹਨਿਅਵੰਟ
 ਟੁਪਰਉਪਕਾਰੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਗੁਰਸਿਖ
 ਮਿਲਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆਅਮਾਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਕਾਰਿਸ

ਫਲ ਬੁੱਧਿ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਪਰਦਪਣਾ ਰੰਡ ਉਤਕ
 ਰਿਮਸਤਕੁ ਚਰਣ ਕਵਲ ਗੁਰਨਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ
 ਦਾਇਆ ਭੁਭੇਇਵਾ ਹਰੁ ਸਚਮਤਿ ਸੁਣਾਇਆ ਸਚੁ ਰਾਸਿ
 ਰਹਰਾਸਿ ਦੇ ਪੈਰੀ ਪੈ ਜਗੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧਾ ਵਿਰੋਧੁ
 ਹਰਿ ਭੋਗੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਾਇਆ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਾਇਆ
 ਧਰਮੁ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨੁ ਨਾਦਿ ਕ੍ਰਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਸਦਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀ ਨਹੋਇ ਸਾਧ
 ਸਿਰਤਿ ਸਚਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਇ ਰਲਣਾ ਅ
 ਪੁਗਵਾਇਨਾ ਪੁਜਣਾਇਆ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁ ਅਵੇਸੁ ਕਰਿ

ਪਰਉਪਕਾਰਿਅਚਾਰਿਲੁਤਾਇਅਸਾਪਿਰਮਪਿਅਸਾਣ
ਅਪਿਓਪੀਸਹਜਸਮਾਈਅਜਰੁਜਗਾਇਅਸਾਮਿਠ
ਬੋਲਣੁਨਿਵਰਣੁਹਥਹੁਦੇਕੋਭੁਲਾਮਨਾਇਅਸਾਇ
ਕਮਨਇਕੁਅਰਾਧਣਾਦੁਬਿਧਾਦੂਜਾਭਾਓਮਿਟਾਇਅਸਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਨਿਜਪਦੁਪਾਇਅਸਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਸਿ
ਖੀਬਰੀਕਹੈਖੰਡੇਧਾਰਗਣੀਅਤਿਭੀੜੀਓਥੋਇਕੋਨ
ਭੂਣਹਣਾਚਾਣਿਨਸਕੋਓਪਰਿਕੀੜੀਵਾਣਹੁਨਿਕੀਅ
ਖੀਅੰਤੋਲੁਤਿਲਹੁਲੋਕੋਲੁਪੀੜੀਗੁਰਮੁਖਿਵੰਸੀਪ
ਰਮਹੋਸਖੀਰਨੀਰਨਿਰਨਉਚੁਜਿਵੀੜੀਸਿਲਾਅਲੁਣੀ

੨੯

ਚਰਣੀਆਣਕਮੋਤੀਚੋਗਾਨਿਵੀੜੀਗੁਰਮੁਖਿਆਗਗੀ
 ਚਲਣਾਆਸਾਨਿਗਾਸੀਝੀੜਉਝੀੜੀਸਹਜਸਰੋਵਾਰ
 ਸਚਖੀਡੇਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਤਖਤਿਹਰੀੜੀਗਾਗਾਇਕੀ
 ਹਪਤਿਪਉੜੀਆਂਨਿਰੰਕਾਰਗੁਰਸਬਦੁਸਹੀੜੀਗੀਗੇ
 ਦੀਮਿਠਿਆਈਮੇਅਕਥਕਥਾਵੇਸਮਾਦੁਬਚੀੜੀਗੁ
 ਰਮੁਖਿਫਲੁਸੁਖਸਹਜਅਠੀੜੀਪਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ
 ਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਚਰਣੇਕੁਗੁਰਚਰਣਪਖਾਲੇਸੁਖਸੀ
 ਪਟਾਵਿਚਿਗਖਿਕੋਚਰਣਕਵਣਮਕਰੰਦਪਿਆਲੇਕ
 ਉਲਾਣੀਸੁਗਜਿਮੁਖੀਲਖਕਵਣਪਿੜਦੇਰਣੀਆਲੇ॥

॥ ਚੰਦ੍ਰਮੁਖੀ ਹੋਇ ਕ੍ਰਮਵਨੀ ਚਰਣ ਕਵਲਾ ਸੀਤਲਾ ਅ
 ਮੀਆਲੋ ॥ ਚਰਣ ਕਵਲਾ ਦੀਵਾ ਸਨਾਨਾ ਖਿਸੂ ਗਜਿ ਹੋ
 ਵਨਿਤ ਉਰ ਕਾਲੋ ॥ ਲਾਖਤਾਰੇ ਸੂਰਾਜਿ ਚੜ੍ਹੇ ਜਿਉ ਛਾਪ
 ਜਾਨਿਨਾ ਅਪਸਮਾਲੋ ॥ ਚਰਣ ਕਵਲਾ ਵਲ ਜੋਤਿ ਵਿ
 ਰਿਲਾਖ ਸੂਰਾਜਿ ਲੁਕਿ ਜਾਨਿ ਰਵਾਲੋ ॥ ਗੁਰਾ ਸਿਖ ਲੋ
 ਗੁਰਾ ਸਿਖ ਸੁਖਾਲੋ ॥ ੬ ॥ ਚਾਰਿ ਦਰਨੀ ਇਕ ਦਰਨਿਕ
 ਰਿਦਰਨਿ ਅਵਰਨਤ ਮੇਲ ਗੁਣਾਲੋ ॥ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਇ
 ਕ ਧਾਤੁ ॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਨੰਤੋ ਦਾਦਿ ਚਾਲੋ ॥ ਚੰਦਨ ਦਾਸੁ ਵਣ
 ਸਪਤਿ ਅਫਲਾਸ ਫਲਾਵੀ ॥ ਚੰਦਾ ਸੁਖ ਹਾਲੋ ॥ ਲੋਹਾ ਸੁ

੬੩

ਇਨ ਹੋਇ ਕੋ ਸੁਇਨ ਹੋਇ ਸੁਗੀਧਾਵੇਖਾਣੇ ਸੁਇਨੇ ਅੰ
ਦਰਿ ਰੰਗਰਸ ਚਰਣ ਮਤ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਮਤ ਵਾਣੇ ਮਾਣਕ
ਮੋਤੀ ਸੁਇਨੇ ਅਰੁ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਹੀਰੇ ਪਰਵਾਣੇ ਆਦਿ ਬ
ਦੇਹਾਦਿ ਬਾਦਿ ਸਹਿ ਹੋਇ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਦੇ ਬਜੇ ਤਿਉ ਜਾ
ਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਰਸ ਕਰਸਾਣੇ ॥ ੧ ॥ ਪਿਰਮੁਖਿ
ਆਲਾਸਾਧ ਸੀਰਿਸ ਬਦ ਸੁਗਤਿ ਅਨਹਦਾ ਲਿਵਲਾਈ
ਯਾਧਿ ਅਨੀਚੰਦ ਚਕੋਰ ਗਤਿ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤਾਵੇ ਸਾਹਿ ਸ੍ਰਿਸਾਹਿ
ਵਰਸਾਈ ॥ ਪ੍ਰਹਰਿ ਚਾਕੁ ਮੋਰ ਜਿਉ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ
ਸੁਇ ਪਾਇ ਲਾਪਾਈ ਚਰਣ ਕਵਣ ਮਕਰੰਦ ਗਸਿ ਸੁ

ਖਸੀਪਾਇਹੋਇਤੁਵਰਸਮਾਈਗਸੁਖਸਾਗਰਵਿਚਿਮੀ ॥੨॥
 ਨਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਿਨਧੋਜਪੁਜਾਈਅਮਿਪਓਪੀ
 ਅਨੁਨਿਸ਼ੁਰੁਸੁਰਣੁਅਜਰੁਜਰਣੁਨਾਮਲਖੁਲਖਾ
 ਈ॥ਦਾਹਗੁਰੁਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ਕਛੁਮਾਂਡਾਧਿ
 ਆਨੁਧਰਿਕਾਰਿਪਰਪੱਕੁਨਦੀਵਿਚਿਆਲੈ॥ਕੂਜਰਿਦੇ
 ਸਿਮਰਣੁਕਰੈਲੈਬਚਾਉਡਰੀਅਸਮਾਲੈ॥ਬੰਤਕਬੰਚਾ
 ਤੁਰਿਤੁਰੈਜਲਥਲਦਰਤੈਸਹਾਜਿਵਿਡਾਨੈ॥ਕੋਇਲ
 ਪਾਣੀਕਾਵਣੀਮਿਲਦਾਜਾਇਕੁਟੀਬਾਸਿਦਾਨੈ॥ਹੀਸੁ
 ਵੀਸੁਦਾਸਿਮਾਨਸਾਰਿਮਾਣਕਮੋਤੀਚੋਗਚੁਗਾਨੈ॥ਗੀਅ॥

ਨਿਧਿਅਨਿਸਿਮਰਦਿਸਦਾਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਰਖੇਨਿਰਬਾ
ਏ। ਭੂਹਭਾਵਿਖਹੁਦਰਤਮਾਨਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਮਾਨੁਨਿਮਾ ॥
ਏ। ਜਾਤੀਉਦਰਲੋਕੁਨਜਾਏ। ਚੰਦਨਵਾਸੁਦਣਸ
ਪਾਤਿਬਾਵਨਚੰਦਨਿਚੰਦਨੁਹੋਈ। ਫਲਾਵਿਣੁਚੰਦਨੁਬ ॥
ਵਨਾਮਾਦਿਅਨਾਹਿਬੀਅਤਿਸਦੇਈ। ਚੰਦਨਬਾਵਨਚੰ
ਦਨਹੁਚੰਦਨਵਾਸੁਨਚੰਦਨੁਕੋਈ। ਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾ
ਤੁਹੋਇਪਾਰਸਪਰਸੇਕੰਚਨਜੋਈ। ਕੰਚਨਹੋਇਨਕੰਚ
ਨਹੁਦਰਤਮਾਨਦਰਤੈਸਭਕੋਈ। ਨਦੀਆਨਾਨੇਰੀਗਸੀ
ਗਿਸਾਗਰਸੀਗਮਿਖਾਰਜੋਈ। ਬਗੁਣਾਰੰਸੁਨਹੋਵਈ

ਮਾਨਸਰੋਵਰਜਾਇਖਲੋਈ। ਵੀਹਾਂਦੋਵਰਤਾਰਥਈ॥ ੧੦॥ ੯੪
ਗੁਰਮੁਖਿ। ਇਕੀਹਪਉੜੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ। ਸੁਖਫਲਾਨਿਜ
ਘਰਿਭੋਈ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋ। ਸਹਜਘਰਿਸਿਮਰਦਿਰ
ਸਿਪਰਸਿਗੁਣਗੋਈ। ਲੋਹਾਸੁ। ਇਨਹੋਇਕੋਸੁ। ਇਨਿਅ
ਹੁਸੁ। ਇਨਾਜਿਉਅਵਲੋਈ। ਚੰਦਨੁਬੋਹੀਨਿ। ਮੁਦਲੁਨਿਮਹੁ
ਚੰਦਨਾਬਿਰਖੁਪਲੋਈ। ਗੀਗੋਦਕੁਚਰੋਦਕਹੁਗੀਗੋਦ
ਕਮਿਲਿਗੀਗਾਰੋਈ। ਕਾਗਹੁਹੋਸੁ। ਸੁਦੋਸੁਹੋਇਹੋਸਹੁਪਰ
ਮਹੋਸਵਿਰਲੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ। ਵੀਸੀਪਰਮਹੋਸੁਕੁਕੁਸਚੁ
ਨੀਰਖੀਗੁਦੋਲੋਈ। ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੋਈ॥ ੧੧॥

॥ ਕਛੂਬੋਚਾਨਦੀਵਿਚਿਗੁਰਸਿਖਠਾਹਰਿਨਕੁਵੰਜਲ
ਵਿਆਪੋਕੁੰਜਬੋਚਾਠੋਇਉਰੋਸੁੰਨਸਮਾਧਾਅਗਾਥਿਨ
ਜਾਪੋਹੀਸਦੀਸੁਹੇਮਾਨਸਾਰਿਸਯਸੋਰੇਵਰਿਵਰੁਪਰਤਾਪੇ
॥ ਬੋਤਕਬਚਾਕੋਇਠੋਨੰਦਨੰਦਨਵਸੁਦੇਵਮਿਠਾਪੀਰਵਿ
ਸਾਸਿਚਕਵੀਤੋਚਕੋਗਸਿਵਸਕਤੀਠੀਪਵਰੇਸਰਾਪੋਅ
ਨਲਪੀਖਿਬੋਚਾਮਠੋਨਿਗਧਾਰਹੋਇਸਮਝੈਆਪੋਗੁਰ
ਸਿਖਸੀਧੀਮਿਲਾਵਠੀਸਬਦਸੁਗਤਿਪਰਚਾਇਪਛਾ
ਪੋਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਥਾਪਾਅਥਾਪੋ॥੧੨॥ਤਾਰੁਪੋਪ
ਟਤਾਰਿਆਗੁਰਮੁਖਬਾਲਸੁਭਾਇਉਦਾਸੀ॥ਮੂਲਕੀ

ਕੁਵਖਾਣੀਐਦਲਤਮਚਰਜਲੁਭਤਗੁਰਦਾਸੀ॥੫੫
 ਰਥਾਖੇਡਾਸੇਇਰੀਚਰਣਸਰਣਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੀ॥
 ॥ਭੁਲਾਰਬਾਬਦੱਜਾਇਦਾਮਜਲਸਮਰਦਾਨਾਮੀਰਾਸੀ॥
 ਪਿਰਥੀਮਲੁਸਹਗਲੁਭੁਲਾਗਾਮਾਡਿੰਡੀਭੁਗਤਿਅਭਿਅ
 ਸੀ॥ਦਉਲਤਖਾਂਲੋਦੀਭੁਲਾਹੋਆਜਿੰਦਪੀਰੁਅਬਿਨਾਸੀ
 ॥ਆਲੋਮਾਂਗਾਸਿਖਦੁਇਗੁਰਬਾਣੀਗੰਗਸਿਰਸਿਕਾਬਿਲ
 ਸੀ॥ਸਨਮੁਖਕਾਣੂਆਸਧਾਰਗੁਰਬਾਣੀਦਰਗਹਸਥਾ
 ਸੀ॥ਗੁਰਮਤਿਭਾਉਭਗਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥੧੩॥ਭੁਗਤੁਜੋਭ
 ਗਭਾਓਹਰੀਜਾਪੂਵੀਸੀਸੇਵਕਮਾਏ॥ਸੀਹਾਂਉਪੰਨਾਣੀ

ਮੇ ਗਜਣੁ ਭੀ ਪਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ਮੇਲਾ ਸੀ ਹਾਂਦ੍ਰਿ ਚਿਅਾ
 ਖੀ ਮੇ ਭਾਗੀ ਰਬੁ ਕਾ ਲੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੇ ਜੋਤਾ ਰੀ ਪਾਵਾ ਭਲਾ
 ਬੁਝ ਬੁਝਾਇ ਕਮ ਨਾਧੀ ਅਵੈ ਗਾਇ ਰਣਾ ਪਹਰਾ ਜੋ ਪੁਸਿਖੁ
 ਜੀਵਾਈ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਵੈ ਗੁਜਰ ਜਾਤਿ ਲੁਹਾਰੁ ਹੋ ਗੁਰ ਸਿ
 ਖੀ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਸੁਣਾਵੈ ਨਾਈ ਧਿੰਕੁ ਵਖਾਣੀ ਮੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
 ਵਿਕੁੰਦ ਬਤਰਾਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਪਾਵੈ ॥੧੪॥ ਖੁਲ
 ॥ ਪਾਰੇ ਜਲ ਕਾ ਪਗਮ ਹੀ ਸੁਪ੍ਰੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੱਲੂ
 ਸਾਹੀ ਸੁਰਮਾ ਵਡਾ ਭਗਤੁ ਭਾਈ ਕੇਦਾਰੀ ਦੀ ਪਾਵੈ ਊਨਰਾ
 ਟਰਾ ਸੁਬੂਲੇ ਦੇ ਜਾਈ ਮੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ਲਾਲੁ ਸੁਲਾ ਲੂਬ

ਧਿਵਾਰਦੁਰਗਾਜੀਵਦੁਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜੰਗਪਰਣੀਜਾਣੀ ੨੬
 ਐਸੀਸਾਰੂਨਾਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪਾਨੂਆਈਆਪਉਪੁਤਰੋਗੁ
 ਨਗਾਹਕਗੋਇਦੁਭੰਗੀ ਜੋਧੁਰਸੇਈਆਵੇਦਤਾਗੁਰਸੇ
 ਵਾਕਰਿਵੇਤਰਤਾਰੀ ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਪੇਜਸਦਾਗੀ ॥ ੧੫ ॥ ਪ
 ਰਥੀਮੰਨੁਤੁਲਸਾਭੁਲਾਮੰਨੁਨਗੁਰਸੇਵਾਹਿਤਕਾਰੀਗਾ
 ਮੂਦੀਪਾਉਗੋਗਸੇਨੁਨਗਉਰੀਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੀਜੋ
 ਹਨਗਾਮੁਮਹਤਿਆਅਮਰੂਗੋਪੀਹਉਮੇਮਾਰੀਸਾਹਰੂ
 ਰੀਗੁਰੁਲੇਭਾਗੁਰਗਤੁਰਗਤਿਹੋਪਿਆਰੀਪਾਨੁਫੁਰਤਾਰੂ
 ਤਰੇਵੇਗਾਪਾਸੀਕਰਣੀਸਾਰੀਉਗਰੁਨੰਦੂਸੁਦਨਾਪੂਰੇਝੁਣਾ

ਪਾਰਿਓਤਾਰੀਅੰਠੀਆਸਾਹਰੂਭਲੇਛੀਬੇਗੁਯਦਰਗਹਰ
ਰਬਾਰੀਪਾਧਾਂਬੁਲਾਜਾਣੀਐਗੁਰਬਾਣੀਗਾਂਇਨੁਲੇਖ
ਰੀਭੁਲੇਵਾਲੀਸੰਗਤਿਭਾਰੀ॥੧੬॥ਸਨਮੁਖਭਾਈਤੀਰਥਾ
ਸੋਭਰਵਾਲਸਭੋਸਿਰਦਾਰਾਪੂਰੇਮਾਣਕਚੰਦ੍ਰਹੋਬਿਸਨਦਾ
ਸੁਪਰਵਾਰਸਧਾਰਾਪੁਰਖਪਦਾਰਥੁਜਾਣੀਐਤਾਹੁਭਾਭੂਰ
ਸੁਦੁਆਰਾਮਹਾਪੁਰਖਹੋਮਹਨੰਦਾਬਿਧੀਚੰਦ੍ਰਬਿਧੀਬਿ
ਮਲਵੀਚਾਰਾਬਰਮਦਾਸੁਹੋਖੋਟੜਾਭੂਗਰਦਾਸੁਭਲੇਤ
ਕਿਆਰਾਦੀਪਾਜੇਰਤੀਰਥਾਸੈਸਾਹੁਬੁਲਾਸਚਿਆਰਾ॥
॥ਮਾਈਆਜਪਾਜਾਣੀਅਨਿਨਈਆਪੁਲਰਗੁਰੂਪਿਆ

ਗਾਤੁਲਾਸਾਵਹੁਰਾਜਾਣੀਐਗੁਰਓਪਦੇਸੁਮਵੇਸਮਚਾਰ
ਸਤਿਗੁਰਸਾਚਿਸਦਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਪੁਰੀਆਦੁਹਰੁਚ
ਓਧਰੀਪੇਕੁਦਰਗਹੁਦਾਤਾਤੁਰਾਬਾਠਕਿਸਨਾਇਘ
ਰਣਿਪੀਰੁਗਾਇਸਤਾਸੀਗਾਰਾਸੁਹਰੁਤਿਠੇਕਾਸੁਰਮਾਸਿ
ਖੁਸਮੁਦਾਸਨਮੁਖਸਾਰਾਕੁੰਠਾਭੁੰਠਾਸ਼ੀਸ਼ੀਤਾਰੀਰਬੁਸੁ
ਇਨੀਸਾਰਿਆਰਾਠਾਠਾਬਾਠਾਵਿੰਜਹਨਿਹਰਖਵੰਤੁਹਰ
ਦਾਸੁਪਿਆਰਾਪੀਰਨਿਹਾਨੁਤੁਲਾਸੀਆਬੁਲਾਰੀਡੀਆ
ਬਹੁਗੁਣਮਾਰਾਗੋਖੁਟੇਰਾਮਹਤਿਆਤੋਤਾਮਦੁਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਾਝਾਝਾਅਤੈਮੁਕੀਦਹੇਕੀਰਤਨੁਕਰੇਹਜੁਰਿਕਿ

੦੬੧

ਦਾਰਾ ਸਾਧਸੀਗਤਿ ਪਰਗੋਦੁਪਹਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਰੀਗੁਨਾਉ ਸਹ
 ਗਲਾਗਾਮਾਧਰਮਾਉ ਦਾਭਾਈ ਜੰਟੂਭੰਟੂਵੀਤਿਆ ਫਿਰਣਾਸੁ
 ਵਦਰਾਸਤਭਾਈ ਭੋਲੂਭੰਟੂਜਾਣੀ ਅਨਿਸਨਮੁਖਤੇਵਕੀਸੁ
 ਖਦਾਈ ਭਲਾਭਾਰੀ ਭਗਤੁਹੈ ਜਾਪੁਨਿਵਲਾਗੁਰਸਰਣ
 ਈ ਮੂਲਾਮੂਜਾਧਾਵਟੇਚੰਦੁਚਉਸੁਕਸੇਵਕਮਾਈ ਰਾਮ
 ਦਾਸਭੰਡਾਰੀਆ ਬਾਣਾਸਾਈ ਦਾਸੁਧਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬਿਸਨੁਬੀਬਕਾਮਾਛੀ ਸੁੰਦਰਿਗੁਰਮਾਤਿਪਾਈ ਸਾਧਸੀਗ
 ਤਿਵਡੀਵਡੀਆਈ ॥ ੧੯ ॥ ਜੰਟੂਭੰਟੂਤੀਰਥਚਾਇਚਈਲੇ
 ਚੰਦੇਚਾਰੇਸਣੇਨਿਹਾਏਜਾਣੀ ਅਨਿਸਨਮੁਖਸੇਵਕੁਗੁ

ਰੂਪਿਅਾਰੇ। ਸੇਖਰੁ ਸਾਧਵਖਾਣੀਅਹਿਨਾਊਭੁਲੁਸਿਖਸੁ
 ਚਾਰੇ। ਜੱਟੁਭੀਵੰਜਾਣੀਅਨਿਮਹਾਪੁਰਖੁਮੁਲਾਪਰਵਾਰੇ।
 ਯਦੁਰਦਾਸੁਮੁਲਾਕਪੁਰੁਹਾਕੂਗਾਕੂਵਿਜਿਵਿਚਾਰੇ। ਫਿਰ
 ਣਾਬਹਿਲੁਵਖਾਣੀਅੰਜੇਠਚੰਗਾਕੁਲਨਿਸਤਾਰੇ। ਵਿਸਾ
 ਕੋਪੀਤੁਲਾਸੀਆਭਾਉਦੁਆਜੀਸਨਮੁਖਸਾਰੇ। ਵਡਭ
 ਗਤੁਹੋਭੁਈਅਕੂਗੋਇੰਦਘੇਈਗੁਰੁਦੁਆਰੇ। ਸਤਿਗੁਰ
 ਪੂਰੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ। ੨॥ ਕਾਨੁਚਾਉਬੀਮੀਆਮੂਲੇਨੋਗੁ
 ਰਸਬਦੁਪਿਅਾਰੇ। ਮਾਦਿਚਿਕਪਾਹੀਆਗੋਇੰਦਘੇਈ
 ਗੁਰਨਿਸਤਾਰਾ। ਭਿਖਾਰੇਡਾਭਟਦੁਧਿਧਾਰੇਸੁਦਾਮਹੰਲੁ

੨੬

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਮਾਨਿਵਿਗਸਿਦਾਸੀਮੁਣਹੈਸਹਬਾਜਪੁਰਿਗੁਗਸਿਖਾਂਦੀ ੨੯
 ਸਾਰਲਹੰਦਾਜੋਧਾਜਲੋਤੁਲਸਪੁਰਿਮੋਹਣੁਮਾਲਮੁਰੀ
 ਜਿਰਹੰਦਾਗੁਰਮੁਖਿਵਾਡਿਆਵਡੇਮਸੀਦਾਸ੨੨੨ਦੇਸੀ
 ਜੋਧਹੁਸੀਗੁਹੈਗੋਇੰਦੁਗੋਲਾਹਸਿਮਿਲੀਦਾਸੋਹਣੁਕੁੰਕ
 ਵਖਾਣੀਐਪੁਟੇਜੋਧੇਜਾਮੁਸੁਹੰਦਾਸਮਵਿਪਰਿਪਰਵਾਣੁ
 ਪੀਰਾਣਾਗੁਰਕੁਇਚਲੀਦਾਸਮਜਜੋਜਾਜਾਣੀਐਬ ੦
 ਲਾਮਰਵਾਹਾਵਿਗਸਿਦਾਸਨਿਰਮਲਨਾਨੇਓਹਰੀਨਾਲਿ
 ਸੂਰੀਚਉਧਰੀਰਹੰਦਾਸਪਰਬਤਿਕਾਕਾਮੇਹਰਾਨਾਲਿ
 ਨਿਹਾਲੁਸੇਵਕਰੀਦਾਸਕਕਾਕਾਣੁਉਸੁਰਮਾਕਦੁਰਾਮ

ਦਾਸੁ ਬਚਨਾਮਨੀਦਾਸੇਨੁ ਸਭਾਗਾਚੁਹਣੀਅਹੁਆਰੇਕੇਕਾ
ਰਾਉਗਵੀਦਾਸਨਮੁਖਾਇਕਦੁਇਕੁਚਕੀਦਾਪੇਕੁਜਾਤਿ
ਚੰਡਾਣੀਆਜੇਠੇਸੇਠੀਕਾਰਕਮਾਈਲਾਟਕਣੁਪੁਰਾਜਾ
ਣੀਮੇਗੁਰਾਦਿਤੋਗੁਰਮਤਿਗੁਰਭਾਈਕਟਾਰਾਸਰਾਫੁਹੇ
ਰਗਤੁਵਡਾਰਗਵਾਨੁਸੁਭਾਈਸਿਖੁਰਣਾਰਵਿਤਾਸਾਦਿਚਿ
ਧਉਣੁਮੁਰਾਰੀਗੁਰਸਰਣਾਈਆਤਿਤੁਜਾਇਨੀਸੁਰਮਾ
ਚਰਣਸਰਣਿਦੁਹਕੁਜੇਸਾਈਲਾਣਾਸੇਠੀਜਾਣੀਮੇ
ਜਾਣੁਹਿਰਾਣੁਸਬਾਦਿਲਿਵਣਾਈਰਾਮਾਝੁਝੀਆਪੀ
ਮੇਰੇਮੁਸੇਈਗੁਰਮਤਿਪਾਈਜਟੂਕੀਤਾਰੀਭਲਾਸਾਹ

ਦਰੈ ਸੀਗਾਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਪੰਜਾਬੈ ਗੁਰਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧੦੦
 ॥ ੨ ॥ ਯਸਨ ਮੁਖਾ ਸਿਖ ਘੋਰੇ ਗਵਾਚੇ ਜੋਦੀਆਇ ਏਤਾ
 ਇਮਾਸ ਹਾਰੀਆ ਸਾਈ ॥ ਦਿਤਾ ਝੁਝੀਆ ਜੋਦੇ ਜੋਟੁ ਸਬਦੀ
 ਚਾਰੀਆ ਸਾਧੂ ਮਹਤਾ ਜਾਣੀਆ ॥ ਹਿਕੁ ਕੁਕੁਮਿਆ ਮਾਰ ਚਗਾਤਿ
 ਨਿਰੰਕਾਰੀਆ ॥ ਠਾਪੂ ਦਿਚਿ ਮੋਟੇ ਕੀਆ ਭਾਈ ਛੱਧਾ ਪਰਥੀ
 ਪਕਾਰੀਆ ॥ ਕਾਲੂ ਨਾਨੇ ਰਾਜ ਦੁਇ ਹਾੜੀ ਕੋਹ ਲੀਆ ॥ ਦਿਚਿ
 ਭਾਰੀਆ ॥ ਸੁਰਕਾ ਲਿਆਣਾ ਸੂਰਮਾ ਭਾਨੂ ਭਗਤ ਸਬਦੀਚ
 ਰੀਆ ॥ ਮੂਠਾ ਬੇਰੀ ਜਾਣੀ ॥ ਐਤੀ ਰਬੁ ਅਤੈ ਮੁਕੀ ਦੁਆਪਾਰੀ ॥
 ॥ ਕਹੁ ਕਿਸਨ ਮਹਜੀਰੀਆ ॥ ਜੇਠ ਮਰਿ ਗਿਣੇ ਨੋ ਬਾਠਿ ਹਾਰੀ ॥

॥ ਸਨਮੁਖੁ ਸੁਨਿਆਰਾ ਬੁਝਾਨਾ ਉਨਿਹਾ ਲੂਸੋ ਪਰਵਾਰੀਆਗੁ
 ਰਮੁਖੁ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਬੁਝਾਨਾ ਮਲੋਂ ਦੁਜਾਣੀ
 ਐਕਾ ਬਾਣੀ ਰੇਖਰਾਉ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਮਾਧੋ ਸੋਢੀ ਕਸਮੀ ਰਗੁ
 ਗਸਿਖੀ ਦੀ ਚਾਲਿ ਚਲਾਈ ॥ ਭਾਈ ਭੀਵਾਂ ਸੀ ਹਰਿ ਦਿਹੂ ਪਦੀ
 ਦੁਸਨਮੁਖੁ ਸਤਭਾਣੀ ॥ ਪਰਤਾਪੁ ਸਿਖੁ ਸੂਰਮਾ ਨੀਵੈ ਠੜਿ
 ਸੋਢੀ ਕਮਾਈ ॥ ਸਾਮੀ ਦਾਸੁ ਵਛੋਰੈ ਬਾਨੇ ਸੁਰਿ ਸੰਗਤਿ ਬ
 ਹਲਾਈ ॥ ਗੋਪੀ ਮਹਤਾ ਜਾਣੀ ॥ ਐਤੀ ਰਬੁ ਨ ਬਾਗੁ ਰਸਰਣ
 ਈ ॥ ਭਾਉ ਸੋ ਕਲੁ ਮਾਖੀ ॥ ਮਹਿ ਦੋਲੀ ॥ ਭਾਲਿ ਗੁਰਮਾਤਿ
 ਪਾਈ ॥ ਜੀਵੈ ਦੁਜਗਸੀ ਫਤੇ ਪਾਰਿ ਸੇਠਿ ਤਿਲੋ ਕੇ ਸੋਢੀ ਕਮਾ ॥ ੧੦

ਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਦੀਵਫੀਵਡਿਆਈ॥ ੨੬॥ ਅਹਤਾਸਕ ੧੦੧
 ਤੂਆਗਰੇਚਦਹੋਆਨਿਹਾਲੁਨਿਹਾਲਾਗਡੀਅਲੁਮ
 ਬੁਰਦਾਸੁਹੇਸੋਪਰਵਗਲਾਲਗੁਲਾਲਾਗੀਗਾਸਹਗ
 ਲੁਸੁਰਮਾਹਰਵੀਸਤਪੇਟਹਲਧਰਮਸਾਣਾਅਣਦੁਮ
 ਰਾਰੀਮਗਪੁਰਖੁਕਾਲਿਆਣਕੁਲਿਕਵਲੁਰਸਾਣਾਨ
 ਨੇਲਕਲੁਬਿਦਗਉਸੇਵਾਸਿਗਤਿਪੁਰਣਪਾਣਾਹਾਂ
 ਦਾਅਲਮਚੰਦਹੈਸੇਸਾਰਤਲਵਕੁਸੁਖਾਣਾਜਗਨ
 ਨੀਦਾਸਾਧੁਹੈਭਨੁਸੁਹਕੁਹੀਸਾਂਦੀਦਲਾਗੁਰਭਾਈਰਤਨ
 ਦੀਮਾਣਾ॥ ੨੭॥ ਸੀਗਾਰੁਜੇਤਾਭਲਾਸੁਰਬੀਰਮਨਿਪਰ

ਉਪਕਾਰਾਜੇਤਾਨੰਦਾਜਾਣੀਐਪੁਰਖੁਪਿਰਾਰਾਸਬਦ
 ਅਧਾਰਾਸਤਿਕੁਤਿਕੋਕਾਪਾਠਕਾਸਾਧਸੀਗਤਿਸੇਵਾਹਿ
 ਤਕਾਰਾਤੋਤਾਮਹਿਤਾਮਹਾਪੁਰਖਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਸ
 ਬਦੁਪਿਆਰਾਜਨ੍ਹੀਆਂਸਾਂਈਦਾਸੁਹੇਸਭਕੁਲੁਹੀਰੇਠਾ
 ਲੁਅਪਾਰਾਮਲਕੁਪੇੜਾਹੈਕੋਹਲੀਵਰਗਹੁਭੰਡਾਰੀਅ
 ਤਿਭਾਰਾਮੀਆਂਜਮਾਣੁਨਿਹਾਣੁਹੈਭਗਤੂਭਗਤੁਕਮਾਵੈ
 ਕਾਰਾਪੁਰਾਗੁਰਪੁਰਾਵਰਤਾਰਾ॥੨੯॥ਅਨੰਤਾਕੂਕੋਭਠੇ
 ਸਭਵਧਾਵਣਹਨਿਸਿਰਦਾਰਾਇਟਾਰੇਕਾਜਾਣੀਐਨ
 ਵਣੁਨਿਹਾਣੁਸਬਦਵੀਚਾਰਾਤਖਤੂਧੀਰਗੀਭੀਰੁਹੈਦ

ਰਗੁਤੁਲੀਜਪੇਨਿਰਕਾਰਾਮਨੁਸਾਧਾਰੁਅਬਾਹੁਤੇਤੀ १੦੨
 ਰਬਓਪੰਨੁਸੇਵਕੁਸਾਰਾਕਿਸਨਾਸ੍ਰੀਆਪੀਐਪੀਮੁ
 ਪੁਰੀਗੁਰੁਕਾਪਿਅਮਾਰਾਪੀਗੁਰੁਮੰਦੁਨਾਣੀਅਨਿਵੇਰੇ
 ਸੁਜਾਣਤਖਾਣਾਅਪਾਰਾਬਨਵਾਣੀਤੋਪਰਸਰਾਮੁਬਾਣੀ
 ਵੇਦਹਉਤਿਨਬਾਣੀਹਾਰਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਸਵਾਰਣਹਾਰ ०
 ॥੨੯॥ਲਾਸਕਾਰਿਭਾਈਤੀਰਥਗੁਮਾਣੀਏਰਿਸੁਇਨੀ
 ਹਰਦਾਸੁਭਾਭਾਧੀਰਉਜੈਣਾਦਿਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰ
 ਸਬਦਨਿਵਾਸੁਅੰਨੁਵਡਾਬੁਧਨਪੁਰਿਸਨਮੁਖਿਸਿੱਖਸ
 ਹਜਪਰਗਾਸੁਭਾਗੁਰੁਗੁਰੁਏਆਭਗਵਨਦਾਸੁਨਾਨਿਬੇ

ਲਵਾਪਰੇਉਦਾਸੁਮਲਕੁਕਟਾਰੁਜਾਣੀਐਪਰਬੀਮਲੁ
ਜਰਾਦੀਖਾਸੁਭਗਤੁਛੁਰਾਵਖਾਣੀਐਡਲੁਰਿਹਾਣੇਸਾਬਾ
ਸਾਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਦਾਸਦੁਇਵੰਸਦਧਾਵਣਕਵਲਾਵੇ
ਗਾਸੁਗੁਜਰਾਤੇਵੇਚਿਜਾਣੀਐਭੇਖਾਰੀਭਾਵਨੁਸੁਲਾ
ਸੁਗੁਰਮੁਖਿਭਾਉਭਗਤਿਰਹਰਾਸਿ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਹਿਦੈਮਾਣੀ
ਆਲਿਮੁਹੈਸਾਧਸਿਗਤਿਗਾਵੇਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਚੂਹਕੁਰਓ
ਸੁਕੁਲਖਣਉਗੁਰਮੁਖਿਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮਦਖਾਣੀ ॥ ਸਨਮੁ
ਖੁਸਿਖੁਪਿਰਾਗਾਵੇਚਿਭਾਈਭਾਨਾਦਿਰਤੀਹਾਣੀ ॥ ਜਟੂਤ
ਪਾਸੁਜੈਣਪਾਰਿਗੁਰਮਾਤਿਨਿਹਚਲਸੇਵਕਮਾਣੀ ॥ ਪਟ

ਏਸਤਰਵਾਉਹੈਨਵਲੁਨਿਹਾਠਾਸੁਧੁਪਰਾਣੀਜੈਤਾਸੇ ੧੦੩

ਨੂਦਖਾਣੀਐਵਿਨੁਗੁਰਸੇਵਹੋਰਨਜਾਣੀਰਾਜਮਹਿਬ

ਭਾਨੁਬਹਿਲੁਭਾਓਭੁਗਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਮਾਨਿਭਾਣੀਸਨਮੁ

ਖਸੇਢੀਬੰਦਣੀਸੇਠਿਗੁਪਾਲੇਗੁਰਮਾਤਿਜਾਣੀਸਿੰਦਰ

ਚੰਦਾਮਾਗਰੈਢਕੈਸੋਹਣੁਸੇਵਕਮਾਣੀਸਾਧਸੀਗ

ਤਿਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੀ॥੩੧॥੧੧॥

॥ਯਾਰਾਂ॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿਨੁਗੁਰਸਿਖਾਂਜਾਇਨਿਗੁਰਦ

ਨੁਤਿਠਾ॥ਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿਨੁਗੁਰਸਿਖਾਂਪੈਗੀਪੈਗੁਰਸਭ

ਬਾਹਿਰਾ ਬਾਹਿਰੀ ਤਿਨ੍ਹ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲ ਬੋ
 ਲਾ ਦੇ ਮਿਠਾ ਬਾਹਿਰੀ ਤਿਨ੍ਹ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਗੁਰ
 ਭਾਈ ਭੈਣਾ ਬਾਹਿਰੀ ਤਿਨ੍ਹ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਗੁਰਸੇਵਾ ਜਾਣਨਿ
 ਅਭਿਰਿਠਾ ਬਾਹਿਰੀ ਤਿਨ੍ਹ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਾਪਿਤ ਰੇਤਾ
 ਰੇਨਿ ਸਰਿਠਾ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਲਿ ਮਾਂ ਪਾਪਾ ਦਿਠਾ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ੍ਹ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਛੁਲੀ ਰਾਤੀ ਉਠਿ ਬਹੀਦੇ
 ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ੍ਹ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮੀਮ੍ਰਤ ਦੇਣੀ ਸਰਨ ਵੀਦੇ ॥
 ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ੍ਹ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਹੋਇ ਇਕਮਨ ਗੁਰ ਜਾਪੁ
 ਜਪੀਦੇ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ੍ਹ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਸਾਧ ਸੀਰਾ ਤਿਚਾ ਲੇ

ਜਾਇਜ਼ੀਦੋ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਤ १੦੪
 ਗਾਇ ਸੁਣਿਦੋ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨ ਮੇਲੀ ਕਰਿ
 ਮੇਲਾ ਮਿਲੀਦੋ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਭਾਇਓ ਗਤ
 ਗੁਰਪੁਰਬ ਕਰੀਦੋ ਗੁਰਸੇਵਾ ਫਲ ਸਫਲ ਫਲੀਦੋ २॥
 ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਹੋਵੈ ਤਾਇ ਜੁ ਹੋਇ ਨਿਰਾਣਾ ॥
 ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਹੋਵੈ ਸਾਇ ਜੁ ਹੋਇ ਨਿਰਾਣਾ ॥
 ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਛਾਡਿ ਸਿਆਣਪ ਹੋਇ ਇਆ
 ਣਾ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਖਸਮੇ ਦਭਾਵੈ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ॥
 ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਖਿ ਲੁਭਾ ॥

ਨਾ ਹਉਤਿ ਸੁਦਿ ਰਹੁ ਦਾਰਿਆ ਚਲਾਨੁ ਜਾਇ ਜੁਗਤਿਆ
 ਹਮਾਣਾ ਦੀਨੁ ਵੀਰ ਰਗੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥੩॥ ਹਉਤਿ ਸੁਧੇ
 ਲਿਖੁ ਮਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਵੇਗਰੀ ਬੀਆਵੇ ॥ ਹਉਤਿ ਸੁ
 ਧੇ ਲਿਖੁ ਮਾਇਆ ਪਰਨਾਰੀ ਦੇ ਨੇਕੁ ਨ ਜਾਵੇ ॥ ਹਉਤਿ ਸੁ
 ਧੇ ਲਿਖੁ ਮਾਇਆ ਪਰਦਰ ਬੈਠੇ ਹਥੁ ਨ ਲਾਵੇ ॥ ਹਉਤਿ ਸੁ
 ਧੇ ਲਿਖੁ ਮਾਇਆ ਪਕਨੀਦ ਸੁਣਿਆ ਪੁਹਾਵੇ ॥ ਹਉ
 ਤਿ ਸੁਧੇ ਲਿਖੁ ਮਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਠੀ ਪਦੇ ਸੁਕਾਵੇ ॥
 ॥ ਹਉਤਿ ਸੁਧੇ ਲਿਖੁ ਮਾਇਆ ਬੈਠੇ ਸਦੇ ਬੈਠੇ ਹੀ ਪਾਵੇ ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਸਹਜੁ ਸਮਾਵੇ ॥ ੪ ॥ ਹਉਤਿ ਸਦੇ ਚਉਖੰ

ਨੀਐ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸ ਦੇ ਚਉਖੀ ਨੀ ॥ ੧੦੫ ॥
ਐਵੁ ਜਾਤਾ ਉਨ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ॥ ਹਉ ਤਿਸ ਦੇ ਚਉਖੀ ਨੀ ਐ ॥
ਅਉ ਗੁਣ ਕੀ ਤੇ ਗੁਣ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸ ਦੇ ਚਉਖੀ ਨੀ ॥
ਐ ਅੰਦਰਿ ਸੋ ਨਾਮ ਖਵਾਣੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸ ਦੇ ਚਉਖੀ ਨੀ ॥
ਐ ਆਪੁ ਠਗਾ ਏਕੋ ਕਾਭਾਣੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸ ਦੇ ਚਉਖੀ ਨੀ ਐ ॥
ਰਉ ਪਕਾਰ ਕਰੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਲਉ ਬਾਣੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚਿ ॥
ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੁ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੈ ॥ ਗੁਰਪੂਰਾ ਗੁਰਸ ਬਾਹਿਸਿ ॥
ਵਾਣੈ ॥ ੫ ॥ ਹਉ ਸਦਕੈ ਤਿਨ੍ਹ ਗੁਰਸਿ ਖਾਂਸਤਿ ਗੁਰਨੈ ਮਾਣਿ ॥
ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉ ਸਦਕੈ ਤਿਨ੍ਹ ਗੁਰਸਿ ਖਾਂਕਰਨਿ ਉ ॥

卷之四

ਵਖਾਣਦਾ ਚਤੁਰਮੁਖੀ ਹੋਇ ਪਰਾਸਿ ਆਨਾ ਠੋਕਰੇ ਸਮ ॥ ੧੦੬ ॥
 ਸ੍ਰਾਇਦਾ ਦੇਖਿ ਸਰਬਤੀ ਰੂਪ ਲੁਕਾਣਾ ਚਾਰੇ ਵੇਰ ਗਵਾਇ
 ਕੋ ਗਰਬੁ ਗਰੂਰੀ ਕਰਿ ਪਛੁਤਾਣਾ ਅਕਬ ਕਬਾਨੇ ਤਨੇ ਤਵ
 ਖਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸਨ ਲਏ ਅਵਤਾਰ ਵਸ ਦੇਹ ਵਿਰੋਧ ਜੋ ਧਰਮ
 ਘਾਰੇ ਅਛ ਕਛ ਦੇਹ ਹਰੂਪ ਹੋਇ ਨਗ ਸਿੰਘ ਬਾਵਨ ਬਥੁ
 ਧਾਰੇ ਪਰਸਾਮੁ ਰਾਮਾ ਕਿਸਨ ਹੋਇ ਕਿਲਕ ਕਲੀਕੀ ਅਤਿ
 ਅਹੰਕਾਰੇ ਖੰਡੀ ਮਾਰਿ ਇਕੀ ਹੰਦਾਰ ਰਾਮਾ ਇਨ੍ਹ ਕਰਿ ਭਾਰ ਬ
 ਭਾਰੇ ਕਾਂ ਅਕਰੇ ਧੁਨ ਸਾਧਿ ਓਲੋਭੁ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਮਾਰੇ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੋਇ ਆਸਾ ਪਸੰਗਾ ਤਿਸੁ ਲੀਗਨ ਸਾਰੇ ॥

॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਕਰਵਿ ਕਰੋ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾਰੇਉ ਮਉ ਧੂਤੋ ਹੋਇਤ ॥
ਮਸਾ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਭੋਰੇ ਭੂਤ ਕਸੂਤ ਵਿਚਿ ਖੇੜ ਪਾਲ
ਬੇਤਾ ਠਾਧਿ ਕਾਣੈ ॥ ਅਕੁ ਧਤੂਰਾ ਖਾਵਣਾ ਗਤੀ ਵਾਸਾ ਮਨੀ ਮ
ਸਾਣੈ ॥ ਪੈਨੇ ਹਾਥੀ ਸੀਹ ਖਲਾ ਡਢੈ ਭਵਾਇ ਕਰੇ ਹੋਰਾਣੈ ॥ ਨਾਥ ॥
ਨਾਥੁ ਸਵਾਇ ਦਾ ਹੋਇ ਅਨਾਥੁ ਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਸਿਰਠਿ ਸੰ
ਘਾਰੈ ਤਾਮਸੀ ਜੋਗਨ ਭੋਗਨ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸਿਗਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਇੰਦਰੀ ਇੰਦ
ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਰਾਜ ਕਮਾਵੈ ॥ ਚਉਦਹ ਇੰਦ੍ਰਾਵਿਣਾ ਸਕਾਲ ਬ੍ਰ
ਹਮੇਵਾ ਇਕੁ ਦਿਵਸੁ ਦਿਹਾਵੈ ॥ ਧੀਧੀਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਰੈ ਕਲਮ

ਸਦਾਇਕੁਰੇਮੁਛਿਜਾਵੈ॥ ਸੇਸਮਹੇਸਵਖਾਣੀਅਨਿਚਿਰੰਜੀ ੧੦੭
 ਵਹੋਏਸਾਂਤਿਨਾਮਾਵੈ॥ ਜੋਗਭੋਗਜਪਤਪਘਟੇਲੋਕਵੇਦ
 ਸਿਮਰਦਿਨਸੁਹਾਵੈ॥ ਆਪੁਗਣਾਇਨਸਹਚਿਸਮਾਵੈ॥ ੧੦
 ॥ ਨਾਰਦਮੁਨੀਅਖਾਇਦਾਅਗਮੁਜਾਣਿਨਧੀਰਜੁਆਣੇ
 ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਸਲਾਤਿਮਜਲਸੇਕਰਿਕਰਿਦੁਗਣੀਆਖਿ
 ਵਖਾਣੈ॥ ਬਾਲਬੁਧਿਸਨਕਾਰਿਕਾਬਾਲਸੁਭਾਉਨਦਿਰਤੀਹ
 ਏ॥ ਜਾਇਬੈਕੀਠਕੋਗਧੀਕਰਿਦੇਸਰਾਪੁਇਜੋਬਿਜੋਧਿਕਾ
 ਏ॥ ਅਹੀਮੇਉਸੁਕਵੇਉਕਰਿਗਰਭਵਾਸਿਹਉਮੇਹੋਗਣੇ॥ ਚ
 ਦਸੂਰਜੁਅਭਿਲੀਗਭੁਰੇਉਦੈਅਸਤਾਦਿਚਿਅਵਣਜਾਣੈ॥

॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਵਿਚਿ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਿਤੋ
ਖੀਆ ਜਤ ਸਤ ਜੁਗਤਿ ਸਿਤੋ ਖਨ ਜਾਤੀ ॥ ਸਿਧ ਨਾਥ ਬਹੁਪੰ
ਥਕਾਰਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਕਰਨਿ ਕਰਮਾਤੀ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਸੰਸਾਰ
ਚਿਖਹਿ ਖਹਿ ਮਰਦੇ ਕੁਰਮਿ ਭੁਰਾਤੀ ॥ ਛੇ ਅਵਰ ਸਨੋਹਾਇ ਵ
ਰਤਿ ਆਬਾਹਰ ਵਾਟ ਉਚਾਟ ਜਮਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਨ ਅ
ਵਰਨ ਹੋਇ ਰੰਗ ਸੁਰੰਗ ਤੀਬੋਲ ਸੁਵਾਤੀ ॥ ਛੇ ਅਰੁ ਤਿਬਾਰ ਹ
ਮਾਹਾ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰ ਸਨੁ ਸੁਝੁ ਸੁਝੁਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁ
ਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਪਰਾਤੀ ॥ ੧੨ ॥ ਪੀਠਿ ਤਤ ਪਰਵਾਣੁ ਕਰਿ ਧ
ਰਮ ਸਾਲ ਧਰਤੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਧਰਤੀ ਧਰਿ

ਧਰਤੀ ਅੰਦਰ ਧਾਰਿਆ ਪਾਣੀ ਸਿਰਤ ਲਵਾਏ ਰੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧੨ ॥
 ਨਿਹਚਲਾ ਚਿਤ ਨਿਵਾਸੁ ਬੀਬਾਣੀ ਪਾਰ ਉਪਕਾਰੀ ਸੁਫਲ
 ਫਲਿ ਵਟਵਗਾਇ ਸਿਰ ਨਿਵਰਸਾਣੀ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਵਣ
 ਸਪਤਿ ਚੰਦਨ ਹੋਇ ਵਾਸੁ ਅਹਕਾਣੀ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿ
 ਵਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਾਣੀ ਅਬਿ
 ਗਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਅਕਥਕ ਹਾਣੀ ॥ ੧੩ ॥ ਧੂਪੁ ਹਿਲਾ ਦੁਭ
 ਭੀ ਖੋਣੁ ਅੰਬਰੀ ਕੁਬਲਿ ਜਨ ਕਵਖਾਣਾ ਰਾਜਕੁਮਾ
 ਰ ਹੋਇ ਰਾਜਸੀਆ ਸਾਬੀ ਧੀ ਚੰਦ ਦਿਤਾਣਾ ਧੂਮਤ ਰੇਣੀ
 ਚੰਦੁਆ ਪੀਊ ਫਰੀ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਰਣਾ ਭੇਦੁ ਭਭੀ ਖਣੁ

ਠੀਕ ਲੈ ਅੰਬਰੀ ਕੁਲੈ ਚਕੁ ਲੁਭਾਣਾ ਪੇਰੁ ਕੜਾ ਹੋ ਜਨ ਕਦਾ
 ਕਰਿ ਪਾਖੀ ਡਿਧਰਮੁ ਧੀਕੁ ਲਾਅਮਾ ਪੁਗਣਾ ਇਵਿਗੁ ਚਣਾ
 ਦਰਗਹ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ਨਿਮਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਤਿ ਪ
 ਰਵਾਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਲਜੁ ਗਨਾ ਮਾਭੁ ਗਤੁ ਹੋਇ ਫੇਰਿ ਦੇਹੁ ਰਾਗਾ
 ਇਜੀਵਾਈ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰ ਵਖਾਣੀ ਐਬੀ ਦੀਖਾਨੇ ਤੇਊ ਮਿ
 ਜਾਈ ਧੀਨ ਜਟੁ ਉਧਾਰਿਆ ਸਧਨ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕਸਾਈ
 ॥ ਜਨੁ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਾਭੋ ਹੋਇ ਚਹੁ ਦਰਨਾ ਵਿਚਿ ਕਰਿ ਵਡਿਆ
 ਈ ਬੇਲੁ ਹੋਆ ਮਧਿ ਮਾਤਮੀ ਸੈਲੁ ਨੀਚ ਕੁਲਾ ਅਦਰਿ ਨ
 ਈ ਪੇਗੀ ਪੇਖਾ ਕੋਹੋਇ ਗੁਗ ਸਿਖਾਂ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਸਮਾਈ ਅ

ਲਖੁਲਖਾਇਨਾਮਲਖੁਲਖਾਈ॥੧੫॥ਸਤਿਨੁਗੁਭਿਤ
 ਮੁਆਖੀਐਇਕੁਫੇੜੈਸਤੁਦੇਸੁਦੁਹੇਲਾ॥੩੩॥ਨਗਰੀਪੀੜੀ
 ਐਵੁਆਪੁਰਿਵੈਸੁਵਿਧੁਸਕੁਦੇਲਾ॥ਕਲਿਨੁਗਸਚਨਿਆ
 ਉਹੈਜੋਬੀਜਿਸੋਲੁਣੈਇਕੇਲਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਸ
 ਬਦਸੁਗਤਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਦੇਲਾ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁਵਿਕੁ
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਥੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਨੇ
 ਹੁਨਵੇਲਾ॥੧੬॥ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੁਕਾਰਿਜੋਤਿਸਰੂਪਅਨੂ
 ਪ੍ਰਾਦਿਖਾਇਆ॥ਵੇਦਕਤੇਬਅੰਗੋਚਰਾਵਾਹਗੁਰਗੁਰਸਬ
 ਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਮਹਾਬਾਰਣਕਵਲ

੧੦੮

ਸਰਣ ਗਤਿ ਆਇਆ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਅ ਪਰਸ ਜਗੀਅ
 ਸਟਧਾਤੁ ਇਕਧਾਤੁ ਕਰਾਇਆ ਪੇਰੀ ਪਾਇ ਨਿਵਾਇ ਕੇਹ
 ਉਰੋਗ ਅਸਾਧੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹੁਕਮ ਰਜਾਈ ਚਲਣ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਗਾਠੀ ਗੁਰ ਚਲਾਇਆ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਬਣ ਬਣਾਇਆ
 ॥੧॥ ਜੀਮਣੁ ਮਰਣੁ ਬਾਹਰੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਾਗੀ ਦ੍ਰਿਚੀ
 ਏਯਾ ਭਾਉ ਭੁਗਤਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਸਚ ਖੀਡਿ ਵ
 ਸਾਏਆ ਨ ਸੋਰੇ ਵਰ ਪਰਮ ਹੀ ਸਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿ
 ਵਲਾਏ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਵਣ ਸਪਤਿ ਅਫਲ ਚੰਦਨ ਮਹਕਾਏ
 ॥ ਭਵ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਹੋ ਪਰਵਾਰ ਸਧਾਰ ਲਿਘਾਏ ॥
 ਇ

॥ ਲਹਾਰਿ ਤਰੰਗੁ ਨਾਵਿਆ ਪਈਆ ਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਰਹਾ ॥ ੧੧ ॥ ਧੀਨੁ ਗੁਰੂ
 ਏਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਧੀਨੁ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰਸਿਖ ਧੀਨੁ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਵੇ ਸੁਕਰਾਇਆ ਸਤਿਗੁ
 ਰਦਰਸਨੁ ਧੀਨੁ ਹੋ ਧੀਨੁ ਦੇਸਾਦਿ ਗੁਰਧਿਆਨੁ ਧਰਾਇਆ ॥
 ॥ ਧੀਨੁ ਧੀਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧੀਨੁ ਸੁਗਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਜੁਣ
 ਇਆ ਚਰਣ ਕਵਲੁ ਗੁਰ ਧੀਨੁ ਧੀਨੁ ਧੀਨੁ ਮਸਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰ
 ਣੀਠਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰ ਓਪਦੇ ਸੁਹੇ ਧੀਨੁ ਰਿਦਾ ਗੁਰ ਮਤਿ
 ਵਸਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਮਤੇ ਧੀਨੁ ਮੁਹਤੁ ਜਿਤੁ ਮ
 ਪਿਓ ਪੀਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਮਜਰੁ ਜਗਾਇਆ ॥

੧੧੦

॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹੋ ਸਾ ਪਸੰਗੁ ਸੋ ਭਾਣੁ ਹਰਿ ਤਰੀਗਾ ਅੰਤੈ ਲੋ ॥ ਮ
 ਟਕ ਮੋਤੀ ਹੀਰਿਆ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਾ ਅਵੇ ਸੁ ਅਮੋ ਲੋ ॥ ਰਾਗ ਰਤ
 ਨ ਅਨਹਦ ਪੁਨੀ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਅਗਮ ਅਲੋ ਲੋ ॥ ਰਿ
 ਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਸਭ ਗੋਲੀਆਂ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਗੋਲੇ ਲੋ ॥ ਏ
 ॥ ਲਖ ਲਖ ਚੰਦ ਚਗਾ ਚੀ ਲਖ ਲਖ ਅਮੀ ਮੂਰਤ ਪੀਚ ਨਿ
 ਧੋ ਲੋ ॥ ਕਾਮ ਧੋ ਨ ਲਖ ਪਾਰਜਾਤੁ ਜੀਗਣ ਅੰਦਰਿ ਚਰਨਿ ਅ
 ਰੋ ਲੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਬੋਲਾ ਅਬੋਲੋ ॥ ੨੦ ॥

॥ ੧੨ ॥ ਥਾਰਾਂ ॥

॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦੀ ਗਾਖੜੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ॥

੧੧

॥ ਪੀਰਾਂ ਪੀਰ ਵਖਾਣੀ ਮੇ ਗੁਰ ਗੁਰ ਵਖਾਣੀ ਗੁਰ ਚੇਣਾ ਚੇ
 ਠਾ ਗੁਰ ਕਰਿ ਚੇ ਜਾਵੇ ਡਾਣੀ ॥ ਸੇ ਗੁਰ ਸੇਈ ਸਿਖੁ ਹੈ ਜੋ ਤੀਜੇ
 ਤਿਸਾਮਾਣੀ ॥ ਇਕ ਗੁਰੁ ਇਕੁ ਸਿਖੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਾ ਸਿਦਾਣੀ ॥
 ॥ ਮਿਹਰਮੁਹਬਾਤਿ ਮੇਲੁ ਕਰਿ ਕੁਠਿ ਭਾਉ ਸੁਭਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਹੈ ਪੀਰ ਪੀਰ ਹੁਕੇਈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ
 ਚੇਣਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੇਈ ॥ ਸਰਸਨਾਦਿ ਸਾਹਿਬੀਆਨੁ
 ਧਰਿ ਗੁਰ ਮੁਰਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸ
 ਤ ਸੀਰੀ ਵਿਲੇਈ ॥ ਵਾਹ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਹੈ ਜਪਿ ਹਉ ਮੇਖ
 ਈ ॥ ਅੰਪੁਗਵਾਏ ਮਾਪਿ ਹੈ ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਪਰੇਈ ॥ ੨ ॥ ਵ

੧੧੧

ਰਸਨਾਦਿ ਸਾਟਿ ਸੰਜੋਗ ਹੋਏ ਭ੍ਰਾਣਿ ਸੰਜੋਗੀ ਆਸ ਬਦ ਸੁਰ
 ਤਿ ਬੈਰਾਗੁ ਹੋ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਰੋਗੀ ਮਨ ਬਚ ਕਰ ਮਨ ਭ
 ਰਮੁ ਹੋ ਜੋਗੀ ਸਰੁ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਪਿਆਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰ ਪੀਵਣੁ
 ਸਭੋਗੀ ਗਰੀਮਾਨੁ ਧੀਮਾਨੁ ਸਿਮਰਣੁ ਮਿਲੇ ਪੀਆਪਿਥ
 ਅਸੋਗੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮੁ ਰਸੁ ਕਿਉ ਅ
 ਖਿਵਖਾਣੇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣੁ ਥਹੁ ਸਾਉਨ
 ਜਾਣੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਮਿਲਿ ਕਾਬਿਵੇਦ ਪੁਰਾਣੇ ॥
 ॥ ਚਾਰਿ ਕਤੇਬਾ ਆਖੀਆਨਿ ਦੀਨੁ ਸਲਾਮਾਣੇ ॥ ਸੇਖੁ ਨਾ
 ਗੁਸਿਮਰਣੁ ਕਰੈ ਸਾਂਗੀ ਤ ਸੁਹਾਣੇ ॥ ਅਨਹਦ ਨ ਦਾ ਅਸੀ

ਪੀਵਣੁ

॥ ११२ ॥
 ਪਸੁ ਤਿਹੋ ਏਹੋ ਰਾਣੀ ਅਕਥਕਥਾ ਕਰਿ ਨੇਤ ਨੇਤ ਪੀਲਾਏ
 ਭਾਣੀ ॥ १॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸੁ ਪਦੁ ਲੁਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਰਸਹੋਰਾ
 ਣਾ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਰਸਦੇ ਵਿਸਮਾਦਾ ਵਿਡਾਣਾ ਨਿਧੁ
 ਰਧਾਰਹ ਜਾਰਹੋ ਇਥੈ ਚਕਤ ਭੁਲਾਣਾ ਏਕਾ ਪਿਗੁਲਾਸੁ
 ਪਮਨਾਸੇ ਹੰਨ ਸਮਾਣਾ ਵੀਹਾਏ ਕੀਹ ਚਕਾਓ ਚਕਿ ਪਰਚ
 ਪਰਵਾਣਾ ਪੀਤੋ ਬੋਲ ਨਹੀਘਈ ਆਖਾਣ ਵਖਾਣਾ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਗਲੀ ਸਾਦਨਾ ਅਵਈ ਨਿਚਰੁ ਮੁਹੁ ਪਾਣੀ ਮੁਹੁ ਭਰੀ ਅੰਧੇ
 ਕਿਓ ਬੋਲੀ ਅੰਰਸ ਜੀਭਰ ਸਾਣੀ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਸਿਮਰ
 ਟੁਓਲੀ ਪਿਨਹਿ ਨਦਾਰਿ ਨਿਹਾਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪੰਥਨ ਸੁਧਈ

ਅਲਖਸਤੁਖਿਅਠੀ। ਰੁਗਮਗਚਾਨੁਢਾਨਹੇਗੁਰ
 ਮਾਤਿਨਿਰਾਣੀ। ਚਾੜ੍ਹਿਆਰੰਦੁਨਲੁਕਈਢਕਿਜੋਤਿਕੁਨਾਣੀ
 ॥੬॥ ਲਖਲਖਬਾਵਨਰੰਦਨਾਣਖਅਗਰਮਿਲੀਦੇ॥
 ॥ ਲਖਕਪੂਰਕਧੁਰੀਅੰਮਬਿਰਮਹਕੀਦੇ॥ ਲਖਲਖਗ
 ਓੜ੍ਹੇਮੇਦਮਿਲਿਕੇ। ਸਰਚਮਕੀਦੇ॥ ਸਰਧੁਰੀਧਰਲਾਇਕੇ
 ਅਰਗਜਾਕਰੀਦੇ॥ ਲਖਅਰਗਜੇਫਲੇਲਫੁਲਫੁਲਵਾ
 ਵੀਸੀਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਾਪਿਰਮਰਸੁਵਾਸੁਨਲਹੀਦੇ
 ॥੭॥ ਰੂਪਸਰੂਪਅਨੂਪਲਖਾਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਵਸੀਦੇ॥ ਰੰਗਬਿ
 ਰੰਗਸੁਰੰਗਲਖਬੈਕੁੰਠਰਹੀਦੇ॥ ਲਖਜੋਬਨਸੀਗਾਰ

ਲਖ ਲਖ ਵੇਸ ਕਰੀ ਦੇ ॥ ਲਖ ਦੀਵੈ ਲਖ ਤਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ १੧੩
 ਰਜਰੀ ਦੇ ॥ ਰਤੁ ਨ ਜਵਾਹਰ ਲਖ ਮਣੀ ਨਗਮ ਗਟ ਹਰ ਕੀ
 ਦੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪ੍ਰਿਯਮ ਰਸ ਜੋਤੀ ਨ ਪੁਜੀ ਦੇ ॥ ੮ ॥
 ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਗ੍ਰਿਥਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਲਖ ਕਰੋੜੀ ॥ ਲਖ
 ਪਾਰਸ ਲਖ ਪਾਰਜਾਤ ਲਖ ਲਖ ਮੀਜੋੜੀ ॥ ਲਖ ਚਿੰਤਾ
 ਮਣਿਕਾ ਮਧੇਨੁ ਚਤੁਰੰਗ ਚਮੋੜੀ ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਹੀਰਿਆ
 ਨਿਰਮੋਲ ਮੋਰੋੜੀ ॥ ਲਖ ਕਾਵਿ ਲਾਸ ਸੁਮੇਰ ਲਖ ਲਖ ਰਾਜ
 ਬਹੋੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪ੍ਰਿਯਮ ਰਸ ਮੁਖ ਮੁਖ
 ਸੁਖੋੜੀ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਲੱਖ ਲੱਖ ਲੱਖ ਲੱਖ

ਰਿਤਰੰਗਾਨਾਨਾਖਦਰੀਆਉਸਮਾਉਕਰਿਲਖਲਹਰੀਅੰ
 ਗਾਨਾਨਾਖਦਰੀਆਉਸਮੁੰਦਵਿਚਿਲਖਤੀਰਬਰੀਗਾਨਾਨਾ
 ਖਸਮੁੰਦਗੜ੍ਹਾਨੁਵਿਚਿਬਹੁਰੰਗਾਬਿਰੰਗਾਨਾਨਾਖਗੜ੍ਹਾਨੁ
 ਤਰੰਗਾਨੁਵਿਚਿਲਖਮੰਸੁਕਿਣੰਗਾਨਾਪਰਮਪਿਆਨਾਪੀ
 ਵਣਕੋਬੁਰਾਨਚੰਗਾ॥੧੦॥ਇਕਕਵਾਉਪਸਾਉਕਰਿਓਅੰ
 ਕਾਰੁਸੁਣਾਇਅਮਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰਿਲਖਬ੍ਰਹਮੰਡਬਣ
 ਇਅੰਪੀਜਿਤਤਉਤਿਪਤਿਲਖਤੈਲੋਅਸੁਹਾਇਅੰ
 ॥ਜਲਬਲਾਰੀਰਿਤਰਵਰਸਫਲਦਰੀਆਵਰਨਾਇਅੰ
 ॥ਨਾਖਦਰੀਆਉਸਮਾਉਕਰਿਤਿਲਤੁਲਨਤੁਲਾਇਅੰ॥

॥ ਕੁਦਰਤਿ ਇਕ ਅਤੇ ਲਵੀ ਲੇਖਾ ਨਾ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ੧੧੪
 ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੀਐ ਕਾਦਰੁ ਕਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਸੁਖ ਫਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਭਾਈ ॥ ਪਾਰਵਰੁ ਅ
 ਪਾਰਹੈ ਕੋਆਇ ਨ ਜਾਈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪਰਜੀਤ ਨਹਿ ਪਰ
 ਮਾਦਿ ਵਡਾਈ ॥ ਹਾ ਬਿਨ ਪਾਇਆ ਥਾਹ ਦੀ ਮਸਗਾਹ ਸਮਾ
 ਈ ॥ ਪਿਰਮਾਪਿਆ ਲੇਬੁ ਦਾਇਕ ਕਿਨ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅਗ
 ਮਰੁ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੈਧ ਗੁਰਮੁਖ ਲਖੁ ਲਖਾਈ ॥ ੧੨ ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਤਿਲੁ ਅਲਖੁ ਅਲੇਖੇ ॥
 ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜ਼ੂ ਨਿਦਿ ਚਿਜੀ ਅਜੀਤ ਵਿਸੇਖੇ ॥ ਸ

ਰੁਨਾਦੀਹੋਮਾਵਣੀਬਹੁਬਿਧਿਬਹੁਭੇਖੋਰੋਮਰੋਮਿਲਖਲ
 ਖਾਸਿਰਮੁਹਲਖਸਰੇਖੋਲਖਲਖਮੁਹਿਨੀਕੁਕਰਿਸੁਣਿ
 ਬੇਲੇਦੇਖੋਸਿਖਅਸਿਖਾਇਕੀਹਵੀਹਸਮਸਰਿਨਨਿਮੇਖੋ
 ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਪਿਗੁਰਸੁਹੋਇਗੁਰਸਿਖਮੇ
 ਲਾਸਬਦਸੁਗਤਿਪਰਚਾਇਕੀਨਿਤਨੇਹਨਦੇਲਾਵੀਹ
 ਇਕੀਹਚੜ੍ਹਾਉਚਕ੍ਰਿਸਿਖਗੁਰਗੁਰਚੇਲਾਅਪਿਉਪੀ
 ਐਅਜਰੁਜਰੋਗੁਰਸੇਵਸੁਹੇਲਾਸੀਵਦਿਆਮਾਰਿਚਲ
 ਣਹਾਰਿਨਿਣੇਵਹੇਲਾਸਿਲਾਅਲੂਣੀਚਟਣੀਲਖਾਮੀ
 ਮਿਤਪੇਲਾ॥੧੪॥ਪਾਣੀਕਠਨਡੋਬਈਪਾਲੇਦੀਲਜੇ ॥

॥ ਸਿਰਕਲਵਤੁਪਰਾਇਕੋ ਸਿਰਚਕੁਆਤੁਜੋ ਲੋਰੇਜੜੀ ੧੧੫
 ਅੰਬੋਹਿਬਾਭਾਰਿਭਰੇਨਤਜੋ ਪੇਟੈਅੰਦਰਿਅਗਰਖਤਿ
 ਸੁਪੜਦਾਕਜੋ ਅਗਰੇਰੋਬੈਜਾਇਕੋਨਿਰਮੋਲਕਧਜੋ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਗਰਿਚਲਣਾਛੁਡਿਖਬੈਸਜੋ ੧੧੫ ॥ ਖਾਣਿ
 ਓਖਣਿਕਾਦਿਆਣਦੇਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾ ਜਉਹਰੀਅੰਹ
 ਥਿਆਵਦਾਉਇਗਹਿਰਗੀਤੀਰਾ ਅਜਲਸਅੰਦਰਿਦੇ
 ਖਦੇਪਾਤਿਸਾਹਵਜੀਰਾ ਮੁਲੁਕਰਨਿਅਜਮਾਇਕੋਸਾਹ
 ਮਨਧੀਰਾ ਅਹਰਣਿਉਤੈਗਖਿਕੋਪਣਪਾਉਸਰੀਰਾ
 ॥ ਵਿਰਲਾਹਠਰਹਾਵਦਾਦਰਗਹਗੁਰਪੀਰਾ ੧੧੬ ॥ ਤਰਿ

ਭੁਬੈਰੁ ਬਤਰੈ ਪੀਪਿ ਰਮਾਪਿਆਲਾ ਜਾਇ ਹਾਰੈ ਹਾਰੈ ਜਿਏ
ਏਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਣਾ ਮਾਰਗੁ ਖਿਡੈ ਪਾਰੈ ਭਵਜਲੁ ਭਰ
ਨਾਨਾ ਫਲਹੁ ਨਿਕਾ ਅਖੀਐ ਗੁਰਪ੍ਰਿਥੁ ਨਿਰਾਣਾ ਹਥਿ
ਬਜਰੁ ਭਾਰੈ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੁਰਾਣਾ ਗੁਰਮਾਤਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
ਕੈ ਸਿਖੁ ਜਾਇ ਸੁਖਾਣਾ ॥ ੧੧ ॥ ਧਰਤਿ ਵਕੈ ਵਕੈ ਬੀਓਹੋਇ
ਜਾਕੈ ਅੰਦਰਿ ਜੀਐ ਹੋਇ ਬਹੁ ਟਾਚੁ ਹਰਹਾਮੂਲ ਭੁਲ ਪਰੀਐ
॥ ਬਿਰਖ ਅਕਾਗ ਬਿਬਾਰੁ ਕਰਿ ਬਹੁ ਜਟਾ ਪਲੀਐ ਜਟਾ ਲਟਾ
ਮਿਲ ਪਰਤਿ ਦਿਚਿ ਹੋਇ ਮੂਲ ਅਗੀਐ ਛਾਵ ਪਣੀ ਪਤ ਸੋਹ
ਟੇਟ ਲਟਾ ਪਲਾਪੀਐ ਫਲ ਫਲਾ ਅੰਦਰਿ ਬੀਅ ਬਹੁ ਗੁਰ

ਸਿਖ ਸਰੀਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਇਕੁ ਸਿਖੁ ਦਾਇਸਾ ਧਰੰਗੁ ਪਜਿ ਪਰਮੇ ॥ ੧੧੬ ॥
 ਸਰੁ ॥ ਨਉ ਅਗਨੀ ਲਾ ਅਨੀ ਲਾ ਸੁਨਾ ਅਵਤਾਰ ਮਹੇ ਸੁਰਾ ਵੀਹਇ
 ਕੀਹ ਅਸੀਖ ਸੀਖ ਮੁਕਤੇ ਮੁਕਤੇ ਸੁਰਾ ਨਗਾਰਿ ਨਗਾਰਿ ਸੇਸ
 ਹੀਸਾ ਸਿਖ ਦੇਸ ਦੇਸ ਲਖੇ ਸਰੁ ॥ ਇਕੁ ਦੁਬਿਰਖ ਹੁਲਖ ਫ
 ਲ ਫਲ ਬੀਅਲੇ ਮੇ ਸੁਰਾ ਭੋਗਾਂ ਤਿਰਾਜੇ ਸੁਰਾ ਜੇਗ ਜੁਗ
 ਤਿ ਜੇਗੇ ਸਰੁ ॥ ੧੯ ॥ ਪੀਰ ਮੁਗੀ ਦਾ ਪਰਹ ਕੀ ਵਣ ਜਾਰੇ ਸਾ
 ਹੋ ॥ ਸਉ ਦਾਇਕੁ ਹਟਿ ਹੋ ਸੇ ਸਾਰੁ ਵਿਸਾ ਹੋ ॥ ਕੋਈ ਦੇਰੈ ਕਉ
 ਰੀ ਅੰਕੋ ਦਮ ਉਗਾ ਹੋ ॥ ਕੋਈ ਰੁਪ ਯੋ ਵਿਕਣੈ ਸੁਨੀ ਈ ਏਕੋ
 ਰਾਹੋ ॥ ਕੋਈ ਰਤ ਨ ਵਣਿ ਜਦਾ ਕਾਰਿ ਸਿਫ ਤਿਸ ਲਾਹੈ ਵਣ

ਜਿਸੁ ਪਤਾ ਸਾਹ ਨਾ ਲਿਵੇ ਸਾਹੁ ਨਿਬਾਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਸਉਂ ਏਕੁ ਤੁਹਾਰਿ
 ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਅਉਗੁਣ ਲੋਗੁਣ ਦਿਕੈ ਦੋਰ ਨੈਦਾਸੁ
 ਰਾਸ ਫਲੁ ਕਰੈ ਸਿਮਲਾ ਬਿਰਖੁ ਸੋ ਦਰਨੁ ਮਨੁ ਰਾਵਾਂ ਸਿ
 ਸੁਦਾਸੁ ਨਿਦਾਸੁ ਕਰਿ ਕਾਊ ਹੀ ਸਨਉ ਰਾਘੁ ਪੁਸ਼ਪੁ ਸੁਸੁ ਸੁਸੁ
 ਦਾਸੀਖ ਮੋਤੀ ਰੂਪੁ ਰਾਵੈ ਦਕਤੋ ਬਹੁ ਬਾਹਰ ਗੁਰਸ ਬਦਿਹਨੁ
 ਰਾਖਾ ਖਉ ਪਮਾਉ ਪਮਾ ਕਰੈ ਉਪਮਾ ਨਦਖਾਣੈ ਲਖਮ
 ਹਿਮਾ ਮਹਿਮਾ ਕਰੈ ਮਹਿਮਾ ਹੋਰਾਣੈ ਲਖਮ ਹਾਤਮਾ ਮਹਾਤ
 ਮਾਨ ਮਹਾਤਮੁ ਜਾਣੈ ਲਖਉ ਸਤਾਤਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਉਸਤ
 ਤਿਨਾ ਸਿਫਾਣੈ ਅਮਾਦਿ ਪੁਰਖੁ ਮਾਦੇ ਸੁਹੀ ਮੇਮਾਣੁ ਨਿਮਾ

ॐ २२॥ ਲਖ ਮਾਤਿ ਲਖ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਲਖ ਚਤੁਰਾਣੀ ॥ ਲਖ
 ਲਖ ਉਕਤਿ ਸਿਆਣਪਾਂ ਲਖ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਲਖਾਰੀਅ
 ਨਾਧਿ ਮਾਨ ਲਖ ਲਖਾ ਸਿਮਰਣ ਗਾਣੀ ॥ ਲਖਾਵਿਦਿਆਲ
 ਖਾਇ ਸਰਜਪਤਿ ਤਮਿਤ ਕਮਾਣੀ ॥ ਲਖ ਭੁਗਤਿ ਲਖ ਲਖ
 ਭਗਤਿ ਲਖਿ ਮੁਕਤਿ ਮਿਲਾਣੀ ॥ ਜਿਉ ਤਾਰੇ ਦਿਹੁ ਉਗਵੈ ਅਨੇ
 ਰੁਗਵਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਿ ਫੁਲੁ ਮਗਮੁ ਹੈ ਹੋਇ ਪਰਮੁਸ
 ਖਾਣੀ ॥ ੨੩॥ ਲਖ ਅਚਰਜ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਅਚਰਜ ਹੋਰ
 ਣਾਵਿ ਸਮੁਹੋਇ ਵਿਸਮਾਦ ਲਖ ਲਖ ਚੋਜਾਵਿ ਡਾਣਾ ਲ
 ਖ ਅਵਭੁਤ ਪਰਮੁਦ ਭੁਤੀ ਪਰਮਾਵਭੁਤ ਭਾਣਾ ॥ ਅਬਿਗਤਿ

੧੧੧

ਗਤਿਅਗਾਧੋਧਾਮਪਰਿਪਰੁਬਾਣਾਮਕਥਕਥਾਮਜਪ
 ਜਪਣੁਨੇਤਨੇਤਵਖਾਣਾਮਾਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਹੋਕੁਦਗਤਿ
 ਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੨੪॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਣਬ੍ਰਹਮਗੁਰਨਾਨਕਦੇ
 ਉਗੁਰਾਮੰਗਦੁਗੁਰਾਮੰਗਤੇਸਚਸਬਦਸਮੇਉ॥ ਅਮਰ
 ਪਦੁਗੁਰਾਮੰਗਦੁਗੁਰਾਮਤਿਅਲਖਾਮਫੇਉਗੁਰਾਮਮਰ
 ਹੁਗੁਰਾਮਨਾਮਗਤਿਅਛਲਾਮਛੇਉਗੁਰਾਮਰਸਕਾਮਰ
 ਜਣੁਗੁਰਾਮਬਚਲਾਮਰਖੇਉਗੁਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰ
 ਕਾਰਣਕਰਣੇਉ॥ ੨੫॥ ੧੩॥

॥ ਤੇਰਾਂ

॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਨ ਉਗਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗ ੧੧੮
 ਤਿਸਚੁਥਾਉ ਸਬਾਦੇਵਖਾਣੀਐ ॥ ਵਰਗਹਸਚੁਨਿਅ ॥
 ਉਜਲਦੁਪੁਛਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਸਰਣੀਅਸਰਾਉਸੇਵਕਾ ॥
 ਣੀਐ ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿ ਸੁਣਿਗਾਉ ਅੰਦਰਿਆਣੀਐ ॥
 ॥ ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੇ ਜਾਉਮਾਣੁਨਿਆਣੀਐ ॥ ੧ ॥ ਚਾਰਿਦਰ
 ਨਗਰਸਿਖਸੰਗਤਿਅਵਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਾਵੇਖ
 ਅੰਤੁਨਪਾਵਣਾ ॥ ਤੁਲਿਨਾਮੰਮ੍ਰਿਤਹਿਖਕੀਰਤਨੁਗਾਵ
 ਣਾ ॥ ਚਾਰਪਦਾਰਥਾਉਖਭਿਖਾਰੀਪਾਵਣਾ ॥ ਲੇਖਅ
 ਲੇਖਅਲਖਿਸਬਦਕਾਮਾਵਣਾ ॥ ਸੁਸੁਨਿਰੂਰਭਾਵੇਖ

ਨਮਾਧੁੰਜਣਵਣਾ॥ ੨॥ ਮਾਦਿਪੁਰਖਮਾਦੇਸੁਮਣੁਪੁ
ਲਖਾਇਆ॥ ਮਨਹਦੁਸਬਦਮਦੇਸੁਮਘੜੁਪੜੁ
ਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਵੇਸਿਅਪਿਓਪੀਆਇਆ॥
॥ ਗੁਰਪੁਰੇਉਪਦੇਸਿਸਚਾਦਿਕਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੂਪ
ਤਿਭੇਸਨਦਿਅਪੇਮਾਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਨਦ
ਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਬਿਸਨੈਦਸਮਵਤਾਰਨਵਗਣ
ਇਆ॥ ਕਾਰਿਕਾਰਿਅਸੁਰਸੰਘਾਰਵਾਦੁਵਧਾਇਆ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮੇਵੇਵਦੀਚਾਰਿਅਪਿਸੁਣਾਇਆ॥ ਮਨਮਦਿਰਿਅ
ਹੀਕਾਰੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ ਮਹਾਦੇਉਣਾਇਤਾਰਤਾਮਸੁ

॥ २७३

ਤਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖਦੁਆਰਾ ਮਾਪੁ ਗਦਾਇਆ ॥
 ॥ १ ॥ ਨਰਦਮੁਨੀ ਅਖਾਇ ਗੱਲੁ ਸੁਣਾਇਆ ਠਾਇਤ ਬ
 ਗੀਖਾਇ ਚੁਗਲੁ ਸਦਾਇਆ ਸਨਕਾਦਿ ਕਦਰਜਾਇਤਾਮ
 ਸੁਆਇਆ ਦਸਾਮਦਤਾਰ ਕਰਾਇ ਜਨਮ ਗਲਾਇਆ ॥
 ॥ २ ॥ ਨਿਸੁਕੁਜਾਇਆ ਮਾਇਦੁਖ ਸਹਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁ
 ਖਟਲੁ ਖਾਇ ਅਜਰੁ ਜਗਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਧਰਤੀ ਨੀਵੀਰੇ
 ਇਚਰਣ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਚਰਣ ਕਵਲੁ ਰਸੁ ਭੋਇਆ ਪੁ
 ਗਦਾਇਆ ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਇਛੁ ਇਛੁ ਇਆ ॥
 ॥ ੩ ॥ ਧੀਰੁ ਧਰਮੁ ਸਮੋਇ ਸੀਤੋ ਪੁਸਮਾਇਆ ਜੀਵਣੁ

੧੧੯

ਮੰਖ ਰਵੇ ਸੁ ਠਾਇਗੇ
 ॥ ੧੧੯ ॥

ਗਤੁ ਪਰੋਇ ਰਿਜ ਕੁਪੁ ਜਾਇਆ ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ਗੁਰਮੁ
 ਖਜਾਇਆ ॥ ੬॥ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਪਾਣੀ
 ਐਸਾ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਨਹਿ ਚਾਨਿ ਰਮਲ ਜਾਣੀ ਐਸਾ ਸਹਦਾ ਬ
 ਹਣੀ ਖਿਚਾਨਿ ਵੈ ਨੀਵਾਣੀ ਐਸਾ ਮਨ ਮੇਲੀ ਪੁਲਿ ਮਿਚਿ
 ਸਭ ਗੰਗਾ ਆਣੀ ਐਸਾ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਹਿ ਵਿਚਿ ਦਰਿ ਪਰਵਾ
 ਣੀ ਐਸਾ ਪਰਥਿ ਪਕਾਰ ਸਰਚਿ ਭਗਤਿ ਨੀਸਾਣੀ ਐਸਾ ॥ ੧॥
 ॥ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਰੁਖਾ ਸਿਰਤ ਲਵਾਇਆ ਆਪਿ ਸਹੀ ਦੇ ਦੁਖ
 ਜਗੁ ਵਰਸਾਇਆ ਟੂਲ ਦੇਣਾ ਹਨਿ ਰੁਖ ਵਟ ਵਟ ਗਾਇ
 ਆਛਾ ਵਧਾਈ ਬਹੁ ਸੁਖ ਮਨੁ ਪਰਚਾਇਆ ਵਦਨਿ

ਆਇ ਮਨੁ ਖਾ ਆਪੁ ਤਛਾਇ ਆਗਵਿ ਰਲੇ ਹੀ ਸਨ ਮੁਖ ਭ ੦੧੨੦
 ਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਰੁਖ ਹੁਪਰ ਛਵਾਇ ਬੰਸੁ ਬੰਸੁ ਆਇਆ
 ॥ ਸਿਰ ਕਰਵੇ ਰੁਪਰਾਇ ਬੇਰੁਪ ਛਾਇਆ ॥ ਲੇਹੇ ਨਾਣ
 ਜੜਾਇ ਪੁਰਤਰਾਇਆ ॥ ਲਖ ਲਹਰ ਦਰੀਆਇ ਪਾ
 ਰਿਲੀਘਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਭੈ ਭਾਇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ
 ਆਗਇ ਕਸਾਪਿ ਛੇਲਾਇ ਲਖ ਛੁਡਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਘਾਟੀ
 ਤਿਲ ਪੀੜਾਇ ਤੇਲੁ ਕਢਾਇਆ ॥ ਦੀਵੇ ਤੇਲੁ ਜਲਾਇ
 ਅਨੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਸੁ ਮਸਵਾਣੀ ਪਾਇ ਸਬਦੁ ਲਿ
 ਖਾਇਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾਂ ਲਿਖਾਇ ਅਲੇਖ ਸੁਣਾਇ

ਅਮਰਗੁਰਮੁਖਾਪੁਗਵਾਇਸਬਦੁਕਮਾਇਅਮਾਗੀ
 ਅਨਮਜਿਨਾਇਵਲਾਇਸਹਜਸਮਾਇਅਮਾ ੧੦੧ ਦੁਪੁ
 ਦੇਇਖਕੁਖਾਇਨਾਪੁਗਣਾਇਅਮਾਦੁਪਦੁਹੀਜਮਾ
 ਇਪਿਉਨਿਪਜਾਇਅਮਾਗੋਹਾਮੂਤਲਿਬਾਇਪੁਜਕਰਾ
 ਇਅਮਾਛੁਤੀਹਮੀਮੂਤਖਾਇਕੁਚੀਲੁਕਰਾਇਅਮਾਸਾ
 ਧਸੀਗਤਿਚਲਿਜਾਇਸਤਿਗੁਗਾਇਅਮਾਸਫਲ
 ਜਨਮੁਸ਼ਾਰੀਅਮਾਇਸੁਖਫਲਪਾਇਅਮਾ ੧੧੧ ਦੁਖਸਰੇ
 ਕਪਾਹਭਾਣਭਾਇਅਮਾਵੇਲਾਇਵੇਲਾਵੇਲਾਇਤ੍ਰਿਬਤ੍ਰਿਬਾਇ
 ਅਮਾਪਿਵੇਣਪਿਵੇਫਗਹਿਸੂਤਕਤਾਇਅਮਾਨਲੀਜੁਲਾ

੧

ਹੇਵਾਹਿਚੀਰੁਵਣਾਇਆਭੁਬਚੜਾਇਨਿਬਾਹਿਨੀਰੁ १੨੭
 ਧੁਵਾਇਆਪੈਨਿਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਸਭਾਸੁਹਾਇਆ १੨੮
 ਯਜਾਣਮਨੀਠੈਰੀਗੁਆਪੁਪੀਹਾਇਆਕਦੇਨਛੁਡੈਸੀ
 ਗੁਬਣਤਬਣਾਇਆਕਟਿਕਮਾਦੁਨਿਸੀਗੁਆਪੁਪੀੜੁ ०
 ਇਆਕਰੈਨਮਨਰਸਭੀਗੁਆਮਿਓਰੁਆਇਆਗੁਰੁ
 ਸੱਕਰਖੀਤੁਅਭੀਗੁਰੋਗੁਰੁਗਾਇਆਸਾਧਨਮੋਕੁਨਅੰ
 ਗੁਜਗੁਪਰਚਾਇਆ १੨੯ ਲੋਹਾਆਗਣਿਪਾਇਤਾਦੁ
 ਟਿਤਾਦਾਇਆਪਣਅਹਰਣਿਹਣਦਾਇਦੁਖੁਸਹਾ
 ਇਆਆਰਸੀਆਪੜਦਾਇਮੁਣਕਰਾਇਆਖ

ਹੁਰੀਸਾਣਧਰਾਇਅੰਗੁਹਛਾਇਆਪੇਰਾਂਹੇਠਿਰਖਾਇ
 ਸਿਕਲਕਰਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਰਾਦਾਇਆਪੁਰਿ
 ਖਾਇਆ॥੧੪॥ਚੰਗਾਰੁਖਵਦਾਇਰਬਾਬੁਪੜਾਇਆ
 ਛੇਲੀਹੋਇਕੁਹਾਇਆਸੁਵੰਡਾਇਆਅੰਦਹੁਤਾਰਬ
 ਟਾਇਚੰਮਿਅਕੁਹਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਦਿਚਿਆਇਨਾ
 ਦੁਵਜਾਇਆਗਗਰੰਗਭਿਪਜਾਇਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ
 ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆਇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧੫॥
 ਚੰਨਣੁਰੁਖੁਭਿਪਾਇਵਣਖੰਡਗੰਧਿਆਪਵਣੁਗਵਣੁ
 ਕਾਰਿਜਾਇਅਲਖੁਨਲਖਿਆਦਾਸੁਬੀਰਖਬੁਹਾਇ

ਸਚੁ ਪਰਖਿਆ ॥ ਸਭੇ ਵਰਨਗਵਾਇ ਭਖਿਅ ਭਖਿਆ ॥ ੧੩੩
 ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭੋਰਾਇਆ ਪਉ ਪੀਚਾਖਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਤਖਿਆ ॥ ੧੩੪ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਰੁਚ
 ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਮਾਵਣੀ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਭਿਖਵ ਕੀਰਤ ਪਦ
 ਣੀ ॥ ਲੇਖ ਅਲੇਖ ਅਲਖ ਬਾਣੀ ਗਾਵਣੀ ॥ ਭਾਇ ਭਗ
 ਤਿ ਰਸੁ ਇਖਾ ਮਿਓ ਚੁਆਵਣੀ ॥ ਤੁਲਿ ਨ ਰੂਰ ਭਾਵਿਖਨ
 ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਵਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਾਵਿਖ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵ
 ਣੀ ॥ ੧੩੫ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਲਖ ਰਾਜ ਨੀਰਭੁਗਾਵਣੀ ॥ ਲਖ
 ਸੁਰਗ ਸਿਰਤਾਜ ਗਲਾਪੀ ਹਾਵਣੀ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ

ਲਖਸਾਜਚਉਲਿਸੁਕਾਵਣੀਸਾਧਗਰੀਬਨਿਵਾਜਗਰੀ
ਬੀਆਵਣੀਅਨਹਰਸਬਦਅਗਾਜਬਾਣੀਗਾਵਣੀ
॥੧੮॥ਹੋਮਜਗਲਖਬੋਗਚਣੇਚਬਾਵਣੀਤੀਰਬਪੁ
ਰਬਸੀਜੋਗਪੇਰਧੁਆਵਣੀਆਗੀਆਨਾਧੀਆਨਲਖ
ਜੋਗਸਬਦਸੁਣਾਵਣੀਰਹੋਨਸਹਸਾਸੋਗਝਾਤੀਪਾਵ
ਣੀਭੁਭਿਜਲੁਦੁਰਿਅਰੋਗਨਲਹਰਿਰੂਗਾਵਣੀਲੀਘ
ਸੰਜੋਗਾਵਿਜੋਗਗੁਰਮਤਿਆਵਣੀ॥੧੯॥ਧਰਤੀਬੀਭਿ
ਬੀਜਾਇਸਹਸਫਲਾਇਆਗੁਰਸਿਖਮੁਖਿਪਦਾਇਨ
ਠੇਖਾਠਿਖਾਇਆਧਰਤੀਦੋਇਫਲਾਇਜੋਈਫਲੁਪਾਇ

ਆਗਰਸਿਖਮੁਖਿਸਮਾਇਸੁਭਫਲਲਾਇਆਬੀ ੧੨੩
ਜੇਬਾਸੁਨਖਾਇਨਧਰਤਿਜਮਾਇਆਗਰਮੁਖਿਚਿਤ
ਵਸਾਇਏਛਪੁਜਾਇਆ॥੨੦॥

॥੧੪॥ ॥ਚਉਦਾ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਰਿਸਾਹਕੂੜੇਬਾਦਸਾਹਦੁਨੀ
ਆਵੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਥਾਨਾਥੁਹੈਹੋਰਨਉਨਾਥਅਨਾਥਾਨੀ
ਥਾਵੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਦਾਤਾਰਹੈਹੋਰਦਾਤੇਫਿਰਦੇਪਛਾਵੇ
॥ ਸਤਿਗੁਰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਕਰਿਕਰਤੂਤਿਨਿਨਾਦਨਿਨਾ
ਵੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਸਾਹਹੈਹੋਰਸਾਹਅਵੇਸਾਹਉਚਾਵੇ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਦੈਦੁਹੈਹੋਰਦੈਦਸਭਕੈਦਕੁਕਾਵੈ॥ ਦਿਨੁਸਤਿ
 ਗੁਰਸਭਾਨਿਗੋਸਾਵੈ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਤੀਰਬੁਝਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸਾਠਿਤੀਰਬਸਰਣੀਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਦੇਉਅਭਉਹੈਹੋਰ
 ਦੇਵਗੁਰਸੇਵਤਰਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਾਗਾਧਿਪਰਸਿਅੰਨਖਪ
 ਰਸਪਾਖਾਕਸੁਹਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਰਜਾਤੁਪਾਰਜਾਤ
 ਲਖਸਫਲਾਧੀਆਇ॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਰਤ
 ਨਪਦਾਰਥਾਸਿਖਸੁਣਾਇ॥ ਚਿੰਤਾਮਇਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾਰਿ
 ਤਾਮਣੀਅਚਿੰਤਕਰਾਇ॥ ਦਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭਦੂਜੈਭਾਇ
 ॥ ੨॥ ਲਖਚਉਰਾਸਹਿਜੂਨਿਵਿਚਿਉਤਮਜੂਨਿਸੁਮਾਣ

ਸਦੇ ਹੀ ਅਖੀ ਦੇਖੇ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਜਿਹ ਬਾਬੇ ਲੇ ਬਚ ੧੨੪
 ਨਾ ਬੰਦੇ ਹੀ ਕੀਨੀ ਸੁਇਦਾ ਸੁਗਤਿ ਕਰਿ ਵਾਸੁ ਲਈਨ
 ਕਿਸਾ ਸਨੇ ਹੀ ਹਥੀ ਕਿਰਤਿ ਕਾਮਾ ਵਲੀ ਪੈਰੀ ਚਲ
 ਦੁਜੋ ਤਿਓ ਦੇ ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰ ਥਾਮਨ
 ਮੁਖ ਮੁਰਖ ਮਤਿ ਕਿਨੇ ਹੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖਾ ਦਿਸਾਰ ਕੇਮ
 ਨਸਦੀ ਮਨਿ ਮਾਸ ਕਰੇ ਹੀ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਹੁਬੁਰੀ ਹੁਰੇ
 ਹੀ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਛਾਡਿ ਕੇ ਮਨੁ ਮੁਹਿ ਹੋਇ
 ਬੰਦੇ ਦਾ ਬੰਦਾ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ਕੋ ਨਿਤ ਭੀ ਨਿਜਾਇ
 ਸਲਾਮੁ ਕਰੀਦਾ ਅਨਪਹਰ ਹਬਜੇ ਤ੍ਰਿਕੋ ਹੋਇ ਹਜੂ

ਗੀਖੜ੍ਹਰਹੰਦਾਨੀਦਨਭੁਖਨਸੁਖਾਤਿਸੁਸੁਲੀਚ
ਛਿਆਰਹੋਰੁਰੰਦਾਪਾਣੀਪਾਣਾਧੁਪਛਾਓਸਿਰਓਤੋ
ਸ਼ਾਲਿਦੁਖਸਹੰਦਾਮਾਰਸਬਾਜੀਸਾਰਵੇਖਿਰਣ
ਵਿਚਿਘਾਇਲੁਹੋਇਮਰੰਦਾਗੁਰਪੂਰੇਵਿਣੁਜੁਨਿ
ਭਵੰਦਾ॥ ੪॥ ਨਾਥਾਂਨਾਥਨਸੇਵਨੀਹੋਇਅਨਾਥਗੁਰੂ
ਬਹੁਚੇਲੋਕੰਨਪੜ੍ਹਾਇਬਿਭੂਤਲਾਇਖਿਥਾਖਪਰ
ਰੰਡਾਹੇਲੋਪਾਰਿਘਰਿਟਕਰਮੰਗਦੇਸਿੰਝੀਨਾਦੁਦਜ
ਇਨਿਭੇਲੋਭੁਗਾਤਿਪਾਮਾਲਾਵੰਡੀਮੇਸਿਧਸਾਧਿ
ਕਾਸਿਵਗਾਤੀਮੇਲੋਬਾਰਹਪਬਿਚਲਾਇਦੇਬਾਰਹ

ਵਾਟੀਖਰੇਵਤੇਲੋ॥ ਵਿਣੁਗੁਰਸਬਦਨਾਸਿਸ਼ਨੀਬਾ १੨੫
 ਜੀਗਰਕਰਿਬਾਜੀਖੇਲੋ॥ ਅਨੇਅਨਿਖੂਹੀਫੇਲੋ॥
 ॥੫॥ ਸਦੁਦਤਾਰਾਵਿਸਾਰਕੇਮੀਗਾਤਿਅਨੇਮੀਗਾਤਿ
 ਜਾਹੀ॥ ਢਾਢੀਢਾਰਾਂਗਾਵਦੇਵੇਗਵਿਰੋਧਜੋਧਸਾਲ०
 ਹੀ॥ ਨਾਈਗਾਵਨਿਸੰਦੜਕਾਰਿਕਾਰਿਤੂਤਿਮੁਏਬਦ
 ਹਾਂਹੀ॥ ਪੜਦੇਭੰਟਕਾਵਿਤਕਾਰਿਕੂੜਕੁਸਤੁਮੁਖਹੁਅ०
 ਲਾਹੀ॥ ਹੋਇਅਸਾਰਿਤਪੁਰੋਹਤਾਪ੍ਰੀਤਿਪਰੀਤੋਵਿਰ
 ਤਮੀਗਾਹੀ॥ ਫੂਰੀਆਮਾਰਨਿਪੀਖੀਏਹਾਇਹਾਇਮੀਗ
 ਦੇਭਿਖਭਵਾਹੀ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਵਿਣੁਰੇਵਨਿਧਾਹੀ॥ ੬॥

॥ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਚੇਰਿ ਓਕੀ ਤੇ ਨੇਕਰਤਾ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਰਿ
 ਰਤਾਰਿ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤਾ ਪਿਓ ਦਾਦੁ ਖਾਣੈ ॥ ਧੀ
 ਅਭੈਣਾ ਮਾਣੁ ਕਰਿ ਤੁਸਨਿ ਰੁਸਨਿ ਸਾਕ ਬਥਾਣੈ ॥ ਸਾਹੁ
 ਰੁਪੀ ਹਰਨਾਨ ਕੇ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ਧਿਕਾਣੈ ॥ ਚਜਾ ਅਚ
 ਰਵੀ ਚਾਗਵਿਚਿ ਪਿਚਾ ਅਵਾਰਿ ਪਾਤਿ ਪਰਵਾਰੈ ॥ ਅੰਤ
 ਕਾਲ ਜਮ ਜਾਣਾ ਵਿਚਿ ਸਾਥੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਿਫੁ ਏਨੈ ॥
 ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਜਾਇ ਜਮਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਅ
 ਥਾਹੁ ਛਾਡਿ ਕੂੜੈ ਸਾਹੁ ਕੂੜੈ ਵਣਜਾਰੈ ॥ ਸਭੈ ਦਾਗਰਸ
 ਓਦਾਗਾਰੀ ਘੋੜੈ ਵਣਜ ਕਰਨਿ ॥ ਅਤਿ ਭਾਰੈ ਰਤਨ ਪਰ

ਖਜਵਾਰੀਹੀਰੇਮਾਣਕਵਣਜਪਸਾਰੇਤੋਇਸਰਾਫੁ ੧੨੬
 ਬਜਾਜਬਹੁਸਾਈਨਾਰਪਾਕਪਕੂਤਾਰੇਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰ
 ਸਾਣਕਰਿਬੀਜੇਲੁਣਨਿਬੋਹਣਾਬਿਸਥਾਰੇਲੋਹਤੋ
 ਟਾਵਰਸਰਾਫੁਕਰਿਸੀਜੋਗਾਵਿਜੋਗਾਵਿਚਾਰੇਗੁਰਪੂਰੇ
 ਵਿਣੁਦੁਖਸੇਂਸਾਰੇ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰਦੇਵਨਸੇਵਿਓਰੋਗੀ
 ਵੇਦਨਰੋਗੀਮਟਾਵੇ॥ਕਾਂਮਕੋਧਾਦਿਚਿਲੋਕੁਮੋਹਦੁਬਿਧ
 ਕਰਿਕਰਿਧੋਹੁਦਧਾਵੇ॥ਆਧੀਬੀਆਧੀਓਪਾਧੀਵਿ
 ਚਿਮਾਰਿਮਾਰਿਜੀਮੇਦੁਖਾਵਿਹਾਵੇ॥ਆਵੇਜਾਇਭਵਾਈ
 ਐ॥ਭਵਜਲਾਅਦਿਰਿਪਾਰੁਨਪਾਵੇ॥ਆਸਾਮਨਸਾ

ਮੋਹਣੀਤਾਮਸੁਤਿਸਨਾਸਾਂਤਿਨਾਅਵੈ। ਬਲਦੀਅਦਿਰਿਤੇ
 ਲੁਪਾਇਕਿਉਮਨੁਪੁਰਖੁਆਗਿਬੁਝਾਵੈ। ਗੁਰਪੂਰੇਵਿਦੁ
 ਕਉਣੁਛੁਡਾਵੈ॥੯॥ਸਤਿਗੁਰਤੀਰਬੁਛਾਡਿਕੈਆਰਿਸਰਿ
 ਤੀਰਬਨਾਵਣਜਾਹੀ। ਬਗੁਲਸਮਾਧਿਲਗਾਇਕੈਜਿ
 ਉਜਲਜੰਤਾਪੁਟਿਪੁਟਿਖਾਹੀ। ਹਸਤੀਨੀਰਨਵਾਲੀ
 ਅਨਿਬਾਹਾਰਿਨਿਕਲਖੋਹਉਡਾਹੀ। ਨਦੀਨਡੁਬੈਤੁਬਕੀ
 ਤੀਰਬਾਦਿਸੁਨਿਵਾਰੈਨਾਹੀ। ਪਬਰਨੀਰਪਖਾਲੀਅੰ
 ਰਿਤਕਟੋਰਨਾਉਜੈਗਾਹੀ। ਮਨਮੁਖਭਰਮਨਉਤਰੈਭੀ
 ਭੁਲਕੂਸੇਖਾਇਭਵਾਹੀ। ਗੁਰਪੂਰੇਵਿਦੁਪਾਰਨਪਾਹੀ॥

॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਪਰਹਰੇ ਪਥਰੁ ਪਾਰਸੁ ਦੂਢਣੁ
 ਜਾਏ ॥ ਅਸਟਧਾਤੁ ਇਕਧਾਤੁ ਕਰਿ ਲੁਕਵਾਫਿਰੇ ਨ ਪਰ
 ਗਈਆਏ ॥ ਲੇਵਣਵਾਸੁ ਉਦਾਸੁ ਹੋਇਆਇਆਧਾ
 ਰੀਤੁ ਗਮਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਥੀਕਾਲਖਛੁਥਿਅੰ ਅਦਿਰਿਕਾ
 ਲਖਯੋਤੁ ਲੁਕਾਏ ॥ ਰਾਜਰੰਤੁਤਿ ਸੁਪਕਾਤ੍ਰਿਅਜਮਪੁ
 ਰਿਤੀਜਮਰੰਤੁ ਸਹਾਏ ॥ ਅਨਮੁਖਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥਾਦੂਜੇ
 ਤਾਇਕਵਾਇਰਹਾਏ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਵਿਣੁਤੁਰਮੁਨਜਾਏ ॥ ੧੧ ॥
 ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਛਾਡਿਕੋ ਅੰਗਨਿਕਲਪਤਰਫਲਕਚੇ ॥
 ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਲਖਸੁਰਗਸੁਣਾਅਵਾਗਵਣੁਭਵਣਵਿ

੧੨੧

ਚਿਪਚੋਆਰਦੇਕਰਿਕਰਿਕਾਮਨਾਦਿਤਿਭੁਗਾਤਿਵਿਚਿ
ਗਚਿਵਿਰਚੋਤਾਰੇਹੋਇਅਗਾਸਚਕਿਓਕਿਤਾਇ
ਤਾਇਥਾਹਨਲਚੋਆਪਿਉਹੋਏਕੇਤਕੇਤਕੇਤਕੇਦੇਹੋਏ
ਬਚੋਪਾਪਪੁਨਿਬੀਓਬੀਜਦੇਵਖਸੁਖਫਲਅੰਦ
ਰਿਚਹਮਚੋਗੁਰਪੂਰੇਵਿਣੁਹਰਿਨਪਰਚੋ॥੧੨॥ਸੁ
ਖਸਾਗਰਗੁਰਛਾਡਿਕੇਭੁਫਲਅੰਦਰਿਭੁਭਲਭੁ
ਸੋਲਹਰੀਨਾਲਿਪਛਾਡੀਅਨਿਹਉਮੇਅਗਨੀ
ਅੰਦਰਿਲੂਸੋਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਨਿਜਮਦੂਤ
ਕੇਧਕੇਧੂਸੋਗੋਇਲਵਸਾਚਾਰਿਦਿਨਨਾਉਧਰਾਇ

ਨਿਈਸੇਸੁਸੋਪਾਟਿਨਕੋਇਅਖਾਇਦਾਅਪੋਧਾਪੀ ੧੨੮
 ਹੋਰਤਹੁਸੋਸਾਇਰਦੇਮਰਜੀਵੜੇਕਰਨਿਮਜੂਗੀਖੇ
 ਚਲਾਖੁਸੋਗੁਰਪੁਰੇਵਿਣੁਡਾਗਡੂਗੁਸੋ ੧੩ ॥ ਓ
 ਤਾਮਾਇਗੁਰਫਾਡੇਕੋਓਤਾਮਾਇਓਤਾਨਗਵਾਏਯਾਦਿ
 ਤਿਵਣੀਆਲਖਗਾਤਿਹੁੜਾਸਨਾੜਿਸਨਾਅਗ
 ਨਿਬੁਝਾਏਸੁਇਨਾਰੁਪਾਅਗਲਾਮਾਣਕਮੋਤੀਅੰ
 ਗਹਿਢਾਏਪਾਟਪਟੰਥਰਪੇਨਕੋਚੋਆਚਿਦਨੁਮਹ
 ਮਹਕਾਏਗਾਥੀਪੋੜੇਪਾਖਰੇਮਹਲਬਰਹਿਚੇਸੁ
 ਫਲਫਲਾਏਸੁਦਰਿਨਾਰੀਸੇਜਸੁਪੁਮਾਇਅਮੋ

ਹਧੋਹਲਪਦਾਇਆ ਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਲਾਨਿਓ
 ਆਸਾਮਨਸਾਦੀਖਦਿਹਾਏਗੁਰਪੁਰੇਵਿਣੁਜਾਪੁਰਿ
 ਜਾਏ॥੧॥ ਲਖਤੀਰਥਲਖਦੇਵਤੇਪਰਸਲਖਰਸਾ
 ਇਣਜਾਣੇਲਖਚਿਤਾਮਣਪਰਜਾਤਕਾਮਧੇਨਲਖ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਣੇ॥ ਰਤਨਸਣਸਾਇਰਘਣੇਗਿਧੀਸਿਧਿ
 ਨਿਧਿਸੋਭਾਸੁਲਤਾਣੇ॥ ਲਖਪਦਾਰਥਲਖਫਲਲਖ
 ਨਿਧਾਨਅੰਦਰਿਫੁਰਮਾਣੇ॥ ਲਖਸਾਹਪਤਿਲਖਲਖ
 ਨਾਥਅਵਤਾਰਸੁਹਾਣੇ॥ ਦਾਨੇਕੀਅਤਿਨਾਪਵੈਦਾਤੇਕ
 ਓਣਸੁਮਾਰਵਖਾਣੇ॥ ਕੁਵਰਤਿਕਾਦਰਨੇਕੁਰਬਾਣੇ॥੧॥

ਪਾਰਤਨ ਦੇਖੇ ਸਭ ਕੇ ਰਤਨ ਪਾਰਖੂ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਆਗ ੧੨੯
 ਨਾਦ ਸਭ ਕੇ ਸੁਣੈ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਸਮਝੈ ਵਿਰਲੇਈ ਆਗੁ
 ਰਸਿਖ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਾਠ ਪਰੇ
 ਈਹੀ ਰੋਹੀਰ ਬੋਧੀ ਆਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਰਚਾਰੇ
 ਈਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ ਸਿਵਾਣੇ ਸੋਈ
 ਆਗੁ ਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਸਹਜਿ ਪਰਪਿਰਮਾਪਿ ਆਲਾਜ
 ਨੁਜਣੇਈ ਆਗੁ ਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰਗੋਈ ॥੧੬॥ ਆਣਸ
 ਜਨਮੁ ਅਮੋਲ ਹੋਹੈ ਏਅਮੋਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਏ ਅਖੀ
 ਦੁਇ ਨਿਰਮੋਲ ਕਾਸਤਿ ਗੁਰਦਰਸਾਧੀ ਮਾਨ ਲਿਵਲਾ

ਏਅਸਤਕੁਸੀਸਅਮੋਲਹੋਚਰਣਸਰਣਗੁਰਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਸੁਹੰ
ਏਅਜਿਹਬਾਸ੍ਵਣਅਮੋਲਕਾਸਬਦਸੁਰਤਿਸੁਣਿਸਮ
ਇਸੁਣਾਏਅਸਤਚਰਣਨਿਰਮੋਲਕਾਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰ
ਗਿਸੇਵਕਮਾਏਅਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦਾਅਮੋਲਹੋਅੰਦਰਿਗੁ
ਰਭੀਪਦੇਸੁਵਸਾਏਅਪਤਿਪਰਵਾਣੇਤੋਲਿਤੁਲਾਏ॥੧੧॥
ਅਰਕਤੁਬਿਦੁਕਰਿਨਿਮਾਅੰਚਿਤ੍ਰਚਾਲਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਬਣ
ਇਅਅਗਰਭੁਫੰਡਾਵਿਚਿਰਖਿਅਜੀਓਪਾਇਤਗੁਸਾ
ਜਸੁਹਾਇਅਅਮੁਹਅੰਖੀਦੇਨਕੁਕੰਨਹਥਪੈਰਦੰਦਵਾ
ਲਗਣਾਇਅਅਾਵਿਸਾਟਿਸਬਦਗਤਿਸੁਰਤਿਲਿਵਰਾ

ਗਰੀਗਰਸਪਰਸਲੁਭਾਇਆ ਓਤਮਕੁਲਓਤਮਜਨ १੩੦
 ਮੁਰੋਮਰੋਮਗਾਇਮਗਬਸਾਇਆ ਬਾਣਬਾਧੀਮੁਰਿ
 ਦੁਪਦੇਕਾਰਿਮਲਮੂੜਸੂੜਾਵੇਚਿਅਾਇਆਹੋਇਸਿਅ
 ਣਾਸਮਾਇਆਕਰਤਾਛਾਡੀਕੀਤੇਲਪਟਾਇਆਗੁਰਪੁ
 ਰੇਵੇਲੁਮੋਰਿਅਮਾਇਆ १੮॥ ਮਨਮੁਖਮਾਣਸਦੇਹਤੇ
 ਪਸੁਪਰੇਤਾਮਚੇਤਚੇਗੇਗੇਹੋਇਸੁਚੇਤਾਮਚੇਤਹੋਇਆ
 ਣਸਮਾਣਸਦੇਵਾਲਿਤੇਗੇਪਸੁਨਮਰੀਪਸੁਤੇਪੀਖੇਰੂਪੀਖੇ
 ਰੂਪੇਰੇਚਓਰਾਸੀਲਖਜੂਨਿਦੁਚਿਓਤਮਾਣਸਜੂਨਿ
 ਭਲੇਹੋਓਤਮਮਨਬਚਕਰਮਕਾਰਿਜਨਮਮਰਣਭਵਜ

ਲੁਣਖਫੇਰੇ॥ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਹੋਇ ਕੋ ਸੁਖਾਵਿ ਚਿਦੁਖ ਹੋਇ
 ਭਲੇ ਭਲੇ ਰੋ॥ ਕੁਤਾ ਰਾਜ ਬਹਾਣੀ ਮੇਰ ਕੀ ਚਰਣ ਜਾਇ
 ਅਨੇਰੇ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਗਰਭੁ ਦਸੇਰੇ॥ ੧੮॥ ਵਾਇ ਵਾਇ
 ਵਾਸੁ ਵਣਾਸੁ ਪਾਤਿ ਚੰਦ ਨ ਬਾਸੁ ਨ ਚੰਦ ਨੁ ਹੋਈ॥ ਪਰ ਬਾਤਿ
 ਪਰ ਬਾਤਿ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਪਾਰਸ ਬਾਸੁ ਨ ਕੀਚ ਨੁ ਸੋਈ॥ ਚਾਰਿ
 ਵਰਨਿ ਨਿਛਾਅ ਦਰਸਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ ਵਿਣੁ ਸਾਧੁ ਨ ਕੋਈ॥
 ॥ ਗੁਰ ਓਪ ਦੇਸੁ ਅਵੇਸੁ ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ ਜਾਣੇ
 ਈ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨੁ ਹੋਇ ਪਿਰਾਮਾ ਪਿਆਲਾ
 ਅਪਿਓ ਪਿਓ ਈ॥ ਮਾਨਿਓ ਨ ਮਾਨਿ ਤਨਿ ਦੁਬਲੇ ਦੇਹਾ ਬਿਦੇ

ਹਸਨੇਹਸਬੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖ ਲਭੋ ॥ ੧੩੧
 ਈ॥ ੨੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਮਾਇਆ ਅੰ
 ਦਰਿ ਕਰਨਿ ਉਦਾਸੀ॥ ਨ ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਕਢ ਲਹੈ ਸੂਰ
 ਜਿਯੋ ਮਾਨੁ ਅਗਾਸ ਨਿਦਾਸੀ॥ ਚੰਦਨੁ ਸੋਪੀ ਦੇਵੈ ਕ੍ਰਿਅਾ
 ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਸੁਗੰਧ ਵਿਗਾਸੀ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੀਸਾ ਗਵਿ
 ਰਿਸ ਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਸਹ ਜਿ ਬੈਲਾਸੀ॥ ਜੋਗ ਜੁਗ
 ਤਿ ਭੋਗ ਭੁਗਤਿ ਜਿ ਇਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਅਛੁਟਾ ਅਬਿਨਾਸੀ॥
 ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੁ ਅਸਾਨਿ ਰਾਸੀ॥
 ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਬਿਗਤਿ ਪਰਗਾਸੀ॥ ੨੧॥ ੧੫॥ ਪੰਦ੍ਰਾਅ

॥ १६ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਤ੍ਰਦ੍ਰੁਨੀਵੀਧਰ
 ਤਿਤੋਇਦਰ ਗਾਅਦਿਰਿਮਿਠੀਵਡਾਈ ਕੋਈਗੋਰੋਵਾ
 ਹਿਹਲੁਕੋਮਲੁਪੁਤ੍ਰਕੁਸੁਤ੍ਰਕਰਾਈ ॥ ਲਿਖਰਸੋਈਕੋਕਰੋ
 ਚੇਆਚੰਦਨੁਪੂਜਚੜਾਈ ॥ ਜੇਹਾਬੀਜੋਸੋਲੁਣੇਜੇਹਾਬੀ
 ਉਤੋਤੋਟੁਲੁਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਟੁਲਸਹਜਘਰੁਆ
 ਪੁਗਵਾਇਨਆਪੁਗਣਾਈ ॥ ਜਾਗਤਸੁਪਨਸੁਖੋਪਤੀਉ
 ਨਮਨਿਮਗਨਰਹੋਲਿਵਲਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬ
 ਵਕਆਈ ॥ ੧ ॥ ਧਰਤੀਅਦਿਰਿਜਲੁਵਸੈਜਲੁਬਹੁਰੇ
 ਗੀਰਸੀਮਿਠੀਵਾ ॥ ਜਿਉਜਿਉਕੋਇਚਲਾਇਦਾਨੀਵਹੋਇ

ਨੀਵਾਇਚਲੀਦਾ ਧੁਪੇਤਤਾਹੋਇਕੋਛਾਵੈਠੰਦਾਹੋਇਰ
 ਹੀਦਾ ਨਾਵਣਜੀਵਾਦਿਆਂਮੁਇਆਪੀਤੋਸਾਂਤਿਸੀਤੋਖੋਰੋ
 ਵੀਦਾ ਨਿਰਮਲਕਰਦਾਮੇਲਿਆਨੀਵੈਸਰਦਰਜਾਇ
 ਰਿਕੀਦਾ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਭਾਉਭਉਸਹਜੁਬੈਰਾਗੁ
 ਸਦਾਵਿਗਸੀਦਾ ਪੂਰਣਪਰਉਪਕਾਰਕਰੀਦਾ ॥੨॥ਜ
 ਲਾਵਿਚਿਕਦਲੁਅਲਪਤੁਹੈਸੀਗਦੋਖਨਿਰਦੋਖਰਹੀਦ
 ॥ਗਤੀਭਵਰਲੁਭਾਇਦਾਸੀਤਲਹੋਇਸੁਰੀਧਮਿਲੀਦਾ॥
 ॥ਭੁਲਕੇਸੁਰਜਾਧਿਆਨੁਧਾਰਿਪਰਦੁਲਤੁਹੋਇਮਿਲੇਹ
 ਸੀਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਹਜਪਰਦਰਤਮਾਨਾ

੧੩੨

ਵਰਿਵਰਤੰਦਾ॥ ਲੋਕਾਚਾਰੀ॥ ਲੋਕਾਦਿਚਿਵੇਦਵੀਚਾਰੀ॥ ਕਰ
ਮਕਰੰਦਾ॥ ਸਾਵਧਾਨਗੁਰਗਰੀ॥ ਮਾਨਾਦਿਚਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
ਜੁਗਤਿ॥ ਵਿਚਰੰਦਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਵਸੰਦਾ॥
॥੩॥ ਧਰਤੀਅੰਦਾਰੀ॥ ਬਿਰਖੁਹੋਇਪਾਰਿ॥ ਲੋਦੇਜੜਪੇਰ
ਟਿਕਾਈ॥ ਉਪਾਰਿ॥ ਝੁਲੇ॥ ਝੁਟਲਾ॥ ਠੰਢੀ॥ ਛਾਉ॥ ਸੁਥਾਉ॥ ਸੁਹ
ਈ॥ ਪਵਣੁ॥ ਪਾਣੀ॥ ਪਾਣੀ॥ ਸੰਤੋ॥ ਸਿਰਤਲਾ॥ ਵਾਇ॥ ਮਾਨਿਹ
ਚਲੁ॥ ਜਾਈ॥ ਫਲੁ॥ ਵੇਦੁ॥ ਵਗਾ॥ ਵਾਇ॥ ਮਾ॥ ਸਿਰਿ॥ ਕਲਾ॥ ਵਤੁ
ਲੋ॥ ਲੋ॥ ਹੁਤਰਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਜਨਮੁ॥ ਸਕਾਰਥਾ॥ ਪਰਉਪ
ਕਾਰੀ॥ ਸਹਜਸਤਾਈ॥ ਮਿਤ੍ਰਨ॥ ਸਤ੍ਰਨ॥ ਮੋਹੁ॥ ਧੋਹੁ॥ ਸਮਦਰ

ਸੀਗੁਰਸਬਦਸਮਾਈਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਮਾਤਿਵ ੧੩੩
 ਭਿਆਈ॥ ੪॥ ਸਾਗਰਿਅੰਦਰਿਬੋਹਿਥਾਵਿਚਿਮੁਹ
 ਣਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਭਾਰਮਥਰਬਣਲਦੀਅੰਲੋਵਾ
 ਪਾਰਚੜਨਿਵਾਪਾਰੀ॥ ਸਾਇਰਲਹਰਿਨਾਵਿਆਪਈ
 ਅਤਿਅਸਗਾਹਅਥਾਹਅਪਾਰੀ॥ ਬਹਲੇਪੂਰਲੇ
 ਪਾਇਦਾਸਹੀਸਲਾਮਾਤਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ ਵੂਣਚਉ
 ਟੇਦੀਮਹੋਨਿਲਾਹਲੋਲੋਕਾਜਸਵਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
 ਖਫਲੁਸਾਧਸੰਗੁਭਵਜਲਅੰਦਰਿਵਰਤਾਰੀ॥ ਜੀ
 ਵਨਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ੫॥ ਬਾਵਨਚੰਦਨ

ਬਿਰਖੁ ਹੋਇ ਵਣ ਖੰਡਾ ਅੰਦਰਿ ਵਸੈ ਉਜਾੜੀ ਪਾਸਿ ਨਿ
 ਵਾਸ ਵਣ ਸਪਾਤਿ ਨਿਹਚਲ ਲਾਇ ਉਰਧਤ ਪਤਾੜੀ ਪ
 ਵਣ ਗਵਣ ਸਨ ਬੰਧੁ ਕਰਿ ਰਿਧ ਸੁਰੀਧ ਉਲਾਸਿ ਉਘਾ
 ਝੀਅ ਫਲ ਸਫਲ ਸਮਦਰਿ ਸੋਹੋਇ ਕਰੇ ਵਣ ਸਪ
 ਤਿਚੇਦਨ ਵਾੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਤਿ
 ਤਪੁ ਨੀਤ ਕਰੇ ਦਿਹਾੜੀ ਅਉਗੁਣ ਕੀਤੇ ਗੁਣ ਕਰੇ ਕਚ
 ਪਕਾਈ ਉਪਾਰਿ ਵਾੜੀ ਨੀਰਨਤੋ ਬੈਅੰਗਿ ਨਸਾੜੀ ॥ ੬
 ॥ ਗਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਅਧਕਾਰੁ ਲਖ ਕਰੇ ਝਿਚਮ ਕਨਤਾਰੇ
 ॥ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਦੀਵੇ ਬਾਣੀ ਅਨਿਪਰਘਰਤ ਕਾਨਿ ਚੋਰ

ਚਗਾਠੇ ਹਟਪਟਣਘਰ ਬਾਰੀਆਵੇਦੇਤਾਕਸਵਨਿਨ ੧੩੪
 ਰਨਾਰੇ ਸੂਰਜਜੇਤਿਉਦੋਤੁਕਰਿਤਾਰੇਗਤਿਅਨੇਕੁਨਿਦਾ
 ਰੇਬੀਧਨਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁਵੀਚਾ
 ਰੇਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸੀਗੁਪਸੁਪਰੇਤਪਾਤਿਤਨਿ
 ਸਤਾਰੇਪਰਉਪਕਾਰੀਗੁਰੂਪਿਆਰੇ॥੧॥ਮਾਨਸਰੇਵ
 ਰੁਆਖੀਅੰਉਪਰਹੀਸਸੁਵੇਸਵਸੀਦੇਸੋਤੀਮਾਣਕ
 ਮਾਨਸਰਿਚੁਇਚੁਇਹੀਸਅਮੋਲਚੁਗੀਦੇਖੀਰੁਨੀ
 ਗੁਨਿਰਦਾਰਦੇਲਹਗੀਅੰਦਰਿਫਿਰਨਿਤਰੀਦੇਮਾਨਸ
 ਰੇਵਉਛਾਡਿਕੈਹੋਰਹੁਥਾਇਨਜਾਇਬਹੀਦੇਗੁਰਮੁਖਸੁ

1. ਇਕ

ਖਫਲੁ ਸਾਧਸੀਗੁਪਰਮਹੀਸਗੁਗਸਿਖਸੁਰੰਦੇ। ਇਕਮ
ਨਾਇਕੁਧੀਆਇਦੇਵੁਜੇਤੁ। ਇਨਜਾਇਫਿਰੰਦੇਪਸਬਦ
ਸੁਗਤਿ। ਇਵਾਮਲਖੁਲਖਦਿਓ॥ ੮॥ ਪਾਰਸੁਪਬਰੁਆਖੀ
ਐਲੁਕਿਮਾਰਹੇਨਾਮਪੁਜਣਾਏ। ਫਿਰਲਾਕੋਇਸਿਵੁ॥
ਣਦਾਖੋਜਿਲਏਸੋਪਾਏ। ਪਾਰਸੁਪਗਸਿਅਪਰਸੁਰੇ
ਇਅਸਟਧਾਤੁ। ਇਕਧਾਤੁਕਰਾਏ। ਬਾਰਹਵੀਨੀਹੋਇਕੋ
ਕੰਚਨੁਮੁਲਿਅਮੁਲਾਵਿਕਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਸਾਧ
ਸੀਗੁਸਬਦਸੁਗਤਿ। ਅਪਨੁਪਨੁਕਾਏ। ਚਰਣਿਸਰਣਿ
। ਇਵਲੀਣਹੋਇਸੇਸਾਗੀਨੀਰਕਾਰੀ। ਭਾਏ। ਪਾਰਿਬਾਰੀ

ਗੋਇ ਨਿਜ ਪਾਰਿਜਾਏ ॥ ੯ ॥ ਚਿਤਾ ਮਾਇ ਚਿਤਾ ਹਰੈ ਕਾਮ ਪੈ ॥ ੧੩੫ ॥
 ਨੁਕਾਮ ਨ ਪੁਜਾਏ ॥ ਫਲ ਫਲ ਦੇਵਾ ਪਾਰਜਾਤੁ ਰਿਧਿ ਸਿ
 ਧਾਨਿ ਧਿਨ ਦਨਾ ਬੁਲੁਭਾਏ ॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਅਕਾਰ ਕਾਰਿ
 ਪੁਰਖਾਰ ਬੁਕਾਰਿ ਨ ਦਗਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾ
 ਧਸਿ ਗੁਰਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਸੇਵਾਏ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿ
 ਵੀਪਰਮ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਕਥਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਭਗਤਿ ਵਛਲੇ ਹੋਇ ਅੰਨ੍ਹ ਛਲਾਏ ॥ ਠੇਖ
 ਅਲੇਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਇਕੁ ਕਵਉ ਪਾਸ ਉਕਰਿ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ॥ ਤੋਲਿਅਤੇ ਨ ਤੋਲੀਅਤੇ

ਤਾਲਿਨਤੁਲਾਧਾਰਿਤੋਲਾਇਆਠੇਖਾਮਲੇਖੁਨਾਲਿਖੀ
ਐਅੰਗੁਨਾਮਖਰਲੇਖਾਲਿਖਾਇਆਮੁਲਿਅਮੁਲੁ
ਨਮੋਲੀਐਲਖਪਦਾਰਥਲਵੇਨਲਾਇਆਬੋਲਿਅ
ਬੋਲਨਬੋਲੀਐਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣੁਆਖਿਸੁਣਾਇ
ਆਮਗਮੁਅਥਾਹੁਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਤਿਨਪਾਰਦਾਰੁ
ਨਪਾਇਆਕੁਦਗਤਿਕੀਮਨਜਾਣੀਐਕੇਵਰੁਕਾਦਰੁਕਿ
ਤੁਪਾਰਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸੰਗੁਸ
ਬਦਸੁਗਤਿਨਿਵਾਸਲਖੁਲਖਾਇਆਪਿਰਮਪਿ
ਆਲਾਅਜਰੁਜਗਾਇਆ॥੧੧॥ਸਾਦਹੁਸਬਦਹੁਬ

ਹਰਾ ਅਕਥਕਥਾ ਕਿਉਂ ਜਿਹ ਬਾਜਾਣੈ। ਉਸਤਤਿ ਨਿਰ ० ੧੩੬
 ਥਾਹਰਾ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਵਿਚਿ ਨਾਮੈ। ਰੀਧਸ ਪਰਸਾਮ
 ਗੋਚਰਾ ਨਾਸਾਸਾ ਸਹੈ ਗਤਿ ਹੋਰਾਣੈ। ਫਰਨਹੁ ਚਿਹਨੁ ਬਾ
 ਹਰਾ ਦਿਸਾਇਆ ਦਿਸਾਇਨਾ ਧਿਆਨੁ ਧੀਕੁਣੈ। ਨਿਰਾਣੀ
 ਬੁਆਵਿਲੀ ਬਾਵਿਲੁ ਪਗਤਿ ਅਕਾਸਾ ਨਿਵਾਸੁ ਵਿਡਾਣੈ।
 ॥ ਸਾਧਸੀਗਤਿ ਸਚਖੀਤ੍ਰਿ ਹੋਨਿ ਰੀਕਾਰੁ ਗੁਰਸ ਬਦਾਸਿ ਵਾ
 ਣੈ। ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰ ਨੇ ਕੁਰਬਾਣੈ। ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਥੁ
 ਅਰੀਮੁ ਹੋ ਜਿਉਂ ਜਲਾਮ ਦਾਰੀਮੀ ਨੁਰਲੀਦਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਖੋਜਾਮ ਲਖੁ ਹੋ ਜਿਉਂ ਪੀਥੀਅਗਾਸ ਉਡੈਦਾ। ਸਾਧਸੀਗ

ਤਿਹਰਗਾਸਿਹੈਹਰਿਚੰਦਉਗੀਨਗਰਵਸੀਦਾਚਾਰਿਵਰਨ
 ਤੀਬੋਠਰਸੁਪਿਰਮਪਿਅਮਾਠੀਰੰਗਚਰ੍ਹੀਦਾਸਬਦਸੁਹਰਿ
 ਲਿਵਠੀਟੁਹੋਇਚੰਦਨਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਕਰੀਦਾਗੀਆ
 ਨਾਧੀਆਨਾਸਿਮਰਣੁਗਾਤਿਕੂਜਕੂਰਮਹੰਸਵੀਸੁਵਧੀਰ
 ਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਮਲਖਲਖਦਿਹਾ॥੧੩॥ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਵਿਕਵੇਦਾਂਸਣੈਨੇਤਨੇਤਕਾਰਿਭੇਤੁਨਪਾਇਆਮਹਾਦੇ
 ਵਾਮਵਪੁਤਹੋਇਨਮੋਨਮੋਕਰਿਧੀਆਨਨਾਮਾਇਆ॥
 ॥ਦਸਾਮਵਤਾਰਾਮਕਾਰੁਕਰਿਏਕੀਕਾਰਨਾਮਲਖੁਠਾਖਾ
 ਇਆਗਾਗੀਧੀਸਿਧੀਨਿਧੀਠੈਨਾਥਨਉਮਾਦਿਪੁਰਖਾਮ॥

ਦੇ ਸੁਕਰਾਇਆ ਸਹਸਨ ਵਲੈ ਸਹਸਾਖਾ ਸਿਮਰਣਿ १੩੭ :-
 ਸੀਖਨ ਨਾਉ ਧਿਆਇਆ ਲੋਮਸਤ ਪੁਕਰਿ ਸਾਧਨਾਹ
 ਉਮੈ ਸਾਧਿਨ ਸਾਧੁ ਸਦਾਇਆ ਚਰਜੀ ਵਣੁ ਬਹੁਰੀ
 ਢਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਮਲੁ ਨ ਚਖਾਇਆ ਕੁਦਰ
 ਤਿਅੰਦਰਿ ਭੁਗਿ ਮਭੁਲਾਇਆ १੪੦ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ
 ਫਲੁ ਸਾਧਿ ਗੁਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇ ਵਾਸਿ ਗਤਿ ਆਇ
 ਆਕਾਰੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਕਰੇ ਕਰਾ
 ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ
 ਭਾਣੁ ਭਾਇਆ ਰੋਮ ਰੋਮਾਇ ਚਰਖਿ ਚਨੁ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ

ਰੁਕੋਰੁਕਸਮਾਇਆਬੀਅਹੁਕਾਰਿਬਿਸਥਾਰਵਰੁਕ
 ਲਾਮਦਿਗਿਰਿਰਿਬੀਉਵਸਾਇਆਮਪਿਉਪੀਅ
 ਲਾਮਜਰੁਜਰਲਾਮਪੁਗਵਾਇਨਾਮਪੁਜਲਾਇਆ
 ਮਮਿਜਨਾਦਿਚਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ ੧੫ ਮਹਿਮਾਮ
 ਹਮਹਕਾਰਵਿਚਿਮਹਿਮਾਲਖਨਮਹਿਮਾਜਾਣੇਲਖ
 ਮਹਾਤਮਮਹਾਤਮਾਤਿਲੁਨਮਹਾਤਮੁਮਾਪਿਵਖਾਣੇ
 ਉਸਤਾਤਿਵਿਚਿਲਖਉਸਤਤੀਪਲਉਸਤਾਤਿਮੀ
 ਦਰਿਹੋਰਾਣੇਅਚਰਜਾਦਿਚਿਲਖਅਚਰਜਾਮ
 ਚਰਜਾਅਚਰਜਚੋਜਾਵਿਡਾਣੇਦਿਸਮਾਦੀਦਿਸਮਾ

ਵਲਖਾਵਿਸਮਾਵਹੁਵਿਸਮਾਵਹੁਵੇਹਾਣੇ॥ਆਥਿਗਤਿ ੧੩੮
 ਗਤਿਅਤਿਅਗਮਹੈਅਕਥਕਥਾਅਖਾਣਵਖਾਣੇ
 ॥ਠਖਪਰਵਾਣਪਰੈਪਰਅਪਰੈਪਰਵਾਣੇ॥੧੬॥ਅ
 ਗਮਹੁਅਗਮੁਅਗਮੁਹੈਅਗਮੁਅਗਮੁਅਤਿਅ
 ਗਮੁਸੁਣਾਏ॥ਅਲਖਹੁਅਲਖੁਅਲਖੁਹੈਅਲ
 ਖੁਅਲਖੁਲਖਾਅਲਖੁਧਿਆਏ॥ਅਪਰੈਪਰਅ
 ਪਰੈਪਰਹੁਅਪਰੈਪਰੁਅਪਰੈਪਰੁਗਾਏ॥ਅਗੋਚ
 ਰੁਅਗੋਚਰਹੁਅਗੋਚਰੁਅਗੋਚਰਿਜਾਏ॥ਪਾਰ
 ਬੁਹੁਪੁਰਨਬੁਹੁਸਾਧਸੀਗਤਿਅਗਾਧਿਅਲ

ਸਿੱਖ ਰੰਗੇਂ ਸ ਲਾਇਓਂ
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ੴ ॥

ਏਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਰਗਾਤਿਵਛਲੁਰੇ
ਇਅਛਲੁਛਲਾਏਵੀਹਇਕੀਹਚੜ੍ਹਾਉਚੜ੍ਹਾਏ॥੧
੧੫ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਬਣਾ
ਇਅਮਾਮਾਬਿਗਤਿਗਤਿਅਗਾਧਿਬੋਧਗੁਰਮੂਰਤਿਰੇ
ਇਅਲਖੁਲਖਾਇਅਮਾਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡਾਵਿਰਿ
ਰਗਤਿਵਛਲੁਰੇਇਅਛਲੁਛਲਾਇਅਮਾਚਾਰਿਦਰ
ਨਿਇਕਦਰਨੋਰੇਇਅਾਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਕਰਾਇਅਮਾ
ਯਾਧੀਅਨਮੂਲਦਰਸਨਗੁਰੂਛਿਅਦਰਸਨਦਰਸਨ
ਵਿਚਿਅਮਾਇਅਮਾਮਾਪੇਅਮਾਪਿਨਾਮਾਪੁਜਣਾਇਅਮਾ॥

॥ ੧੯॥ ਚਰਣ ਕਟੁ ਲਸਰਣ ਰਤੀ ਸਾਧ ਸੀਰਾ ਤਿਮਿਲਿ ੧੩੯
ਗੁਗ ਸਿਖ ਆਏ ਅਮਿਤੁ ਦਿਸਦਿ ਨਿਹਾਲ ਕਾਰਿ ਦਿਬ
ਦਿਸਦਿ ਦੇ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਮਸਤਕਿ ਤਿਲ ਕਥ
ਰਮ ਕਰਮ ਦਾਲੇ ਖੁਸਿ ਮਟਾਏ ਚਰਣ ਦਕੁ ਲੋਆ ਚਮਾਨੁ
ਹਉ ਮੇਦੁ ਬਿਧਾਰੇ ਗੁਗਾਏ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾ ਖਾਕਹੋ ਇਜੀਵ
ਨਮੁ ਕਤਿ ਸਹਜ ਪਾਰਿ ਆਏ ਚਰਣ ਕਟੁ ਲਾਵਿ ਚਿਤੁ
ਵਰੋਹੋ ਇਸੁ ਖਸੀ ਪਟਮ ਕਰੀ ਦਿਲੁ ਭਾਏ ਪੁਜ ਮੂਲਾਸ
ਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਦੁਤੀ ਆਨ ਸਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੁ ਖਟੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਏ ੧੯॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮਿਤੁ ਵੇ

ਦਲਖਮਹਾਭਾਰਥਗਾਮਾਇਣਮੇਲੋਸਾਰਗੀਤਾਲਖ
 ਭਾਗਵਤਜੋਤਕਵੇਦਚਲੀਤੀਖੇਲੋਚਉਦਹਾਇਦਿ
 ਮਾਸਾਂਅੰਗੀਤਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਰਭੇਲੋਸਨਕ
 ਦਿਲਖਨਾਰਦਾਯੁਕਾਬਿਮਾਸਲਖਸੇਖਨਵੇਲੋਗਰੀ
 ਮਾਨਾਧੀਮਾਨਾਸਿਮਰਣਪੁਣੇਦਰਸਨਵਰਨਗੁਰੂਬ
 ਹੁਚੇਲੋਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰਗੁਰਾਂਗੁਰਮਕ੍ਰਿਮੁਲਗੁਰਬਚ
 ਨਸੁਹੇਲੋਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦੁਹੈਨੇਤਨੇਤਨਮੇਨ
 ਮੇਕੇਲੋਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੋ॥੨॥ਚਾਰ
 ਪਦਾਰਥਮਾਖੀਅਨ੍ਰਿਲਖਪਦਾਰਥਹੁਕਮੀਬੰਦੇਗਰੀ

ਧਿਧਿਧਿਨਿਧਿਲਖਸੇਵਕੀਕਾਮਧੇਣਲਖਵੇਗਚਰਦੇ॥ ੧੪੦

ਲਖਪਾਰਸਪਥਰੋਲੀਅੰਪਾਰਜਾਤਲਖਬਾਗਫਲੀ

ਦੇ॥ ਚਿਤਵਣਲਖਚਿਤਾਮਣੀਲਖਰਸਾਇਣਕਰਦੇ

ਛੰਦੇ॥ ਲਖਰਤਨਰਤਨਗਰਾਸਤੁਨਿਧਾਨਸਭਫਲਸਿ

ਮਰਦੇ॥ ਲਖਭਗਤੀਲਖਭਗਤੋਹੋਇਕਰਾਮਾਤਪਰਚੈ

ਪਰਚੈਦੇ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਸਾਧਸੰਗੁਪਿਰਮਪਿਅ॥

ਲਾਅਜਰਜਰੀਦੇ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਸਤੁਸੰਗਿਮਿਲੀਦੇ॥ ੨

॥੧॥੧੬॥ ॥ਸੋਲਾਂ॥

੨੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਥਾ ਹੋਮਾ ਬਿਚਰਿ ਵਹਰਤੁ ਨਾਮੋ ਲਕਦਾਏ ॥
 ॥ ਸਾਸੀ ਮਰੁ ਸਾਰੰਗ ਧਨੁ ਮਦੁ ਕਉਤ ਕਲੋਛੁ ਧਨੰਤਰਪਾ
 ਏ ॥ ਮਾਰੰਗ ਕਾਮਧੇਨੁ ਲੋਪਾਰਜਾਤੁ ਮਸ੍ਤੁ ਮਮਿਓ ਪੀਅ
 ਏ ॥ ਮੇਰਾ ਪਤਿ ਗਜਸੰਖਾ ਬਿਖੁ ਦੇਵਦਾਨਵ ਮਿਲਿਵੇ ਰਿਦਿ
 ਵਾਏ ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਹੀਰਾ ਬਹੁ ਮੁਲੇ ਸਰੁ ਕੇਵਰ ਸਾਏ ॥
 ॥ ਸੰਖੁ ਸਮੁੰਦੁ ਸੁਖਣਾ ਧਾਰਾ ਦੇਵੇ ਰੋਇ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨਾਰਿ ਦੇਵ ਸਾਏ ॥ ਨਿ
 ਹਛਲੁ ਮਾਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨੀਰੁਸੁ
 ਹਾਵਣਾ ਸੁਗਰਿ ਸਰਵਰਿ ਕਵਲੁ ਫੁਲੀਦਾ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸ

ਰੂਪਾ ਅਤਿਗੰਧਸੁਗੰਧਹੋਇ ਮਹਕੰਦੋ ਭਵਰਾਂਵਾਸਵੰਤ १੪੯
ਵਣਥੋਜਹਿਏ ਕੋਥੋਜਿਲਹੰਦੋ ਭੋਭਲੁਭੁਤਿ ਮਕਰੰਦ
ਗਸਿਦੁਗਿਦਿਸਿਤਾਰਿਆਇਮਿਲੰਦੋ ਸੂਰਜੁਗਗਨਿਓ
ਦੋਤਹੋਇ ਸਰਵਾਰਿਕਵਲਾਧੀ ਮਨੁਪਰੰਦੋ ਰੁੰਦੁਚਿਕੜ
ਵਾਸੁਹੈ ਕਵਲਾਸਿਵਾਇਨਮਾਇਸਕੰਦੋ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ
ਗੁਰਸਬਦਸੁਾਇਗੁਰਉਪਦੇਸਰਹਤਨਰਹੰਦੋ ਮਸਤ
ਕਿਭਾਗਾਜਿਨਾਦੇਮੰਦੋ ਨਾਤੀਰਥਪੁਰਬਸੰਜੋਗਭੋਗ
ਚਹੁਕੁੰਦੇਆਇਜੁੜੰਦੋ ਚਾਰਿਦਰਨਾਛਿਅਵਰਸਨਾ
ਨਾਮਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਕਰੰਦੋ ਜਪਤਪਸੰਜਮਹੋਮਜਗਦ

ਰਤਨੇ ਅਕਰਿ ਦੇ ਦਸੁਣੀ ਦੇ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਣੁ
 ਗਤਿ ਦੇ ਵੀ ਦੇਵ ਸਥਾਨ ਪੂਜੀ ਦੇ ॥ ਬਗਾ ਬਗ ਕਪੜੇ ਕਾਰਿ ਸ
 ਮਾਧੀ ਅਪਰਾਧਿ ਨਿਵੰਦੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੰਥ ਨ ਚਲਾ ਲੀ ਦੇ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹੀ ਫਲੁ ਨ ਲ
 ਤੀ ਦੇ ॥ ੩ ॥ ਸਾਵਣਿ ਵਣੁ ਹਰੀ ਆਵ ਲੇਵੁ ਠੇ ਸੁਕੈ ਅਕੁ ਜਵ
 ਹਾ ॥ ਰੀਪਤਿ ਬਬੀਹੇ ਸੁਆਤ ਭੂਦਾ ਸਿਪ ਅੰਦਰਿ ਮੋਤੀ ਥ
 ਮਾਹਾ ॥ ਕਦਲੀ ਵਣੁ ਕਪੂਰ ਹੋਇ ਕਲਰਿ ਕੰਵਲੁ ਨ ਹੋ
 ॥ ਇਸ ਮਾਹਾ ॥ ਬਿਸੀ ਅਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲ ਕੂਟ ਹੋਇ ਧਾਤੁ ਸੁਪ
 ॥ ੩ ॥ ਪਾਤੁ ਗਾਹਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਸਾਂਤਿ

ਨਾਮਾਵੈਉਭੇਸਾਹਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਮ १੪੨
 ਨਮੁਖਬਦਰਾਹੀਬਦਰਾਹਾਮਨਮੁਖੋਦਾਗੁਰਮੁਖਿਭਾ ०
 ਹਾਹਾਵਣਵਣਾਦਿਚਿਵਣਾਸਪਤਿਇਕੋਧਰਤੀਇਕੋ
 ਪਾਣੀਅੰਗਾਬਿਰੰਗੀਫੁਲਫੁਲਸਾਦਸੁਰੀਧਸਨਬੀ
 ਧਾਵਿਡਾਣੀਉਚਾਸਿਮਲੁਝੰਟੁਲਾਨਿਹਫਲਚੀਲੁਰ
 ਕੈਅਸਮਾਣੀਜਲਦਾਵਾਂਸੁਵਰਾਈਅੰਦ੍ਰਿਜੁਲੀਆਵੇ
 ਜਨਿਬੇਬਾਣੀਚੰਦਨਦਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਵਾਸੁਰਤੇਨਿਰ
 ਗੰਧਰਵਾਣੀਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਿਰਿਦੋਨਵ
 ਸੋਅਭਾਗਪਰਾਣੀਹਉਮੈਅੰਦਰਿਗੁਰਮਿਭੂਲਾਣੀਪ

॥ ਸੁਰਜੁ ਜੋ ਤਿਉ ਦੋ ਤੁ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰੈ ਅਨੇਰੁ ਗਵਾਏ ॥
 ॥ ਕਿਰਤਿ ਦਿਰਤਿ ਜਗਵਰਤੁ ਮਾਨਸੁ ਨ ਬੰਧਨੁ ਮੁਕਤਿ
 ਕਰਾਏ ॥ ਪਸੁ ਪੀਖੀ ਮਿਰਗਾਵਲੀ ਰੁਖਿ ਮਾਭਾਉ ਅ
 ਲਾਉ ਸੁਣਾਏ ॥ ਬਾਂਗਾਂ ਬੁਰਗੂ ਸਿਫੀ ਆਨਦ ਬਾਦਨੀ
 ਸਾਣਵਜਾਏ ॥ ਘੁਘੁ ਸੁਝਨ ਸੁਝਈ ਜਾਇ ਉਜਾੜੀ
 ਸ਼ਾਬਿਦਲਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣਿਤਾ
 ਉਭਗਤਿ ਮਨੁ ਉਨਦੁ ਸਾਏ ॥ ਅਨਮੁਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜ
 ਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਘੁਚਿਦ ਚਕੋਰ ਪਰੀਤੋਂ ਜਗਮਗ ਜੋ
 ਤਿਉ ਦੋ ਤੁ ਕਰੈ ਦਾ ॥ ਕਿਰਖਾ ਬਿਰਖੁ ਹੋਇ ਸਫਲੁ ਫਾਇ

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਅਮਿ ਓਵਰ ਸੰਦਾ ਨਾਰਿ ਭੁਤਾ ਹਪਿਆ ॥੧੪੩॥
 ਰੁਕਹਿ ਸਿਹਜਾ ਭੋਗੁ ਸੰਜੋਗ ਬਣਿ ਵਾਸ ਸੁਭਨ ਰਾਤਿ
 ਮਿਲਾਵਨ ਚਕਵੀ ਚਕਵਾ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜੀ ਵਾਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸੁਾਣਿ ਕਪਟ ਸਨੇਹਿ ਨ ਬੇਹੁਲ ਹੋਦੁ
 ॥ ਮਜਲਸਿ ਆਵੈ ਲਸ ਲੁਖਾਇ ਰੀਧੀ ਵਾਸੁ ਮਚਾਏ
 ਰੀਵਾਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮੰਦੀ ਹੂਮੰਦਾ ॥੧੪੪॥ ਖਟਰਸ ਮਿਲਰ
 ਸਮੇਲਿ ਕੋਛੁ ਤੀਹ ਭੋਜਨ ਤੋ ਨਿਰਸੇਈ ॥ ਜੇਵੁ ਟਿਵਾ
 ਹਜਿ ਵਾਣੀ ਐ ਚਾਰਿ ਵਰਨਾਛੁ ਮਵਰਸ ਨ ਲੋਈ ॥
 ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ਕਰਿ ਚੋਈ ਜਿ ਸੁਜਿ ਹਬਾਸਾ ਉਸਿ

ਵਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਕੜਕੀ ਸਾਉ ਨ ਸਿਤ ਲੋਛਤੀ ॥ ਬਿਜਨਾਵੇ
 ਚਿਸ ਜੋਈ ॥ ਰਤੀ ਰਤ ਕਨਾ ਰਲੋ ਰਤ ਨਾ ਅਵਾਰਿ ਹਾਰਿ
 ਪਰੇਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇ
 ਸੁਅਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਨ ਦਰਗਾਹ ਦੋਈ ॥
 ॥੮॥ ਨਦੀਆ ਨਾਲੇ ਵਾਹ ਤ੍ਰੇਗੰਗਾ ਸੰਗਾ ਮਿਲਿ ਗੰਗਾ
 ਵੀਦੋ ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰ ਬਸੇ ਵਦੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ
 ॥ ਲੋਕ ਦੇਵ ਗੁਣ ਗੀਆ ਨਾਦਿ ਚਿਪਤਿ ਉਧਾਰਣ ਨਾਭਿ
 ਸੁਣਿਦੋ ॥ ਹਸਤੀ ਨੀਰਿ ਨਵਾਣੀ ॥ ਅਨਿਬਾਹ ਰਿਨਿਕ
 ਈਛਾਰ ਛੁਣਿਦੋ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ

ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਾਚਿਤਿਧਰਦੇ। ਤੁਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿੰਜੀਅੰ ॥ ੧੪੪ ॥
 ਬੀਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲਨਫਲਿਦੇ। ਕਪਟਸਨੇਹਨਸੇਹਪੁ
 ਨੀਦੇ॥ ੧॥ ਰਾਜੇਦੈਸਭਿਰਾਣੀਆਂਸੇਜੇਆਵੇਵਾਰੇਵਾਰੀ
 ॥ ਸਭੇਹੀਪਟਰਾਣੀਆਂਰਾਜੇਇਕਦੂਇਕਪਿਆਰੀਆਸ
 ਭਨਾਰਾਜਾਗਵਣਾਸੁੰਦਾਰਿਮੰਦਰਿਸੇਜਸਵਾਰੀਆਸਿਤ
 ਤਿਸਭਨਾਰਾਣੀਆਂਇਕਅਧਕਾਸੀਦੁਵਿਚਾਰੀਆਦੇ
 ਸੁਨਰਾਜੇਰਾਣੀਅੰਪੂਰਬਲਿਖਤੁਨਮਿਟੈਲਿਖਾਰੀਆਸ
 ਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਮਨਿਉ
 ਰਧਾਰੀਕਰਮਹੀਣਦੁਰਮਾਤਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ ੧੦॥ ਅੰਮ੍ਰ

ਸਰਧਾਤਾਇਕਧਾਤੋਹੋਇਸਭੁਕੇਕੀਚਨੁਆਖਿਵਖਾਣੇ॥
 ॥ ਰੂਪਾਮਨੁਪੁਸਰੂਪੁਹੋਇਆਲਿਅਮੁਲੁਪੀਚਪਰਵਾਣੇ॥
 ॥ ਪਥਰੁਪਾਰਸਿਪਰਸੀਅੰਪਾਰਸਹੋਇਨਕੁਲਾਅਭਿਮਾ
 ਣੇ॥ ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਸਰੀਅੰਤਰੁਤਰੁਤੁਬੈਤਾਰੁਭਾਣੇ॥
 ॥ ਅੰਤਕਠੋਰਨਾਭਿਜਾਈਰਹੈਨੇਕੋਰੁਪਝੈਭੀਨਿਜਾਣੈਆਂ
 ਰੀਅੰਦਰਿਫੂਟਿਜਾਇਅਹਗਣਿਘਣਾਅੰਦਰਿਹੋਰਾਣੇ॥
 ॥ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਿਗੁਰਉਪਦੇਸਨਾਮੀ
 ਵਰਿਆਣੇ॥ ਕਪਟਸਨੇਹੁਨਹੋਇਧਿਕਾਣੇ॥ ੧੧॥ ਆਣ
 ਕਮੋਤੀਆਨਸਰਨਿਗਮਲੁਨੀਰੁਸੁਥਾਉਸੁਰੇਵਾਰੀ

ਸਵੀਸੁ ਨਿਹਚੰਮਤੀ ਸੀਗਤਿ ਪਗਿਤਿ ਸਾਥੁ ਬਣਿਦਾ॥
 ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਚੋਗ ਚੁਗੀ ਮਾਣੁ ਮਹਿਤੁ ਅਨੰਦੁ ਵਧੀਦਾ॥
 ॥ ਕਾਊ ਨਿਥਾਊ ਨਿਨਾਊ ਹੋਰੀ ਸਾਇਚਿ ਊਦਾ ਸੁਹੇਵੀਦਾ॥
 ॥ ਭੁਖੁ ਅਭੁਖੁ ਅਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਵਣਵਣੁ ਮਦਿ ਰਿਭੁਗਮਿ
 ਭਵੀਦਾ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸੁਣਿਤਨੁ ਮਦਿ ਰਿ
 ਮਨੁ ਬਿਰਨ ਰਹੀਦਾ॥ ਬਜਰਕ ਪਾਟੁ ਖੁਲੈ ਜੀਦਾ॥ ੧੨॥
 ॥ ਰੋਗੀ ਮਾਣੁ ਸੁਹੇਇ ਕੈ ਫਿਰਦਾ ਬਹੁ ਬੇਵੈਦੁ ਪਛੀਦਾ॥
 ॥ ਕਚੈ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵੈਦੁ ਨ ਦਾਭੁ ਰੋਗੀ ਸੀਦਾ॥ ਹੋਰ
 ਦਾਭੁ ਰੋਗੀ ਹੋਰੁ ਹੋਇ ਪਚਾਇ ਝੁਦੁਖ ਸਹੀਦਾ॥ ਮਾਵੈ ਵੈ

੧੪੫

ਦੁਸੁਵੇਦਪਾਰਿਦਾਰੂਦਸੈਰੋਗੁਲਹੀਦਾਸਿਜਮਿਰਹੈ
ਨਖਾਇਪਬੁਖਦਾਮਿਠਸਾਊਚਖੰਦਾਦੇਸੁਨਦਾਰੂਦੈ
ਦੋਨੋਵੇਦਸਿਜਮਨਿਤਰੋਗੁਦਧੀਦਾਕਪਟਸਨੇਹੀਹੋ
ਇਕੋਸਾਧਸਿਗਤਿਦਿਚਿਅਾਇਬਹੀਦਾਦੁਰਮਾਤਿ
ਦੂਜੇਕੁਇਪਚੀਦਾ॥੧੨॥ਦੋਆਚੀਦਨੁਮੇਦਲੇਮੇਲੁ
ਕਪੂਰਕਥੂਰੀਸੀਦਾਸਭੁਸੁਰੀਧਰਲਾਇਕੋਗੁਰਗਾਂ
ਧੀਅਰਗਜਾਕਰੀਦਾਅਜਲਸਅਵੈਸਾਹਿਬਾਂਗੁ
ਦਮਦਰਿਹੋਇਗੁਣਮਹਕੀਦਾਗਦਹਦੇਹੀਖਓ
ਠੀਐਸਾਰਨਜਾਣੇਨਰਕਭਵੇਦਾਸਾਧਸਿਗਤਿਗੁਰ

ਸਬਦੁ ਸੁਣਿਤਾ ਉਭਰਾਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਧਰੀ ਦਾਅਮੁ ਨਾ ॥ ੧੪੬ ॥
 ਅਖੀ ਹੋਵਿਈ ਬੋਲਾ ਕੀਨਾ ਸਦੁਨ ਸੁਣਿਦਾ ਬੋਧਾਰ
 ਟੀਜਾ ਇਭਰੀਦਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਧੋਤੈ ਹੋਵਾਨਿ ਉਜਲੇ ਪਾਟ ਪਟੀ ਬਰ
 ਖਰੇ ਅਮੋਲੇ ਰੀਗਾ ਬਿਰੀਗੀ ਰੀਗੀ ਅਨਿਸਤੁ ਰੀਗਾ ਸੁਰੀਗ
 ਅਰੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਲੋਲੇ ਪੈਨ ਦੇਹੂ ਪਰੀਗਾਰ ਸਦੁ ਸਨਿਕੇ
 ਲੇ ॥ ਸੋਭਾਵੀਤ ਸੁਹਾਵਣੇ ਚਜ ਅਚਾਰ ਸੀਗਾਰਾ ਗਵੇਰੇ ਲੇ ॥
 ॥ ਕਾਲਾ ਕੀ ਬਲੁ ਉਜਲਾ ਹੋਇ ਨ ਧੋਤੈ ਰੀਗੀ ਨਿਰੋਲੇ ॥ ਸਾਧ
 ਸੀਗਤਿ ਹੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿਤਾ ਕੇ ਅੰਦਰਿ ਨੀਹਾਵਿ ਰੋਲੇ ॥ ਕ
 ਪਟ ਸਨੇਹੀ ਉਜੜੇ ਲੇ ॥ ੧੪੮ ॥ ਧੋਤੈ ਅੰਦਰਿ ਨੀ ਮਕੈ ਸਭ

ਦੁਓਚੋਹੋਇਵਿਖਾਲੋ। ਬੂਟਾਵਡਾਕਰਿਟੇਲਦਾਹੋਇਚੁਹ
ਚੁਹਆਪੁਸਮਾਲੋ। ਖੇਤਿਸਫਲਹੋਇਲਾਵਣੀਛੁਟਨਿਤਿ
ਲੁਬੁਆਕੁਨਿਰਾਲੋ। ਨਿਹਫਲਸਾਰੇਖੇਤਿਵਿਚਿਜਿਉਸਰ
ਵਡਕਮਾਦਵਿਚਾਲੋ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਸੁਣਿ
ਕਪਟਸਨੇਹੁਕਰਨਿਬੇਤਾਲੋ। ਨਿਹਫਲਜਨਮੁਅਕਾਰਬ
ਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਹੋਵਨਿਮੁਹਕਾਲੋ। ਜਮਪੁਰਿਜਮਜੀਵਾ
ਰਿਹਵਾਲੋ। ੧੬। ਓਜਲਕੇਹਾਂਚਿਲਕਣਬਾਲੀਜੈਵਣਿ
ਜੁਠੀਹੋਵੈ। ਜੁਠਿਸੁਆਹੁਮਾਂਜੀ। ਮੇਰੀਗਾਜਲਾਮੰਦਾਰਿ
ਲੋਧੋਵੈ। ਬਾਹਰਸੁਚਾਧੋਤਿਅੰਮੰਦਾਰਿਕਾਲਖਾਮੀਤਿਵਿ

ਗੋਵੇ॥ ਮਾਨਿ ਜੂਠੇ ਤਨਿ ਜੂਠਿ ਤੇ ਬੁਕ ਪਵੇ॥ ਮਾਹਿ ਵਜੇ ਰੋਵੇ॥ ਸ॥ ੧੪੭
ਧਸੰਗਾਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸੁਇ ਕਪਟਿ ਸਨੇਹੀ ਗਲਾ ਗੋਵੇ॥
॥ ਗਲੀ ਤਿਪਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਖੰਡੁ ਖੰਡੁ ਕਰਿ ਸਾਊ ਨ ਭੋਵੇ॥ ਮ॥
ਖਣੁ ਖਾਇ ਨ ਨੀਰਾਵੈ ਲੋਵੇ॥ ੧१॥ ਗੁਰੁ ਖਾਂਦਿ ਚਿਕੁਰੁ ਖਹ
ਨਿਦੋਵੇ॥ ਅਰੰਭੁ ਕਨੇਰਦੁ ਆਲੋ॥ ਅਰੰਭੁ ਫਲੇ॥ ਅਰੰਭੁ ਲੀ॥ ਅ॥
ਫਲੁ ਅਵਰਿਬੀ॥ ਆਚਿਤੁ ਮਿਤਾਠੇ॥ ਨਿਬੰਧੇ ਨਹੀ॥ ਨਿਜਨੁ
ਹਰਿਦਾਰਿ॥ ਆਈ॥ ਹੋਇ॥ ਉਚਾਠੇ॥ ਕਲੀ॥ ਆਪਵਨਿ ਕਨੇ
ਰੋ॥ ਦੁਰਮਤਿ॥ ਦਿਚਿ॥ ਦੁਰੰਗ॥ ਦਿਖਾਠੇ॥ ਬਾਹਰਲਾ ਲਗੁ ਲਾ
ਲਹੋਇ॥ ਅਵਰੁ॥ ਚਿਟਾ॥ ਦਾਬਿ॥ ਧਾਨਾ॥ ਲੋ॥ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਗੁ

ਰਸਬਦੁ ਸੁਟਿਗਣਤੀ ਦ੍ਰਿਚਿ ਭਵੇਤਰਨ ਲੋਕਪਟਸਨੇਹ
ਖੇਹਮੁਹਕਾ ਲੋਕ ॥ ੧੮ ॥ ਫੁਣਾ ਦ੍ਰਿਚਿ ਫਲੇ ਫੁਣਾ ਸਪਤਿ ਬ
ਹੁਰ ਸੁਰੀਧ ਸੁਰੀਧ ਸੁਰੀਧੋ ਅਬਿਸਦਾ ਫਲ ਸੋਹਣੇਆ
ਕੂਸੇਵ ਅਨਾਰਫਲੀਧੋ ਦਾਖਾ ਬਿਜਭੀਰੀ ਜਾਮਣੁ ਪਿਰਣੀ
ਤੁਤਖਜੂਰਿ ਅਨੀਧੋ ਪੀਲੂਪੇਸੂ ਬੇਰਬਹੁ ਕੇਲੇਤੇ ਅਖੜੋ
ਟਬਣੀਧੋ ਪੂਲਨਭਾਵਨਿ ਅਕਾਟਿ ਰੂਮੀ ਮਿਤਫਲਤ
ਜਿਅਕਿਵਸੀਧੋ ਜੇਥਾਣਿ ਜੋਕਲਵਾਈ ਐਦੁਧਨਪੀਐ
ਲੋਹੂਰੀਧੋ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਟਿਗਣਤੀ ਅੰਦ
ਰਿਸ਼ਕਸ਼ੁਖੀਧੋ ਕਪਟਸਨੇਹਿ ਨਥੋਹਿ ਜੜੀਧੋ ॥ ੧੯ ॥ ਭੋ

॥ ਬੁਧਗੁਣੇ ਸੰਖਲਖਾ ਅਕਜਵਹੇ ਬਿਸੀ ਅਰਕਾ ਲੇ ॥ ਸਿ ੧੪੮
 ਬਲਪੁਪੁਰਕਵੀ ਅੰਕੜਛਹ ਸਾਤਿ ਨਖ ਸਿੰਦੀ ਨ ਲੇ ॥
 ॥ ਪਥਰਕਾਂਦਰੋਗੀ ਪਟੇ ਗਵਹ ਕਾਲੇ ਕੀ ਬਲਗੁਣੇ ॥
 ॥ ਕੋਹੈ ਤਿਲਬੂਆ ਤੇਲਖਾ ਅਕਤਿਡਾ ਅਰੰਡਤੀ ਮੇਰਿਤਰਾ
 ਲੇ ਕਲੀਕਨੇਰਵਖਾਣੀ ਮੇਸਤੁ ਅਵਗੁਣੇ ਮੇਤਨਿਭੀਹਾ
 ਲੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦ ਸੁਣਿ ਗੁਰਭੀ ਪਦੇ ਸੁਨਾਰੇ
 ਦੇ ਸਮਾਣੇ ॥ ਧੀਗੁਜੀਦਣ ਬੇਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਖਾਲਖਾਨੀ
 ਦਕਲਖ ਬੇਮੁਖਾ ਦੂਤਦੁਸਟ ਲਖਲੂਣਹਰਾ ਮੀਆ ਸ੍ਵਾਮਿ
 ਧੋਹੀ ਅਕਿਰਤ ਪਟਚੋਰ ਜਾਰਲਖਲਖ ਧੋਹੀ ਨਾਮੀ ॥ ਬਾਮ

ਣਗਾਈਵੀਸਪਾਤਲਾਇਤਬਾਰਹਜਾਰਮਸਾਮੀਕੂਕ੍ਰਿ
ਆਰਗੁਰਗੋਪਲਖਗੁਨਹਗਾਰਲਖਲਖਬਦਨਾਮੀ॥
॥ਅਪਗਾਧੀਬਹੁਪਤਿਤਲਖਮਦਗੁਣਿਅਰਖੁਆਰਖੁ
ਨਾਮੀ॥ਲਖਾਲਿਬਾਸੀਵਗਾਬਾਜਲਖਸੇਤਾਨਸਲਾਮਿ
ਸਲਾਮੀ॥ਤੂੰਦੇਖਹਿਹਉਮੁਕਰਾਂਹਉਕਪਟੀਤੂੰਅਤਿਰਿ
ਜਾਮੀ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀ॥੨੧॥ ॥

॥੧੧॥ ॥ਸਤਾਰਾਂ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ਇਕੁਕਟਉਪਸਾਉਕਰਿਓਅੰਕਾਰਅਨੇਕਅੰਕਾਰਾਪ

ਵਣਪਾਣੀ ਬੇਸੰਤਰੇ ਧਰਤਿ ਅਗਾਸਿ ਨਿਵਾਸੁ ਵਿਥਾਰਾ ॥ ੧੪੬ ॥
 ॥ ਜਲ ਥਲ ਤਰਵਰ ਪਰਬਤਾ ਜੀ ਅਜੀਤਾ ਮਾਗਣਤ
 ਅਪਾਰਾਗਾਇ ਕੁਵਰ ਭੰਡੁ ਅਖੰਡੁ ਹੋਲਾਖ ਵਰ ਭੰਡੁ ਪਲ
 ਕਪਰਕਾਰਾ ਕੁਵਰਤਿ ਕੀ ਮਨਜਾਣੀ ਐ ਕੇਵਰੁ ਕਾਦਰੁ
 ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਅੰਤੁ ਬਿਅੰਤਿ ਨ ਪਾਰਾਦਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕੇਵਰੁ
 ਵਰੁ ਮਾਖੀ ਐ ਵਰੁ ਦੀ ਵਰੁ ਦੀ ਵਰੁ ਮਾਈ ॥ ਵਰੁ ਹੁੰਦੁ ਵਰੁ ਵਖ
 ਣੀ ਐ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਖਣੁ ਮਾਖ ਸੁਣਾਈ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮਾ ਵਿ
 ਰਿਗ ਖਿਓਨੁ ਕਾਰਿ ਵਰ ਭੰਡੁ ਕੋਰੋ ਕ੍ਰਿਸਮਾਈ ॥ ਇਕ ਕਦਾ ਓ
 ਪਸਾਓ ਜਿ ਸੁਤੋ ਲਿਅਤੋ ਲੁਨਤੁ ਲਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਦੇਵ ਕਤੇਬ

ਹੁਬਾਹਰਾਅਕਬਕਹਾਣੀਕਥੀਨਜਾਈਆਮਾਬਿਰਾਤਿਰ
ਤਿਕਿਵਅਲਖੁਲਖਾਈਆਮਾਜੀਰੁਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਆ
ਮੁਹੁਅਖੀਨਕੁਕੰਨਸਵਾਰੇਹਬਪੈਰਦੇਵਾਤਿਕਾਰਿਸਬ
ਦਸੁਕਤਿਸੁਭਾਦਿਸਟਿਦੁਆਰੇਕਿਰਤਿਵਿਰਤਿਪਰਕਿਰ
ਤਿਬਹੁਸਾਸਾਰੀਰਾਸਾਨਿਦਾਸਿਸੀਜਾਰੇਰਾਗਰੀਗਰਸਪ
ਰਸਦੇਗੀਧਸੁਰੀਧਸੀਧਿਪਰਕਾਰੇਛਾਵਨਭੋਜਨਬੁਧਿ
ਬਲੁਟੇਕਬੇਬੇਕਵੀਚਾਰਿਵੀਚਾਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪ
ਵੈਬੇਸੁਮਾਰਦਾਰੁਰਾਪਿਆਰੇਲੇਖਅਲੇਖਅਸੀਖਅ
ਪਾਰੇ॥੩॥ਪੀਜਿਤੰਤਪਾਰਿਵਾਨੁਕਾਰਿਖਾਣੀਚਾਰਿਜਗਤੁ

ਉਪਾਇਆ ਲੁਖਚਰਿ ਰਾਸੀ ਹਜੂ ਨਿਵਾਰਿ ਆਵਾਰਾ ॥ ੧੫੦ ॥
 ਨੁਚਲਤੁ ਫਰਤਾਇਆ ਆਇਕਾ ਸਿਏਕਾ ਸਿਯੂ ਨਿਵਾਰਿ
 ਜੀਅ ਜੀਤ ਅਣਗਣਤ ਫਧਾਇਆ ਲੇਖੇ ਅੰਦਰਿ ਸ
 ਭਕੇ ਸਭਨਾ ਮਸਤਾ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾਇਆ ਲੇਖੇ ਸਾਸ
 ਗਿਰਾ ਸਿਵੇ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾਰੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਮਾਪਿਅ
 ਲੇਖੁ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਭੋਇਵਾਰਿ ਧਰਤਿ ਆ
 ਰਾਸੁ ਹੋ ਨਿਰਧਾਰ ਭੋਭਾਰਿ ਧਰਾਇਆ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੇ
 ਸਿਤਰੇ ਭੋਭੇ ॥ ਵਾਰਿ ਰਖੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਪਾਣੀ ਅੰ
 ਦਰਿ ਧਰਤਿ ਧਰਿਵਿ ਨੁਬੰ ਮਾਅਗਾ ਸੁਰਹਾਇਆ ਕਾ

ਰੋਅਦਿਰਿਅਗਨਿਧਰਿਕਰਿਪਰਫੁਲਿਤਸੁਫਲਫਲਾਇ
 ਅਮਾਨਵੀਦੁਆਰੀਪਵਣੁਧਰਿਕੁੰਦਿਚਿਸੁਰਜੁਚੰਦਰ
 ਣਾਇਅਮਾਨਿਰਭੁਓਅਪਿਨਿਰੰਜਨੁਗਾਇਅਮਾਪਾਠ
 ਖਾਸਮਾਣਓਚਾਣਿਚਾਕੁਓਚਾਹੋਇਨਾਮਿਥਕਿਸਕੋ
 ਾਓਚੀਉਓਚਾਪਣਾਥਾਓਗਿਰਾਓਨਨਾਓਅਥਕੋਠਾਖ
 ਪਤਾਲਨੀਵਾਣਿਜਾਇਨੀਵਾਂਹੋਇਨਨੀਵੈਤਕੋਪੁਗਥ
 ਪਛਮਿਓਤਗਧਿਰਖਣਿਫੇਰਿਚਓਫੇਰਿਨਦੰਕੋਓਕੁਕ
 ਮੂਲਨਲਭਈਓਪਤਿਪਰਥਓਅਖਿਫ ਰੰਕੋਫੁ
 ਣਾਅਦਿਰਿਵਾਸੁਮਹੋਕੋਓਓਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕਾਰਿਥਿ

ਤਿਨਵਾਰਨਾਹੁਜਣਾਇਆਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਵਿਦੁਏ ੧੫੧
 ਕੰਕਾਰਨਾਹੁਜਣਾਇਆਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਵਿਦੁਏ
 ਅਪੇਅਪਣਨਓਧਰਾਇਆਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਵਿਦੁਏ
 ਰੇਭੀਹੇਸੀਹੇਦਾਇਆਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਵਿਦੁਏ
 ਪੇਅਪਿਨਾਪੁਗਣਾਇਆਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਵਿਦੁਏ
 ਇਆਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਵਿਦੁਏ
 ਤ੍ਰਿਸਮਾਈਕੇਵਰੁਦਰੁਆਖੀਅੰਕਿਤੁਘਰਿਵਸੇਕੇਵਰੁ
 ਜਾਈਐਕੁਕਵਾਉਅਮਾਉਹੇਲਖਦਗੀਆਉਨਕੀਮ
 ਤਿਪਾਈਪਰਵਦਗਾਰੁਅਪਾਰੁਹੇਪਾਰਵਾਰੁਨਾਮਲਖਲ

ਖਾਈ॥ ਏਵਡੁਵਡੁਹੋਇਕੋਕਿਬੈਰਹਿਆਆਪੁਨੁਕਾਈ॥
 ॥ ਸੁਰਨਰਨਾਬਰਹੋਲਿਵਲਾਈ॥ ੮॥ ਲਖਦਰੀਆਉਕਵੁ ०
 ਉਦਿਚਿਆਤਿਆਸਗਾਹਅਥਹਵਹਿਦੋ॥ ਅਮਾਦਿਨਾਅਤਿ
 ਬਿਅਤਿਹੋਅਗਮਾਮਰੋਚਰਫੇਗਫਿਰੀਦੋ॥ ਅਲਖੁਅ
 ਪਾਵੁਖਾਣੀਐਪਾਰਦਾਰਨਪਾਰਲਹਿਦੋ॥ ਲਹਰਿਤਰੰਗ
 ਨਿਸੰਗਲਖਸਾਗਰਸੰਗਮਰੰਗਰਵੀਦੋ॥ ਰਤਨਪਦਾਰ
 ਥਲਖਲਖਮੁਖਿਅਮੁਖਿਨਤੁਲਿਤੁਲੀਦੋ॥ ਸਦਕੋਸਿਰ
 ਜਣਹਗਸਿਰੀਦੋ॥ ੯॥ ਪਰਵਦਗਾਰੁਸਲਾਹੀਐਸਿਰਠਿ
 ਉਪਾਈਰੰਗਬਿਰੰਗੀ॥ ਗਾਜਿਕੁਰਿਜਕੁਸਬਾਹਿਦਾਸਭ

ਨਦਾਤਿ ਕਰੇ ਅਣਮਰਿਗਿ ਕਿਸੇ ਜਿ ਦੇ ਹੋਸੁ ਹੋ ਕੋ ਦਾ ਬਿਧਾ ॥ ੧੫੨ ॥
 ਅੰਦਰਿ ਮੰਦੀ ਚੰਗੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਰਲੇਪੁ ਹੋ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰ
 ਹਮੁ ਸਦਾ ਸਹ ਲੰਗਿ ਫੁਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਸਭ ਨਾਮੀ
 ਦਰਿ ਹੋ ਸਰਬੰਗਿ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੇਸੰਤੁ ਸੰਗਿ ॥ ੧੦ ॥ ਓ
 ਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਮਖੀ ਇਕਉ ਪਾਈ ਮਾਇਆ ਗਤਿ ਨ
 ਲੋਅਚਉ ਦਹ ਚਫੁਣ ਜਲੁ ਬਲੁ ਮਹੀ ਅਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਛ
 ਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇ ਸੁਤੈ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਬਜਾਰਿ ਨ
 ਰਾਇਆ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਿਤੋਖੀਆ ਸਿਧਨਾ ਬਬਹੁ ਪਥਿਤ
 ਦਾਇਆ ਕਾਮ ਕੋਰਿ ਪਾਵੈ ਰੋਧਾਵੈ ਚੋਲੋ ਬੁਝੈ ਹੁਕਾਰੈ ਧ੍ਰ

ਹੁਲਾਸਾਇਆ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਸੇਰਹੁ ਘਾਟਿ ਨ
 ਕਿਨੈ ਅਖਾਇਆ ॥੧੧॥ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੋ ਅਬ
 ਚਲੁ ਰਾਚੁ ਵਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕੇਵਰੁ ਤਖਤੁ ਵਖਾਣੀ ਮੈ ਕੇ
 ਵਰੁ ਮਹਲੁ ਕੇਵਰੁ ਦਰਗਾਹੀ ॥ ਕੇਵਰੁ ਸਿਫਤੁ ਸਲਾਹੀ ਮੈ
 ਕੇਵਰੁ ਮਾਲੁ ਮੁਲਾਖੁ ਅਵਗਾਹੀ ॥ ਕੇਵਰੁ ਮਾਲੁ ਮਹਤੁ ਹੋ ਕੇ
 ਵਰੁ ਲਸਕਰੁ ਸੇਵਾ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕੇ
 ਵਰੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਹੋਰੁ ਸੁਪਾਛਿ ਨ ਮਤਾਨਿ ਬਾਹੀ ॥
 ॥੧੨॥ ਲਖ ਲਖ ਬ੍ਰਹਮੇਵੇਦ ਪਾਛੀ ਇਕ ਸਅਖਰੁ ਭੇਦੁ
 ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਜੋਗੀਆਨੁ ਮਹੇ ਸਲਾਖ ਲਖ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਨ ਭੇ

ਖੁਪਛਾਤਾ ਲਖ ਅਵਤਾਰ ਮਕਾਰ ਕਰਿ ਤਿਲੁ ਵੀਚ ॥ ੧੫੩ ॥
 ਰੁਨਾ ਬਿਸਨ ਪਛਾਤਾ ਲਖ ਲਖ ਨਉ ਤਨ ਨਾਉ ਲੈ ਲ
 ਖਲਖ ਸੇਖਾਵੇ ਸੇਖ ਨਤਾਰਾ ਚਿਰੁ ਜੀਵਣੁ ਬਹੁ ਹੀ ਦ
 ਏਦਰ ਸਨ ਪਿਥਨ ਸਬਦੁ ਸਿਧਾਤਾ ਦਾਤਿ ਲੁਭਾਇ
 ਵਿਸਾਗ ਨਿਦਾਤਾ ॥ ੧੫੪ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਕਾਰ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁ
 ਰਤਿ ਹੋਇ ਧਿਆਨੁ ਪਰਾਇਆ ਚਾਰਿ ਦਰਨ ਗੁਰਸਿ
 ਖ ਕਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚ ਖੰਡੁ ਸਾਇਆ ਦੇਵ ਕਤੇ
 ਬਹੁ ਬਾਹਰਾ ਮਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
 ॥ ਵੀਹਾਂ ਅੰਦਰਿ ਦਰਤ ਮਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਕਿਹ ਠ

ਪ੍ਰਾਇਆਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸਕਾਰਿਨਾਮੁਦਨਾਇਸ
ਨਨੁਦਿਨੁਇਆਬਾਰਹਪਿਥਾਇਕਤੁਕਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਾਠੀਗੁਰਚਣਾਇਆਪਾਤਿਪਉਤੀਚਾਕੁਨਿਨਪਾਇ
ਆਇਆ॥੧੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਪੈਰੁਪਰਿਦੁਬਿਧ
ਦੁਟਕੁਦੁਟਨਧਾਇਆਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਕੇ
ਮਰਦਾਨਾਂਦਾਨਦਾਰਿਨਾਮਾਇਆਕੀਨੀਸਤਿਗੁਰਸ
ਬਦੁਸੁਇਅਨਹਰੁਲੁਧੁਲਕਾਰੁਸੁਣਾਇਆਸਤਿ
ਗੁਰਸਰਣੀਆਇਕੋਨਿਹਚਲੁਸਾਧੂਸੀਰੀਮਿਠਾ
ਇਆਚਰਣਕੁਦਣਮਕਰੰਦਰਸਿਸੁਖਸੀਪਟਾਵਿਚਿ

ਸਹਜਿਸਮਾਇਆਪਿਰਮਪਿਆਲਾਅਪਿਓਪਿ ੧੫੪
 ਅਯਾਇਆ ੧੫੫ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਾਰਿਸਾਧਨਾਪਿਰਮ
 ਪਿਆਲਾਅਜੋਰੁਜਰਣਾਪੇਰੀਪੇਪਾਖਾਕਹੋਇਅ
 ਪੁਰਾਵਾਇਜੀਵੀਦਿਆਮਰਣਾਜੀਵਣੁਕਤਿਵਖਾ
 ਣੀਐਮਾਰਿਮਰਿਜੀਵਣੁਰੂਬਿਰੂਬਿਤਰਣਾਸਬਦੁ
 ਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਲੁਹੋਇਅਪਿਓਪੀਅਣੁਤੈਅਉਚ
 ਰੁਚਰਣਾਅਨਹਦਨਾਦਾਅਵੇਸੁਕਰਿਅੰਮਿਤਵਾ
 ਣੀਨਿਸ਼ੁਰੁਸ਼ੁਰਣਾਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਬਹੋਇਕ
 ਰਣੁਕਰਣੁਨਕਾਰਣੁਕਰਣਾਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਅ

ਸਰਣਸਰਣਾ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਇ ਦਿਨੀ ਮਣਭੋਇ
ਚਿਰਹਣਭੋਇ ਚਿਰਘਣਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭੋਭਾਇ ਦਿ
ਚਿਰਗਤਿ ਦਛਲੁ ਕਰਿ ਅਵਲੁ ਛਲਣਾ ਜਲਾਇ ਦਿ
ਕਦਲੁ ਆਲਿ ਪਤੁਹੋਇ ਆਸਨਿ ਰਾਸਵਲੋਏ ਦਲਣਾ
॥ ਅਹਰਣਪਣਹੀਰੇ ਜੁਗਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਮ
ਟਲੁ ਨਟਲਣਾ ਪਰਉਪਕਾਰਵੀਚਾਰੁ ਦਿਨੀ ਅਏ
ਅਯੋਮਵਾਂਗੀ ਚਲਣਾ ਚਾਰਿਦਰਨਤੀ ਬੋਲਰਸੁ ਆਪੁ
ਗਵਾਇਰਲਾਂਇ ਆਂਰਘਣਾ ਵਟੀਤੇਲੁ ਦੀਵਾਹੋਇ ਬ
ਲਣਾ ॥੧॥ ਸਤਸੰਤੋਖੁ ਦਾਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰਥਕਰੇ

ਫਿਨਓਕੁਕੁਜਾਣੈ। ਚਾਰਿਪਦਾਰਬਾਅਖੀਅਨਿਹੈ ॥ ੧੫੫ ॥
ਇਲਧੁਹਇਨਪਲਪਰਦੁਣੈ। ਰਿਧੀਸਿਧੀਲਖ
ਲਖਾਨਿਧੀਨਿਧਾਨਲਖਤਿਲੁਨਤੁਲਾਣੈ। ਦਰਸਨ
ਦਿਸਾਇਸਿਜੋਗਲਖਸਬਦਸੁਗਤਿ। ਭਿਦਲਖਹੈਰ
ਣੈ। ਗੀਅਨਧੀਅਨਸਿਮਰਣਅਸੀਖਭਗਤਿਨੁਗ
ਤਿਲਖਨੇਤਦਖਾਣੈ। ਪਿਰਮਪ੍ਰਿਅਲਾਸਹਜਘ
ਰਗੁਗਮੁਖਿਸੁਖਫਲਚੇਜਦਿਭਾਣੈ। ਅਤਿਬੁਧਿਸੁ
ਧਿਲਖਮੇਲਮਿਲਾਣੈ। ੧੬੫॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਲ
ਖਲਖਹੈਮਜਗਨਈਦੇਵਕਰੋੜੀ। ਦਰਤਨੇਮਸੀ

ਜਮਪਟੇਕਰਮਧਰਮਲਖਤੀਦਮਰੋੜੀਤੀਭਬੁ
 ਰਬਸੀਜੋਗਲਖਪੁਨਿਦਾਨਭੁਪਕਾਰਨਚੜੀਦੇਵੀਦੇ
 ਵਸਰੇਵਟੇਵਰਸਰਪਲਖਜੇੜਾਵਿਛੋੜੀਦਰਸਨ
 ਵਰਨਅਵਰਨਲਖਪੁਨਾਮਰਚਾਬੀਧਨਤੋੜੀਲੋਕ
 ਦੇਵਗੁਣਗਿਆਨਲਖਜੋਗਭੋਗਲਖਛਾੜੇਪਛੋੜੀ
 ਸਚਹੁਓਰੈਸਤੁਕਿਹੁਲਖਸਿਆਣਪਸਭਾਬੋੜੀ
 ਭੁਪਾਰਿਸਚੁਅਚਾਰੁਚਮੋੜੀ॥੧੯॥ਸਾਭਿਹੁਰਸਚ
 ਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਧਸੀਗਾਤਿਸਚੁਤਖਤੁਸੁਰੇਲਾਸਚੁ
 ਸਬਦੁਟਕਸਾਲਸਚੁਅਸਟਧਾਤੁਇਕਪਾਰਸਮੇਲੁ॥

॥ ਸਚਾ ਅਬਿਚਲੁ ਰਾਜੁ ਹੈ ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਨ ਵਢਾਇ ਨ ਵੇ ॥ ੧੫੬ ॥
ਲਾ ॥ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੇ ਰਸਕੇ
ਲਾ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣੁ ਅੰ
ਮਿਠਵੇ ਲਾ ॥ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਨਰ
ਗ ਬਿਗਹੇ ਲਾ ॥ ਅਸਾਵਿਚਿ ਨਿਰਾਸਗਤਿ ਸਚਾ ਖੇਲੁ
ਮੇਲੁ ਸਚੁ ਖੇਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰਚੇ ਲਾ ॥ ੨ ॥
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੇ ਪਰਹਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਪਸਮੈ ਵਾਗੁਣ
॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪਾਖਾ ਕਹੈ ਇਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਾ ॥ ੩ ॥
ਰਤਮਾਨੁ ਦਿਚਿ ਵਰਤਦਾ ਹੋਵਣੁ ਹਾਰਸੇ ਈ ਪਰਵਾਣਾ ॥

ਕਾਕਰੁਕਰਤਾਜੇਕਰੋਸਿਰਿਧਰਿਮੀਨਿਕਰੋਸੁਕਰਾਣ
ਰਾਜੀਹੋਇਰਜਾਇਦਿਚਿਦੁਨੀਅਮਾਮਦਿਰਿਜਿਓਮ
ਹਮਾਣਾਦਿਸਮਾਦੀਦਿਸਮਾਦਾਦਿਚਿਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰ
ਨੇਕੁਰਬਾਣਾਣਪਮਣਪਸਦਾਨਿਰਬਾਣਾ॥੨੧॥ਹੁ
ਕਮੀਬੀਦਾਹੋਇਕੋਸਾਹਿਬਦੇਹੁਕਮੇਦਿਚਿਰਹਣਾਹੁ
ਕਮੇਅਦਿਰਿਸਭੁਕੋਸਭਨਾਮਾਦੁਰਦੁਹੋਸਹਣਾਦਿ
ਯਦਰੀਆਓਸਮਾਓਕਰਿਗਰਬੁਗਦਾਇਗਰੀਬੀ
ਦਹਣਾਦੀਗਇਕੀਹਉਲੀਘਕੋਸਾਧਸੀਗਤਿਸਿ
ਘਾਸਾਣਿਬਹਿਣਾਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਣੁਹੋਇਅ

ਨਤਉਅਘੜਘੜਾਏਗਹਣਾ॥ ਸਿਦਕਸਬੂਰੀਸਾਬਤਾ
 ਸਾਕਰੁਸੁਕਾਰਿਨਦੇਣਾਹਣਾ॥ ਨੀਰਨਰੁਬਣਾਅਗਿਨ
 ਵਹਣਾ॥ ਮਿਹਰਮੁਹਬਾਤਿਆਸਕੀਇਸਕੁਮੁਸਕੁਕਿਉਛੁ
 ਕੋਛੁਕਾਇਆ॥ ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਸਪਤਿਹੋਇਸੁਗੰਧਨ
 ਆਪੁਗਣਾਇਆ॥ ਨਦੀਆਂਨਾਏਗੀਰਾਮਿਅਠਿਹੋਇਪ
 ਵਿਤਨਾਮਾਪਿਸੁਣਾਇਆ॥ ਹੀਰੋਹੀਰਾਂਬੀਧੀਆਮਣੀਕ
 ਣੀਹੋਇਰਿਦੇਸਮਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇਸਾਧੁਹੋਇ
 ਪਾਰਸੀਅਠਿਪਾਰਸੁਹੋਇਆ॥ ਇਆਨਿਹਚਉਨਿਯਰਛੁ
 ਗੁਰਮਤੀਭਗਤਿਦਛਲਹੋਇਅਛਲੁਛਲਾਇਆ॥ ਗੁ

ਗੁਪਿਖੁਖਫਲੁਮਲੁਖੁਲੁਖਾਇਆ॥

॥੨੩॥੧੮॥ ॥ਅਠਾਰਾਂ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦਿ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖੁਏਕੀਕਾਰਆਪਿਉਪਾਇਆ॥ਓਅੰ

ਕਾਰਿਅਕਾਰੁਪ੍ਰਗਟੀਆਇਆ॥ਪਰਿਤੰਤਾਵਿਸਥਾਰੁਚ

ਲਤੁਰਚਾਇਆ॥ਖਾਣੀਥਾਣੀਚਰਿਜਗਤਉਪਾਇਅੰ॥

॥ਕੁਦਰਤਿਅਗਿਆਪਾਰੁਅਤ੍ਰਿਨਪਾਇਆ॥ਸਚੁਨਉ

ਕਰਤਾਰੁਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੂਨਿ

ਫੇਰਿਫੇਰਾਇਆ॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਨੀਭਕਰਮੀਪਾਇ

ਆ॥ਉਤਮੁਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਥਮਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰ

ਗਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸ ਨਾਨਕ
 ਰੂਹਿ ਕਾਇਆ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀ ਨੁਭਾ ਨੁਭਾਇ
 ਅਨਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਘਰੁ ਸੁਜਾਨੁ ਗੁਰਸਾਸਨੁ ਇਸ
 ਮਿਹਰਾਨੀ ਮਿਹਰਾਨੁ ਮਜਲਸਾ ਮਾਇਆ ਖਾਵਾ
 ਲੇਖੇ ਖਾਣੁ ਪੀਐ ਪੀਆਇਆ ਕਰੈ ਨਗਰ ਬੁਗਮ
 ਨਹ ਸੈਹ ਸਾਇਆ ਪਾਹੁ ਨ ਕਾਪਰਵਾ ਨੁਕਾਨੁ ਸੁਹਾਇ
 ਅਨਾਮ ਜਲਸ ਕਰਿ ਹੈਰਾਨੁ ਉਠਿ ਸਿਧਾਇਆ ॥੩॥
 ਗੋਇਲ ਕਾ ਵਿਨਚਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਮਾਮੀ ਸੀ
 ਲੇਖਿ ਮਹਾਰਿਚੇ ਜਦਿ ਕਾਣੀਐ ਦਰਸੈ ਨਿਸ਼ਰਧਾਰਿ

੧੫੮

ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਣੀਐਂ ਵੀਸ਼ਣੀਅੰਤ੍ਰੀਗਾਰਿਮਜਲਸਮਾ
ਣੀਐਂਗਾਵਨਿਮਾਸ਼ਮਲਾਰਿਸੁਪਤ੍ਰਸੁਜਾਣੀਐਂਹ
ਉਮੇਗਾਰਬੁਨਿਵਾਰਿਮਨੁਵਾਸਿਆਣੀਐਂਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦਵੀਚਾਰਿਸਾਰਿਸਿਵਾਣੀਐਂ ॥ ੪ ॥ ਵਾਟਵਟਾਉਰ
ਤਿਸਰਾਈਵਾਸਿਆਓਤਿਚਲਿਆਪਰਕੁਤਿਮਾਰਗੁ
ਵਾਸਿਆਨਾਹਿਪਰਾਈਤਾਤਿਨਚਿਤਰਹਾਸਿਆਮੁ
ਏਨਪੁਛੈਜਾਤਿਵਿਵਹਨਹਾਸਿਆਵਾਰਕਰੈਜੁਦਾਤਿ
ਨਭੁਖਾਤਾਸਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਿਮਰਣੁਵਾਤਿਕਵਲਵਿ
ਗਾਸਿਆਪਾਵੀਵਾਲੀਵੀਗਾਤਿਦੀਵੇਬਾਲੀਅਨਿ॥

॥ ਤਾਰੇ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤਿ ਅੰਬਰਿ ਭਾਣੀ ਅਨਿ ਫੁਲਾ ਦੀ ਬਾਗ
 ਤਿਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ
 ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ ਏਚੁ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਿ ਫੁਲਦਾਰਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ਅਨਿ ॥ ੬ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਅਨਿ ਪਰਗਾਸਿ ਗੁਰਉ ਪਦੋ ਸਿਆ ਪੀਊ ਅੰਝੈ ਪ
 ਰਿਵਾਸੁ ਮਿਟੈ ਅੰਝੈ ਸਿਆ ਅਸਾਵਿ ਰਿਨਿ ਗੁਰਗੀਅਨੁ
 ਅੰਝੈ ਸਿਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਰਹਗਾਸਿ ਸਬਦਿ ਅੰਝੈ ਸਿਆ ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਅਤਪਰਦੋ ਸਿਆ ਸਿਮਰਣੁ ਸ
 ਸਾਗੀਰਾ ਸਿਦੇ ਸਦੁਦੋ ਸਿਆ ॥ ੧ ॥ ਨਦੀ ਨਦੁ ਸੰਜੋਗ ਮੇਲਿ

੧੫੨

ਮਿਲਾਇਆ ਸੁਹਣੇ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰੇ
 ਹਰਖੁ ਕਰੇ ਸੋਗੁ ਤਰਵਰਛਾਇਆ ਕਰੇ ਹਉਮੈ ਨਾਮੁ
 ਗਣਾਇਆ ਪ੍ਰਰੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥
 ॥ ਹੋਵਣੁ ਹਰਸੁ ਹੋਗੁ ਗੁਰਸਮੁਦਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਲਣੁ ਜਾਇਆ ਚੇਤੁ ਬਸਿਤੁ ਸੁਰੰਗ ਸਰੂਰੀ
 ਗਮਾਇਆ ਸਾਫਣੁ ਲਹਰਿ ਤਰੰਗ ਨੀਰੁ ਨੀਵਾਇਆ ॥
 ॥ ਸਜਣ ਮੇਲੁ ਸੁਫੰਗ ਚੇਜਾ ਦਿਛਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰ
 ਬੁਨਿ ਪੰਗੁ ਦਰਪਰਵਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲੁ ਅਭੰਗੁ
 ਸਤਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਫਲ ਜਨੀ ਮੁਜਰਿ ਵਿ

१६०

ਪਕਾਰੀਵਿਰਲੁਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇ
 ਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਾਖੀਸਬਦਾਸਿਖਿਸੁਣ
 ਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸਚਕਮਾਇਆਸ
 ਚਾਰਿਦੈਮੁਹਿਸਚੁਸਚਿਸੁਹਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸ
 ਵਾਰਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇ
 ਆਪੁਪਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਤੁਸੀਤੋਖਸਹਜਿਸਮਾ
 ਇਆਗੁਰਮੁਖਿਧੀਰਜੁਧਰਮੁਦਾਇਆਸੁਖਮਾਇਅ
 ਾਗੁਰਮੁਖਿਅਰਥੁਵੀਚਾਰਿਸਬਦੁਵਖਾਂਇਆਗੁਰਮੁ
 ਖਿਹੋਵੇਤਾਇਰਹੇਨਿਤਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਮਾ ੧੬

ਦੁਹੋਇਨਿਮਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਦਰ ॥ ੧੬੭ ॥
 ਗੁਰਚਲਿਆਸਚੀਦਰਗੁਰਜਾਇਸਚਾਪਿਕੁਮਾਇਆ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉਚਾਉ ਅਣੁ ਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਿਰਚਲਾਰਿਤੁ ਨ ਹੋਏਹਾਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅ
 ਲਾਉਤੁ ਲੀਹੁ ਭੁਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੇ ਨਾਨਿਅਦਨਿ
 ਪਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੀਅੰਸਾਧੁਸਾਧੁਦਖਾ
 ਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾਬਿਬੇਕੀਨਾਈਐ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉਭਗਤਿ ਭਗਤੁ ਪਛਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬਹਮਾਰੀਅਨਾਰੀਅਨੀਬਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਣ

ਮਤਿ ਸਬਾਦਿ ਨੀਸਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਉੜੀ ਪਾਤਿ ਪਰ
ਮਰਸੁ ਮਾਈਐ॥ ੧੫॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਅੰ ਕਾਰੁ ਸਬਾਦਿ ਪਿਆਈਐ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ਸਦਾ ਲਿਵਲਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚੁ ਅਚਾਰੁ ਸਦੁ ਕਮਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਖਰੁ ਮਾਰਸ
ਹ ਜਿਸ ਮਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਨ ਪਛੋਤਾਈ
ਐ॥ ੧੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਗਸਿ ਪਗਸਿ ਪਾਰਸੁ ਹੋਈਐ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਪਦਰਸੁ ਦਰਸੁ ਅਲੇਈਐ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਿਆਨੁ ਦਾ ਬਿਧਾ ਬੋਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਸ

ਨਰੁਪਤਿਨਿਵਨਗੋਈਐਗੁਰਮੁਖਿਅਮਿਤੁਨਉਸ ੧੬੩
 ਬਦਾਇਓਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਸਦਾਜਾਇਅੰਤਨਰੋ
 ਈਐ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਡਿਤੁਹੋਇਜਗੁਪਰਬੋਧੀ
 ਐਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਦਾਇਅੰਦਰੁਸੋਧੀਐਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਤੁਸੀਤੋਖੁਨਕਾਂਮਕੋਧੀਐਗੁਰਮੁਖਿਹੋਨਿ
 ਰਵੇਰਨਵੇਰਾਦਿਰੋਧੀਐਚਹੁਟਰਨਾਉਪਦੇਸੁਸਹਜ
 ਸੋਧੀਐਧੀਨੁਜਣਦੀਆਉਜੋਧਾਂਜੋਧੀਐ॥੨॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਤਿਗੁਰਦਾਹੁਸਬਾਦਿਸਠਾਹੀਐਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਿਫਤਿਸਠਾਹਸਦੀਪਤਿਜਾਹੀਐਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਨਾਹੁ ਦਾਇਓ ਭਾਹੀ ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾ
ਗੀਰਾਹੁ ਸਾਚਿ ਨਿਬਾਹੀ ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਤਿ ਅਗਾਹੁ ਗਾ
ਹਇ ਗਾਹੀ ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਨ ਬੇਪਰਵਾਹੀ
ਐ॥ ੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਤੋ ਲੁਨਤੋ ਲਾਇ ਤੋਣੀ ਐ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਬੋ ਲੁਨ ਬੋਲਾਇ ਬੋਲੀ ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
ਤਿ ਅਤੋ ਲੁਨਤੋ ਲਾਇ ਤੋਣੀ ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਮ
ਸੋਲਨ ਸੋਲਾਇ ਸੋਲੀ ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਰੋਲੁਨ
ਰੋਲਾਇ ਰੋਲੀ ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅਠੋ ਲੁਪੀ ਅੰ
ਮਿਤੁ ਝੋਲੀ ਐ॥ ੨੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ ਸਭ

ਫਲਪਾਇਆਰੀਗੁਰੀਗੁਚੜ੍ਹਾਇਸਭਰੀਗਣਾਇ ੧੬੩

ਆਰੀਧਸੁਰੀਧਸਮਾਇਬੋਰਬੋਹਾਇਆਮੀਮ

ਤਰਸਾੜੀਪਤਾਇਸਭਰਸਮਾਇਆਸਬਦਸੁਰਤਿ

ਠਿਵਲਾਇਅਨਹਦੁਵਾਇਆਨਿਜਪਾਰਿਨਿਹ

ਚਲਾਇਨਦਹਾਇਸਿਧਾਇਆ

॥੨੧॥੧੬॥ ॥ਉਨੀ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵੀਆਪੁਉਪਾਇਆ॥

॥ਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਸਿਖੁਬਥਾਣੇਆਇਆਗੁਰ

ਸਿਖੁਹੇਗੁਰਮਮਰੁਸਤਿਗੁਰਭਾਇਆਰਾਮਦਾਸੁ

ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰਸਦਵਾਇਆ ਗੁਰਮਰਜਨ ਗੁਰਸਿ
ਖੁ ਪ੍ਰਗਟੀਆਇਆ ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ
ਪੂਜਕਰਾਇਆ ਅਸਟਧਾਰੁ ਇਕਧਾਰੁ ਜੋਤਿ ਜਗਾ
ਇਆ ਬਾਦਨ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਬਿਰਖ ਬੋਹਾਇਆ ਗੁ
ਰਸਿਖਾ ਸਿਖੁ ਗੁਰਹੋਇ ਅਚਰਜਾ ਦੇਖਾਇਆ ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਵੀਪੁ ਦੀਪਾਇਆ ਨੀਰੋਅੰਦਰਿ ਨੀਰ
ਮਿਠੈ ਮਿਠਾਇਆ ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸ
ਤਿ ਗੁਰਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਕਰੀ ਮੁਸਰਣੀਆਇ
ਆ ਸਤਿ ਗੁਰਪੀਰੀ ਪਾਇਨਾ ਉਦਿਕਾਇਆ ਘਰ

ਧੀਵਿਚਿਉਦਾਸੁਨਾਇਆਪੇਆਇਆਗੁਰਉਪਦੇਸੁਕ ੧੬੪
 ਮਾਇਅਲਖੁਲਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਜੀਵਨੁਮੁਕਤੁ
 ਆਪੁਗਦਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਦਾਇਨਾਆ
 ਪੁਗਣਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਮਿਟਾਇਇਕੁਧਿਆਇਆ
 ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਜਾਇਸਬਦੁਕਮਾਇਆਸਾਧਸੀਰਾ
 ਤਿਚਾਛਿਜਾਇਸੀਸੁਨਿਦਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕ
 ਮਾਇਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆਪਿਰਮਪਿਆਲੁਪਾਇਆ
 ਜਰੁਜਗਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਮੁਰਦੇਲੇਉਠਿਜਾਗੀਜਗਾ
 ਇਆਗੁਰਮੁਖਿਤੀਰਥਨਾਇਭਰਮੁਗਦਾਇਆਗੁਰ

ਗੁਰਮਤਿਸਾਮਾਨਿਜਾਪੁਜਪਾਇਆਗੁਰਮਤਿਨਿਹ
ਚਲੁਹੋਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆਮਥੋਟਿਕਾਲਾਨੁ
ਨੀਸਾਣੁਜੁਹਾਇਆਪੇਰੀਪੇਗੁਰਸਿਖਪੇਰੀਪਾਇਆ
॥੫॥ਪੇਰੀਪੇਗੁਰਸਿਖਪੇਰੁਪੁਸ਼ਾਇਆਅਮਿਤ
ਵਾਣੀਚਖਿਮਨੁਦਾਸਿਆਇਆਪਾਣੀਪਖਾਪੀਹਭ
ਠਸੁਕਾਇਆਗੁਰਬਾਣੀਸੁਣਿਸਿਖਲਿਖਿਲਿਖਾ
ਇਆਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁਕਰਮਕਮਾਇਆਨਿਵ
ਚਲਣੁਮਿਠਥੇਲੁਪਾਲਿਖਦਾਇਆਦੁਗੁਰਸਿਖ
ਗੁਰਸਿਖਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਭਾਇਫਗਤਿਗੁਰਪੁ

१६५
 ਠਬਕਰੈਕਰਾਇਆਗੁਰਸਿਖਵੇਦੀਵੇਦਨਠੇਰੇਭੁ
 ਇਆਗੁਰਸਿਖਮਾਪਿਉਦੀਰਕੁਟੇਬਸਬਾਇਆ
 ਆਗੁਰਸਿਖਖੇਤੀਵੇਦਨੁਠਾਹਾਪਾਇਆਹੀਸਵੇਸਗੁ
 ਰਸਿਖਗੁਰਸਿਖਜਾਇਆ॥੧॥ਸਜਾਖਬਾਸਓਣਨ
 ਮੰਨਵਸਾਇਆਨਰਿਪੁਰਖਨੇਵੇਖਿਨਪੇਰੁਹਟਾਇ
 ਆਭਾਖਸੁਭਾਖਦੀਚਾਰੇਨਾਛਿਕਮਨਾਇਆਵੇਦੀ
 ਵੇਦਨਸੇਵਿਪੂਜਕਰਾਇਆਭੁਭਲਭੂਸੇਖਾਇਨਮਨੁ
 ਭੁਰਮਾਇਆਗੁਰਸਿਖਸਚਾਖੇਤੁਬੀਜਟੁਲਾਇਆ
 ॥੮॥ਕਿਰਤਿਵਿਰਤਿਮਾਨਿਧਰਮੁਸਚਾਵਿਡਾਇਆਸ

ਚੁਨਾਓ ਕਰਤਾਰ ਅਪੁਓ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ
 ਦਾਇਆ ਲੁਦਾਇਆ ਕਰਿਆਇਆ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾ
 ਰੁਸ ਬਦੁਸੁਣਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਬੇਹੁਦ
 ਸਾਇਆ ਸਚਾਤਖਤੁ ਬਣਾਇ ਸਭਾਮੁ ਕਰਾਇਆ
 ॥੮॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਗੁਰਸਿਖ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵੁ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰੂਪ ਰੂਪਾ ਕੀਵੇ
 ਛਾਇ ਪੂਰੀ ਨਾਇਆ ਕੇਰੇ ਮਟਅਣਾਇ ਨੀਰੁ ਭਰਾਇ
 ਅਯਾ ਅਣਿ ਮਹਾ ਪਰਸਾਦੁ ਦੇਵਿ ਖਵਾਇਆ ॥੧੦॥ ਹੋਇ
 ਬਿਰਖ ਸੰਸਾਰ ਸਿਰਤਲੁ ਵਾਇਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਨਿ

ਵਾਸੁਸੀਸੁਨਿਵਾਇਆਹੋਇਸੁਫਲਫਲਸਫਲਵੇ
 ਟਸਹਾਇਆਸਿਰਿਕਰਵਤੁਪਰਾਇਜਹਜੁਬਣ
 ਇਆਪਾਣੀਦੇਸੇਰਿਵਾਟਰਾਹੁਚਲਾਇਆਸਿਰਿਕ
 ਰਵਤੁਪਰਾਇਸੀਸਚਕਾਇਆ ੧੧ ॥ ਲੋਹੇਤਾਛਿਤਛਾ
 ਇਲੋਹਜਕਾਇਆਲੋਹਾਸੀਸੁਚਕਾਇਨੀਰਤਰਾਇ
 ਆਆਪਨਕਾਪੁਤੁਪਾਲਿਨਨੀਰਤੁਬਾਇਆਅਗ
 ਰੋੜੇਬੇਜਾਣਿਝੋਬਿਤਰਾਇਆਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣਤੇਇ
 ਜਗੁਪਤੀਆਇਆਅਵਗੁਣਸਹਿਗੁਣਕਰੋਘੋਭਿ
 ਪੁਆਇਆ ੧੨ ॥ ਅਨੈਸਤਿਗੁਰਹੁਕਮੁਹੁਕਮਿਨਾਇ

੧੬੬

ਆਭਾਣਾਮਨੈਹੁਕਮਿਗੁਰਦੁਰਮਾਇਆਪਿਰਮਾਪਿ
ਆਭਾਪੀਦਮਲਖੁਲਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁ
ਲਖਾਇਨਾਮਲਖੁਲਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗ
ਵਾਇਨਾਮਪੁਗਣਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਪਾਇ
ਈਜਫਲਾਇਆ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਧਿ
ਆਨੁਧਰਾਇਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਵੀਰਾਗਿਗੀਆਨੁ
ਕਮਾਇਆਚਰਣਕਫਲਗੁਰਮਤਿਚਿਤਿਦਸਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਮਾਇਸੇਵਕਗਾਇਆਗੁਰਚੇਲਾ
ਪਰਚਾਇਜਗੁਪਰਚਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਿਥਰਣਾਇ

ਨਿਜ ਪਾਰਿਛਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੋਗਨੁਗਤਿਗੁਰਸਿਖਗੁ ॥ ੧੬੭ ॥
 ਰਿਸਮਸੁਇਆ ॥ ਮਾਸਾਵਿਚਿਨਿਰਸਿਨਿਰਸੁਵਲਾ
 ॥ ਇਆ ॥ ਬੋਰੁਪਾਣੀਅੰਨੁਖਾਇਪੀਆਇਆ ॥ ਬੋਰੁਬੋ
 ਲਟੁਬੋਲਿਸੁਖਿਸੁਖਾਇਆ ॥ ਬੋਰੁਰਾਤੀਨੀਦਨਮੋਰਿ
 ਫੁਹਾਇਆ ॥ ਸੁਹਟੇਅੰਦਰਿਜਾਇਨਲੋਭਿਲੁਭਾਇਆ ॥
 ॥ ੧੫ ॥ ਮੁਦਿਗੁਰਭੀਪਦੇਸੁਮਤਿਸੁਣਾਇਆ ॥ ਪੀਥਾਪਿ
 ਮਾਸੀਦਾਇਸੇਲੀਪਾਤਿਆਇਆ ॥ ਪੇਰੀਪੇਪਾਖਾਕਾਬਿਭੂ
 ਤਬਣਾਇਆ ॥ ਪਿਰਮਪਿਆਲਾਪਤਭੋਜਨਭਾਇਆ ॥
 ॥ ਡੰਡਾਰੀਆਨੁਵੀਚਰੁਤੁਸਧਾਇਆ ॥ ਸਹਜਗੁਫ

ਸਤ ਸੰਗੁ ਸਮਾਧੀ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿੰਘੀ ਸੁਗਤਿ ਦਿ
 ਸੇਖੁ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਈ ਪੰਥੁ ਨਿਜ
 ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਮਾਦੇ ਸੁਮਲੁ ਖੁਲਖੁ ॥
 ਇਆ ਗੁਰਦੇ ਲੇਰਹ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪਰਚਾਇਆ ਵੀ
 ਗਇਕੀ ਹਚਕਾਇ ਸਬਦੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਸਿਖੁ ਸਦਾਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖੀ
 ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਕਾਰ
 ਭਾਉ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਭਾਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਿਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿ

ਲਾਇਆ ਚਉ ਪਾੜਿ ਸੋਲਹ ਸਾਰ ਜੁਗਾਨਿ ਦਿਆਇ ੧੬੮
 ਆਮ ੧੮੧ ਸਤਿ ਰੰਜ ਬਾਨੀ ਪੇਲੁ ਬੇਸਾਤਿ ਬਣਾਇਆ ॥
 ॥ ਹਾਥੀ ਪੋੜੇ ਰਬ ਪਿਆਰੇ ਆਇਆ ਹੋਇ ਪਤਿ
 ਸਾਹਵਨੀ ਰਦਾਇ ਦਲ ਛਾਇਆ ਹੋਇ ਗਡਾ ਵਡੇਰੇ
 ਧਨੁ ਧੁਮਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਚਲਾਇ ਹਾਲੁ
 ਪੁਜਾਇਆ ਪਾਇਕ ਹੋਇ ਵਨੀਰੁ ਗੁਰਿ ਪਹੁਚਾਇ
 ਆਮ ੧੮੨ ਭੋਇ ਚਿਨ੍ਹਿ ਮਣਨਿ ਮਭੋਇ ਚਿਨ੍ਹਾਇਆ ॥
 ॥ ਭੋਇ ਚਿਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਥਿ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਭੋ
 ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਸਬਦ ਕਮਾਇਆ ਭੋਇ ਚਿ

ਨੀਵਨੁ ਮੁਕਤਿ ਭਾਣੁ ਭਾਇਆ ਭੋਇ ਰਿਜਨ ਮੁਸਵਾਰਿ
 ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ਭੋਇ ਰਿਜਨ ਪਾਰਿ ਜਾਇ ਪੂਰਾ ਪਾ
 ਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸੇ ਸਰਜਾਇ ਸਰਣੀਆਇਆ ਗੁ
 ਰਰਣੀ ਚਿਤੁ ਭਾਇਨ ਚਲੇ ਚਲਾਇਆ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਨਿ
 ਹਚਲੁ ਹੋਇ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾ
 ਇ ਭਾਣੁ ਭਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚਿ ਸਮਾ
 ਇਆ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਾਰਿਆ ਰਿਜ ਗੁਰੁ ਭਾਇਆ

॥ ੨੧ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਫੀਰਾ ॥

॥

॥

੧ ੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਪਾ

ਤਿਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਤਿਸੁਹਾਣੀਐ ॥ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾ ੧੬੯
ਹੁਅੰਤਿ ਨਜਾਣੀਐ ॥ ਲਓ ਬਾਣੀ ਦਰਗਾਹ ਅਖਿਵ
ਖਾਣੀਐ ॥ ਕੁਰਗਤਿ ਅਗਮੁ ਅਬਾਹੁ ਚੇਜਾ ਵਿਡਾਣੀਐ
॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਅਕਬਕਹਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਚੇਵਾਹੁ ਸਦਕੁਰਬਾਣੀਐ ॥ ੧ ॥ ਬਹਮੋ ਬਿਸਨਮ
ਹੇ ਸਲਾਖਾਧਿਅਾਇਦੋ ॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸੇਸਕੀਰਤਿਗਾ
ਇਦੋ ॥ ਗਣਗੀ ਧਰਬਗਣੇਸਨਦਵਜਾਇਦੋ ॥ ਛਿਅ
ਦਰਸਨ ਕਰਿਵੇਸ ਸਾਂਗ ਬਣਾਇਦੋ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਓਪ
ਦੇਸੁ ਕਰਮਕਮਾਇਦੋ ॥ ਅਮਾਦਿਪੁਰਖੁ ਅਵੇਸ ਪਾਰਨ

ਸਿ

ਪਾਇਦੋ॥ ੨॥ ਪੀਰ ਪੈ ਕੀ ਬਰੋਹੋ ਇਕਰ ਦੇ ਬੰਦਗੀ॥ ਸੇਖ
 ਮਸਾਇਕ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਮੁਹ ਛੇਦਗੀ॥ ਗਉ ਸਕੁਤ ਬਕ
 ਈਲੋ ਅਦਾਰਿ ਬਖਸੀਦਗੀ॥ ਵਰਦਰ ਦੇ ਸਖਲੋਇ ਮ
 ਸਤਮ ਸੀਦਗੀ॥ ਵਲੀਰੇਲ ਹਸੁਇ ਸੋਇ ਕਰਨਿ ਪਸੀ
 ਦਗੀ॥ ਵਰਗ ਹਾਵਿਰ ਕਾਕੋਇ ਬਖਤ ਬੰਦਗੀ॥ ੩॥
 ॥ ਸੁਇਆਖ ਵਿਵਖਾਇਆ॥ ਖਿਵਖਾਇਆ॥ ਹਿੰਦੂ
 ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਨ ਸਚੁ ਵਾਇਆ॥ ਵਰਗ ਹਪਤਿ ਪਰਵਾਨੁ
 ਮਾਨੁ ਨਿਮਾਇਆ॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨੁ ਨ ਮਖਰਜਾ
 ਏਆ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਹੈ ਗਾਨੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਇਆ॥ ਕਾਰ

ਨੇਕੁਰਬਾਣੁਕੁਰਗਤਿਮਾਇਆਲਖਲਖਰੂਪਸਰੂਪ ११०
 ਅਨੁਪਾਧਿਅਾਵਹੀਗਰੰਗਬਿਰੰਗਸੁਰੰਗਤਰੰਗਬਣਵ
 ਹੀਗਰੰਗਨਵਦਿਸਮਾਵਗੁਣਨਿਧਿਗਾਵਹੀਗਸਕ
 ਸਲਖਸੁਮਾਵਰਖਿਚਖਾਵਹੀਗਰੰਗਪਸੁਰੰਗਧਕਰੇ
 ਕ੍ਰਿਮਹਮਹਕਾਵਹੀਗਰੰਗਮਹਲਸੁਲਤਾਨਮਹਲਨ
 ਪਾਵਹੀਗਪਾਸਿਵਸਕਤੀਨਾਮੇਲੁਦਾਬਿਧਹੋਵਈ
 ਗੈਗੁਣਮਾਇਆਖੇਲੁਕੁਰਿਕੁਰਿਧੋਵਈਗਰੰਗਪਦ
 ਰਬਭੇਲੁਗਾਰਪਰੇਵਈਗਪੰਜਿਤਤਪਰਵੇਲਿਅੰਤਿਵਿ
 ਗੇਵਈਗਛਿਅਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਸਿਹਸਿਰੇਵਈਗਰੰ

ਧਿਆਇਨਵਨਿਧਿਨੀਦਨਸੋਵਣੀ॥ ਵਾਸਹਸਾਸਿਅਣ
 ਪਲਖਕੰਮਿਨਅਵਹੀ॥ ਗਿਅਨਾਧਿਆਨਉਨਮਾਨਾਮੰ
 ਤੁਨਪਾਵਹੀ॥ ਲਖਸਸੀਅਰਲਖਭਾਂਨਅਹਿਨਿਸਿਧੰ
 ਵਹੀ॥ ਲਖਪਰਕਿਰਤਿਪਰਾਣਕਰਮਕਮਾਵਹੀ॥ ਲਖ
 ਲਖਗਰਬਗੁਮਾਨਕੋਜਲਜਾਲਹੀ॥ ਲਖਲਖਦੀਨ
 ਈਮਾਨਤਾਕੀਲਾਵਹੀ॥ ਭਾਉਭਗਤਿਭਗਵਾਨਸਾਚਿਸ
 ਮਾਵਹੀ॥ ਲਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹਪਰਚੇਲਾਵਹੀ॥ ਜੋਗਭੋ
 ਰਲਖਗਾਹਸੀਗਿਨਲਾਵਹੀ॥ ਦੀਨਦੁਨੀਅਸਗਾਹ
 ਹਾਥਿਨਪਾਵਹੀ॥ ਕਟਕਮੁਰੀਦਪਨਾਹਸੇਵਕਮਾਵਹੀ॥ ੧੨

॥ ਅੰਤ੍ਰਿਨਾਸਿਫਤਿਸਲਾਹਅਖਿਸੁਣਾਵਹੀ॥ ਲਉਬ ॥ ੧੭੭
 ਲੀਦਰਗਾਹਖੜੋਧੀਆਵਹੀ॥ ੮॥ ਲਖਸਾਹਿਬਾਸਿ
 ਰਦਾਰਆਵਣਜਾਵਣੇ॥ ਲਖਵਡੇਰਬਾਰਬਣਤ
 ਬਣਾਵਣੇ॥ ਦਰਬਭਰੇਭੰਡਾਰਗਣਤਗਣਾਵਣੇ॥
 ॥ ਪਰਵਰੈਸਾਧਾਗਬੀਰਦਸਦਾਵਣੇ॥ ਲੋਭਮੋਹਅਹੰ
 ਕਾਰਧੋਹਕਮਾਵਣੇ॥ ਕਰਦੇਚਾਰਵੀਚਾਰਿਦਹਾਇਸਿ
 ਧਾਵਣੇ॥ ਲਖਲਖਬੁਝਰਕਵਾਰਮਨੁਪਰਚਾਵਣੇ॥
 ॥ ੯॥ ਲਖਦਾਤੇਦਾਤਾਰਮੀਰਿਮੀਰੀਦੇਵਹੀ॥ ਅਉਤ
 ਰਿਲਖਅਵਾਤਾਰਕਾਰਕਰੇਵਹੀ॥ ਅੰਤ੍ਰਿਨਪਾਗਦਾਰਖੇ

ਵਟਖੇਵਹੀ। ਵੀਚਾਰੀ ਵੀਚਾਰੀ ਭੇਤੁ ਨ ਦੇਵਹੀ। ਕਰਤੂਤੀ
 ਮਾਚਾਰ ਕਰਿ ਜਸੁ ਲੇਵਹੀ। ਲਖ ਲਖ ਜੇਵਟ ਵਾਰਜੇ
 ਵਟ ਜੇਵਹੀ। ਲਖ ਦਰਗਹ ਦਰਬਾਰ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹੀ।
 ॥੧੦॥ ਸੂਰਵੀਰ ਵਰਿਆ ਮਜੇ ਰੁਜਣ ਵਹੀ। ਸੁਇਸੁ
 ਇਸੁ ਰਤੇ ਲਖ ਮਾਖਿ ਸੁਣ ਵਹੀ। ਖੋਜੀ ਖੋਜਨ ਖੋਜਦ
 ਹਿਦਿ ਸਿਧਾਵਹੀ। ਚਿਰਜੀਵੈ ਲਖ ਹੋਇ ਨ ਓਨ੍ਹ ਕੁਪਾਵ
 ਹੀ। ਖਰੇ ਸਿਆਣੇ ਹੋਇ ਨ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵਹੀ। ਲਓ ਬਾ
 ਣੀ ਦਰਗਹ ਚੋਟਾਂ ਖਾਵਹੀ। १੦॥ ਹਿਕਮਤਿ ਲਖ ਹਕੀ
 ਮ ਚਲਤ ਬਣ ਵਹੀ। ਮਾਕਯ ਹੋਇ ਵਹੀ। ਮਮਤੇ ਮਤਾ

ਵੰਤੀ॥ ਗਾਫਲੋਏ ਗਨੀ ਮਵਾਦਵਧਾਵੰਤੀ॥ ਲਾਡੂਲਾ ੧੧੨
 ਕ੍ਰਿਕਰਨਿ ਮੁਹੀ ਮਾਆ ਪੁਗਣਾ ਵੰਤੀ॥ ਹੋਇ ਜਦੀ ਦਕਦੀ ਮ
 ਨਖੁਦੀ ਮਿਟਾਵੰਤੀ॥ ਸਾਬਰੁ ਹੋਇ ਹਲੀ ਮਾਆ ਪੁਗਵਾਵ
 ਹੀ॥ ੧੨॥ ਲਖ ਲਖ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੰਤੀ॥ ਸੁ
 ਹਦੇ ਲਖ ਸਹੀਦ ਜਾਰਤ ਲਾਵੰਤੀ॥ ਲਖ ਰੋਜੇ ਈਦਨਿ ਵ
 ਜਕਰਾਵੰਤੀ॥ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਗਫਤ ਸੁਨੀਦ ਮਨੁ ਪਰਚਾਵੰਤੀ॥
 ॥ ਹੁਜਰੇ ਕੁਲਾਫ ਕਲੀਦ ਨੁਹਰ ਕਮਾਵੰਤੀ॥ ਦਰਿਦਰ ਦੇਸ
 ਰਸੀਦ ਨਾਆ ਪੁਜਾਵੰਤੀ॥ ੧੩॥ ਉਚੇ ਮਹਲ ਉਸਾਰਿ ਦਿ
 ਛਾਇ ਦਿਛਾਵਣੇ॥ ਵਡੇ ਦੁਨੀਦਾਰ ਨ ਉਗਲਾਵਣੇ॥ ਕਰਿਗ

੧੧੨

ਲਖ

ਕੋਰਹਜਾਰਜਕਮਾਵਣੇ। ਲਖਲਖਮਨਸਬਦਾਰ
 ਵਜਹਵਧਾਵਣੇ। ਪੂਰਭਰੇਅਹਿਕਾਰਮਾਵਣਜਾਵਣੇ।
 ॥ ਤਿਤੁਸਚੇਦਰਬਾਰਖਰੇਡਰਾਵਣੇ। ੧੪॥ ਤੀਰਥਲਖ
 ਕੋਰੇਪੂਰਬੀਨਾਵਣਾ। ਦੇਵੀਦੇਵਸਥਾਨਸੇਵਕਰਾਵਣਾ।
 ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਲਖਸਾਧਿਸਧਾਵਣਾ। ਹੋਮਜਗਨਈ
 ਵੇਦਭੋਗਲਗਾਵਣਾ। ਵਰਤਨੇਮਲਖਦਾਨਕਰਮਕਮਾਵ
 ਣਾ। ਲਓਬਾਲੀਦਰਗਾਹਪਖੀਡਿਨਜਾਵਣਾ। ੧੫॥ ਪੋ
 ਪਣੀਅੰਭਰਨਾਲਿਲਖਤਰੰਦੀਆ। ਓਕੁਕਓਕੁਕਭਾ
 ਲਿਸੁਾਧਿਨਲਹੰਦੀਆ। ਅਨਲਮਨਲਕਰਿਖਿਆਲ

११३
 ਓਮਾਗੇਓਰੀਅਮਾਂਓਛਾਲਿਕਰਨਿਓਛਾਲਿਨਓਭਿਚ
 ਕੀਦੀਅਮਾਂਲਖਅਗਸਪਤਾਲਕਾਰਿਮੁਹਛੀਦੀਅਮਾਂਦ
 ਰਗਘਇਕਰਵਾਲਬੀਦੇਬੀਦੀਅਮਾਂ१੯੩੨ਗੁਣਮਾਇ
 ਅਖੇਲੁਕਾਰਿਦੇਖਾਲਿਅਮਾਂਪਾਣੀਬਾਣੀਚਾਰਿਚਲ
 ਤੁਓਠਾਲਿਅਮਾਂਪੀਜਿਤਤਉਤਿਪਤਿਬੀਧਿਬਹਾਲਿਅਮਾਂ
 ਮਾਛਿਅਗੁਤਿਬਾਰਹਮਾਗਸਿਗਜਿਸਮਾਨਲਿਅਮਾਂਮਾਰਿ
 ਨਿਸਿਸੂਰਜਰੀਦੁਦੀਦੇਬਾਲਿਅਮਾਂਇਕਕਵਉਪਸਾਉ
 ਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਅਮਾਂ१੧੧ਕੁਰਗਤਿਇਕੁਕਵਉਬਾਪਉ
 ਬਾਪਵਾਤਿਦੁੰਲਖਦਰੀਅਉਨਓਕੁਕੁਜਾਪਦਾਨਲਖ

ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਸਮਾਉ ਨ ਲਹਾਰੀ ਵਿਆਪਦਾ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਚਾ
 ਉਲਖ ਪਰਤਾਪਦਾ ਕਉ ਟਕਰੇ ਅਰਥਾ ਉਦਰਨ ਸਰਾਪ
 ਵਾਲੇ ਨ ਪਛੋਤਾ ਉਪ੍ਰਿ ਨ ਨਾਪਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਅ
 ਗਮ ਅਥਾਹ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਕਾਦਰ ਬੇਪਰਵਾਹ ਕਿ
 ਨ ਪਰਚਾਈ ਐ ਕੇਵਰੁ ਹੋਵਰਗਾਹ ਅਖਿ ਸੁਣਾਈ ਐ
 ॥ ਕੋਇ ਨ ਦਸੈ ਰਾਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈ ਐ ਕੇਵਰੁ ਸਿਫ
 ਤਿਸ ਲਹਾਰਿ ਉਕਰਿ ਪਿਆਈ ਐ ਅਥਿ ਗਤਿ ਗਤਿ
 ਅਸਗਾਹੁ ਨ ਅਲਖੁ ਠਪਾਈ ਐ ॥ ੧੯ ॥ ਅੰਤਿ ਪੁਰ
 ਖੁ ਪਰਮਾਇ ਅਚਰਜੁ ਮਾਖੀ ਐ ਅੰਤਿ ਅਨੀਲੁ ਮ

ਨਾਦਿ ਸਬਦੁ ਨ ਸਾਖੀ ਐਯਾ ਵਰਤੈ ਮਾਦਿ ਨੁਗਾਦਿ ਨਗਣੀ ॥੧੧੪॥

ਗਾਖੀ ਐਯਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲਾ ਮਛਲਾਦਿ ਸਹਾਜੇ ਸਭਾਖੀ

ਐਯਾ ਉਨਮਾਨਿ ਅਨਹਦ ਨਾਦਿ ਲਿਵਾ ਮਛਲਾਖੀ ਐਯਾਦਿ

ਸਮਾਦੋਦਿ ਸਮਾਦ ਪੂਰਨ ਪਾਖੀ ਐਯਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ

ਵਲਕਾਖੀ ਐਯਾ ॥੨੦॥ ॥੨੧॥

॥ਇਕੀ॥

॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

॥ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਮ ਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਹੋਆਇ

ਕੀਕਾਰੁਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ਓਅੰ ਕਾਰਿਅਕਾਰੁ ਚਲਤੁ ਰਚ

ਇਆ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਗੁਬੀਰੁ ਸਦਾਇਆ ਸਚਾ ਪਰ

ਵਰਗਾਰੁ ਤੇ ਗੁਣਮਾਇਆ ॥ ਸਿਰਨਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਲੇ
 ਖੁਲਿਖਾਇਆ ॥ ਸਭਸੇ ਦੇ ਅਧਾਰੁ ਨ ਤੋ ਲਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
 ॥ ਲਾਖਿਆ ਬਿਤਨੁ ਦੁਰਨਮਾ ॥ ਹੁਜਣਾਇਆ ॥ ਵੇਦਕ
 ਤੇ ਬਦੀਚਾਰਿ ਨ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਾਲੀ ਬੁ
 ਨਿਰਬਾਣੁ ਬਾਣੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਉਤ੍ਰੇ ਰਿਸ ਉਚਾਣੁ ਕੀਨਿ
 ਪਹੁਚਾਇਆ ॥ ਖਿਠੀ ਰੋਜੁ ਦਿਡਾਣਾ ॥ ਏਮਿ ਲਾਇਆ ॥
 ॥ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਟਲੇ ॥ ਟਲਾਇਆ ॥ ਮਿਲੇ
 ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਮਾਣੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਦਰਗਹ ਪਾਤਿ ਪਰ
 ਵਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਓੜਕੁ ਓੜਕੁ ਓੜਕੁ ਓੜਕੁ

ਨਥੰਨੁ ਪਾਇਆ ਥੰਨੁ ਭਾਨਾਇ ਗਏ ਸਿਫੇਰ ੧੧੫
 ਨਾਮਾਇਆ ਥੰਨੁ ਲਖ ਕੋਰੇ ਫਿਰ ਮਭੁਲਾਇਆ
 ਆਮਾਦੁ ਵਡਾ ਦੇਸ ਆਦੁ ਨਾਮੀ ਸੁਣਾਇਆ ਹਾਥਿ ਨ
 ਪਾਗੁ ਵਰਨਾ ਹਰੀ ਛਾਇਆ ਥੰਨੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਨ
 ਅਠਖੁਲਾਖਾਇਆ ਕਾਦਰੇ ਨੇ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੁਰਗਤਿ
 ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਜਾਣੇ ਆਪੁ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ
 ਆਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ਸਰਹੁ
 ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਛਾਇਆ ਪਵਣੁ ਹੁਪਾ
 ਈਸਾ ਜੀਸੀ ਸੁਨਿਦਾਇਆ ਤੁਲਹਾ ਪਰਤਿ ਬਣਾਇ

ਨੀਰਤਰਾਇਆ ਨੀਰਹਉਪਜੀਅਗਿਵਣਖੰਡੁਛਾ
 ਇਆਅਗੀਰੇਦੀਬਿਰਖਸੁਫਲਫਲਾਇਆਪਉ
 ਟਪਾਈਬੰਧੰਤਰੁਮੇਲਿਮਿਛਾਇਆਅਗਦਿਪੁਰਖ
 ਆਦੇਸੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆਠਾਕੇਵਰੁਆਖਾਂਸਚੁਸ
 ਦੇਰੁਇਆਕੇਵਰੁਹੋਆਪਉਣਾਫਿਰੋਚਉਦਾਇਆ
 ਚੰਨਣਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਬਿਰਖੁਬੇਹਾਇਆਖਹਿਖਹਿ
 ਵੀਸੁਗਵਾਇਵਾਂਸੁਜਲਾਇਆਸਿਵਸਕਤੀਸਹਲੀਗੁ
 ਅੰਗੁਜਣਾਇਆਕੋਇਲਕਾਂਉਨਿਆਉਬਚਨਸੁ
 ਣਾਇਆਖਾਣੀਬਾਣੀਚਾਰਿਸਾਹਗਣਾਇਆਪ੍ਰੀਤਿ

ਸਬਦ ਪਰਵਾਣੁ ਨੀਸਾਣੁ ਵਜ੍ਹਾਇਆ ॥ ੫॥ ਰਾਗ ਨਰ ੧੧੬
 ਸੀਬਾਦਾਰੀਆਨੁ ਚੇਤਾਇਆ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸਾਧਿਸਾ
 ਹੁਸਦਾਇਆ ॥ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹਉ ਲੀਘਾਨਿ ਜਪਾਰਿਆਇ
 ਆਪੁ ਰਕੁ ਭਕੁ ਰੇਚਕੁ ਟਕੁ ਧਾਇਆ ॥ ਨਉ ਲੀਕ
 ਰਮਭੁ ਅਗਿਆਸਟ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਪਿੰਗੁ ਲਾਝਾਗਿ
 ਸੁਖਮਨਿ ਛਾਇਆ ॥ ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਚਾਰਿ ਸਾਧਿਸਧ ॥
 ॥ ਇਆਸਾਧ ਅਗੋਚਰ ਖੇਲਾਉ ਨਮਨਿਆਇਆ ॥ ੬॥
 ॥ ਤ੍ਰੈਸਤ ਅਗੁਣ ਲੋਮਨੁ ਪਵਣੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸੇਹੀਸ
 ਹਾਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਲਖਾਖਾਇਆ ॥ ਨਿਝਰਿ ਧਾਰਿਚੁ

ਮਾਇਆ ਪਿਛਪੀਆਇਆ ਮਨਹਰਦੁਆਰਿ ਨਿਵਲਾ ।
 ਇਨਾਦੁਵਜਾਇਆ ਅਜਪਾਜਾਪੁਜਪਾਇਸੁੰਨਸਮਾ
 ਇਆਸੁੰਨਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇਆਪੁਗਦਾਇਆਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪਿਗੁਰਖਾਇਨਿਜਪਾਰਿਛਾਇਆਗੁਰਸਿਖ
 ਸੀਧੀਮਿਲਾਇਪੁਰਾਪਾਇਆਨ੍ਹੋਤੀਜੇਤਿਜਗਾਇਰੀ
 ਵਾਬਾਇਆਚੇਦਨਿਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਵਣਸਪਤਿਛਾਇ
 ਆਸਾਠਿਠੇਸਣਸੁਸਿਜੇਗੁਰਿਬੇਣੀਚਾਇਆਪ
 ਵਣੈਪਵਣਸਮਾਇਆਨਹਦੁਭਾਇਆਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇ
 ਧਿਪਰੇਇਦਿਖਾਇਆਪਥਰਪਾਰਸੁਹੋਇਪਾਰਸੁਪ ।

ਲਿਆਮਾਮਨਕਪੀਖਪੁਤੋਹੋਇਪਤਾਸਮਾਣਿਆਮਾਬ १११
 ਹਮੇਬ੍ਰਹਮਾਮਿਲਾਇਸਹਾਜਿਸੁਖਾਣਿਆ ॥ ੮ ॥ ਕੇਵਡੁ
 ਇਕੁਕਵਾਉਪਸਾਉਕਰਾਇਆਕੇਵਡੁਕੰਡਾਤੋਲੁਤੋਲਿ
 ਤੁਲਾਇਆਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਡਿਕਰੋਡਿਕਵਾਉਦਧਾਇਅੰ
 ॥ ਲਖਲਖਪਰਤਿਅਗਾਸਿਅਪਰਧਰਾਇਆਪ
 ਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਲਖਉਪਾਇਆਲਖਚਉਰਾ
 ਸੀਹਜੇਨਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਜੇਨਿਜੇਨਿਜੀਅਜੀਤ
 ਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆਲੇ
 ਖੁਧਿਅਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਚਾਨਾਉਆਖਿਸੁਣ ॥

ਇਆ ਗੁਰਮੁਰਤਿ ਸਦੁ ਬਾਉ ਧਿਆਨੁ ਪਰਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਸਰਾਉ ਸਾਚੇ ਸੁਹਾਇਆ ਦਰਗਹ
ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਕਮੁ ਚਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ
ਗਿਰਾਉ ਸਬਦੁ ਸਾਇਆ ਨਿਮਾਣਿ ਅਗਰ ਬੁਗਮਾਉ
ਗਰੀਬੀ ਛਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਧੁੰਦੁ ਹਿਆਉ ਅਜਰ
ਜਗਾਇਆ ਤਿਸੁ ਬਾਠਿ ਹਾਰੈ ਜਾਉ ਸੁਭਾਣਾ ਛਾਇਆ
॥੧੦॥ ਸਚੀਖਸਮਰ ਜਾਇ ਛਾਣਾ ਛਾਵਣਾ ਸਤਿਗੁ
ਰਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਇਆ ਪੁਰਾਵਾਣਾ ਗੁਰਚੰਨਾ ਪਰਚਾਇ
ਮਨੁ ਪਤੀਆਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਮ

ਲਖ ਲਖਾਵਣਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਰਿਲਨਤਮਾਇ ਕਾਰਕਮ ॥ ੧੧੮ ॥
 ਵਣਾ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲਾਇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਵਣਾ ॥
 ॥ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਲੰਘਾਇ ਨਿਜ ਪਾਰਿਜਾ ਵਣਾ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਵਣਾ ॥ ੧੧੯ ॥
 ॥ ਇਕੁ ਗੁਰੂ ਇਕੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰ
 ਚੇਲਾ ਗੁਰਸਿਖੁ ਸਚਿ ਸਮਾਣਿਆ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
 ਸਿਖੁ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ਅਚਰਜ ਭੂਹ ਭਾਇਖੁ
 ਸਚੁ ਸੁਗਾਣਿਆ ਲੇਖੁ ਮਲੇਖੁ ਮਲਿਖੁ ਮਾਣੁ
 ਨਿਮਾਣਿਆ ਸਮਸਰਿ ਮੀਰਤੁ ਵਿਖਾਵਣੁ ਜਾ

ਇਆਨੀਸਾਣਹੋਇਲਿਖਹਰਨੀਸਾਇਆਂਗੁ
ਗਸਿਖਹੁਗੁਗਸਿਖੁਹੋਇਹੋਗਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਪਿਰਮੁ
ਪਿਆਲਾਪੂਰਿਅਪਿਥਪੀਅਵਣਾਮਹਰਮੁਹਕੁ
ਹਜੂਰਿਅਲਖੁਲਖਾਵਣਾਘਟਾਮਦਘਟਭਰਪੂ
ਗਿਰਿਦੇਸਮਾਵਣਾਬੀਅਹੁਹੋਇਅੰਗੁਰਸੁਫਲਿ
ਸਮਾਵਣਾਬਾਵਨਹੋਇਠਹੂਰਮਹਮਹਕਾਵਣਾਚੀ
ਵਨਚੀਵਕਪੂਰਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਾਸਸੀਅਰਾਮੀ
ਦਰਿਸੂਰਤਪਾਤਿਬੁਝਾਵਣਾਚਰਣਕਵਲਦੀਪੂਰਿ
ਮਸਤਕਲਾਵਣਾਕਾਰਣਲਖਅਕਿਰਕਰਣਕਰ

ਵਣਾ॥ ਵਜਾਨਿਅਨਹਰਵਰਿਜੋਤਿਜਗਾਵਣਾ॥ ੧੩॥ ੧੭੯
 ॥ ਇਕੁਕਵਾਉਅਤੇਲੁਕੁਦਗਤਿਜਾਣੀਐ॥ ਓਅੰਕਾਰ
 ਅਬੋਲੁਚੇਜਾਵਿਡਾਣੀਐ॥ ਲਪਦਰੀਅਦਅਲੇ
 ਲੁਪਾਣੀਆਣੀਐ॥ ਹੀਰੇਲਾਲਅਮੋਲਗੁਗਸਿਖ
 ਜਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਮਤਿਅਚਲਅਰੋਲਪਤਿਪਰਦਾ
 ਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਨਿਰੋਲਸਚੁਸੁਹਾਣੀਐ॥ ਸ
 ਇਰਲਖਢੰਚੋਲਸਬਦੁਨੀਸਾਣੀਐ॥ ਚਰਣਕਵ
 ਲਰਜਪੋਲਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਾਰ
 ਨਿਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ ੧੪॥ ਕਾਦਰਨੇਕੁਰਬਾਣੁਕੀ

ਮਨਜਾਣੀਐ ॥ ਕੇਵਰੁ ਵਰਾਹਾਣੁ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥
॥ ਕੇਵਰੁ ਮਾਖਾਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀਐ ॥ ਲਖਾਜੀ ਮੀ
ਅਸਮਾਣੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤੁਲਾਣੀਐ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਲਖ ਜਹ ॥
ਨੁਹੋਇ ਰੋਹਾਣੀਐ ॥ ਸੁਲਤਾਨਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨੀਸ ॥
ਣੀਐ ॥ ਲਖ ਸਾਇਰ ਨੈਸਾਣ ਬੂਦ ਸਮਾਣੀਐ ॥ ਕੁ
ਰੁ ਮਾਖਾਣ ਵਖਾਣ ਮਕਥ ਕਹਾਣੀਐ ॥ ੧੫ ॥ ਚਲ
ਣੁ ਹੁਕਮ ਰਜਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰ
ਥਿ ਚਲਾਇ ਚਲਣੁ ਭਾਣਿਆ ॥ ਸਿਰਕਸ ਬੁਰੀ ਪਾ
ਇਕਾਰਿ ਸੁਕਰਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਫੁ ਤਿਸਲਾ

ਹਮਕਥਕਹਾਣੀਐਵਰਤਨੁਬਾਲਸਭਾਇਆਰਿ ੧੮੦
ਵਖਾਣਿਆਸਾਧਸੰਗਤਿਲਿਵਲਾਇਸਚੁਸੁਹਾਣਿ
ਆਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਰਾਇਸਬਦੁਸਿਵਾਣਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਗਵਾਇਆਪੁਪਛਾਣਿਆ ੧੮੧
ਆਬਿਗਤਿਗਤਿਅਸਗਾਹਆਖਿਵਖਾਣੀਐਗ
ਹਿਰੀਭੀਰਅਥਾਹਹਾਥਿਨਾਮਾਣੀਐਬੂਦਲਖਪ
ਰਵਾਹੁਲੜਵਾਣੀਐਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇ
ਚੋਜਵਿਡਾਇਆਪਾਰਾਵਾਰਨਗਾਹਾਬਿਅੰਤੁਸੁਹਾਣਿ
ਐਲਓਬਾਣੀਵਰਗਾਹਨਾਮਾਵਣਜਾਣੀਐਵਡਾ

ਵੇਪਰਵਾਹੁਤਾਨਿਤਾਣੀਐਸਤਿਗੁਰਸਚੇਵਾਹੁਤੋਇ
 ਖੇਰਾਣੀਐ॥੧੧॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਣੀਐਸਚਨਉਬਲਵੰਡਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਮਾਣੀ
 ਐਪਰਮਜੇਤਿਪਰਚੰਡਜੁਗਤਿਜਗਾਣੀਐਸੇ
 ਧੀਡਿਫਾਬੁਹਮੰਡੁਲਵੇਨਲਾਣੀਐਤਿਸੁਨਹੀਜਾਮ
 ਡੰਡੁਸਗਣਿਸਮਾਣੀਐਪੋਰਪਾਪਕਾਰਿਖੰਡੁਨਰਕਿ
 ਨਪਾਣੀਐਚਾਵਲਾਮੰਦਰਿਵੰਡਉਬਰਿਜਾਣੀਐ
 ਸਚਹੁਸਚਅਖੰਡੁਕੁਛਡਾਣੀਐ॥੧੨॥ਗੁਰਸਿ
 ਖਾਂਸਾਬਾਸਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਗੁਰਸਿਖਾਂਚਹਰਸਿ

੧੨

ਗੁਰੁਪਿਆਰਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਿਗੀਰਾਸਿਨਾਉਚਿ १੮੭
 ਤਾਰਿਆਮਾਇਆਦਿਚਿਉਦਾਸਿਗਰਬੁਨਿਦਾਰਿਆ ०
 ਗੁਰਮੁਖਿਦਾਸਨਿਦਾਸਸੇਵਸੁਚਾਰਿਆਵਰਤਾਨਿਆ ०
 ਸਨਿਰਾਸਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਾਜਿਨਿਦ ०
 ਸੁਮਨਹਠਮਾਰਿਆਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਪਰਗਾਸੁਪਾਤਿਤ
 ਉਧਾਰਿਆਮੀਦੀਗੁਰਸਿਖਾਂਜੈਕਾਰਸਤਿਗੁਰਪਾਇ
 ਆਪਰਦਾਰੈਸਾਧਾਰਸਬਦੁਕਮਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਚਮਾਰਗੁਭਾਣੁਭਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੇਖਦੁਮਾਰੁ
 ਮਾਪੁਗਦਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਪਰਉਪਕਾਰਮਨੁਸਮਝੁ ०

ਇਅਾਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਅਧਰੁਸਚਿਸਮਾਇਅਾਗੁਰ
 ਮੁਖਾਂਲੋਕਾਰੁਲੇਪੁਨਲਾਇਅਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾਰੁਅ
 ਲਖੁਲਖਾਇਅਾਂ॥ ੨੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਸੀਅਰਜੋਤਿਅੰ
 ਮਿਤ੍ਰੁਦਰਸਾਦਣਾਅਸਦਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਪਰਸੁਪਰਸ
 ਣਾਚੇਦਨਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਬਿਰਖੁਸੁਦਰਸਣਾ॥ ਰੰਗਤਰੰਗ
 ਮਿਲਾਪੁਨਰੀਅਾਸਰਸਣਾਅਨਸਰੇਵਰਹੀਸਨਕ੍ਰਿਸਨ
 ਤਰਸਣਾ॥ ਪਰਮਹੰਸਗੁਰਸਿਖਦਰਸਾਅਦਰਸਣਾ॥
 ॥ ਅਰਣੈਅਪਰੇਸਗੁਰੰਦੇਵਪਰਸਣਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਸ
 ਰਖੰਤੁਅਮਰਨਮਰਸਣਾ॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ॥ ਥਾਈ॥

ਸਰਦ

” ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧੮੨

ਦਰਸਨੋ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਅਚਰ ਜੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਤਿਨਾ
ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਧਿਆਇਆ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰਸ ਬਦਾਰੀਆ ਨ ਸਚੁ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਦਿਸਾ

ਦੁਸੁਣਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਚਲਾਇਓ ਨੁਨਾ ਮੁਦਾਨੁ

ਇਸਨਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖ ਦੇ ਗੁਰਸਿਖ ਕਰਿਸ ॥

ਧਰਮ ਗਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਸਾਇਆ ਸਚੁ ਗੁਰਸਿਰਹ ਰਾਸਿ

ਦੇ ਸਤਿਗੁਰਸਿਖ ਪੇਰੀ ਪਾਇਆ ਚਰਣ ਕਟਕਟ ਪਰਤ ॥

ਪੁਜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨ ਤੈ ਪਾਪਿ ਜਾਨੈ ਪਾਤਿਤਉ

ਧਰਣਨਾਓਧਗਾਇਆਤੀਰਥਹੋਨਿਸਕਾਰਥੇਸਾਧਨ
ਨਾਦਾਰਸਨੁਪਾਇਆਸਾਧਹੋਇਮਨੁਸਾਧਿਕੈਚਰਣ
ਕਦਲਗੁਗਚਿਤਦਸਾਇਆਉਪਾਸਾਧਿਅਗਾਧਿਥ
ਧਕੋਟਿਮਧੋਕੋਸਾਧੁਸੁਣਾਇਆਗੁਗਸਿਖਸਾਧਅਸਿਖ
ਜਾਗਿਧਰਮਸਾਥਥਾਇਥਾਇਸੁਗਾਇਆਪੇਰੀਪੇਪੇ
ਰਧੋਵਣੇਚਰਣੇਦਕੁਲੋਪੇਰੁਪੁਜਾਇਆਗੁਗਮੁਖਿਸੁ
ਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖਾਇਆਪਾਪੀਜਿਤਤਉਤਿਪਤਿਕ
ਰਿਗੁਗਮੁਖਿਧਰਤੀਆਪੁਗਦਾਇਆਚਰਣਕਦਲ
ਸਰਣਗਤੀਸਭਨਿਧਾਨਸਭੇਫਲਪਾਇਆਏਕਦੇ

ਵਗੁਗਰੀਆਨਾਵਿਚਿਸਾਧੂਧੂਕ੍ਰਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆ १੮੩
 ਯਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਾਇਕੋਪਾਵਨਪੁਰਖਪਾਵਿਤ੍ਰਕ
 ਰਾਇਆਚਰਣੇਦਕੁਮਾਰਿਆਮਮਿਤਸੇਖਸਹਸ
 ਮੁਖਮੰਤ੍ਰਨਪਾਇਆਧੂਕ੍ਰਿਕੋਪੁਮਿਟਾਇਆਚਰਣੇ
 ਦਕਮਨੁਵਸਿਗਤਿਆਇਆਪੇਰੀਪੇਜਗਚਰਣੀਲਾ
 ਇਆ॥੩॥ਚਰਣੇਦਕੁਹੋਇਸੁਰਸਰੀਤਜਿਥੇਕੁੰਠਧ
 ਗਤਿਵਿਚਿਆਈਨਉਸੇਨਦੀਨਕ੍ਰਿਨਦੇਅਠਸਠਿ
 ਤੀਰਥਮੀਰੀਸਮਾਈਤਿਹੁਲੇਈਪਰਵਾਨੁਹੋਮਹਾਦੇ
 ਵਲੇਸੀਸਚਕੁਈਦੇਵੀਦੇਵਸਰੇਵਦੇਜੇਜੇਕਾਰਵ

ਤੀਵਾਰਿਆਈਸਤੁਰੀਗਾਏਕੁੰਠਲਖਲਖਬੈਕੁੰ
ਠਨਾਥਿਲਿਵਲਾਈਸਾਧੂਧੂਕੇਦੁਲੰਭਹੈਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਚਰਣਕਵਲਵਲਕੀ
ਮਨਪਾਈ॥ ੪॥ ਚਰਣਿਸਰਣਿਜਿਸੁਲਖਮੀਲਖ
ਕਲਾਹੋਇਲਖੀਨਜਾਈਗਰੀਬੀਸਿਧਿਨਿਧਿਸਰਗੋ
ਲੀਅੰਸਾਧੀਕਸਿਧਰਹੇਲੁਪਟਾਈਚਾਰਿਦਰਨ
ਛਿਅਦਰਸਨਜਤੀਸਤੀਨਉਨਬਾਨਿਦਾਈਗਤਿਨ
ਲੋਅਚੇਦਹੁਭਵਣਜਲਥਲਮਹੀਅਲਿਛੁਲਕਰ
ਛਾਈਕਵਲਾਸਤੁਕਵਲਾਪਤੀਸਾਧਸਿਗਤਿਸਰ

ਣਗਤਿਆਈਪੇਗੀਪੇਪਾਖਕੋਹੋਇਆਪੁਗਵਾਇ ੧੮੪
ਨਆਪੁਗਣਈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਵਡੀਵਡਿਆ
ਈ॥ ਪਾ॥ ਬਾਵਨਹੂਪੀਰੋਇਕੋਬਲਿਛਾਇਮਛਲਾਆ
ਪੁਛਲਾਇਆਕਰੋਮਦਾਈਧਰਤਿਮੀਰੀਪਿਛੇਦੇ
ਵਡੀਪਿਡਵਧਾਇਆਦਾਇਕਰਵਾਂਕਰਿਤਿਨਿਲੋ
ਅਥਲਿਰਜੋਫਿਰਿਮਗਦੀਮਣਾਇਆਸੁਰਗਲੁ
ਚੰਗਾਜਾਇਕੋਰਾਜਪਤਾਲਲੋਕਦਾਪਾਇਆਬ੍ਰਹ
ਮਾਬੀਸਨੁਮਹੇਸੁਤੋਭਗਤਦੁਛਲਦਰਵਾਨਸਦਾਇ
ਆਬਾਵਨਲਖਸੁਪਾਦਨਾਸਾਧਸੀਗਤਿਰਜਾਇਛ

ਇਛਾਇਆਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਚਰਣਾਧਿਆਇਆ
॥੬॥ਸਹਸਬਾਹੁਜਮਦਿਗਨਪਾਰਿਹੋਇਪਗਹੁਣ
ਚਾਰੀਆਇਆਕਾਮਧੇਣਓਭਾਇਕੋਜਮਦਿਗਨੋ
ਦਾਸਿਰਵਛਵਾਇਆਪਿਟਦੀਸੁਣਿਕੋਰੇਣੁਕਾਪਰ
ਸਰਾਮੁਧਾਈਕਰਿਧਾਇਆਇਕੀਹਵਾਰਕੋਰੇਧੁਕ
ਰਿਖੜੀਮਾਰਿਨਿਖੰਤੁਗਵਾਇਆਹਉਮੇਮਾਰਿਨਸ
ਕੀਆਰੇਰੰਜੀਵੋਹੋਇਆਪੁਜਣਾਇਆਚਰਣੁਕ
ਵਣਮਕਰੰਦੁਨਪਾਇਆ॥੭॥ਰੰਗਮਹਲਰੰਗਰੰਗ
ਵਿਚਿਦਸਰਬੁਕਉਸਾਣਿਆਰਣੀਆਣੇਮਤਾਮ

ਤਾਇਨਾਮਾਪਾਵਿਚਿਚਾਇਚਈਲੇਖਰੇਸੁਖਾਲੇ॥੫॥ ੧੮੫
ਰਿਅਸਾਕੈਪੁਤ੍ਰਹੋਇਨਾਉਕਿਧਰੀਐਬਾਲਕਬਾ
ਲੇ॥ਗਾਮਚੰਦਨਾਉਲੇਦਿਆਤ੍ਰਿਨਿਹਾਤਿਆਤੇਰੋਏ
ਨਿਰਾਲੇ॥ਗਾਮਗਾਨੁਪਰਵਾਣੁਨਾਰਿਸਤੁਸੰਤੋਖਧ
ਰਮੁਰਖਵਾਲੇ॥ਆਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸੁਹੋਇਸੁਣੇਪੁ
ਰਾਣੁਬਾਸਿਸਟਿਬਹਾਲੇ॥ਗਾਮਾਇਣੁਦਰਤਾਇਆ
ਸਿਲਾਤਰੀਪਗਛੂਹਿਤਤਕਾਲੇ॥ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਪ
ਗਧੂਕ੍ਰਿਨਿਹਾਲੇ॥॥ਕਿਸਨਲੇਆਮਦਤਾਰਜਾਰੀ
ਮਹਿਮਾਦਸਮਕੀਧੁਵਖਾਣੇ॥ਲੀਲਾਚਲਤਾਮਚਰ

ਜਕਾਰਿਜੇਗਭੋਗਰਸਰਣੀਆਮਾਣੇਮਹਾਤਾਰਥੁ
ਕਰਵਾਇਓਨੁਕੋਰੋਪਾਡੁਕਰਿਹੋਗਣੇਗਾਇਵਾਦਿਕਬ
ਹਮਾਦਿਕਾਮਹਿਮਾਮਿਤਸਿਰਜਾਦਨਜਾਣੇਮਿਲੀ
ਅੰਟਹਲਾਂਦੀਡਿਕੋਜਾਗਿਰਾਜਸੂਰਾਜੇਗਣੇਮੀਰੀਲ
ਈਹਰਿਟਹਲਾਣੇਹਪੇਰਧੋਇਚਰਣੇਦਕੁਮਾਣੇਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਾਦਿਸਿਣੁਣੇ੯ਮਛਰੂਪਅਵਤ
ਰੁਧਾਰਿਪੁਰਖਾਰਥੁਕਰਿਦੇਦਓਧਾਰੇਕਛਰੂਪਹੋਇ
ਅਵਤਰੇਸਾਗਾਰੁਮਾਥਿਜਾਗਿਰਤਨਪਸਾਰੇਤੀਜਾਕ
ਰਿਬੇਰਾਹਰੂਪੁਧਰਤਿਓਧਾਰੀਦੋਤਸਿਧਾਰੇਚਉਥਾ

ਕਰਿਨਗਸਿੰਘਰੂਪਮਸਰੁਮਾਰਿਪਹਿਲਾਦਿਉਬਰੇਗਇਕ
ਸਹੀਬੁਹਮਤਿਵਿਚਿਦਸਮਦਤਾਰਲਏਅਹੀਕਾਰੇਕਾਰਿ
ਬਹਮਤਿਕਰੋਕ੍ਰਿਜੇਨਿਛੁੰਮਛੁੰਮਅਮਦਿਰਿਸੀਜਾਰੇਲਖ
ਕਰੋਕ੍ਰਿਏਵੇਹੇਅਥਅੰਕਾਰਮਕਾਰਸਵਰੇਚਰਣਕਮ
ਲਗੁਰਮਗਮਮਪਾਰੇ॥੧੦॥ਸਾਸਤ੍ਰਵੇਦਪੁਰਾਣਸਭਸੁ
ਣਿਸੁਣਿਅਖਣੁਅਖਸੁਣਾਵਹਿ॥ਰਾਗਨਾਦਸਿਰਗਿਤਲ
ਖਅਨਹਦਧੁਨਿਸੁਣਿਸੁਣਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਸੇਖਲਗਲਖ
ਲੇਮਸਾਮਾਬਿਗਤਿਗਤਿਅੰਦਰਿਓਲਿਵਲਾਵਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮੇ
ਬਿਸਨਮਹੇਸਲਖਾਰੀਆਨੁਧੀਆਨੁਤਿਲੁਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ॥

॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਰੇਵ ਦੇ ਅਲਾਖਾ ਅਭੇਦਨ ਸੇਵ ਪੁਜਾਵਾਹਿ ਗੋਰਖ
 ਨਾਥ ਮਛੰਦ ਲਾਖ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨੇਤਕਾਰਿ ਧਿਆਵਾਹਿ ਚਰਣ
 ਕਮਲ ਗੁਰਮਗਮ ਅਲਾਵਾਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਅਥੈ ਤਿਵੜੀ ਬਾਮਣੇ
 ਸਭੈ ਹੇਅਏ ਮਸਲਾ ਤਿਫੇਰੀ ॥ ਸਿਰਭੈ ਚਾਅਹਿ ਕਾਰਕਾਰਿ ਵਲ
 ਦੇ ਪੱਗ ਵਲਾਏ ਤੇਰੀ ॥ ਅਖੀ ਮੂਲ ਨ ਪੂਜੀ ॥ ਅਨਿਕਾਰਿ ਕਰਿ ਦੇ
 ਖਾਨਿ ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ॥ ਨਕੁਨ ਕੋਈ ਪੂਜਦਾ ਖਾਇ ਮਰੇੜੀ ਮਣੀਘ
 ਨੇਰੀ ॥ ਭੈਚੇ ਕੰਨ ਨ ਪੂਜੀ ॥ ਅਨਿਭੈ ਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਭੁਲੀ ਭੁਲੇਰੀ ॥
 ॥ ਬੋਲੁ ਜੀਭ ਨ ਪੂਜੀ ॥ ਮੇਰ ਸਕਸ ਬਹੁ ਚਖੀ ਵੰਦ ਪੇਰੀ ॥ ਨੀ
 ਵੇਚਰਣ ਪੂਜਹ ਬਕੇਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਹਸਤ ਅਖਾਜੁ ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਿ ਸੀ

ਹਸਤਾਣਕੋਇਨਖਾਈਹੋਇਨਿਮਾਣੀਬਕਰੀਦੀਨ ੧੮੭
 ਦੁਨੀਵਾਰਿਆਈਪਾਈਅਰਣੇਪਰਣੇਮੀਨੀਐਯਾਰੀ
 ਭੋਗੀਪਰਵਾਣਕਰਾਈਆਸੁਪਦਿਤਾਰੀਹਤਨੇਅੰਦ
 ਹੁਤਾਰਵੀਚਾਰਿਦਨਾਈਚਮਕੇਵੀਅੰਕਾਰਿਜੁਤੀਅ ੦
 ਸਾਧੂਚਰਣਸਰਣਿਲਿਵਲਾਈਭੂਰਪਖਾਵਨਮ
 ਕੀਦੇਕੀਰਤਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸੁਖਦਾਈਸਾਧਸੰਗ
 ਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਈ॥੧੩॥ਸਤਿਸਰੀਰਸਕਾਰਬੇ
 ਅਤਿਪਵਿਤ੍ਰਸੁਮਾਣਸੁਦੇਹੀ॥ਬਹੁਬਿੰਨਨੀਮਸਟਾਨ
 ਪਾਨਹੋਇਮਲਾਮੂੜਕਸੂੜਾਇਵੇਹੀ॥ਪਾਟਪਟੀਬਰਵੇ

ਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪਾਨਕ ਪੂਰਕੁ ਸੰਗ ਸਨੇ ਹੀ। ਚੋਆ ਚੰਦ ਨੁ ਮਰਗ
ਜਾਹੋ। ਇਦੁ ਰਗਿ ਧ ਸੁਰੀ ਧ ਹੁਰੇ ਹੀ। ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦੇ
ਪਾਤਿ ਸਾਹ ਖਹਿ ਮੁਏ ਸਭੇ ਹੀ। ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਹੁ ਰਸ ਰ
ਇਵਿਨੁ ਨਿਹ ਫਲੁ ਮਾਣੁ ਸਦੇ ਹਾਇ ਵੇ ਹੀ। ਚਰਗ ਇਸਰ
ਇਮ ਸਕੀ ਨੀ ਜੇ ਹੀ। ੧੪। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ
ਆਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਸਰਣੀ ਆਵੇ। ਧੂਪ ਹਿਲਾਵ ਵਖਾ
ਣੀ ਅਨਿਅੰ ਬਰੀਕੁ ਬਾਠਿ ਰਗ ਤਿਸ ਬਾਠੇ। ਜਨਕਾਇ
ਕਜੇ ਦੇਉ ਜਾਗਿ ਬਾਲਮੀਕੁ ਸਤ ਸੰਗਿ ਰਗ ਏ। ਬੇਲੁ ਤਿ
ਠੇ ਚਨੁ ਨਾਮ ਦੇਉ ਧੀਨਾ ਸਧਨ ਰਗ ਤੁਸ ਦਾਏ। ਰਗ ਤੁਕ

ਬੀਰੁਵਖਾਣੀਐ ਜਨਗਵਿਦਾਸੁ ਬਿਦਰੁਗੁਰੁਤਾਏ ॥
॥ ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਸਨਾਤਿਦਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਚਰਣਕ
ਵਲਾਚਿਤੁਣਾਏ ॥ ਹਰਿਐਮਾਰੀਪਰਗਟੀਆਏ ॥ ੧
੫ ॥ ਲੋਕਦੇਵਸੁਣਿਆਖਵਾਸੁਣਿਸੁਣਿਗੀਆਨੀ
ਗੀਆਨੁਵਖਾਣੇ ॥ ਸੁਰਗਲੋਕਸਣੁਮਾਤੁਲੋਕਸੁਣਿ
ਸੁਣਿਸਾਰਪਤਾਲੁਨਜਾਣੇ ॥ ਭੂਰਭਾਵਿਖਨਦਰਤਮਾ
ਨਾਮਾਦਿਆਧਿਅੰਤਿਹੋਇਹੋਗਣੇ ॥ ਭਿਤਮਾਮਧਮਨੀ
ਚੋਹੋਇਸਮਾਝਿਨਸਾਕਿਨਚੋਜਾਵਿਡਾਣੇ ॥ ਰਜਗੁਣਤ
ਮਗੁਣੁਆਖੀਐਸਤਗੁਣਸੁਣਿਆਖਾਣੁਵਖਾ

੧੮੮

ਤੇਂ ਅਨ ਬਚ ਕਰਮਾ ਸਿਰੁ ਰਮ ਦੇ ਸਾਧ ਸੀ ਗਾਤਿ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰਨਾ ਸਿਵਾ ਤੇ ਫੰਕੜੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਤੇ ॥ ੧੬ ॥
 ਸਾਤਿ ਨੁਗਾਇ ਕੁਵਿਗਾ ਕੁਵਾਤਿ ਸੁਪਿਛੇ ਫੇਰੇ ਰੇ ਸੁ
 ਪੀੜਾ ਏ ਕੇ ਤੇ ਨਗਰੀ ਵਗਾਣੀ ਐਵੁਆਪਰਵੀਸਨ
 ਰਕਿਸਹਮਾਏ ਜੇਫੇਰੇ ਸੇਫੜੀ ਦਾ ਕਾਇਨੁ ਰੀਸਚ
 ਨਿਆਓ ਕਰਾਏ ਸਤ ਨਾਗੀ ਸਤ ਕੇ ਤੇ ਨੁਗਾਵੁਆਪੁ
 ਰਿਪੁਜਾਚਾਰੀ ਵੇੜਾਏ ਕਾਇਨੁ ਰੀ ਨਾਓ ਅਰਧਣ
 ਹੋਰ ਕਰਮ ਕਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ਨੁਗੀ ਨੁਗੀ ਲੁਣੀ
 ਐ ਬੀਜੀ ਜੀਆਪਾਪੁ ਪੁਨਿ ਕਰਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਏ ਕ

ਲਿਨ੍ਹਾਗੀਰਿਤਵੇਪੁਨਿਫਲੁਪਾਪਹੁਯੋਪੁਆਧਰਮੁ ॥ ੧੮੯ ॥
 ਕਮਾਏਹਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਆਪੁਗਦਾਏ॥੧੯੦॥
 ॥ਸਤਨਾਮੁਗਾਵਾਮਾਨਿਆਉਸੁਣਿਧਉਲੁਧਰਮੁਰੋਆ
 ਉਰੀਣਾ॥ਸੁਰਪਾਤਿਨਰਪਾਤਿਚਕ੍ਰਵੇਗਖਿਨਰੰਧਨਿ
 ਬਲਮਾਤਿਹੀਣਾ॥ਤੋਤੋਪਿਸਿਆਪੇਰਾਇਕੁਰੋਮਜਰ
 ਨਗੁਬਾਪਿਪਤੀਣਾ॥ਦੁਆਪਾਰਿਦਾਇਪਗਧਰਮ
 ਦੇਪੁਜਾਚਾਰਿਪਥਿਰੁਅਠੀਣਾ॥ਕਾਲਿਨ੍ਹਾਗੀਗਰਿਅ
 ਪੇਰਾਇਕੁਰੋਇਨਿਮਾਣਾਧਰਮੁਅਧੀਣਾ॥ਮਾਣੁਨਿ
 ਮਾਣੇਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧਸੀਗਤਿਪਰਗਟਪਰਬੀਣਾ॥

॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਮੁ ਸਪੂਰਣਰੀਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰ
 ਨਿ ਇਕ ਵਰ ਨਿ ਕਾਰਿ ਵਰਨ ਅਵਰਨ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਜਾਪੈ
 ॥ ਛਿਅਰੁ ਤੀਰਛਿਅਰੁ ਸੰਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨੁ ਸੁਰ
 ਜੁ ਬਾਪੈ ॥ ਬਾਰਹ ਪੰਥ ਮਿਟਾਇ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਵਰੁ
 ਪਰਤਾਪੈ ॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਹੁ ਬਾਹਰੁ ਅਨਹਰ ਸਬਦੁ
 ਅਰਿਮੁ ਅਲਾਪੈ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾਖ ਕਹੈ ॥ ਇਗੁਰ ਸਿਖੁ
 ਰਹਰਾ ਸਿਪਛਾਪੈ ॥ ਮਾਇਆ ਦੁਰਿਓਨਾ ਸੁਕਰਿਅ
 ਪੁਰਾਣਾ ਏਨਾਪੈ ॥ ਮਜਾਪੈ ॥ ਠੀਪਾ ਨਿਕ ਬੇਵਰੈ ਸਰ
 ਪੈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਖ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੁਇ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ

ਕਰਨਿ ਸਭਾ ਆਲੇ ਕੀ ਜੋਗੀ ਕਰਨਿ ਆਵੇ ਸੁਮਿਲ ੧੯੦
 ਆਵੇ ਪੁਰਖ ਆਵੇ ਸੁਵਿਸੇਖੀ ਸਿਨਿਆ ਸੀਕਰਿ
 ਓਨ ਮੋਓਨ ਮਨਾਗ ਇਨ ਬਹੁ ਭੇਖੀ ਬਾਮਣ ਨੋ ਕ
 ਰਿਨ ਮਸਕਰਿ ਕਰਿ ਅਸੀਰ ਵਚਨ ਮੁਹੁ ਦੇਖੀ ਪੇ
 ਰੀ ਪਵਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਗ ਸਿਖਾਂ ਰਹਰਾ ਸਿਸਰੇਖੀ
 ਾਗ ਜਾਰੀ ਕੁ ਬਰਾ ਬਰੀ ਬਾਲ ਕ ਬਿਰਾਧਿ ਨ ਭੇਦੁ ਨਿਮੇ
 ਖੀ ਚੰਦ ਨ ਭਗਤਾਂ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੀ ੨੦੦ ਨੀਚ ਹੁਨੀ
 ਚੁਸਦਾ ਵਣ ਗੁਰ ਭੀ ਪਦੇ ਸੁਕਮਾ ਵੈ ਕੋਈ ਭੈ ਵੀਹਾਂ
 ਦੇਵੀ ਮਲੋ ਇਕੁ ਰੂਪ ਈ ਆਹੋ ਛਾਹੋ ਈ ਵਸੀ ਰੂਪ

ਯੀਲੁਣੀਦਾਇਕਸੁਨਈਆਹਉਲਾਰੇਈਸਾਸਹਸ
 ਸੁਨਈਏਮੁਲਕਰਿਲਯੇਹੀਰਾਹਾਰਿਪਰੇਈਪੇਰੀ
 ਪੇਪਾਖਕਹੋਇਮਨਬਚਕਰਮਭਰਮਭਉਖੋਈਹੋ
 ਇਪਿਛਾਇਲੁਪਿਜਿਸਾਰਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਰਖਿਸਗੋਈ
 ॥ਬੋਲਾਮੋਲਸਾਧਜਨਓਈ॥੨੧॥
 ॥੨੨॥ ॥੨੩ਈ॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ॥ ॥ਨਾਰਾਇਣਨਿਜਹੁਪੁਧਰਿਨਾਥਾਨਾਥ
 ਸਨਾਥਕਰਾਇਆਨਰਪਤਿਨਰਹਨਰਿਦੁਹੇਨਿਰ
 ਕਾਰਿਆਕਾਰਬਣਾਇਆਕਰਤਾਪੁਰਖੁਦਖਾਈ

੧੬

१८९
 ਅੰਕਾਰਣਕਰਣੁ ਬਿਰਦੁ ਬਿਰਦੁ ਇਅਮਾ ਦੇਵਦੇਵੀ
 ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵਾਮਲਾਖਾ ਅਭੇਦਨਾਮਲਾਖੁਲਾਖਾ ਇਅਮਾ
 ॥ ਸਤਿਗੁਪੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਉ ਜਪਾ
 ਇਅਮਾ ਧਰਮਾ ਸਾਣਕਰਤਾਰਪੁਰਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸ
 ਚਖੰਡਿ ਸਾਇਅਮਾ ਦਾਹੁ ਗੁਰਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ
 ਅਮਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੀਉ ਧਰਾਣੀ ਓਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
 ਸਚਖੰਡਿ ਸਮੇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਚਲਾਇ ਓਨੁ ਸੁਖ
 ਸਾਗਰੁ ਬੇਅਤਿਅਮੇਓ ਸਚਸਬਦਿਅਰਾਧੀ ਅੰ
 ਅਗਮਾ ਅਗੋਚਰੁ ਮਲਾਖਾ ਅਭੇਓ ਚਹੁ ਦਰਨਾਉ

ਪਦੇਸਦਾਛਿਅਦਰਸਨਸਭਿਸੇਵਕਸੇਓਮਿਠਾਥੇ
 ਲਾਣੁਨਿਵਰਲਾਣੁਗੁਰਮੁਖਭਾਉਭਗਤਿਅਰਥੇਓ॥
 ॥ਅਮਾਦਿਪੁਰਖਾਦੇਸੁਰੇਆਬਿਨਾਸੀਅਤਿਅਛਲਾ
 ਅਛੇਓ॥ਜਗਤਗੁਰੁਗੁਰਨਾਨਕਦੇਓ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਬੇਪਰਵਾਹੁਅਬਾਹੁਸਹਾਬਾਨਾਓ
 ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਬੇਮੁਹਤਾਜੁਨਮੋਹੁਮੁਹਾਬਾਬੇਸੁਮ
 ਰੁਨਿਰਕਾਰੁਹੈਅਲਖਾਅਪਾਰੁਸਲਾਹਸਿਫਾਬਾਕ
 ਇਮੁਦਾਇਮੁਸਾਹਿਬੀਹਾਜਰਨਾਜਰੁਵੇਦਕਿਤਾਬਾ
 ॥ਅਗਮੁਅਰੂਘੁਅਤੋਲੁਹੈਤੋਲਣਹਾਹੁਨਛੰਡੀਛ

ਬਾਇਕਛਤਿਰਾਜੁਕਮਾਵਦਾਦੁਸਮਣੁਦੂਤਨਸੇਰ ੧੯੩
ਸਹਾਬਾਅਵਲੁਅਵਲੁਚਲਾਇਦਾਨਾਨਮਜਲੁ
ਮੁਨਜੇਰਜਗਬਾਜਾਹਰੁਪੀਰਜਗਤਗੁਰੁਬਾਬਾ
॥੩॥ਗੀਗਬਨਾਰਸਹਿੰਦੁਆਮੁਸਲਮਾਣਮੋਕਾਕਾ
ਬਾਪੁਪਰਿਪਰਿਬਾਬਾਗਵੀਐਵਜਨਿਤਾਨੀਮਰ
ਦੀਗਰਬਾਬਾਬੁਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਆਇਆਪਤਿ
ਤਉਧਾਰਣੁਅਜਬੁਅਜਾਬਾਚਾਰਿਦਰਨਾਇਕਵ
ਰਨਹੋਇਸਾਧਸੀਗਤਿਮਿਲਿਹੋਇਤਗਬਾਚੀਦਨ
ਵਾਸੁਦਣੁਸਪਤਿਅਵਲਿਦੋਮਨਸੇਮਖਗਬਾਹੁ

ਕੇਮੇਅੰਦਰਿਸਭੁਕੇਕੁਦਰਤਿਕਿਸਦੀਕੋਰੇਜਦਾਬਾਜਾਹਰੁ
ਪੀਰੁਜਗਤਗੁਰੁਬਾਬਾ॥ ੪॥ ਅੰਗਿਹੁਅੰਗਿਉਪਾਇਓਨੁ
ਰੀਗਹੁਜਾਣੁਤਰੀਗਉਥਾਇਆਗਾਹਰੀਰੀਭੀਰੁਗਹੀਰੁਹੁ
ਣਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਗੋਇੰਦੁਸਦਾਇਆਦੁਖਸੁਖਦਾਤਾ
ਦੇਇਹਰੁਦੁਖਸੁਖਸਮਸਾਰਿਲੇਪੁਨਠਾਇਆਗੁਰੁ
ਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਗੁਰਚੇਲੇਪਰਚਾਪਰਚਾਇਆਬੀਰ
ਖਹੁਫਲੁਫਲਤੋਬੀਰਖੁਪਓਪੁਤਹੁਪੁਤਪਓਪਤੀਅੰ॥
ਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵ
ਅਲਖੁਲਖਾਇਆਬਾਬਾਣਗੁਰਅੰਗਿਦੁਆਇਆ॥

॥ ५॥ ਪਾਰਸੁ ਹੋਆ ਪਾਰਸੁ ਹੁਸਤਿ ਗੁਰ ਪਰਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ੧੯੩ ॥
 ਕਹਣਾ ਚੰਦਨੁ ਹੋਆ ਚੰਦਨੁ ਗੁਰ ਭੀ ਪਦੇ ਸਰਹਤਿ ਦਿ
 ਰਿਹਣਾ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਦਿਰਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸੁਖੁ ਦੁ
 ਗਮਤਿ ਦੁਖੁ ਦਹਣਾ ਅਚਰ ਜੋਨੇ ਅਚਰ ਜੁਮਿ ਭੋਇ
 ਸਮਾਏ ਦਿਸਮਾਵੁ ਸਮਾਹਣਾ ਅਪਿਓ ਪੀਅਣੁ ਨਿਝਰ
 ਝਰਣੁ ਅਜਰੁ ਜਰਣੁ ਅਸਹੀ ਅਣੁ ਸਹਣਾ ਸਚੁ ਸਮਾ ॥
 ਣਾ ਸਾਚਿ ਦਿਰਿ ਗਾਢੀ ਗੁਰੁ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਵਹਣਾ ਬਾਬ ॥
 ਏਧਾਰਿ ਚਾਨਣੁ ਲਹਣਾ ॥ ਵਾਸ ਬਧੇ ਸਬਦੁ ਮਿਲ ॥
 ਇਆ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਅਪ੍ਰਧੁ ਪ੍ਰਧੁ ਏਗਹਣਾ ਭਾਇਓ

ਗਤਿਭੇਚਲਣਾਆਪੁਗਣਾਇਨਖਲੁਹਲੁਖਹਣਾਦੀਨ
ਵਨੀਦੀਸਾਹਿਬੀਗੁਰਮੁਖਿਗੋਸ਼ਨਸੀਨੀਬਹਣਾਕਾਰ
ਣਕਰਣਸਮਰਥੁਹੋਹੋਇਅਛਲੁਛਲਾਮੰਦਰਿਛੁਹਣ
ਸਤਸੀਤੋਖੁਦਾਇਆਧਰਮੁਅਰਥਦੀਚਾਰਿਸਹਾਜਿ
ਘਰਿਘਹਣਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਛੁਡਿਲੇਛੁਡੇਹੁਅਹੰਕਾਰ
ਹੁਤਹਣਾਪੁਤੁਸਪੁਤੁਬਬਣੇਲਹਣਾ॥॥ਗੁਰਮੰ
ਗਦੁਗੁਰਮੰਗਤੋਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਰਖਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਫਲਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਜੋਤਿਜਗਾਈਅਨਦੀਵੇਤੋਜਿਓਦੀਵਾਬ
ਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੀਰੀਰਾਬੋਧੀਅਛਲੁਕਾਰਿਅਛਲੀਅ

ਛਲੁਛਲਿਆ ਕੋਈ ਬੁਝਿ ਨ ਹੋਈ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰ ੧੯੪
ਰਿਪਾਣੀ ਗਲਿਆ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਚੁ ਅੰਦਰ
ਰਿਸਚੁ ਸਚੁ ਹੁਛਾ ਲਿਆ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਹੋ
ਅਬਚਲੁ ਗਜੁ ਨ ਹਲੇਹਾ ਲਿਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਗੁ
ਰਿਸਉ ਪਿਆ ਸਚਾ ਰਕਸਾ ਲਹੁ ਸਿਕਰਾ ਲਿਆ ਸਿਧ
ਨਾਥ ਅਵਤਾਰ ਸਭੁ ਹਥ ਜੋੜਿ ਕੇ ਹੋਇ ਪਾ ਲਿਆ ਸ
ਚਾ ਹੁਕਮੁ ਸੁਆਮਿ ਨਟਾ ਲਿਆ ੨੫ ਅਛਲਾ ਮਛੇ
ਦੁਅਭੇਦੁ ਹੋਛੁ ਗਤਿ ਦਛਲੁ ਹੋਇ ਅਛਲੁ ਛਲਾ ਲਿਆ
ਅਹਿਮਾ ਮਿਤਿ ਮਿਰਜਾ ਵਲੀ ਪਪਰਾ ਮਿਤਿ ਪਾਰਾਵਾ

ਰਨਪਾਇਆਰਹਰਾਸੀਰਹਰਾਸਿਰੋਪੇਰੀਪੇਜਗੁਪੇ
ਰੀਪਾਇਆਗੁਗੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਮਰਪਦਾਮੀਮੁ
ਤਾਬਿਗਖਿਅੀਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਇਆਗੁਰਦੇਲਾਦੇਲਾ
ਗੁਰੁਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖੁਓਪਾਇਸਮਾਇਆਵਰਤਮਾਨ
ਵੀਹਵਿਸਦੇਹੋਇਕੀਹਸਹਜਪਾਰਿਅਾਇਆਸ
ਚਾਅਮਰੁਅਮਰਿਵਰਤਾਇਆਦੀਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਪਰਚਾਇਕੇਰੇਲੇਤੇਗੁਰਗੁਰੁਤੇਰੇਲਾਵਾਣਤਾਣਾ
ਆਖੀਅੇਸੁਤਾਇਕੁਹੋਇਕਪੜ੍ਹਮੇਲਾਦੁਧਹੁਦਹੀਦ
ਖਾਣੀਅੇਦਹੀਅਹੁਮਖਣੁਕਾਜੁਸੁਤੇਲਾਮਿਸਰੀਖਿਭੁ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥
ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥
ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥
ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥
ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥
ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥
ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥
ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਮੋਹਨੀ ॥ ੧ ॥

ਦੇਖਿ ਬਧੇ ਲਾਗੁ ਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਪਿਛੇ ਲਗੇ ਨ
 ਕਨਕੇ ਲਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਹੋ ਅਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹੁ ਅਚਰਜੁ ਅਮਰਿ ਅਮਰੁ ਦਰਤਾ
 ਹੋ ਅਸਾ ਸੋਟਿ ਕਾ ਸੋਝੈ ਹਣਾ ਸੋਈ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਰਲਾਇ ਅੰ
 ॥ ਖੋਲਿ ਖਜਾਨਾ ਸਬਦ ਦਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚ ਮੇਲਿ ਮਿ
 ਲਾਇ ਅਸਾ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਕਾਰਿ ਚਾਰਿ ਦਰਨ ਲੈ
 ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਅਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਕੁ ਧੀਆਈ ਐਵਰ ਮਤਿ
 ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇ ਅਸਾ ਕੁਲਾਧਰ ਮਗਰ ਸਿਖ ਸਭ
 ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਰਹਾਇ ਅਸਾ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਬਾਣੁ ਬ

ਣਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆਦੇ ਸੁਕਰਿ ਆਦਿ ॥ ੧੨੬
ਗਾਦਿ ਸਬਦ ਵਰਤਾਇਆ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨੁ ਨਾਦਿ ॥
ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੇ ਸੈ ਸਾਰੁ ਤਗਾਇਆ ਕਲੀ ਕਾਲ ਇਕੁ ਪੈਰੁ ॥
ਇਚਾਰਿ ਰਰਨ ਕਰਿ ਧਰਮੁ ਧਰਾਇਆ ਭਲਾ ਭੁਲਾ ਭੁ
ਲਿਆਈ ਅਹੁ ਪਿਆਦਾ ਦੇਵਾ ਗੁਰੁ ਲਾਇਆ ਅਗ
ਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੁ ਗਤਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਿਵੁ ਅਲਖੁ ਲ
ਖਾਇਆ ਅਪਰਿਪਰੁ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧੁ ਪਰਿਮਿਤਿ ਪਾਰਾ
ਰੁਨੁ ਪਾਇਆ ਅਪੇਸਿ ਪਿਨਾਮੁ ਪੁਜਣਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥
ਗਗਨ ਦੇਖ ਨਿਰਦੋਖੁ ਹੈ ਗਗਨੁ ਗਵਰਤੈ ਵਰਤਾਗਾ ਅਨ

ਸਾਵਚਾਕਰਮਣਮਰਮੁਨਜਾਪੇਅਪਰਮਪਾਗਾਦਾਤਾ
 ਭੁਗਤਾਵੇਅਦਾਨਿਦੇਵਸਥਲੁਸਤਸੰਗੁਭਿਧਾਰਾਸਹਜ
 ਸਮਾਧਿਅਗਾਧਿਥੋਧਸਤਿਗੁਰਸਦੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾਗੁ
 ਰਾਅਮਰਹੁਗੁਰਗਮਦਾਸੁਜੋਤੀਜੋਤਿਜਗਾਇਨੁਹਾਰਾ
 ਸਬਦਸੁਗਤਿਗੁਰਸਿਖੁਹੋਇਅਨਹਦਬਾਣੀਨਿਸ਼ਰਧ
 ਗਾਭਖਤੁਬਖਤੁਪਰਗਵਪਹਾਰਾ॥੧੪॥ਪੀਊਦਾਵੇਜੋ
 ਵੇਹਾਪੜਦਾਵੇਪਰਵਾਣਪੜੇਤਾਗੁਰਮਤਿਜਾਗਿਜਗਾ
 ਇਦਾਕਲਜੁਗਾਅੰਦਰਿਕਊੜਸੋਤਾਵੀਨਦੁਨੀਦਾਖੀ
 ਮੁਹੋਇਭਾਰਾਅਥਰਬਣੁਬੀਮੁਖਲੋਤਾਭਊਜਲਤਊ

ਨਵਿਆਪਈਗੁਰਬੋਹਿਥਚਕ੍ਰਿਪਾਇਨਗੋਤਾਅਵ ੧੯੭
 ਗੁਣਲੋਗੁਣਵਿਕਟੈਗੁਰਹਟਨਲੋਵਟਜੁਸਓਤਾ
 ॥ ਸਿਆਲਿਆਮੂਲਿਨਾਦਿਛੁਡੈਰਤਨਪਦਾਰਥਹਰਪਰੇ
 ਤਾਮੇਲਾਕਦੇਨਹੋਦੁਈਗੁਰਸਰਵਾਰਿਨਿਮਲਜਲ
 ਧੋਤਾਬਾਬਾਣਕੁਲਕਵਲੁਅਛੋਤਾ ੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮੇਲਾਸਾਰਿਦਾਸਾਰਿਮਿਲੇਸਾਰਿਆਰਸੰਜੋਗਿਅਪ
 ਰਥਾਰੀਪਰਵਾਰਦਿਚਿਭੋਗਭੂਗਤਿਰਾਜੇਰਸਭੋਗਿ॥
 ॥ ਅਸਾਦਿਚਿਨਿਰਾਸੁਹੋਇਜੋਗਜੁਗਤਿਜੋਗੀਸਰ
 ਜੋਗਿਦੇਵਾਰਹੋਨਮਿਗੀਮੇਮਰੇਨਹੋਇਵਿਜੋਗਾਦਿ

ਜੋਗਿਆਆਧਿਬਿਅਧਿਉਪਾਧਿਹੋਵਾਇਪਿਤਕਫਰੋਗ
 ਅਰੋਗਿਅਦੁਖਸੁਖਸਮਸਾਰਿਗੁਰਮਤੀਸੰਪੇਹਰਖ
 ਨਾਮਪਦਾਸੋਗਿਅਦੇਹਿਬਿਦੇਹੀਛੋਗਅਛੋਗਿਅ
 ਵਾਸਭੁਨਾਸਾਹਿਬੁਇਕੁਹੋਵੂਜੀਜਾਇਨਹਾਇਨਹੋਗਿ
 ਾਸਹਜਸਰੋਵਰਪਰਮਹੰਸੁਗੁਰਮਤਿਮੋਤੀਮਾਣਕ
 ਰੋਗਿਅਖੀਰਨੀਰਾਜਿਉਭੂਤਸਚਰੰਜਣਭੋਜਣਗੁਰ
 ਗਿਆਨਾਮਗੋਧੀਇਕਮਨਿਏਕੁਅਗਾਧਣਾਪਰ
 ਹਰਿਦੂਜਾਭਾਉਵਰੋਗਿਅਸਬਦਸੁਹਤਿਛਿਟਸਾਧ
 ਸੰਗਸਹਜਿਸਮਾਧਿਅਗਾਧਿਪਰੋਗਿਅਜੀਮਣ

ਮਰਣੁ ਬਾਹਰੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਪਰਮ ਪਰਜੋਰ ਨਿਗਾਮ ੧੮੮
 ਦਾਸ ਗੁਰਮ ਮਰਸ ਮੋਰੀ ੧੧੧ ਅਲਖਾ ਨਿਰੰਜਨੁ
 ਆਖੀ ਮੇ ਅਕਲ ਮੋ ਜੋ ਨਿਅਕਾਲ ਮ ਪਰਾਗ ਦ੍ਰਿਸ
 ਸਿ ਜੋ ਤਿਓ ਦੋ ਤਿਓ ਖਿਪਰ ਮੋ ਜੋ ਤਿਪਰ ਮੇ ਸਰੁਪਿਅ
 ਰਾਜਗ ਮਗ ਜੋ ਤਿਨਿ ਰੰਗੀ ਜਗ ਜੀਵਣ ਜਗ ਜੋ ਜੋ
 ਕਾਗ ਨ ਮਸਕਾਰ ਸਿਸਾ ਗਵਾਰਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਮਾਰੇ
 ਸੁਉ ਪਾਗ ਚਾਰਿ ਦਰਨਾਛਿ ਅਦਰਸ ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਾਰਗ ਸਰੁ ਮਚਾਰਾ ਨ ਮੁਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਕ੍ਰਿਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਭਾਇਓਗਾ ਤਿਨਿ ਸਭਾਗੁ ਗੁਰਮ ਅਰਜਣ ਸ

ਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਪਿਓਦਾਦਾਪਕ੍ਰਿਦਾਦਾਅਹੁਕੁ
ਠਾਵੀਪਕੁਅਜਰਾਵਰੁਨੋਤਾਤਖਤੁਬਖਤੁਠੇਅਣਿਅ
ਸਬਦਸੁਰਤਿਵਾਪਾਰਸਪਤੋਗੁਰਬਾਣੀਭੰਡਾਰਭਰਿ
ਕੀਰਤਨੁਕਥਾਰਹੈਰੀਰੀਰੋਤਾਧੁਨਿਅਨਹਦਨਿਸ੍ਰੁਤੁਸ੍ਰੁ
ਰੈਪੂਰਣਪ੍ਰੇਮਿਅਮਿਓਰਸਮੋਤਾਸਾਧਸੀਗਤਿਹੈਗੁਰ
ਸਭਾਰਤਨਪਦਾਰਥਬਣਜਸਹਤਾਸਚੁਨੀਸਾਣੁਦੀ
ਬਾਣੁਸਚੁਸਚੁਤਾਣੁਸਚੁਮਾਣੁਮਹਤਾਅਬਰਲੁਗਤੁ
ਹੈਅਸਾਸਣੁਖੰਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਚਾਰੇਰਕਨਿਵਾਇਓਨੁਸਿਖਸੀ
ਗਤਿਅਵੈਅਗਣਤਾਠੀਗਰੁਚਲੇਗੁਰਸਬਾਦਿਪੁਰੇਪੁ

ਗੀਬਣੀਬਣਤਾਗੁਰਮੁਖਿਛੁੜਨਿਰੰਜਨੀਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ॥੧੬੯॥
 ਮੁਖਮਪਦਪਤਾਦੇਵਕਤੇਬਾਮਗੋਚਰਗੁਰਮੁਖਿਸ
 ਬਦੁਸਾਧਸੰਗੁਸਤਾਮਾਇਆਵਿਚਉਦਾਸਕਰਿਗੁ
 ਰਸਿਖਜਨਕਾਸੰਖਭੁਗਤਾਕੁਰਗਤਿਕੀਮਨਸਾਣੀ
 ਐਅਕਬਕਬਾਮਬਗਤਾਬਗਤਾਗੁਰਮੁਖਸੁਖ
 ਫਲੁਸਹਜਸੁਗਤਾ॥੨੦॥ਹਰਖਹੁਸੋਗਹੁਬਾਹਰਾ
 ਰਣਭੁਗਣਸਮਰਬੁਜਰਿਵਾਸਕਸਰੂਪਨਰੋਖਿਵਿ
 ਚਿਗਗਰਿਗਨਿਰਲੇਪੁਰਹੰਦਾਗੋਸਾਟਿਗੀਅਨਮੋਗੋ
 ਰਗਬੁਧਿਬਲਬਚਨਾਬਿਬੇਕਨਛੰਦਾਗੁਰਗੋਵਿ

ਦੁਗੋਵਿੰਦਗੁਰੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਸਦਾਵਿਗਸੀਦਾਅਚਰ
ਜਨੋਅਚਰਜਮਿਲੋਵਿਸਮਾਦੋਵਿਸਮਾਦਮਿਲੀਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਰਿਚਲਣਾਖਡੇਧਾਰਕਾਰਨਿਬਹੀ
ਦਾਗੁਰਸਿਖਲੋਗੁਰਸਿਖਚਲੀਦਾ॥੨੧॥ਹਿਸਹੁਰਿ
ਸੁਗੀਆਨਕਾਰਿਦੁਪੋਵਿਚਹੁਕਦੇਪਾਣੀਕਛਹੁਕਛੁ
ਧਿਆਨਧਰਿਲਗਰਿਨਵਿਆਪੇਪ੍ਰਮਣਵਣੀਕੂਜਦੁ
ਕੂਜਦਖਾਣੀਐਸਿਮਰਣੁਕਾਰਿਉਡੋਅਸਮਾਣੀਗੁਰ
ਪਰਚੇਗੁਰਜਾਣੀਐਗੀਆਨਾਧਿਆਨਾਸਿਮਰਣਿਗੁ
ਰਬਾਣੀਗੁਰਸਿਖਲੋਗੁਰਸਿਖਹੋਨਿਸਾਧਸੰਗਤਿ

ਜਗਅਵਿਰਿਜਾਣੀ ਪੇਰੀ ਪੇਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਗਰਬੁ ਨਿਵ २੦੦
ਰਿਗਰੀ ਬੀਆਣੀ ਪੀਚਰੋਣੇ ਦਕੁ ਅੰਮਿਤਵਾਣੀ
॥ ੨੨ ॥ ਰਹਦੇ ਗੁਰਦਰੀਆ ਉਦਿਰਿ ਮੀਨ ਕਠੀਨ
ਹੇਤੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ਜੀਉ ਜੋਤੀ
ਅਵਿਰਿਜੋਤਿ ਸਾਮਾਣੀ ਸਬਦ ਸੁਗਤੀ ਲਿਵ ਮਿਰਗ
ਜੀਉ ਭੀ ਨੁਪਈ ਚਿਤਾ ਅਦਰੁਨਾ ਮਾਣੀ ਚਰਣ ਕਦ
ਲਮਿ ਲਿਭੁ ਦਰਾਜੀ ਉਸੁਖ ਸੀਪਟਾ ਦਿਚਿ ਹੋਇ ਦਿ
ਹਾਣੀ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨਾਵੇ ਸਰੋਬਾ ਬੀਹੇ ਜੀਉਆ
ਖਦਖਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਸਹ

ਜਸਮਾਧਸਾਧਸੀਗੀਜਾਣੀਗੁਰਮਰਜਨਵਿਟਹੁ
 ਕੁਰਬਾਣੀ॥੨੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਸਾਤਿਗੁ
 ਰੁਆਪੇਆਪਉਪਾਇਆਗੁਰਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੁ
 ਰੁਜੋਤੀਇਕਵਾਇਨਾਦਧਗਾਇਆਪੁਤੁਪਿਅਹੁ
 ਪਿਉਪੁਤਤੇਵਿਸਮਾਦਹੁਵਿਸਮਾਦੁਸੁਣਾਇਆ
 ॥ਬਿਰਖਹੁਫਲੁਫਲਤੇਬਿਰਖੁਅਚਰਜਹੁਅ
 ਚਰਜਸੁਹਾਇਆਨਦੀਕਿਨਾਰੇਆਖੀਅਨਿਪੁ
 ਛੇਪਾਰਵਾਰੁਨਪਾਇਆਹੋਰਨਾਮਲਖੁਲਖੀਐ
 ਗੁਰਚੇਲੇਮਿਲਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆਹਰਿਗੋ

32

ੲਿਦਗੁਰੂਗੁਰਬੁਭਾਇਆਮ ॥ ੨੪॥ ਨਿਰੰਕਾਰਨਨਕਦੇ ੨੦੧
ਉਨਿਰੰਕਾਰ ਬਣਾਇਆਮ ਗੁਰਅੰਗਿਦੁਗੁਰਅੰਗਿ
ਤੇਰੀਗਹੁਜਾਣਤਰੀਗਉਣਾਇਆਮ ਅਮਰਦਾਸੁਗੁ
ਰਅੰਗਿਦੁਜੋਤਿਸਰੂਪਚਲਤੁਵਰਤਾਇਆਮ ਗੁ
ਰਅਮਰਗੁਰਗੁਰਮਦਾਸਅਨੁਵਨਾਵਹੁਸਬ
ਦੁਸੁਣਾਇਆਮ ਗੁਰਮਦਾਸਹੁਅਰਜਨਗੁਰੂਦਰ
ਸਨੁਵਰਪ੍ਰੀਤਿਦਿਖਾਇਆਮ ਹਰਿਗੋਇੰਦੁ
ਗੁਰਅਰਜਨੁਗੁਰਗੋਇੰਦਨਉਸਦਵਾਇਆ
ਮਗੁਰਮੂਰਤਿਗੁਰਸਬਦੁਹੈਸਾਧਸੰਗਤਿਦਿਖ

ਰਗਟੀਆਇਆਪੈਰੀਪਾਇਜਗਤੁਤਰਾਇ
ਆਮ २੫ ॥ ੨੪ ॥ ਚਉਦੀ ॥
" " ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਕਾਰਿਆਦਿਪੁਰਖਆ
ਦੇਸੁਕਰਾਇਆਇਕੰਕਾਰਅਕਾਰੁਕਾਰਿਗਰੁਗੋਇ
ਦੁਨਾਉਸਦਵਾਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਮਲਖੁਲਖਾਇਆਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਅਗਾਧੀਆਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਅਛਲੁ
ਛਲਾਇਆਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰਕਾਰਿਇਕੁਕਵ

ਉਪਸਾਉਪਸਾਇਆਰੋਮੋਰੋਮਾਦਿਚਿਰਖਿਓਨੁਕਾਰਿ ३੦੨
 ਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋਰੋਤ੍ਰਿਸਮਾਇਆਸਾਪਨਨਾਰੁਰਚਰਨ
 ਧਿਆਇਆ १॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਿਪੈਰੁਧਾਰਿਦਹ
 ਵਿਸਥਾਰਹਵਟਨਧਾਇਆਗੁਰਮੂਰਤਿਗੁਰਪਿ
 ਅਨੁਧਾਰਿਘਾਟਿਘਾਟਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾਦਿਖਾਇਆ
 ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਉਪਦੇਸੁਲਿਵਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰ
 ਗਿਆਨੁਜਣਾਇਆਸਿਲਾਅਲੂਣੀਚਟਣੀ
 ਚਰਣਕਟਲਚਰਣੇਰਕੁਪਿਆਇਆਗੁਰਮ
 ਤਿਨਿਹਚਲਾਚਿਤੁਕਾਰਿਸੁਖਸਿਪਟਵਿਚਿਨਿਜਪ

ਰੁਛਾਇਆ ਪਰਤਨ ਪਰਧਨ ਪਰਹਰੇ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ
ਅਪਰਸੁਰਹਾਇਆ ਸਾਧਾ ਮਸਾਧ ਸਾਧ ਸੀਰੀਆ
ਇਆ ੨੧ਾ ਜੇਉ ਦ੍ਰੜ ਬੀਉ ਸਜੀਉ ਤੋਇ ਕਰੀ ਵੇਸ
ਥਾਰਾ ਬਿਰਖੁ ਉਪਜਾਇਆ ਬਿਰਖਹੁ ਹੋਇ ਸਹੀ ਸਫ
ਲਾਫਲਾਫਲਾਇਚਿ ਬਹੁ ਬੀਅਸਮਾਇਆ ਦੁਤੀਅ
ਚੀਦੁ ਅਗਾਸਾ ਜੇਉ ਆਇ ਪੁਰਖਾ ਮਾਦੇ ਸੁਕਰਾਇਆ
ਮਤਾਰੇ ਮਿਠੁ ਲੁਸੀਤ ਜਨ ਧਰਮਾਣੁ ਸਚ ਖੰਡੁ ਸਾਇ
ਆਪੇਰੀ ਪੇਪਾਖਾ ਕਹੋਇਆ ਪੁਗਦਾਇਨਾ ਮਾਪੁਜ
ਨਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ ਪ੍ਰਾਜੇਵੇ ਨਿਹਰਲੁ

ਵਾਸੁਅਗਾਸਚੜ੍ਹਾਇਆਸਤਤਰੇਚਉਟੇਰਿਫਿਰਾਇ ੨੦੩
 ਆਮ੍ਹੜਾਨਾਮਾਛੀਥਾਮਾਪੀਐਗੁਰਮੁਖਿਭਾਇਭਗ
 ਤਾਠਿਵਲਾਈਪੜੀਥਾਮੁਟਦੇਹੁਰੇਉਤਮਜਾਤਿਕਰ
 ਨਿਵਾਤੁਆਈਨਾਮਾਪਕਾੜੇਉਠਾਠਿਆਥਾਹਿਪ
 ਛਵਾੜੇਗਰਿਗੁਣਗਾਈਭਗਤਵਛਲਾਮਖਾਇਦ
 ਫੇਰਿਦੇਹੁਰਾਪੇਜਰਖਾਈਦਰਗਾਹਮਾਨੁਨਿਆਇ
 ਆਸਾਪਸੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਉਤਮਪਦਵੀ
 ਨੀਚਜਾਤਿਚਰੇਵਰਨਪਏਪਗਾਮਾਈਜਿਉਨੀਵਾ
 ਏਨੀਰੁਚਾਠਿਜਾਈਯਾਮਸਰਭਭੀਖਣੁਭਗਤੁਰੇ

ਬਿਦਰਸੁ ਵਿਖਣੀ ਪਤਿ ਸਰਣਾਈ ਧੀਨ ਜੋਟੁ ਵਖਾਣੀ ਮੇ
 ਸਧਨ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕਸਾਈ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਨ ਲਾਹੁ ॥
 ਨਾਮਾ ਛੀ ਬਾਹਰਿ ਗੁਣਗਾਈ ਕੁਲਗਵਿਦਾ ਸੁਚਮਾਰੁ ॥
 ਸੇਣੁ ਸਨਤੀ ਅਵਰਿਨਾਈ ਕੋਇਲ ਪਲੈ ਕਾਵਣੀ ਮੇ
 ਤਿਮਿਲੈ ਅਪਣੇ ਕੁਲਜਾਈ ਕਿਸਨੁ ਜਸੇਧਾਂ ਪਾਇਆ
 ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਕੁਲ ਕਵਲੁ ਸਦਾਈ ਪਿਆਸ ਭਾਂਡੁ ਨ ਵੀਚਾਰੀ ॥
 ਭਗਤਾਂ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤਿ ਨਕਾਈ ਚਰਣ ਕਟੁਲ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਰਣਾਈ ॥ ਪਾਠੇ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿਮਿ ਸਰੀਅਖੀ ਮੇਲੁ ਮਖੀਰ
 ਉਪਾਇਆ ਪਾਟ ਪਟਿ ਬਰਕੀ ਕ੍ਰਿਅਹੁ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਭਿਕਿ

ਰਤਾ ਸੁ ਬਣਾਇਆ ਅਲਖ ਲਹੋਇ ਵੇਦੇ ਅਹੁਚਿ ਕਰਿ ॥ ੨੦੪ ॥
 ਕਦਲੁ ਭਵੁ ਲੋਭੁ ਇਆ ਜਿਉ ਮਇ ਕਾਲੇ ਸਪਸਿਰਿ ਪ
 ਥਰੁ ਹੀਰੇ ਮਇ ਕਛੁ ਇਆ ਜਾਣ ਕਬੂਰੀ ਮਿਰਗਤ ਨਿ
 ਨਾਉ ਭਗਉਤੀ ਲੋਹੁ ਪਕਾਇਆ ਮੁਸਕਾ ਬਿਨੀ ਅਹੁ ਮੇਰੁ
 ਕਰਿ ਮਜਲਸ ਅੰਦਰਿ ਮਹਾ ਮਹਾ ਕਾਇਆ ਨੀਚ ਜੇ ਨਿਉਤ
 ਮਰੁ ਲਪਾਇਆ ॥ ੬੭ ॥ ਬਾਲਿ ਪੋਤਾ ਪਹਿਲਾ ਵਰਾਇੰਦੁ ਪੁ
 ਰੀਦੀ ਇਛੁ ਇਛੁ ਦਾ ਕਰਿ ਸਪੁਰਦੁ ਜਗੁ ਸਉਇ ਕਾਇ
 ਕੇਤਰੁ ਜਗੁ ਕਰੰਦਾ ਬਾਵਨ ਰੂਪੀਆ ਇਕੈ ਗਰਬੁ ਨਿਦਾਰ
 ਭਗਤ ਉਪਰੰਦਾ ਇੰਦੁ ਸਣੇ ਪਹਰੇ ਜਾਇ ਪਤਾਲਿ ਸੁ

ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਬਾਲਿ ਛਾਲਿਆ ਪੁਛੁ ਲਾਇ ਓਨੁ ਦਰਵਾਜੇ ਦ
ਰਵਾਨੁ ਹੋਵੇ ਦਾ ਸੁਟਾਂਤ ਬੁੰਦ ਲੋ ਸਿਪਾਜਿ ਉਮੋਤੀ ਚੁੰਤੀ ਮਾਰਿ
ਸੁਤਿ ਦਾ ਹੀਰੋ ਹੀਰਾ ਬੋਧਿ ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਨੀਚਹੁ ਨੀਚ ਸਦਾ
ਵਣਾ ਕੀੜੀ ਹੋਇ ਨਾਮ ਪੁਗਣਾ ਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗੀ ਚ
ਲਣਾਇ ਕਤਖੰਡ ਸਹਿ ਸਸਮਾਏ ਪਿਅ ਅਸ ਕਰਦੀ ਵਾਸੁ
ਲੋ ਜਿਥੇ ਪਰੀਤਿ ਥੋਥੇ ਲਿਜਾਏ ਰੂਲੇ ਖੰਡੁ ਜੁਰੇ ਰੁਵਿਚਿ
ਖੰਡੁ ਦਾਣਾ ਚੁਟਿ ਚੁਟਿ ਖਾਏ ਭ੍ਰਿਗੀ ਦੇਥੈ ਜਾਇ ਮਾਰਿ ਹੋਵੈ
ਭ੍ਰਿਗੀ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਏ ਅੰਡੁ ਕਛੂ ਫੂਜ ਦਾ ਅਸਾਵਿ ਚਿਨਿ
ਰਾ ਸੁਟੁ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਸਿਖੁ ਸੁਖ ਫਲੁ ਖਾਏ

॥ ਸੁਰਜਪਾਸਿ ਥੀਆ ਸੁਜਾਇ ਹੋਇ ਭੁਣਹਣਾ ਕੀਨਿ ਸਮ ॥ ੨੦੫ ॥
ਣਾ ਪਾੜਿ ਦਿਵਿਆ ਪਾਰਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਲ
ਮੀਕਾ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਆਦਿ ਥੀਆ ਸੁਵਖਾਣੀ ਐਕਾ ਬਿਕ
ਬਿਸਾਸ ਤਵੇਦ ਪੁਰਾਣਾ ਨਗਦਿ ਮੁਨਿ ਉਪਦੇਸਿ ਆਭ
ਗਤਿ ਭਾਗਵਤ ਪਾੜਿ ਪਤੀਆਣਾ ਚਉਦਹ ਦਿਵਿਆ ਸੇ
ਧੀਕੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਅਚਾਰ ਸੁਖਾਣਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਾਧ
ਸੰਗ ਪਾਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ ਬਿਰਦੁ ਵਖਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਫਲ ਪਾਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਰਹ ਵਰ੍ਹੇ ਗਰਭਾ ਸਿਦਾ ਸਿਨ
ਮਦੇ ਹੀ ਸੁਕਿ ਲਈ ਉਦਾਸੀਆਇਆ ਦਿਰ ਅਤੀਤੁ ਹੋਇ

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤਰੀ

ਮਨਹਠ ਬਾਧਿਨ ਬੀਦਿਖਲਾਸੀ ਸੀਪਾਅਥਿਆਸ ਪਰਬੋ
ਧਿਆਗੁਰਕਾਰਿ ਜਨਕਸਹਜਾਅਥਿਆਸੀ ਤਨਿਦੁਰ
ਮਤਿਗੁਰਮਤਿ ਲਈ ਸਿਰਿ ਧਰਿਤੁ ਠਿਮਲੀ ਸਾਬਾਸੀ॥
ਐਪੇਰੀਪੇਪਾਖਾਕਹੋਇਗੁਰਮਤਿਭਾਉਭਗਤਿ ਪਰਗਾਸੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ ਸਹਜਾਨਿਦਾਸੀ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖੀਗੁ
ਰਮਨਕਦੇਵਡੁਭਗਤੁ ਕਾਰਿਦੇਵਦੁਖਾਣੈ॥ ਸਨਕਾਦਿਕ
ਨਾਰਦਉਦਾਸਬਾਲਸੁਭਾਇਅਤੀਤੁਸੁਹਾਣੈ॥ ਜੇਗਭੋਗ
ਲਖਲੀਪਕੈਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਰਬਾਣੈ॥ ਆਪੁ
ਗਣਾਇਦਿਗੁਰਣਾਆਪੁਗਵਾਏਆਪੁਸਿਫੁਣੈ॥ ਗੁਰਮੁ

ਖਮਾਰਗੁਸਚਦਾਪੈਰੀਪਵਣਰਾਜੇਰਾਣੇਗਾਰਬਗੁਮ ०੨੦੬
ਨਾਵਿਸਾਰੈਕੋਗੁਰਮਾਤਿਰਿਦੇਗਾਰੀਬੀਅਣੇਸਚੀਦਰ
ਗਾਮਾਣੁਨਿਆਣੇ॥੧੧॥ਸਿਰਉਚਾਅਭਿਮਾਨਦਿਓਕ
ਲਖਕੁਰਿਆਕਾਲੇਵਾਲਾਕੁਰਦੇਵੇਕਾਲਖਕੁਰੇਪਿਪਣੀ
ਅੰਕਲਖਸੁਗਲਾਕੋਇਨਕਾਲੇਜਾਣੀਅਨਿਦਾਨੀ
ਪੁਛਕਾਰਿਮੁਹਕਾਲਾਨਕਅੰਦਰਿਨਕਵਾਲਬਹੁਲੁ
ਇਲੁਇਕਾਲਖਬੇਤਾਲਾਉਚੇਅਗਨਪੁਜੀਅਨਿਰ
ਕਣਪੁਰਿਗੁਰਮੁਖਿਧਰਮਸਾਲਾਪੇਰਾਨਖਮੁਖਉਜਲੇ
ਤਾਰਉਚਾਇਨਦੇਹਦੁਗਲਾਸਿਰਧੋਵਣੁਅਪਿਪਾਵਿਤੁ

ਤੈਗੁਰਮੁਖਿਚਰਣੇਕਜਗਤਾਲਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ
ਫਲਸਹਜੁਸੁਖਾਲਾ॥੧੨॥ਜਲਾਵਿਚਿਧਰਤੀਧਰ
ਮਸਾਲਧਰਤੀਅੰਦਰਿਨੀਗਨਿਵਾਸਾ॥ਚਰਣਕਦੁਖ
ਸਰਣਗਤੀਨਿਹਚਲਪੀਰਜਧਰਮੁਸੁਵਾਸਾ॥ਕਿ
ਰਖਾਬਿਰਖਕੁਸਮਾਵਣੀਬੂਟੀਜੜੀਘਾਹਆਬੀਨਾ
ਸਾ॥ਸਰਸਾਇਗਗਿਰਮੇਰਬਹੁਰਤਨਪਦਾਰਥਭੋਗ
ਬਿਨਾਸਾ॥ਦੇਵਸਥਲਤੀਰਬਘਟੇਰੰਗਹੂਪਰਸਕ
ਸਪਰਗਾਸਾ॥ਗੁਰਚੇਲੇਰਹਰਾਸਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਗੁਣਤਾਸਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਆਸਾਨਿ

ਰਾਸਾਸਾਸੁ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮਾਵਿਚ ਰਖਿ ਰੁਕ ਰਿਬੁਹਾਮੀ ॥ ੨੦੭
 ਰੁਕ ਰੋਰੁਸਮਾਈ ਪਾਰਬੁਹਾਮੁ ਪੂਰਨ ਬੁਹਾਮੁ ਸਤਿਪੁ
 ਰਪੁ ਸਤਿਗੁਰਸੁਖਦਾਈ ਚਾਰਿਦਰਨਗੁਰਸਿਖੁ
 ਇਸਾਧਸੀਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ ਗਰੀਆਨਧਿ
 ਆਨਾਸਿਮਗਣਿ ਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ
 ਣਾਈ ਗੁਰਾਇਤੁ ਗਤਿ ਬੁਝਿ ਪਰਮਰਸ ਸਤਿਗੁਰਮੁ
 ਰਤਿ ਰਿਦੇਵ ਸਾਈ ਏਵ ਰੂਭਾਰਥਿ ਚਾਇਦੇ ਸਾਧਚਰ
 ਣਪੁ ਜਾਗੁਰਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖਫਲੁ ਕੀਮਨ ਪਾਈ
 ॥੧੪॥ ਵਸੈ ਛਹ ਬਰਣਾਇ ਕੈ ਪਰਨਾਣੀ ਹੋਇ ਵੀ

ਹੀਆਵੇਂ ਲਖ ਨਾਲੇ ਉਛਲ ਨਿਚਲ ਨਿਲਖ ਪਰਵਾਹੀ
ਵਹਵਹਾਵੇਂ ਲਖ ਨਾਲੇ ਲਖ ਵਹਵਹਾਹਿ ਨਦੀਆ ਅੰਦਰਿ
ਰਲੇ ਰਲਾਵੇਂ ਨਉ ਸੇ ਨਦੀ ਨਕਿਨ ਦੇ ਪੂਰਬ ਪਛਮ ਹੋਇ
ਚਲਾਵੇਂ ਨਦੀਆ ਜਾਇ ਸਮੁਦਿ ਫਿਰਿ ਸਾਗਰ ਸੀਗਮੁ
ਹੋਇ ਮਿਲਾਵੇਂ ਸਤ ਸਮੁਦਿ ਗੜਗੜਮਹਿ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ
ਨਪੇਟੁ ਰਾਵੇਂ ਜਾਇ ਗੜਗੜਪਤ ਲਹੇ ਠਿਹੋਇ ਤਵੇਦੀ ਬੂੰ
ਦਸਮਾਵੇਂ ਸਿਰਪਾਤੀ ਸਾਹ ਲਖ ਲਖਾਇ ਨਣ ਜਾਲਿਤ
ਵੇਨੋਤਾਵੇਂ ਮਰਦੇ ਖਹਿ ਖਹਿਦੁ ਨੀਆਂ ਵਾਵੇਂ ੧੫ ॥ ਇਕ
ਤੁਥੈ ਕੈਦੁਇ ਖੜਗ ਦਾਇ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ਨਮੁ ਲਕਿ ਸਮਾਇ ॥

॥ ਵੀਹ ਫਕੀਰ ਅਸੀ ਤਾਵਾ ਚਾਖੀ ਧਾਖੀ ਧੋਲੀ ਹੋ ਠਿਲੁ ਕਾਣੇ ॥ ੨੦੮ ॥
 ॥ ਜੀਗਲਾ ਅੰਦਰਿ ਸੀਹ ਦਾਇ ਪੋਸਤ ਡੋਡੇ ਖਸਖਸਦਾਣੇ ॥
 ॥ ਸੁਲੀਓ ਪਾਰਿ ਖੋਲਣਾ ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਛੁੜ ਬਜਾਗ ਵਿਕਾਣੇ ॥
 ॥ ਕੋਲੂ ਅੰਦਰਿ ਪੀੜੀ ਅਨਿ ਪੋਸਤ ਪੀਹ ਪਿਆਲੇ ਛਾਣੇ ॥
 ॥ ਲਓ ਬਾਣੀ ਵਰਗਾ ਹਵਿ ਚਿਗਰ ਬੁਗਨਾ ਹੀ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾ ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਏ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੇ ॥ ੧੬ ॥ ਅਸੀਹ ਪਚੁਤੀ ਬ
 ਕਰੀ ਮਰਦੀ ਹੋਈ ਹੜ੍ਹ ਹੜ੍ਹ ਸੀ ॥ ਅਸੀਹ ਪੁਛੋ ਵਿਸਾਮਾ ਦੁ
 ਹੋਇ ਇਤੁ ਅਓ ਸਾਰਿ ਕਿਤੁ ਰਹਾ ਸਿਰਹਾ ਸੀ ॥ ਬਿਨ ਓ ਕਰੇਦੀ
 ਬਕਰੀ ਪੁੜਾ ਅਸਾਡੇ ਕੀ ਚਨਿਖ ਸੀ ॥ ਅਕਧ ਤੂਰਾ ਖਾਧੀ

ਅੰਕੁਰਿ ਕੁਰਿ ਖਲਉ ਖਲਿ ਵਿਣਸੀ॥ ਮਾਸੁ ਖਾਨਿ ਗਲਵ
 ਢਕੋਹ ਲੁਤਿ ਨ ਕੁਕਉ ਟੁਹੋ ਵਸੀ॥ ਗਰਬ ਗਰੀਬੀ ਦੇਹ
 ਖੋਹ ਖਾਨੁ ਅਖਾਨੁ ਅਕਾਨੁ ਕਰਸੀ॥ ਜਾਗੀਆਇਆ ਸ
 ਭੁਕੋਇ ਮਰਸੀ॥ ੧੧॥ ਚਰਣ ਕਟੁਲ ਰਹਰਾ ਸਿਕਰਿ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਪਰਗਾਸੀ॥ ਪੇਰੀ ਪੇਪਾ ਖਾਕੁ ਹੋਇ ਲੇ
 ਖਾਅ ਲੇਖਾ ਅਮਰ ਅਬਨਾਸੀ॥ ਕਰਿ ਚਰੋਣੈ ਦੁਕਾ ਚਾ
 ਨਾਮਾ ਧੀਬੀਆ ਧੀਉ ਪਾਧੀ ਖਲਾਸੀ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਆਪੁ
 ਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੰਦਰਿ ਕਰਨਿ ਉਦਾਸੀ॥ ਸਬਦ
 ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਵੁ ਹੋਇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਚਖੀ ਤਿਨਿ ਦਾਸੀ॥

॥ ਅਮਾਬੀਗਤਿਗਤਿਅਮਾਗਧਿਬੋਧਿਅਕਥਕਥਾਮਚ ੨੦੯
 ਰਜਗੁਰਦਾਸੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਸਖਟਲੁਆਸਨਿਗਾਸੀ॥
 ॥ ੧੮॥ ਸਣਵਣਵਾੜੀਖੇਤਾਇਕੁਪਰਉਪਕਾਹੁਵਿਕਾਰੁ
 ਜਣਵੈ॥ ਖਲਕਢਾਇਵਟਾਇਸਣਰਸਾਬੀਧਨੁਬਨੁ
 ਵੈ॥ ਖਾਸਾਮਲਾਮਲਾਸਿਰੀਸਾਫਸੁਤਕਤਾਇਕਪਾਹਵੁਣੁ
 ਵੈ॥ ਲਜਣਕਜਣਹੋਇਕੈਸਾਧੁਅਸਾਧੁਬਿਰਹੁਬਿਰ
 ਵਾਵੈ॥ ਸੀਗਦੇਖਨਿਰਦੇਖਮੇਖਸੀਗਸੁਭਾਉਨਸਾਧੁਮਿ
 ਟਾਵੈ॥ ਤਪਕੂਹੋਵੈਧਰਮਸਾਲਸਾਧਸੀਗਤਿਪਗਧੂਕਿ
 ਧੁਮਾਵੈ॥ ਕਟਿਕੁਟਿਸਣਕਿਰਤਾਸੁਕਾਰਿਹਰਿਜਸੁਲਿਖ

ਪੁਰਾਣੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਜਨ ਭਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਪਥ
 ਰਾਚਿਤੁ ਕੋਠੇ ਰੁਪੈ ਚੂਨੈ ਰੁਪੈ ॥ ਮਰੀ ਦਧਾ ॥ ਮਾਰੀ ਬੁਝੈ ਜਲੁ
 ਛਿੜਕਿ ਅੰਚੂਨੈ ॥ ਮਾਰੀ ਉਠੈ ॥ ਮਤਿ ਦਧਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪਾਏ ਦਿਹੁ
 ਇਜਾਇ ॥ ਮਗਨਿ ਨ ਫੁਟੈ ॥ ਮਦਗੁਣਿ ਬਧਾ ॥ ਜੀਭੈ ਉਤੇਰ
 ਪਿਆਛਾ ਠੋਪਵਨਿ ਸੀਰੀ ॥ ਦੁਖ ਛਾਧਾ ॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਕਬੁ
 ਮਿਲਿ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ॥ ਸੁਪੁਰਾਣੁ ਸਧਾ ॥ ਸਾਧ ਸੀਰਾਤਿ ਮਿਲਿ
 ਸਾਧ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਮਹਾਮਾਸਾਧੁ ਸਮਧਾ ॥ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇ
 ਮਿਲੈ ਪਦੁ ਮਧਾ ॥ ੨੦ ॥ ੨੫ ॥

॥ ਪੰਜੀ ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥

॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸਿਰੀਰ ॥ ੨੧੦ ॥
 ॥ ਸਚੈ ਤਖਾਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਸਚ ਪਰਿਵਰ ਸੰਦਾ ॥
 ॥ ਸਚੁ ਦੁਰਮਾਣੁ ਨੀ ਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੂਲਿ ਫਿਰੰਦ ॥
 ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਟਕਸਾਲੁ ਸਚੁ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਸਬਾਦਿ ਮਿ
 ਲੰਦਾ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਸਚੁ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੀਰਤਨੁ ਭਾ
 ਵੰਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਪ੍ਰਥਮੁ ਸਚੁ ਦੇਹੀ ਸਚੁ ਰਾਜ ਕਰੰ
 ਦਾ ॥ ਵੀਹ ਇਕੀ ਹਰ ਕ੍ਰਾਉਚ ॥ ਵੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇ
 ਸਰਜਾਣੀਐ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ਪਗਾਇਆ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅ
 ਕਾਰੁ ਹੋਇ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਪਰੁਸਦਾਇਆ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਬ

ਵਧਨਿਓ ਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਆਇ ਕਦੂੰ ਤੋਈ ਤਿਨ ਦੇ
 ਵਾਤਿ ਹੀਮਾਣਿ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਗਣਾਇਆ ਆਇ ਪੁਰਖ ਅੰ
 ਦੇ ਸੁਹੇਓ ਓਹੁ ਦੇਖੇ ਓਨ ਨਦਾਰਿਨ ਆਇਆ ਸੇਖੁ ਨ ਗੁਸਿਅਰ
 ਟੁਕਰੇ ਨਾਵਾ ਅਤ੍ਰਿ ਬਿਅਤ੍ਰਿ ਨ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨ
 ਓਮਾਨਿ ਕੁਯਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿ ਅਨੁਕੁਦਰ
 ਤਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾਰੁ ਕਹਾਇਆ ਧਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਣੀ ਅੰ
 ਵਿਣੁ ਬੀਮਾ ਆਗਾ ਸੁਰਹਾਂ ਆਇਆ ਈਨੁ ਣਿਅੰਦਰਿ ਅ
 ਰੀਧਰਿ ਅਹਿਨਿ ਸਿਸੂਰ ਜੁਰੇ ਵਓ ਪਾਇਆ ਛਿਅਰੁ ਤਿ
 ਬਾਰਹ ਆਹਿ ਕਰਿ ਪਾਣੀ ਬਾਣੀ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਆ ਆਣ ॥ ੨੧ ॥

ਸਜਨਮੁ ਦਲੀਭੁ ਹੋਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗੁਰਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ੨੭੭ ॥
 ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਿ
 ਗੁਰਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹੋਆਣੁ ਸਿਜਨਮੁ ਮੁੰਨਾ ਦਿਵਾਇਆ ॥
 ਮੁਹੁ ਅਖੀ ਨਕੁ ਕੰਨ ਕਰਿ ਹਥ ਪੈਰਿ ਦੇਚ ਲੈਚਲਾਇਆ ॥
 ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਉਪਦੇਸ ਕਾਰਿ ਨਾਮੁ ਦਨਾਇਸ ਨਾਨਾ ਦਿੜਾ
 ਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਲੈਨਾ ਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖ ਜਪੁ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ
 ਜਪਾਇਆ ॥ ਰਾਤ ਅਰਤੀ ਸੋਹਿਣਾ ਮਾਇਆ ਦਿਚਿਉ
 ਦਾਸੁ ਰਹਾਇਆ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲ ਲੁਨਿ ਦਿਚ ਲਵੁ ਹਥੁ
 ਦੇਇਨਾ ਮਾਪੁ ਗਣਾਇਆ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਪਿਛੈ ਲਾ

॥ ਇਸਾਨ ॥ ४ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਆਖੀ ਐ ਵਡੇ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡੇ
 ਆਖੀ ॥ ਓ ਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਲਖ ਵਰੀ ਆਉ ਨਕੀ
 ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਇਕੁ ਵਰਤੰਤੁ ਅਖੰਤੁ ਹੋ ਜੀ ਅਜੀਤ ਕਾਰਿ ਰਿਜ
 ਕੁਦਿ ਵਾਈ ॥ ਛੁੰ ਅਛੁੰ ਆਇ ਚੀਖ ਓ ਨੁਕਾਰਿ ਵਰਤੰਤੁ ਕਰੇ
 ॥ ਕ੍ਰਿਸਮਾਈ ॥ ਵੇਰੁ ਵਡਾ ਆਖੀ ਐ ਕਵਣੁ ਥਾਉ ਕ੍ਰਿਸਪੁ
 ਛਾਜਾਈ ॥ ਅਪਾਰਿ ਕੋਈ ਨਹੀ ਘਈ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ॥
 ॥ ਖਿਸੁਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੂਰਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਈ ॥ ਪਾਥੀ
 ਅਨੁਮੂਲ ਗੁਰਦਰਸਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਣਿ ਜਾਣੇਈ ॥
 ॥ ਪੂਜਮੂਲ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਰਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥

॥ ਅੰਤ੍ਰਿਕਸਾਤਿ ਗੁਰਬਚਨੁ ਇਕਮਾਨੇ ਹੋਇ ਅਰਾਧੈ ਕੋਈ ॥ ੨੧੨ ॥
 ॥ ਮੋਖਮੂਲਾ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸਾਧ ਸੀ ਗੋਸੇ
 ॥ ਈਆਪੁ ਗਣਾਇ ਨ ਪਾਈ ਮੋਆਪੁ ਗਣਾਇ ਮਿਲੈ
 ॥ ਦਿਰਲੇਈਆਪੁ ਗਣਾਏਆਪਿ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਆਪਿ ਪਾਮਾ
 ॥ ਪੇਸਭੁ ਕੋਈਆ ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਸਤਨਾਮੁ
 ॥ ਗੀਪਾਪਕਮਾਇਆਇਕਾ ਸਿਪਿਛੈ ਦੇਸੁ ਦੁਖਾਲਾ ॥ ਤੇਰੇ
 ॥ ਨਗਰੀ ਪੀੜੀ ਮੈਦੁਆਪੁ ਰਿਪਾਪਦੀ ਸੋਕੇ ਵਾਲਾ ॥ ਕਲ
 ॥ ਜੁਗੀ ਬੀਜੇ ਸੋਲੁ ਏਦਰ ਤੇਧਰ ਮਾਨਿਆ ਓਸੁਖਾਲਾ ॥
 ॥ ਫਲੈਕਮਾਣਾਤਿ ਹੁਜੁਗੀ ਕਲਜੁਗੀ ਸਫਲ ਪਰਮੁ

ਤਤਕਾਲਾ ਪਾਪਕਮਾਇਲੇ ਪੁਰੈ ਚਿਤਵੇ ਪਰਮੁ ਸੁਫਲੁ ਫ
 ਲੁਟਾਲਾ ਕੁਇ ਬੁਗਾਤਿ ਗੁਰਪੁਰਬ ਕਾਰਿ ਬੀਜਨਿ ਬੀਜੁ
 ਸਚੀਧਰਮ ਸਾਲਾ ਸਫਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥
 ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਤਿ ਤੇਜਗਾ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਪੁਜਾ ਬਝਲੀ ਪਾ
 ਲਾ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਉ ਲੈ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਭਵਜਲ
 ਭਰਨਾਲਾ ਚਾਰਿ ਚਰਣ ਸਾਤਿ ਜੁਗੇ ਦ੍ਰਿਚਿ ਤੇ ਤੇ ਚਉ ਥੈ ਚ
 ਰਣਉ ਕਾਲਾ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਹੋਇ ਪੈਰ ਦਾਇਕ ਤੇ ਪੈਰਿ ਧਰੀ
 ਮੁਦਖਾਲਾ ਮਾਣਨਿ ਮਾਣੈ ਜਾਣਿ ਕੋ ਬੀਨਉ ਕਰੈ ਕਾਰਿ ਨ
 ਦਾਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪਰਗਾਸੁ ਕਾਰਿ ਧੀਰਜੁ ਧਰ

ਮੁਸਦੀਧਰਮਸਾਲਾਮਾਪੇਖੇਤੁਆਪੇਰਖਵਾਨਾਮ ੨੧੩
ਆਜਿਨੁਭਉਤਿਨਨਾਹਿਭਉਮੁਦੁਭਉਮੁਦੁਭਉਮਰਗੈਨਿ
ਕੁਟੀਆਹਾਂਅਗਤਤੀਜਲੁਸੀਅਠਾਨਿਵਿਚਲੈਸਿ
ਰਕਰੈਉਤਾਹਾਂਭਾਰਿਰੂਥੋਖਾਨੀਤਰੈਦੁਜਿਨਦਜੈਪੜੈ
ਜਿਵਹਾਂਅੰਬਸੁਫਲਫਲਿਧੁਕਿਨਹੈਦੁਖਫਲੁਅਰੀ
ਤੁਨਾਨਿਵੈਤਲਾਹਾਂਅਨੁਪੀਖੇਤੁਧਾਵਦਾਸੀਗੀਸੁਭਾਇ
ਜਾਇਫਲੁਖਾਹਾਂਧਰਿਤਾਰਾਜੂਤੋਲੀਅੰਧਉਲਾਭਾ
ਰਾਤੋਲੁਤੁਲਾਹਾਂਜਿਣਿਹਾਰੈਹਾਰੈਜਿਣੈਪੈਰਾਉਤੋਸੀਸੁ
ਧਰਾਹਾਂਪੈਰੀਪੈਜਗੁਪੈਗੀਪਾਹਾਂ੨੧੪ਸਚੁਹੁਕਮੁਸ

ਚੁਲੇਖੁ ਹੈ ਸਚੁ ਕਾਰਣੁ ਕਰਿਖੇ ਲੁਰਚਾਇਆ ਕਾਰਣੁ ਕ
ਰਤੇਵਾ ਸਿਹੈ ਵਿਰਲੇਵਾ ਓਹੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਸੋ ਕਿਹੁ ਹੋਰ
ਨਮਿ ਗਈ ਖਸਮੇਵਾ ਭਾਣਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਖਸਮੇ ਏਵੇ
ਭਾਵਦਾ ਭਗਤਿ ਵਛੁਹੋਇ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਇਆ ਸਾਧ
ਸੀਰਾ ਤਿਗੁਰਸ ਬਦਾਇ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰਦਾ ਮਾਇ
ਆ ਬਾਲੁ ਸੁਭਾਇ ਮਤੀ ਤਜਰੀ ਵਰਸਰਾਪਦਾ ਭਗਤ
ਕਾਇਆ ਜੇਹਾ ਭਾਉ ਤੇਰੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ १०॥ ਅਭਿਰ
ਣਕੀ ਤੇਗੁਣ ਕਰੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ਤੇਰੇ ਵਰੁ ਹੀਦਾ ਵਢਣ
ਵਾਲਾ ਛੁਓ ਬਹਿਚਰੀਦਾ ਮਦਾ ਚਿਤਵੰਦਾ ਫਲਦੇਵ

ੲੲਗਾਇਆਂੲੲਢੲੲੲਲੇਤਾਰਿਤਰੀਦਾ॥ਬੇਮੁਖਸੁਖ ੨੧੪
 ਫਲੁਨਪਾਇਦੇਸੇੲੲਕਫਲਅਣਗਣਤਫਲੀਦਾ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਾਵਿਰਲਾਜਾਣੀਐਸੇੲੲਕਸੇੲੲਕਸੇੲੲਕਸੀਦਾ॥
 ॥ਜਗੁਜੇਹਾਰੇਚੰਦਨੇਸਾਇਰਲਹਰਿਅਨੰਦੁੲੲਦੀਦਾ॥
 ॥ਜੇਤੇਰਾਜਗੁਤਿਸਦਾਬੀਦਾ॥੧੧॥ਜਿਉਦਿਸਮਾਦੁ
 ਕਮਾਦੁਹੋਸਿਰਤਲਾਵਾਇਆਹੋਇਉਪੀਨਾ॥ਪਹਿਲੇਖ
 ਲਉਖਾਲਿਕੋਟੋਟੋਕਾਰਿਕਾਰਿਭੀਨਣਭੀਨਾ॥ਕੋਲੁਪਾਇ
 ਪੀੜਾਇਆਰਸੁਟਟਰਿਕਸੁਇਨਣਿਵੀਨਾ॥ਦੁਖਸੁਖ
 ਅੰਦਰਿਸਬੁਕਾਰਿਖਾਇਅਟੁਟੁਜਗਧਨਧੀਨਾ॥

॥ ਗੁਰੂ ਸੋ ਕਰਖੀ ਰੂਮਿ ਸਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਭ ਰਸ
 ਬੀਨਾ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਪੀਵਣਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵਣੁ ਬੀ
 ਵਣੁ ਰੀਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ਅਮੋਲ ਰਤੀਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ
 ਦਰੀਆ ਊਆ ਊ ਤੇ ਲਖ ਦਰੀਆ ਊ ਸਮਾ ਊ ਕਰੀਦਾ ॥
 ॥ ਇਕ ਸਾ ਇਕ ਸਦਰੀਆ ਊ ਦ੍ਰਿਚ ਲਖ ਤੀਰ ਬਦਰੀਆ
 ਊ ਵਹੀਦਾ ॥ ਇਕ ਤੁ ਇਕ ਤੁ ਵਹ ਵੇ ਕੁ ਦਰਗਤਿ ਲਖ ਤਰੀਗ
 ਊ ਫੀਦਾ ॥ ਸਾ ਇਹ ਸਣੁ ਰਤਨਾ ਵਲੀ ਰਾਗਿ ਪਦਾਰਥ ਮੀਨ
 ਤਰੀਦਾ ॥ ਇਕ ਤੁ ਲਹਾਰਿ ਨ ਪੁਜ ਨੀ ਕੁ ਦਰਗਤਿ ਅਤਿ ਨਾਮੀ
 ਤੁ ਲਹੀਦਾ ॥ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਇਕ ਬੂੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਰ

ਲਾਮਜਰੁਜਰੀਦਾਮਲਖਲਖਾਣੇਨਮਲਖਲਖਦਿ॥ ੨੧੫
 ॥੧੩॥ ਬ੍ਰਹਮੇਬਕੇਵੇਦਿਪਾਕ੍ਰਿਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਾਸਣਰਾਜੁਕਰੀ
 ਦੇ॥ ਮਹਾਦੇਵਅਵਧੂਤਹੋਇਵਸਅਵਤਾਰੀ॥ ਬਿਸਨੁਭਵੰ
 ਦੇ॥ ਸਿਧਨਾਥਜੋਗੀਸਰਾਵੇਵੀਦੇਵਨਭੇਵਲਹਿਦੇ॥ ਤਪੋ
 ਤਪੀਸੁਰਤੀਰਥਾਜਤੀਸਤੀਦੇਹਦੁਖਸਹਿਦੇ॥ ਸੇਖਨਾਗ
 ਸਭਰਾਗਮਿਲਿਸਿਮਰਨੁਕਾਰਿਨਿਤਗੁਣਗਾਵੰਦੇ॥ ਵਰੁ
 ਭਾਰੀਗੁਗਾਸਿਖਜਾਗਿਸਬਦਸੁਰਤਿਸਤਸੀਗਮਿਲੰਦੇ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖੰਦੇ॥ ੧੪॥ ਸਿਰਤਲ
 ਵਾਇਆਬਿਰਖੁਹੈ॥ ਹੋਇਸਹੰਸਫਲਸੁਫਲਫਲੰਦੇ॥

॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨੀਰਵਖਾਣੀਐ ਸਿਰੁ ਨੀਦਾ ਨੀਦਾਇ ਚਲੰਦਾ
 ਸਿਰਓਚਾਨੀ ਦੇਚਰਣਗੁਗਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਸੀਸੁ ਪਵੰਦਾ ਸਭ
 ਦੁਨੀਵੀ ਧਰਤੀ ਤੋਇ ਅਨੁਧਨੁ ਸਭ ਸੈ ਸਾਰੁ ਸੁਰੰਦਾ ਧੀਨੁ
 ਰਤੀ ਓਹੁ ਬਾਉ ਧੀਨੁ ਗੁਗਮੁਖਿ ਸਾਧੂ ਪੈਰੁ ਧਰੰਦਾ ਚਰਣੁ
 ਤ੍ਵਿਪਰਧਾਨ ਕਰਿ ਸਿਤਵੇਦਨੁ ਸੁਗਾਢੁ ਸੁਣਿਦਾ ਵਡਭਾਗੀ
 ਪਾਖਾ ਕਲਹੰਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਪੂਰਾ ਸਾਰਿ ਗੁਰਜਾਣੀਐ ਪੂਰੇ ਪੂਰ
 ਠਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਘਟੈ ਨਵਧੈ ਘਟਾਇ
 ਵਧਾਇਆ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਪੂਰਾ ਬਚਨੁ ਨ ਟਲੇ ਟਲਾ
 ਇਆ ਸਭਾਇ ਛਾਪੂਰੀਆ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਮਾਲਿ ਪੂਰਾ ॥

ਇਆ ਵੀ ਹਾਇਕੀ ਹਓਲੀ ਘਕੇ ਪਤਿ ਪਓੜੀ ਚੜ੍ਹਿ ਨਿਜ ਘ ੨੧੬
 ਰਿਆਇਆ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਸਮਾਇਆ ੧੬ ਸਿਧ ਸਾ
 ਧੀ ਕੀ ਮਾਲਿ ਜਾਗਦੇ ਕਾਰਿ ਸਿਵ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਮੇਲਾ ਮਹਾ ਦੇਉ
 ਅਓ ਪੂਤ ਹੋ ਕਟੁਲਾ ਸਣਾ ਮਾਸਾ ਤਿਰਸ ਕੇਲਾ ਗੋਰ ਖਜੇਗੀ
 ਜਾਗਦਾ ਗੁਰਿ ਮਾਛਿ ਵਧ ਗੀ ਸੁਧ ਰੇਲਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਾਗੀ ਜ
 ਗਾਇ ਦਾਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਮਾਲਿ ਮੀ ਮ੍ਰਤ ਦੇਲਾ ਨਿਜ ਘਰਿ
 ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਅਨੁ ਅਨਹਦ ਸਥਵ ਪਿਰ ਮਰਸ ਖੇਲਾ ਅ
 ਦਿ ਪੁਰਖ ਆਦੇ ਸੁਹੇ ਅਲਖਾ ਨਿਰੰਜਨ ਨੇਹੁ ਨ ਦੇਲਾ ਚੇਲੇ
 ਤੇਗੁਰ ਗੁਰ ਤੇ ਚੇਲਾ ੧੭ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇ ਸੁਤੇ ਸੋ ਜਾਗੀ

ਭੰਡਾਰੀ ਰਾਜੇ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਪਰ ਬਾਰੀ ਆਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਮਾਇ
ਆਮ੍ਹਰਿ ਤਾਜੇ ਗਛਿ ਅਦਰਸਨਾਛਿ ਅਸਾਸਤਾ ਪਾਖੰਡ ਕਰਮ
ਕਰਨਿ ਦੇਵਾਜੇ ਸੀਨਿ ਆਸੀਦਸਨਾ ਮਧਰਿ ਜੇਰੀ ਬਾਰਹ ਪੰ
ਥਾਨਿ ਵਾਜੇ ਵਹਾਇ ਸਿ ਬਾਘ ਵਾਟ ਹੋਇ ਪਰਘਰੀ ਮੰਗਨਿ
ਖਾਜਾ ਮਖਾਜੇ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰ
ਗਤਿ ਹੋਚੇ ਅਨਯਦ ਵਾਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਨ ਅਵਰਨ ਹੋ
ਵਰਸਣੁ ਨ ਉਪਭੁਖ ਸਾਜੇ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੂਕੂ ਕੂਕੇ ਪਾਜੇ
॥੧੮॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੋ ਗੁਣ ਕਾਰਿ ਬਖਸੈ ਅਦੁ
ਗੁਣ ਮਾਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਵੇਦੁ ਹੋ ਪੰਜੇ ਰੋਗ ਅਸਾਧ ਨਿ

ਵਾਰੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਰ ਦੇ ਉਹੇ ਸੁਖ ਦੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਦੁਖਿ
 ਆਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਨਿਰਵੈ ਰਹੇ ਨਿਰਕ ਦੇ ਖੀਬੇ ਮੁਖ ਤਾਰੇ
 ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਨਿਰਕੁ ਉਸਦਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਜਮ ਡਰੈ ਉਤਾਰੈ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੋਵੇ ਤੇ ਅਜਾਣੁ ਮੁਗਧ ਨਿਸ
 ਤਾਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਆਗੂ ਜਾਣੀਐ ਬਾਹ ਪਕਾਇ ਮਧੁ ਲੇ
 ਉਪਾਰੇ ਆਣੁ ਨਿਮਣੇ ਸਦ ਬਾਲਿ ਰਹੇ ॥੧੮॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
 ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿਐ ਕੰਚਨ ਕਰੈ ਮਨੁ ਰਮਣੀਯਾ ਸਾਤਿ ਗੁ
 ਰ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨੇ ਦਾਂਸੁ ਸੁਦਾਸੁ ਕਰੈ ਲਾਖੀਯਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
 ਪੂਰਾ ਪਾਰਜਾਤੁ ਸਿੰਮਲੁ ਸਫਲੁ ਕਰੈ ਸੀਰੀਯਾ ਲੀਯਾ ਮਾ

੨੧੧

ਨਸਰੋਵਰੁਸਤਿਗੁਰੂਕਾਗਹੁੰਚੁਜਲਹਦੁਧਪੀਣਾਗੁਰੁ
 ਤੀਰਬੁਦਰੀਆਉਹੈਪਸੂਪਰੇਤਕਰੋਪਰਬੀਣਾਸਤਿਗੁ
 ਰੁਬੀਦੀਛੋਰੂਹੈਜੀਵਣਮੁਕਤਿਕਰੋਉਡੀਣਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਨੁਅਪਤੀਜੁਪਤੀਣਾ॥੨॥ਸਿਧਨਾਬਅਵਤਾਰਸਭੁ
 ਗੇਸਾਟਿਕਰਿਕਾਰਕੀਨਫਨ੍ਹਾਇਆਬਾਬਰਕੇਬਾਬੇਮਿ
 ਲੋਨਿਵਿਨਿਵਿਸਭਨਬਾਬਨਿਵਾਇਆਪਾਤਿਸਾਹਾਂਮਿ
 ਲਿਵਿਛੋਰੇਜੋਗਭੋਗਛੋਡਿਚਲਤੁਰਚਾਇਆਦੀਨਦੁਨੀ
 ਆਦਾਪਾਤਿਸਾਹੁਬੇਮੁਹਤਾਜੁਰਾਜੁਪਾਰਿਆਇਆਕਾ
 ਦਰੁਹੋਇਕੁਦਗਤਿਕਰੋਏਹਤਿਕੁਦਗਤਿਸਾਂਗੁਬਣਾਇਆ॥

॥ ਇਕ ਨ ਜੋ ਕ੍ਰਿਦੇ ਛੋ ਕ੍ਰਿਦਾ ਚੇ ਗੀ ਵੇਛੁ ਨੇ ਆਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨੧੮ ॥
 ਆਸਾ ਪਸੀਰਾ ਤਿਦਿ ਚਿ ਮਲੁ ਖੁਲਾ ਖਾਇ ਆਸਾ ॥ ੨੧੯ ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰੂ ਪੁਰਾਸਾ ਹੁੰਦੇ ਬਿਭਵਨ ਜਗਤਿ ਸਦਾ ਵਨ ਜਾਰਾ ਰ
 ਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਲਖ ਭਰੇ ਭੀਡਾਰਾ ਪ
 ਰਜਾਤ ਲਖ ਬਾਗਾ ਦਿਚਿ ਕਾਮ ਧੇਨ ਦੇਵ ਗਹ ਜਾਰਾ ਲ
 ਖਮੀ ਆਲਖ ਗੋਲੀ ਅੰਪਾਰ ਸਦੇ ਪਰਬਤ ਅਪਾਰਾ ਲ
 ਖਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਲਖਾਇ ਦੁਲੈ ਹੋਇ ਸਕੇ ਛਿਕਨ ਵਰ ਬਾਰਾ ॥
 ॥ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਚਰਗ ਲਖ ਗਿਧੀ ਸਿਧੀ ਨਿਧੀ ਬੋਹਲਾ ਮੀ
 ਬਾਰਾ ਸਭੇ ਵੀਡੇ ਵੀਡੇ ਦਿਤਿ ਓਨੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੁ

ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸਤਿ ਗੁਰਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਘੀਰ
ਸਮੁਦਾ ਵਿਰੋਲਿ ਕੈ ਕਾਢਿ ਰਤਨ ਚਉਦਹ ਟੰਡਿ ਲੀਤੇ ॥ ਮਾਇਲ
ਖਮਿ ਪਾਰਜਾਤ ਸੰਖੁ ਸਾਰੰਗ ਧਣਖ ਵਾਸਿ ਕੀਤੇ ॥ ਕਾਲ ਕੂਟ ਤੇ
ਅਰਧ ਚੰਦ ਮਹਾ ਦੇਵ ਮਸਤ ਕਿਧਾਰਿ ਪੀਤੇ ॥ ਘੋੜਾ ਮਿਲਿਆ
ਸੁਰਜੈ ਮਦੁ ਅੰਗਿ ਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਵ ਦਾਨ ਵਰੀਤੇ ॥ ਕਰੇ ਧਨੀਤ ਰਵੇ ਦਗਿ
ਡਾਸਿ ਆਤਖ ਕਿਮਤਿ ॥ ਬਿਪਰੀਤ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਮੇਲ ਕਾ
ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਨਿਧਿ ਅਗਣੀਤੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਸਚ ਪ
ਰੀਤੇ ॥ ੨੩ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲਕ ਰਿਬਹੀ ਦਾਇਕਤ ਬਾਨ ਟਿਕੋਟਿ
ਕਾਇਆ ਪਾਤਿ ਸਹਯਾਰਿ ਆਵਦੇ ਗਾਨ੍ਹਿ ਚਾਨ੍ਹਿ ਆਪਾਤਿ

ਸਾਹਿਚਰੁ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਮਾਤਿ ਮਹਾਨ ਪਾਵਦੀ ਨ ਠਾਢਿਓ ॥ ੨੧੯ ॥
 ਨਰੁ ਰੈਰੁ ਭਾਇਆ ਮਾਤਿ ਬਾਹਿ ਸੀਤੋ ਖਵਾ ਕੁੰਤੋ ਰਾਖਿ ਸਿਕਾ
 ਰਾਖਿ ਲਾਇਆ ਬਾਣੀ ਕਾਰਿ ਸੁਣਿ ਗਾਵਦਾ ਕਥੈ ਨ ਚੁਣੈ
 ਨਗਾਵਿ ਸੁਣਾਇਆ ਸੇਵਕ ਪਾਸ ਨ ਰਖੀ ਮਾਨਿ ਦੇਖੀ
 ਦੁਸਟ ਆਗੂ ਮੁਹਿ ਲਾਇਆ ਸਚੁ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਇਆ ਚ
 ਰਣ ਕਵਲਾ ਸਿਖ ਭਵਰ ਲੁਭਾਇਆ ਅਜੋਰੁ ਜਰੈ ਨ ਆ
 ਪੁਜਣਾਇਆ ॥ ੨੪ ॥ ਖੇਤੀ ਵਾੜਿ ਸੁਢਿ ਪਰੀ ਕਿਕਰਾ ॥
 ਸਪਾਸਾ ਜਿਉ ਬਾਗੋ ਸੰਪਪ ਲੇਟੇ ਚੰਨ ਟੇ ਬੂਹੇ ਜੀਵਾ ਕੁੰਤਾ
 ਜਾਗੋ ਕਵਲੇ ਕੰਡੇ ਜਾਣੀ ਮਾਨਿ ਸਿਆਣਾ ਇਕੋ ਕੋਈ ਵਿ

ਚਿਠਾਗੋਗਜਿਉਪਾਰਸੁਵਿਚਿਪਬਰਾਂਮਦਿਮਸਤਕਿਜਿਉ
ਕਾਠੈਨਗੋਗਰਤੁਨਸੋਰੈਗਾਠਿਪੋਤਾਵਿਚਿਮੈਗਲੁਬਧਾਕਦੇ
ਧਾਗੋਗਭਵਭਗਤਿਭੁਖਜਾਇਪਗਿਬਿਵਰੁਖਵਾਠੈਪਿਨੀ
ਸਾਗੋਗਚਰਣਕਵਲਗੁਗਸਿਖਭਉਰਸਾਪਸੀਗਤਿਸਹ
ਠੀਹੁਸਭਾਗੋਗਪਿਗਮਪਿਅਮਾਠੈਦੁਤਰੁਸੁਗੋ॥੨੫॥ਭਵ
ਜਠਾਮੰਦਰਿਮਾਨਸਰੁਸਤਸਮੁਦੀਗਹਿਰੰਗਭੀਗਾਨਾਪੰ
ਤਣੁਨਾਪਤਣੀਪਗਵਾਭੁਅਤਿਨਰੀਗਾਨਬੇਕੀਨਤੁਲਹ
ਕਵੀਝੀਗਾਬਿਨਧੀਰਕਧੀਗਾਹੋਰੁਨਕੋਈਅਪਕੈਹਿਸਚੁਰੀ
ਦੇਮੋਤੀਹੀਗਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਂਗੁਵਰਤਦਾਪੀਡਵਸਾਇਆ

ਫੇਰਿਅਹੀਗਾਚੰਦੁਆਮਾਵਸਰਾਤਿਜਿਉਅਲਖੁਨਲਖੀ ੨੨੦
 ਅੇਮਛੁਲੀਨੀਗਾਮੁਏਮੁਰੀਵਗੋਰਿਗੁਰਪੀਰਾ ੨੨੧ਅਛੀ
 ਦੇਪਰਵਾਰਵਾਂਗਿਜੀਵਾਣਿਮਰਣਿਨਾਵਿਸਰੋਪਾਣੀ ॥ਜਿਉ
 ਪਰਵਾਰਪਤਿਗਦਾਦੀਪਕਬਾਝੁਨੋਰਸੁਜਾਣੀ ॥ਜਿਉਜ
 ਲਕਵਲਪਿਆਰੁਹੋਭਵਰਕਵਲਕੁਲਪੀਤਿਵਖਾਣੀ ॥
 ॥ਬੂਰਬਬੀਹੇਮਿਰਗਨਾਦਕੋਇਲਾਜਿਉਫਲਾਮੀਬਲੁਭਾ
 ਣੀਅੰਨਸਰੋਵਰੁਹੀਸੁਲਾਓਹੁਅਸੇਲਕਰਤੁਨਖਾਣੀ ॥
 ॥ਚਕਵੀਸੁਰਜਹੇਤੁਹੋਚੰਦਚਕੋਰੋਚੰਦਾਵਿਡਾਣੀ ॥ਗੁਰਸਿ
 ਖਵੀਸੀਪਗਮਹੀਸਸਤਿਗੁਰਸਹਜਸਰੋਵਰੁਜਾਣੀ ॥

ਰਗਾਈ ਨੀ ਸਾਣੁ ਨੀ ਸਾਣੀ ॥ ੨੧ ॥ ਕਛੂ ਅਡਾ ਸੇਵਦਾ ਜਲਬ ॥
 ਤਰਿਧਾਰਿਧੀਆਨ ਧਰੀਦਾ ॥ ਕੂਜ ਕਰੋਂਦੀ ॥ ਸਿਮਰੇ ਪੁਰਨਬ ॥
 ਚਾਹੋ ਇਉਂ ਭੀਦਾ ॥ ਕੁਕੜੀ ਬੰਚਾ ਪਾਲਦੀ ॥ ਮੁਰਗਾਈ ਨੇ ਜਾਇ ॥
 ਮਿਲੀਦਾ ॥ ਕੋਇਲ ਪਾਠੇ ਕਾਵਣੀ ॥ ਲੋਹੂ ਲੋਹੂ ਰਲੇ ਰਲੀਦਾ ॥
 ॥ ਚਕਵੀ ਅਤੇ ਚਕੋਰ ਕੁਲਾ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ॥ ਮਿਲਿ ਮੇਲੁ ਕਰੀਦ ॥
 ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਸੇਜਾਣੀ ॥ ਅਨਿਛੁ ਅਰੁ ਤਿਥਾ ਰਹਮਾ ਹਰਿ ਸੀਦ ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾ ਸਚਦਾ ਕਵੀ ॥ ਅੰਕਵਲੁ ਭਵਹੁ ਵਿਗਾਸੀ ॥
 ਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਟੁ ਲੁਅਲਖੁ ਲਖਦਾ ॥ ੨੨ ॥ ਪਾਰ
 ਸਵੀਸੀ ॥ ਹੋਇ ਕੋ ਸਭਨਾ ਧਾਤੂ ਮੇਲਿ ਮਿ ॥ ਲੀਦਾ ॥ ਚੰਦਨਵ ॥ ੨੩

ਸੁਸੁਤਾਉਹੈਅਫਲਸਫਲਾਵਿਚਿਵਾਸੁਪਰੀਦਾਨਖ ੨੨੧
ਤਰੀਰੀਰੀਗਹੋਇਨਦੀਆਨਾਨੇਰੀਗਹੋਵੇਦਾਨਾਵਾ
ਦੁਸੁਪੀਆਠਿਆਪਾਤਿਸਾਹਕੋਕਾਭਾਵੇਦਾਨਾਨਖਾਇ
ਪਾਤਿਸਾਹਕੋਕਾਚਾਕਰਹੋਇਵਲੀਦਾਨਾਸਤਿਗੁਰਵੇਸੀ
ਪਰਮਹੰਸੁਗੁਰਸਿਖਹੰਸੁਵੇਸੁਨਿਬਹੀਦਾਨਾਪਿਅਦੋਰੇ
ਵੇਗਹਚਲੀਦਾਨਾਕਦੀਸਜੇਓਲਖਤਾਰੇਚਮਕਦੇਨੇਕੇ
ਨਾਦਿਸੈਰਾਤਿਅਨੇਰੋਸੂਰਜੁਬਦਾਂਲਿਛਾਇਆਰਾਤਿਨ
ਪੁਜੇਦਿਹਸੈਫੇਰੋਜੇਗੁਰਸਾਂਗੁਵਰਤਿਦਾਦੁਬਿਧਾਇ
ਤਿਨਾਸਿਖਾਕੋਰੋਸਛਾਅਰੁਤੀਇਕੁਸੁਸੁਹੈਪੁਪੁਸੁਸੁਨਸੁ

ਤੇਰੇ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੁਰਜ ਮੁਖੀ ਕਵਲੋਂ ਭਵਰ ਮਿਲਾ ਨਿਚਰੀ
 ਫੇਰੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਨੇ ਲਿਖ ਕੇ ਸਾਧ ਸਿੰਗਾ ਤਿਜਾਇ ਮਿ
 ਲਾਨਿ ਸਵੇਰੇ ਪੇਰੀ ਪਵਣ ਭਲੇ ਭਲੇ ਰੇ ॥੩॥ ਦੁਨੀਅ
 ਵਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੋਇ ਰੇ ਇਮਰੇ ਪੁਤ੍ਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੇ ਹੀ ਫੇ
 ਰੇ ਆਪਣੀ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦੇ ਸਭਾ ਸਿਪਾਹੀ ਕੁਤਬਾ ਜਾਇ
 ਪਕੂਹਿ ਦਾ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਕਰੇ ਉਗਾਹੀ ਟਕਸਾਲੋ ਸਿਕਾ
 ਪਵੇ ਹੁਕਮੇ ਵਿਚਿ ਸੁਪੇਰੀ ਸਿਆਹੀ ਆਲੁ ਮੁਲਕੁ ਅ
 ਪਣਾਇ ਦਾਤ ਖਤ ਬਖਤ ਚੜ੍ਹਿ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਬਾਬਾ ਏ
 ਪਾਰਿ ਚਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਹੀ ਗੁਨਿ ਬਾਹੀ ਗਇਕ

ਦੇਹੀਟਕਸਾਲਇਕਕੁਤਬਾਤਖਤੁਸਚਾਦਰਗਾਹੀ॥ ੨੨੨
॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਦਾਇਇਲਾਹੀ॥ ੩੧॥ਜੇਕੋਆ
ਪੁਗਣਾਇਕੋਪਾਤਿਸਾਹਾਤੇਆਕੀਹੋਵੇ॥ਹੋਇਕੁਤਲ॥
ਮੁਹਰਾਂਮੁਖੋਰਕਾਨੁਨਖਫਲੁਚਿਤਾਨਦੇਵੈ॥ਟਕਸਾਲ
ਹੁਬਾਹਰਿਘੜੈਖੋਰੈ॥ਹਾਰਾਜਨਮੁਦਿਗੋਵੈ॥ਲਿਬਾਸੀ
ਫੁਰਮਾਣਾਉਖਹੋ॥ਇਨੁਕਸਾਨੀਅੰਤੂਰੋਵੈ॥ਗਰੀਦੜ
ਦੀਕਰਿਸਾਹਿਬੀਬੋਲਕੁਬੋਲਨਅਬਚਲੁਹੋਵੈ॥ਮੁ
ਹਿਕਾਠੈਗਾਦਹਿਚੜ੍ਹੇਰਾਉਪੜ੍ਹੇਵੀਭਾਰਿਆਧੋਵੈ॥ਦੁ
ਜੈਭਾਇਕੁਦਾਇਖਲੋਵੈ॥੩੨॥ਬਾਲਜਤੀਹੋਸਿਰੀ

ਚੰਦੁ ਬਾਬਾਣ ਦੇਹੁ ਰਾਬਣਾਇਆ ਲਖਮੀ ਦਾਸਹੁ
 ਰਾਮਚੰਦੁ ਪੋਤਾਹੋਇ ਕੈਆਪੁਗਣਾਇਆ ਮਨੀਦਾਸੁ
 ਬਹਾਣਿਅਾਦਾਤਾ ਸਿਧਾਸਾਣਿ ਸਿਖਿਆਇਆ ਮੋਹ
 ਟੁਕਮਣਾਹੋਇਆ ਚਉ ਬਾਰਾਮੋਹਰੀ ਮਨਾਇਆ
 ਮੀਣਾਹੋਆਪਿ ਰਬੀਆ ਕਰਿਕਰਿ ਤੇਂਢਕ ਬਰਲੁਚ
 ਠਾਇਆ ਮਹਾਦਉਅਤੀਮੇਉ ਕਰਿਕਰਿ ਬੇਮੁਖਪੁਤ
 ਭਉਕਾਇਆ ਚੰਦਨਦਾਸੁਨਦਾਸ ਬੋਹਾਇਆ ॥੩॥
 ਤਾਬਾਬਾਣੀ ਪੀੜੀਚਲੀ ਗੁਰਚੇਲੇ ਪਰਚਾਪਰਚ
 ਇਆ ਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗਤੇਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁ

ਰੁਕਾਇਆ ਅਮਰਦਾਸੁ ਗੁਰਮੰਗਿ ਦਹੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਤੇ ॥ ੨੨੩ ॥
 ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਸਦਾਇਆ ਗੁਰ ਅਮਰਹੁ ਗੁਰਗਾਮਦਾਸੁ
 ਗੁਰਸੇਵਾ ਗੁਰਹੋਇ ਸਾਮਾਇਆ ਗਾਮਦਾਸਹੁ ਅਰ
 ਜਣੁ ਗੁਰੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਬਿਰਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਇਆ
 ਾਹਰਿ ਗੋਇੰਦੁ ਗੁਰ ਅਰਜਣਹੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇ
 ਸੁਕਰਾਇਆ ਸੁਝੈ ਸੁਝੁ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ੨੪ ॥
 ਾਇਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਾਰਿ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਕੀਆ ਪਸਾ
 ਹਾ ਕੁਵਰਗਤਿ ਅਤੁਲਿ ਨ ਤੋਲੀ ਐਤੁਲਿ ਨ ਤੋਲੁ ਨ ਤੋ
 ਲਣਹਾਰਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਅਲੇਖ ਦਾਤਿ ਜੇ

ਤਿਵਾਰਿਆਈਕਾਰਾ ਲੇਖਾਮਲਖੁਨਲੇਖੀਐਮਸੁਨ
ਲੇਖਾਇਲੇਖਣਹਾਰਾਗਨਦਮਨਹਦਧੁਨੀਓ
ਅੰਕਾਰਨਗਾਵਣਹਾਰਾਪਣੀਬਾਣੀਜੀਅਜੀਤਨ
ਵਥਾਵਮਣਗਣਤਮਪਾਰਾਇਕੁਕਵਾਉਅਮਾਉ
ਏਕੇਵਰੁਵਰੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾਸਾਧਸੀਗਤਿਸਾਤਿਗੁ
ਗੁਨਿਰੀਕਾਰਾ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ਛੁਬੀ ॥

॥ ॥ ॥ ਓ ਸਾਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ॥

॥ ਲੇਲੇਮਜਨੂਮਾਸਕੀਚਹੁਚੰਕੀਜਾਤੀਸੇਰਠ
ਬੀਜਾਗਾਵੀਐਜਸੁਸੁਧਕਾਂਵਤੀਸਸੀਪੁਨੁਦੇ

ਸਤੀ ਹੋਇ ਜਾਤੁ ਅਜਾਤੀ ਅੰਗੀ ਵਾਲ ਨੇ ਸੋਹਣੀ ਨੇ ॥ ੨੨੪ ॥
 ਤਰਦੀ ਰਾਤੀ ਸਾਗਾਂ ਸੁਹੀਰ ਵਖਾਣੀ ਅੰਗੇ ਓਹੁ ਪਿਰਾਮ ਪ
 ਰਾਤੀ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾਂ ਪਿਰ ਹਰੀ ਗਾਵਨਿ ਪਰਭਾਤੀ
 ॥੧॥ ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਛੁਡਨੀ ਹੋਇ ਬਹਾਨਿ ਇਕ
 ਠੇ ਸਾਜਿ ਉਨ੍ਹੁ ਏਨ੍ਹਾ ਮਾਰੀਆ ਲਾਗੇ ਦਾਵ ਉਪਠੇ ਚੇ
 ਰੀ ਚੋਰਨ ਪਲਾਹਿ ਦੁਖ ਸਹਨਿ ਗਰਠੇ ਰਹਨਿ ਨਗ
 ਇਕਾਵਾਨਿ ਮਹੁ ਦੇਕਰ ਮੀਠੇ ਠਾਪਾ ਪੀਪਾ ਪੁਕਾਵ
 ਦੇ ਓਹੁ ਫਿਰਦੇ ਨ ਠੇ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾਂ ਪਿਰ ਹਰੀ ਸਭ ਪ
 ਪਪਣੇ ॥੨॥ ਭਵ ਰੋਵਾ ਸੁਵਿਣਾ ਸੁਹੀ ਫਿਰਦਾ ਫੁਲਾਵੁ ॥

ਕੀ। ਜਲੇ ਪਤੰਗੁ ਨਿਸੰਗੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਅਖਿ ਓਧਾ ਕੀ।
ਅਸਿ ਰਗੁ ਨਾਇ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਇ ਫਿਰਦਾ ਓਜਾ ਕੀ।
ਕੁੰਡੀ ਫਾਬੇ ਮੱਛਾ ਜਿਉ ਗਸਿ ਜੀ ਬੁਢਿ ਗਾ ਕੀ। ਹਾਥੁ ਤਿ
ਹਾਥੀ ਫਾਹਿ ਅਦੁਖ ਸਹੋਇ ਹਾ ਕੀ। ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾ ਪ
ਰਹ ਕੀ ਲਾਇ ਨਿਜ ਪਾਰਿਤਾ ਕੀ। ਤ੍ਰਾਦਿ ਦਰ ਕੋਰ ਪਰੀ
ਤੁਹੇ ਲਾਇ ਤੁਹਾਰਿ ਨਿਹਾਲੇ। ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਹੇਤੁ ਤੇ ਮਿਲ
ਹੋ ਨਿਸੁਖਾਲੇ। ਨੇਹ ਕਵਲੁ ਜਲ ਜਾਣੀ ਮੇਖਾ ਕੀ ਮੁ
ਹਵੇਖਾਲੇ। ਮੇਰ ਬਬੀ ਹੋ ਬੋਲ ਦੇਵੇ ਪਿਬਦ ਲਕਾ
ਲੇ। ਨਾਰਿ ਤੁਤਾਰਿ ਪਿਆਰ ਹੋ। ਪੁਤ ਸਮਾਲੇ ਪੀਰ

ਮੁਰੀਦਾ ਪਰਹੜੀ ਓਹੁ ਨਿਬਤੈ ਨਾਲੇ ॥ ਯਾਹੁ ਪੈ ਕਾ ਮੈ ੨੨੫
ਦੋਸਤੀ ਜਗਾ ਅਵਰਿ ਜਾਣੀ ॥ ਭੁਖੇ ਸਾ ਦੇ ਗੰਦੁ ਹੋ ਓਹੁ
ਵਿਰਤੀ ਹਾਣੀ ॥ ਪੁਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਾ ਲਿਲਾ ਬਿਮਾਲ
ਇਤੁ ਰਾਮ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਓਪੈ ਸਓ ਰੁਪਣੀ ਪਾਜਿ ਓਸ
ਵਿਰੇਣਿ ਹਾਣੀ ॥ ਸੁਹਣੇ ਸਭੁ ਹੰਗਾਮਾਣੀ ॥ ਅਨਿਕਾਰਿ
ਚੋਜਾ ਵਡਾਣੀ ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾ ਪਰਹੜੀ ਓਹੁ ਅਕਬਰ
ਹਾਣੀ ॥ ਪਾਮਾਨ ਸਰੋਵਰੁ ਤਿਸੁ ਲਾਖਾ ਇਮਾਣ ਕਮੋਤੀ
ਯਕੋਇ ਲਾਅ ਬਪਰੀ ਤਹੈ ਮਿਠ ਬੋਲਾ ਸਰੋਤੀ ॥ ਚੰਦ
ਨਵਾ ਸੁਫਲਾ ਸਪਾਤਿ ਤੇਇ ਪਾਸਿ ਖਲੋਤੀ ॥ ਲੋਹਾ ਪਾ
ਗਸਿ ਭੋਇ ਮੈ ਤੇਇ ਕੰਚਨ ਜੋਤੀ ॥ ਨਦੀਆਂ ਨਾਲੇ ਗੰਗ

ਮਿਲਿਹੋਨਿਛੋਤਿਅਛੋਤੀਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਿਰਹੜੀ
 ਏਹਥੇਪਸਥਿਤੀ॥ ੬॥ ਸਾਹੁਰਪੀਰਹੁਪ੍ਰਭੁਕੈਪਰਨਾ
 ਨੇਹਾਣਾ॥ ਸਹੁਰਾਸੁਫਖਾਣੀਐਸਾਣੀਤੈਸਾਣਾਅ
 ਪਿਓਭੈਣਭਾਇਰਾਪਰਫਾਤੁਦਰਾਣਾਨਾਨਾਨੀਆ
 ਸੀਆਆਮੇਜੀਜਾਣਾ॥ ਸੁਇਨਰੁੱਪਾਸਿਜੀਐਹੀਰਾ
 ਪਰਫਾਣਾ॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹੜੀਏਹੁਸਾਕੁਸੁਖਾ
 ਣਾ॥ ੧॥ ਵਣਜੁਕਰੈਫਾਪਾਰੀਆਤਿਤੁਲੈਦਾ॥ ਕਿਰ
 ਸਾਣੀਕੀਰਿਸਾਣੁਕਰਿਤੋਇਦੁਬਣਾਮੇਟਾ॥ ਚਾਕਰੁ
 ਲਗੈਚਾਕਰੀਗਣਿਖਾਂਦਾਚੇਦਾ॥ ਰਾਜੁਜੇਗੁਸੀਸਾਰ
 ਵਿਚੈਵਣਖਡਿਗੜ੍ਹਕੋਦਾ॥ ਅਤਿਕਾਲਜਮਜਾ

ਲਪੇਪਾਏਫਲਾਫੇਟਾਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਰਹੜੀਹੋਇਕ ੨੨੬
 ਦੇਨਤੇਟਾ॥੨॥ਅੱਖੀਵੇਖਿਨਰੋਜੀਆਂਬਹੁਰੀਗਤਮਾਸੇ
 ॥ਓਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕੀਨਿਸ਼ਾਣਿਰੋਹੁਣਿਤੇਹਾਸੇ॥ਸਾਦੀਜੀ
 ਭਨਰੰਜੀਆਕਾਰਿਭੋਗਾਬਿਲਾਸੇ॥ਨੰਕੁਨਰੰਜਾਵਾਸੁ
 ਲੋਦੁਰਰੀਪਸੁਵਾਸੇ॥ਗੰਜੇਨਕੋਈਜੀਵਿਆਕੂਕੇਭ
 ਰਵਾਸੇ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਰਹੜੀਸਚੀਰਹਰਾਸੇ॥੨॥
 ॥ਧੰਗਾਸਿਰੁਜੇਗੁਰਨਾਨਿਵੇਗੁਰਲਕੀਨਚਰਣੀਧੰ
 ਗੁਲੋਇਣਗੁਰਦਰਸਾਦਿਣੁਵੇਖੇਪਰਤਰਣੀ॥ਧੰਗੁ
 ਸਰਵਣੁਓਪਦੇਸੁਦਿਣੁਸੁਣਿਸੁਗਤਿਨਪਰਣੀ॥ਧੰਗੁ
 ਜਿਹਵਾਗੁਰਸਬਦਾਦਿਣੁਹੋਰੁਮਤ੍ਰਿਸਿਮਰਣੀ॥ਦਿਣੁਸੇ

ਵਾਇਗੁਹੱਥਪੇਰੋਰੋਗਨਿਹਫਲਕਰਣੀ॥ ਪੀਰਮੁਰੀ
 ਵਾਪਰਹੜੀਸੁਖਸਾਤਿਗੁਰਸਰਣੀ॥ ੧੦॥ ਹੋਰਤੁਹੰਰ
 ਨਰਚੀਐਸਭੁਕੁਕੁਦਿਸੀਦਾ॥ ਹੋਰਤੁਸਾਦਿਨਲਗੀਐ
 ਹੋਇਦਿਸੁਲਗੀਦਾ॥ ਹੋਰਤੁਰਾਗਨਰੀਸ਼ੀਐਸੁਣਿਸੁਖ
 ਨਲਹੀਦਾ॥ ਹੋਰਬੁਰੀਕਰਤੁਤਿਹੋਲਗੀਫਲਮਦਾ॥ ਹੋ
 ਰਤਪੀਥੀਨਰਲੀਐਠਗੁਚੋਰਮੁਹੀਦਾ॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾ
 ਪਿਰਹੜੀਸਚੁਸਾਦਿਮਿਲੀਦਾ॥ ੧੧॥ ਦੂਜੀਆਸਾਦਿ
 ਣਸੁਹੋਪੁਰੀਕਿਉਤੋਏ॥ ਦੂਜਾਐਹੁਸੁਧੋਹੁਸਭੁਓਹੁਅੰ
 ਤਿਦਿਗੋਏ॥ ਦੂਜਾਕਰਮੁਸੁਭਰਮੁਹੋਕਰਿਅਫਗੁਣਹੋਏ॥
 ॥ ਦੂਜਾਸਿਗੁਕੁਦੀਗੁਹੋਕਿਉਕੁਰਿਅਧੋਏ॥ ਦੂਜਾਤਾਓ

ਕੁਦਾਉ ਹੋਹਾ ਰਿਜਨ ਮੁਖ ਛੋਟੇ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾ ਪਿਰਹ ੨੨੭
ਤੀ ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਪਰੇਟੇ ॥ ੧੨ ॥ ਅਮਰੀ ਦੇ ਸਟਿਕਾਰਿ ਕ
ਛੁਟਾਂਗੇ ਭਵ ਜਲਾਵਿ ਚਰਖੇ ਗਰੀਆਨ ਅਸਿ ਦੇ ਹੀਸ
ਵਾਂਗੇ ਬੁਝਿਓ ਪਾਅ ਭਖੇ ਸਿਮਰਣ ਕਰਦੇ ਕੂਜਵਾਂ
ਗੀਉ ਰਿਲਖੇ ਅਲਖੇ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਕਰੇ ਰੁਕਾਰਿ ਓਹੁ
ਸਾਉ ਨ ਚਖੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਦਾਇਆ ਭੁਹੈ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਪਰੇਖੇ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾਂ ਪਿਰਹ ਤੀਲਖ ਮੁਲੀ
ਅਨਿਕ ਖੇ ॥ ੧੩ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ਨਿਓ ਜੋ
ਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਏ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਮਰਗਾ ਜੋ

ਉਅਨਹਦਾਇਵਲਦੋਸਾਧਸੰਗਾਤਿਦ੍ਵਿਚਮੀਨੁਹੋਇਗੁ
ਰਮਾਤਿਸੁਖਪਾਵੈਸਰਣਕਵਲਾਦ੍ਵਿਚਿਭਵਰੋਹਾਇਸੁਖ
ਰੋਇਦ੍ਵਿਹਾਵੈਗੁਰਉਪਦੇਸਨਾਦ੍ਵਿਸਰੋਬਾਬੀਹਾਧਿਆ
ਵੈਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹੜੀਦੁਬਿਧਾਨਸੁਖਾਵੈ॥੧੦॥
ਅਦਾਤਾਓਹਨਮੀਰੀਅੰਫਿਰਮੀਗਾਇਜਾਈਅੰਫੋਰਛਾ
ਸਾਹੁਨਕੀਚਈਫਿਰਪਛੋਤਾਈਅੰਫਸਾਹਿਬੁਓਹੁ
ਨਸੇਵੀਅੰਫਜਮਡੰਡਸਹਾਈਅੰਫਹਉਮੇਰੋਗੁਨਕਵਈ
ਓਹਦੇਦਨਕਾਈਅੰਫਦੁਰਮਾਤਿਮੇਲੁਨਉਤਰੋਕਿਉਤ
ਗਬਿਨਾਈਅੰਫਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹੜੀਸੁਖਸਹਜਿ

ਸਮਾਈਐ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾਠਾ ਮੁਲਕੁ ਚਤੁਰੰਗ ਦਲਦੁ ਨੀਅੰ ॥ ੨੨੮ ॥
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਯਾਗਿ ਧਿਸਿ ਧਿਨਿ ਧਿਬਹੁ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਭਖ
 ਲਕਠੀ ਮਾਹੀ ਯਾਚਿ ਰੁਕੀ ਵਣੁ ਬਹੁ ਹਿੰਦੁ ਲਗੁ ਨਾਗੀਆਨ
 ਉਗਾਹੀ ਹੋਰਿ ਸੁਕਿ ਸੈਨ ਜਾਣਈ ਚਿਤ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ॥
 ਰਗਹੰਦੇ ਈਨ ਲਹੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਦਰਾਹੀ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾਂ
 ਪਿਰਹਰੀ ਪਰਵਾਣੁ ਸੁਘਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਫਿਣੁ ਗੁਰਹੋਰੁ ਧਿ
 ਆਨੁ ਹੋ ਸਭ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਯਾਦਿ ਟੁਗਰ ਸਬਦਾਗੀਆਨੁ ਹੋਇ
 ਕਾਮਾਣਾ ਉਯਾਦਿ ਟੁਗਰ ਚਰਣ ਪੂਜਣਾ ਸਭੁ ਕੁਝ ਸੁਆ
 ਉਯਾਦਿ ਟੁਗਰ ਵਚਨ ਸੁਮਨਿ ਨਾਉਗ ਪਰਬਾਉ ਸਾਧਸੀ

ਗਤਿਵਿਣੁਸਿਗੁਰੈਸਭੁਕੁਚਾਰਾਉਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਰਹੜੀ
 ਨਿਨਿਨਾਨਿਨਿਦਾਉ॥੧॥ ਨੋਖਾਸਿਆਣਪਸੁਰਤਿਲਖ
 ਲਖਗੁਣਚਤੁਰਾਈ॥ ਲਖਮਾਤਿਬੁਧਿਸੁਧਿਗੀਅਨਧਿ
 ਅਨਲਖਪਾਤਿਦੁਡਿਆਈ॥ ਲਖਜਪਤਪਲਖਸੰਜਮ
 ਲਖਤੀਰਥਨਾਈ॥ ਕਰਮਧਰਮਲਖਜੋਗਭੋਗਲਖਪਾ
 ਠਪੜਾਈ॥ ਅਪ੍ਰਗਣਾਇਵਿਹੁਰਣਭਹੁਬਾਇਨਪਾਈ
 ॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਰਹੜੀਹੋਇਆਪ੍ਰਗਦਾਈ॥੧੮॥ ਪੇਰੀ
 ਪੇਪਾਖਾਕੁਹੋਇਛਾਡਿਮਣੀਮਨੂਰੀ॥ ਪਾਣੀਪੰਖਾਪੀਤਣਨਿ
 ਤਕਰੋਮਨੂਰੀ॥ ਕੁਪਕੁਸ਼ਾਡਿਵਿਛਾਇਦਾਦਾਇਏਕਨਿਝੂ

ਗੀ ਮੁਰਦੇ ਵਾਂਗ ਮੁਰੀ ਵਹੋ ਇਕ ਰਿਸਿ ਦਕੁਸ ਬੁਰੀ ॥ ੨੩੯ ॥
 ਚੰਨ ਨੁਹੋ ਦੇ ਸਿ ਮਲਹੁ ਫਲ ਦਾਸ ਹਜੁਰੀ ਪੀਰੁ
 ਰੀ ਵਾਪਿਰਹੁ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ੧੮੧ ਗੁਰਸੇਵ
 ਦਾ ਫਲੁ ਘਣਾ ਕਿਨ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੋਈ ॥ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਅ
 ਚਰਨੁ ਹੋ ਦੇਖਾ ਲੈ ਸੋਈ ॥ ਸਾਦੁ ਵਡਾ ਵਿਸਾਖਾ ਦੁਹੋਰ
 ਸੁਰੀ ਗੋਗੋਈ ॥ ਓਤੁ ਰੁਜ ਦਾ ਸੁਨਿ ਵਾਸੁ ਹੋ ਕਾਰਿ ਚਲ
 ਤੁਸਮੇਈ ॥ ਤੇਲੁ ਅਤੇਲੁ ਅਮੇਲੁ ਹੋ ਜਰੇ ਅਜਰੁ ਕੋਈ
 ਪੀਰੁ ਮੁਰੀ ਵਾਂਗ ਪਰਹੁ ਕੀ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇਈ ॥ ੨੦੦ ਚੰਨ
 ਨੁਹੋ ਦੇ ਚੰਨ ਨਹੁ ਕੇ ਚਲਤੁ ਨ ਜਾਣੇ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲਦਾ

ਦੀਵਿਅਹੁਸਮਸਰਿਪਰਵਾਣੇ॥ਪਾਣੀਰਲਦਾਪਾਣੀ॥
ਐਤਿਸੁਕੋਨਾਸਿਵਾਣੇ॥ਭ੍ਰਿਗੀਰੇਦੈਕੀਰ੍ਹਿਅਹੁਕਿਵਾਅ॥
ਖਿਵਖਾਣੇ॥ਸੱਪੁਛਡੰਦਾਕੁੰਜਨੋਕਰਿਚੇਜਾਵਿਡਾਣੇ॥
॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾ॥ਪਿਰਹਤ੍ਰੀਹੋਰਾਣੁਹੋਰਾਣੇ॥੨੧॥ਫੁਲਾ
ਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਹੋ॥ਕਿਤੁਜਗਤਿਸਮਾਣੀ॥ਫੁਲਾਮੰਦ
ਰਿਜਿਓਸਾਦੁਬਹੁ॥ਸਿਜੇਇਕਪਾਣੀ॥ਪਿਓਦਧਾਵਿ
ਚਿਵਖਾਣੀ॥ਐਕੋਮਰਮੁਨਜਾਣੀ॥ਜਿਓਬੇਸੀਤਰੁਕ
ਠਾਵਿਚਿਓਹੁਅਠਖਾਵਿਡਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਜਿਮ
ਨਿੱਕਥੇਪਰਗਦੁਪਰਵਾਣੀ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾ॥ਪਿਰਹ

ਤੀਸੀਗਾਤਿਕੁਰਬਾਣੀ॥੨੨॥ਦੀਪਕਜਲੇਪਤਿਗਵੀ ॥੩॥
 ਸਾਫਿਰਿਦੇਖਿਨਹੈ॥ਜਲਦਿਚਹੁਫਰਕਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨੇਹੁਨਪਏ॥ਪ੍ਰਿਥਾਹੈਤ੍ਵੇਮਿਰਗਾਸਿਓਸੁਨਿਨਾਦੁਪਲ
 ਏ॥ਭਵਰੇਵਾਸੁਦਿਲਸੁਹੈਫਰਿਕਦਲਸੇਪਏ॥ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁਰਸੁਬਹੁਬੀਧਨਕਟੇ॥ਧੀਨੁਧੀ
 ਨੁਗਰਾਸਿਖਦੇਸੁਹੈਧਨੁਗਰਾਮਤਿਨਿਧਿਖਏ॥੨੩॥
 ॥੨੧॥ਸਤੁਗਾਈ॥ ॥
 ॥ ॥ ॥ १੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
 ॥ ਵਲਹੁਨਿਕੀਆਖੀਅੰਖਡਿਧਾਰਹੁਸੁਣੀਅੰਤਿਖੀ॥

॥ ਅਖਾਣਿ ਮਾਖਿ ਨ ਸਕੀ ਐ ਲੇਖਾ ਮਲੇਖ ਨ ਜਾਣੀ ਲਿ
 ਥੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਖਾਣੀ ਐ ਅਪਰਿਨ ਸਕੈ ਇਕਤੁ
 ਦਿਖੀ ਸਿਲਾ ਆਲੁਣੀ ਚੰਟਣੀ ਤੁਲਿ ਨ ਲਖ ਮਹਿ ਮਾ
 ਰਸਾਇਖੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਭਾਇ ਭਗਤਿ
 ਦਿਠਣੀ ਨਾ ਬਿਰੋਖੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈ ਐ ਸਾਧ ਸੰਗ
 ਤਿ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥਾ ਭਿਖ ਕਾਭਿਖੀ
 ॥੧॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥਾ ਆਖੀ ਅਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਨ ਗੁ
 ਰ ਸਿਖੁ ਮਰੀਗਾ ਅਠਾ ਸਿਖੀ ਨਿਧੀ ਨ ਦੇਹਿ ਧੰਨ ਗੁਰ ਸਿਖੁ
 ਦੁਕੈਟੀ ਰੋਗਾ ਕਾਮ ਧੇਨੁ ਲਖ ਲਖ ਮੀ ਪਹੁਚਨ ਸੀਧੇ ਦੰ ॥੨॥

ਗਿਸੁਦੀਰੀ ਲਖ ਪਾਰਸ ਲਖ ਪਾਰ ਜਤਹ ਬਿਨੁ ॥ ੨੩੭ ॥
 ਹਰਾਫਲਨ ਅਭੀਰੀ ਤਿਤ ਮਿਤ ਪਾਖਿਰੁ ਲਖ ਬਾਜੀ
 ਗਰ ਬਾਜਾਰੀ ਨੀਰੀ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦੀਗਾਖ ਵੀ ਇਕੋਸ
 ਅਮਿਰੀ ਨਾਮੀ ਗਾਣਿ ਅਮਿਰੀ ਗੁਗ ਸਿਖੁ ਦੂਜਾ ਭਾਵੁ
 ਸਿਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਗ ਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿਖਣ ਨਵਨ ਦੇਦੁ ਨਾਮੀ
 ਵਖਾਣੈ ਗੁਗ ਸਿਖੀ ਦਾ ਲਿਖਣ ਲਖ ਨਾਚਿਤੁ ਗੁਪਤ
 ਲਿਖ ਜਾਣੈ ਗੁਗ ਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿਮਰਣੇ ਸੇਖ ਅਸੀਖ ਨ
 ਰੇਖਾ ਸਿਧਾਣੈ ਗੁਗ ਸਿਖੀ ਦਾ ਵਰਤ ਮਨੁ ਦੀਗਾਇਕੀ
 ਹਉਣੀ ਪਿਪਛਾਣੈ ਗੁਗ ਸਿਖੀ ਦਾ ਬੁਝਣਾ ਗਿਅ ॥

ਨਾਧਿਅਨਾਮੰਦਰਿਕਿਵਾਮਾਏਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਧ
ਸੀਗਿਸਬਦਸੁਰਤਿਹੋਇਮਾਣੁਨਿਮਾਏਗੁਰੁਇਕੁਗ
ਤਿਵਿਰਲਾਰਗੁਮਾਏਗੁਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿਖਣਗੁ
ਗੁਮੁਖਿਸਾਧਸੀਗਤਿਦੀਸੇਵਾਦਸਾਮਵਤਾਰਨਾਸਿਖਿ
ਮਾਰਗਿਗੁਰੋਸਾਟਿਅਲਖਾਮਭੇਵਾਵੇਦਨਜਾਣਨਭੇ
ਦੁਕਿਹੁਲਿਖਿਪ੍ਰਸਿਦਿਸਦੁਵੇਵੀਵੇਵਾਸਿਧਨਾਥ
ਨਸਾਮਾਧਿਦ੍ਰਿਚਿਤੰਤੁਨਮੰਤੁਲੀਘਾਇਨਖੇਵਾਲਖ
ਭਗਤਿਜਗਤੁਦ੍ਰਿਚਿਲਿਖਨਗਏਗੁਰਸਿਖਟੇਵਾਸਿ
ਲਾਮਾਣੂਣੀਚਟਣੀਸਾਦਿਨਪੁਜੇਲਖਲਖਮੇਵਾਸਾ

ਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦਸਮੇਵਾ॥ ੪॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿੰ ੨੩੨
 ਖਣਸਬਦਸੁਰਤਿਸਤਸੀਗਤਿਸਿਖੇ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾ
 ਲਿਖਣਗੁਰਬਾਣੀਸੁਣਿਸਮਝੈ॥ ਲਿਖੇ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ
 ਦਾਸਿਮਰਣੇਸਤਿਗੁਰਮਤਿਕੋਲੂਰਜਾਇਖੇ॥ ਗੁਰਸਿ
 ਖੀਦਾਦਰਤਮਾਨੁਚੰਦਨਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਬੀਰਿਖੇ॥ ਗੁਰਸਿ
 ਖੀਦਾਬੁਝਣਾਬੁਝਿਅਬੁਝਿਤੇਵੈਲੇ॥ ਰਿਖੇ॥ ਸਾਧਸੀਗ
 ਤਿਗੁਰਸਬਦਸੁਣਿਨਾਮਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਸਰਿਖੇ॥ ਦਰ
 ਤਮਾਨੁਲੀਪਿਭੂਰਭਾਵਿਖੇ॥ ੫॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਬੋਲਣ॥
 ਤੇਇਮਿਠਬੋਲਾ॥ ਲਿਖੇ॥ ਨਲੇਖੇ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਚਲਣ॥

ਚਲੇ ਬੋਧਿ ਚਲੀ ਤੇ ਭੋਖੇ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾਰਾ ਹੁਏ ਹੁ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਚਾਲ ਚਲੇ ਸੇ ਦੇਖੇ ਘਾਲ ਘਾਲ ਇਸੇ ਵਾਕਰੇ ਗੁਰਉ
 ਪਦੇ ਸੁ ਅਵੇ ਸੁ ਦਿਸੇ ਖੋਆ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਨਾ ਅਪਣੈ ਆਪੁ
 ਗਵਾਏ ਹੁ ਪੁਨਰੇ ਖੋਆ ਮੁਰਦੇ ਵਾਂਗੀ ਮੁਰੀ ਦੁਹਾਇ ਗੁਰਗੋ
 ਰੀ ਵਰ੍ਹਿ ਅਲਖਾ ਅਲੇ ਖੋਆ ਅਤਿਨ ਅਤਿਨ ਸੇਖ ਸਰੇ ਖੋਆ
 ॥੬॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿੱਖਣਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਸਿਖਣੁ ਬੰਨ
 ਰੁਠਾ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਲਿਖਣਾ ਲੇਖਾ ਅਲੇਖਨਾ ਲਿਖ
 ਣਹਾਰਾ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਤੇ ਲਣਾ ਤੁਲਿਨ ਤੇ ਲੁਣੁ ਲੇ ਤੁਲ
 ਧਾਰਾ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਵੇਖਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਾ ਸੀ ਗਾਤਿ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰਸਿਖੀਵਾਰੰਖਣਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰਾਗੁਰਸਿਖੀਵਾਸਮਸ੍ਰਣਜੋਤੀ
 ਜੋਤਿਜਗਾਵਣਹਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁ
 ਪਿਆਰਾ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਵਾਹੁਪੁਰੋਪਾਇਕਾਸਿਬਸ੍ਰੁ
 ਨੋਰਸੁਦੇਖੋਗੁਰਸਿਖੀਵਾਰੰਖਣਲਖਅਮ੍ਰਿਤ
 ਫਲਾਫਿਕੈਲੇਖੋਗੁਰਸਿਖੀਵਾਨਾਨੁਸੁਣਿਲਖਅ
 ਨਹਦਾਵਿਸਾਮਾਨੁਅਲੇਖੋਗੁਰਸਿਖੀਵਾਪਰਸਣਾਠੰ
 ਦਤੰਤਾਭੇਖਅਭੇਖੋਗੁਰਸਿਖੀਵੀਵਾਸੁਲੇਹੋਇਦੁ
 ਰਗੰਧਸੁਗੰਧਸਰੇਖੋਗੁਰਸਿਖੀਮਰਜੀਵਣਭਾਇ

੨੩੩

ਭਗਤਿਭੈਨਿਮਖਨਿਮੇਖੈਅਲਪਰਹੇਗੁਰਸਬਦਵਿਸੇ
 ਖੈ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਪਿਥੁਹੈਸਿਖੁਸਹਜਪਾਰਿਜਾ
 ਇਖਲੋਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਰਹਰਾਸਿਹੈਪੈਰੀਪੈਪਾਖਾਕ
 ਨੁਹੈਏ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਨਾਵਣਾਗੁਰਮਾਤਿਲੈਦੁਗਮਾਤਿਮ
 ਲਧੈਏ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਪੂਜਣਾਗੁਰਸਿਖਪੂਜਪਿਰਮ
 ਰਸੁਭੋਏ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਮਨਣਾਗੁਰਬਚਨੀਗਾਲਿਹ
 ਰਪਰੋਏ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਜੀਵਣਜੀਵਿਦਿਆਮਰਿਹਉ
 ਮੇਖੋਏ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਬਿਲੋਏ॥ ੯॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸੁਖਫਲੁਖਾਵਣਾਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਾਰਿਅਉਚਰਚਰ

ਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਗਾਢ ਨਾਮਿ ਮਿਤ ਬਾਣੀ ਨਿਝੰਡਾ ॥ ੨੩੪ ॥
 ਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀ ਧੀਰ ਜੁਧਰਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ਅੰ
 ਜਰੁ ਜਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿਮਰੇ ਨੇ ਡਰਿ ਨਿਡਰਿ ਰੋੜ੍ਹੇ ॥ ਨਿ
 ਰਿਮੁ ਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀ ਮਾਠਿ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਸਬਰ
 ਸੁਰਤਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਕਰਮੁ ਏਹੁ ਹੁ
 ਰੁ ਫੁਰਮਾਏ ਗੁਰਸਿਖਿ ਕਰਣਾ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਗੁਰਸਿਖੁ
 ਗੁਰਸਰਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਵਾਂਸਿ ਸੁਵਾਸਾ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰਿ ਸਿਮਰੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਲਾਏ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਰਾਮ ਲੁਕਾ
 ਗੁਪਤ ਰਾਮ ਹੀ ਸੁਕਰਵਾਏ ਪਸੁ ਪਰੇਤੁ ਹੁਦੈ ਵਕਰਿ ਸਤਿ

ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਬੇਭਾਏ ॥ ਸਭਾ ਨਿਧਾਨ ਰਖਿ ਸੰਖਾ ਵਿਚਿ
 ਹਰ ਜੀਠੇ ਠੇਹਾ ਬਿਵਰਾਏ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਆਖੀ
 ਐਕੁ ਗਾਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇਆ ਪੁਛਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਤੇਗੁ
 ਟੁਕਰੇ ਜਗੁ ਅਵਗੁਣ ਕੀ ਤੇਗੁ ਟਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਪਰਉ
 ਪਕਾਰੀ ਜਗਾ ਵਿਚਿ ਆਏ ॥ ੧੧ ॥ ਫਲੁ ਦੇਵਟ ਵਗਾ
 ਇਆਤ ਫੁਣ ਹਾਰੇ ਤਾਰਿ ਤਰੀਦਾ ॥ ਤਛੇ ਪੁਤ ਨ ਡੋਬਈ
 ਪੁਤ ਵੈਰੁ ਜਲੁ ਜੀ ਨ ਧਰੀਦਾ ॥ ਵਰਸੇ ਹੋਇ ਸਹੀ ਸਧਾਰ
 ਮਿਲਿ ਗਿਲਿ ਜਲੁ ਨੀਵਾਇ ਚਲੀਦਾ ॥ ਡੋਬੈ ਰੂਏ ਅਗ
 ਰਨੇ ਆਪੁ ਛਾਡੈ ਪੁਤ ਪੇਜ ਰਖੀਦਾ ॥ ਤਰਿ ਰੂਏ ਰੂਏ ਬਾਤ ਰੇ

ਨਿਭਿ ਹਾਰੈ ਹਾਰੈ ਸੁਨਿ ਭਿਣਿ ਦਾ ॥ ਉਲਟਾ ਖੋਲ੍ਹ ਪਿਰਮ ਦਾ ॥ ੩੩੫
 ਪੈਰਾਂ ਉਪਰਿ ਸੀ ਸੁਨਿ ਭਿਣਿ ਦਾ ॥ ਆਪ ਹੁਕਿ ਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮਦਾ
 ॥ ੧੩ ॥ ਧਰਤੀ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਠਿਹੈ ਧਰਤੀ ਤੇ ਠਿਹੈ ਸੀ ਦਾ ਪਾਣੀ
 ॥ ਪਾਣੀ ਚਲੈ ਨੀਵਾਣੈ ਨੀਰਮ ਲੁਸੀ ਤਲੁ ਸੁਧ ਪਰਾ
 ਣੀ ॥ ਬਹੁਰੀ ਗੀ ਇਕਰੀ ਗੁਹੈ ਸਰੁਨਾ ਅਦਾਰਿ ਉਕੇਜਾ
 ਣੀ ॥ ਤੱਤ ਹੋਵੈ ਧੁੱਪਾ ਵਿਚਿ ਛੁਟੈ ਠੰਢਾ ਵਿਰਤੀ ਹਾਣੀ ॥
 ਤਪਦਾ ਪਰਉਪਕਾਰਨੇ ਠੰਢੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਵਿਹਾਣੀ ॥
 ॥ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ਤਪਾਤਿ ਵਿਚਿ ਠੰਢਾ ਹੋਵੈ ਬਿਲਮੁ ਨ
 ਆਣੀ ॥ ਗੁਗਾ ਸਿਖੀ ਦੀ ਏਹਨਿ ਸਾਣੀ ॥ ੧੩ ॥ ਪਾਣੀ

ਅੰਦਰਿਧਰਤਿਹੈਧਰਤੀਅੰਦਰਿਪਾਣੀਵਸੈਧਰਤੀ
 ਰੰਗੁਨਰੰਗਸਭਧਰਤੀਸਾਢੰਨਸਭਰਸਰੰਸੈਧਰਤੀ
 ਰੰਗੁਨਰੰਗਧਬਹੁਧਰਤਿਨਰੂਪਅਨੂਪਤਰੰਸੈਜੇਹਾਬੀ
 ਜੋਸੋਲੁਣੈਕਰਮਭੂਮਿਸਭਕੋਈਦਸੈਚੰਦਨਥੋਪੁਨਲੋਪੁ
 ਤੈਕਾਰਿਮਲੁਮੂਤਕਸੂਤਨਧਸੈਵੁਠੇਮੀਹਜਮਾਇਦੇਰੁਵਿ
 ਲਗੈਅੰਗੁਰੁਵਿਗੰਸੈਦੁਖਿਨਰੋਵੈਸੁਖਿਨਹਸੈ॥੧੪॥
 ਅਪਿਛਲਗਤੀਜਾਗਣਨਾਮਦਾਨੁਇਸਨਨਾਦਿਤ੍ਰਾਣੀਮ
 ਠਾਥੇਲਣੁਨਿਦਚਲਣੁਹਬਹੁਦੇਕੋਭੁਲਾਮਨਾਏਥੇੜ
 ਸਵਣਖਾਵਣਥੇੜਥੇਲਣੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏਘਾਇ

ਖਾਇਸੁ ਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੈ ਵਡ ਹੋਇ ਨਾਮਾ ਪੁਗਣਾ ਏਸਾ ਧਸੀਗਾ ॥ ੨੩੬ ॥
 ਤਿਸਿ ਮਾਠਿ ਗਾਵ ਦੇ ਗਾਤਿ ਦਿਤੇ ਨਿਤ ਚਾਲਿ ਚਾਲਿ ਜਾਏਗਾ ਸ
 ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਪਰਚਾ ਕਰੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਰਚੇ ਮਨ ਪਰਚਾਏ ॥
 ॥ ਅਸਾ ਫਿਰਿ ਨਿਗਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ॥
 ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਸਦਾ ਵੇਗਾਇ ਕਮਾਨਿ ਇਕੁ
 ਅਰਾਧਣਾ ਬਾਹਰਿ ਜਾਵਾਂ ਵਗ ਜਿਰਹਾ ਵੇਗਾਇ ਕਮੀ ਬੰਦਾ
 ਹੋਇ ਕੋਖ ਸਮੇਦਾ ਭਾਣਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੇਗਾ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਮੁਰੀ
 ਦਸੋਇ ਕੋਵੇ ਰਲਾ ਗੁਰਿ ਗੋਰਿ ਸਮਾਵੇ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾਖ ਕ
 ਹੋਇ ਪੈਰਾਂ ਉਪਰਿ ਸੀਸ ਧਰਾਵੇਗਾ ਪੁਗਵਾਏ ਮਾਪੁ ਦੇ

ਇਦੁਜਾਤਾਉਨਨਦਰੀਆਵੇਗੁਗਸਿਖੀਗੁਗਸਿਖਕ
 ਆਵੇ॥੧੬॥ਤੇਰੇਰਲੇਸੋਸਾਗਵਿਚਿਰਸਨਜੋਤਿਪਤਿ
 ਗਾਮਲੀਦੋਤੇਰੇਰਲੇਸੋਸਾਗਵਿਚਿਸਬਦਸੁਗਤਿਰੋ
 ਇਮਿਰਗਮਰੀਦੋਤੇਰੇਰਲੇਸੋਸਾਗਵਿਚਿਚਰਣਕਵ
 ਲੋਹੇਇਭਵਰਵਸੀਦੋਤੇਰੇਰਲੇਸੋਸਾਗਵਿਚਿਪਰਮ
 ਸਨੇਹੀਮੀਨਤਰੀਦੋਤੇਰੇਰਲੇਸੋਸਾਗਵਿਚਿਗੁਗਸਿ
 ਖਗੁਗਸਿਖਸੇਵਕਰੀਦੋਤੇਰੇਰਲੇਸੋਸਾਗਵਿਚਿਗੁਗਸਿ
 ਭੋਇਚਿਅਰਿਗੁਗਸਿਖਜੀਵੀਦੋਗੁਗਮੁਖਿਸੁਖਫ
 ਲਪਿਰਮੁਚਖੀਦੋ॥੧੭॥ਲਖਨਪਤਪਲਖਸਿਜਮ

ਤੇ ਮਜੋਗ ਲਖ ਵਰਤ ਕਰੀ ਦੇ ॥ ਲਖ ਤੀਰਥ ਲਖ ਊਲਖ ॥ ੨੩ ॥
 ਲਖ ਪੁਰੀਆਂ ਲਖ ਪੁਰਥ ਲਗੀ ਦੇ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਦੇਹੁ ਰੇ
 ਲਾਖ ਪੁਜਾਰੀ ਪੁਜ ਕਰੀ ਦੇ ॥ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀਆ ਲਿਭੁ
 ਰਮ ਦੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਲਖ ਫੇਰ ਟਿਰੀ ਦੇ ॥ ਲਖ ਪਰਬਤ
 ਵਣ ਖੰਡ ਲਖ ਲਖ ਊਦਾਸੀ ਹੋ ॥ ਇਭ ਵੀ ਦੇ ॥ ਅਗਨੀ
 ਅਗਨਿ ਲਾਇ ਦੇ ॥ ਲਖ ਹਿੰਦੁ ਲਾਇ ਰਾਣੀ ਦੇ ॥ ਗੁਰ
 ਸਿਖੀ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨ ਲਹੀ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਯਾਰ ਵਰ ਨ ਕਰਿ ਦੇ
 ਰਤੀਆ ਵਰ ਨ ਚਿਹਨੁ ਕਿਹੁ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਇ ਆਗਾਛੁ
 ਅਵਰ ਸਨਭੇਖ ਧਾਰੀਆ ਵਰ ਸਨਾਵਿ ਚਿਨ ਦਰਸਨੁ

ਪਾਇਆਸੀਨਿਆਸੀਦਸਨਦਧਰਿਨਾਉਗਣਾਇਨ
ਨਾਉਧਰਾਇਆਰਾਵਲਬਾਰਹਪਥਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਥਨਮਲਖੁਲਖਾਇਆਬਹੁਹੁਪੀਬਹੁਹੁਪੀਏ
ਰੂਪਨਰੇਖਨਲੇਖੁਮਿਟਾਇਆਮਿਲਿਮਿਲਿਚਲਦੇ
ਸੰਗਲਖਸਾਧੁਸੰਗਨਰੰਗੁਰੰਗਾਇਆਵਿਣੁਗੁਰ
ਪੂਰੇਮੋਰੇਆਇਆ੧੯੧੧ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣਕ
ਰਿਖੀਰਿਖੀਨਿਸੁਖਫਲੁਨਲਹੀਦੋਵਟਨੁਕਰਨਿ
ਵਾਪਾਰੀਏਲੇਲਾਹਾਨਿਜਪਾਰਿਨਵਸੀਦੋਚਾਕਰਿਕ
ਰਿਕਰਿਚਾਕਰੀਹਉਮੇਆਰਿਨਸੁਲਹਕਰੀਦੋਪੁਨਦ॥

ਨਰੀਗਿਆਈਆਂਕਰਿਕਰਿਕਰਤੁਬਾਬਿਰਨਰਹੀਦੇਹਾਰਾ ੨੩੮
 ਜੇਪਰਜੇਹੋਇਕੈਕਰਿਕਰਿਵਦਨਪਾਰਿਪਵਿਦੇਹਾਰਾ
 ਸਿਖਸੁਇਗੁਰਸਿਖਹੋਇਸਾਧਸੀਗਾਤਿਕਰਿਮੇਲਾਮਿ
 ਠੀਦੇਹਾਰਾਮਾਤਿਚਲਦੇਵਿਰਲੇਬੰਦੇ॥ ੨੦॥ ਗੁਗਾਰਾ
 ਵਨਜਾਣਈਬੋਲਾਸੁਣੈਨਾਮਦਿਰਿਅਠੇਅਮੀਨੈਦਿਸ
 ਨਾਮਾਵਈਗਾਤਿਅਨੇਰੀਘਰੁਨਾਸਿਵਾਠੇਚਾਲਿਨ
 ਸਕੈਪ੍ਰਿਗੁਲਾਲੂਲਾਗਾਲਿਮਿਲਿਹੇਤੁਨਜਾਣੇ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਦਸਪੁਤੀਨਾਥੀਐਖੁਸਰੇਨਾਲਿਨਰਲੀਆਮਾਠੇ॥
 ॥ ਜਾਣਿਜਾਣਿਪੁਤਾਮਾਈਆਡਲੇਨਾਵਧਰੇਨਾਧੀਕਾ

ਏ ਗੁਰਸਿਖੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਵਿਨੁ ਸੂਰਜ ਜੋ ਤਿਨ ਕੋਇ ਨ ਏ
ਸਾਧ ਸਿਗਾਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ੨੧ ॥ ਲਖਾਧਿਆ
ਨ ਸਮਾਧਿ ਲਾਇ ਗੁਰਮੁਖ ਹੂਪ ਨ ਅਪਾਕੁ ਸਕੈ ਲਖ
ਰੀਅਨ ਵਖਾਣਿ ਕਰਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਡਾਰੀ ਬਕੈ ਬੁ
ਧਿ ਬਲ ਬਚਨ ਬਬੇ ਕਲਖ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਵਨਿ ਪਿਰਮ
ਦਰਿਧ ਕੈ ਜੋਗੁ ਤੋਗ ਬੇਰਗ ਲਖ ਸਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਗੁ
ਣ ਵਾਸੁ ਮਹਿ ਕੈ ਲਖ ਅਚਰਜ ਅਚਰਜ ਹੋਇਆ ਬਿ
ਗਤਿ ਗਤਿ ਮਾਥਿ ਗਤਿ ਵਿਚਿ ਅਕੈ ਵਿਸਮਾਦੀ ਵਿ
ਸਮਾਦ ਲਖ ਅਕਥ ਕਥਾ ਵਿਚਿ ਸਹਿ ਮਸਹ ਕੈ ਗੁਰ

ਸਿਖੀਦੇਅਖਿਫਰਕੇ॥ ੨੩॥ ੨੮॥

॥ ਅਠਾਈ॥

॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ॥ ਅਗਦਿਪੁਰਖਮਾਦੇਸੁਹੈਸਤਿਗੁਰਸਦੁਨਾਉਸਦ
ਵਾਇਆ॥ ਚਾਰਿਫਰਨਗੁਰਸਿਖਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾ
ਪਉਚਲਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗਾਵਦੇਸਤਿ
ਗੁਰਸਬਦਅਨਾਹਦਵਾਇਆ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਉਪਦੇਸੁਕ
ਰਿਆਪਤਰੈਸੈਸਾਰਤਗਾਇਆ॥ ਪਾਨਸੁਪਾਰੀਕੋਬੁਝਿ
ਲਿਚੂਨੇਰੰਗੁਸੁਰੰਗੁਚੜ੍ਹਾਇਆ॥ ਗੀਅਨਾਧੀਅਨਾਸਿ
ਮਗਣਿਜੁਗਤਿਗੁਰਮਾਤਿਮਿਲਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ਸ॥

੨੩੯

ਧਸੀਗਤਿ ਸਚ ਖਡਿਵਸਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪਰਤਨ ਪਰਧਨ
 ਪਰਨਿਦਮੇਦਿ ਨਾਮੁਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਕਾਇਆ ਗੁਰ
 ਮਾਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ਕੇ ਬਾਹਰਿ ਜਾਂਵਾ ਵਗਾਜਿ ਰਹਾਇਆ ॥
 ॥ ਮਨਾਜਿ ਤੇ ਜਗਾਜਿ ਟਕਾਇਆ ਮਸਟ ਧਾਤੁ ਇਕਧਾ
 ਤੁਕਰਾਇਆ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਪਾਰਸੁ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਅਵੇ
 ਸੁਦਿਖਾਇਆ ਜੋਗੁ ਭੋਗੁ ਜਿਨਿ ਜੁਗਾਤਿ ਕਾਰਿ ਭਾਇ
 ਭਗਾਤਿ ਭੋਆ ਪੁਗਦਾਇਆ ਮਾਪੁਗਾਇਆ ਮਾਪਿ
 ਵਗਤਿ ਆਭਗਾਤਿ ਵਛੁਲੁ ਹੋਇ ਵਸਗਾਤਿ ਆਇਆ ॥
 ॥ ਸਾਧਸੀਗਤਿ ਵਿਚਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਬ

੨੪੦
 ਦਸੁਗਤਿਮਿਲਿਸਾਧਸੀਗੀਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖਸੁਖਸਮ
 ਕਾਰਿਸਾਧੋਹਉਮੇਦੁਰਮਤਿਪੁਰਿਹਰੀਗੁਰਮਤਿਸ
 ਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਅਗਾਧੋਸਿਵਸਕਤੀਨੋਲੀਘਕੋਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਸਹਜਸਮਾਧੋਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁ
 ਭਾਇਕਨਾਇਦੂਜਾਉਮਿਟਾਇਉਪਾਧੋਜੀਮਣੁਮਰਣਹੁ
 ਬਾਹਰੇਅਨਰਾਵਰਮਿਲਿਅਗਮਅਗਾਧੋਅਸਨ
 ਤਾਸਉਦਾਸਪਾਰਿਤਰਖਸੋਗਾਵਿਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਧੋਅਮ
 ਹਾਂਅਸਾਧਸਾਧਸੀਗੀਸਾਧੋ॥੩॥ਪਉਣਪਣੀਬੇਸੀਤ
 ਰੋਕਨਗੁਣਤਮਗੁਣਸਰਗੁਣਜਿਤਾਅਨਬਚਕਰਮ

ਸੀਕਲਪਕਾਰਿ ਇਕੁ ਅਨਿਹੋਇ ਵਿਗੋਇ ਵਾਰਿ ਤਾ ਲੋਕ
 ਵੇਦਗੁਗਰੀਆ ਨਾਲਿ ਵਾਮਿਦਰਿ ਇਕੁ ਬਾਹਰਿ ਬਹੁਤਿਤ
 ॥ ਅਤੁ ਲੋਕ ਪਾਤਾਲਾ ਜਿਨਿ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਵਿਚਿ ਹੋਇਆ ਬਿ
 ਤਾ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲ ਨਿਦਿ ਚਲਾਨੁ ਹਬਹੁ ਦੇਕਾਰਿ ਪਾਤਿਤ ਪ
 ॥ ਵਿਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਅਤੁ ਲੁਅਤੁ ਲੁਅ
 ਮੋਲੁ ਅਮਿਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਾਲਿ ਪੀੜਨ ਪਿਤਾ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਹਬੋ ਕ੍ਰਿਹ ਕਾਮੀ ਬੰਦੇ ਰਹਨਿ ਖੜੋਤੇ ॥
 ॥ ਚਾਰੇ ਚੋਕਨਿ ਵਾਇਆ ਪੇਰੀ ਪੈ ਇਕ ਸੁਤਿ ਪਰੋਤੇ ॥ ਵੇਦਨ
 ਪਾਇਨ ਭੇਦੁ ਕ੍ਰਿਹੁ ਪਾੜਿ ਪਾੜਿ ਪੀੜਿਤੁ ਸੁਇ ਸੁਇ ਸੋਤੇ ॥

੨੪

ਹੁਜਾਰੀਅਦਾਰਿਜਾਗਦੀਓਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਜਗਮਗ ੨੪੯
 ਜੋਤੋਨਾਰਿਦਰਨਾਇਕਦਰਨਹੋਇਗੁਰਸਿਖਵਟੀਅ
 ਨਿਗੁਰਮੁਖਿਗੋਤੋਧਰਮਸਾਭਾਦਿਚੇਈਜਦੇਕਰਿਗੁ
 ਰਪੁਰਬਸੁਦਣਜਸਓਤੋਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਦਾਰੇ
 ਪੋਤੋਪਾਕਾਮਕੋਧਅਹੰਕਾਰਸਾਧਲੋਕੁਮੋਹਦੀਜੇਹ
 ਮਿਟਾਈਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਾਇਆਧਰਮੁਅਰਬੁਸਮਰਬੁ
 ਸੁਰਾਰਬੁਜਮਾਈਪਾਪਜਿਤੋਤਉਲੀਪਾਪਾਪੀਜਿਸਬ
 ਦਵਜੀਵਾਧਾਈਪਾਪਜਿਮੁਦ੍ਰਿਵਾਸਿਕਾਰਿਪਚਾਇਣੁਹੋ
 ਇਦੋਸਦੁਹਾਈਪਰਮੇਸਰਹੋਪੀਜਿਮਿਲਿਲੇਖਾਮ

ਲੇਖਨਕੀਮਤਿਪਾਈਪੀਜੀਮਿਲੇਪਰਪਚਿਤਨਿਅਨ
 ਹਦਸਬਦਸਬਦਲਿਵਲਾਈਸਾਧਸੰਗਤਿਸੋਹਨਿ
 ਗੁਰਭਾਈਯਾਛਾਛਾਮਦਰਸਨਰਗਸਨਿਪਦੇਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਅਯਾਛਾਛਾਮਸਾਸਤ੍ਰਸਮਸ੍ਰੁੰ
 ਵਣੀਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਉਪਦੇਸ਼ਾਦਿਕਾਇਅਯਾਗਗਨਦ
 ਵਿਸਮਾਦਾਦਿਚਿਗੁਰਮਤਿਸਾਤਿਗੁਰਸਬਦਸੁਣਾਇਅਯਾ
 ਯਾਛਾਮਉਤੀਕਾਰਿਦਰਤਮਾਨਸੂਰਜਾਇਕੁਚਲਤੁਦਰਤਾ
 ਇਅਯਾਛਾਛਾਮਰਸਜਾਉਨਪਾਇਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
 ਲੁਪਿਗੁਰਖਾਇਅਯਾਜਤੀਸਤੀਚਿਉਜੀਵਦੇਚੰਕ੍ਰ

ਵਰਤੋਹੋਇਮੋਹੇਮਾਇਆਸਾਧਸੰਗਾਤਿਮਿਲਿਸਹ ੨੪੨
 ਜਿਸਮਾਇਆ॥॥ਸਤਸਮੁਦਿਸਮਾਇਕੋਭੁਵਨਲ
 ਅੰਦਰਿਰਹੋਨਿਰਾਣਾਸਤੋਦੀਪਅਨੇਰੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦੀਪਕੁਸਬਦਉਜਾਣਾ॥ਸਤੋਪੁਰੀਆਸੋਧੀਆਂਸਹ
 ਜਪੁਰੀਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾਸਤੋਰੋਹਣਿਸਤਵਾਰਸਾ
 ਧੇਫਾਕਿਫਾਕਿਮਥੇਵਾਲਾ॥ਕੈਸਤੋਬ੍ਰਹਮਡਿਕਰਿਵੀਹਾਇ
 ਕੀਹਉਣੀਪਸਖਾਲਾ॥ਸਤੋਸੁਰਕੁਰਪੂਰਕਰਿਸਤੀ
 ਧਾਰੀਪਾਰਿਪਾਇਆਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦਸ
 ਮਾਣਾ॥੮॥ਅਠਖਡਿਪਾਖਡਿਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਇਕਮ

ਨਿਵਿਕਾਧਿਅਾਇਅਾਅਸਟਧਤੁਪਾਰਸਮਿਲੀਗੁਰ
 ਮੁਖਿਕੰਚਨਜੋਤਿਜਗਾਇਅਾਗਿਧਿਸਿਧਿਸਿਧਿਸਾ
 ਧਿਕਾਅਾਦਿਪੁਰਖਅਾਦੇਸੁਕਰਾਇਅਾਅਮਟੇਪਹਰਿ
 ਅਰਾਧੀਐਸਬਦਸੁਗਤਿਭਿਦਾਮਲਪੁਲਖਾਇਅਾ
 ਅਸਟਕੁਲੀਵਿਹੁਭਿਤਰੀਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਮੋਹੇਅਾਇ
 ਅਾਮਨੁਅਸਾਧੁਨਸਾਧੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾ
 ਧਿਸਧਾਇਅਾਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮਨੁਦਾਸਿਅਾਇਅਾ
 ਨਉਪਰਕਾਰੀਭਗਤਿਕਰਿਸਾਧੇਨਵੇਦੁਅਾਰਗੁਰ
 ਮਤੀਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰਮੁਚਖਾਇਅਾਗਾਵੇਜੀਭਰਸਾ

ਇਣਰਤੀ ਨਵੀ ਖੰਡੀ ਜਣਾਇਆ ਰਜੁ ਜੋਗਾ ਜਿਸੇ ੨੪੩
ਤੀ ਅਸਤੀ ਨਉ ਕਰਿ ਨਉ ਪਰਸਾਧਿਆ ਵਰਤਮਾਨ ਪਰ
ਠਉ ਉਤਪਤੀ ਨਵ ਨਿਧੀ ਪਿਛਲਾ ਗਣਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸ
ਨਾਥ ਜਗਤੀ ਨਉ ਉਖਲਾਵੈ ਚਉ ਖਲੀ ਮਿਠੀ ਕਉੜੀ
ਠੰਢੀ ਤੰਤੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਣਖੰਤੀ ੧੦੦ ਦੇ
ਖਿਪਰਾਈ ਅੰਚੀ ਗੀਆ ਮਾਵਾਂ ਭੋਣਾਂ ਧੀਆ ਜਾਣੇ ਉਸਤ
ਸੁਅਰਉ ਸਗਾਉ ਪੈ ਪਰਧਨ ਹਿੰਦੂ ਮੁੰਸਲਮਾਣੇ ਪੁਰ
ਕਲਕੁਟੀ ਬਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿ ਨਧੇ ਹਿਧੀ ਪ੍ਰਣੇ ਉਸਤ
ਤਿਨੀ ਦਾ ਕੀਨਿ ਸੁਣਿਆ ਪਹੁ ਬੁਰਾਨਾ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੇ ਵਰ

ਪਰਤਾਪੁਨਾਮਾਪੁਗਾਣਿਕਰਿਅਹਿਮੇਉਨਾਕਿਸੇਰਵਾਣੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆਗਜਜੇਗਰਸਰਲੀਅ॥
ਮਾਣੈ॥ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਦਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੈ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖ
ਪਿਰਮੁਚਖਾਇਆਭੁਖਨਖਾਣੁਪੀਅਣੁਅੰਨੁਪਾਣੀ॥
ਸਬਦਸੁਰਤਿਨੀਰਓਘੜੀਜਾਗਾਦਿਆਸੁਖਰੋਇਦਿ
ਹਾਣੀ॥ਸਾਹੇਵਧੇਸੋਹੰਦੇਮੇਲਾਪੜਪਰਵਾਣੁਪਰਾਣੀ॥
ਠੰਡੁਜਾਣਿਸੁਜਾਣੁਹੋਇਜਗਮਿਹਮਾਣੁਆਹੇਮਿਹਮਾ
ਣੀ॥ਸਚੁਵਣਜਿਖੇਪਲੈਚਲੇਗੁਰਮੁਖਿਗਾਗੀਰਾਹੁਨੀ
ਸਾਣੀ॥ਹਠਾਤਿਪਠਾਤਿਮੁਖਉਜਲੇਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿ

ਖਾਮਾਨਿਭਾਣੀ ਸਾਧਸੀਗਤਿ ਦਿਚਿ ਅਕਥਕਹਾਣੀ ॥ ੧੨ ॥ ੨੪੪
 ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬਾਨਿ ਦਾਰੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਗਰੀਬੀ ਅਏ
 ॥ ਗੀਅਨ ਮਤੀ ਪਟਿ ਰਾਨਣਾ ਭਰਮੁ ਆਗੀਅਨੁ ਅਧੇਰੁ
 ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣ ਦਰਿ ਪਵੈ ਵਰਗਹਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣ
 ਪਵੈ ॥ ਖਸਮੇ ਸੋਈ ਭਾਵਦਾ ਖਸਮੇ ਦਾ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ॥
 ॥ ਭਾਣਾ ਮਨੈ ਮਨੀ ਐ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਅਪਿ ਮਨਾਵੈ ॥ ਦੁਨੀ
 ਅੰਦਰਿ ਪਰਾਹੁਣਾ ਵਾਢੀ ਰਹੈ ਲਾਵਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੀਗਤਿ
 ਮਿਲਿ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁ ਇਕ ਜਾਣਿ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਪਾਲਦੁ ਹਾਇ ਕੈ ਤਾਲ

ਨਦੀ ਦਾ ਨੀਰੁਮਿਲਾਇਆ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰੇ ਦੁਹਦੁਲੀ ਇਕ ਦੂ
 ਪਾਰਾ ਦੁਰਨ ਪਾਇਆ ਰੁਖ ਹੁਟ ਲੁਤੇ ਫਲ ਹੁਰੁਖਾ ਇਕੁ ਨਾਉ
 ਫਲੁ ਰੁਖੁ ਸਦਾਇਆ ਛਿਅ ਰੁਤੀ ਇਕੁ ਸੁਧੁ ਹੈ ਸੁਧੈ ਸੁਧੁ ਨ
 ਹੋਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਰਾਤੀ ਤਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਦਿਹਿ ਚਕੁ ਮੇਕਿ ਨਿ
 ਆਖੁ ਲੁਕਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤੁਇ ਕਮਾਨਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇ
 ਆਮ ੧੪ ਗੁਗਾ ਸਿਖ ਜੋ ਗੀਜਾ ਗਾਏ ਮਾਇਆ ਮਦਾਰਿਕ
 ਰਨਿਉ ਦਾਸੀ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਾ ਮਤਿ ਗੁਰ ਸੰਤਾ ਪੂਰਿ ਬਿਭੂਤ ਸੁਖਾ
 ਸੀ ਸਿਖੀ ਬਾਖਿ ਮਾਹਿ ਦਾ ਵਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਤਭਾਉ ਭੁਗਾਤਿ ਬਿਲ
 ਸੀ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਿੰਧੀ ਵਜੇ ਡੰਡਾ ਗੀਆ ਨੁਧਿਆ ਨੁਗੁ

ਰਦਾਸੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਗੁਣੈ ਬਹਿਸਹਾਜੇ ਸਮਾਧਿ ॥ ੨੪ ॥
ਅਗਾਧਿ ਨਿਦਾਸੀ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਅਰੋਗੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗ
ਵਿਜੋਗੁ ਖਲਾਸੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਬਾਸੀ॥ ੧੫ ॥
ਬ੍ਰਹਮੇ ਲਖਵੇਦ ਪਾੜੈ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੁਕੋ॥ ਮਹਾਰੇਦੁ
ਅਵਤੁਤ ਲਖ ਜੋਗਾਧਿਆਨ ਉਣੀਵੈ ਅੰਕੋ॥ ਲਖਾ ਬਿਸਨ
ਅਵਤਾਰ ਲੋਗੀਆਨ ਪੜ੍ਹਾਫਾੜ੍ਹ ਪਹੁਚਿਨੁ ਸੰਕੋ॥ ਲਖ ਲੋ
ਮਸਾਰਿ ਰਜੀਵਣੇ ਮਾਰਿ ਮਾਤਿ ਦ੍ਰਿਚਿ ਪੀਰ ਕਧੋਕੋ॥ ਤਿਨ
ਲੋਅਜੁਗਾਰਾ ਰਿਕਰਿ ਲਖ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪੰਡੁ ਕਾਰਿ ਦੁਕੋ॥ ਲ
ਖ ਪਲਾਉਤ ਪਾਤਿ ਲਖ ਹਰਹਰ ਮਾਲਾ ਮਾਖਿ ਫਰੋਕੋ॥ ਸਾ

ਧਸੀਗਤਿਆਸਕੁਹੋਇਤੱਕੇ॥੧੬॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬ੍ਰਹ
 ਮਾਦਿਪੁਰਖੁਹੋਸਤਿਗੁਰਸੇਈ॥ਜੋਗਾਧਿਆਨਹੋਰਾਨੁ
 ਤੇਉਵੇਦਾਗੀਆਨਪਰਵਾਹਨਹੋਈ॥ਦੇਵੀਦੇਵਸਰੇਵਦੇਜ
 ਲਥਲਾਮਹੀਅਲਭਵਦੀਲੋਈ॥ਹੋਮਜਗਜਪਤਪਘ
 ਟੇਕਾਰਿਕਾਰਿਕਰਮਧਰਮਵਖਰੇਈ॥ਵਾਸਿਨਾਅਵੈਧੰਵਦਾ
 ਅਠਖੰਡਪਾਖੰਡਵਿਗੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਜਿਣਿਜਗਾਜਿਣੇ
 ਆਪੁਗਵਾਇਆਪੇਸਕੁਕੋਈ॥ਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਣਹਾਰੁਪ
 ਰੇਈ॥੧੭॥ਅਣਖੁਨਿਰੰਜਨੁਆਖੀਐਰੂਪਨਰੇਖਅਲੇ
 ਖਅਪਾਰਾਅਬਿਗਤਿਗਤਿਅਬਗਤਿਘਣੀ॥ਸਿਮਰ

ਇਸੇਖਨਮਾਵੈਦਾਰਾਅਕਥਕਥਾਕਿਉਜਾਣੀਅੰਕੋਇ
 ਨਮਾਖਿਸੁਣਾਵਣਹਾਰਾਅਚਰਜੋਨੇਅਚਰਜੋਤੋਇਦਿ
 ਸਮਾਦੈਵੈਸਮਾਦੁਸੁਮਾਰਾਚਾਰਿਵਰਨਗੁਰਸਿਖਹੋਇ
 ਘਰਬਾਰੀਬਹੁਵਣਜਵਪਾਰਾਸਾਧਸੰਗਤਿਅੰਗਧਿ
 ਆਭਗਤਿਵਛਲੁਗੁਰੁਪਾਸੁਰਾਰਾਭਵਸਾਗਰਗੁਰਿਸਾ
 ਗਰਿਤਾਰਾ॥੧॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਏਕੰਕਾਰਹੋਇਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰ
 ਅਪਾਰਾਠੇਮੋਰੇਮਾਦ੍ਰਿਚਰਖਿਓਨੁਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮੰਡਕਰੇਕ੍ਰਿਪ
 ਸਾਰਾਕੇਤਾਕ੍ਰਿਆਜੁਗਵਰਤਿਆਅਗਮਅਮੋਰੋਚਰੁਪ੍ਰਿਧੀ
 ਕਾਰਾਕੇਤਾਕ੍ਰਿਆਜੁਗਵਰਤਿਆਕਾਰਿਕਾਰਿਕੇਤਾਕ੍ਰਿਆਅ

੨੪੬

ਓ

ਵਤਾਰਾ ਕੁਗਤ ਵਛਲੁ ਹੋਇਆਇਆ ਕਲੀਕਾਲੁ ਪਰਗ
 ਰਪਹਾਰਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਸਗਤਿ ਹੋਆਓਤੁ ਪੋਤ ਕਾਰਿ ਪ
 ਰਮੁਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਝੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੧੬॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਮੁਖਤਿ ਪਰਗਟੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਬਦ ਵੀਰਾਰ
 ॥ ਇਕ ਦੂਹੋਇ ਸਹਸਰ ਫਲੁ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਓਅੰ
 ਕਾਰਾ ॥ ਡੋਠਾ ਸੁਣਿਅਾ ਮਨਿ ਆਸਨ ਮੁਖਿ ਸੋਵਿਰਲੇ ਸੋਸਾਰ
 ॥ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਪਾਖਾ ਕੋਹੋਇ ਪਿਛੁ ਜਗਮੀਰੀ ਪਗ ਛਾਰਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਚਲਿਆ ਸਦਵਣ ਜੁ ਕਾਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ
 ਰਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਆਖਣਿ ਸੁਣਨਿ ਨ ਲਿਖ

੨੪੭
 ਟਹਾਰਾ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਧ ਸੰ
 ਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਲਿਵ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮੁ ਚਖਾਇ
 ਮਾ ਸਭਾ ਨਿਧਾਨ ਕੁਰਬਾਨ ਕਾਰਿ ਸਭੇ ਫਲ ਬਾਣਿ ਹਾਰ ਕਰਾ
 ਇਆ ॥ ਤੀਸ ਨ ਜਾਣਿ ਬੁਝੁ ਈਆਂ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ
 ਦਿਕਾਇਆ ਸਭੇ ਮਾਸ ਪੂਰੀਆਂ ਮਾਸਾਵਾਰਿ ਨਿਰਾਸੁਦ
 ਯਾਇਆ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿਸਮਾਇਓ ਮਨ ਕਾਮਨ ਨਿਹਕਾ
 ਮਨ ਧਾਇਆ ਕਰਮ ਕਾ ਲਜ ਮਜਾ ਲਕਟਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਿ
 ਹਕਰਮ ਰਹਾਇਆ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਦੇਸੁ ਕਾਰਿ ਪੈਰੀ ਪੈ
 ਜਗੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਪਰਚਾ ਪਰਚਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥

॥ ੨੯ ॥ ਓਣਤੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਪਬਿਸੁਰੇਣਾਮ
ਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਦੇਦੁਰਮਾਤਿਦੂਜਾਭਾਉਦੁਹੇਣਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੁਖਫਲਸਾਧਸੰਗੁਭਾਇਭਗਤਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾ
॥ ਕੁੜਕੁਸੰਤੁਮਸਾਧਿਸੰਗੁਮਨਮੁਖਦੁਖਫਲਹੋਧਿਰਿ
ਵੇਣਾਗੁਰਮੁਖਿਮਾਪੁਗਵਦਣਾਪੇਰੀਪਵਣਾਨੇਹੁਨਵੇ
ਣਾਮਨਮੁਖਮਾਪੁਗਵਦਣਾਗੁਰਮਤਿਗੁਰਤੇਓਕੜਚੇ
ਣਾਕੁੜੁਸਦੁਸੀਹਬੰਕਰਖੇਣਾ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
ਲਸਚਹੋਮਨਮੁਖਿਦੁਖਫਲਕੁੜਕੁੜਾਵਾਂਗੁਰਮੁਖਿਸ

ਰੁਸੀਤੋਖਰੁਖਦੁਰਮਾਤਿਦੁਜਾਭਾਉਪਛਾਂਵਾਂਗੁਰਮੁਖਸ ੨੪੮
 ਰੁਮਰੋਲਹੋਮਨਮੁਖਫੇਰਿਫੇਰੀਛਾਂਵਾਂਗੁਰਮਾਤਿਕੋ
 ਇਲਾਅਬਵਣਮਨਮੁਖਵਦਿਵਦਿਵੀਦਨਿਕਾਵਾਂਸਾ
 ਧਸੰਗਾਤਿਸਚੁਬਾਗੁਹੋਸਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰਮਾਤਿਸਚਾਵਾਂ
 ਾਵਿਹੁਵਣੁਵਾਣਿਆਸਾਧਸੰਗਬਹੁਤਸਿਆਣਪਾਨਿ
 ਗੋਸਾਵਾਂਗਜੀਉਕਰਿਵੇਸੁਆਵੀਸੁਨਿਨਾਵਾਂਗੁਗੁਰ
 ਮੁਖਿਹੋਇਵੀਆਹੀਐਦੁਹੀਵਣੀਮਿਠੀਮੀਗਲਚਰਾ
 ਦੁਹੀਮਿਠੀਜੀਐਜਾਣੀਐਪਿਤਾਜਾਤਿਪਰਵਾਰਸਧ
 ਗਾਜੀਮਾਦਿਆਰਣਸੁੰਸੁਣਾਵੀਸਿਵਧਈਰਣਸੁਣ

ਕਾਰਾਨਾਨਕਦਾਦਕਸੋਹਿਓਵਿਰਤੀਸਰਬਹੁਦਾਨਦ
 ਤਾਰਾਬਹੁਮਿਤੀਹੋਇਦੇਸੁਆਨਾਪਿਉਨਾਉਨਿਨਾਉਪੁ
 ਕਾਰਾਗੁਰਮੁਖਵੀਸੀਪਰਮਹੰਸਮਨਮੁਖਠੰਗਬੰਗ
 ਵੀਸਰਤਿਅਥਾਜਾਚਿਸਾਚਿਆਰਕੂਕੂਕੂਕੂਕੂਆਰਾ
 ॥੨॥ਆਨਸਰੋਵਰੁਜਾਧਸੰਗੁਮਾਣਕਮੋਤੀਰਤਨਅਮੋ
 ਣਾਗੁਰਮੁਖਵੀਸੀਪਰਮਹੰਸਸਬਦਸੁਗਤਿਗੁਰਮ
 ਤਿਅੰਡੇਲਾਖੀਰਹੁਨੀਰਾਨੀਕਾਲਦੇਗੁਰਮੁਖਿਗੀਆ
 ਨੁਧਿਆਨੁਨਿਰੋਲਾਗੁਰਮੁਖਿਸਦੁਸਲਾਹੀਅੰਤੋ
 ਲੁਨਤੋਲਣਹਾਰਅੰਤੋਲਾਮਨਮੁਖਬਹੁਲਸਮਾਧਿ

ਤੇ ਪੁਰਿ ਪੁਰਿ ਜੀਅਾਂ ਖਾਇਅ ਬੋਲਾ ਹੋਇ ਲਖਾਉਰਿ ॥ ੨੪੯ ॥
 ਕਾਇ ਜਾਇ ਛੁਪਾਇ ਉਹੁ ਪੜੈ ਮੁਹਿ ਚੇਲਾ ਸਚੁ ਸਾਥਿ ਕੂੜੁ
 ਗਾਰਿ ਲਾਗੋ ਲਾਗੁ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁਲੋਖਣਾ ਸਭਿ ਸੁ
 ਲਖਣ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅਨਮੁਖ ਕੂੜਾ ਲੋਖਣਾ ਸਭ ਕੁਲੋਖ
 ਟਕੂੜ ਕੂੜਾਵਾ ਸਚੁ ਸੁਇਨ ਕੂੜ ਕੰਚੁ ਹੈ ਕੰਚੁ ਨ ਕੀਚ ਨਮੁ
 ਇਮੁ ਲਾਵਾ ਸਚੁ ਭਾਰਾ ਕੂੜੁ ਹਓ ਲੜਾ ਪਵੈ ਨ ਰੋਤ ਕਰਤ
 ਨ ਭੁਲਾਵਾ ਸਚੁ ਹੀਰਾ ਕੂੜੁ ਫਟ ਕੂੜੁ ਹੈ ਜੜੈ ਜੜਾਵ ਨ ਚੜੈ
 ਕੂੜਾ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਕੂੜੁ ਮੀਗਤਾ ਵਿਹਰਾਤੀ ਚੋਰ ਸਾਹਮਿ
 ਲਾਵਾ ਸਚੁ ਸਾਬਰੁ ਕੂੜੁ ਫਿਰਦਾ ਫਾਵਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਚੁ ਸੁਰੀਗੁ ਹੈ ਮੂਲ ਮਜੀਠ ਨ ਦਲੈ ਦਲੀਦਾ ਮਨ ਮੁਖ ਕੂੜੁ
 ਕੁਰੀਗੁ ਹੈ ਫੁਲ ਕੁਸੁੰਭੈ ਬਿਰੁ ਨ ਰਹੀਦਾ ਭੋਮ ਕਬੂਰੀ ਵਾਸੁ ਭੋ
 ਨ ਕੁਮਰੇ ਕੋ ਮਨਿ ਭਾਵੀਦਾ ਕੂੜੁ ਸਚੁ ਅਕਾ ਅੰਬ ਫਲ ਕਉੜੁ
 ਮਿਠਾ ਸਾਉ ਲਹੀਦਾ ਸਾਹੁ ਚੇਰੁ ਸਚੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਸਾਹੁ ਸਵੈ ਚੇਰੁ
 ਫਿਰੈ ਭਾਵੀਦਾ ਸਾਹੁ ਫੜੈ ਉਠਿ ਚੇਰੈ ਨੇਤਿ ਸੁਨ ਕਸਾਣੁ ਰੀਬ
 ਟੁਕਰੀਦਾ ਸਚੁ ਕੂੜੈ ਲੇ ਨਿਹਾਇ ਬਹੀਦਾ ॥੬॥ ਸਚੁ ਸੋਹੈ ਸਿ
 ਰਪੰਗਾ ਜਿਉ ਕੋਝਾ ਕੂੜੁ ਕੁਥਾਇ ਕਛੋਟਾ ਸਚੁ ਸਤਾਣਾ ਸਾਰ
 ਦੁਲਾ ਕੂੜੁ ਜਿਵੈ ਹੀਣਾ ਹਰਿ ਦੋਟਾ ਠਾਹਾ ਸਚੁ ਵਣੀ ਜਿਅੰ ਕੂ
 ਕੂਕਿ ਵਣ ਜਹੁ ਮਾਵੈ ਦੋਟਾ ਸਚੁ ਖਰਾਸਾ ਬਾਸਿ ਹੈ ਕੂੜੁ ਨ ਚ

ਲੇਵਮਕੁਖੋਰਾਤਾਰੇਲਖਅਮਾਵਸੈਘੋਰਿਅਨ੍ਹੇਰਿਚ ੨੫੦
 ਨਾਇਲਖੋਰਾਸੂਰਜਾਇਕੁਚਕ੍ਰਾਵਿਅਹੋਇਅਠਖੰਡ
 ਪਵੇਫਲਫੇਦਾਕੁਕੁਸਚਾਜਿਓਵੰਟੁਪ੍ਰਕ੍ਰੇਦਾ॥ਸੁਹ
 ਏਸਾਮਰਤੋਖਜਿਓਕੁਕੁਸਚੁਵਰਤੋਵਰਤਾਰਾਹਰਿਚਿ
 ਦਓਰੀਨਗਰਵਾਂਗੁਕੁਕੁਸਚੁਪਰਗਾਟੁਪਹਾਰਾਨਦੀ
 ਪਛਵਾਮਾਣਸਾਸਿਰਤਲਵਾਇਅਅਥਿਰਤਾਰਾਧੁ
 ਅਰਧ੍ਰਿਧੁਕਾਰੋਹੋਇਤੁਲਨਪਣਹਰਿਵਸਣਹਾਰਾ
 ਮਸਾਓਨਸਿਮਰਣਿਸਕਰੇਦੀਪਕਬਾਝੁਨਮਿਏਅਧਾ
 ਗਾਲਕ੍ਰੇਨਕਾਗਾਲਿਲਿਖਿਅਚਿਤ੍ਰਾਚਿਤ੍ਰੇਸੋਹਬੀ

ਆਗਾਸ ਚੁਕੁਕੁ ਕਰਤੁ ਤੀਵੀ ਚਾਗਾ ॥ ਆਸਦੁ ਸਮਾਇ
 ਟੁਟੁ ਪਾਵੀ ਚਿਕੁਕੁ ਵਿਗਾ ਕੁਕੰਨੀ ਦੀਦੁ ਪੈ ॥ ਸਚੁ ਭੋਜ
 ਨੁ ਮੁਹਿ ਪਾਵਣਾ ਇਕੁ ਦਾਣਾ ਨ ਕੇਹੁ ਲਿਖੁ ਪੈ ॥ ਫਲਹੁਰ
 ਖੁਰਖਹੁ ਸੁਟੁ ਲਾਮੀ ਤਿਕਾਣਾ ਖਉ ਲਾਖਹੁਰ ਪੈ ॥ ਸ
 ਓਹੁ ਕਿਆ ਆਗਿ ਰਖਾਵੀ ਚਿਕੁਸਮ ਕਰੈ ॥ ਮੁਗਿ ਬਿਦ
 ਕੁਪੁ ਪੈ ॥ ਸਚੁ ਦਾ ਕੁਕੁ ਰੋਗੁ ਹੋਇ ਦੁਗੁਰ ਵੈਦ ਵੈਦ ਨਿਮ
 ਨੁ ਮੁਖੈ ॥ ਸਚੁ ਸਬੈ ਈਕੁ ਕੁਠਗੁਲਾ ਰੋਦੁ ਖਨਗੁ ਰਮੁ
 ਖਿਸੁ ਈਕੁ ਕੁਪੁ ਚੈ ਸਚੈ ਦੀਬੁ ਪੈ ॥ ਈਕੁ ਕੁਕੁ ਪਟੁ ਹਥੀ
 ਆਗਜੀ ਓਸਚੁ ਰਖਵਾਣਾ ਸਿਲਾਹ ਸੀਜੈ ਆਗੁ ਕੁਕੁ

249

水經

ਕੁੜਿ ਦੇਵਣਾ ਖਤੁ ਸਤਾ ਗਣਾ ਲਿਖਿ ਦੇਵਾਇਆ ਮਾਪੁ ॥ ੨੫੨ ॥
 ਠਗਾਇਨ ਠਗੀ ਮੇਠ ਗਣ ਹਾਰੇ ਮਾਪੁ ਠਗਾਇਆ ॥
 ॥ ਵੀਰਣਾ ਸਚੁ ਵਿਹਾਸੁ ਨਾਮਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਕੁੜੁ ਸੁਤਾ
 ਸਚੁ ਜਾਗਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਨ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਸ
 ਚੈ ਕਰੇ ਪਾਹੁ ਸਚੁ ਭੰਡਾ ਹਉ ਤੈ ਬਹਲਾਇਆ ਸਚੁ
 ਮਾਗੁ ਮਨੇਰੁ ਕੁੜੁ ਉਧੁੜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚਲਾਇਆ ॥
 ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾਰਿ ਫਉਜ ਦਾ ਵਰਾਹੁ ਚਲਾਵਣ ਜੇਗਪ
 ਠਾਇਆ ਜਗੁ ਭਵਜ ਲੁਮਿ ਮਲਿ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਗੁਰ
 ਬੋਹਿ ਬੋਹਿ ਦਹਾੜਿ ਤਗਾਇਆ ਕਾਂ ਮਕੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੇਹੁ ਫ

ਕ੍ਰਿਮੀ ਕਰੁ ਗਰਦਨਿ ਮਰਦਾਇਆ ਪਾਰਿਪਏਗੁ ਰਪੂ
ਰਾਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਛੂਣੁ ਸਾਹਿਬ ਦਾਖਾਇਕੈ ਰਣਾਮੰਦ
ਰਿਠਾ ਕ੍ਰਿਮੀ ਸੁਜਾਪੇਗਾ ਸਿਰਿ ਦੁਦੈ ਹਥੀਆ ਕੁਕਾਰਿ ਵਰੀ
ਆਮਾ ਵਰੀਆ ਮਾਸਿ ਵਾਪੇਗਾ ਰਿਸੁ ਪਛੈ ਜੋਇ ਸਤਰੀ
ਬਪਥੇਈ ਦੇਵਰੈ ਸਰਾਪੇਗਾ ਪੋਤੈ ਪੁਤ ਵਰੀਗੀਆ ਨਿਪਰ
ਵਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ਪਰਾਪੇਗਾ ਦੁਖਤੈ ਉਪਾਰਿਠਾ ਕ੍ਰਿਮੀਆ ਮ੍ਰਿਤ
ਵੇਣੈ ਸਬਦਾ ਮਠਾਪੇਗਾ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤ੍ਰਿਵਿਚਿ ਜਾਇਕੈ ਹ
ਉਮੈਆਰਿ ਮਰੈਆ ਪੁਆਪੇਗਾ ਠਾਕ੍ਰਿਮ ਰਣਾਹੈ ਸਤੀਰੇ
ਨਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਥੁ ਪੁਰਾਣੁ ਪਰਾਤਾਪੇਗਾ ਸਚਿ ਸਿਦਕਿ

ਧ

ਸਦੁਪੀਰਪਛਾਪੇ॥ ੧੫॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚਾ ਬੇਹੁਰੇ ਸਾਧਸਿ ॥ ੨੫੩ ॥
ਗੁਪਿਐ ਪਰਧਨਾ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖਵਾਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰਬੁ ਸ
ਮਰਥ ਬੰਨਾ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਕਮਾ ਵਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਦਾਨੁ ਇਸਨਨਾ ਮਿਠਾ ਬੋਲੁ ਨਿਵਿਚਲੁ ਹਬਹੁਦੇ
ਣੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰਗੀਅਨਾ ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਸੁਰਖਰੁ ਸਚੁ
ਸਬਦੁ ਵਜੈ ਨੀਸਾਨਾ ਚੰਦਨੁ ਜੈ ਨੀਜਾਇਆ ਜਗਾਮੀ
ਦਰਿਦਰਲੇ ਮਿਠਮਾਨਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਿ ਸੁਕੁ ਰਬਾਨਾ
॥ ੧੫॥ ਕੂੜੁ ਅਤੀਰੀ ਪਿਤ੍ਰੁ ਹੋ ਪੀਜਿ ਦੂਤਵ ਸਨਿ ਬੁਰਿਅ
ਰਾ ਕਾ ਅਕਰੇ ਪੁਵਿਰੇ ਪੁਨਿਤ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਧ੍ਰੁਅਤੀ ਕਾਰਾ

ਅਖਿਚੋਤਾਣੁ ਮਸਾਧਸੀਗੁਵਰਤੈ ਪਾਪੇਵਾਵਰਤਾਰਾ ਪਰ
ਧਨਪਰਨਿਵਾਪਿ ਮਾਰੁਪਰਨਾਰੀ ਸਿਓਵਡੇਵਿਕਾਰਾ ਖਲ
ਹਲੁ ਮੁਲਨਚੁਕਈਰਾਜਤੰਤੁਜਮਤੰਤੁਕਰਾਰਾ ਦੁਹੀਸਰਾ
ਈਜਰਦਰੁਜਮਣਮਰਣਨਰਕਿਅਵਤਾਰਾ ਮਰਹਿਫ
ਲੋਹੇਵਨਿਅੰਗੀਆਰਾ ੧੬ ਸਚੁਸਪੁਰਣਨਿਰਮਲਾ
ਤਿਸੁਵਿਚਿਕੁਨੁਨਰਲਦਾਰਾਈ ਮਖੀਕਤੁਨਸੀਜਕੋਤਿ
ਣਮਓਖਾਦਿਨੁਰੋਇਵਿਹਾਈ ਭੋਜਨਾਮਦਿਰਿਅੰਖਾਜਿ
ਉਹੋਇਦੁਖਧਾਫੇਰਿਕਦਾਈ ਗੁੰਈ ਅਦਿਰਿਚਿਣਗਦੰ
ਗਿਵਹਿਭਸਮਤਿਕਰੈਦੁਖਦਾਈ ਕਾਂਜੀਦੁਖੁਕੁਸੁਪੁਰੇ

ਇਫਿਟੈਸਾਦਹੁਵੰਨਾਹੁਜਾਈਅਹੁਰਚੁਖਕੁਰਖਿਅ ॥ ੨੫੪ ॥
 ਪਾਤਿਸਾਹਾਂਮਾਰੈਸਹਮਾਈਸਚਿਅਦਰਿਕਿਉਕੁੜਸ
 ਮਾਈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਆਲਿਪਤੁਹੈਕੁੜਹੁਏਪੁ
 ਨਲਗੈਭਾਈਰੰਦਨਸਪੀਵੇਕੁਆਚਕੈਨਾਦਿਸੁਨਵਾਸੁ
 ਪਟਾਈਪਾਰਸੁਅਦਰਿਪਬਰਾਂਅਸਟਧਾਤੁਮਿਲਿਵਿ
 ਗਨਿਨਜਾਈਗੰਗਸੀਗੰਅਪਾਵਿਤ੍ਰਜਲੁਕਾਰਿਨਸਕੈ
 ਅਪਿਪਾਵਿਤ੍ਰਮਿਲਾਈਸਾਇਰਾਂਗੰਨਲਾਗਈਮੇਰੁ
 ਸੁਮੇਰੁਨਵਾਉਰੁਲਾਈਬਾਣੁਨਪੁਰਿਅਸਮਾਇਜਾਇ
 ਵਹੈਦਕੁਪਿਛੈਪਛੁਤਾਈਭਕੁਕਿਕੁੜਕੁੜਕੋਹੋਇਜਾ

ਈ॥੧੮॥ਸਚਸਚਾਦਾਮਾਣਹੋਭੂ : ਕ੍ਰਿਕ੍ਰੁਕ੍ਰੁਵੀਮਣੀਮਨੁ
 ਰੀ॥ਕ੍ਰੁਕ੍ਰੁਕ੍ਰੁਕ੍ਰੁਪਾਇਹੋਸਚੁਸਚਾਦੀਗੁਰਮਤੇਪੂਰੀ॥ਕ੍ਰੁ
 ਕ੍ਰੁਕ੍ਰੁਕ੍ਰੁਜੇਰਹੋਸਾਚਿਸਤਾਣੀਗਰਥਗਰੁਰੀ॥ਕ੍ਰੁਕ੍ਰੁਨਦਰ
 ਗਰਮਨੀਐਸਚੁਸਚਾਦਾਸਦਾਹਜੂਰੀ॥ਸੁਕਰਾਨਾਹੋ
 ਸਚਪਾਰਿਕ੍ਰੁਕ੍ਰੁਕ੍ਰੁਫਰਪਾਰਿਨਾਸਬੂਰੀ॥ਹਸਤਚਾਲਹੋ
 ਸਚਦੀਕ੍ਰੁਕ੍ਰੁਕ੍ਰੁਦੀਗੀਚਾਲਕੁਛੇਰੀ॥ਮੁਠੀਪਾਨਡੀਕਾਰ
 ਸਣੁ॥ਜਿਉਮਾਣਿਨਤੁਲਿਲਾਕਸਤੂਰੀ॥ਬੀਜੋਵਿਸੁਨਖਾਵੇਚੁਰੀ
 ॥੧੯॥ਸਚਸੁਭਾਉਮਜੀਠਦਾਸਹੋਅਵਟਣੁਰੰਗੁਚਕ੍ਰਾਏ
 ॥ਸਣੁਜਿਉਕ੍ਰੁਕ੍ਰੁਸੁਭਾਉਹੋਖਲਕਦਾਇਵਟਾਇਬਕਾਏ॥

॥ ਚੰਨਣੁ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰਿ ਅਫਲੁ ਸਫਲੁ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ੨੫੫

ਵਸਾਏ ॥ ਵਡਾ ਵਿਕਾਰੀ ਵਾਂਸੁ ਹੋਹੁ ਉਮੈ ਜਲੈ ਗਵਾਂਢੁ ਲ
ਜਾਏ ॥ ਜਾਣੁ ਮਾਮਿ ਉਰਸੁ ਕਾਲੁ ਕੂਟੁ ਖਾਧੈ ਮਰੈ ਮੁਏ ਜੀ
ਵਾਏ ॥ ਵਰਗੁ ਹਸਚੁ ਕਬੂਲੁ ਹੋਵੁ ਕੂਟੁ ਦਰਗਹੀ ਮਲੈ
ਸਜਾਏ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਤੇਹਾ ਖਾਏ ॥

॥ ੨੧ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਤੀਹ ॥ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ

॥ ॥ ਸਾਇਰ ਵਿਚੁ ਨਿਕਲੈ ਕਾਲੁ ਕੂਟੁ ਤੈਅ ਮਿਤਵਾ
ਣੀ ॥ ਉਤਖਾਧੈ ਮਰਿ ਮੁਕੀ ਅੰਉਤਖਾਧੈ ਹੋਇ ਅਮਰੁ ਪਰ
ਣੀ ॥ ਵਿੰਸਦੁ ਸੈ ਮਹਿ ਸੱਪ ਦੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰਗਰਿ ਅਮਿ ਅਰ

ਸੁਜਾਣੀ। ਕਾਠੀ ਨਭਾਵੈ ਬੋਲਿ ਮਕੋਇ ਲੋਬੋਲੀ ਸਭਨਾ
ਭਾਣੀ। ਬੁਰਬੋਲਾਨ ਸੁਖਾਵਈ ਮਿਠਬੋਲਾ ਜਾਰਿ ਮਿਤੁ ਦਿ
ਭਾਣੀ। ਬੁਰਾਭਲਾ ਸੋ ਸਾਗਰਿ ਚਪਰਭੀ ਪਕਾਰਿ ਕਾਰਨਿ
ਸਾਣੀ। ਗੁਣਾ ਅਵਗੁਣ ਗਾਤਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ। ਸੁਸ਼ੁਹ
ਸੁਸ਼ੁਨਿਤਿ ਨਿਲੋਅ ਅਨੇ ਪੁਪੁਸ਼ੁਨ ਸੁਸ਼ੋ। ਚਕਵੀ ਸੁ
ਰਜਹੇ ਤੁਹੇ ਕੀਤੁ ਮਿਲੈ। ਵਿਰਤੰਤੁ ਸੁਬੁਝੈ। ਗਾਤਿ ਅਨੇ ਰਾਪ
ਖੀ। ਆਚਕਵੀ ਚਿਤੁ ਅਨੇ ਰਿਨਰਝੈ। ਬੀਬਾ ਅਦਾਰਿ ਪਤ
ਬੀਬਾ ਦੇਖਿ ਭਰਤਾ ਨਾਇ ਸੁਜਾਣਿ ਸਮਝੈ। ਦੇਖਿ ਪਛਾਵਾਂ
ਪਵੈ ਬੁਹਿ ਰੂਬਿ ਮਰੈ ਸੀਹੁ ਲੋਇ ਨ ਲੁਝੈ। ਬੋਜੀ ਬੋਜੇ ਬੋ

ਜਲੇਵਾਦੀਵਾਦਕਰੈਵਕੁਖੁਐਗੋਰਜੁਹਾਈਹਸਤਿਨਦ
 ਐ॥੨॥ਸਾਵਣਵਾਣਿਹਰੀਅਵਲੇਵੁਠੇਸੁਕੈਅਕੁਜਵਾਹਾ
 ॥ਚੇਤਿਵਣਾਸਪਾਤਿਮਉਲੀਐਅਪਤੁਕਰੀਰੁਨਕਰੈਓ
 ਸਹਾਸੁਫਲਾਟਲੀਦੋਬਿਰਖਸਕੁਸਿਮਲੁਅਫਲਰ
 ਤੇਅਵਿਸਾਹਾਚੀਨਣਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਵਾਂਸਿਨਿਵਾਸ
 ਨਉਭੇਸਾਹਾਸੀਖਸਮੁੰਦਹੁਸੱਖਣਾਦੁਖਆਰਾਏਏ
 ਧਾਹਾਬਗੁਲਸਮਾਧਿਗੀਗਾਦਿਚਿਝੀਗੋਚੁਣਿਚੁਣਿ
 ਧਾਇਭਿਛੁਹਾਸਾਥਾਵਿਛੁਨੇਮਿਲਦਾਟਹਾ॥੩॥ਅ
 ਪਿਤੁਲਾਸਕੁਜਗੁਭਲਾਭਲਾਭਲਾਸਕੁਨਕਰਿਦੇਖੇ॥

੨੫੬

ਪਿਥੁਰੰਸਤੁਜਗੁਬੁਰਾਸਤਕੋਬੁਰਾਬੁਰੇਦੇਲੇਖੋ॥੧੨॥
ਸਨੁਸਹਾਈਪਾਤੁਵਾਂਤਾਇਭਗਤਿਕਰਤੂਤਿਵਿਸੇਖੋ॥
ਦੇਰਭਾਉਚਿਤਕੋਰਵਾਂਗਣਤੀਗਣਨਿਅੰਦਰਿਕਾਏ
ਖੋ॥ਭਲਾਬੁਰਾਪਰਵੰਨਿਆਭਾਲਣਗਏਨਦਿਸਰਿ
ਸਰੇਖੋ॥ਬੁਰਾਨਕੋਇਜੁਧਿਸਟਰੇਦੁਰਜੇਧਨਕੋਭਲਾਨ
ਭੇਖੋ॥ਕਰਵੇਹੋਇਸੁਟੇਟੀਰੇਖੋ॥ਠਾਸੂਰਜਪਾਰਿਅ
ਵਤਾਰਲੈਧਰਮੁਵੀਚਾਰਣਿਜਾਇਬਰਿਠਾਮੂਕਤਿ
ਇਕਾਨਾਉਦਾਇਧਰਮਗਾਇਜਮਦੇਖਿਸਾਰਿਠਾਧਰ
ਮੀਡਿਠਾਧਰਮਗਾਇਪਾਪੁਕਮਾਇਪਾਪੀਜਮੂਡਿਠਾ॥

॥ ਪਾਪੀਨੋ ਪਛੁਤਾਇ ਦਾਧਰਮੀ ਨਾ ਲਿਬੁ ਲੋਦਾ ਮਿਠ ॥ ੨੫੭ ॥
 ॥ ਵੇਰੀ ਦੇਖਨ ਵੇਰ ਭਾਇ ਮਿਤੁ ਭਾਇ ਕਾਰਿ ਦੇਖ ਨਿਭਾਇ ॥
 ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗਾਵੈ ਚਿਪੁ ਨ ਪਾਪ ਦਰਸਰਾਪ ਜਾਣੁ ਨਿਅ
 ਭਿਰਿ ਠਾ ॥ ਦਰਪਾਇ ਰੂਪਾ ਨਿਵੇਹੀ ਪਿਠਾ ॥ ਪਾਪਾ ਨਿਭਾਇ ਕ
 ਰਿ ਨਿਰਮਲ ਆਰਸੀ ਸਭਾ ਸੁਧ ਸਤੁ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ਗੋਰ ॥
 ਗੋਰੋ ਦੇਸੰਦਾ ਕਾਲਾ ਕਾਲੇ ਵੰਨੁ ਵਿਸੇਖੈ ॥ ਹਸਿ ਹਸਿ
 ਦੇਖੈ ਹਸਤ ਮੁਖੁ ਰੋਦਾ ਰੋਵਣੁ ਹਾਰੁ ਲੇਖੈ ॥ ਲੇਖੁ ਨ ਲ
 ਗੈ ਆਰਸੀ ਛਿਅ ਦਰਸਨਾ ਦੇਸੰਨਿ ਬਹੁ ਭੇਖੈ ॥ ਦੁਰ
 ਮਾਤਿ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਭੈ ਵੇਰਾ ਵਿਰੋਧੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਫਲੇਖੈ ॥ ਗੁਰਮ

ਤਿਨਿਗਮਲੁਨਿਗਮਲੁਸਮਦਰਸੀਸਮਦਰਸਸਰੇਖੇ॥
ਭਲਾਬੁਰਾਹੋਇਰੂਪਨਰੇਖੇ॥ ੬॥ ਇਕਤੁਸੂਰਜਿਮਾਥਦੇ
ਰਾਤਿਅਨ੍ਹੇਰੀਚਮਕਾਨਿਤਾਰੇ॥ ਸਾਹਸਵਨਿਪਾਰਿਮਾਪਣੇ
ਚੋਰਫਿਰਨਿਪਰਮੁਹਣੇ॥ ਹਾਰੇ॥ ਜਾਗਨਿਦਿਰਲੇਪਾਹਰੁ
ਰੂਆਇਨਹੁਸੀਆਗਬਿਦਾਰੇ॥ ਜਾਗਿਜਗਾਇਨਜੁ
ਤਿਆਸਾਹਫੜਦੇਚੋਰਚਗਾਰੇ॥ ਜਾਗਦਿਆਪਰੁਰ
ਖਿਆਸੁਤੇਪਰਮੁਸਨਿਦੇਚਾਰੇ॥ ਸਾਹਆਏਪਰੁਮਾ
ਪਣੇਚੋਰਚਾਰਲੋਗਾਰਦਾਨਿਆਰੇ॥ ਭਲੇਬੁਰੇਦਰਤਨਿ
ਸੋਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਅਉਲੇਅਬਬਸਿਤਰੁਤਿਆਉਕੀਅੰਕੁ

ਸੁਫੁਲੀਤਾਰਿਆਮੀਬਿਨਲਰੀਖਖੜੀਅੰਕਿਨਲਰੀ ੨੫੮
 ਅੰਬੁਅਫਰਿਆਕਾਣੀਕੋਇਲਾਅੰਬਵਣਾਅਕਿਤਿਰੂਰਿ
 ਤੁਮਿਤਾਲਾਹਰਿਆਮਨੁਪੰਖੇਹੁਬਿਰਖਭੇਦੁਸੀਗਸੁਭਾਉਸੇ
 ਈਫਲੁਧਾਰਿਆਗੁਰਮਤਿ ਰੂਰਦਾਸਾਧਸੀਗਿਦੁਰਮਤਿ
 ਸੀਰੀਅਸਾਧਨਧਾਰਿਆਭੁਗਤਿਵਛਲੁਭੀਆਖੀਐਪ
 ਤਿਤਉਧਾਰਣੁਪਾਤਿਤਉਧਾਰਿਆਜੋਰਿਸੁਭਾਣਸੇਈਤਰਿ
 ਆਮਾਜੇਕਰਿਉਧਰੀਪੁਤਨਾਵਿਹੁਪੀਅਲਾਣੁਕੀਮੁਨਚੀ
 ਗਾਗਨਿਕਾਉਧਰੀਆਖੀਐਪਰਧਾਰਿਜਾਇਲਾਈਐ
 ਪਗਾਬਾਲਮੀਕੁਨਿਸਤਾਰਿਆਮਾਰੇਵਾਟਨਹੋਇਨਿਸ

ਗਾਥਾ ਬਾਧਿ ਕਉ ਧਰੈ ਆਖੀ ਅਨਿਫਾਹੀ ਪਾਇ ਨ ਫੜੀ ਅੰਟੰਗਾ ।
 ਅਜੇ ਕਸਾਈ ਉਧਾਰਿ ਆਜੀ ਅੰਘਾਇ ਨ ਖਾਏ ਭੰਗਾ ਪਾਰਿ ਉ
 ਤਾਰੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸੁਇ ਨ ਲੋਹਨਾ ਹੀ ਇਕਰੰਗਾ ਇਤੁ ਰੁਰਦਾ ਸੈ
 ਰਹਣੁ ਕੁਢਿ ਗਾਥਾ ਦੀਪੇ ਖਜੂ ਰੀਜੀ ਦੀ ਅੰਦਰ ਖਿਖਾਰੀ
 ਸੁਰੁ ਉਨਕੋਈ ਉਸੁ ਖਿਪਾਇ ਆਨ ਮਾਰੀ ਅੰਉਸੁ ਰਹਨ ਚੰ
 ਗਾਰੇਈ ਜੇ ਸੰਪਖਾਧਾ ਉਥਰੈ ਸੰਪਨ ਫੜੀ ਅੰਮਰਿਗਿਰੀ
 ਈਸੁ ਦੁਹਾਇ ਦੁਹੰਦਾ ਨਿਕਲੇ ਵਿਦੁਤੁ ਲਹੇ ਬੁਥੀ ਮਰੈ ਕੁਲੇਈ
 ਪਾਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਆਖੀ ਅੰਉ ਵਿਰਤੀ ਹਾਣੁ ਜਾਣੁ ਜਾਣੇਈ
 ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਹੈ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦਰਗਹ ਲਹੇ ਨ ਚੋਈ

॥ ਅੰਤਿ ਕਾਮਾਂ ਨਹੋ ਹੋਇ ਸਬੋਈ ॥ ੧੦ ॥ ਬੋਮ ਕਥੂਰੀ ਵਾਸੁ ਜੇ
 ਓ ਕੰਚ ਨੁ ਠੋਹੁ ਨਹੀ ਇਕਵੇਨਾ ਫਟ ਕੁਨਹੀ ਰੇਤੁ ਠੀਹੋ ਸਮ
 ਸਰਨ ਕੀਨ ਵਕੀ ਐ ਗੀਨਾ ਤੁਲਿਨ ਰਤੁ ਨ ਰਤੁ ਕਾਮੁ ਠੀ
 ਨ ਕੋਚਾ ਵੇਕਾ ਵੇਪੀਨਾ ਦੁਰਮਾਤਿ ਪੁਮਿ ਨ ਵਾਣੀ ਐ ਗੁਰਮਾਤਿ
 ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਬੋਹਿ ਬੁਥੀਨਾ ਨਿਦਾਹੋ ਵੇ ਬੁਰੇ ਦੀ ਜੇ ਜੇ ਕਾਰ ਕੁਲੇ ਪ
 ਨੁਪੀਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਣੀ ਐ ਮਨੁ ਮੁਖ ਸਚੁ ਰਹੈ ਪ
 ਰਛੀਨਾ ਕੀ ਮਨਾ ਆਵੇ ਭਾਂਡਾ ਭੀਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕਵੇਚ ਨਿਹਈ
 ਆਪਾ ਕੀ ਇਕ ਸਦਾ ਗਨਿ ਸਿਲਾ ਸਿਜੇ ਆਰਣਾ ਵੇਚਿ ਰਿਪੁ
 ਓ ਬਚਾ ਓ ਕਰਿ ਦੁਇ ਦਲ ਨਿਤ ਓ ਠਿਕ ਰਵੇ ਦੋ ਆਪਾਇ

੨੫੯

ਲੋਹੇਇਨੰਗਾਸਣਾਬਖਤਰਵਾਲਾਨਵਾਨਿਰੋਆਕਰਨਿਗੁ
 ਮਾਨਕਮਾਨਥਾਰਖਾਨਜਰਾਦੀਬਹੁਤਬਖੋਆਜਗਾਵੀਰ
 ਸਾਧਾਮਸਾਧਸਿੰਗਸਿੰਗਸੁਭਾਇਜਾਇਫਲੁਭੋਆਕਰਮ
 ਸੁਧਰਮਾਮਧਰਮਕਰਿਸੁਖਦੁਖਮਦਿਰਿਮਾਇਪਰੋਆ
 ਭਲੇਬੁਰੇਜਸੁਮਪਜਸੁਹੋਆ੧੨੩੪੫੬੭੮੯੧੦
 ਧਰਮੁਅਰਥੁਸੁਗਰਥੁਸਾਧੁਸੀਰੀਆਵੈਕਾਮਕਰੋਧੁਮਸ
 ਧਸੀਰੀਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਮਦਾਵੈਦਾਕ੍ਰਿਤੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰ
 ਮਕਰਿਬੁਰਾਭੁਲਾਹੋਇਨਉਧਰਾਵੈਗੋਰਸੁਗਾਈਖਾਇਖ
 ਦੁਇਕੁਇਕੁਜਟਦੀਵੰਗੁਵਧਾਵੈਦੁਧਿਪੀਤੋਵਿਹੁਦੋਇ

ਸੰਪੁਨਤਿਜਤਿਬਹਲੇਬਚੇਖਾਵੈ॥ਸੀਗਸੁਭਾਉਅਸ ०੨੬੦
ਧੁਸਾਧੁਪਾਪਪੁਨਿਦੁਖਸੁਖਫਲੁਪਾਵੈ॥ਪਰਉਪਕਾਰ
ਵਿਕਾਰੁਕਮਾਵੈ॥੧੩॥ਚੰਨਦੁਬਿਰਖੁਸੁਖਾਸੁਹੈਚੰਨਦੁ
ਕਰਦਾਬਿਰਖਸੁਖਾਉ॥ਖਹਦੇਵਾਂਸਹੁਮੰਗਿਧੁੰਖਿਆ
ਪਿਜਲੈਪਰਦਾਰੁਜਲਾਉ॥ਮੁਲਹਾਨਿਵੈਪੀਖੇਰੁਮਾਂਛਾ
ਜੈਆਪਿਕੁਟਿਬਫਹਾਉ॥ਅਸਰਧਾਤੁਹੋਇਪਰਬਤਹੁ
ਪਾਰਸੁਕਰਿਕੰਚਨੁਦਿਖਲਾਉ॥ਗਾਇਕਾਵਾਡੈਜਾਇਕੈ
ਹੋਹੁਨਿਰੋਗੀਪਾਪਕਮਾਉ॥ਦੁਖੀਉਆਵਨਿਵੈਦੁਖਿ
ਦਾਰੂਦੇਵੋਰੋਹੁਮਿਟਾਉ॥ਭੁਲਾਬੁਰਾਦੁਇਸੀਗਿਸੁਭਾ

ਏ॥੧੪॥ ਭੁਲਾਸੁਭਾਭਿਮਜੀਠਵਾਸਹੇਅਵੱਟਟੁਰੀਗੁਚਰੁ॥
 ਏ॥ਗੀਨਕੋਲੂਪੀੜੀਐਟੱਟਰਿਪਾਇਆਮਿਠਸੁਵਧਾਏ॥
 ॥ਤੁੰਮੇਅਮਿਮੁਰਸਿਜੀਐਕਓਕੁੰਤਣਦੀਬਾਇਨਜਾਏ॥
 ॥ਅਵਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣਕਰੇਭੁਲਾਨਾਅਵਗੁਣਾਚਿਤਵਸਾ
 ਏ॥ਗੁਣਕੀਤੇਅਵਗੁਣਕਰੇਬੁਰਾਨਮਨਅਦਿਰਿਗੁਣ
 ਪਾਏ॥ਜੇਬੀਜੇਸੋਈਫਲੁਖਾਏ॥੧੫॥ਪਾਣੀਪਥਰ
 ਠੀਕਾਜਿਓਭੁਲਾਬੁਰਾਪਰਕਿਰਤਿਸੁਭਾਏ॥ਵੇਰੁਨਟਿਕ
 ਦਾਭਠੇਚਿਰਿਹੋਤੁਨਟਿਕੋਬੁਰੇਮਨਾਏ॥ਭੁਲਾਨਹੇਰੁਵਿਸਾ॥
 ਰਦਾਬੁਰਾਨਵੇਰਮਨਹੁਵਿਸਰਾਏ॥ਅਸਨਪੁਜੇਦੁਹਾਦੀ॥ ੨੬

ਦੁਹਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਅਮਿਤਿਲਖਾਏ॥ ਗੁਣਿਅਹੁਬੁਰਾਨਹੇ ੨੬੧
 ਵਈਬੁਰਿਅਹੁਭਲਾਨਭਲਾਏ॥ ਵਿਰਤੀਹਾਣੁਵਖਾਣਿ
 ਅੰਸਈਸਿਆਣੀਸਿਖਸੁਣਏ॥ ਪਰਉਪਕਾਰਵਿਕਾਰੁ
 ਕਮਾਏ॥ ੧੬॥ ਵਿਰਤੀਹਾਣੁਵਖਾਣਿਅਭਲੇਬੁਰੇਦੀਸੁ
 ਣੀਕਹਾਣੀ॥ ਭਲਾਬੁਰਾਦੁਇਚਲੇਗਾਹਿਉਸਥੇਤੋਸਾਉ
 ਸਥੇਪਾਣੀ॥ ਤੋਸਾਅਰੇਗਖਿਆਭਲੇਭਲਾਈਅੰਦਰਿ
 ਆਣੀ॥ ਬੁਰਾਬੁਰਾਈਕਰਿਗਾਇਆਅਥੀਕਾਦਿਨਰਿ
 ਤੋਪਾਣੀ॥ ਭਲਾਭਲਾਈਅਹੁਸਿੰਝਿਬੁਰੇਬੁਰਾਈਅਹੁ ॥ ਆ
 ਵੇਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ ਸੰਚਾਸਾਹਿਬੁਨਿਆਉਸਦੁਜੀਅੰਜੋਣੇ

ਈਜਾਣੀ। ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰ ਨੇ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥ ੧੧ ॥ ਭਾਣਾ ਬੁ
 ਰਾਸੈ ਸਾਗਰਿ ਚਿਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰਾਮਰਣਾ ਕਾਦ
 ਟਤੈ ਰਾਮਚੰਦਰਾਗੀ ਮਹਾ ਬਲੀਲਾ ਤ੍ਰਿਕਾਰਣੁ ਕਰਣਾ ਜਤ
 ਜਰਵਾਣਾ ਦੁਸਿ ਕਰਿ ਅਤਿ ਅਧਰਮੁ ਰਵਣਿ ਮਨਿ ਪਰਣਾਗ
 ਮਚੰਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਪੁਰਖੁ ਧਰਮਹੁ ਸਾਇਰ ਪਥਰਤਰਣਾ ਬੁ
 ਰਿਆਈ ਅਹੁਰਾਵਣਗਾਇਆ ਕਾਲਾ ਕਿਟਾ ਪਰਤਿ ਅਹ
 ਰਣਾਗਾਮਾਇਣ ਜਾਗੀ ਜਾਗੀ ਅਟਲੁ ਸੇਊ ਧਰੇ ਜੋ ਆਇ ਸ
 ਰਣਾ ਜਸ ਅਪਜਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰੂਰ ਰੁਰਣਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜੋਇਨ
 ਲੀਕਾ ਵਡਾਗਾ ਰੂਖਾਰ ਸਮੁਦਿ ਜਿਵੇ ਹੀਖਾਈ ਲਖ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋ

ਤੇ ਸਵਾਲ ਖੁਕੀ ਭਕਰਨੁ ਮਾਹਿਰਾ ਵਟੁ ਭਾਈ ਪਵਟੁ ਬਹਾਰੀ ॥ ੨੬੨ ॥
 ਦੇਇ ਨਿਤਾਇੰਦੁ ਭਰੇ ਪਾਣੀ ਵਰਿਆਈ ਬੈਸਿਤੁ ਰਾਸੇਈਅ
 ਸੂਰਜ ਚੰਦਰ ਗਾਗਰੀ ਪਾਈ ਬਹੁ ਖੁਹਟਿ ਚਤੁਰੀ ਗਵਲ
 ਦੇ ਸਨਵੇ ਸਨਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ਮਾਹਾ ਦੇਵ ਦੀ ਸੇਵਕਾਰਿ ਦੇਵ
 ਦਾਨ ਵਰਹ ਦੇ ਸਰਣਾਈ ਅਪਜ ਸੁਲੇ ਦੁਰ ਮਾਤਿ ਗੁਰਾਈ
 ॥ ੧੯ ॥ ਗਾਮ ਚੰਦਕਾਰਨੁ ਕਰਨੁ ਵਸਿਹੇ ਮਾ ਦੇਹਿ ਧਾਰੀਅ
 ਨਿਮਤੇਈ ਮਾਗੀ ਮਾ ਲੇਵਟਿ ਵਾਸੁ ਵਡੀਈ ਚਾਰੀ ਪਰਸ
 ਰਾਮ ਦਾ ਬਲ ਹਰੇ ਦੀ ਨਦਾਇਆ ਲੁਗਰ ਬਪਰਹਾਰੀ ਸੀਤ
 ਠਾਖਾ ਮਨੁ ਸੇਵਕਾਰਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ਰਾਮਾਇਣ

ਵਰਤਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜ ਕਾਰਿ ਸਿਸਟਿਉ ਧਾਰੀ ॥ ਮਰਣੁ ਮੁਣ
ਸਾਂਸ ਚੁਹੈ ਸਾਧ ਸੀਰਾ ਤਿਸਿ ਲਿਪੈ ਜਸਦਾਰੀ ॥ ਭੁਲਿਆਈ
ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ੩੧ ॥

॥ ਇਕਤੀਹ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਪਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਲੈਭੈ ਦ੍ਰਿਚਿ ਵਰਤੈ ॥ ਹੋਇ ਇਆ
ਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਹੋਇ ॥ ਭਾਇਓ ਗਤਿ ਦ੍ਰਿਚਿ ਖਰਸਿ
ਆਣਾ ਗੁਰਸਿਖੈ ਸੁਣਿ ਮਨੈ ਸਮਝੁ ॥ ਆਣਮ ਹੋਤਿ ਦ੍ਰਿਚਿ ਰ
ਹੈ ਨਿਆਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖੁ ॥ ਪੁਜਵਾਪੈ ਰੀਪੈ ਰਹਰਾ ਸਿਲੁ
ਭਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਮਨਹੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਰੈ ॥ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿ ਜੁਗਤਿ ਮਿ

ਮਾਣਾਗੁਰਸਿਖਮਿਠਬੋਲਣਾਨਿਵਰਲਣਾਗੁਰਸਿਖ ੨੬੨
 ਪਰਵਾਣਾਘਾਲਿਖਾਇਗੁਰਸਿਖਮਿਠਿਖਾਣਾ॥੧॥ਦਿ
 ਸਟਿਵਰਸਾਲਿਵਸਾਵਧਾਨਸਬਦੁਸੁਗਤਿਚੇਤੀਨੁਸਿਆਣਾ
 ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁਦਿਕੁਮਨਬਰਕਰਮਕਰੈਮੇਲਣਾ
 ॥ਗੁਰਸਿਖਬੋਲੁਬੋਲਣਾਬੋਲੁਸਉਣਾਬੋਲੁਖਾਣਾਪਰ
 ਤਨਪਰਤਨਪਰਹਰੈਪਰਨੀਵਾਸੁਟਿਮਨਿਸਰਮਾਣਾਗੁ
 ਰਮੁਰਤਿਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸਮਸਰਿਪਰਵ
 ਣਾਇਕਮਨਿਇਕੁਮਰਾਧਣਾਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਭਵੈਭ
 ਣਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੇਗਾਇਨਿਤਾਣਾ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁ

ਨਾਦਿਸਈਹੋਦੀਅਖੀਅੰਨਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਵਿਹੁਇ
 ਅਹੋਦੀਕਰੀਲੰਜਾਦੁਖਰੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਨਗਾਵ
 ਈਹੋਦੀਜੀਭੈਗੁਗਾਗੋਈਚਰਣਕਵਲਦੀਵਾਸੁਵਿਣਨ
 ਕਟਾਹੋਦੇਨਕਅਛੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸਮਸਿਨਸਕਈਹੋਦੀਕ
 ਨੀਥੋਲਾਹੋਈਗੁਰਮਤਿਚਿਤਿਨਵਸਈਸੋਮਤਿਹੀਣਨ
 ਲਹਿਦਾਢੋਈਗੁਰਖਨਾਲਿਨਕੋਇਸਥੋਈ॥੩॥ਪੁਪੁ
 ਸੁਸੁਨਸੁਸੁਈਵਸਦੀਛਡਿਰਹੋਓਜਾੜੀਘੋਲਪੜੀਈ
 ਨਾਪੜੈਚੁਹੇਖਾਇਓਰੋਹੇਹਾੜੀਵਾਸੁਨਾਮਾਵੈਵਾਂਸੋਨਹਓ
 ਮੇਅਗਿਨਚੰਨਣਵਾੜੀਸੰਖੁਸਮੁੰਦਹੁਸਖਣਗੁਰਮ

ਤਿਹੀਣਾਦੇਹਿਵਿਗਾੜੀ॥ਸਿਮਲਾਬਿਰਖੁਨਸਫਲੁਹੋਇਅ ॥੨੬੪॥
 ਪੁਗਵਾਏਵਡਾਅਨਾੜੀ॥ਮੂਰਖਫਕਾੜੀਪਵੈਰਿਹਾੜੀ॥੪॥
 ॥ਅਨੈਅਗੋਆਹਸੀਨਾਈਧਰਿਨਵਧਾਈਪਾਵੈ॥ਬੋਲੈ
 ਅਗੋਗਾਵੀਐਸੁੰਮਨਰੂਮਕਵਾਇਪੈਨਵੈ॥ਪੁਛੈਮਸਲ
 ਤਿਹੀਗਾਅਹੁਵਿਗਾੜੈਕਮੁਜਬਾਬੁਨਆਵੈ॥ਫੁਲਵਡੀਵ
 ਤਿਹੀਗਾਗੁਣਮਾਣੀਨੋਨਇਨਾਮੁਦਿਵਾਵੈ॥ਧੂਲੇਨਾਲਿ
 ਵੀਆਹੀਐਕਿਵਗਾਲਿਮਿਲਿਕਾਮਾਇਗਾਲਿਲਾਵੈ॥
 ਸਭਨਚਾਲਿਸੁਹਾਵਣੀਲਿਗਾੜਕਰੇਲਖਾਉਲੀਗਾਵੈ॥
 ॥ਫੁਲਕੈਨਮੂਰਖਆਪੁਲਖਾਵੈ॥੫॥ਪਥਰਮੁਲਿਨਾਭਿ

ਜਈਸਉਦਾਰਿਆਂਜਲਾਮਦਿਰਿਵਸੈ॥ਪਥਰੁਖੇਤੁਨਜੀ
ਮਈਚਾਰਿਮਹੀਨੇਇੰਦਵਸੈ॥ਪਥਰਿਚਨਦੁਰਗਕੀਏ
ਚੰਨਣਵਾਂਗੀਨਪਥਰੁਪਸੈ॥ਸਿਲਵਟੈਨਿਤਪੀਸਦੇਰ
ਸਕਸਜਾਣੈਵਾਸੁਨਰੰਸੈ॥ਚਕੀਫਿਰੈਸਹੀਸਵਾਰਖਾਇਨ
ਪੀਐਭੁਖਨਤੁਸੈ॥ਪਥਰੁਪਕੈਵਰਤਣਹੇਠਿਉਤੈਤੋਇ
ਪੜਾਵਿਣਸੈ॥ਮੁਰਖਸੁਗਤਿਨਜਸਾਪਜਸੈ॥ਦੁਪਾਗ
ਸਪੰਥੁਰਸੀਗੁਹੈਪਾਰਸਪਗਸਿਨਕੀਚਨੁਹੋਵੈ॥ਹੀਰੇਮਾ
ਣਕਪਥਰੁਪਥਰੁਕੋਇਨਹਾਰਿਪਰੋਵੈ॥ਹੁਟਿਜਵਾਹਰੁ
ਤੇਲੀਐਮੁਲਿਨਤੁਲਿਵਿਕਾਇਸਸੇਵੈ॥ਪਥਰੁਅੰਦ

ਰਿਅਸਰਧਾਤੁਪਾਰਸੁਪਰਸਿਸੁੰਦ੍ਰਿਨੁਅਲੋਧੈਪਥਰੁਫ ੨੬੫
 ਰਕਸ਼ਕਣਾਬਹੁਰੀਗੀਹੋਇਰੀਗੁਨਗੋਧੈਪਥਰਵਾਸੁ
 ਨਸਾਓਹੈਮਨਕਠੋਰੁਹੋਇਆਪੁਦ੍ਰਿਗੋਧੈਕਾਰਿਮੂਰਖਾ
 ਈਮੂਰਖੁਰੋਧੈ॥੧॥ਜਿਉਮਾਣਿਕਾਲੇਸਪਾਸਿਰਸਾਰਨ
 ਜਾਣੈਦਿਸੁਭਰਿਅਾਜਾਣਕਬੂਰੀਮਰਗਤਨਿਧੁਕਾਸਿ
 ਫੁਦਾਣਿਰੋਅਫਰਿਅਾਜਿਉਕਾਰਿਮੋਤੀਸਿਪਾਦ੍ਰਿਚਮਰ
 ਖੁਨਜਾਣੈਅਦਾਰਿਧਰਿਅਾਜਿਉਗਾਂਈਬਣਿਚਿਦੁਕੁ
 ਦਧਨਪੀਅੇਲੋਹੂਜਰਿਅਾਬਹੁਲਤਗਣਿਨਾਸਿਖਿਓ
 ਤੀਰਥਨਾਇਨਪਥਰੁਤਰਿਅਾਨਾਲਿਸਿਅਾਣੇਭੁਲੀਭਿ

ਖਮੁਰਖਿਰਾਜਹੁਕਾਜੁਨਸਰਿਆਮੇਖੀਹੋਇਦਿਗਾਏਖਰਿ
 ਅੰਮ ॥ ਯਾਕੋਟਨੁਚੋਟਨੁਕੁਤਿਆਕੁਤੇਹਲਕਤੇਮਨਸੁਗਾ
 ਏਯਾਠੀਚਤਤਕੋਇਲਾਕਾਲਾਕਾਰਕੋਹਬੁਜਲਾਏਯਾਜਿਉਚ
 ਕਚੁਧਰਸਪਦੀਅੰਨਕੋਕੀਕਾਰਿਦਿਖਲਾਏਯਾਜਾਣੁਰਸਭਿ
 ਲੀਦੇਹਾਵਿਚਿਦਨੀਪੀਕੁਰਖੀਸਰਮਾਏਯਾਇਸਿਕਪੁਤਕੁ
 ਲਾਖਣਾਛੁਤੇਬੀਛੈਨਾਵਿਚਿਸਮਾਏਯਾਮੁਰਖਹੋਤਨਲਾਈਅੰ
 ਪਰਹਰਏਰੁਆਲਿਪਤੁਵਲਾਏਯਾਦੁਹੀਪਵਾਨੀਦੁਖਿਵਿਹ
 ਏਯਾਯਾਜਿਉਹਾਬੀਦਾਨਵਣਾਬਾਹਰਿਨਿਕਾਇਖੇਹਉਰੁ
 ਏਯਾਜਿਉਉਠੈਵਾਖਾਵਣਾਪਰਿਹਰਿਕਣਕਜਵਾਹਾਖਾਏ ॥

॥ ਕਮਲੇਦਾ ਕਛੋਰ ਕਾ ਕਦੇ ਲੁਕ ਕਦੇ ਸੀ ਸਵਲਾਵੇ ਗਾਨੇ ॥ ੨੬੬ ॥
 ਓਕਰਿ ਤੇਰੇ ਹਥ ਕਾ ਸੇਚੁਰੀ ਸੇਵਾ ਭਿਵਤਾਵੈ ॥ ਸੰਨੀ ਜਾਣੁ
 ਲੁਹਾਰ ਦੀ ਪਟੁ ਜਲਾਵੈ ਚਿਖਟੁ ਮਗਾਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਮ
 ਪੀਥਾਣ ਕੁਥਾਣ ਹੋਏ ਦੁਰਗੀ ਪਸੁਰੀ ਪਨਭਾਵੈ ॥ ਮੂਰ
 ਪਦਾ ਕਿਹੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਤੋਤਾ ਨਲੀ ਨ ਛੋਰੁਈ
 ਆਪਣੁ ਹਥੀ ਫਾਥਾ ਚੀਕੋ ॥ ਬਾਂਦਰ ਮੁਠਿ ਨ ਛੋਰੁਈ ॥ ਪ
 ਰਿਪਰਿਨ ਚੋਝੀ ਕਣੁ ਝੀਕੋ ॥ ਗਾਂਦਹੁ ਮਝੀ ਨ ਛੋਰੁਈ
 ਚੀਘੀ ਪਉਦੀ ਹਕਾਣਿ ਹੀਕੋ ॥ ਕੁੰਤੇ ਚੋਕੀ ਚਰਣੀ ਪੂਛ
 ਨ ਸਿਧੀ ਧੀ ਕਾਣਿ ਧੀਕੋ ॥ ਕਰਨਿ ਕੁੰਫ ਕੜਾ ਮੂਰਖਾ ਸੋਪ

ਗਾਏ ਫਾੜਿ ਫਾੜਿ ਨਿਲੀ ਕੋ ਪੰਗਲ ਹਾਇ ਗਣਾਇ ਸਰੀ ਕੋ
੧੧੧॥ ਮਨਿ ਮਾਖੇ ਲਾੜਿ ਮਰੇ ਖੁਸੀ ਤੋਵੈ ਸੁਣਿ ਨਾਉ ਸੁ
ਜਾਖਾ ਬੋਲਾ ਮਾਖੇ ਬੁਲਾ ਮਨਿ ਮਹੁ ਮਕੁ ਜਾਇ ਮਜਾ
ਇਨ ਭਾਖਾ ਧੋਰੀ ਮਾਖੇ ਹਾਸਿ ਦੇ ਬਲਦ ਵਖਾਇ ਕਰੇ
ਮਨਿ ਮਾਖਾ ਕਾਉ ਸਿਆਲ ਜਾਣਦਾ ਵਿਸਟਾਖਾਇ
ਨਭਾਖ ਸੁਭਾਖਾ ਨਾਉ ਸੁਰੀਤ ਕੁਰੀਤ ਦਾ ਮੁਸਕਾ ਬਿਲਾਈ
ਗਡੀ ਸਾਖਾ ਹੇਠਿ ਖੜਾ ਬੂਝੁ ਕਰੇ ਗੀਤ ਕੁਹਾ ਬਿਨਾ ਮਾਏ
ਦਾਖਾ ਬੋਲਾ ਵਿਗਾੜੁ ਮੂਰ ਖੁਭੇ ਭਾਖਾ ੧੨॥ ਰੁਖਾ ਵਿ
ਚਿ ਕੁਰੁ ਖੁਰੈ ਮਰਭੁ ਮਦਾਈਆ ਪੁਗਣਾ ਏਹੋ ਪੰਦਾ ਜਿ

ਓਪੀਖੇਤੁਆਂਬਹਿਬਹਿਡਾਲੀਬਹੁਤੁਬਫਾਏਭੇਡੁਭਿਦਿੰ ੨੬੧
ਗਾਮੁਹੁਕਰੇਤਰਣਪੇਰਿਹਰਾਰਫਲਾਏਗਾਮੁਹੁਅਖੀਨਕੁ
ਕਨਾਜੇਓਇੰਦਰੀਆਵਿਚਿਗਾਂਡਿਸਦਾਏਗਾਮੀਆਪੁ
ਰਹੁਨਿਕਲੀਅੰਤਰਕਸੁਦਰਫਜੇਟੀਗਵਾਏਗਾਮੁਰਖਅੰਦ
ਰਿਮਾਣਸਾਵਿਟੁਗੁਟੁਗਾਰਬੁਕਰੇਆਲਾਏਗਾਮਜਲਸ
ਬੈਠਾਆਪੁਲਖਾਏ॥੧੩॥ਗਾਮੁਰਖਤਿਸਨੇਆਖੀਅੰਬੋਲੁ
ਨਸਮਝੈਬੋਲਿਨਜਾਣੈਹੋਰੋਕਿਹੁਕਰਿਪੁਛੀਅੰਹੋਰੋਕਿਹੁ
ਕਰਿਆਖਵਖਾਣੈਸਿਖਦੇਇਸਮਝਾਈਅੰਅਰਬੁਅ
ਨਰਬੁਮੰਨੈਵਿਚਿਅਣੈਫੁਡਾਅਸਮਝੁਸਮਝੁਈਜੁਗਤਿ

ਦਿਹੂਣੀਹੋਇਹੋਰਾਣੇ। ਗੁਰਮਤਿਚਿਤਨਾਮਾਵਈਦੁਰਮਤਿ
ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਪਰਵਾਣੇ। ਅਰਾਨੀਸੰਪ੍ਰਦਰਜੀਐਗੁਣਾਵਿ
ਚਿਅਵਗੁਣਕਰੋਧੀਕਾਣੇ। ਮੂਤੋਰੋਵੈਮਾਨਸਿਵਾਣੇ। ੧੪
। ਗੁਰੁਛੁਡਿਓਧ੍ਰੁਪਵੈਆਗੂਨਭੁਲਾਕਰਿਜਾਣੇ। ਬੇੜੇਵਿ
ਚਿਬਹਾਣੀਐਕੁਦਿਪਵੈਦਿਚਿਵਹਣਾਧੀਕਾਣੇ। ਸੁਘੜ੍ਹ
ਦਿਚਿਬਹਿਠਿਆਬੋਲਾਵਿਗਾੜ੍ਹਿਓਘਾੜ੍ਹਿਵਖਾਣੇ। ਸੁਘ
ੜ੍ਹਾਮੁਰਖਜਾਣਵਾਆਪਿਸੁਘੜ੍ਹਹੋਇਦਿਰਤੀਹਾਣੇ। ਦਿਹ
ਨੇਗਾਤਿਵਖਾਣਵਾਚਾਮਚੰਕ੍ਰਿਕਾਜੀਵੈਦਾਨਾਣੇ। ਗੁਰਮਤਿ
ਮੁਰਖੁਚਿਤ੍ਰਿਸਾਣੇ। ੧੫। ਵੈਦਿਚੀਗੀਰੀਓਠਣੀਲੋਸਿ

ਲਵੋਟਾਕਚਰਾਭੰਨਾ ਸੇਵਕਾਸਿਖੀਵੇਦਗਿਆਰੀਬੁਢੀਰੇ ੨੬੮
 ਫਨਿਰੰਨਾ ਪਕੜਿਚਲਾਇਆਰਾਵਲੇਪਉਦੀਉਪਾਕਿਰਾ
 ਏਬਕੀਨਾ ਪੁਛੈਆਖਿਦਖਾਇਓਨਉਪਾਕਿਰਾਇਆਪ ॥
 ਜਪਹਛੰਨਾ ਪਾਹਖੁਆਚੁਇਕੋਢਿਆਜਿਓਕਚਕੜਾ
 ਨਰਲੇਰਤੰਨਾ ਮੂਰਖੁਅਕਲੀਬਾਹਰਾਵਾਂਸਹੁਆਇਨਹੇ
 ਵੀਰੀਨਾ ਆਣਸਦੇਹੀਪਸੂਉਪੀਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਅਹਦੇਵਦੀ
 ਸੇਵਕਾਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਾਹੋਦੈਪੁੰਤੋਰਾਦਰਬੁਸਰੂਪਸਰੇ
 ਵਡੈਆਇਵਡੈਪਾਰਿਅੰਦਰਿਉਤੋਰਾਜਿਓਹਥੀਆਰੀਅ ॥
 ਹੀਅਨਿਤਿਉਤਿਉਦਰਬੁਹੋਇਧੜਪੁਤੋਰਾਬੁਤੀਕਾਰਿਦੋਰੇ

ਠਿਓਨਾਈਚੇਨੁਨਥੈਠੇਸੁਤੈਆਰੇਆਇਸਰੇਵੜੇਸੁਇਦੀ
ਬਾਇਆਸਾਇਅਛੁਤੈਅੰਬੇਵਾਲਿਪਛਾੜੀਆਵਾਲਛਰ
ਈਅਨਿਕਿਸਦੇਬੁਤੈਮੂਰਖਬੀਜੀਥੀਉਕੁਰੁਤੈ॥੧॥ਗੋਸ
ਟਿਗਾਂਗੇਤੇਲੀਐਪੀਡਿਤਨਾਲਿਹੋਵੈਜਗੁਦੇਖੋਖੜੀਕਰੋ
ਇਕਅੰਗੁਲੀਗੀਗਦੁਇਵੇਖਾਲੇਰੇਖੋਫੇਰਿਉਚਾਇਪੀ
ਜਾਗੁਲਾਗਾਂਗਾਂਮੁਠਿਹਲਾਇਅਲੇਖੋਪੇਰੀਪਉਠਿਚਲਿ
ਆਪੀਡਿਤੁਹਾਰਿਭੁਲਾਵੈਰੁਖੋਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਅੰਗਦੁ
ਇਪਰਮੇਸਰਪੀਜੀਮਿਲਾਨਿਸਰੇਖੋਅਖੀਦੋਵੈਤੀਨਸਾਂ
ਮੁਕੀਲਾਇਹਲਾਇਨਿਮੇਖੋਮੂਰਖਪੀਡਿਤੁਸੁਗਤੀਵੈ

ਸੇਖੋ ॥ ੧੮ ॥ ਠੰਢੇ ਖੁਹੁ ਨਾਇ ਕੈ ਪੰਗਾ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹੁਆ ਸਿ
 ਹਿਨੀ ਗੋਪਾ ਪਰਾਵਿ ਚਿਰੰਨ ਕਮਲੀਆਂ ਧੁਜੀਲੀ ਤੀਰੇ ਖਿਕੁ
 ਢੰਗੋ ਰੰਨ ਦੇਖਿ ਪਟੀ ਦੀਆ ਢਾਹਾ ਮਾਰੈ ਤੇ ਇਨਿ ਸੰਗੋ ॥
 ਲੋਕੁ ਸਿਆਪੇ ਆਇਆ ਰੰਨ ਪੁਰ ਸਜੇ ਕੂਲੇ ਪੰਗੋ ਨਾਇਨ
 ਪੁਛਦੀ ਪਿਟ ਦੀਆਂ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਇਆ ਲਾਹੀ ਅੰਗੋ ਸਹੁਰੇ
 ਪੁਛੁ ਜਾਇ ਕੈ ਕਉਣੁ ਮੁਆਨੁ ਉਤਰੁ ਮੰਗੋ ਪਕਾਵੈ ਰੇ ਲਾਮੁ
 ਰਖੁ ਸੰਗੋ ॥ ੧੯ ॥ ਜੇ ਮੁਰਖ ਸਮਝਾਈ ਅੰਧ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਛਾ
 ਵਨ ਧੁੰਪਾ ਅਖੀ ਪਗ ਖਿਨ ਜਾਣਈ ਪਿਤਲ ਸੁਇਨ ਕੋਹ
 ਰੁਪਾ ਸਾਊਨ ਜਾਣੇ ਤੇ ਲਪਿਅ ਮਧਾਰਿਆ ਕੋਲਿ ਘੋੜੇ ਲਾਹੁ

੨੬੯

੦

ਪਾਸੁਰਤਿਵਿਹੁਣਗਤਿਦਿਹੁਚਨਣਤੁਲਿਅਨੇਰਾਪੁ
ਪਾਸੁਰਤੁਰੀਥੋਮਦੀਮਿਹਰਕੁਲੀਅੰਭਿਵੀਤੁਪਾਵੇ ਧ
ਰੀਮਿਨੁਨਸਮਝਈਰਿਗਸੁਰੰਗਕੁਰੰਗਅਛੁਪਾਮੁਰਖ
ਨਾਇਚੰਗੇਰੀਚੁਪਾ॥ ੨੦॥ ੩੨॥

॥ ਬਤੀਹਾ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖਜਾਣੀਅਨਿਸਾਧਅਸਾਧ
ਜਗਤਫਰਤਾਰਾ॥ ਵਹਿਵਿਚਿਦੁਖੀਦੁਬਾਜਰੇਖਰਬੜ
ਤੇਇਖਦੀਖੁਆਰਾ॥ ਵਹੀਸਰਾਣੀਜਰਵਰੁਵਰੀਦਰ
ਤੇਚੇਰਚਗਾਰਾ॥ ਨਾਉਰਵਾਰਨਪਾਰੁਹੈਰੀਤੇਖਾਨਿਭਰਮੁ

ਸਿਰਿਭਾਰਾਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਣਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖਵਿ ੨੧੦
 ਚਿਗਵਾਰਾਜੀਮਟੁਮਰਟੁਸਦਾਸਿਰਿਮਾਰਾ ੧੧ ਦੁਹੁਮਿਥਿ
 ਜੀਮੇਦਾਇਜਟੇਦੁਹੁਜਟਿਆਦਾਇਗਹਚਲਾਏਹਿੰਦੂਮਾ
 ਖਨਿਰਾਮਗਮਮੁਸਲਮਾਣਨਉਖੁਦਾਏਹਿੰਦੂਪੂਰਬਸਉ
 ਹਿਅੰਪਛਮਮੁਸਲਮਾਣੁਨਿਵਾਏਹਿਗਬਨਾਰਸਹਿੰਦੂਮ
 ਮਕਾਮੁਸਲਮਾਣੁਮਨਾਏਹਿਦੇਰਕਤੇਬਾਚਾਰਿਚਾਰਿਚਾਰਿਦ
 ਰਨਚਾਰਿਮਨਹਬਲਾਏਹਿਨਿਤੰਤਰੇਵੈਜਟੇਪਉਣਪਾ
 ਣੀਬੈਸੰਤਰੁਛਾਏਹਿਕਥਾਉਦਾਇਨਉਧਗਏਹਿ ੨੧ ਦੇਖ
 ਦਾਉਤੀਆਹਸੀਮਜਲਸਹਬੋਹਥੀਨਚੈਹਿਦੇਖੋਦੁਖੁਦੁਖ

ਜਗੀਘਾਰਿਘਾਰਿਫਿਰੈਪਰਾਈਖਚੈਆਗੈਹੋਇਸੁਹਾਵਣੀ
 ਮੁਹਿਭੂਠੈਮਾਣਸਚਹਮਚੈਪਿਛਹੁਦੇਖਿਡਰਾਵਣੀਇਕੋ
 ਮੁਹਦੁਹਾਜਿਨਸਿਫਿਰੰਚੈਖੇਹਪਾਇਮੁਹਮਾਜੀਮੇਦੁਰਿ
 ਫਿਰਿਮੇਲੁਕੁਰੈਰੰਗਕਚੈਧਰਮਗਇਜਮਾਇਕੁਹੋਧਰਮ
 ਅਧਰਮਨਕੁਰਮਪਰੰਚੈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਮਿਲੈਸਚੁਸ
 ਚੈ॥ ਕਾਵੁਣੈਜੁਲਾਹਾਤੰਦੁਗੀਦਿਓਇਕੁਸੁਤਕਰਿਤਾਣਵਾ
 ਣਾਦਰਜੀਪਾਕੁਇਗਾਕੁਦਾਪਾਟਾਮੁਲੁਕਲਹੈਵਿਕਾ
 ਣਾਕਤਰਇਕਤਰੈਕਤਰਣੀਹੋਇਦੁਮੁਹੀਚੜੀਦੀਸਾਣਾ
 ॥ ਸੁਈਸੀਵੈਜੋਕੁਕੋਵਿਛੁਕੁਆਕਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਣਾ॥

੩੭

॥ ਸਾਹਿਬੁ ਇਕੋ ਰਾਹੁ ਦਾਇਜ ਗਾਵਿ ਚਿਹਿਤੁ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ॥ ੨੧੯ ॥
 ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਪਰਧਾਨ ਹੋ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦੀ ਹੋ ਪਰਵਾਣਾ ਦੁਖੀ
 ਦੁਖ ਜਾਰਿ ਆਹੋ ਰਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਚਰਖਾ ਅਠ ਖੰਭੀ ਆਦੁ
 ਹੁਲਾਹੀ ਦੇ ਮੀਸਿ ਮਜੇ ਰੂਹਾ ਦੁਇ ਸਿਰਧਾਰਿ ਦੁਹ ਖੁਦਾ ਵਿਚਿ
 ਸਿਰਿ ਗਿਰਵਾਨਾ ਫਿਰੈ ਲਖ ਫੇਰੂ ਬਾਇ ਰੂਪਾਇ ਪਲੇਰੀ
 ਐਸਾ ਫਟਾਇ ਪਾਇ ਆਪਣਾ ਪੇਰੂ ਦੁਹ ਚਰਖਾ ਖਾਵਿ
 ਚਿਤ ਕਲਾ ਕੋਤਾ ਨਿਕੜੀ ਆਚਰੀ ਆਹੋ ਰੂਹਾ ਤਿਵਣਿ ਬ
 ਹਿਉ ਠਿਜਾਵੀ ਆਜਿਉ ਬਿਰਖ ਹਉ ਠਿਜਾਨਿ ਪੀਖੇ ਰੂਹਾ ॥
 ॥ ਚਿਹਿਤਿ ਨਿਬਾਹੁ ਨਾਬੀ ਐ ਕਚਾਰੀ ਗੁਰਗਾਇਆ ਗੋਰੂ ॥

॥ ਪ੍ਰਮਿ ਪ੍ਰਮਿ ਦੀ ਛਾਉ ਪਵੇਗੁ ॥ ਪਾਸਾ ਹੁਰ ਪੀਹ ਰੁਪ ਲਰੇ
ਹੋਇ ਨਿਲ ਨਲ ਨਲ ਜਥੇ ਵੇ ॥ ਰਾਵੇ ਰਾਜਾ ਭੁਤਾ ਰੁਤਾ ਜਿਖੀ
ਜੋਤਾਇ ਭੁਸੀ ਕਿਉ ਹੋਵੇ ॥ ਸਮਝਾਈ ਨ ਸਮਝਈ ਮਰਣੇ
ਪਰਣੇ ਲੋਕੁ ਦਿਗੇ ॥ ਧੀਰਿ ਧੀਰਿ ਮਲਦੇ ਮੇਰਣੇ ਹੋਇ
ਸਰਮਿ ਦੀ ਅਸੂਰੇ ਵੇ ॥ ਪਾਪ ਕਮਾਣੇ ਪਕੜੀ ਐ ਗਾਣੇ ਕਾ
ਇਦੀ ਬਾਣਿਖ ਕੂਵੇ ॥ ਮਰੇ ਨ ਜੀਵੇ ਦੁਖ ਸਹੇ ਰਹੇ ਨ ਘ
ਗਿਦਿਰਿ ਪਰ ਪਰ ਜੋ ਵੇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਅਵਗੁਣ ਹਰੁ ਪਰੇ
ਵੇ ॥ ५ ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੀ ਵੇ ਬੇਹੁ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾ ਵੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸੇ ॥
॥ ਚੜ੍ਹਿ ਚੜ੍ਹਿ ਲੜ੍ਹੇ ਕੂਮੀ ਏਧਾ ਕਾ ਪੇੜਾ ਖਸਣ ਖਸੇ ॥

॥ ਦੁਹੁ ਨਾਰੀ ਵਾਢ ਲਹਾ ਦੁਹੁ ਮਣ ਸਾਂਦੀ ਨਾਰਿ ਵਿਣ ਸੋ ॥ ੨੧੨ ॥
 ॥ ਹੋਇ ਓ ਜਾ ਕਾ ਖੇਤੀ ਐ ਦੁਇ ਹਾ ਕਮ ਦੁਇ ਹੁ ਕਮ ਖੁਣ
 ਸੋ ॥ ਦੁਖੁ ਦੁਇ ਚਿਤਾ ਰਾਤਿ ਦਿਨੁ ਘਰੁ ਛਿਜੇ ਵੈ ਗਾਇ
 ਨੁਹ ਸੋ ॥ ਦੁਹੁ ਖੁਦਾ ਦਿਚਿ ਗਖਿ ਸਿਰੁ ਵਸਦੀ ਵਸੈ ਨਨ
 ਸਦੀ ਨ ਸੋ ॥ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਭਾਇ ਅਗਮੁ ਰੁ ਸੋ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖੀ
 ਆਦੁ ਸਟੁ ਦੁਬਾਜ ਰਾਸ ਪੁਦੁ ਮੁਹਾ ਬੁਰਾ ਬੁਰਿ ਆਈ ॥
 ॥ ਸਭ ਦੂਮੀ ਦੀ ਸੰਪ ਜੋ ਨਿਸਪਾਂ ਦਿਚਿ ਕੁਜਾਤਿ ਕੁਠਾਈ ॥
 ॥ ਕੋੜੀ ਹੋ ਆਗੋ ਪਗੁਰਾ ਨਿਗੁਰੇ ਤੰਤ ਮਤਿ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥
 ਕੋੜੀ ਹੋ ਵੈਲਾੜੇ ਜੇ ਸੁਾਵਿ ਗੜ੍ਹ ਪੁਹੋਇ ਮਰਿ ਸਹਾਈ ॥

॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਮੁਖਿ ਬਾਹਰਾ ਲਾਤੇ ਲਾਵਾ ਲਾਇ ਬੁਝਾਈ
॥ ਤੇ ਸੁਵਿਹੁ ਵਾਤਿ ਕੁਲਾਤਿ ਮਨਮਦਿ ਰਿਗਣਤੀ ਤਾਤਿ ਪ
ਰਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਚੋਥੈ ਵਿਹੁ ਬਾਇ ਨ ਜਾਈ ॥ ੮ ॥ ਜਿਉ ਬ
ਹੁ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੁਆਛ ਡੇਖ ਸਮੁਕਿ ਖਸਮੀ ਹੋਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜ
ਏ ਜੇ ਦੇ ਸੁਆਨ ਨ ਕਿਵਾ ਕੀਨਾ ਉਨ ਕੋਈ ॥ ਨਰਕ ਸਦ
ਰਿਸੀ ਗਾਰਿ ਆਰਾਗਾਰੀ ਗਛੁ ਲਿਛੁ ਲੋਛੁ ਲੋਈ ॥ ਘ
ਟਾਹੇ ਕੁਮਹੇ ਕੁਆਮਾਣ ਸਮਿ ਰਗਾਵਿਣ ਹੁਸ ਬੋਈ ॥ ਏ
ਥੈ ਮਰੇ ਹਰਾਮੁ ਹੋਇ ਮਰੇ ਦਰਗਹ ਮਿਠੈ ਨ ਦੋਈ ॥ ਦੁਖ
ਆਂਦੁ ਸਦੁ ਬਾਜਰਾ ਜਾਣੁ ਰੁਪਈਆ ਮਖੀ ਹੋਈ ॥ ਦਿ

ਗਵੇਅਪਾਦਿਗਾਵੇਲੋਈਆਵਾਣਿਵਣਿਕਾਂਓਨਜੋ ੨੧੩
 ਹਈਖਰਾਸਿਆਣਹੋਇਦਿਗੁਤਾਚੁਤਾਕ੍ਰਿਮੀਟੀਜੇ
 ਖੁਲਗੋਜਾਣੇਖਸਮਕੁਮਾਰਕੁਤਾਬਾਬਾਣੀਆਂਕਹ
 ਣੀਆਂਘਰਿਘਰਿਬਹਿਬਹਿਕਰਨਿਕੁਪੁਤਾਆਗੁ
 ਹੋਇਮੁਹਾਇਦਾਸਾਬੁਛੰਡਿਚਓਰਾਹੇਸੁਤਾਜੀਮੀਸਾ
 ਖਓਜਾਕੁਦਾਰਗਲਿਆਸੇਤੀਮੇਹੁਕੁਰੁਤਾਦੁਖੀਆਦੁ
 ਸਟਦੁਬਾਜਰਾਖੰਟਰਬਲਦਾਜੇਵੈਹਲਜੁਤਾਡਮਿ
 ਰਮਿਸਾਨੁਓਜਾਕ੍ਰੀਸੁਤਾ॥੧੦॥ਦੁਖੀਆਦੁਸਟਦੁਬ
 ਜਰਾਤਾਮੇਰੰਗਹੁਕੋਹਾਹੋਵੈਬਾਹਰਾਦਿਸੈਓਜਣਾਅੰ

ਦਰਿਅਸੁਨਧੋਪੋਧੋਏ। ਸੀਨੀਜਾਣੁਲੁਗਾਰਦੀਹੋਇਦੁਖ
ਹੀਕੁਸੀਗਾਵਿਗੋਏ। ਖਣੁਤਤੀਆਰਣਿਵਝੇਖਣੁਨੀਢੀ
ਜਲਾਅਦਿਰਿਟੋਏ। ਤੁਮਾਦਿਸੈਸੋਹਣਾਚਿਤ੍ਰਮਿਤਾਲਾ
ਵਿਸੁਵਿਲੋਏ। ਸਾਊਨਕਉਤ੍ਰਾਸਾਹਿਸਕੇਜੀਭੈਛਾਏ। ਅੰ
ਧੂਰੇਏ। ਕਣੀਕਨੇਰਨਹਾਰਿਪਰੇਏ। ੧੧। ਦੁਖੀਆਦੁ
ਸਟਦੁਖਾਜਰਾਸੁਤਰੁਮੁਰਗੁਹੋਇਕੀਮਨਾਆਏ। ਉਡੁਟ
ਉਡੋਨਲਦੀਅੰਪੁਰਸਾਸਿਹੋਈਆਪੁਲਖਾਏ। ਹਸਤੀ
ਦੰਦਵਖਾਣੀਅੰਨਿਹੋਹੁਦਿਖਾਣੀਹੋਰਤੁਖਾਏ। ਬਕਰੀ
ਅੰਨੇਚਾਰਥਣੁਦੁਇਗਾਣਾਵਿਚਿਦੁਇਲੇਵੇਲਾਏ। ਇ

ਕੁਨੀਦੁਸਸਮਾਵਦਾਇਕਠਗਾਊਠਗਿਠਗਾਵੈਹਰਿ ੨੧੪
 ਨਾਅਖੀਚਰਿਚਰਿਓਇਦੇਖਾਨਿਓਨੀਦਿਸਨਾਮਾਵੈ॥
 ਾਦੁਜਾਤਾਊਕੁਦਾਊਹਰਾਵੈ॥ ੧੨॥ ਦੀਮਲੁਵਜੇਦੁਹੁਪੀਰੀ
 ਖਾਇਤਮਾਰੇਬੀਧਨਿਜਕ੍ਰਿਆਵੁਜਨਿਰਗਰਬਾਥ
 ਦ੍ਰਿਚਕੰਨਮਰੇਕ੍ਰੀਟਿਗਿਟਿਰਿਫਕ੍ਰਿਆਖਾਨਿਮਜੀ
 ਰੇਟਕਰਾਂਸਿਰਤਨਭੁਨਿਮਰਦੇਕਰਿਧਕ੍ਰਿਆਖਾਣੀ
 ਵਜੇਵੀਸੁਣੀਦੇਸੁਠਾਕਨਮਵਾਰਿਵਕ੍ਰਿਆਸੁਇਨੇ
 ਕਲਸੁਸਵਾਰੀਐਭੀਨਾਪਕ੍ਰਾਨਜਾਣੀਪਕ੍ਰਿਆਦੂ
 ਜਾਭਾਊਸਕ੍ਰਦੇਸਕ੍ਰਿਆ॥ ੧੩॥ ਦੁਖੀਆਦਸਟਦੁਬਾ

ਜਗ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਰਹੈ ਇਕ ਦੰਗਾ ਬੰਜਰ ਪਾਪ ਨਉ ਤ
 ਰਨਿ ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀਅ ਪਾਇ ਵਿਚਿ ਰੀਗਾ ਤੀਰ ਬਨ ਵੇ
 ਤੁੰਬ ਫੀਤ ਰਿਤ ਰਿਤ ਨੁਧੇ ਵੇ ਕਰਿ ਨੰਗਾ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਕ
 ਲ ਭੁਟ ਭਰਮੁ ਨਉ ਤਰੈ ਕਰਮੁ ਕੁਦੰਗਾ ਦੁਰਮੀ ਮਾਹੀ ਨ
 ਮਰੈ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ਪਤਾ ਲਿਭਾਇ ਅੰਗਾ ਹਸਤੀ ਨੀਰ ਨਵ
 ਲੀ ਮੇਨਿ ਕੁਲਿਖੇ ਹਊ ਭਾਇ ਅੰਗਾ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸੁਆਉ
 ਨਚੰਗਾ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦੁਬਾਜਰਾ ਮਨ ਪਾਏ ਖਰਬਾ ਫੂਖੀ
 ਰਾਮ ਅੰਗਾ ਹੁਮਿ ਠਹੋਇ ਮਿਲੈ ਪਛੁਕਉ ਕਾਢੇ ਖੁਸਰੀ ਕ
 ਮਾਜਿਉ ਬਹੁ ਮਿਤਾ ਕਵਲਾ ਫੁਲ ਬਹੁ ਰੀਗੀ ਬੀਨਿ ਪਿਰੁ ਅ

ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਲੁਭਾ ਆ ਕੁਜਿਓ ਕਲੀ ਕਨੇਰ ਦੁਰੰਗਨ ॥ ੨੭੫ ॥
 ਧੀਰਾ ਜੇ ਸਭ ਹਥਾਂ ਨ ਕੂਟਿਓ ਅੰਦਰ ਪਾਣੀ ਵਜ੍ਹਨ ਫੀਰਾ
 ਆਰੰਨ ਦਵਾ ਸੁਨ ਬੇਹੀ ਅਨਿਖ ਰਿਖ ਰਿਵਾਂ ਸਜਲ ਨਿਬੇ
 ਪੀਰਾ ਜਮ ਦਰ ਰੇਟਾਂ ਸਹਾਵ ਹੀਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦੁ
 ਬਾਜਰਾ ਬੱਧਾ ਕਰੈ ਸਲਾਂ ਮੁਨ ਭਾਵੈ ਫੀਰਾ ਜੁਹਾਰੀ ਫੀ
 ਗਲੀ ਗਲਿ ਬੱਧੇ ਓਹੁ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਵੈ ਗਲਿ ਬੱਧੇ ਜਿਓ
 ਨਿਕਲੈ ਖੂਹੁ ਪਾਣੀਓ ਪਰ ਆਵੈ ਬੱਧਾ ਚਟੀ ਜੋ ਭਰੋ ਨ
 ਗੁਣਨ ਓਪ ਕਾਰੁ ਚੜਾਵੈ ਨਿਵੈ ਕਮਾਣੁ ਬਾਜਰੀ ਜਿਹ
 ਫੜੇ ਦੋਹਿ ਕਸੀ ਸਸਹਾਵੈ ਨਿਵੈ ਅਹੇ ਕੀ ਮਿਰਗਾ ਦੇਖਿ ਕ

ਰੈਵਿਸਾਹੁਪ੍ਰੇਹਸਰਠਾਵੈ॥ ਅਪਰਾਧੀਅਪਰਾਧੁਕਾਵੈ॥
 ॥੧੬॥ ਨਿਵੈਨਤੀਰੁਦੁਬਾਜਰਾਗਾਡੀਖਡਿਮੁਖੀਮਾਰਿਲਾ
 ਏ॥ ਨਿਵੈਨਨੇਜਾਦੁਮੁਹਾਰਇਵਿਰਿਓਚਾਅਪੁਗਣਏ
 ॥ ਅਸਟਧਾਤੁਦਾਜਬਰਜੀਗੁਨਨਿਵੈਨਫੁਟੈਕੋਟਦੁਹਾਏ
 ॥ ਨਿਵੈਨਖੀਨਸਾਰਦਾਹੋਇਦੁਧਾਰਾਖੂਨਕਰਾਏ॥ ਨਿਵੈ
 ਨਸੁਠੀਘੋਰਣੀਕਾਰਿਅਸਵਾਰਫਾਹੋਦਿਵਾਏ॥ ਨਿਵੈਨਿ
 ਨਸੀਖਾਸਖਤਹੋਇਮਾਸੁਪਰੋਇਕਬਾਬਭੁਨਾਏ॥ ਜਿਓ
 ਕਾਰਿਆਰਾਰਖੁਤਛਾਏ॥ ੧੭॥ ਅਕੁਧਤੂਗਾਸੁਟਲਾਨੀਦੁ
 ਹੋਇਨਦਾਬਿਧਾਧੋਈ॥ ਫੁਲਿਫੁਲਿਫੁਲੇਦੁਬਾਜਰੇਬਿ

ਖੁਫਲਾਫਲਾਫਲਾਮਿਦੀਸੋਈਆਪੀਅੰਨਕੋਈਅਕੁਦੁਧੁ ੨੭੬
ਪੀਤੇਮਰੀਅੰਦੁਧੁਨਹੋਈਆਖਖੜੀਆਂਦਿਰਿਬੁਦੀਆਫ
ਟਿਫਟਿਛੁਟਿਛੁਟਿਉਂਤਿਨਿਓਈਆਚਿਤਮਿਤਾਲਾਅਕਤਿ
ਹੁੰਮਿਲੈਦੁਬਾਜਰਾਆਕਿਉਦੋਈਆਖਾਇਧਤੂਰਾਬਰਲੀ
ਅੰਕੋਖਚੁਟਿਦਾਵਤੋਲੋਈਆਕਉੜੀਰੱਤਕਜੇਲਪਰੋਈਆ
॥੧੮॥ਵਧੋਚੀਲਓਜਾੜੁਦਿਰਿਉਚੈਉਪਰਿਉਚੀਰੋਈਆ
॥ਗੀਦੀਜਲਨਿਮੁਸਾਹਰੇਪਰਾਮਪੱਤਨਛੁਹਦਾਕੋਈਆਛਾ
ਉਨਬਹਨਿਪੀਧਾਉਆਪਵੈਪਛਾਵਾਰਿਬੀਰੋਈਆਫਿੰਡ
ਜਿਵੈਫਲਾਫਟੀਅਨਿਪੁੰਧਾਰਿਆਲੇਰੁਲਨਿਪਲੋਈਆ

॥ ਕਾਠੁ ਕਾਠੁ ਨ ਸਾਹਿ ਸਕੈ ਪਾਣੀ ਪਵਣੁ ਨ ਧੁਪ ਨ ਲੋਈ ॥ ਲ
 ਗੀ ਮੁਲਿ ਨਾ ਵਿਸ਼ਵੈ ਜਲ ਨੀ ਹਉ ਮੇ ਅੰਗਿ ਖੜੇਈ ਪਵਨਿ
 ਆਈ ਕਰਿ ਦਈ ਦਿਗੋਈ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਲੁ ਕਾਲੁ ਫੁਲੁ ਉਜੇ
 ਲਾਹਰਿ ਆਬੂਟਾ ਕਿਅਨੀ ਸਾਣੀ ॥ ਮੁੰਦਰੁ ਵਡਿ ਬਨੰਈ ਮੇ
 ਸਿਰਤਲੁ ਵਾਇਆ ਮਾਧ੍ਰਿ ਬਿਬਾਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਟ ਪਾਈ ਸੰਬੀ
 ਮੇ ਤੇਲੁ ਤਿਲੀ ਹੁਪੀ ਰੇ ਪਾਣੀ ॥ ਸਣਕ ਪਾਹਦੁ ਇਗਹ ਕਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਕਾਗਵਿ ਕਾਗਵਿਡਾਣੀ ॥ ਵੇਲਿ ਕਤਾਇ ਫੁਣਾਈ ਮੇ
 ਪੜਦਾ ਕੰਜ ਦੁਕ ਪੜ ਪਾਣੀ ॥ ਖੰਡ ਕਢਾਇ ਫੁਟਾਇ ਸਣ
 ਰਸੇ ਬੀਨੰ ਨਮਨ ਸਾਰਾਣੀ ॥ ਦੁਸਟਾ ਦੁਸਟਾਈ ਮਿਹਮਾਣੀ ॥

॥ ਕਿ ਕਰ ਕੰਦੁ ਪ੍ਰੇ ਕਫਲਾਫਲੀ ਨਫਲੀ ਆਨਿ ਹਫਲਾਫਲੀ ॥ ੨੧ ॥
 ॥ ਠੰਗਾ ਬਿਰੀਰੀ ਦੁਹਾਂ ਫੁਲਾਫਲਾ ਖਨਗੁ ਫੁੱਕ ਪਟਸਨੇ ਹੀ ॥
 ॥ ਚਿਤ ਮਿਤਾਯਾ ਅਰਧ ਫਲੁ ਬੋਧੀ ਬੋਹਰਿ ਮਾਸਾ ਕਿਨੇ ਹੀ
 ॥ ਚਿਤ ਫੁਲਾਨ ਮੁਲੁ ਅਦੁ ਨਿਹ ਫਲੁ ਸਿਮਲਾ ਛਾਵ ਜਿਵੇ
 ਹੀ ॥ ਜਿਉ ਨਲੀ ਏਰ ਕਰੋ ਰਫਲੁ ਮੁਹੁ ਭੁਨੇ ਦੇ ਗਰੀ ਤਿਵੇ
 ਹੀ ॥ ਸੁਤ ਕਸੂਤ ਸਪੁਤ ਦੂਤ ਕਾਲੇ ਧਉ ਲੇਤੂਤਾ ਇਵੇ ਹੀ ॥
 ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਵ ਕੁਵਾਉ ਧਰੇ ਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਉ ਮਾਇਕਾ ਲੇ
 ਸਪਾਸਿ ਰਿਹਾ ਸਿਰਾਸਿ ਗਸਿਰਾਸਿ ਦੇ ॥ ਇਨ ਲਾਏ ਜਾਣਕ
 ਬੁਰੀ ਮਿਰਗਤ ਨਜੀ ਦਾਦੇ ਆਕਿਉ ਕੋਈ ਮਾਣੇ ਆ

ਗਇਲੋਹਤਾਈਐਪੜੀਐਜਿਉਵਗਦੇਵਾਵਾਣੈ ਸੂਰਤਿ
ਮਾਗਇਸਾਈਐਖਾਹਿਸਠਾਹਿਪੁਰਖਪਰਵਾਣੈ ਪਾਨਸੁ
ਪਾਰੀਕਥੁਮਿਐਚੂਨੇਰੰਗਾਸੁਰੰਗਾਸਿਵਾਣੈ ਅਭਿਖਧੁਰੇ
ਵੈਕਾਲਕੂਟਮਾਰਿਜੀਵਾਲਨਿਵੈਦਸੁਜਾਣੈ ਮਨੁਪਾਰਾਹੁ
ਰਮੁਖਿਵਾਸਿਆਣੈ ॥੨੨॥੩੩॥

॥ਤੇਤੀ॥

॥੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੁਹੈਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰਾਲਾਜਾਣ
ਹੁਧਰਤੀਧਰਮੁਕੀਸਚੀਧਰਮਸਾਠਾਜੇਹਾਬੀਜੈਸੇ
ਲੁਣੈਫਲੁਕਰਮਸਮਾਠਾਜਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲਮਾਰ

ਸੀਜਗਾਵੇਖਣਦਾਣਾ ਜੇਹਾਮੁਹਕਰਿਭਾਣੀਐਤੇਰੋਵੇ २੭੮
ਖਾਣਾਸੇਦਕੁਰਗਹਸੁਰਖਰੂਵੇਮੁਖਮੁਹਕਾਣਾ ॥੧॥
ਜੇਹੁਰਗੇਪੇਆਪਣਕਿਉਸਿਝੈਚੇਣਾਸਿਗਲੁਪਤਿ
ਚਣਾਈਐਜਾਪਥਾਇਕੇਣਾ ਲਹੇਸਜਾਈਨਰਕਿਦਿ
ਰਿਓਖਰਾਦੁਰੇਣਾ ਲਖਚਉਗਸੀਹਤਉਦਿਆਂਫਿ
ਰਿਹੋਇਨਮੇਣਾ ਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਭਾਰਿਆਜੇਓਜੂਏਖੇ
ਣਾਹਥਮਰੇਕੈਸਿਰਧੁਣੈਓਹੁਲਹੇਨਵੇਣਾ ॥੨॥ਆ
ਪਿਨਦੇਏਸਾਹੁਰੇਸਿਖਲੋਕਸੁਣਾਵੇ ਕਿਤੁਨਪੁਛੈਦਤਨੀ
ਜੇਹਾਗੁਗਣਾਵੇ ਚੂਹਾਖੰਡਨਮਾਦਈਲਕਿਛੋਰੁਦਲ ॥

ਏਯੋ ਅੰਤ੍ਰਿ ਨਹੋਇ ਅੰਤ੍ਰਿ ਹਿਅੰ ਹਥੁ ਸਪੀ ਪਾਏਯੋ ਸਰਸੀ ਨੈਅ
 ਗਾਸੋਨੋ ਫਿਰਿ ਮਥੈ ਅਏਯੋ ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਜਰਦਰੂ ਬੇਮੁਖ
 ਪਛਤਾਏਯੋ ਭਾਰਤ ਨਮਈ ਗਾਲਿ ਬਾਂਦਰੈ ਕਿਹੁ ਕੀਮਨਜ
 ਏਯੋ ਕੜਛੀ ਸਾਊ ਨਸੀਮੁ ਲੋਭੋ ਜਨਰਸਖਾਏਯੋ ਡੰਡੂ ਚਿਕ
 ਕਿਵਾਸੁ ਹੈ ਕਵਲੋ ਨਾਸਿਵਾਏਯੋ ਨਾਭਿ ਕਬੂਰੀ ਮਿਰਗਾਰੇ
 ਫਿਰਦਾਰੈ ਰਾਏਯੋ ਗੁੰਜਰੂ ਗੋਰਸੁ ਵੇਚਿ ਕੋਖਲਾ ਸੁਝੀਆ
 ਏਯੋ ਯਾਸਾਵਟਿ ਵਟਹਰੀਆ ਵਲੈ ਸੁਕੋ ਜਾਵਾਹਾ ਸਰੁ
 ਕੋਸਰਸਾਵਰਸਦੈ ਝੂਰੈ ਜੇਲਾਹਾ ਸਰੁ ਨਾਰਾਤਿ ਮਿਣਾ
 ਵੜਚਕਵੀਰੋ ਰਾਹਾ ਸੀਖੁ ਸਮੁਦਿਹੁ ਸਖਣਾਰੈ ਵੇਦੇਯ

ਹਾਂਗਾਹੁਉਧ੍ਰੁਜੋਪਦੈਮੁਸੇਰੇਫਾਹਾ॥ਤਿਉਜਗਅਦਿ
 ਰਿਬੇਮੁਖਾਨਿਤਉਭੇਸਾਹਾ॥ਪਾਗਿੰਦ੍ਰੁਦਾਖਨਅਪਦੈ
 ਅਖੇਭੁਕਉਤ੍ਰੀ॥ਨੰਚਦੁਨਚਿਨਜਾਣਈਅਖੇਭੁਇਸ
 ਉਤ੍ਰੀ॥ਬੇਲੇਅਗੇਗਾਟੀਅੰਭੇਰਉਸੇਗਉਤ੍ਰੀ॥ਤਿਸਾਂਨ
 ਲਿਟੀਗੀਕਿਉਪਹੁਚੇਰਉਤ੍ਰੀ॥ਸਾਵਟਿਵਟਿਹਗੀਅ
 ਵਲੇਅਕੁਜੀਮੇਅਉਤ੍ਰੀ॥ਬੇਮੁਖਨਜੁਖਨਦੇਖਈ
 ਜਿਉਛੁਟਕਿਉਤ੍ਰੀ॥੬॥ਭੇਰੈਪੁਛਾਏਲਾਗੀਅਕਿਉ
 ਪਾਰਿਲੀਪੀਅੰਭੂਤੇਕੇਗੀਦੇਸਤੀ॥ਨਿਤਸਹਸਾਜੀਅੰਭੋ॥
 ਨਦੀਕਿਨਾਰੈਰੁਖਵਾਵੇਸਾਹੁਨਕੀਅੰਭੋ॥ਮਿਰਤਕਲਾਇਟੀ

੨੧੯

ਅਹੀਐਸੋਹਗੁਨਬੀਐ॥ ਦਿਸੁਹਲਾਹਲੁਬੀਜਕੇਕਿਉ
 ਅਮਿਓਲੁਣੀਐ॥ ਬੇਮੁਖਸੋਤੀਪਰਹੜੀਜਮਡੰਡੁਸਹੀ
 ਐ॥ ੧॥ ਕੋਰਕੁਮੋਰੁਨਾਰਿਧੁਈਕਾਰਿਅਗਨੀਜੋਸੁਆਸਹੋਸ
 ਫਲਹੁਇਕਾਵਿਰਾਕੈਤਰਵਰਕੀਦੋਸੁ॥ ਦਿਬੈਨੀਰੁਨਬਾਹ
 ਰੈਪਣੁਦਰਸੁਗਾਇਓਸੁ॥ ਦਿਣਸੀਜਮੁਰੋਗੀਮਰੋਚਿਤ
 ਦੇਦਨਰੋਸੁ॥ ਅਦਿਆਵਰਨਾਦਿਆਵਈਮਸਤਕਾਇਖਿਓ
 ਸੁ॥ ਬੇਮੁਖਪੜੈਨਾਇਲੀਜਿਉਅਵਗੁਣਸੁਭਿਓਸੁ॥ ੨॥
 ਅਮੈਰੈਦੁਨਾਦਿਸੰਈਜਗਜੋਤਿਸਥਾਈ॥ ਬੇਯਾਰਗੁ
 ਸਮਧੁਈਕਿਹੁਪਾਟਿਨਜਾਈ॥ ਦਾਸੁਨਾਮਾਵੈਗੁਣਗੁ

ਏਪਗਮਲਮਹਕਾਈਗੁਰੇਜੀਭਨਓਪਰੇਸਭਸਬ
 ਵਸੁਹਾਈਸਤਿਗੁਰਸਾਰਸੇਵਿਕੋਨਿਧਸਭਨਾਪਾ
 ਈਬੇਮੁਖਹਥਿਪਪੁਟਿਅਤਿਸੁਰੇਸੁਕਾਈਚਿ
 ॥ਰਤਨਓਪੀਨੇਸਾਇਰਹੁਤੀਪਾਣੀਖਾਰਾਸੁਸੁਹੁਸੁਸੁ
 ਨਿਤਿਨਲੋਅਮਓਲੀਗੁਵਿਚਿਕਾਰਾਧਰਤੀਓਪਜੇ
 ਅਨੁਪਨੁਵਿਚਿਕਲੰਰੁਭਾਰਾਈਸਰਤੁਸੇਤੋਰਨਾਪਾ
 ਰਿਖੰਪਰਛਾਰਾਜਿਓਹਟਵੰਤਕਛੋਟਕਾਕਿਆਕਰੇਵਿ
 ਚਾਰਾਬੇਮੁਖਮਸਤਕਿਲੀਖਿਆਕਉਲੁਮੇਟਣਹਾਰਾ
 ॥੧੦॥ਗਾਂਈਪਾਰਿਗੁਸਾਈਅੰਮਾਧਾਣੁਕਰਾਏਘੋ

ਕੇਸੁਇਸਉਦਗਗੰਚਾਬਕਮੁਲੀਆਏਯਪਗਏਭ
 ਜਵਾਕੁਪਾਰਿਗੰਗੁਪਤਾਏਸੁਇਨਾਹਟਿਸਰਾਫਵੇਸੁਨਿ
 ਆਰਸਦਾਏਅਦਿਰਿਫੇਈਨਲਹੇਬਾਹਰਿਬਾਫਏ
 ਪਥੇਮੁਖਬੰਦਲਚਾਲਹੇਕੂਕੁਆਲਾਏ॥੧੧॥ਮੱਖਣੁ
 ਲਾਇਆਟਿਰੋਲਕੇਛਾਹਿਛੁਟਕੁਹੇਈ॥ਪੀਕੁਲਈਰ
 ਸੁਗੰਨਿਅਹੁਛੁਲੁਛੁਹੇਨਕੇਈ॥ਰੰਗਮਜੀਨਹੁਨਿਕੰਏ
 ਅਦੁਲਹੇਨਸੇਈ॥ਦਾਸੁਲਈਫੁਲਵਾੜੀਅਹੁਛੁਰਿ
 ਮਿਲੇਨਦੇਈ॥ਕਾਇਆਹੰਸੁਦੇਛੁਨਿਤਿਸੁਕੋਨਸਥੇਈ
 ॥ਥੇਮੁਖਸੁਕੇਰੁਖਾਜਿਓਦੇਖੇਸਭਲੇਈ॥੧੨॥ਜਿਉਕ

ਰਿਖੁ ਹੁਨਿ ਕੰਠੈ ਗਾਲਿ ਬੰਧੋ ਪਾਣੀ ਆਜਿ ਉਮਾਇ ਕਾਲੇਸ ॥ ੨੮੭ ॥
 ਪਾਸਿ ਰਿਹਾ ਸਿਰੇ ਇਨ ਜਾਣੀ ਜਾਣੁ ਕਬੂਰੀ ਮਿਰਗਤ ਨਿ
 ਮਰਮੁ ਕੋਆਣੀ ਤੇਲੁ ਤਿਲੁ ਹੁਕਿ ਉਨਿ ਕੰਠੈ ਵੇਦੁ ਪੀੜੈ ਘ
 ਣੀ ਆਜਿ ਉਮਾ ਤਿਉਨੇ ਗਾਰੀ ਦੇ ਨਲੀ ਏਹੁ ਨਿਸਾਣੀ ਬੇਮੁਖ
 ਲੋਹਾ ਸਾਧੀ ਐਵ ਗਾਰੀ ਵਾਦਾਣੀ ॥ ੧੩ ॥ ਅਹੁਰਾ ਮਿਠਾਅ
 ਖੀ ਐਰੁ ਠੀ ਨੂਹੁ ਠੀ ਬੁਝਿ ਆਵਡਾਵ ਪਾਣੀ ਐਸਵਾਰੀ
 ਕੁਠੀ ਜਾਲਿ ਆਠਿ ਦੇ ਗਈਨੋ ਆਣੀ ਤੇਉ ਠੀ ਅਹਮਕੁ
 ਕੋਲਾ ਆਖੀ ਐਸੁ ਗਲਾ ਅਪੁ ਠੀ ਉਜੜਿ ਤੰਦੀ ਬੇਮੁਖ
 ਤਿਸੁ ਆਖ ਨਿਵੁ ਠੀ ਚਰੈ ਸੰਦੀ ਮਾਉ ਜਿਉ ਕੋਰੈ ਮੁਠੀ

॥१४॥ ਵੜੀਐ ਕੰਜਲ ਕੋਠੜੀ ਮੁਹਕਾ ਲਖ ਭਰੀਐ ॥ ਕ
ਲਹ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀਐ ਕਿਹੁਕਾ ਨੁਨ ਸਰੀਐ ॥ ਵਟੀ ਪੀਪੇ ਪੀ
ਪੀਐ ਪੋਟੇ ਏਮਰੀਐ ॥ ਕੰਨ ਫੜੀ ਨਤਾਰੂਆ ਕਿਉ ਦੁੱਤਰ
ਤਰੀਐ ॥ ਅੰਗ ਲਾਇ ਮਦਿ ਰਿਸਵੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਨਫਰੀਐ
॥ ਤਿਉ ਠਗ ਸੀਗਤਿ ਬੇਮੁਖਾ ਜੀਅ ਜੋਖਹੁ ਭਰੀਐ ॥ ੧੫ ॥
॥ ਬਾਮਣਗਾਈ ਵੀਸ ਪਾਤਅਪਰਾਧ ਕਰਾਏ ॥ ਮਦ ਪੀਜੂਏ
ਖੇਲਵੇ ਜੋਹ ਨਿਪਰਨਾਰੇ ॥ ਮੁਹ ਨਿਪਰਾਈ ਲਖ ਮੀਠਗਰੇ
ਚਰਗਾਰੇ ॥ ਵੀਸਾ ਸਧੋਹੀ ਅਕਿਰਤ ਪਣ ਪਾਪੀ ਹਤਿਅ
ਰੇ ॥ ਲਖ ਕਰੇੜੀ ਜੋੜੀਅਨਿ ਅਣਗਣਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਇਕ

ਤੁਲੁਇਨਪੁਜਨੀਬੇਖੁਖਗੁਰਦੁਆਰੇ॥੧੬॥ਗੰਗਾਜਮੁ ੨੮੨
 ਨਗੋਦਾਵਰੀਕੁਲਖੇਤਸਿਧਾਰੇ॥ਖੁਬਰਾਮਾਇਆਮਜੁ
 ਧਿਆਕਾਸੀਕੇਦਾਰੇ॥ਗਾਇਆਪਰਗਸਰਸਤੀਗੋਮਤੀ
 ਦੁਆਰੇ॥ਜਪਤਪਸਿਜਮਹੋਮਜਗਸਰਦੇਵਨੁਹਾਰੇ॥ਅ
 ਧੀਪਰਦੈਜੇਰੁਦੈਤਿਹੁਲੋਅਮਸ਼ਾਰੇ॥ਮੂਲਿਨਉਤਰੇਹਤਿ
 ਆਬੇਖੁਖਗੁਰਦੁਆਰੇ॥੧੭॥ਕੋਟੀਸਾਦੀਕੇਤਰੇਜੀਗਲ
 ਭੂਪਾਲਾ॥ਬਣੀਵਰੇਲੇਕੇਤਰੇਪਰਬਤਬੇਤਾਲਾ॥ਨਦੀ
 ਨਾਲੇਕੇਤਰੇਸਰਦਰਅਸਗਲਾ॥ਅੰਬਰਿਤਾਰੇਕੇਤਰੇਬਿ
 ਸੀਅਰਪਾਤਾਲਾ॥ਭੀਭਲਰੂਸੇਭੂਲਿਆਭਵਜਲਭਰਨ

ਲਾਗਇਕਸਸਤਿਗੁਰਬਾਹਰੇਸਭੁਆਲਜੰਜਲਾਬਹੁਤੀ
 ਘਰੀਪਰਾਹੁਣਾਜਿਉਰਹਦਾਰੁਖਾਸਾਈਬੰਬੁਨਰੇਈਐ
 ਚਿਤਚਿਤਨਦੁਖਾਬਹਲੀਭੂਮੀਦਫਾਂਜਿਉਓਹੁਕਿਸੈਨ
 ਧੁਖਾਜਿਉਬਹੁਮਿਤੀਦੇਸੁਆਤਨਿਦੇਦਨਿਦੁਖਾਗਵਿਣੁ
 ਗੁਰਪੁਜਨਹੋਰਨਬਰਲੇਬੇਸੁਖਾ॥੧੯॥ਵਾਇਸੁਣਏਛ
 ਨਣੀਤਿਸੁਓਠਉਠਲੋਤਾੜੀਮਾਰਿਭੁਗਾਇਦਾਮੇਂਗਲ
 ਮਤਦਾਣੇਬਾਸਕਿਨਰੀਸਾਮਣਾਜਿਉਦੀਵਾਬਾਣੇ
 ਸੀਹੋਸਰਜੈਸਹਾਜਿਉਅਖੀਵੇਖਾਣੇਸਾਇਰਲਹਰਿ
 ਨਪੁੰਜਨੀਪਾਣੀਪਰਨਲੋਅਣਹੋਵਾਆਪੁਗਲਇ

ਦੇ ਬੇਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ਨਾਰਿ ਭੁਤਾਰੁ ਬਾਹਰੀ ਸੁਖ ਸੇਜ ॥ ੨੮੩ ॥
 ਨਚੜੀ ਐ ॥ ਪੁਤਨ ਮਨੀ ਮਾਪਿ ਮਾਕਮ ਜਤੀ ਵੜੀ ਐ ॥ ਵ
 ਣਜਾ ਰਾਸਾ ਹੁਫਿ ਰੇਵੇ ਸਾਹੁ ਨ ਜੜੀ ਐ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਭੁ ਤੇ
 ਆਪਣੇ ਹਥੀ ਆਰਨ ਫੜੀ ਐ ॥ ਕੂੜਨ ਪਹੁਚੈ ਸਚੇ ਨੇਸ
 ਓਧਾ ਕੂਤ ਘੜੀ ਐ ॥ ਮੁਢਿ ਕੀਨੀ ਜਿਨਾ ਕੀ ਆਂਤਿ ਨਨਾ
 ॥ ਲਿਨਾ ਮੜੀ ਐ ॥ ੨੧ ॥ ੨੪ ॥

॥ ਚਉਤੀਹ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੨ ॥ ਕੁੰਤਾਰਾ ਜੇ ਬਹਾਣੀ ਐ ॥ ਫਿਰਿ ਚਕੀ ਚੋਟੇ ॥ ਸੋਪੇ
 ਦੁਪੁ ਪੀਆਣੀ ਐ ॥ ਵਿਹੁ ਮੁਖ ਹੁਸੋਟੇ ॥ ਪਥਰੁ ਪਾਣੀ ਰਖੀ

ਐਮਾਨਿਹੰਨਿਨਪਟੈ। ਚੇਆਚੰਦਨੁਪਰਹਰੈਖਰੁਖੇਹਪ
 ਠਟੈ। ਤਿਉਨੋਦਕੁਪਰਨਿੰਦਹੁਹਰਿਮੂਲਿਨਹਟੈ। ਅਪਣ
 ਹਥੀਆਪਣੀਜੜੁਆਪਿਉਪਟੈ। ੧। ਕਾਓਕਪੁਰਨਚ
 ਗਈਦੁਰਗਾਧਸੁਖਾਵੈ। ਹਾਥੀਨੀਰਨਦਾਣੀਐਸਿਰਿਛਾ
 ਰਓਡਾਵੈ। ਤੁਮੇਅਮੀਮ੍ਰਤੁਸੰਜੀਐਕਓੜਤਨਜਾਵੈ। ਸਿਮ
 ਲੁਰਖਸਰੇਵੀਐਫਲੁਹਾਬਿਨਾਮਾਵੈ। ਨਿੰਦਕਨਾਮਾਵਿਹੁ
 ਇਮਾਸਤਸੰਗੁਨਭਾਵੈ। ਅਨਾਅਗੁਜੇਥੀਐਸਭਸਾਥੁ
 ਮਹਾਵੈ। ਲਸਣੁਲੁਕਾਇਆਨਲੁਕੇਬਹਿਖਾਜੇਕੂਣੈ। ਕਾ
 ਲਾਕੀਬਲੁਓਜਲੁ। ਕਿਉਹੋਇਸਬੂਣੈ। ਡੇਖੁਖਖਰਜੇਛੁ

ਹੋਵੇ ਸੇ ਮੁਹਿ ਸੁਣੈ ॥ ਕਿਤੇ ਕੀਮਤ ਆਵਈ ਠਾਵਣੁ ਵਿਣੁ ॥ ੨੮੪ ॥
 ਬੁਣੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਾਮੁ ਵਿਬੂਰਿ ਮਾਗੁ ਗਰੀਮਾ ਨ ਵਿਹੁਣੈ ॥
 ॥ ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਸੁਖੁ ਨ ਲਹੈ ਦੁਖੀਆ ਸਿਰਿ ਧੁਣੈ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਡਾਇਣਾ ਟਸਖਾਵਣੀ ਪੁਤੁ ਬੁਰਾਨ ਮਰਿ ਗੋ ॥ ਵਡਾ ਵਿਕਰ
 ਮੀਆਖੀ ਮੈਧੀ ਭੋਣੁ ਸੰਗੋ ॥ ਰਾਜੇ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕਮਾਵਦੇ ਰੋਬ ॥
 ਰਜੁ ਰੰਗੋ ॥ ਬੋਜਰ ਪਾਪ ਨ ਉਤਰਿ ਨਿਜਾਇ ਕੀਚ ਨਿਗੰਗੋ ॥
 ॥ ਬਰਹਰ ਕੀ ਬੈਨ ਰਕੁਜ ਮੁਸਾਇ ਨਿੰਦਕ ਨਿਗੰਗੋ ॥ ਨਿੰਦਾ ਭੁਲੀ
 ਨ ਕਿਸੇ ਦੀਰਾ ਰ ਨਿੰਦਕੁ ਦੰਗੋ ॥ ੪ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਟਪ
 ਖਸੇ ਦੇਖਹੁ ਫਲੁ ਵੰਟੈ ॥ ਲੀਕ ਲੁਟਾਈ ਗਵਣੈ ਮਸਤਕੁ

ਸਕੰਦੈ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਇਆਸਣਲਸਕਰੈ॥ ਸਭਦੇਤਸਿਘੰਦੈ॥
॥ ਵ੍ਰਿਸ਼ਨਾਇਆਕੋਰਵਾਂਖੂਹਟਿਲਖਫਟੈ॥ ਵੰਤਬਕ
ਤਸਿਸਿਪਾਲਵੇਵੰਦੋਹੋਏਖੰਟੈ॥ ਨਿੰਦਾਕੋਇਨਸਿਸ੍ਰਿਓ
ਇਓਵੇਦਓਘੰਟੈ॥ ੫॥ ਸਭਨਾਦੋਸਿਰਿਗ੍ਰੰਦੀਅਨਿਗ੍ਰੰ
ਜੀਗ੍ਰੰਦਾਵੈ॥ ਕੰਨਿਤਨਓਰੁਕਾਅਣੀਬੂਝੀਬਰੁਕਾਵੈ॥
॥ ਨੋਥਾਂਨਕਿਨਵੇਲੀਆਂਨਕਟੀਨਸੁਖਾਵੈ॥ ਕਜਲਾਖੀਹ
ਰਣਾਖੀਆਂਕਾਣੀਕਰਲਾਵੈ॥ ਸਭਨਾਚਾਲਸੁਹਾਵਣੀਲੀ
ਗਝੀਲੀਗਝਾਵੈ॥ ਗਣਤਗਣੈਗ੍ਰੰਦੇਵਦੀਤਿਸੁਦਾਖਿ
ਵਿਹਾਵੈ॥ ੬॥ ਅਪਤੁਕਰੀਨਮਓਲੀਐਦੇਵੋਸੁਬਸੀਤੈ॥

॥ ਸੀਦੇ ਸਪੁਤੀ ਨਥੀ ਐ ਕਟਤਾ ਵੇ ਕੀਤੋ ॥ ਕਲਾਰਿ ਖੇਤਨ ॥ ੨੮੫ ॥
ਜੀਅਈ ਪਨਹਰ ਵਰਸੀਤੋ ॥ ਪਗਿ ਪਛੇ ਚੀਗੀਆ ਅਵ
ਗੁਣਗੁਣਵੀਤੋ ॥ ਸਾਇਗਵਿਚਿ ਪਿਪੂਟਿਆ ਬਹੁਰਤ
ਨਾਮ ਨੀਤੋ ॥ ਜਨਮੁ ਰਾਵਾਇ ਅਕਾਰ ਬਾਗੁ ਰਗੁਣਗੁ
ਣੀਤੋ ॥ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਪਰਬਤਾ ਅਸਮਾਨ ਖਹੀਦੇ ॥ ਨਾਤਿ
ਸੁਭਾਰੇ ਕੋਟਗੁਪਤ ਬਾਰਦਿ ਸੀਦੇ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਸਾਇ
ਰਾਨਦਵਾਹ ਵਹੀਦੇ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਤਰਵਰਾ ਫਲਸੁ ਫਲ
ਫਲੀਦੇ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਜੀਅ ਜੀਤਾ ਅਣਗੁਣਤ ਫਿਰੀਦੇ
॥ ਭਾਰੇ ਭੂਈਅ ਕਿਰਤ ਪਾਣਮਿ ਹੀ ਹੂਮੀਦੇ ॥ ॥ ਅਵਦਿਚ

ਰਿੰਧਾਪਾਇਕੈਕੁਤੇਦਾਮਾਸੁਧਰਿਆਮਾਣਸਕੋਪਰੀਤਿਸੁ
 ਮੰਦੀਵਾਸੁਾਰਭੂਭਰਿਆਕੋਪਨਕਰਿਕੋਜਣਤਾਸੁਦੋਰਿ
 ਲੋਚਣੀਚੂਹਫੀਕਰਿਭੋਗਾਬਿਲਾਸੁਆਖਿਸੁਣਏਪੁ
 ਛਿਆਲਾਹੋਵਿਸੁਵਾਸੁਨਦਰੀਪਵੈਅਕਿਰਤਪਣਮ
 ਤੁਹੋਇਵਿਣਾਸੁਦਿਚੋਰਗਾਇਆਪਰਸਾਰਦੋਪਰਮੰ
 ਦਰਿਵਾਕਿਆਕੁਛਕੂਣੈਭਾਲਦਾਚਉਥਾਰੇਚਕ੍ਰਿਆਸੁ
 ਇਨਾਰੁਪਾਪੀਤੁਬੀਨਿਅਗਣਾਈਅਕ੍ਰਿਆਲੋਭਲਹ
 ਰਿਹਲਕਾਇਆਲੂਣਹਾਂਭਾਂਫਾਕ੍ਰਿਆਚੁਖਕੁਲੋਕੋਚੋ
 ਖਿਆਤਿਸੁਕੱਖੁਨਖਕ੍ਰਿਆਲੂਣਹਰਾਮੀਗੁਨਹਗਾਰੁ

ਧੜਧੀਮੜਧੜਿਆ ॥੧੦॥ ਖਾਧੇ ਬੂਟ ਗੁਣਾ ਮੁਹੇ ਇ ਪੀਰ ੨੮੬
ਪਾਣੀ ਛੋਟੈ ਬੂਟ ਖਾਇ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਗਣਿ ਟੁਕ ਟੁਕ ਹੋਵੈ ॥
ਬੂਟ ਖਾਇ ਧੀ ਪੁੱਤੁ ਹੋਇ ਸਭ ਲੋਜਾ ਧੋਵੈ ਬੂਟ ਵਣੇ ਟਾਖਾ
ਇਕੋ ਹਥ ਜੋੜਿ ਖੜੋਵੈ ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਬੂਟ ਖਾਇ ਗੁਣ ਕੀ ਠ
ਪਰੋਵੈ ਬੂਟ ਹਰਾ ਅੰਗ ਨ ਹਰਾ ਰਮ ਰਿਜ ਨ ਮੁਢਿ ਗੋਵੈ
॥੧੧॥ ਜਿਉ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਮਾਰਾ ਉਮਾ ਸੁਅਖਾ ਲਾ ਮੁੱਖ
ਠਾਮਾ ਟਾਂਸੁ ਅਰਹੁ ਸਉ ਗੀਦਾ ਵਿਆਜਾ ਸਹੁਰਾ ਪਰਿਜਾ
ਵਾਈ ਅੰਧਾਣੀ ਮਦਰਾ ਲਾ ਸਹਾਨ ਖਾਈ ਚੂਹ ਛਾਮਾਇ ਅ
ਮੁਹਤਾ ਲਾ ਜਿਉ ਮਿਠੈ ਮਖੀ ਮਰੈ ਰਿਸੁ ਹੋਇ ਅਕਾ ਲਾ ਤਿ

ਉਧਰਮਸਾਠਦੀਸ਼ਕਰੋਵਿਹੁਖਰੂਪਾਜਾ ॥ ੧੩ ॥ ਖਰਾਦੁਹੇ
ਲਾਜਗਾਦਿਚਿਜੇਸੁਮਦਿਰਿਸ਼ਕਾਸੁਇਨੇਨੇਹਬੁਪਾਇ
ਦਾਹੋਇਵੇਖਾਕਾਇਠੰਪੁਤਰਾਇਰਾਹਗਨਿਸਭਸਾਕਾ
॥ ਸੇਗਾਵਿਜੋਗਸਰਾਪੁ^{ਮਿਤ}ਤੋਦੁਰਮਨਪਾਕਾਵਤੇਮੁਤੋਕੁਰੇ
ਨਜਿਉਦਰਿਮਿਲੈਰਲਾਕਾਦੁਖਰੂਖਦਾਲਦੁਪਣਾਵੇ
ਜਕਾਅਉਤਾਕਾ ॥ ੧੩ ॥ ਦਿਗਫ਼ੈਰਾਟਾਦੁਪੰਦਾਕਾਂਜੀਦੀ
ਚਕੋਸਹਸਮਣਾਹੁਈਜਲੇਚਿਣਗਾਰੀਧੁਖੇਬੁਰ
ਵਿਣਹੋਪਾਣੀਐਖਉਲਾਖਉਰਖੇਜਿਉਉਦਮਾਦੀਅ
ਤੀਸਾਰਖਈਰੋਗੁਮਨੁਖੇਜਿਉਜਾਣਪਖੇਰੂਫਾਸਦੇ

ਚੁਗਣਦੀਭੁਖੋਗਤਿਓਅਜਰਸੁਕਭੰਡਾਰਦੀਵਿਆਪੇ ੨੮?
 ਵੇਖੁਖੋ॥੧॥ਘਾਅਉਚਰਸੁਕਭੰਡਾਰਦੀਚਖੁਲਗੋਚਖੀ॥
 ਹੋਇਦੁਕਧਾਨਿਕਲੋਭੋਜਨੁਆਲਿਅਖੀ॥ਗਤਿਸੁਖਾਲਾ
 ਕਿਉਸਦੇਤਿਲਾਮਦਿਰਿਅਖੀ॥ਕਖਾਦਬੀਅਗਿਜਿਉ
 ਓਹੁਰਹੈਨਗਖੀਸੁਕਸੁਕਾਈਐਸੁਕਵਾਲੁਕਰਿਭਖਾਅ
 ਭੋਖੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਉਬਰੇਗੁਗਸਿਖਾਲਖੀ॥੧॥ਪਾਜਿ
 ਓਘੁਣਖਾਧੀਓਕੜੀਵਿਣੁਤਾਣੁਨਿਤਾਣੀ॥ਜਾਣੁਡਰਾ
 ਵਖੇਤਾਵਿਚਿਨਿਰਨੀਤੁਪਰਾਣੀ॥ਜਿਉਧੁਅਰਸੁਕੁਵ
 ਲਦੀਕਿਉਵਰਸੋਪਾਣੀ॥ਜਿਉਥਣਗਲਾਵਿਚਿਬਕਰ

ਦੁਹਿਦੁਪੁਨਾਮਾਣੀ। ਸ੍ਵਕੈਅਦਿਰਿਸ਼ਕਵਾਲਤਿਸੁਕਿਆ
 ਨੀਸਾਣੀ। ਜਿਉਚੰਮੁਚਟੈਗਾ। ਇਮਹਿਓਹੁਰਮਿਭੁਲਾ
 ਣੀ॥ ੧੬॥ ਗੁਛਹੋਇਧਿਕਾਨੁਆਕਿਉਦੁੜੀਐਵਾਖੋ॥
 ॥ ਅਕੈਕੇਰੀਖਖੜੀਕੋਈਅੰਬੁਨਾਆਖੋ॥ ਗਹਣੇਜਿਉ
 ਜਰਪੇਸਦੇਨਹੀਸੁਇਨਸਾਖੋ॥ ਫਟਕਨਪੁਜਨਿਹੀਰਿਅ
 ਓਇਭਰੇਬਿਆਖੋ॥ ਧਉਲੇਦਿਸਨਿਛਾਰਿਦੁਪਸਦਹੁਗੁ
 ਣਗਾਖੋ॥ ਤਿਉਸਾਧਅਸਾਧਪਰਖੀਅਨਿਕਰਤੂਤਿਸੁ
 ਭਾਖੋ॥ ੧੭॥ ਸਾਦੇਪੀਲੇਪਾਨਹਹਿਓਇਵੇਲਹੁਤੁਰੇ॥ ਚਿ
 ਤਮਿਤਾਲੇਟੋਟਲੇਟਲਾਇਰਖਹੁਛੁਟੇ॥ ਕਬਹੂਹੋਕੀਭੁ

ਸਲੀਵੇਚਾਵਲਚੁਟੇ। ਚੂਨਾਵਿਸੈਓਜਲਾਦਹਿਪਥਰਕੁ ॥ ੨੮੮ ॥
 ਏਆਪੁਗਵਾਇਸਮਾਇਮਿਲੁਰੰਗਚੀਚਵਤੁਟੇ। ਤਿਉ
 ਚਰਨਵਿਚਿਸਾਧਹਨਿਗੁਰਮੁਖਿਮੁਹਜੁਟੇ॥ ੧੮੯ ॥ ਚਾਕੁ
 ਰਸਤੁਸਦਾਇਵੇਸਾਹਿਬਦਰਬਾਰੇ। ਨਿਦਿਨਿਦਿਕਰ
 ਨਿਜੁਹਾਰੀਆਸਤੁਸੈਹਬੀਆਰੇ। ਅਜਲਸਬਹਿਬਾਫ ॥
 ਇਵੇਬੋਲਬੋਲਨਿਬਾਰੇ। ਗਲੀਏਤੁਰੇਨਚਾਇਵੇਗਜ
 ਗਾਹਸਦਾਰੇ। ਰਣਵਿਚਿਪਾਇਆਜਾਣੀਅਨਿਜੇਧਤ
 ਜਟੁਹਾਰੇ। ਤਿਉਸਾਂਗਾਸਿਦਾਪਾਨਿਸਨਮੁਖਾਬੇਮੁਖਹਤਿ
 ਆਰੇ॥ ੧੯੦ ॥ ਜੇਮਾਹੋਵੇਨਾਰਨੀਕਿਉਪੁਤਪਤਾਰੇ। ਗਾਂਈ

ਮਾਣਕੁ ਨਿਗਲਿਆ ਪੇਟੁ ਪਾਕਿ ਨ ਮਾਰੇ ਜੇ ਪਿਰ ਬਹੁ
ਪਾਰਿ ਹੰਦੁ ਨਾ ਸਤੁ ਰਖੇ ਨਾਰੇ ਜੇ ਮਦੁ ਪੀਤਾ ਬਾਮਣੀ
ਲੋਇ ਲੁਧਾਇ ਸਾਰੇ ਜੇ ਗੁਰ ਸਾਂਗਿ ਵਰਤਦਾ ਸਿਖਾ ਸਿ
ਵ ਕੁਨਹਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟਗ ਫੁੱਲੁ ਇਰਾਲਕ
ਮਦੋ ਸੁੱਖ ਫੁਆਏ ਤਰਵਰਾ ਸਰਬੰਤ ਹਲੀਦੋ ਡਾਵਿਲ
ਗੋਊ ਜਾ ਕੁਇਰਿ ਸਭੁ ਪਾਹੁ ਜਲੀਦੋ ਹਕੁਆਏ ਕਿਨਿ
ਬੀਮੀਆ ਨਿਦਰੀਆ ਉਦਰੀਦੋ ਅਬਰਪਾਟੇ ਬਿਗਲੀ
ਕੂਕੁਆਰ ਕਰੀਦੋ ਸਾਂਗੋ ਅਵਾਰਿ ਸਾਬਤੇ ਸੇਵਿਰਲੇ ਬੀ
ਦੋ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇ ਪਰੁਭੀ ਨੈਪਾਹ ਰੂਕੁ ਉਦੁਰਖਣੁ ਹਾਰਾ ਬੇ

ਕੁੰਡ ਬੈਪਤਣੀ ਕਉ ਪਾਰਿਉਤਾਰਾ ਆਗੂ ਲੈਉ ਸੁਕ੍ਰਿਪਵੈ
 ਕਿਸੁ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ਜੇ ਕਰਿ ਖੇਤੈ ਪਾਇ ਵਾਕਿ ਕੋ ਲਹੈ ਨਸਾ
 ਰਾ ਜੇ ਗੁਰੁ ਰਾਮਾਏ ਸਾਂਗੁ ਕਰਿ ਕਿਆ ਸਿਖੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥
 ਨਾਨਕਾ ਵਿਚਿ ਕਾਗਦ ਲੂਣਾ ਜਿਉਂ ਪਿਆ ਅਰੋ ਪੜ੍ਹ ਪਾਏ ॥
 ਯਦੀ ਦੇਵੀ ਤੇ ਲੂਣੇ ਸਭ ਗਤਿ ਜਲਾਏ ॥ ਵਾਇ ਮੰਡਿਲਾ
 ਜਿਉਂ ਡੋਰੁ ਡੁਗੁੰ ਡੀਉਤਾਏ ॥ ਮੁਹਾ ਵਿਚਿ ਗਰਬੁ ਦੁਗਾਰ
 ਪਾਇ ਜਿਉਂ ਸਪੁਲਕੁ ਏ ॥ ਗਜਾ ਫਿਰੈ ਫਕੀਰੁ ਹੋਇ ਸੁਇ
 ਦੁਖ ਮਿਟਾਏ ॥ ਸਾਂਗੇ ਅਵਿਰਿਸਾ ਬਤਾ ਜਿਉਂ ਗੁਰੁ ਸਹਾਏ ॥
 ॥੨੩॥ ੨੪॥ ਯਪੈਂਤੀਹਾ ॥ ॥ ॥ ॥

੨੨੯

॥ १६ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਤੀਰਥਮੀਸ਼੍ਰਿਨਿਵਾਸੁਰੇ
ਬਗਲਾਮਪਤੀਣਾ ਲਵੇ ਬਬੀਹਾਵਰਸਦੇਜਲੁਜਾਇਨ
ਪੀਣਾਵਾਸੁਸੁਰੀਧਨਹੋਵਈਪਰਮਲਸੀਰੀਣੀਣਾਪੁ
ਘੁਸੁਸੁਨਸੁਸੁਈਕਰਮਾਦਾਹੀਣਾਨਾਭਿਕਬੁਰੀਮ
ਰਗਦੇਵਤੇਓਡੀਣਾਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਮਹਿ
ਕਾਲੇਮੀਣਾ ॥ ੧ ॥ ਨੀਲਾਰੇਮਹਾਦਿਚਿਪੇਗੀਦਰੁਰਤਾਸੀ
ਗਲਾਮਦਿਭਿਜਾਇਕੋਪਾਖਡਿਕਮੰਤਾਦਰਿਸੇਵੈਮਿਰਗ
ਵਲੀਹੋਇਬਹੇਅਵੰਤਾਕਰੇਹਕੂਮਤਿਅਗਲੀਕੁੜੇਮ
ਦਿਮਤਾਬੋਲਾਇਪਾਹੁਓਘਾੜੁਆਜਿਉਪੁਲੀਪਤਾ

॥ ਤਿਉ ਦਰਗਹਾਸੀ ਨਾਮਾਹੀ ਮੇ ਕਰਿ ਕੂਕੂ ਪੁਤਾ ॥ ੨ ॥ ਚੋ ੨੯੦
 ਰੁਕਰੇ ਨਿਤ ਚੋਰੀ ਆਥਿ ਕਰਿ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ਨ ਕੁ ਕੰਨੁ ਫੁਕਿ
 ਵਢੀ ਮੇਰਾ ਵੈ ਪਰਨਾਰੀ ॥ ਅਉ ਪਰ ਰਧੇ ਮਿਰਗਾਜਿ
 ਉਵੇਤੁ ਹਾਰਿ ਜੁਹਾਰੀ ॥ ਲਿਕੀ ਕੁਹਾ ਲਿਨਾ ਮਾਵਈ ਪਰਵੈ
 ਲਿਪਿ ਮਾਰੀ ॥ ਵੰਗਨ ਹੋਵਨਿ ਕੁਤੀ ਆਮੀ ਦੇ ਮੁਰਦਾਰੀ
 ॥ ਪਾਪ ਹੁਮਾ ਲਿਨ ਤੋਰੀ ਮੇਰੇ ਇਅਤਿ ਪੁਆਰੀ ॥ ੩ ॥ ਚੋ
 ਨਾਣਿ ਚੰਦਨ ਪੁੰਜਈ ਚਮਕੈ ਟਨਾਣਾ ॥ ਸਾਇਰ ਬੁੰਦ ਬਰ
 ਬਰੀ ਕਿਉ ਆਖਵਖਾਣਾ ॥ ਕੀਕੀ ਇਭੁਨਾ ਅਪਕੈ ਕੂਕੂ
 ਤਿਸੁ ਮਾਣਾ ॥ ਨਨੇਹਾ ਲਵਖਾਣਾ ਮਾਪਾ ਸਿਉ ਮਾਣਾ ॥

॥ ਜਿਨ ਤੂ ਸਾਜੀ ਨਿਵਾਜੀ ਆ ਦੇ ਪਿਤੁ ਪਰਾਣਾ ਮੁੰਦਰੁ
 ਘੁਬਹੁ ਮੀਟਿ ਆਤੁ ਧੁਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਕੇਹਾ ਦਿਸੈ
 ਉਜਲਾ ਮਸਾ ਅੰਦਰਿ ਰਿਤੈ ॥ ਹਰਿ ਆਤਿ ਲੁਭਾ ਆਤੁ ਜੇ
 ਉਫਲੁ ਕੀਮਿ ਨ ਕਿਤੈ ॥ ਜੇਹੀ ਕਲੀ ਕਨੇਰ ਦੀ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ਵਹੁ ਮਿਠੈ ॥ ਪੈਠੂ ਦਿਸੈ ਨਿਰੰਗੁ ਲੇ ਮਰੀ ਮੇਅ ਰਾਇ ਤੈ
 ॥ ਖਰੀ ਸੁਆਲਿ ਉਵੇ ਸੁਆਨੀ ਅਬਜਾਇ ਤੈ ॥ ਖੋਰੀ
 ਸੀਗਤਿ ਮੀਟਿ ਆਦੁ ਖਦੋ ਦੀ ਮਿਤੈ ॥ ੫ ॥ ਬੋਧਿ ਕੁਨਾ ਦਿਸੁ
 ਣਇ ਕੋ ਜੇ ਉਮਿ ਰਗੁ ਦਿਣਹੈ ॥ ਝੀਵੁ ਰੁਕੀ ਡੀ ਮਾਸੁ ਲਾ
 ਇ ਜੇ ਉਮ ਛੀ ਫਹੈ ॥ ਕਵਲੁ ਦਿਖਾ ਲੇ ਮੁਹੁ ਖੜਾਇ ॥

੨੮

ਵਰੈ ਵੇਸਾਹੈ। ਵੀਪਕਜੋਤਿ ਪਤਿਗਨੇ ਦੁਰਜਨਾਜਿਉਦਾਹੈ। ੨੯੧
 । ਕਲਾਹੂਪਹੋਇ ਹਸਤਨੀ ਮੇਗਲਓਮਾਹੈ। ਤਿਉਨਕਦੁਪੀ
 ਬਹੈ ਮੀਟਿਆ ਮੀਲਨ ਰਕਿਨਿ ਬਾਹੈ। ੬। ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ
 ਦੇਖਕੈ ਕਰਦੇ ਭਰਵਾਸਾ। ਬਲਾਵਿਚਿਤਪਨਿਭੁੰਨੀਆਕਿ
 ਉਲਹੈ ਪਿਆਸਾ। ਸੁਹਣੈ ਰਾਜਕਮਾਈ। ਐਕਾਰਿਭੋਗਾਬਿ
 ਲਾਸਾ। ਛਾਇਆ ਬਿਰਖਨਰਹੈ। ਬਿਰੁਪਜੈ। ਕਉਆਸਾ। ਬ।
 ਜੀਗਰਦੀਖੇਡਜਿਉਸਭਕੁੜਤਮਾਸਾ। ਰਲੈਜੁਸੀਗਾਤਿ
 ਮੀਟਿਆਉਨਿਚਲੈਨਿਰਾਸਾ। ੧। ਕੋਇਲਕਾਉਰਲਾਈ
 ਅਨਿਕਿਉਹੋਵਾਨਿ। ਇਕੋ। ਤਿਉਨਿਰਕਜਗਜਾਣੀ। ਅਨਿਬੇ

ਨਾ ਬੋਲਾ ਨਿਫੇ ਕੋ ਬਗੁ ਲੇਹਿ ਸਬਰਾ ਬਰੀ ਕਿਉ ਮਿਕ ਨਿਮ
 ਕੋ ਰਿਉ ਬੇਮੁਖ ਦੁਇ ਕਵੀ ਅਨਿਮੁ ਹਿਕਾ ਲੋਟਿ ਕੋ ਰਿਕਾ
 ਨੀ ਸਾਣੀ ਮੀਟਿ ਆਖੋਟ ਸਾਣੀ ਸਿਕੋ ਸਿਰੇ ਸਿਰ ਪਹਣੀ
 ਮਾਰੀ ਅਨਿਓਇ ਪੀਰ ਫਿਰ ਕੋ ॥ ੮ ॥ ਰਾਤੀ ਨੀ ਗਰਖੇ ਠਾ ਦੇਸ
 ਰੁਹੋਇ ਇਕ ਠੇ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਤੇਵ ਦੇ ਕਾਰਿ ਸਾਂਗ ਉਪਠੇ ਇ
 ਕਲਾ ਸਕਰ ਲੇਧਾ ਵੇਇ ਕਾ ਫਿਰ ਦੇ ਨੰਠੇ ਠੀ ਕਰੀ ਆਹ ਲੇ
 ਰੁਰ ਨਿਓਇ ਖਰੇ ਅਸੰਠੇ ਖਿਨਾਵਿ ਚਿਖੇ ਭਉਝਾ ਰੂ ਦੇ ਘਰਿ
 ਘਰਿ ਨੇੜ ਠੇ ॥ ਵੇਣੁ ਗੁਣੁ ਗੁਣੁ ਸਦਾ ਇਦੇ ਓਇ ਪੋਟੇ ਮੰਠੇ ॥
 ॥ ੯ ॥ ਉਦਾਲੀ ਆਸ਼ੁਟੁ ਲਾਵਿ ਚਿਬਾਗਾ ਵਿਸੀਦਾ ਮੋਟਾ ਮੁ

ਫੁਪਤਾਲਿਜਕੁਬਹੁਗਰਬੁਕਰਿਦਾ॥ ਪਤਸਪਤਸੋਹਣੇ ੨੯੨
ਵਿਸਥਾਰਬਣਿਦਾ॥ ਫੁਲਰਤੈਫਲਬਕਬਕੋਹੋਇਅਫੁ
ਲੁਫਲੀਦਾ॥ ਸਾਵਤੋਤਾਚੁਹਚੁਹਾਤਿਸੁਰੇਖਿਭੁਲੀਦਾ॥
ਪਿਛੋਦੇਪਛੁਤਾਇਦਾ॥ ਓਹੁਫਲੁਨਲਹਿਦਾ॥ ੧੦॥ ਪੇਸੇ
ਪਜੇਕਪਕੇਪੁਰਸਾਵਾਵੇਸਾ॥ ਮਛਾਦਾੜੀਸੋਹਣੀਬਹੁਦ
ਰਬਲਵੇਸਾ॥ ਸੋਹਈਆਰੀਸੁਰਮਾਪਚੀਪਰਵੇਸਾ॥
ਮਾਹਰਦਕੁਦੀਬਾਇਵਿਚਿਜਾਣੈਸਭੁਦੇਸਾ॥ ਪੁਰਖਨਰ
ਇਪੁਰਖੰਤਾਵਿਣੁਕਾਮਇਕਿਕਰੇਸਾ॥ ਵਿਣੁਗੁਣਗੁਰੂਸ
ਦਾਇਦੇਕਉਣੁਕਰੈਅਦੇਸਾ॥ ੧੧॥ ਗਲੀਜੇਸਹੁਪਾਈ

ਅੰਤੋਤਾਕਿਉਫਾਸੋਮਿਲੇਨਬਹੁਤਸਿਆਣਪੇਕਉਗੁ
ਹਾਰਿਗਸੋਜੋਰਾਵਰੀਨਜਪਈਸੀਹੁੰਸਹਾਵਿਣਸੋਜੋ
ਬਨਿਰੂਪਿਨਮੋਹੀਅੰਰਗਕਸੁਭਦੁਰਾਸੋਹਾਵਿਣਸੇਵਾਦੇ
ਹਾਗਣੀਪਿਰਮਿਲੇਨਹਾਸੋ॥੧੨॥ਸਿਰਤਲਵਾਏਪਾ
ਈਅੰਚਮਾਰੀਵਡ੍ਰਜੂਹੈਮਡ੍ਰੀਮਸਾਣੀਜੇਮਿਲੇਵਿਚਿ
ਖੰਡਾਚੂਹੈਮਿਲੇਨਵਡ੍ਰੀਮਾਰਜਾਬੀਸੀਅਰਵਿਹੁਲੁ
ਹੈਹੋਇਕਚੀਲਵਰਤੀਅੰਖਰਸੁਰਭੁਸੁਹੈਕਿਦਮੁਲਿ
ਚਿਤੁਲਾਈਅੰਮਈਅਡ੍ਰਵਣਧੂਹੈਹਾਵਿਣਗੁਰਮੁਕ
ਤਿਨਹੋਵਈਜਿਉਪਰਾਵਿਣਬੂਹੈ॥੧੩॥ਮਿਲੇਨਤੀਰ

ਬਿਨਾਤਿਅ ਡੁੰਡਾ ਜਲਵਾਸੀ। ਵਾਲਵਧਾਇਐ ਪਾਈਐ ॥੨੯੩॥
 ਵਡ ਜਟਾਪਠਾਸੀ। ਨੀਰੀਰਹਿਅ ਜੇਮਿਲੈ ਵਣਿਮਿਰ
 ਗਊਵਾਸੀ। ਭੁਸਮਲਾਏ ਜੇ ਪਾਈਐ ਖਰਬੇਹ ਨਿਵਾਸੀ
 ॥ ਜੇ ਪਾਈਐ ਰੁਪਕੀਤਿ ਆਪਸੁ ਆਜਨ੍ਹਹਾਸੀ॥ ਦਿਣੁਗੁ
 ਰਮੁਕਤਿ ਨੇਦੇ ਵਈਗੁਰਮਿਲੈ ਪਠਾਸੀ॥ ੧੪॥ ਜਨ੍ਹੀਬੁ
 ਟੀਜੇਜੀਵੀਐ ਕਿਉ ਮਰੇ ਪਨਿਤਰਾ ਤਿਤ ਮਤਿ ਬਾਜੀਗਰਾ
 ਓਇਭੁਵਹਿਦਿ ਸੰਤਰਾ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਾਈਐ ਕਾਸਰਿ
 ਬੇਸੰਤਰਾ ਮਿਲੈ ਨਵੀਰਾਰਾ ਪੁਕਰਿ ਠਗਚੇਰਨਾ ਮਤਿਰਾ
 ॥ ਮਿਲੈ ਨਰਾਤੀ ਜਾਗੀਅੰ ਅਪਰਾਧ ਭਵੰਤਰਾ ਦਿਣੁਗੁ

ਰਮੁਕਤਿਨੋਹੋਵਈਗੁਰਮੁਖਿਅਮਰਿਤਗੁ॥੧੫॥ਘਟਿਘ
 ਝਾਇਅਚੂਹਿਅੰਗਾਣਿਬਿਲੀਪਾਈਐ॥ਮਤਾਪਕਾਇਅ
 ਮੋਖੀਅੰਘਅਮਦਰਿਨਾਈਐ॥ਸੂਰਕੁਲਹੋਨਕੀੜਿਅ
 ਕਿਉਝਾਬਿਲੀਪਾਈਐ॥ਸਾਵਟਿਰਹਨਿਭੀਰੀਅੰਜੇਪ
 ਰਿਵਸਾਈਐ॥ਕੂਜੜੀਆਵੇਸਾਖਾਵਿਚਾਜਿਉਜੂਹਿਪ
 ਰਾਈਐ॥ਵਿਣੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨੋਹੋਵਈਫਿਰਿਅਈਐ
 ਜਾਈਐ॥੧੬॥ਜੇਪੁਖੀਂਟਿਝਾਬਹੋਕਿਉਹੋਇਬਜਾਜੁ
 ॥ਕੁੰਤੇਦੇਗਾਣਿਵਾਸਣੀਨਸਰਾਫੀਸਾਜਾ॥ਰਤਨਅਣੀਗ
 ਾਣਿਬਾਂਦਰੇਜਉਹਰੀਨਕਾਜਾ॥ਗਾਦਪੁਰੀਦਨਿਲੋਦੀਐ

ਨਹਿਗਾਂਧੀਗਾਜਾਜੇਸੱਖੀਮਹਿਸੱਕੜੀਕਿਉਹੋਵੈਬਾਜੁ ੨੨੪
 ॥ਸੱਚੁਸਚਦਾਕਾਢੀਐਕੁਕੁਕੁਪਾਜਾ॥੧੧॥ਅਕੁਕੁਕੁ
 ਪੁੰਤਗਦਾਂਢਣੀਕੁਕੁਦਾਮਾਣਾਪਾਣੀਚਉਣਾਰਾਦਾਪ
 ਰਿਦਿਤਨਜਾਣਾਬਦਰਾਸਿਰਿਦੇਗਾਰੀਐਨਿਰਧਨੁਹੋਗ
 ਣਾਜਿਉਕਾਰਿਰਖਾਖੇੜਾਦਿਚਿਨਾਹੀਕਿਰਸਾਣਾਪਰਘ
 ਰਜਾਣੈਆਪਣਾਮੂਰਖੁਮਿਹਮਾਣਾਅਣਹੋਦਾਮਾਪੁ
 ਗਣਾਇਦਾਓਹੁਦੁਰਾਅਜਾਣਾ॥੧੨॥ਕੀੜੀਦਾਕਿਨਬੀ
 ਮੀਐਹਸਤੀਦਾਭਾਰਾਹਥਮਰੇਕੋਸੁਖਕਿਉਹੋਵੈਸੀਹ
 ਮਾਰਾਮੱਛਰਡੰਗੁਨਪੁਜਈਬੀਸੀਅਰਬੁਰਿਮਾਭਾਰਿ

ਤੈਲੋਕਮਕਉਰੁਆਕਿਉਤੋਇਸਿਕਾਰਾਜੇਨੁਅਸੋਉਤੀ
 ਸਿਜਰੀਰਾਨਭਤਾਰਾਅਟਹੋਵਾਅਪੁਗਣਾਇਵਾਓਹੁਵ
 ਡਾਗਵਾਗੁ॥੧੮॥ਪੁੱਤ੍ਰਜਟੈਵਕੋਕੋਠਤੀਬਾਹਰਿਜਗੁ
 ਜਾਣੈ॥ਧਨੁਪਰਤੀਵਿਚਿਦਬੀਅੰਮਸਤਾਕਿਪਰਵਾਣੈ॥੧੯॥
 ਟਟਟਾਊਆਖਵੇਵੁਠੈਇਵਾਣੈ॥ਸਭੁਕੋਸੀਸਾਨਿਦਾਇਵਾ
 ਚਾਕੁਅੰਚੀਵਾਣੈ॥ਗੋਰਖਵੇਗਾਲਿਗੋਦਤੀਜਗੁਨਾਭੁਵ
 ਖਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਚੈਗੁਰਆਖੀਅੰਸਚੁਸਾਰਿਸਿਵਾਣੈ॥
 ॥੨੦॥ਹਉਅਪਰਾਧੀਗੁਨਹਗਾਰੁਹਉਬੇਮੁਖੁਮੰਦਾ॥ਚੋ
 ਰੁਜਾਦੁਜੁਆਰਹਉਪਰੁਪਰੁਜੋਰੀਵਾ॥ਨਿੰਦਕੁਦੁਸਟੁਹ

ਗਮਧੋਰੁ ਠਗੁ ਦੇ ਸੁਠਰੀ ਦਾ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਮ ੨੯੫

ਹੀ ਕਾਰੁ ਕਰੀ ਦਾ ਬਿਸਾਸ ਪਾਤੀ ਅਕਿਰਤੁ ਪਦੁ ਮੇ ਕੋ ਨਰ

ਖੀ ਦਾ ਸਿਮਰੁ ਮੁਰੀ ਦਾ ਢਾਢੀ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਬਖਸੀ ਦਾ

॥ ੨੧ ॥ ੩੬ ॥ ॥ ਛਤੀਹ ॥

॥ १ ॥ ਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਇ

ਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਾਰਿ ਓ ਮੀ ਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥

॥ ਅਭਿਰਿਧਰਤਿ ਦਿਛੋ ਕ੍ਰਿਕੋ ਦਿਨੁ ਬੀਮਾ ਅਗਾ ਸੁਰਹਾਇ

ਅਮਾ ਜਲਾ ਦਿਰਿਧਰਤੀ ਰਖੀ ਅਨੁਧਰਤੀ ਮੰਦਰਿ ਨੀਰੁ

ਧਰਾਇਆ ਕਾਠੈ ਮੰਦਰਿ ਮਾਰਿ ਧਰਿ ਮਰੀ ਤੇ ਦੀ ਸੁਫ

ਲੁਫਲਾਇਆ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੇ ਤਿਨੇ ਦੇਰੀ ਮੇਲਿ
ਮਿਠਾਇਆ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਮਸਤਕੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇ
ਸੁਓ ਪਾਇਆ ਚੋਜਾ ਵਿਰਾਟੁ ਚਲਤੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦਾਰੂ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜ ਚੰਦੁ ਚਰਗ ਬਲਾਇ
ਆ ਰਾਤੀ ਤਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਦੀ ਪਕਜੋਤਿ ਜਗਾ
ਇਆ ਸੁਰਜੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ਦਿਹਿ ਤਾਰੇ ਦੀਪਕ ਰੂਪੁ ਲੁਕਾਇ
ਆ ਲਖ ਵਰੀਆ ਓਕੁ ਫਾਉ ਵਿਚਿ ਤੋਲਿ ਅੰਤੋ ਲੁਨਤੋ
ਲੁਤੁ ਲਾਇਆ ਓਅੰ ਕਾਰੁ ਮਕਾਰੁ ਜਿਸੁ ਪਰਦੁ ਗਗਨੁ
ਪਾਰੁ ਮਲਾਇਆ ਮਾ ਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਮਗ ਮਹੇਅ

ਕਥਕਥਾਨਹਿਅਣਖੁਣਖਾਇਆਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣੁ ੨੬
 ਆਖਿਸੁਣਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਖਾਣੀਬਾਣੀਚਾਰਿਜੁਗਾਜਲਬ
 ਲਤਰਵਰਪਰਬਤਸਾਜੋਗਤਿਨਲੋਅਚਉਦਹਤਵਣਕ
 ਰਿਇਕੀਹਬਹਮਡਿਨਿਵਜੋਚਾਰੇਕੁਡਾਦੀਪਸਤੋਨਉਖਰਿ
 ਦਹਦਿਸਵਜਵਜੋਇਕੱਸਾਇਕੱਸਖਾਣਿਵਿਚਿਇਕੀਹ
 ਇਕੀਹਲਖਉਪਾਜੋਇਕੱਤਾਇਕੱਤਚੁਨਿਵਿਚਿਜੀਅਜੀ
 ਤਅਣਗਣਤਾਬਿਰਾਜੋਹੂਪੁਅਨੂਪਸਰੂਪਕਰਿਰੰਗਾਬਿ
 ਰੰਗਤਰੰਗਅਗਾਜੋਪਉਣਪਾਣੀਪਰਨਉਦਰਵਾਜੋ ॥ ੩ ॥
 ਕਾਣਾਪਉਲਾਰਤਨੀਲਾਪੀਲਾਹਰਿਆਸਾਜੋਰਸਕ

ਸਕਾਰਿਵਿਸਾਖਾਦੁਸਾਦੁਜੀਭੁਜਾਪਨਿਖਾਜਾਅਖਾਜੇ॥੧੦॥
 ਠਾਕਉਕਾਖਟਤੁਰਸੁਫਿਕਾਸਾਉਸਲੂਣਾਛਾਜੇ॥ਰੀਧਸੁਰੀ॥
 ਧਾਅਵੇਸੁਕਰਿਚੇਅਚੈਦਨੁਕੇਸਰੁਕਾਜੇ॥ਮੇਦੁਕਭੂਰੀਪ॥
 ਨਟੁਲਾਅੰਬਰਦੂਰਕਪੂਰਾਮੰਦਿਯੇ॥ਗਾਗਾਨਾਦਸੀਬਾਦਬ॥
 ਹੁਚਉਦਹਾਵੇਂਦਿਆਅਨਹਰਗਾਜੇ॥ਲਾਖਦਰੀਆਉਕੋਰੇ॥
 ਕ੍ਰਿਜਹਾਜੇ॥੪॥ਸੋਤੁਸਮੁੰਦਿਅਥਾਹਕਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥਭ॥
 ਰੇਭੰਡਾਰਾਅਹੀਅਲਖੇਤੀਅਉਖਦੀਛਾਰਨਭੋਜਨਬਹੁ॥
 ਬੀਸਥਾਰਾਤਰਦਰਛਾਇਆਟੁਲਟੁਲਸਾਖਾਪੰਤਪੁਲ॥
 ਬਹੁਭਾਰਾਪਰਥਤਅੰਦਰਿਅਸਰਧਾਤੁਲਾਨਦਾਹਰ॥

ਪਾਸਪਾਸਾ ਚਉਰਾਸੀ ਹਠਾਖ ਜੋ ਨਿਵਿਚਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ੨੯
 ਵਿਛੁੜੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰਾ ਜੀ ਮਣਜੀ ਵਣ ਮਰਨੁ ਵਿਚਿ
 ਭਵਜ ਲੁਪੁਰਗੁਰਾਇ ਹਜ਼ਾਰਾ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਾਰਿਉ
 ਤਾਰਾ ਪਾਮਾਣਸ ਜਨ ਮੁਦੁਲੀ ਭੁਹੋ ਛੁਣ ਭੀਗਾਰ ਛੁਲੁ
 ਦੇਹੀ ਛਾਰਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਉਡੈ ਨ ਪਵਣੁ ਖਲੋਨ
 ਉਦੁ ਮਾਰਾ ਮਗ ਨਿਕੁੰਡੁ ਵਿਚਿ ਰੋਖਿ ਅਨੁਨਰ ਕਪੋਰ ਮ
 ਹਿਉ ਵਰਮੀ ਸ਼ਾਰਾ ਕਰੈ ਉਰਧਤ ਪੁਗਰ ਭਾਵਿ ਚਿਰ ਸਾ
 ਨਾਵਿ ਸਰੋ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰਾ ਦਸੀ ਮਹੀ ਨੀ ਜੀ ਮਿਅਾ ਸਿ
 ਮਰਣੁ ਕਰੀ ਕਰੋ ਨਿਸਤਾਰਾ ਜੋ ਮਦੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਾ

ਨਦਰਿ ਨਾਮਾਵੈ ਰੱਖਣਹਾਰਾ ਸਾਹੁ ਹੁਇ ਛੁਆਵਣ ਜਾਰਾ
 ॥੬॥ ਰੋਵੈ ਰਤ ਨਗਦਾਇਕੀਆਇਆ ਮੋਹੁ ਅਨੇਰੁ ਗੁਬਾਰਾ
 ॥ ਓਹੁ ਰੋਵੈ ਦੁਖਾ ਆਪਣਾ ਹਸਿ ਹਾਸਿ ਗਾਵੈ ਸਭੁ ਪਰਦਾਰਾ
 ॥ ਸਭੁ ਨਾਮ ਨਿਦਾਈਆਂ ਰੁਣ੍ਹੰਤ੍ਰੁ ਸੁਨੜੁ ਰੁਣ੍ਹੰਤ੍ਰੁ ਕਾਰਾ
 ॥ ਨਨਕਿਦਾ ਦਿਕਸੋਹਲੇ ਦੇਨਿ ਮਾਸੀ ਸਾਂਬਾ ਲੁਪਿ ਮਾਰਾ
 ॥ ਚੁੱਖਹੁ ਬੰਦ ਕਬੰਦ ਕਾਰਿ ਬੰਦ ਹੁਕੀਤਾ ਪਰ ਬਤੁਤਾਰਾ
 ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸੁਗਰਬੁ ਦਿਸਾਰਿ
 ਦਿਸਾਰਾ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾਵਿਰੋਧਾਵਿ ਚਿਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਧ੍ਰੋਹੁ ਅਹੰ
 ਕਾਰਾ ਮਹਾ ਜਾਲ ਫਾਥਾ ਵੇਚਾਰਾ ॥੭॥ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤੁ ਅੰਗੇ

ਤੁਇਵਾਅਖੀਰੋਂਦੀਅੰਨ੍ਹਰੋਆਯਾਵੇਗੀਮਿਤੁਨਜਾਣਦਾਰ ੨੮੮
 ਇਣਮਾਓਸੁਭਾਓਸਮੋਆਬੋਲਾਕੰਨੀਰੋਦਈਜਸਮ
 ਪਜਸਮੋਹਧੋਹਨਸੋਆਗੁਗਾਜੀਭੋਰੋਂਦੀਮੇਦਧੁਵਿਚ
 ਵਿਸੁਧੋਲਿਮੁਹਿਰੋਆਯਾਵੇਹੁਮੀਮਿਤੁਸਮਸਰਿਪੀਮੇ
 ਮਰਣਜੀਵਣਾਮਾਸਤਾਸਨਦੋਆਸਰਪਾਅਗਾਨਿਵ
 ਲਿਹਥੁਪਾਇਕੋਮਨੋਰਥੁਪਕਾਕੁਖਲੋਆਸਮਝੈਨਹੀ
 ਟਿਬੋਟੋਆ ੮ ॥ ਲੂਲਾਪੇਗੀਰੋਦਈਟਿਗਾਮਾਰਿਓਠਿਖ
 ਲੋਆਹਥੋਗਬਿਨਚਾਈਮੇਆਸਾਬੀਧੀਹਾਰੁਪਰੋਆ
 ॥ ਓਦਮੁਓਕਤਿਨਾਅੰਦਈਦੇਹਬਿਦੋਹਨਨਵਾਂਨਿਰੋਆ

॥ ਹੋਗਣੁ ਤੁਤੁ ਛੁਡਣੁ ਰੋਗ ਸੋਗਾ ਦੇ ਰਿਵਖੀ ਅਰੋਮਾ ॥
ਪੁੰਟੀ ਪੀਐ ਨਖ ਸੀ ਹੋਇ ਸਪਹੁ ਰਖਿ ਅਕੁਆ ਮਣਖੋਆ
॥ ਗੁਣੁ ਮਵਗੁਣੁ ਨਦੀ ਚਾਰਦਾਨਾ ਉਪਕਾਰੁ ਦਿਕਾਰੁ ਅਲੇ
ਆਸਮ ਸਾਰਿ ਤਿਸੁ ਹਥੀਆ ਰਸਿ ਜੋਆ ॥ ੯ ॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤੁ
ਮਿਲਿ ਨਿਮਿਅਮਾਸਾ ਵੀਤੀ ਉਰਗ ਮਿਰਾ ਰੋਗ ਸਕਸਖਾ
ਇਨਲੋਜ ਹੋਇ ਛੁਹਿ ਛੁਹਿ ਧਰਣਧਰੋ ਪਗਧਾਰੇ ਪੀਰੇ
ਦਿਚਿ ਦਸਮਾ ਹਰਖਿ ਪੀੜਾਖਾ ਇਜਣੇ ਪੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ਜਣਿ
ਕੋਪਾਲੈ ਕਸਟ ਕਰਿ ਖਾਨ ਪਾਨਾ ਦਿਚਿ ਸੰਜਮ ਸਾਰੇ ਗੁੜਤੀ
ਦੇਇ ਪੀਆਲਿ ਦੁੰਧੁ ਪੁੰਟੀ ਵਟੀ ਦੇਇ ਨਹਾਰੇ ਛੁਦਨਿ ਤੇ

ਜਾਨਿਐ ਖਿਆ ਭੁੰਦਾਇ ਮੰਗਾਇ ਪੜ੍ਹਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ਪਾਧੇ
 ਪਾਸਿ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਪਰਲੁਟਾਇ ਹੋਇ ਸੁਚਿਆਰੇ ਭਰ
 ਟੁਰੇ ਹੋਇ ਭਾਰ ਭਰਿਤਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਆਤਮਿ ਪਤਾ ਅਨੰਦਾ ਦਿਚਿ ਪੁੱ
 ਤੇ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਗਰਹਸੀ ਅੰਗਿ ਨਾਮਾਵਈ ਗਾਵੇ
 ਸੋਹਿਲ ਕੇ ਸੁਖ ਹੋਈ ਗਾਵਿ ਗਾਸੀ ਪੁਤਵੀ ਆਰਿ ਅੰਧੇ
 ਨੀਲਾਂਦਾਂਗਾਵਿ ਭੁਲੇਈ ਗਾਸੁਖਾਂ ਸੁਖੇ ਆਵਣੀ ਪੁਤਨੁ
 ਹੁਦਾ ਮੇਲੁ ਅਲੇਈ ਨੁਹਿ ਨਿਤਿ ਕੰਤ ਕੁਮਤਿ ਦੋਇ ਵਿਹ
 ਰੇ ਹੋਵਹੁ ਸੁਦਿਗੋਈ ਗਲਖਭਿ ਪਕਾਰਾਵਿ ਸਾਰਿ ਕੈਪੁ
 ਤੁਕ ਪੁਤੁ ਚਕੀਓ ਠਿਓਈ ਹੋਵੈ ਸਰਵਣੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ

੨੮੬

॥ ੧੧ ॥ ਕਾਮਾਇਕਾਮਣਾਮਾਰੀਐਕੀਤੋਕਾਮਣੁਕੀਤੀਪ
 ਆਰੇਅਜੀਮੇਸਾਈਵਿਸਾਰਿਆਮਾਪਿਅਵੀਵਹਿਅੰਦ੍ਰਿਸ਼
 ਰੇਅਸੁਖਾਸੁਖਵੀਵਹਿਅਸਭੁਣਸਿੰਗਵੀਚਾਰੀਵੀਚਾਰ
 ਰੇਅਪੁਤ੍ਰਨੁਹੈਦਾਮੇਲੁਵੇਖਿਅਗਨਮਾਟੁਨਿਆਪਿਓਵਾਰੇ
 ॥ ਨੁਹਾਨਿਤਮਤ੍ਰਿਕਮਤਿਦੇਇਆਪਿਓਛਡਿਵਡੇਹਤਿਆਰੇ
 ॥ ਵੇਖਿਹੋਵੇਪੁਤ੍ਰਰੇਨਲੇਆਪਿਅਦੇਉਪਕਾਰਵਿਸਾਰੇਭੈ
 ਕਾਰਾਰਹੋਇਵਡੇਕੁਰਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਆਪਿਓਪਰਹਰਿਸੁਣੇ
 ਵੇਦਭੇਦਨਜਾਣੇਕਥਾਕਹਾਣੀਆਪਿਓਪਰਹਰਿਕਰੋਤ
 ਪਵਣਖੀਰੂਭੁਲਾਟਿਰੋਬਿਥਾਣੀਆਪਿਓਪਰਹਰਿ

ਕਰੈ ਪੂਜ ਦੇਵੀ ਦੇਵਨ ਸੇਵਕ ਮਾਣੀ ॥ ਅਪਿਉ ਪਰਹਰਿ ਨਵ ३੦੦
ਣਾ ਅਠਿ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਮਣਵਾਣੀ ॥ ਅਪਿਉ ਪਰਹਰ
ਕਰੈ ਦਾਨੁ ਬੇਈ ਮਾਨੁ ਮਾਰੀ ਮਾਨੁ ਪਗਾਣੀ ॥ ਅਪਿਉ ਪਰਹ
ਰਿਵਰਤ ਕਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਜੀ ਮੇਰੁ ਰੀ ਮਭੁਲਾਣੀ ॥ ਗੁਰਪਰ
ਮੇਸਰ ਸਾਰਨੁ ਜਾਣੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਵਰ ਮਨੁ ਹੁਵਿ ਸਾਰਿ ਮਾਕੁ
ਵਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਕਾਵਰੁ ਦੇਸੈ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਦੇਸਾ ਜਿ ਮਾਸਾ ਸੁ
ਮਾਸੁ ਦੇਸੈ ਸੋ ਕਿਸੈ ॥ ਅਖੀ ਮੁਹੁ ਨੋ ਕੁਕੁਨੁ ਦੇਇ ਹਥ ਪੇਰ ਸਭ
ਦਾਤਿ ਸੁਤਿ ਸੋ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਮਾਹਿ ਕੀ
ਨ ਸਾਰਿ ਸੋ ॥ ਨੋ ਕੁਵਾਸੁ ਹੋਈ ਕਿਰਤਿ ਪੇਰੀ ਚਲਣੁ ਪਲੁਪਲੁ

ਖਿਸੈ॥ ਵਾਛਾ ਵੰਦ ਨ ਹੋਰੇ ਮੋਰੇ ਮਸਾ ਸਿਰਿ ਰਾਸ ਸਮਾ ਲਿਸ
ਸਾਹਿਬ॥ ਲਿਸੈ॥ ਸਾਦੀ ਕੰਥੈ ਤਿਸੁ ਤੂੰ ਸਮ ਲੁਸੈ ਦੇਹਿ ਸੈ॥ ਲੁਟੁ ਪ
ਇਕਾਰਿ ਮਾਏ ਮਿਸੈ॥ ੧੪॥ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨ ਜਾਪਈ ਨੀਦ ਭੂ
ਖਤਿ ਹਰਿ ਕਿਥੈ ਵਸੈ॥ ਹੋਸਣੁ ਰੇ ਵਣੁ ਗਾਵਣਾ ਛਿੱਕੜੀ ਕਾਰ
ਖਪੁਰਣੁ ਦਸੈ॥ ਆਲਕੁ ਤੈ ਅੰਗ ਵਾੜੀ ਆਹਿ ਰੁਕੀ ਖੁਰ
ਕਣੁ ਪਰਸ ਪਰੋਸੈ॥ ਓਭੈ ਸਾਹ ਓਭੈ ਬਾਸੀ ਆਦਰ ਕਾਰੀ ਤਾੜੀ
ਸੁਣਿ ਕਿਸੈ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਹਰਖ ਸੋਗ ਜੋ ਗੁਭੋਗੁ ਦਖਸੁ
ਖਨਾਵੈ ਸੈ॥ ਜਾਗਾਇ ਅੰਲ ਖਚਿਤ ਵਣੀ ਸੁਰਾ ਸੁਹਣੇ ਅੰਦ
ਰਿ ਧੰਸੈ॥ ਸੁਤਾ ਹੀ ਬਰਕੁ ਵਦਾ ਕਿਰਤਿ ਵਿਗਤਿ ਵਿਚਿ ਜਸ

ਅਪਜੋਸੈ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਵਿਰਿਪਣਤਰੋਸੈ॥ ੧੫॥ ਗੁਰਮ ੩੦੧
 ਤਿਦੁਰਮਤਿਵਰਤਣਸਾਧਅਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਵੁਸੈ॥
 ॥ ਤਿਨਿਵੇਸਜਮਵਾਗਵਿਚਿਹੋਇਸੰਜੋਗਵਿਜੋਗੁਮੁਣੁ
 ਸੈ॥ ਸਹਸਕੁਬਣੁਨਵਿਸਰੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁਵਿਸਾਰਵਿਗ
 ਸੈ॥ ਪਰਨਗੀਪਰਦਰਬਹੇਤੁਪਰਨਿਦਾਪਰਪੀਚਿਰਹੋਸੈ
 ॥ ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਤਾਜਿਕੀਰਤਨੁਕਥਾਨਸਾਧਪਰੋਸੈ
 ॥ ਕੁੰਤਾਚਉਕਚਕੁਣੀਐਚੋਕੀਚੋਦਾਇਕਾਰਣਿਨਸੈ॥ ਅ
 ਵਗੁਣਮਾਰਗੁਣਿਨਸੰਰਸੈ॥ ੧੬॥ ਜਿਉਬਹੁਦਰਨ
 ਵਣਸਪਤਿਮੂਲਪੰਡਫਲਫੁਲਪਨੇਰੇ॥ ਇੰਕੁਦਰ

ਨੁਬੈਸੀਤਰੇਸਭਨਾਅੰਦਰਿਕਰਦਾਡੇਰੇਗੁਪਅਨੂਪਅ
 ਨੇਕਹੋਇਰੰਗਸੁਰੰਗਸੁਵਸੁਚੰਗੇਰੇਗੁਵਸੁਹਉਠਿਅ
 ਪੁਠਿਕਰਿਜਾਨਿਕਰਿਦਾਭਸਮੇਦੇਰੇਗੁਰੰਗਬਿਰੰਗੀਗ
 ਉਦੈਸਅੰਗਅੰਗਧਰਿਨਉਠਾਵੇਰੇਗੁਸੋਦੀਅਦੈਨਉ
 ਸੁਣਿਪਾਣੀਚਰੇਮੇਰੇਤੋਰੇਗੁਸਭਨਾਦਾਇਕਰੰਗਦੁਧ
 ਪਿਅਪਟਭੰਡੇਦੋਖੁਨਹੇਰੇਗੁਚਿਤ੍ਰੇਅੰਦਰਿਚੇਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰੇ
 ॥੧॥ਧਰਤੀਪਾਣੀਵਾਸੁਹੋਫੁਲੀਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਚੰਗੇ
 ਰੀਗੁਤਿਲਫੁਲਾਂਦੇਸ਼ਿਰਿਮਿਅਲਿਪਤਿਤੁਪਨੀਤੁਫੁਲੇਲ
 ਪਵੇਰੀਗੁਅਖੀਦੋਖਿਅਨੇਕੁਕਾਰਿਅਨਿਅੰਧੇਤਨਿਅੰ

ਧੁਅੰਧੇਰੀਆਛਾਅਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਵਿਚਿਸੁਰਜੁਇ ੩੦੨
 ਕੁਨਘੁਘੁਤੇਰੀਆਸਿਮਰਤਿਕੁੰਜਾਧਿਆਨੁਕਛੁਪਥਰ
 ਕੀਡੇਰਿਜਕੁਸਦੇਰੀਆਕਰਤੇਨੋਕੀਤਾਨਚਿਤੇਰੀਆ ੧੮
 ਘੁਘੁਚਾਅਰਕੁੰਨੋਦਿਤੋਨਜੁਏਚਾਨਣਤੋਦੋਆਰ ੦
 ਤਿਅਨੇਰੀਵੇਖਦੇਬੋਲਿਕੁਬੋਲਾਅਬੋਲਾਖਲੋਦੋਅਨ
 ਮੁਖਅੰਨੇਗਤਿਵਿਹੁਸੁਰਤਿਵਿਹੁਣੇਚਕੀਏਦੋਆ
 ਓਗੁਣਚੁਣਿਚੁਣਿਛੁਡਿਗੁਣਪਰਹਰਿਹੀਰੇਫਟਕਪ
 ਰੋਦੋਆਨਉਚੁਜਾਖੇਅੰਨਿਆਮਾਇਆਮਾਦਿਅਤਵਾ
 ਲੋਰੋਦੋਆਕਾਮਕੋਰਧਾਵਿਰੋਧਾਵਿਚਿਚਾਰੇਪਲੇਕੁਰਿਭ

ਰਿਧੋਦੋਪੱਥਰਪਾਪਨਛੁਹਹਿਢੋਦੋ॥੧੯॥ਬਠਾਮੰ
ਦਰਿਅੰਕਉਗੋਦੁਨਿਵੁਠੈਮੀਰਪਵੈਮੁਹਿਮੋਅਯਾਪਾਤਿ
ਵੁਏਦੁਧੁਦੁਹਿਚਲੈਕਾਣਕੂਟਪੀਤੈਓਹੁਰੋਅਯਾਵਿਹੁਨਸੈ
ਅਕਦੁਧਤੇਸੰਪਿਖਾਧਾਖਾਇਅਕੁਨਿਰੋਅਯਾਸੋਅੰਕੁ
ਚਰਿਕੋਬੱਕਰੀਦੋਇਦੁਧਾਮੀਮੁਤੁਮੁਹਿਚੋਅਯਾਸੋਪੇਵੁ
ਧੁਪੀਆਣੀਐਵਿਸੁਓਗਾਲੇਪਾਸਿਖੜੋਅਯਾਗੁਣਕੀ
ਤੇਅਵਗੁਣਕਰਿਢੋਅਯਾ॥੨੦॥ਕੁਹੋਕਸਾਈਬਕਰੀਠਾ
ਇਲੂਣੁਸੀਖਮਾਸੁਪਰੋਅਯਾਹਸਿਹਸਿਬੋਲੈਕੁਹੀਦੀ
ਖਾਧੋਅਕਿਹਾਣੁਇਹੁਰੋਅਯਾਮਾਸੁਖਾਨਿਗਾਲਿਛੁਰੀਦੋ

ਹਾਣੁ ਤਿਨਾ ਕੁ ਕਉਣੁ ਅਲੋਆ ਜੀਭੇ ਹੰਦਾ ਫੇਕਿਆ ੩੦੩
 ਖਉਦੀਦਾ ਮੁਹਿਭੀਨਾਵੀਗੋਆ ਪਰਤਨਪਰਧਨਪਰ
 ਨਿਦਾਕਰਿਹੋਇਦੁਜੀਭਾਬਿਸੀਅਰੁਭੇਆਗਾਟੁਸਿਆ
 ਵੇਗੁਰਮਿਤੁਸਪੁਨਿਗੁਰਾਮਨਮੁਖੁਸੁਣੈਨਸੋਆਗਾਟੁਖ
 ਨਚਲੇਅਗੇਟੋਆਗਾ ੨੧੧ਆਪਿਨਵੀਏਸਾਹੁਰੇਲੋਕਾ
 ਮਿਤੀਦੇਸਮਸ਼ਾਏਚਾਨਣੁਪਾਰਿਦਿਚਿਦੀਵਅਹੁਹੇਠਿ
 ਅਨੇਰਨਸਕੇਮਿਟਾਏਹਥੀਦੀਵਾਫਕਿਆਖੁਫੈਹੁਇ
 ਚਕਚਉਧੀਪੇਗਥਿਕਾਏਹਥੀਕੀਕੁਣੁਲੋਆਰਸੀ
 ਅਭਿਖਾਹੇਵੇਦੇਖਾਦਿਖਾਏਦੀਵਾਇਕਤੁਹੱਥਿਲੇਵੁ

ਜੇਹਾ ਬਿਅਰਸੀ ਫੜਾਏ। ਹੁੰਦੀ ਦੀਵੇ ਅਰਸੀਆ ਪੁਰਿ
 ਦੇਈ ਪਉਦਾ ਜਾਏ। ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕੁਦਾਉ ਹਰਾਏ॥ ੨੨॥ ਅ
 ਮਿਅਸਰੇ ਵਰਮਰੇ ਭੂਬਿਤਰੇ ਨਮਨਤਾਰੂ ਸੁਆਈਆ ਪਾਰੋ ਵ
 ਸੁਪਰਸਿਨ ਪੰਥਰੁ ਕੰਚਨ ਹੋਇ ਨਾਮ ਘੜੂ ਪੜਾਈਆ ਬਿ
 ਜੀਅਰਾਵਿੰ ਸੁਨ ਪਰਹਰੇ ਅੰਠ ਪਹਰਚੇ ਨਾਇਲ ਪਟਾਈ
 ॥ ਸੀਖੁ ਸਮੁਦਿਹੁ ਸੰਖਣਾ ਰੋਵੈ ਧਾਹਾਂ ਮਾਰਿ ਸੁਣਾਈਆ ਪੁੰਘੁ
 ਸੁਝੈ ਨ ਸੁਝਈ ਸੁਰਜੋਤਿ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਈਆ ਮਨ ਮੁਖੁ
 ਵਡਾ ਅਕਿਰਤ ਘਟੁ ਦੂਜੇ ਭਾਉ ਸੁਆਇ ਲੁਭਾਈਆ ਸਿ
 ਰਜਣ ਹਾਰੁ ਨਾਦਿ ਤਿਵਸਾਏ॥ ੨੩॥ ਮਾਂਗ ਭਾਇ ਜੀਅਸ ॥

ਟਰੀ ਪੁੱਤੁ ਸਪੁੱਤੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁੱਤੁ ਹੁਧੀ ਅਚਰੀਰੀ ੩੦੪
 ਪਰਘਰਿ ਜਾਇ ਵਸਾਇ ਨਾਮਾਈ ਧੀ ਅਹੁ ਸੋਪੁ ਸਕ
 ਰਬਾਜਾ ਉਜਟੇਰੀ ਜਟਿ ਜਟਿ ਖਾਈ ਆਡਾਇ ਟਪੀਨ
 ਧੀਨ ਹੋ ਕਪਟੀ ਪੁੱਤੈ ਖਾਇ ਅਘਾਈ ਬਾਮਣਗਾਂਈ ਖਾ
 ਇ ਸੋਪੁ ਫਰਿਗੁਰਮਤਿ ਪਵਾਇ ਪਿੜਾਈ ਨਿਗੁਰੇਤੁ ਲਿ
 ਨੇ ਹੋਰੇ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੇ ਸਿਰਨਿ ਉਪਾਈ ਆਤੁ ਪਿਤਾਨ
 ਗੁਰਸਰਣਾਈ ੨੪ ਨਿਗੁਰੇ ਛੋਖਨ ਤੋਲਿ ਤਿਸੁ ਨਿਗੁ
 ਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਰਣਿ ਨਾਮਾਏ ਜੋਗੁਰਗੋਪੀ ਆਪਣਾ
 ਤਿਸੁ ਡਿਠੇ ਨਿਗੁਰੇ ਸਰਮਾਏ ਸੀ ਹੋਸਉ ਹਾਂ ਜਾਣੁ ਭਲਾਨ

ਤਿਸੁ ਬੇਮੁਖ ਸਭਿ ਹਾਂ ਜਾਏ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫਿਰੇ ਤਿਸੁ ਮੁ
ਹਿ ਲਗਾਵੁ ਵਡੀ ਬਠਾਏ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰੈ ਧਰਮੁ ਹੈ ਮਾਰਿ ਨਹ
ਘੋਆ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਸੁਆਮੀ ਧੋਹੀ ਅਕਿਰਾਤਿ ਪਟੁ ਬਾਮਣ
ਗਊ ਵਿਸਾਹਿ ਮਗਾਏ ॥ ਬੇਮੁਖ ਲੂਅਨ ਤੁਲਿ ਤੁਲਾਏ ॥ ੨੫
॥ ਮਾਣੁ ਸਦੇ ਹਰੁ ਲਿਭੁ ਹੈ ਜਗਤ ਜੁਗੀਤ ਰਿਅ ਵੈਦਾਗੀ ॥ ਓ
ਤੰ ਮੁਜਨ ਮੁਦ ਲਿਭੁ ਹੈ ॥ ਇਕ ਵਾਕੀ ਕੋੜਾ ਮਾਵੀ ਰਾਗੀ ॥ ਦੇਤਾ
ਰੇ ਗੁਰੁ ਲਿਭੁ ਹੈ ॥ ਭਾਗਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗ
ਦੁਲਿਭੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਫਾਥਾ
ਮਾਇਆ ਮਹਾਜਾਲਿ ਪੀਜੇ ॥ ਦੂਤ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸੁਭਾਰੀ ॥

॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਸਹਾਵਹੀ ਗਵਾਰਿ ਪਰਹਿ ਬਿਪਾਸਾ ਪਉਛੁਕਿ ॥ ੩੦੫ ॥
 ਸਾਰੀ ਆਵੇ ਭਾਇ ਕੁਦਾਇ ਆਕੂਜ ਮਜੇ ਦਰਸਾਕ ਸਿਰ
 ਮਾਰੀ ਆਵੇ ਜਾਇ ਭਵਈ ਐਭਵ ਜਲਾ ਅਦਰਿ ਰੋਇ ਇਖੁ
 ਆਰੀ ਆਹਰੇ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲੁ ਜੁ ਆਰੀ ॥ ੩੦੬ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ
 ਰਭਿ ਪਕਿ ਖੋਲ੍ਹੈ ਆਵਗਊ ਟੁਭਉ ਜਲੁ ਸੈ ਸਾਰੇ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਜੇ ਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰੇ ॥ ਲਾਰੀਜ ॥
 ਇਸੇ ਪੁਰਾਨਾ ਇਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪੀਜੇ ਨਿਵਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ਆਪਹੁ ਬੁਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਾਰੇ ਸਬਦੁ
 ਗਤਿ ਲਿਵਸਾਵਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਬਿਰਲੇ ਪਗੁ ਧਾਰੇ ॥

ਕਵੇਦਗੁਰਗੀਅਨਮੰਤ੍ਰਿਤਾਇਤੁਗਤਿਗੁਰਸਿਖਪਿਅੰ
 ਰੇ। ਨਿਜੰਘਰਿਜਾਇਦਸੈਗੁਰਦੁਆਰੇ। ੨੧॥ ਦੁਸੁਸੁ
 ਗੀਧਨੋਹੇਵਈਚਰਟੇਦਕਬਾਦਨਬੋਹਾਏ। ਕੰਚਹੁਕੰਚ
 ਨੁਨਬੀਐਕੰਚਹੁਕੰਚਨੁਪਾਰਸਲਾਏ। ਨਿਤਫਲਾਸਿੰਬ
 ਲੁਜਾਣੀਐਅਫਲੁਸਫਲੁਕਾਰਿਸਭਫਲਪਾਏ। ਕਾਂਠ
 ਨੋਹੇਨਿਉਜੰਝੇਕਾਣੀਤੂੰਧਉਲੇਸਿਰਿਆਆਏ। ਕਾਗੁ
 ਤਿਸੁਹੋਇਪਰਮਹੀਸੁਨਿਰਮੇਲਕਮੋਤੀਚੁਣਿਖਾਏ। ਪਸੁ
 ਪਰੇਤਹੁਰੇਵਕਾਰਿਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ। ਤਿਸੁ
 ਗੁਰਸਾਰਨਜਾਤੀਆਦੁਰਮਾਤਿਦੂਜੈਤਾਇਸੁਭਾਏ। ਅਨੰ॥

ਆਰੂਸਾਬੁਖਾਏ॥੨੮॥ਮੇਜੇਹਾਨਾਅਕਿਰਤਿਪਣੁਹੈਉ
 ਨਹੈਆਹੋਵਣਹਾਰਾ॥ਮੇਜੇਹਾਨਹਰਾਅਖੋਰੁਹੈਰੁਨਕੋਈਅ
 ਵਗਾਇਆਰਾ॥ਮੇਜੇਹਾਨਿਦਕੁਨਕੋਇਗੁਰਨਿਦਾਸਿਰਿਬੰ
 ਜਰਭਾਰਾ॥ਮੇਜੇਹਾਬੇਖੁਖਨਕੋਇਸਤਿਗੁਰਤੇਬੇਖੁਖਹ
 ਤਿਆਰਾ॥ਮੇਜੇਹਾਕੇਦੁਸਰਨਾਹਿਨਿਰਵੈਰੈਸਿਉਵੈਰੁਵਿਕ
 ਰਾ॥ਮੇਜੇਹਾਨਵਿਸਾਹਧੋਹੁਬਗੁਣਸਮਾਧੀਮਨਿਨਅਹਾ
 ਰਾ॥ਬੰਜਰਏਪੁਨਉਤਰੇਪਿਡੁਅਪਰਚੇਅਉਚਰੁਚਾਰ
 ॥ਮੇਜੇਹਾਨਦੁਬਾਜਰਾਤਨਿਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਤਿਤਕਾਰ
 ॥ਨਾਉਮੁਰੀਦੁਨਸਬਦਵੀਚਾਰਾ॥੨੯॥ਬੇਖੁਖੋਰੁਵ

੩੦੬

ਨਿਬੇਖੁਖਾਮੇਜੇਰੇਬੇਖੁਖੁਖਾਡਿਠੇਬੱਜਰਪਾਪਾਂਬਜੁਖਾ
ਪਮੇਜੇਰੇਕਾਰਿਦੈਗੀਇਠੇਕਾਰਿਕਾਰਿਸਿਠਾਂਬੇਖੁਖਾਅਪਹੁ
ਬਰੇਜਾਣਿਕੈਸਿਠੇਇਨਿਖਨਸੱਕਨਿਚਿਤਗੁਪਤਸੋਤਸਮੁੰ
ਦਸਮਾਦਨਿਚਿਠੇਗਿਰੰਠੀਤੁੰਤੁਮਾਗਣਿਖਿਲਖਲਖਾਇ
ਕਦੂਇਕਦੂਧਿਠੇਕਾਰਿਕਾਰਿਸਾਂਗੁਹੁਰੇਹਿਅਹੋਇਮਸਕ
ਰਾਸਭਾਸਭਾਠਿਠੇਮੇਥਹੁਬੁਰਾਨਕੋਇਸਾਰਿਠੇ॥੩॥ਲੇ
ਠੇਦੀਦਰਗਾਹਦਾਕੁੰਤਾਮਜਨੂਦੇਖਿਲੁਭਾਣਾਕੁਤੇਦੀਪੇ
ਰੀਪਦੈਹਕੁਹਕੁਹਸੇਐਕੁਵਿਡਾਣਾਮੀਰਾਸੀਮੀਰਾਸੀਆ
ਨਦਧਰੀਕੁਮੁਰੀਦੁਬਬਾਣਾਕੁੰਤਾਡੂਮਵਖਾਣੀਐਕੁਤਾਦਿ

ਚਿਕੁਤਿਅੰਨਿਮਾਣਾਗੁਰਸਿਖਆਸਕਸਬਦਦੇਕੁਤੇ
 ਰਾਪਕੁਕੁਤਾਭਾਣਾਕੋਟਣਚੋਟਣਕੁਤਿਅਮੋਹਨਧੋਹਸਿ
 ਗਸਟੁਕਮਾਣਾਅਵਗੁਣਿਮਾਰੇਗੁਣਕਰਨਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਧਸੀਗਤਿਕੁਰਬਾਣਾਪਾਤਿਤਉਧਾਰਣਾਬਿਰਦੁਵਖਾ
 ਣਾ॥੩੧॥੩੨॥ਸੋਤੀ॥

੩੦੧

॥ १॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁ
 ਰਸਿਖੀ॥ ॥ ਕਾਮਲੁਖਕਾਰਿਕਾਮਨਾਬਹੁਪ੍ਰੀਸੋਹੈ॥
 ਲਖਕੋਧਕੋਧਕਾਰਿਦੁਸਮਣਹੋਇਜੋਹੈ॥ ਲਖਲੋਭ
 ਲਖਲੋਖਮੀਹੋਇਧੋਹਣਿਧੋਹੈ॥ ਆਇਆਮੋਹਿਕੋਰੋੜਿ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਪਰਸਰਾਮ ਲਖ ਸਹੀ ਸਬਾਹ ਕਰਿ ਖੁਦੀ ਖਰੀਦੈ ॥ ਹਰਣਾਖ ੩੦੮
 ਸਬ ਹੁ ਹਰਨ ਕਸਾਨ ਰਸਿ ਪਬੁ ਕੀਦੈ ॥ ਲਖ ਕਰੇ ਧੁਵਿ ਰੋਧੁ
 ਲਖ ਲਖ ਵੈਰ ਕਰੀਦੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੈਰਿ ਨ ਸੋ ਕਨੀਸਾਧ
 ਸੀ ਗੀਮ ਲੀਦੈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਾਇ ਨ ਰੁਪਾ ਲਖ ਮਣਾ ਲਖ ਭਰੇ
 ਭੀਰੁ ਰਾਮੋ ਤੀਮਾਣ ਕਹੀ ਹੀਰਿ ਆਬ ਹੁ ਮੇਲਾ ਮਪਾਰਾ
 ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਲਖ ਰਾਜ ਭਾਰਾ ਪਰਗਨੇ ਹਜਾਰਾ ॥ ਰਿਧੀ ਸਿੰ
 ਧੀ ਭੋਗ ਜੋਗ ਅਭਰਣ ਸੀਰਾਰਾ ॥ ਕਾਮ ਪੈਣਿ ਲਖ ਪਾਰ
 ਜਾਤਿ ਰਿਤਾਮਣਿ ਪਾਰਾ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਸਗਲ ਫੁਲ
 ਲਖ ਲੇ ਭਲੁ ਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੈਰਿ ਨ ਹੀਘਨੀ ਸਾਧ

ਸੀਰੀਓਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਪਿਉਪੁਤ੍ਰਮਾਵਤ੍ਰਧੀਅਤ੍ਰੀਹੋਇਭੇਣ
 ਭਿਰਾਵਾਨਾਰਿਕੁਤਾਰੀਪਾਅਰਠਾਖਮਨਮੋਲਿਮਿਲਾਵਾ
 ॥ ਸੁੰਦਰਿਮੰਦਰਿਚਿਤ੍ਰਸਾਲਬਾਰਾਟੁਲਸੁਹਾਵਾਰਾਰਾ
 ਰੰਗਸਰੂਪਲਖਬਹੁਭੋਗਭੂਲਾਵਾਨਾਖਾਮਾਇਆਲਾ
 ਖਮੋਹੀਮਾਣਿਹੋਇਮੁੰਦੀਦਾਵਾਰਗਸਿਖਪੋਰਿਨਤੰਪ
 ਨੀਸਾਧਸੰਗਸੁਹਾਵਾ ॥ ੫ ॥ ਵਰਨਾਵਰਨਨਭਾਵਨੀਕ
 ਰਿਖੁਦੀਖਹੰਦੋਜੀਗਲਾਮੰਦਰਿਸੀਹਦਾਇਬਲਵੰਤਿ
 ਬੁਕੰਦੋਹਾਥੀਹਾਬਿਆਈਕਰਨਿਮਤ੍ਰਵਾਲੋਹੋਇਅਤ੍ਰੀ
 ਅਤ੍ਰੀਦੋਹਾਨਰੂਪਤਰਾਜੇਵਡੇਮਲਦੇਸੁਲਕੰਦੋਹਾ

ਲਕਮੰਦਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹਦੁ ਇਜਾਇਜੀਗਜੁ ਕੁੰਦੋਹਉ
 ਮੇਕਾਰਿ ਹੀਕਾਰਲਖਮਲਮਲਪੁਲੀਦੋਹਗੁਗਸਿਖ
 ਪੋਹਿਨਸਕਨੀਸਾਧਸੀਗਿਟੁਸੀਦੋਹ ॥ ੬ ॥ ਗੋਰਖਜਤੀ
 ਸਦਾਇਦਾਤਿਸੁਗੁਰਘਰਬਾਹੀ ॥ ਸੁਕਰੁਕਣਹੋਇਅ
 ਮਿਤੀਅਵੀਚਾਰੀ ॥ ਲਖਮਣਸਾਧੀਭੁਖਾਤਿਹਉਮੇਅ
 ਹੀਕਾਰੀ ॥ ਹਟਵੰਤੁਬਲਵੰਤੁਆਖੀ ॥ ਮੇਰੰਚਲਮਤਿਖ
 ਗੀ ॥ ਭਰਉਭੂਤਕਪੂਤਸੰਗਵਰਮਤਿਉਰਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰ
 ਸਿਖਜਤੀਸਲਾਹੀ ॥ ਅਨੀਜੀਨਿਹਉਮੇਅਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹ
 ਰੀਚੰਦੁਸਤੁਗਖਆਨਿਖਾਸਿਵਿਕਣਾ ॥ ਬਲਿਛੁਲਿ

੩੦੬

ਅਸਤੁਪਾਣਦਾਪਾਤਾਇਸਿਧਾਣਾਕਰਨੁਸੁਕੀਚਨੁਦਾਨੁ
 ਕਰਿਅੰਤਿਪਛੇਤਣਾਸਾਤਿਵਾਦੀਹੋਇਧਰਮੁਪੁਤ੍ਰਕੁਕਿ
 ਜਮਪੁਰਿਜਾਣਾਜਤੀਸਤੀਸੀਤੋਖੀਆਹਉਮੇਗਰਬਾ
 ਣਾਗੁਰਮੁਖਰੋਮਨਪੁਜਨੀਬਹੁਮਾਣੁਨਿਮਾਣਾ॥੨॥
 ਮੁੰਸਲਮਾਣਹੀਦੂਆਦੁਇਰਾਹਚਲਾਏਅਜਹਬਟ
 ਰਨਗਣਾਇਦੇਗੁਰਪੀਰਸਦਾਏਸਿਖਮੁਰੀਟਪਾਂਖੰਡ
 ਕਰਿਓਪਦੇਸਾਦ੍ਰਿਕੁਏਰਾਮਰਹੀਮੁਖਿਆਇਦੇਹਉ
 ਮੇਗਰਬਾਏਅਕਾਰੀਗਬਨਰਸੀਪੁਜਜਾਗਤਿਆਏ
 ਹੋਜੇਵਰਤਨਿਵਾਜਕਰਿਡੰਡਉਤਿਕਰਾਏਗੁਰਸਿਖ

ਰੋਮਨਪੁਜਨੀਜੋਆਪੁਗਵਾਣੇ॥੯॥ਛੇਅਦਰਸਨਵਰਤ ੦੩੭੦
ਇਆਰਉਦਹਖਨਵਾਦੋ॥ਘਰੈਧੂਮਘਰਿਬਾਰੀਆਅ
ਸਵਾਰਪਿਆਦੋ॥ਸਨਿਆਸੀਦਸਨਅਧਰਿਕਰਿਵਾਦ
ਕਵਾਦੋ॥ਗਾਵਲਬਾਰਹਪੀਥਕਰਿਫਿਰਦੇਉਦਮਾਦੋ॥ਜੋ
ਨੀਜੂਠਨਉਤਰੈਜੂਠੇਪਰਸਾਦੋ॥ਗੁਰਸਿਖਰੋਮਨਪੁਜਨੀ
ਧਰਿਆਰਿਜੁਗਾਦੋ॥੧॥ਬਹੁਸੁੰਨੀਸੀਆਰਾਫਜੀਅਸ
ਹਬਮਨਿਭਾਣੇ॥ਮੁਲਹਦਹੋ॥ਇਮੁਨਫਕਾਸਭੁਭਰੀਮਭੁ
ਲਾਣੇ॥ਈਸਾਈਮੁਸਾਈਆਹਉਮੈਰੈਰਾਣੇ॥ਤੋਉਫਿਰ
ਹੀਅਰਮਨੀਭੂਮੀਗਰਬਾਣੇ॥ਕਾਣੀਪੋਸਕਲਿੰਦਰਾ

ਦਰਵੇਸ਼ਿਦੁਗਾਣੇ। ਹੁਰਸਿਖਰੋਮਨਪੁਜਨੀਗੁਰਹਟਿਵਿਕ
 ਏ॥੧੧॥ ਜਪਤਪਸਿਜਮਸਾਧਨਾਹਠਨਿਗਕਰਣੇ। ਵਰ
 ਤਨੇਮਤੀਰਥਘਣੇਆਧਿਆਤਮਧਰਣੇ। ਵੇਦੀਵੇਦਵੇਦ
 ਹਰੇਪੁਜਾਪਰਵਰਣੇ। ਹੋਮਜਗਬਹੁਦਾਨਕਰਿਮੁਖਵੇਦ
 ਉਚਰਣੇ। ਕਰਮਧਰਮਬੋਭਰਮਿਦ੍ਵਿਚਿਬਹੁਜੀਮਣੁਮਰ
 ਣੇ। ਹੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸਿਗੁਮਿਲਿਦੁਤਰੁਤਰਣੇ
 ॥੧੨॥ ਉਦੈਅਸਤਾਦ੍ਵਿਚਿਰਾਜੁਕਰਿਚਕਰਵਰਤਘਨੇਰੇ।
 ਅਹਬਦਰਬਠੇਦਰਬਨਿਧੀਰਸਭੋਗਚੀਰੇਰੇ। ਨਰਪਤਿ
 ਸੁਰਪਤਿਛਤ੍ਰਪਤਿਹਉਮੇਦ੍ਵਿਚਿਘੋਰੇ। ਸਿਵਲੋਕਹੁਚ

ਕ੍ਰਿਬ੍ਹਮਲੋਕਥੈਕੁੰਠਵਸੇਰੋਗਾਰਿਰੁਜੀਵਣੁਬਹੁਤਫਣ ३੧੧
 ਹੋਇਵਡੇਵਡੇਰੋਗਾਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਗਮੁਹੈਹੋਇਰੁ
 ਲੋਕੁਲੋਰੋ॥੧੩॥ਹੁਪਅਨੂਪਸਰੂਪਲਖਹੋਇਰੋਗਾਬਿ
 ਹੋਰਿ॥ਗਗਨਦਸੰਬਾਦਲਖਸੰਗੀਤਅਭਿਰਾਗੀਧ
 ਸੁਰੀਧਮਿਲਾਪਲਖਅਰਗਨੇਅਦਰਿਗੀਛੁਤੀਹਭੇ
 ਜਨਪਾਕਸਾਲਰਸਰੋਗਸੁਦਰਿਗੀਪਾਟਪਟਿਬਰਗਹਿ
 ਟਿਅਸੋਹਹਿਦਰਬੀਰਗੀਗਾਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਗੀ
 ਮੁਹੈਗੁਰਸਿਖਸਹਲੰਗੀ॥੧੪॥ਲਖਮਤਿਬੁਧਿਸੁ
 ਧਿਓਕਤਿਲਖਲਖਲਖਚਤੁਰਾਣੀਲਖਲਖਬ

ਰਨਬਿਬੇਕਲਖਪਗਕਿਰਤਿਕਮਾਈਲਖਸਿਆਣਪ
 ਸੁਰਤਿਲਖਲਖਸੁਰਤਿਸੁਪ੍ਰਕਾਈਗੀਅਨਾਧੀਅਨਾਧੀ
 ਮਗਣਿਸਹਿਸਲਖਪਤਿਵ੍ਰਤਿਆਈਹਓਮੇਅਵਰਿ
 ਵਰਤਣਵਰਿਬਾਇਨਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਮ
 ਗਮੁਹੈਸਾਤਿਗੁਰਸਰਣਈ॥੧੫॥ਸਤਸੰਤੋਖਵਾਈਅ
 ਧਰਮਲਖਅਰਥਮਿਲਾਹੀਧਰਤਿਅਗਸਪਾਣੀਪ
 ਵਣਲਖਤੇਜਤਪਾਹੀਖਿਮਾਧੀਰਜੁਲਖਲਾਜਿਮਿਲਿ
 ਜੋਭਾਸਰਮਾਹੀਸਾਤਿਸਹਜਿਸੁਖਸੁਕ੍ਰਤਾਭਾਉਭਗਤਿ
 ਕਰਾਹੀਸਗਲਪਦਾਰਥਸਗਲਫਲਅਨੰਦਦਧ

ਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸਿ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ३੧੨
 ਪੁਜਾਹੀ॥ ੧੬॥ ਲਖ ਲਖ ਜੋਗੁ ਧਿਆਨ ਮਿਲਿਯ
 ਗਿਧਿਆਨੁ ਬਹਿਦੋ॥ ਲਖ ਲਖ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਿ
 ਨਿਜ ਮਾਸਣ ਸੇਵੋ॥ ਲਖ ਸੇਖ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਹਿ ਗੁ
 ਨਾਗੀ॥ ਅਨੁਗਣਿਦੋ॥ ਮਹਾ ਲਖ ਮਹਾਤਮਾ ਜੋ ਕਾਰੁ ਕ
 ਰੀਦੋ॥ ਓਸਤਤਿ ਓਪਮਾ ਲਖ ਲਖ ਲਖ ਜਪਿਦੋ॥ ਗੁਰ ॥ ਭਗਤਿ
 ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮੁ ਰਸੁ ਇਕੁ ਪਲੁ ਨ ਲਹਿਦੋ॥ ੧੭॥
 ॥ ਅਚਰ ਜਨੋ ਅਚਰ ਜਨੈ॥ ਅਚਰ ਜੁਹੈ ਦ੍ਰਿਸਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਮਾ
 ਦੇ॥ ਦ੍ਰਿਸਮਾ ਦੁਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਮਾ ਦੁਰਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਮਾ ਦੁਹੈ॥

ਰਾਣੁ ਕਰੀਦਾ॥ ਅਬ ਗਤੁ ਹੁ ਅਬ ਗਤੁ ਹੈ ਨਹਿ ਅਲਖੁ
 ਖਦਿ॥ ਅਕ ਬਹੁ ਅਕ ਬਹੁ ਹੈ ਅਲੇਖੁ ਲਖ ਨੇਤ ਨੇਤ ਸੁਣਿਦੁ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਰਵੀਦਾ॥ ੧੫
 ॥ ਇਕੁ ਕਵਉ ਪਸਾਉ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਪਸਾਰੈ॥ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰ
 ਡੁ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਲਖ ਰੋਮ ਰੋਮਿ ਸੀਜਾਰੈ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰ
 ਹਮੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਮੁਖਾਰੈ॥ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
 ਵੀਚਾਰੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਖੰਡੁ ਹੈ ਵਾਸਾ ਨਿਰੰਕਾਰੈ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਦੇਹੁ ਉਮੈ ਮਾਰੈ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਈ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦੁ ਗੁਰ

ਅੰਗਤੋਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮੋਈ॥ ਅਮਰਾਪਦੁਗੁਰਾਅੰਗਰ ੨੧੩
 ਹੁਹੋਇਜਾਣਜਾਣਈ॥ ਗੁਰਾਅਮਰਹੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਭੋਈ॥ ਰਾਮਦਾਸਹੁਅਮਰਜਨਗੁਰੁਗੁਰ
 ਸਬਦਸਭੋਈ॥ ਹਰਿਗੁਰਦਿਵਗੁਰਾਮਰਜਣਹੁਗੁਰਗੋ
 ਵਿਦਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਸਤਿਸੀਰੀ
 ਅਲੋਈ॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਹੁਬਾਬਾਹਰਿਗਾਇਦੂਜਾਨਹੀ
 ਕੋਈ॥ ੨੦॥ ੨੮॥ ਅਠਤੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ”

॥ ਏਕੀਕਾਰੁਇਕੰਗੁਲਿਖਿਊਰੂਥਾਮੀਕਾਰੁਲਿਖਾਇਆ॥

॥ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਦਾਇ
 ॥ ਅਸਾ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪਰਤਖ ਹੋਇ ਨਾਉ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
 ॥ ਇਸਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਆਮਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਧ ਜੁਗੀਤਾਰੀ ਹੋ
 ॥ ਦਾਸਾਇਸਾ ਪੈਥੀ ਹੋਸੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ਸਚੁ ਦਰਸਣੁ ਸਤਿ
 ॥ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਸਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਲੁ ਹੋਇ ਗੁਰ
 ॥ ਚੇਲੇ ਪਰਚਾ ਪਰਚਾਇਸਾ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹਰਾ ਸਿਕਰਿ
 ॥ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਚੜ੍ਹਾਉ ਚੜ੍ਹਾਇਸਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫ
 ॥ ਠੁਮਕਾ ਲੁਖ ਲੁਖਾਇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ
 ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਸਦਾਇਸਾ ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕ

ਗਿਇਕੁਕਵਾਉਪਸਾਉਕਰਾਇਆਪਜਿਤੰਪੁਰਵਾਣੁਕ ੩੧੪
 ਰਿਪੰਜਮਿਤੁਪਜਿਸਤੁਮਿਲਾਇਆਪਜਿਓਤਿਨਿਅਸਾ
 ਧਸਾਧਸਧਾਇਸਾਧੁਬਿਰਵਾਇਆਪਜਿਏਕੀਕਾਰਲਿ
 ਖਿਅੰਗੋਪਿਛੀਸਹਸਫਲਾਇਆਪਜਿਅਖਰਪਰ
 ਧਾਨਕਾਰਿਪਰਮੇਸਰੁਹੋਇਨਾਉਧਗਾਇਆਸਤਿਗੁਰ
 ਨਾਨਕਦੇਉਹੋਗੁਰਅੰਗਦੁਅੰਗਹੁਉਪਜਾਇਆਅੰਗ
 ਵਤੇਗੁਰਅਮਰਪਦੁਅੰਗਿਮੁਤੁਰਾਮੁਨਾਮੁਗੁਰਭਾਇਆ
 ॥ ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਅਰਜਨੁਛਾਇਆ ॥ ਘਾਟਸਤੁਰਗਿ
 ਰਹੋਇਪਜਿਪੀਰਹਰਿਗੁਰਗੁਰੈਵਿਦੁਅੰਤੋਲਾਦੀਨਦੁਨੀ
 ਤਰਿ

ਦਾਪਤਸਾਹੁਪਤਸਾਹਪਤਸਾਹੁਅੰਡੇਲਾਪਜਿਪਿਆ
 ਲੇਅਜਰਜਰਿਹੋਇਮਸਤਨੁਸੁਜਾਣੁਵੇਰੇਲਾਤੁਰੀਅ
 ਰਕ੍ਰਿਤਿਪਰਮੁਤਤੁਛਿਅਵਤਾਰੇਕੋਲੋਕੋਲਾਘਾਛਿਅ
 ਵਰਸਣਿਛਿਅਪੀੜੀਅੰਏਕਵਰਸਣੁਅਵਿਰਿਕੋਲਾ
 ਯਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਸਿਧਨਾਥਅਵਤਾਰਵੇਰੇਲਾਗਰਿ
 ਆਰਹੁਦੁਸਮੁਦ੍ਰਵਿਰਿਮਰਜੀਵੇਤਿਸੁਰਤਨਅਮੋਲਾ
 ਯਬਾਰਹਸੇਲਾਮੇਲਕਾਰਿਵੀਹਾਇਕੀਹਚਕ੍ਰਓਹੋਰੇਲਾ
 ਯਅੰਤਰਿਜਾਮੀਬਾਲਾਭੋਲਾਯੁਗੁਰਗੋਇੰਦੁਖੁਦਾਇ
 ਪੀਰੁਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਹੋਆਗਨਿਰੰਕਾਰਿਅਕਾਰਕ

३९५
 ਰਿਏਕੀਕਾਰਅਕਾਰਪਲੋਆਥਿਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰਿਲਖ
 ਲਖਵਰੀਆਓਕਰੇਵੇਢੋਆਲਖਵਰੀਆਓਸਮੁੰ
 ਵਾਵਿਚਿਸਤਸਮੁੰਦਗਕੁਕੁਸਮੋਆਲਖਗਕੁਕੁਕ
 ਕੁਹਵਿਚਿਤ੍ਰਿਸਨਾਵਧੁਹਿਸੀਖਪਰੋਆਬਾਵਨਚੰਦਨ
 ਬੂਦਾਇਕਠੰਢੇਤਤੇਹੋਇਖਲੋਆਬਾਵਨਚੰਦਨਲਖ
 ਲਖਚਰਣਕਵਲਚਰਣੇਵਕੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰ
 ਨਬ੍ਰਹਮਆਦਿਪੁਰਖੁਆਵੇਸੁਅਲੋਆਹਰਿਗੋਇੰ
 ਦਗੁਰਛੰਡਚੰਦੋਆਯਯੁਰਜਦੈਪਾਰਿਚੰਦਮਾਦੈਰ
 ਵਿਰੋਧਿਓਠਵੈਕੋਰੋਯੁਰਜਮਾਦੈਚੰਦਪਾਰਿਦੈਗਵਿਸਾ

ਰਿਸਮਾਲੇਹੇਤੋ ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਕੈਪੁਰਨਪਰਮਜੋਤਿ
ਚਿਤਿਚਿਤੋਲੋਕਵੇਦਗੁਣਾਰੀਆਨੀਆਲਿਪਿਰਮਪਿਆ
ਣਾਮਜਨਮਸਭੇਤੋਆਛਿਅਰੁਤੀਛਿਅਦਰਸਣਾਇਕੁਸੂਰ
ਜੁਗੁਗਰੀਆਨੁਸਮੇਤੋਅਜਹਬਵਰਨਸਪਰਸਕਾਰਿ
ਅਸਦਧਾਤੁਇਕੁਧਾਤੁਸੁਖੇਤੋਨਉਪਰਥਾਪੇਨਵੇਅੰਗ
ਦਸਵਾਂਸੁੰਨਲਿਪਾਇਅਗੇਤੋਨੀਲਅਨੀਲਅਨਹ
ਦੋਨਿਸੁਰਧਰਾਪਾਰਸਨੇਤੋਵੀਹਾਇਕੀਹਾਅਲੇਖਲੇ
ਖਸਿਖਅਸਿਖਨਸਤਜੁਗਿਤੋਤੋਚਾਰਿਵਰਨਿਤੀਬੇ
ਣਾਰਸਦੇਵਨਕਰੇਂਦਾਪਸੁਪਰੇਤੋਫਕਰਦੇਸਕਿਉਮ

ਲੇਦਮੇਤੈ॥ ਪਾਚਾਰਿਚਾਰਿਮਜਹਬਵਰਨਾਛਿਅਵਰਸ ३੧੬
 ਏਵਰੇਤੈਵਰਤਾਰਾਸਿਵਸਕਤੀਵਿਚਿਵਣਨੁਕਾਰਿਚਉ
 ਵਹਹਟਸਾਹਵਣਜਾਗਾਸਚੁਵਣਨੁਗੁਰਹਦੀਐਸਾਧ
 ਸਿਗਤਿਕੀਚਤਿਕਰਤਾਰਾਗਰਿਆਨਾਧਿਆਨਾਸਿਮਰਨੁ
 ਸਦਾਭਉਭਗਤਿਭਉਸਬਦਵੀਚਾਰਾਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸ
 ਨਾਨੁਵਿਕੁਗੁਰਮੁਖਿਪੋਬਰਤਨਵਪਾਰਾਪਰਉਪਕਾਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚਿਖੀਡਿਦੁਸਾਨਿਰੰਕਾਰਾਚਉਦਹਾਇਦਿ
 ਅਸੋਧਿਕੋਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਚੁਪਿਆਰਾਸਚਹੁ
 ਓਰੋਸਭਾਕਿਹਉਪਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਅਚਾਰਾਚੀਦਨਵੁ॥

ਸੁਵਣਸਪਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇਸੇਸਾਰਾਅਪਿਉਪੀ
ਆਗੁਰਮਤਿਹੁਸੀਆਰਾ॥੬॥ਅਮਲੀਸੋਫੀਚਾਕਰਾਅ॥
ਪੁਆਪਦੇਲਾਗੇਬੰਨੇਅਹਰਮੁਹੋਇਵਜੀਰੁਸੇਮਤ੍ਰਪਿ
ਅਲਾਮੁਲਿਨਮਨੈ॥ਨਾਮਹਰਮੁਹੁਸੀਆਰੁਮਸਤੁਮਰਦ
ਨੀਮਜਲਸਕਰਭੰਨੈ॥ਤਕਰੀਰੀਤਹਰੀਰਵਿਚਿਪੀਰਖ
ਰਸਤਮੁਰੀਦਉਪੀਨੈ॥ਗੁਰਮਤਿਅਲਾਖਨਲਖੀਮੈਅ
ਮਲੀਸੋਫੀਲਗਨਿਕੰਨੈ॥ਅਮਲੀਜਾਣਨਿਅਮਲੀਅ॥
ਸੋਫੀਜਾਣਨਿਸੋਫੀਦੰਨੈ॥ਤੇਤਵਜੀਰੈਪਾਤਿਸਾਹਦਾਇਖੋ
ਤ੍ਰੀਇਕਜੀਉਸਿਪੀਨੈ॥ਜਿਉਸਮਸੇਰਿਮਿਅਨਾਵਿਚਿ

ਇਕਤੁਬੇਕਰਹਨਿਦੁਇਖੀਨੋਵੀਹਾਇਕੀਹਾਜਿਵੇਰਸਰਿ ੩੧੭
 ਨੇਚਕਰਅਮਲੀਸੋਫੀਆਪਾਤਿਸਾਹਦੀਚਉਕੀਆ
 ਏਹਾਨਰਹਜਗਲਿਖੀਆਨਿਗੋਰਹਾਨਰਗੋਰਹਾਨਰ
 ਠਾਏਠਾਇਕਵੇਵੀਚਾਰਿਕੋਵੇਰਲੇਮਜਲਸਾਇਰਿਸ
 ਵਾਏਪਾਤਸਾਹੁਹੁਸੀਆਹੁਮਸਤੁਖੁਸਫਹਮੀਦੋਵੇਪਰ
 ਚਾਏਹਦੇਨਿਪਾਅਲੇਅਮਲੀਆਸੋਫੀਸਭੇਪੀਆਵ
 ਠਾਏਹਾਮਤਵਾਲੇਅਮਲੀਹੋਏਪੀਪੀਚੜੇਸਹਜਪ
 ਰਿਜਾਏਸੋਫੀਮਾਰਨਿਟਕਰਾਪੂਜਾਨਿਵਾਜੇਸੀਸਨਿਵਾ
 ਏਹਾਵੇਰਕਤੇਬਾਅਜਾਬਾਵਾਰਿਕਾਰਿਕਰਿਖੁੰਬਹਸੁਬਹ
 ਦੀ

ਸਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲਾਵਿ ਰਲਾ ਪਾਏ ॥ ੮ ॥ ਬਹੇ ਸੁਰਖੇ
ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਖੜਕੀ ਪੋਠਿ ਦੀਵਾਨੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਚਠੈ ਕ
ਮਹਲ ਦੀ ਬਾਹਰ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਲਿਆਵੈ ॥ ਪੀਐ ਪਿਆਲਾ ॥
ਪਾਤ ਸਾਹੁ ਅੰਦਰਿ ਖਾਸਾ ਮਹਲ ਪੀਲਾਵੈ ॥ ਦੇਵਨੈ ਅਮਲ
ਸੋਫੀਆਂ ਅਵਲਿ ਦੇ ਮਦੇ ਪੈਰਿ ਖਲਾਵੈ ॥ ਕਰੇ ਮਨਾਹ ਸਰ ॥
ਬਦੀ ਪੀਐ ਆਪਿ ਨਰੇ ਰਸੁ ਖਾਵੈ ॥ ਓਲਾਹੁ ਪਿਆਲਾ ਮਿ
ਹਰ ਕਰਿ ਦਿਰਲੇ ਦੇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ ਕਿਹੁ ਨਵ ਸਾਵੈ ਕਿਸੇ
ਦਾ ਗੁਨ ਹਕਰਾਇ ਹੁਕਮੁ ਬਖਸਾਵੈ ॥ ਹੋਰ ਨ ਜਾਣੈ ਪਰਮ
ਰਸ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਕੋ ਜਿ ਸਜਣਾਵੈ ॥ ਦਿਰਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅ

ਲਾਖੁ ਲਾਖਾਵੈ॥ ੯॥ ਵੇਰ ਕਤੇਬ ਵਖਾਣੁ ਦੇ ਸੋਫੀ ਹਿੰਦੂ॥ ੩੧੮
 ਸਲਾਮਾਣਾ॥ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਹਰਿ ਪਰਮੇ
 ਸਰੁ ਭਾਣਾ॥ ਕਲਾਮਾ ਸੁੰਨਤਾ ਸਿਰਕੁ ਧਰਿ ਪਾਇ ਜਜੇਊ
 ਤਿਲਕੁ ਸੁਖਾਣਾ॥ ਮਕਾਮੁ ਸਲਾਮਾਣਾ ਗੀਗ ਬਨਾਰਸ
 ਰਾਹਿੰਦ ਵਾਣਾ॥ ਰੋਜੇ ਰਖਿ ਨਿਦਾਜ ਕਰਿ ਪੂਜ ਵਰਤਾਅੰ
 ਦਰਿ ਹੋਰਾਣਾ॥ ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ ਮਜਹਬ ਵਰਨਾਛਿ ਅਘ
 ਰਗੁਰਭਿ ਪਦੇ ਸੁਵਖਾਣਾ॥ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਮੁਰੀਦ ਪੀਰ
 ਗੁਰਸਿਖੀ ਹਿੰਦੂ ਲੋਭਾਣਾ॥ ਹਿੰਦੂ ਦਸਾ ਅਵਤਾਰ ਕਰਿ
 ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਇਕੋ ਰਹਾਮਾਣਾ॥ ਖੀਜੋਤਾ ਟੁਕਰੇ ਨਿਧਿ

ਕੁਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਅਮਲੀਖਾ ਸੇਖਰ ਲਸੀ ਪਿਰਮ ਪਿਆ
 ਲਾਅਲ ਖੁਲਖਾਇਆ ਮਾਲਾਤ ਸਬੀਤੋ ਤ੍ਰਿਕੇਜੀਓ
 ਸਭੀਤੋ ਏਅੰਤਰ ਲਾਇਆ ਮੇਰੁ ਇਮਾਮੁ ਰਲਾਇ
 ਕੇਰਾ ਮੁਰਹੀਮੁ ਨਨਾਉਗਣਾਇਆ ਦੁਇਮਿਲਾਇਕੁ
 ਵਹੁਦੁਹੋਇਚਉਪਕੁਸਾਰਜੇਕੁਜਨ੍ਹਾਇਆ ਸਿਦਸ
 ਕਤੀਨੋਲੀਪਕੋਪਿਰਮਪਿਆਲੇਨਿਯਧਰਿਅਾਇ
 ਅਗਰਜਸੁਤਾਮਸੁਸਾਤੋਕਤੀਨੋਲੀਪਚਉਥਾਪਦੁ
 ਪਾਇਆਗੁਰਗੋਇੰਦੁਖੁਦਾਇਪੀਰਗੁਰਸਿਖਪੀ
 ਹਮੁਰੀਦਲਖਾਇਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਰਗਾਸੁਕਰਿ

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚਿ ਮਿਠਾਇਆ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾ ੩੧੯
 ਹੁਸਚੁ ਭਾਇਆ ੧੧ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿ
 ਗੁਰਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਸੋ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਆਗਾਧੀ
 ਐਕਾ ਉਭਗਤਿ ਭੈ ਸਹਜਿ ਫਿਗ ਸੋ ਨ ਚਹੁ ਮਰੈ ਨ ਸੋਹੁ
 ਹੋਇ ਦੇਵਾਰ ਹੋ ਨ ਭੋਗਾਵਿਣ ਸੋ ਗੁਰੁ ਸਮਾਣੁ ਆਖੀਐ
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਆਬਿਨਾਸੀ ਹੋ ਸੋ ਆਛਿ ਅਵੀ ਪੀੜੀ ਗੁਰੁ
 ਦੀ ਗੁਗ ਸਿਖਾ ਪੀੜੀ ਕੋਵ ਸੋ ਸਚੁ ਨਾਉ ਸਚੁ ਦਰਸੋ
 ਸਚਖੰਡ ਸਤ ਸੰਗੁ ਸਚ ਸੋ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਸਾਧ ਸਿ
 ਹਿ ਭੁਗਤ ਦਛੁ ਪਾਰਸ ਪਰੋ ਸੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕ

ਰਿਹੋਇਅਕਲੁਅਜੋਨੀਜੋਐਸਚਾਸਰੁਕਸਓਟੀਕੋਸੇ॥
 ॥੧੨॥ਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕਾਰਿਤੈਗੁਣਪਜਿਤਤਉਪਜਾ॥
 ਇਅਾਬ੍ਹਾਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਸਾਜਿਦਸਅਵਤਾਰਚਲ
 ਤਵਰਤਾਇਅਾਛਿਅਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਕਾਰਿਸਤਵਾਰੇ
 ਸਾਰੁਉਪਾਇਅਾਜਨਮਮਰਣੁਦਿਹਲੇਖਾਛਿਪਿਸਾਸ
 ਤਵੇਦਪੁਰਾਣਸੁਣਾਇਅਾਸਾਧਸੀਗਤਿਦਾਅਾਦਿਅੰ
 ਤਾਬਿਤਨਵਾਰੁਨਮਾਹੁਲਿਖਾਇਅਾਸਾਧਸੀਗਤਿਸਚ
 ਖੰਡੁਹੈਨਿਰੰਕਾਰਗੁਰਸਬਦੁਦਸਾਇਅਾਬਿਰਖਹੁਟ
 ਲੁਫਲਤੋਬਿਰਖੁਅਕਲੁਕਲੁਕਾਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇ

ਅਮਾਮਾਦਿਪੁਰਖੁਮਦੇਸੁਕਰਿਅਮਾਦਿਪੁਰਖੁਮਾਦੇਸੁਕਰ ॥ ੩੨ ॥
 ਇਅਮਾਪੁਰਖਪੁਰਤਨਸਤਿਗੁਰੂਓਤਿਪੋਤਿਇਕੁਸੁਬ
 ਨਾਇਅਮਾਦਿਸਮਾਦੇਦਿਸਮਾਦੁਮਿਲਾਇਅਮਾ॥ ੧੩॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮੇਦਿਤੇਵੇਵਚਾਰਿਚਾਰਿਵਰਨਮਾਸਮਓਪਜਾਏਛਾਛਾ
 ਵਰਸਣਛਾਛਾਸਤਾਛਾਛਾਓਪਰੇਸਭੇਸਵਰਤਾਏਚਰੇ
 ਕੰਡਾਦੀਪਸਤਿਨਓਖੰਡੁਦਹਦਿਸਵੰਡੁਵਡਾਏਜਲਬਲ
 ਵਣਖੰਡੁਪਰਬਤਾਤੀਰਬਰੇਵਸਥਾਨਬਣਾਏਜਪਤਪਸਿ
 ਜਮਤੇਮਜਗਕਰਮਧਰਮਕਰਿਦਾਨਕਰਾਏਨਿਰੰਕਾਰੁ
 ਤਨਪਛਾਇਅਸਾਧਸੰਗਤਿਦਸੈਨਵਸਾਏਸੁਣਿਸੁਣਿ

ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ੧ ॥ ਯਾਦ ਸਾ ਅਵਤਾਰੀ ਬਿਸਨੋਹੇ
 ਵੈਰਾਵੈਰੋ ਧੋਜੋ ਧਠਾੜੁ ਵਾਏ ॥ ਦੇਵਦਾਨਓ ਕਰਿ ਦਾਇਧੜੇ ਦੇ
 ਤਹਰਾਏ ਦੇਵਾਜੇ ਨਾਏ ॥ ਮਛਕਛੁ ਵੈਰਾਹੁ ਪਨਰਸਿੰਘ ਬ
 ਵਨ ਬਓਧਓ ਪਾਏ ॥ ਪਰਸਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਿਸਨੋਹੇ ਇਕਿ ਲਕ
 ਣੀ ਕੀਨਾਓ ਰਿਗਣਾਏ ॥ ਚੰਦ ਲਚਲਤੁ ਪਖਿਤੁ ਬਹੁ ਵਲਛੁ
 ਕਰਿ ਪਰਪੰਚਟੁ ਧਾਏ ॥ ਪਾਰਬਹੁ ਪੁਰਨ ਬਹੁ ਮੁਨਿ ਰਚਿ
 ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨ ਦਿਖਾਏ ॥ ਖੜੀ ਮਾਰਿ ਸੰਘਾਰੁ ਕਰਿ ਰਾਮਾਇਣੁ
 ਮਹਾਭਾਰਤੁ ਭਾਏ ॥ ਕਾਮੁ ਕੋਰੋ ਧੁਨ ਮਾਰਿ ਓਲੇ ਰੁਸੇ ਹੁ ਮਹੀ ਕਾ
 ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਣੁ ਜਨ ਮੁਗਣਾਏ ॥ ੧ ॥ ਪਾਇਕ

੩੨

ਵਾਰੀਆਰਹਰੁਦੋਇਪਰਬਾਰੀਅਉਪੁਤਸਦਾਇਆ ੩੨੧
 ਯਨਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਸਿਧਨਬਕਰਿਪਰਚਾਠਾਇ
 ਆਸੀਨਿਆਸੀਵਸਨਦਧਾਰਿਜੋਗੀਬਾਰਹਪੀਬਚਲਾ
 ਇਆਰਿਧੀਸਿਧੀਨਿਧਿਰਸਾਇਣਤੰਤਮਤਿਚੇਟਕਟਰ
 ਤਾਇਆਮੇਲਾਕਾਰਿਸਿਵਰਾਤਿਦਾਕਰਾਮਾਤਿਵਿਚਿਵਦੁ
 ਦਧਾਇਆਪੋਸਤਭੰਗਸਰਾਬਦਾਰਲੋਪਿਆਲਾਭੁਗ
 ਤਭੰਚਾਇਆਵਜਨਬੁਰਗੂਸਿਕ੍ਰੀਆਂਸੀਖਨਦਰਹ
 ਰਾਸਿਕਰਾਇਆਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਕਰਿਅਲਾਖੁ
 ਜਗਾਇਨਅਲਖੁਲਖਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਦੁਤ

ਰਮਿਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁਗਰਾਂਗੁਰੂਆ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਪੀਰਾਂਪੀਰੁ ਵਖਾਣੀਐ ਨਾਬਾਂ
 ਬੁਧਾਧਸੰਗਦਾਸੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਚਲਾਇਆ ਗੁਰਸਿ
 ਖਮਾਇਆ ਦ੍ਰਿਚਿਉਦਾਸੀ ॥ ਮਨੁਖਮਿਲਿ ਪਰਿਆਪੀ
 ਅਨਿਬਿਰਦੁ ਪੰਚਪਰਮੇਸਰਪਾਸੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ
 ਪਰਵਾਣੁ ਪੰਚਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡ ਬਿਲਾਸੀ ॥ ਗੁਰਦ
 ਰਸਦੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੋ ਨਿਜ ਪਾਰਿਭਾਇ ਭੁਗਤਿ ਰਹਰਾਸੀ ॥
 ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲੁ ਨਿਦਰਨਾਨੁ ਖਟਖਟਾਨੁ ਆਸਨਿ ਰਾਸੀ
 ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਬੋਗੁ ਹੋ ਕਲੀਕਲਾ ਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੀ

॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੰਦਖਲਾਸੀ ॥੧॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ੩੨੨
 ਪਿਆਰੁ ਹੋ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਰੁ ਕਰੇ ਵਾਨਾਰੀ ॥ ਨਾਰਿ ਭਤਾਰਿ ਸਿ
 ਜੋਗ ਮਿਲਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸਪੁਤ੍ਰ ਕਪੁਤ੍ਰ ਸੈਸਾਰੀ ॥ ਪੁਰਖੁ ਹੁ ਪੁਰਖੁ
 ਉਪਜਦ ਗੁਰ ਤੇ ਚੇਲੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਪਾਰਸੁ ਹੋ ਆਪ
 ਰਸੁ ਹੁ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਵੰਸੀ ਪਰ
 ਮਹਿ ਸਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸਿ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਵਾਰ ਭਾਈ ਗੁ
 ਰ ਭਾਈ ਆਸਾ ਕੁ ਸਚ ਗੁਰ ਵਾਕ ਜੁਹਾਰੀ ॥ ਪਰਤਨ ਪਰਧ
 ਨ ਹਰੇ ਪਰਨਿਦਾ ਹਉ ਮੈ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਵਿਟਹੁ
 ਬਾਣਿਹਾਰੀ ॥੧੮॥ ਪਉਦਾ ਦਾ ਪੜ੍ਹਿਦਾ ਵਿਅਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋ

ਤਾਪਕੁਪੋਤਾਨਤਾਮਾਦਾਦੀਪਕੁਦਾਦੀਅਹੁੰਦੁਫੀਭੋਣਧੀ
 ਅਸਣਖਤਾਨਾਨਾਨੀਆਖੀਐਪਕੁਨਾਨਾਪਕੁਨਾਨੀ
 ਪਤਾਤਾਇਆਚਾਚਾਣੀਐਤਾਈਚਾਚੀਆਇਆਮ
 ਤਾਮਾਮੇਤੋਮਾਮਾਣੀਆਮਾਸੀਮਾਸਕੁਦੋਰੀਗਿਰਤਾਮਾ
 ਸਕੁਫੁਫਕੁਸਾਕਸਭਸਹੁਰਾਸਚੁਸਾਣੀਸਾਣੁਤਾਤਾਏ
 ਰਪਿਤੀਏਰਮੇਲੁਮਿਲਿਅਉਲੇਰਫੁਫੇਰੇਅਵਤਾਸਾਦੂ
 ਕੁਕੁਮੁਕੁਟਿਬਸਾਭਿਨਦੀਨਾਵਸਿਜੋਗਾਨਿਸੰਤਾਸਚਾਸਾਕੁਨ
 ਵਿਫੁਕੈਸਾਪਸਿਗਤਿਗੁਰਭਾਈਭੱਤਾਭੋਗਭੁਗਤਿਦਿ
 ਚਿਜੋਗਾਜੁਗਤਾ॥੧੯॥ਪੀਉਦੇਨਪਿਆਰਤੁਲਿਨਫੁਫੀ

ਨਪਿਤੀ ਏਤਾਏਆਓਹੇਤਨਪੁਜਨੀਹੇਤਨਮਾਮੇਮਾਸੀਜ ॥੩੨੩॥
 ਏਆਮੀਬਾਸਧਨਓਤਰੇਆਇਅਥਕਨੀਜੇਖਾਏਆਮੂ
 ਈਪਾਨਪਟਿਤਰਾਵਾਓਡੀਕਾਰੁਪਰਗਟੀਆਏਆਸੂਰਜ
 ਚੰਦਨਪੁਜਨੀਵੀਦੇਲਪਤਾਰੇਚਮਕਾਏ।ਰਿਗਮਜੀਠਕ
 ਸੁਭਦਾਸਦਸਬੋਈਦੇਸੁਵਾਏ।ਸਤਿਗੁਰਤੁਲਿਨਮਿ
 ਹਰਵਾਨਮਾਤਾਪਿਤਾਨਦੇਵਸਬਾਏ।ਤਿਠੇਸਭੇਠਕਵਜਾ
 ਏ॥੨੦॥ਆਪੇਹੇਤਨਪੁਜਨੀਸਤਿਗੁਰਹੇਤਸੁਚੇਤਸਹਾ
 ਈਸਾਹਦਿਸਾਹਨਪੁਜਨੀਸਤਿਗੁਰਸਾਹੁਅਥਹੁਸਮਾ
 ਈਸਾਹਿਬਤੁਲਿਨਸਾਹਿਬੀਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬੁਸਚਾ

ਸਾਈ॥ ਦਾਤੇ ਦਾਤਿ ਨ ਪੁਜਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਸਚੁ ਦਿਕੁ ਈ॥
 ਵੈਦ ਨ ਪੁਜਨੀ ਵੈਦ ਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਈ॥ ਦੇ
 ਵੀਦੇ ਵਨ ਸੇਵਤੁ ਲਿਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਸਾਇ
 ਰਤ ਨਨ ਪੁਜਨੀ ਸਾਧ ਸਿਰਾਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਭਾਈ॥ ਅਕ
 ਥਕ ਥਾਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ੨੧॥ ੩੮॥
 ॥ ਓਣਤਾਲੀ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ॥ ॥ ਸਉਦਾਇ ਕਤੁ ਹਟਿ ਤੈ ਪੀਰਾਂ ਪੀਗੁਗੁਰਾਗੁਰ ਪੂਰਾ॥
 ॥ ਪਤਿਤ ਓਧਾਰਨੁ ਦੁਖ ਹਰਣਾ ਅਸਰਣ ਸਰਣ ਦਰਨ ਦਾ
 ਸੂਰਾ॥ ਅਓਗੁਨੁ ਲੈਗੁਣਾ ਵਿਕਟੇ ਸੁਖ ਸਾਗਾਦਿ ਸਰਾਇ

ਵਿਸੁਰਾਗ ਕਾਟਿ ਵਿਕਾਰ ਹਜਾਰ ਲਖ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਦਾ
 ਤਜੁਰਾਗ ਸਾਤਿ ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸਾਤਿ ਸਰੂਪ ਨ ਕਰਹੀਉ
 ਰਾਗ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਸਚੁ ਖੰਡੁ ਦ੍ਰਿਸਿਅ ਨ ਹਰ ਸਬਦ ਵਜਾਏ
 ਤੂਰਾਗ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰੇ ਚਕਰੂਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਉਪਕਾ
 ਰ ਕਾਰਿ ਜਾਤੁ ਨ ਅਸਰ ਧਾਤੁ ਦੀਚਾਰੇ ॥ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨ ਬੋਹਦਾ
 ਅਫਲੁ ਸਫਲੁ ਨ ਜੁਗਾਤਿ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦਰਸ
 ਵਾਬਾਉ ਕੁਬਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੇ ॥ ਸੂਰਜ ਜੋਤਿ ਉਦੈ ਤਕਰਿ
 ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਤੇ ਕਿਰਣਿ ਪਸਾਰੇ ॥ ਧਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਸਹਣ ਸੀ
 ਲੁਪਰ ਮਲੁ ਹਰੈ ਅਵਗਣਨ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਲਾਲ ਜਵਾਹਰ ਮ

੩੨੪

ਠਲੇਹਾਸੁਇਨਪਾਰਸਜਾਤਿਬਿਚਰੇਸਾਧਸਿਗਾਤਿਕਾਅੰ
ਤੁਨਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਪਾਰਸਧਾਤੁਕੀਚਨੁਕਰੇਹੋਇਮਨੂਰਨਕੀਚਨ
ਸੁਰੇ॥ ਬਾਵਨਬੋਰੇਬਨਾਸਪਤੀਬਾਂਸਾਨਿਗਧਨਬੁਰੇਹੋਰਜੂ
ਰੇ॥ ਖੇਤੀਨੀਮੈਸਹਿਸਗੁਣਕਲਰਖੇਤਨਥੀਨੁਓਹੁਰੇ॥
॥ ਓਲੂਸੁਸੁਨਸੁਸੁਈਸਾਤਿਗੁਰਸੁਸੁਸੁਸੁਇਹਜੂਰੇ॥ ਧ
ਰਤੀਥੀਜੈਜੇਲੂਣੈਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਭਫਲਚੂਰੇ॥ ਬੇਰਿ
ਬਪਦੈਸੁਨਿਕਲੈਸਾਤਿਗੁਰਸਾਧਮਸਾਧਨਦੂਰੇ॥ ਪਸੂ
ਪਰੇਤਹੁਦੇਵਾਦਿਚੂਰੇ॥ ੩॥ ਕੀਚਨਹੋਦੈਪਾਰਸਹੁਕੀਚਨਕ
ਰੈਨਕੀਚਨਹੋਰੀ॥ ਚੰਦਨਬਾਵਨਚੰਦਨਹੁਚੰਦੁਰੇਰਨਪਥੈ

ਕਰੇਗੀ। ਦੁਠੇਜੀਮੇਬੀਜਿਆਸਤਿਗੁਰਮਾਤਿਚਿਤਿਵੈਫ ੩੨੫
 ਠਾਠੇਗੀ। ਰਾਤਪਦੈਦਿਹੁਆਬਦੈਸਤਿਗੁਰਗੁਰਪੁਰਨਪੁ
 ਰਧੇਗੀ। ਬੇਹਬੁਪਰਬਤਿਨਚਰੈਸਤਿਗੁਰਹਠਿਨਿਗੁ
 ਹੁਨਸਹੇਗੀ। ਧਰਤੀਨੇਭੁਚਾਲਡਰਗੁਰਮਾਤਿਨਿਹਦਲੁ
 ਚਲੈਨਰੇਗੀ। ਸਤਿਗੁਰਰਤਨਪਦਾਰਥਬੋਗੀ। ਠਾਠੁ
 ਰਜਚਰੈਮੇਲੁਕਜਾਨਉਲੂਅਧਿਕੰਧਜਾਗੀਆਹੀ।
 ਬੁਕੇਸਿੰਘਉਦਿਆਨਮਾਹਿਜੀਬਕਮਿਰਗਨਖੋਜੇਪ।
 ਹੀ। ਚਰੈਆਚਰਦਾਅਕਾਸਰੇਦਿਚਿਕੁਨਾਨੀਲੁਕੋਨਹੀ
 ਪੀਖੀਜੇਤੇਬਨਦਿਖੈਭੈਭੈਬਜਿਨਠਉਰਰਹਾਹੀ। ਚੇ

ਰਜਾਰਹਰਾਮਬੋਰਾਦਿਹਚਾੜ੍ਹਾਐਕੋਦਿਸੈਨਾਹੀ॥ਜਿਨਕੋ
 ਰਿਦੈਰੀਆਨਹੋਇਲੁਖਆਗਿਆਨੀਸੁਧੁਕਰਾਹੀ॥ਸ॥
 ਧਸੀਗਤਿਕੋਦਰਸਨੇਕਾਲਿਕਏਸਸਭਾਬਿਨਸਾਬਿਨਾ
 ਹੀ॥ਸਾਧਸੀਗਤਿਵਿਟਹੁਬਾਲਿਜਾਹੀ॥ਪਾਰਾਤਿਅਨੇ
 ਰੀਚਮਕਦੇਲਖਕੋਰ੍ਹੀਅੰਬਰਤਾਰੇ॥ਚਾੜ੍ਹਾਐਚੰਦਮ
 ਲੀਣਹੋਨਿਕੋਲੂਕੋਕੋਬੁਕੋਬਬਾਰੇ॥ਸੁਰਜਿਜੋਤਿਓਦੋਤ
 ਕਾਰਿਤਾਰੇਚੰਦਨਰੋਣਿਅੰਧਾਰੇ॥ਵੇਵੀਰੇਵਨਸੇਵਕਾਤੀ
 ਤਨਮੰਤ੍ਰਨਫੁਰਨਿਦਿਚਾਰੇ॥ਵੇਵਕਤੇਬਾਅਸਟਧਾਤੁਪੁ
 ਰੈਸਾਤਿਗੁਰਸਬਦਵਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਖਿਸੁਹਾਵਨੁ॥

ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਰਗਟੁ ਸੀਸਾ ३੨੬
 ਰੇ ॥ ੬ ॥ ਚਾਰਿ ਦਰਨਿ ਚਾਰਿ ਮਜਤ ਬਾਛਿ ਅਦਰਸਣ ਵਰ
 ਤਨਿ ਦਰਤਾਰੇ ॥ ਵਸ ਅਵਤਾਰ ਹਜਾਰ ਨਾਵ ਬਾਨ ਮੁਕਾਮ ਸ
 ਭੇਦ ਨ ਜਾਰੇ ॥ ਇਕਤ ਹਟੁ ਦੁਨੁ ਲੈ ਦੇਸਾਦਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਨਿ
 ਪਸਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਮਥਾਹੁ ਭੀਰ
 ਰੇ ॥ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰ ਪਾਨਿ ਸਭ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਨ ਦੇਦਾ ਹਾਰੇ ॥
 ॥ ਇਕ ਕਵਉ ਪਸਾਉ ਕਰਿਓ ਅਕਾਰਿ ਅਕਾਰ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ
 ਰਬ੍ਹ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣਿ ਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪੀਰ ਪੇਕੰ ਬਰਿਅ ਉਲ
 ਏ ਗਉ ਸਕੁਤ ਬਉਲਾ ਮਉਪਨੇਰੇ ॥ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਸਾਦ

ਕਾਸੁਹਦੇਐਰਸਹੀਦਬਹੁਤੇਰੇ॥ ਕਾਜੀਮੁਲਾਮੋਲਵੀਮੁਫ
ਤੀਦਾਨਸਬੀਦਬੀਦੇਰੇ॥ ਰਿਖੀਮੁਨੀਦਿਗੀਬਗਕਾਲਖ
ਕਰਾਮਾਤਅਗਛੇਰੇ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਅਗਟਤਹੇਨਿਆਪੁ
ਜਣਾਇਨਵਡੇਰੇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਕੋਇਨਸੁਧੁਈਹਉਮੇਵਧ
ਦੀਜਾਇਦਧੇਰੇ॥ ਸਾਧਸਿਗਤਿਬਿਨੁਹਉਮੇਰੇਰੇ॥ ੮॥ ਯਕਿ
ਸੈਰਿਧਿਸਿਧਕਿਸੇਦੇਇਕਿਸੇਨਿਧਿਕਰਾਮਾਤਸੁਕਿਸੇ॥
ਕਿਸੇਰਸਾਇਲਕਿਸੇਮਣਕਿਸੇਪਾਰਸਿਕਿਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਦਿ
ਸੈ॥ ਯਕਿਸੇਕਾਮਧੇਣਪਾਰਜਤੁਕਿਸੇਲਖਮੀਦੇਵੇਜੇ
ਸੈ॥ ਨਾਟਕਚੇਟਕਾਮਾਸਣਾਨਿਦੁਲੀਕਰਮਭਰਮਭਉ

ਮਿਸੈ ਜੋਗੀਭੋਗੀਜੋਗੁਭੋਗੁ ਸਦਾ ਸਿਜੋਗ ਸਾਲਿਸੈ ॥ ੩੩ ॥
 ਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਸਤਿਸੈ ॥ ੧ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਜੁਗਿ ਚਾਰਿਠ
 ਖਚਰਿ ਰਾਸੀ ਹਜੂ ਨਿਓ ਪਾਈ ॥ ਓਤਮ ਜੂਨਿ ਵਖਾਣੀ ਅੰ
 ਮਾਣ ਸਿਜੂ ਨਿਦ ਲੰਭਾ ਦਿਖਾਈ ॥ ਸਾਭਿ ਜੂਨੀ ਕਰਿ ਵਸਿਤਿ ਸੁ
 ਮਾਣ ਸਿਨੇ ਦਿਤੀ ਵਡੀ ਆਈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਮਾਣ ਸਜਗਤ ਵਿ
 ਰਪਰਾਧੀ ਨ ਕਿਛੁ ਸਮਝਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗਤਿ ਨ ਮੈ ਸੁਆਧੀ ਨ ਕੋਮੀ
 ਦੀ ਕੀਮੀ ਜਨਮੁ ਰਾਵਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵੇਦੁ ਠਿਆਠ ਖਚਰ
 ਓਰਾਸੀ ਹਫੇਵੀ ਮਟਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ॥
 ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਭਲ ਕੇ ਉਠਿ ਕਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸਰਨ ਫੀ

ਵਾਗੁਰਕੇਬਚਨਉਚਾਰਕੇਧਰਮਸਾਠਾਦੀਸੁਰਤਿਕਰੇ
 ਵਾਗਸਾਧਸੰਗਤਿਦ੍ਰਿਚਿਜਾਇਕੇਗੁਰਬਾਣੀਦੇਪ੍ਰੀਤਿਸੁਣਿ
 ਵਾਗਸੰਕਾਮਨਹੁਮਿਟਾਇਕੇਗੁਰਸਿਖਾਂਦੀਸੇਵਕਰੇਵਾਗੁ
 ਾਗਿਰਤੁਕਿਰਤੁਕਰਿਧਰਮਦੀਲੈਪਰਸਾਦਿਆਇਦਰਤੀ
 ਵਾਗੁਗੁਰਸਿਖੋਨੋਦੋਇਕਾਰਿਪਿਛੋਬਾਰਿਆਮਾਪੁਖਵੰਦ
 ਾਕਲੀਕਾਲਪੁਗਾਸੁਕਾਰਿਗੁਰਚੇਨਾਚੇਨਾਗੁਰਸਿਦਾਗੁ
 ਾਗੁਰਮੁਖਿਗਾਡੀਗਹੁਚਲੀਵਾਗੁ॥੧॥ਭਾਖਿਕਾਰਿਅਕਾ
 ਰੁਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਸਿਰੀਵਾਸੋਈ॥ਇਕਕਵਉਪ
 ਸਾਉਜਿਸੁਸਬਦਸੁਰਤਿਸਤਿਸੰਗਾਵਿਲੇਈ॥ਬ੍ਰਹਮਾ

ਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਮਿਭਿਦਸਾਅਵਤਾਰਵੀਚਾਰਨੋਈਭੇਦ ੩੨੮
 ਨਬੇਦਕਤੇਬਨੋਹੋਦੁਮੁਸਲਮਾਣਜੋਈਭਿਤਮਜਨਮਸ
 ਕਾਰਥਾਚਰਣਿਸਰਣਿਸਾਤਿਗੁਰਾਵਿਰਲੋਈਗੁਰਸਿਖ
 ਸਾਣਿਗੁਰਸਿਖਹੋਇਮੁਰਦਾਹੋਇਮੁਰੀਦਸੁਕੋਈਸਾਤਿ
 ਗੁਰਗੋਰਸਤਾਨਸਮੋਈ॥੧॥ਜਪਤਪਹਠਿਨਿਗੀਤਪ
 ਟੇਚਉਦਹਾਵਿਦਿਆਵੇਦਦੁਖਲੋਸੇਖਨਗਸਨਕਾਰਿ
 ਕਲੋਮਸਾਮਿਤੁਅਨੰਤਨਜਾਣੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਸਿ
 ਧਨਾਥਹੋਇਨਾਥਕੁਲਾਣਾਪੀਰਪੇਕੀਬਰਾਮਉਠੀਇਉ
 ਜਰਕਦਾਰਹਜਰਹੋਗਾਣੋਜਗਭੁਗਲਖਰੋਗਸੋਗਲ

ਪਸੰਨੋਗਾਦਿਜੋਗਾਦਿਰਾਣੇ ॥ ਦਸਨਉਸੀਨਿਆਸੀਅਤਿਤ
ਲਭੂਸੇਖਾਇਭੁਲਾਣੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਜੋਗੀਜਾਗਦੇਹੋਰਸਭੇ
ਬਨਵਾਸੁਲੁਕਾਣੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਨਾਮੁਦਖਾਣੇ ॥ ੧੩ ॥
॥ ਚੰਦਸੂਰਜਲਖਚਾਨਣੇ ॥ ਤਿਲਨਪੁਜਨਿਸਤਿਗੁਰਮਤੀ ॥
॥ ਲਖਪਾਤਾਲਅਗਾਸਲਖਉਗੀਨੀਵੀ ॥ ਕਿਰਟਿਨਰਤੀ ॥
॥ ਲਖਪਾਣੀਲਖਪਉਣੀ ॥ ਮਿਲਿਰੰਗਬਿਰੰਗਤਰੰਗਨਵ
ਤੀ ॥ ਆਦਿਨਾਮਤਿਨਾਮਤਿਪਲੁਲਖਪਰਾਨਉਲਖਲਖ
ਉਤਪਤੀ ॥ ਧੀਰਨੁਧਰਮੁਨਪੁਜਨੀਲਖਲਖਪਰਬਤਲ
ਖਧਰਤੀ ॥ ਲਖਾਗਿਆਨਾਧਿਆਨਲਖਤੁਲਿਨਤੁਲੀਐ ॥

ਤਿਲਗੁਰਮਤੀਸਿਮਰਕਿਰਦਿਘਣੀਘੋਲਿਘਤੀ॥੧੪॥੩੨੯
 ਗਲਖਰਗੀਆਉਕਵਉਦਿਰਿਲਖਲਖਲਹਰਿਤਰੰਗ
 ਉਠਿਦੋਗਾਇਕਸਲਹਰਿਤਰੰਗਾਉਰਿਲਖਲਖਲਖਰਗੀ
 ਆਉਵਤਿਦੋਗਾਇਕਸਾਇਕਸਰਗੀਆਉਦਿਰਿਲਖਾਮ
 ਵਤਰਾਮਕਾਗਫਿਰੰਦੋਗਮਛਕਛਮਰਜੀਵਕੇਅਗਮ
 ਅਬਾਹਨਹਾਬਲਹਿਦੋਗਪਰਵਰਗਾਰਾਪਾਰੁਹੈਪਾਰਵ
 ਰਨਲਹਿਨਤਰੰਦੋਗਮਜਰਵਰੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਗੁਰਮ
 ਤਿਗੁਰਸਿਖਾਮਜਰੁਜਰੰਦੋਗਕਰਨਿਥੀਵਰਗੀਦਿਫਲੇਥੀ
 ਦੋ॥੧੫॥ਗਾਇਕਕਵਉਅਮਾਉਜਿਸੁਕੇਵਰਵਰੰਦੀਵਰੁਮ॥

ਈ॥ ਓ॥ ਮੰਕਾਰਿ॥ ਅਕਾਰੁ ਜਿਉ ਤਿਸਦਾ॥ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਈ॥
 ॥ ਅਧਾਸਾਹੁ॥ ਅਥਾਹੁ ਜਿਉ ਵਡੀ॥ ਮਾਰਜਾਗਟਤਾ॥ ਆਈ॥
 ॥ ਕੁਦਰਤਿ॥ ਕੀਮਨ ਜਾਣੀ॥ ਮੈਕਾਰੁ॥ ਅਲਖੁ॥ ਨਯਾਪਿਆ॥
 ਜਾਈ॥ ਦਾਤਿ॥ ਨਕੀਮਨ॥ ਗਤਿ॥ ਦਿਹ॥ ਬੇਸੁ॥ ਮਾਰਦਾ॥ ਤਾਰੁ॥ ਖੁਦਾਈ॥
 ॥ ਅਥਗਾਤਿ॥ ਗਤਿ॥ ਅਨਾਥਨਾਥ॥ ਅਕਥਕਥਾ॥ ਨੇਤਨੇਤਾ॥
 ਲਾਈ॥ ॥ ਮਾਦਿ॥ ਪੁਰਖੁ॥ ਮਾਦੇ॥ ਸੁਕਰਾਈ॥ ॥ ੧੬॥ ॥ ਸਿਰਕਰ
 ਵਤੁ॥ ਲੋਲਾਖਵਾਰੋ॥ ਮੈਕਾਟਿ॥ ਕਾਟਿ॥ ਤਿਲੁ॥ ਤਿਲੁ॥ ਦੇਹੀ॥ ਗਲੋ॥
 ਹਿਵਾਚਲ॥ ਲਾਖਵਾਰਕਰੋ॥ ਉਰਧਤਪੁ॥ ਜੁਗਤਿ॥ ਸਨੇਹੀ॥
 ਜਲਤਪੁ॥ ਸਾਧੇ॥ ਅਗਨਤਪੁ॥ ਪੁਅਰਤਪੁ॥ ਕਾਰਿ॥ ਹੋਇ॥ ਵਿਦੇ॥

ਹੀ। ਵਰਤਨੇ ਮਸਿਜਾ ਘਟੇ ਦੇ ਵੀ ਦੇਵ ਸਥਾਨ ਭਰੇ ਹੀ। ਪ੍ਰੀ ੩੩°
 ਨਦਨ ਚੀਰੀਆਈਆ ਸਿਧਾਸਟਾ ਸਿੰਘਾਸਟ ਬੇਏ ਹੀ।
 ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਯੰਗਾ ਮਾਪੁਰ ਕਕੀ ਭੁਕਰੇ ਰਕਕਰੇ ਹੀ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਸਰਨਿ ਸਭੇ ਹੀ। ੧੧। ਸਹਸਾ ਸਿਆਣੇ ਸ
 ਪੁਰਸਾ ਸਹਸਾ ਸਿਆਣਪ ਲਾਇਆ ਨਜਾਈ। ਸਹਸਾ
 ਘੜੁ ਸੁਘੜਾਈਆ ਤੁਲਨਾ ਸਹਸਾ ਚਤੁਰ ਚਤੁਰਾਈ। ਲ
 ਖਤ ਕੀ ਮਲ ਖਹਿਕਾ ਮਤੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾਰਵਰੇ ਦੁਨੀਆਈ।
 ਲਖ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਲਖ ਲਖ ਵਜੀਰ ਨਾਮ ਸਲਤਕਾਈ
 ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਿਧਾਨਾ ਬਮਿਲਿ ਹਾਥ ਨ ਪਾਈ।

॥ ਚਾਰਿ ਟੁਰ ਨਿ ਚਾਰਿ ਮਜਹ ਬਾਛਿ ਅਦਰ ਸਨ ਨਹ ਅਲਖੁ
 ਲਖਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਵਡੀ ਵਡੁ ਆਈ ॥ ੧੮ ॥ ਪੀਰ
 ਮੁਰੀਦੀ ਗਾਖੜੀ ਪੀਰਾਂ ਪੀਰੁ ਗੁਰਾਂ ਗੁਰ ਜਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ
 ਉਪਦੇਸੁ ਲੈ ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਉਲਘਾ ਸਿਵਾਣੈ ॥ ਮੁਰਦਾ ਤੇ ਇਮ
 ਗੀਰ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ਬਬਾਣੈ ॥ ਪੇਰੀ ਪੇਪਾਖਾ ਕੋ
 ਇਤਿ ਸਪਾਖਾ ਕਪਾਕਪਤੀ ਆਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ
 ਤੈ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਜਾਇ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਅਵੇਸੁ ਕ
 ਰਿ ਕੀੜੀ ਭ੍ਰਿਗੀ ਵਾਂਗਾ ਵਿਡੁਣੈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਾ ਕਉਣੁ ਆਖਿ
 ਵਖਾਣੈ ॥ ੧੯ ॥ ਚਾਰਿ ਟੁਰ ਨਿ ਮਲਿ ਸਾਧ ਸਿਗੁਰਾਰ ਰਵੈ ॥ ੩੩

ਕਾਸੇਲਾਹਿਜਾਣੇ॥ ਪੰਜਸਬਦਗੁਰਸਬਦਲਿਵਪੰਜੁਪੰਜੇ ੩੩੧

ਪੰਜਹਠਾਣੇ॥ ਛੇਅਰਸਲਇਕਰਸਲੇਛੇਅ
ਛਕੇਛਤੀਹਸਮਾਣੇ॥ ਸਤਦੀਪਇਕਦੀਪਕੋਸਤਸਤੇਉ
ਣਦੰਜਹਭਾਣੇ॥ ਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਕਰਿਅਠੂਅਠੇ
ਚਉਹਠਾਣੇ॥ ਨਉਨਾਥਾਇਕਨਾਥਹੋਨਉਨਾਏਏਕਾਸੀਹ
ਦਾਣੇ॥ ਦਸਦੁਆਰਨਿਰਧਾਰਕਰਿਦਾਹੋਦਾਹੋਸਉਪਰਵਾ
ਣੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਚੋਜਦਿਡਾਣੇ॥ ੨੦॥ ਸਉਦਿਰਿ
ਵਰਤੈ॥ ਸਿਖਸੀਤਾਇਕੋਤਰਸਉਸਤਿਗੁਰਅਥਿਨਾਸੀ॥
॥ ਸਦਾਸਦੀਵਦੀਬਾਣਜਿਉਅਸਥਿਰੁਸਦਾਨਅਵੇਜਾ

ਸੀ॥ ਇਕਮਨਜਿਨੇਧਿਆਇਆਕਾਟੀਗਲਹੁਤਿਸੇਜ
ਮਫਾਸੀ॥ ਇਕੋਇਕਵਰਤਦਾਸਬਦਸੁਰਤਿਸਤਿਗੁਰੂ
ਣਾਸੀ॥ ਬਿਨਦਰਸਣਗੁਰਮੂਰਤੇਬ੍ਰਮਤਾਫਿਰੇਲਖਜੂ
ਨਿਰਭੀਰਾਸੀ॥ ਬਿਨਦੀਖਿਆਗੁਰਦੇਵਕੀਮਰਜਨਸੇਨ
ਰਕਿਦਿਚੇਪਦਾਸੀ॥ ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਸਤਿਗੁਰੂਵਿਰਲ
ਕੋਸਬਦਸਮਾਸੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਓਟਿਨਹੋਰਕੋਸਰੀਓਟਿਨ
ਕਦੋਬਿਨਾਸੀ॥ ਗੁਰਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਆਦਿਅੰਤਿ
ਬਿਹਗੁਰੁਰਹਾਸੀ॥ ਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰਮੁਖਿਸਹਾਜਿਸਮਾਸੀ
॥੨੧॥ ਧਿਆਨਮੂਲਮੂਰਤਿਗੁਰੂਪੁਜਾਮੂਲਗੁਰਚਰਣ

ਪੁਜਾਏ॥ ਅਤਿ ਪੁਲਕਾਦਾ ਕਹੈ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰੁ॥
 ਏਏ॥ ਚਰਣੇ ਰਕਪਾਵਿ ਤਹੈ ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰ ਸਿਖੁ॥
 ਆਏ॥ ਚਰਣ ਅੰਤ ਕਸਮ ਲਕਟੇ ਗੁਰ ਪੂਰੀ ਬੁਰੇ ਲੇਖ ਅੰ
 ਏਏ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਰਿਦੈ ਵਿਰਿਸ
 ਆਏ॥ ਬਾਗ ਹਿਤਿ ਲਕਾ ਮਿਟਾਇ ਕਰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਿਲਕ
 ਨੀਸਾਣੁ ਚੜ੍ਹਾਏ॥ ਰਹੁ ਸੀ ਰਹੁ ਸਾਸਿਏ ਗੁਇ ਕੋ ਜਪੀਐ
 ਤੇਰੁ ਜਾਏ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਰਸ ਨਵੇਖਣੁ ਕੁਮਾਰਾ ਫਿਰੇ
 ਠਠੀਕੁ ਨ ਹੀ ਪਾਏ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਆਏ ਜਾਏ॥

੩੩੨

॥ ੨੨ ॥ ੪੦ ॥ ਚਾਲੀਵਾਰਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਵਾਰਸੀਭਗਉਤੀਜੀਕੀਪਾਤਿਸਹੀਰਸ
 ਵੀਕੀ॥੧੦॥ ॥ ਬੋਲਣਗੁਈਗੁਰਦਾਸਕਾ॥ ॥ ਹਰਿਸ
 ਚੇਤਖਤਰਚਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉ
 ਨਿਰੰਕਾਰਵੇਚਿਸਿਧਾਖੇਲਾ॥ ਗੁਰਸਿਮਰਮਨਾਈਕਾਠ
 ਕਾਖਡੋਕੀਵੇਲਾ॥ ਪੀਓਪਾਹਲੁਖਡੋਧਾਰਹੋਇਜਨਮਸੁ
 ਹੇਲਾ॥ ਸੰਗਤਕੀਨੀਖਾਠਸਾਮਨੁਖੀਦੁਹੇਲਾ॥ ਵਾਹਵ
 ਹੋਗੋਬੰਦਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥ ੧॥ ਸਚਾਅਮਰਗੁ
 ਬਿੰਦਕਾਉਨਿਗੁਰੁਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਮੇਲਾਪਕਰ
 ਪਚਿਦੁਤਸਿੰਘਾਰੇ॥ ਵੇਚਿਸੰਗਤਢੇਈਨਾਲਹਨਿਜੇ

ਖਸਮਾਵਿਸਾਰੇ। ਗੁਰਸਿਖਾਮਬੇਓਜਲੇਸਚੇਦਰਬਾਰੇ॥ ੩੩੩
 ॥ ਹਰਿਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾਧਿਆਈਐਸਚਮੀਮੁਤਦੇਣਾ। ਵਹਿ
 ਵਹਿਗੋਬਿੰਦਾਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਣਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੇਅਦਿਰ
 ਵਰਤਦੀਸਭਾਸਿਸਾਟਿਸਬਾਈ॥ ਇਕਆਪੇਗੁਰਮੁਖੀ
 ਤਾਮਨੁਜਿਨਹੁਕਮਮਨਾਈ॥ ਇਕਆਪੇਗੁਰਮੁਖੀ
 ਆਨਦੁਯੋਰਿਤਲਾਈ॥ ਇਕਨਾਨਾਮਬਖਸਿਅਨਹੋਇ
 ਆਪਸਹਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮਸਕਾਰਥਾਮਨਮੁਖੀਦੇ
 ਣਾ॥ ਵਹਵਹਹੋਗੋਬਿੰਦਾਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਣਾ॥ ੩॥ ਗੁਰ
 ਬਾਣੀਤਿਨੁਭਾਈ॥ ਆਜਿਨਮਸਤਕਭਾਗਾ॥ ਮਨਮੁਖਫੁਰ

ਕੁਕਾਮਣੀਗੁਰਮੁਖੀਸੁਹਾਗਾਗੁਰਮੁਖਊਜਲਹਿਸਹੇਮ
 ਨਮੁਖਹੈਕਾਗਾਮਨਮੁਖਊਧੋਕਵਲਹੈਗੁਰਮੁਖੀਸੁਹਾਗ
 ਮਨਮੁਖਜੁਨਭਰਮਾਇਅਨਗੁਰਮੁਖਹਰਿਸੇਠਾਫਾਹ
 ਫਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾਯਾਸਚਾਸਾਹਿਬਅ
 ਮਰਸਚਸਚੀਗੁਰਬਾਣੀਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਦਰਗਹਸੁ
 ਖਮਾਣੀਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਚਾਧਿਆਇਆਤਿਨਾਸੁਖਾਇ
 ਹਾਣੀਮਨਮੁਖਦਰਗਹਮਾਰੀਅਹਤਿਪ੍ਰੀਤੈਘਾਣੀ
 ਗੁਰਮੁਖਜਨਮਸਦਾਸੁਖੀਮਨਮੁਖੀਦੁਹੈਲਾਫਾਹਫਾਹ
 ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾਯਾਸਚਾਨਾਮਅਮੋ

ਲਹੇਵਡਤਾਗੀਸੁਣੀਐਸਤਸਿਗਤਵਿਚਪਈਐਨਿਤ ੩੩੪
 ਹਰਿਗੁਨਗੁਣੀਐਧਰਮਖੇਤਕਲੁਗਸਰੀਰਬੋਈਐ
 ਸੋਲਣੀਐਸਚਸਾਹਿਬਸਚਨਿਆਊਪਾਣੀਜਿਉਪੁ
 ਣੀਐਗਵਿਚਸਿਗਤਸਚਦਰਤਵਾਨਿਤਨੇਹਨਵੇਲਾਧਾ
 ਹਵਾਹਰੋਬਿਦਸਿਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾਧਾਓਅੰਕਾਰ
 ਹਰਿਆਪਹੈਹੋਸੀਭੀਆਪੇਗਵਹਆਪਉਪਾਵਨਗਾਰੋ
 ਗੁਰਸਬਦੀਜਾਪੇਘਖਿਨਮਹਿਦੁਹਉਸਾਰਦਾਤਿਸਭਉ
 ਨਦਿਆਪੇਕਲੀਕਾਲਗੁਰਸੇਵੀਐਨਹੀਦੁਖਸਿਤਾਪੇ
 ਆਸਤਜਗਤੇਰਾਖੇਲੁਹੈਤੂੰਗੁਣੀਗਹੇਲਾਧਾਹਿਵਾਹਿਗੋ

ਇੰਦਰਸਿੰਘਾਮਾਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੧॥ਅਮਾਦਿਪੁਰਖਾਮਨਭੇਮ
 ਨੀਤਗੁਰਮਤਿਨਪਾਈਐ॥ਅਪਰਮਪਰਮਰੀਮਾਮਾਦਿ
 ਨਿਸਲਖੇਨਜਾਈਐ॥ਅਮਰਮਜਾਚੀਸਤਿਨਾਮਸਦਸ
 ਦਾਹਿਆਈਐ॥ਸਚਾਸਤਗੁਰਸੇਵੀਐਨਿਭੇਪਦੁਪਾਈ
 ਐ॥ਅਨਕਰੂਪਧਰਪ੍ਰਗਟਿਆਹੈਇਕਾਇਕੇਲਾ॥੬॥ਹਵ
 ਹਗੋਇੰਦਰਸਿੰਘਾਮਾਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੭॥ਅਥਨਾਸੀਅਨੰ
 ਤਪੁਰਖਘਟਘਟਾਇਸਟਾਇਆ॥ਅਘਨਾਸੀਆਤਮ
 ਅਭੁਲਨਹੀਭੁਲੇਭੁਲਾਇਆ॥ਹਰਿਅਲਖਾਮਕਾਲ
 ਅਭੁਲਹੈਗੁਰਸਬਦਲਖਾਇਆ॥੬॥ਹੁਸਰਬਾਇਆ

ਪੀਰੋਅਲੋਪਤਿ ਸਠਗੋ ਨਮਾਇਆ ਹਰਿਗੁਰਖੁ ਪਨਾਮ ३੩੫
ਧਿਆਇਆ ਜਹਲਾ ਘਹਵੇ ਲਾਗਵਾਹਵਾਹਿਗੋ ਬਿਵਸਿ
ਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ੯ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਨਰਹਰਿਨਿਧਾਨਨਿਵੇ
ਗੁਧਿਆਈਐ ਨਾਗਾਇਣਨਿਬਾਣਨਾਥਾਮਨਾਮਨਾਰਿਨ
ਗਾਈਐ ਨਰਕਨਿਰਣਦੁਖਦਲਣਜਪਨਰਕਨਜਾਈ
ਐਸਚਾਸਤਗੁਰਸੇਵੀਐ ਨਿਰਭਉਪਦਪਾਈਐ ਵਹਾਮ
ਨਕਰੂਪਧਰਪ੍ਰਗਟਿਅਹੈਆਪਾਇਕੇਲਾਗਵਾਹਿਗੋ
ਬਿਵਸਿਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਪੁਰ
ਖਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਵਾਤਾਪਤਤਪਾਵਨਪ੍ਰਮਾਤਮਾਸਭਅਤਿਰਜਤਾ ॥

॥ ਹਰਿਦਾਸ ਬੀਨਾ ਬੇਸੁਆਰਾ ਬਿਅਤਿ ਬਿਧਾਤਾ ਬਨਵਾਰੀ ਬ
 ਖਸਿਦ ਹੋਆ ਪੋਪਿਤ ਮਾਤਾ ਏਹ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਅਮੋਲ ਹੋਆ
 ਲਨੇ ਕੀਵੇਲਾ ਫਾਹਿ ਫਾਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਾਪੇ ਗੁਰਚੇਲਾ ॥
 ॥ ੧੧ ॥ ਭੈਭੀਜਨ ਭਗਵਾਨ ਭਜ ਭੈਨਾਸਨ ਭੋਗੀ ਭਗਤਿ ਵਛ
 ਲਾ ਦੁਖ ਭੀਜਨ ਜਪ ਸਦਾ ਅਰੇਗੀ ਮਨ ਮੋਹਨ ਸੂਰਤ ਮੁਕੰਦ
 ਪ੍ਰਭ ਜੋਗ ਸੰਜੋਗੀ ਰਸੀਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਚਨ ਹਾਰ ਜੋ ਕਰੇ
 ਸੋ ਹੋਗੀ ਮਧ ਸੁਦਨ ਮਾਧੋ ਮੁਰਾਰ ਬਹੁਰੀਗੀ ਖੇਲਾ ਫਾਹਵਾ
 ਹਗੋ ਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਾਪੇ ਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਲੋਚ ਪੂਰਨ ਲਿ
 ਖਨ ਹਾਰ ਲੋਲੇ ਖਾਲਿ ਖਾਰੀ ਹਰਿ ਲਾਲ ਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ

ਸਚੁ ਸਚਾ ਦਾ ਪਾਰੀ ਯਾਰਾ ਦੁਨਹਾਰ ਰਹੀ ਮਰਾਮਾ ਮਾਪੇ ਨਰ ੩੩੬
ਨਾਰੀ ਯਾਰੀ ਕੇ ਸਰਪਨਾ ਬਗਾਇਜ ਪੀਏ ਬਨ ਦਾ ਗੀਯਾਰ
ਰਿਪਰਮਹੀ ਸਭੋਨਾ ਸਨਾਜ ਪਾਰਿ ਦੇ ਸੁਹੇਲਾ ਦਾਹ ਦਾਹੋ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪੁ
ਰਖੋਤਮ ਪੁਰਾ ਯਾਰਿ ਪੇਖਨ ਹਾਰਾ ਪਾਤਸਾਹੁ ਪ੍ਰਤਪਾਲਨ
ਊਰਾ ਦਹੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਪਰਖ ਭੁਗਵਿਤ ਦੁਪਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁ
ਗਾ ਦਹਿ ਅਨਦ ਬੋਨੇ ਦੀ ਚੋਜੀ ਆਸਤਗੁਰ ਭਰਪੁਰਾ ॥
ਦਹਿ ਨਿਸਾਵਿਨ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਈਐ ਸਚ ਸਚੀ ਦੇਲਾ ਦਾਹ
ਦਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ੧੪ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰਗੁ

ਬਿੰਦੁ ਹੋਇ ਪਰਗਟਿ ਮਾਦ ਸਦੇ ਅਵਤਾਰਾ ਜਿਨ ਅਲਖ
ਅਕਾਲਾ ਨਿਰੰਜਨ ਜਪਿ ਓਕਰਤਾਰਾ ਅਨਿਜ ਪਿਥਰ ਚਾਇ
ਯੋਖਾ ਸਲਾਸਾ ਪਰਤੇ ਜਕਰਾਰਾ ਸਿਰਕੇ ਸਧਾਰਗ ਹਖੜ
ਗਕੇ ਸਭ ਦੁਸਟ ਪਛਾਨਾ ਸੀਲ ਜਤ ਕੀ ਕਛ ਪਹਿਰਿ ਪਕੜੇ
ਹਾਥਿ ਮਾਰਾ ਸਚ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜੀਤਿ ਓਰ ਰਣ
ਭਾਰਾ ਸਭ ਦੋਤ ਅਰਣ ਕੋ ਪੇਰ ਕਰ ਕੀਚੈ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ਤੁਥ
ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਜਗਤ ਮੇ ਗੁਰ ਜਾਪ ਅਪਾਰਾ ਇਉਂ ਉਪ
ਜੇ ਸਿੰਘ ਭੂਜੀ ਗੀਏ ਨੀਲਾ ਅਬਰਧਾਰਾ ਤੁਰਕ ਦੁਸਟ ਸ
ਭਫੈ ਕੀਏ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਚਾਰਾ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕੋਏ ਨ ਠਹਿਰਿ

ਓਭਾਗੋਸਿਰਦਗਾਤੁਹਰਾਜੇਸਾਹਅਮੀਰਤੋਹੋਸਭਫਾਹਾ ੩੩੧
 ਫਿਰਸੁਨਕਰਅੇਸੀਧਮਕਕਉਕਾਪੇਗਿਰਭਾਰਾਤਬਸਭ
 ਧਰਤੀਹਲਚਲਭਈਫੁਡੇਘਰਬਾਰਾਇਯੋਅੇਸੇਦੇਰ
 ਕਲੇਸਮੇਖਖਿਓਸੀਸਾਰਾਤਿਹਾਬਿਨਸਤਗੁਰਕੇਈਤੋਨ
 ਤੀਭੋਕਾਟਨਹਾਰਾਗਹਾਅੇਸੇਖੜਗਾਰੇਖਾਈਅੇਕੋਈ
 ਸਕੇਨਝੇਲਾਫਾਹਿਫਾਹਿਰੋਬੀਦਸਿਘਅਪੇਗੁਰਚੇ
 ਲਾ ੧੫ ॥ ਗੁਰਬਰਮਕਾਲਕੇਹੁਕਮਾਸਿਉਓਪਾਜਿਓ
 ਬੀਗਿਆਨਾਤਬਸਹਜੇਗਾਰਿਓਖਾਲਸਾਸਵਰਮਰਦ
 ਨਾਇਉਓਓਏਸਿਘਭੁਭਕਾਰਸਭੁਜਗਭੂਰਪਾਨਾਮੜ

ਦੇਵਲਥੋਰਮਸੀਤਢਾਹਿਕੀਏਮੇਵਾਨਾਬੇਦਪੁਰਾਨਖ
ਟਸਾਸਤ੍ਰਾਫੁਨਿਮਿਟੇਕਰਾਨਾਬਾਂਗਸਲਾਤੁਹਟਾਇਕਰ
ਮਾਰੇਸੁਲਤਾਨਾਮੀਰਪੀਰਸਤੁਫੁਪਗਾਏਮਜਬਉਲ
ਟਾਨਾਮਲਵਾਨੇਕਾਜੀਪੜਥਕੇਕਛਮਰਮਨਜਾਨਾਲਾ
ਖਪੰਡਤਬਹਮੰਡਜੋਤਕੀਬਿਖਾਸਿਉਉਰਸ਼ਾਨਾਫੁਨਪਾ
ਥਰਦੇਵਲਪੂਜਕਰਮਤਹੀਭਰਮਾਨਾਮੀਉਰੋਨੋਟਿਕੇ
ਕਪਟਮੇਰਰਹੇਨਿਵਾਨਾਮੀਉਤੀਸਰਮਜਬਪਾਲੁਸ
ਉਪਾਜਿਉਪਰਧਾਨਾਜਿਨਗੁਰਗੁਬੀਰਕੇਹੁਕਮਸਿਉਗ
ਹਖੜਗਾਦਿਖਾਨਾਮਿਹਸਭਦੁਸਟਨਕਉਛੇਦਕਰਮ

ਕਾਲਜਪਾਨਾ ਫਿਰ ਮੇਸਾਹੁ ਕਮਾ ਅਕਾਲ ਕਾਜਗਮੇ ਪ੍ਰਗਟਾ ੩੩੮
 ਨਾ ਤਬ ਸੁੰਨ ਤੋ ਕੋਇ ਨ ਕਰ ਸਕੈ ਕਾਂਪਤੁ ਰਕਾਨਾ ਆਉਓ
 ਮਤ ਸਭ ਮਹੀਮ ਦੀ ਖਪਗਈ ਨਿਵਾਨਾ ਤਬ ਦੁਤੇ ਡੰਕ ਜਗਮੇ
 ਪੁਰੇ ਦੁਖਦੁੰਦਰ ਮਿਟਾਨਾ ਰੀਸਰ ਪਬਰ ਚਾਇਅਨ ਦਰੁਸੁ
 ਰਗਹੇਲਾ ਫਾਹ ਦੁਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਗੁਰਚੇਲਾ ੧੬
 ਜਗੋ ਸਿੰਘ ਬਲਵੰਤ ਬੀਰ ਸਭ ਦੁਸਟ ਖਪਾਏ ਵੀਨਮ
 ਹੀਮ ਦੀਉ ਠਗਾਏ ਹੀਰ ਕਠਹਰਾਏ ਤਹ ਕਲਮ ਕੋਈ ਨਪ
 ਕੁਸਕੋ ਨਹੀ ਜਿਕਰ ਅਲਾਏ ਨਿਮਾਜ ਦਰੁਨ ਫਾਇਚਾਨ
 ਹਿਠੀ ਕੁਕਟਾਏ ਘਹਿਰਾਹੁ ਸਰੀਅਤ ਮੇਟ ਕਰ ਮੁੰਨੀ ਮਰਰ

ਆਏ ਗੁਰਫਤੇ ਸਭੁ ਸੇਧੋ ਸਚ ਖੇਲ ਰਚਾਏ ॥ ਨਿਜ ਸੂਰ ਸਿੰਘ
 ਵਰ ਮਾਂਤ੍ਰੇ ਬਹੁ ਲਾਖ ਜਗਾਏ ॥ ਸਭੁ ਜਗਾਤਿ ਨਹੂੰ ਛੂਟ ਕਰਿ
 ਤੁਰਕਾ ਚੁਟਿ ਪਾਏ ॥ ਫਿਰ ਸੁਖ ਓਪ ਜਾਇ ਓਜ ਗਤ ਮੈ ਸਭੁ ਦੁ
 ਖਾ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ਨਿਜ ਵੇਹੀ ਫਿਰੀ ਗੁਇ ਵਕੀਅ ਕਾਲ ਜਪਾਏ ॥
 ॥ ਤਹ ਨਿਭੈ ਰਜ ਕਮਾਇ ਅਨ ਸਚ ਅਵਲ ਰਣਾਏ ॥ ਇਉਂ
 ਕਲ ਜੁਗ ਮੈ ਔਤਾਰ ਧਰ ਸਤ ਜੁਗ ਵਰਤਾਏ ॥ ਸਭੁ ਤੁਰਕ ਮ
 ਲੇ ਛੁਪ ਪਾਇ ਕਰ ਸਚ ਬਨ ਬਨਾਏ ॥ ਤਬ ਸਕਲ ਜਗਤ
 ਕੋ ਸੁਖ ਦੀਏ ਦੁਖ ਮਾਰਹਟਾਏ ॥ ਏਉਂ ਹੁਕਮ ਕੁਯੋ ਕਰਤਾਰ
 ਕਾ ਸਭੁ ਵੇਦ ਮਿਟਾਏ ॥ ਤਬ ਸਹਜੇ ਧਰਮ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਮਾਹਰਿ

ਹਰਿਜਸਗਾਇ। ਫਹਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਮਰਦਾ ਮਰੀ ਮਨੁ ਦਰਖਾਮ ३੩੯
 ਅਕੇਲਾ। ਫਹਿ ਫਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਗੁਰੇ ਲਾ १੭॥
 ॥ ਨਿਜ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਨੇਉ ਜਿ ਆਗਾ ਯੂਠ ਕਪਟ
 ਸਭ ਛਪ ਗਏ ਸਚ ਸਚ ਦਰਤਾਰਾ। ਟਿਰਜਗ ਹੋ ਮਠ ਹਥਾਇ
 ਕਰ ਨਿਜ ਪਰਮ ਸੁਰਾ। ਤੁਰ ਕਦੇ ਦਸ ਸਤੁ ਉਠ ਗਾਇਓ ਰਚਿਓ
 ਜੈ ਕਾਰਾ। ਜਾਉ ਪਜੇ ਸਿੰਘ ਮਹਾ ਬਲੀਖ ਲਸ ਨਿਰਧਾਰਾ।
 ॥ ਸਭ ਜਗਾ ਤੇ ਨਹੂ ਬਾਸਿ ਕੀਓ ਜਪ ਮਲਖ ਮਪਾਰਾ ਗੁਰ
 ਧਰਮਾ ਸਿਮਰ ਜਗਾਰਾ। ਕਿਓ ਮਾਇਓ ਮੀਧਿ ਮਾਰਾ। ਤਬ ਕੁਸ
 ਲਖੇ ਮਾਮਨਿ ਦਾਸਿਉ ਬਾਸਿਓ ਸਿਸਾਧਾ। ਹਰਿ ਦਾ ਹਗੁਰੂ ਹਰਿ

ਵਾਹਿਗੁਰੂਹਾਰਿਵਾਹਗੁਰੂਮਤਿਅਰੇਅਜਗਤਾਰਨੁਹਰਾਜੇ
 ਸਿਮਰੈਨਰਪ੍ਰੇਅਸਿਉਪਹੁਚੇਦਰਬਾਰਾਸਭਪਕੜੇਚਰਨ
 ਗੋਬਿੰਦਕੇਛਾਡੈਜੀਜਾਰਾਨਿਹਤੇਦਰਗਾਕੁਦੀਅਨਮਨਮੁਖ
 ਕੁਦੀਆਰਾਤਹਪਹੁਚੈਸੋਈਨੁਹਰਿਭੁਜੈਸਭਭੁਜੈਬਿਕਾਰ
 ਆਇਸਮਨਚੰਦਬਕਉਘੋਰਿਕਰਾਸਿਮਰੈਕਰਤਾਰਾਫਿ
 ਰਤਬਪਹੁਚੈਕਰਿਹੁਕਾਸਿਉਨਿਜਦਸਵੇਦੁਆਰਾਫਿਰ
 ਸਹਜੇਤੇਟੋਗਗਨਮੇਆਤਮਾਨਿਰਧਾਰਾਤਬਵਹਿਨਿਰਖੇ
 ਸੁਰਗਮੇਅਨੰਦਸੁਹੇਲਾਵਾਹਿਵਾਹਿਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਆਪੇਗੁ
 ਰਚੇਲਾ॥੧॥ਵਾਹਿਉਪਾਜਿਓਚੇਲਾਮਰਦਕਾਮਰਦਾਨਸਦ॥

ਏਯਾਜਿਨਸਭਪ੍ਰਥਮੀਕਉਜੀਤਕਰਿਨੀਸਾਨਸੁਲਾਏਯਤ ੩੪੦
ਬਸਿੰਘਨਕਉਬਖਸਕਰਬਹੁਖਾਦਿਖਲਾਏਯਟਿਰਸ
ਰੂਪ੍ਰਥਮੀਕਉਪਰਹਾਕਮਠਹਰਾਏਯਤਿਨਹੂੰਜਗਤਸੀਭਾ
ਲਕਰਾਮਨੰਦਰਚਾਏਯਤਿਹਾਸਿਮਰਾਸਿਮਰਾਅਕਾਲਹਰਿ
ਹਰਿਗੁਨਗਾਏਯਦੁਹਿਗੁਰਗੁਬਿਦਗਾਜੀਸਬਲਾਜਿਨ
ਸਿੰਘਜਗਾਏਯਤਬਭਇਓਜਗਤਸਭਖਾਲਸਾਮਨਮੁ
ਖਰੁਗਾਏਯਾਪ੍ਰੀਤਿਭਭਕੇਬਲਬੀਰਸਿੰਘਸਸਤ੍ਰ
ਚਮਕਾਏਯਤਬਸਭਤੁਰਕਨਕਉਛੇਦਕਰਾਅਕਾਲਜਪਾ
ਏਯਸਭਛਕਪਤੀਚੁਨਿਚੁਨਿਹਨੇਕਹੂਟਿਕਨਨਪਾਏਯਤਬ

ਜਗਮੇਧਰਮਪਰਗਾਸਿਉਸਚਹੁਕਮਚਲਾਏਯਹ
 ਬਾਗਸਦੀਨਿਥੋਕਰਗੁਰਫਤੇਬੁਲਾਏਤਬਦੁਸ
 ਟਮਲੇਛਸਹਜੇਖਪੇਛਲਕਪਟਉਡਾਏਯਹਹਰਿਅ
 ਕਾਲਕੇਹੁਕਮਾਸਿਉਰਣਨੁਧਮਚਾਏਤਬਰੁਦੇਸਿੰਘ
 ਰੁਜੀਗੀਏਦਲਕਟਕਉਡਾਏਯਹਉਫਤੇਬੁਈਜਗਸੀ
 ਤਿਕਰਸਚਤਖਤਰਚਾਏਬਹੁਦੀਓਦਿਲਾਸਜਗਤ
 ਕਉਹਰਿਭਗਤਾਦ੍ਰਿਕਾਏਤਬਸਭਪ੍ਰਥਮੀਸੁਖਭਈ
 ਦੁਖਦਰਦਗਦਾਏਯਹਰੋਇਨਿਹਚਲਬੀਸਿਉਜਗ
 ਤਭੈਕੁਸਚਕਾਏਗੁਰਦਾਸਖੜਦਰਪਕੜਕਰਾਇਉ

ਉਚਰਸੁਣਾਏ ॥ ਹੇ ਸਤਗੁਰਜਮਤਾਸਸੋਮੋਤਿਠੇਹੁਛੁਰਾਏ ॥ ੩੦੯ ॥
 ॥ ਜਬਹਉਦਾਸਕੋਦਾਸਰੋਗੁਰਟਲਕਮਾਏ ॥ ਤਬਛੁਰੇ
 ਬੀਧਨਸਗਲਫੁਨਨਰਕਨਜਾਏ ॥ ਹਰਿਦਾਸਾਚਿਰਿਦਿਆ
 ਸਦਾਸਦਾਦਾਸਗੁਰਮੇਲਾ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ
 ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੀਤਗੁਰਗਤਗੁਰਸਿਖਹੈਜਗਤਾ
 ਰਣਮਾਏ ॥ ਸੇਪ੍ਰਭੀਪਕਾਰੀਜਗਮੋਗੁਰਮਤਿਜਪਾਏ ॥ ਸੇ
 ਵਕਸੋਪਰਵਾਨਹੈਹਰਿਨਾਮਾਧਿਆਏ ॥ ਜਪਤਪਸਿਜਮ
 ਸਾਧਨਾਹਰਿਗੁਰਗਤਕਮਾਏ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਲੋਭਮੋਹਅਹੰਕ
 ਰਚੁਕਾਏ ॥ ਜੋਗਨੁਗਤਪਟਸੋਧਕਰਪਵਨਰਹਾਏ ॥

॥ ਤਬ ਖਰਚ ਕ੍ਰਾਸ ਹਜੇ ਪੁਰੇ ਗਗਨ ਘਰ ਛਾਏ ॥ ਨਿਜ ਸੁਨ
ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ਕਰ ਅਨਹਦਾਇ ਦੁਲਾਏ ॥ ਤਬ ਦਰਗਹ
ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਪਾਤਿ ਸਿਉ ਪਰਜਾਏ ॥ ਕਲੀਕਾਲ ਮਰਦਾਂ ਨਮ
ਰਦਨਾਨ ਕਰਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਅਹਵਾਰ ਭਗਉਤੀ ਜੋ ਪੜੈ ਅਮਰ
ਪਦ ਪਾਏ ॥ ਤਿਹ ਦੁਖ ਸੀਤਾ ਪਨ ਕਿਛੁ ਲਗੇ ਅਨੰਦ ਵਰਤਾਏ
॥ ਫਿਰ ਜੋ ਚਿਤ ਦੇਸੇ ਈਲਹੈ ਘਟ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ॥ ਤਬ
ਨਿਸਾਦਿ ਨਾਇ ਸਦਾ ਰਸੇ ਮੁਖ ਪਾਠ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸੋਲਹੈ ਪਦਾਰ
ਥ ਮੁਕਤ ਪਦ ਚਕ੍ਰ ਗਗਨ ਸਮਾਏ ॥ ਤਬ ਕਛੂ ਨ ਪੁਛੈ ਜਮ
ਧਰਮ ਤਿਸ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਏ ॥ ਤਬ ਲਗੇ ਨਤਿ ਸੁਜਾਮਣੀ

ਭੁਵਖਨੋਹੋਇਦੁਤੇਲਾਹਾਹਿਵਾਹਿਗੋਬਿਰਸਿੰਘਆਪੇ ੩੪੨
 ਗੁਰਚੇਲਾ॥੨੦॥ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਖੇਲਰਚਾਇਆ
 ॥ਅਗਿਦਕੋਪ੍ਰਭਅਲਖਲਖਾਯਾ॥ਪ੍ਰਥਮਮਹਲਹਰਿ
 ਨਾਮੁਜਪਾਇਓ॥ਵਤੀਏਅਗਿਦਹਰਿਗੁਣਗਾਇਓ॥ਤੀ
 ਸਰਮਹਲਅਮਰਪਰਧਿਆਨਾ॥ਜਿਨਪਟਮੇਨਿਰਖੇਹਰਿ
 ਭਗਵਾਨਾ॥ਜਲਭਰਿਓਸਤਿਗੁਰਕੇਵਅਰੇ॥ਤਬਅਪਾ
 ਇਓਮਹਲਅਪਾਰੇ॥ਗੁਰੂਗਮਦਾਸਚਉਥੇਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਜਿ
 ਨ੍ਹਰਟੇਨਿਰੰਜਨਹਰਿਅਬਨਾਸਾ॥ਗੁਰੂਅਰਜਨਪਚਿਮਟਹ
 ਰਾਇਓ॥ਜਿਨਸਬਦਸੁਧਾਰਗੀਬਬਨਾਇਓ॥ਗੀਬਬ
 ਨਾਇਉਚਾਰਸੁਣਾਇਓ॥ਤਬਸਚਬਜਗਤਮੇਪਾਠਰਚਾ

ਇਥੋ ਕਰਪਾਠਰੀਥਜਗਤਸਭਤਰਿਥੋਜਿਹਨਿਸਥਾਸਰ
ਹਰਿਨਾਮਉਚਰਿਥੋਗੁਰੂਹਰਿਗੁਬਿੰਦਖਸਟਮਅਵਤਾਰੇ
ਜਿਨਿਪਕੜਤੇਗਬਹੁਦਸਟਪਛਾਰੇਅਉਸਤਮੁਗਲ
ਨਕਾਮਨੁਬਉਰਾਨਾਤਬਹਰਿਭੁਗਤਨਸਿਉਦੀਦਰਚਨਾ
ਅਉਕਰਹੈਗੁਰਦਾਸਪੁਕਾਰਾਹੇਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿਲੇਹਉ
ਬਾਰਾ॥੨੧॥ਸਪਤਮਮਹਲਅਰਾਮਹਰਿਗਉਮਾਜਿ
ਨਸੁਨਾਧਿਆਨਕਰਜੋਗਕਮਾਉਆਚਰਨਗਗਨਗੁਫਾ
ਮੇਰਹੇਸਮਾਈਜਹਾਬੈਠਾਅਡੋਲਸਮਾਧਲਗਾਈਸ
ਭੁਕਣਾਖੈਚਕਰਗੁਪਤਰਹਾਪੀਤਿਹਆਪਨਰੂਪਕੋਨ

ਹਾਦਿਖਲਾਯੀਗਇਉਇਸਪਰਕਾਰਗੁਬਾਰਮਚਾਯੀ ੩੪੩
॥ਜਹਦੇਵਅਸਿਕੋਬਹੁਚਮਕਾਯੀਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁਇਉ
ਅਸਟਮਬਲਬੀਰਾਗਜਿਨਪਹੁਚਦਹੇਲੀਤਜਿਓਸ
ਹੀਰਾਬਾਲਰੂਪਧਰਜੁਆਂਗਮਚਾਇਓਤਬਸਹ
ਜੇਤਨਕੋਛੁਡਿਸਿਧਾਇਓਗਿਉਮੁਗਲਨਸੀਸਪਰੀ
ਬਹੁਛਾਰਾਵੇਇਖਦਪਾਤਿਸਿਉਪਹੁਚੇਦਰਬਾਰਾਅ
ਉਰੀਗੋਇਉਬਾਰਚਾਇਓਗਿਤਿਨਾਮਪਨਕਲਸਭਨ
ਸਕਰਾਇਓਗਿਉਠਹਕਠਹਕਮੁਗਲਨਸਿਰਸ੍ਰੀ
॥ਫੁਨਿਹੋਇਪਾਪੀਵਹਨਰਕਸਿਧਾਰੀਗਿਉਕਰੀਗੁਰ

ਦਾਸਪੁਕਾਰਾ। ਹੇਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿਓਹੁਭੈਬਾਰਾ। ੩੩। ਕੁ
ਰੂਨਾਨਕਸਭਕੇਸਿਰਤਾਜਾ। ਜਿਸਕਉਸਿਮਰਸਰੇਸਭ
ਕਾਜਾਗੁਰਤੇਗਬਹਾਦਰਸੂਰਗਰਚਾਈ। ਤਹਆਪਨ
ਸੀਸਦੇਜਗਠਹਰਾਈ। ਇਸਾਬਿਧਮੁਗਲਨਕੋਭਰਮਾ
ਇਓ। ਤਹਸਤਿਗੁਰਮਪਨਾਬਲਨਜਨਾਇਓ। ਪ੍ਰਭਹੁਕ
ਮਬੂਧਪਹਚੇਦਰਬਾਰਾ। ਤਹਸਤਿਗੁਰਕੀਨੀਮਿਹਰਮ
ਪਾਰਾ। ਯਿਉਮੁਗਲਨਕੋਦੇਖਲਗਾਨਾ। ਹੇਇਖਗਬੁਖ
ਪਗਏਨਿਦਾਨਾ। ਯਿਉਨਉਮਹਲੋਕੀਜੁਗਤਿਸੁਨਈ। ਜਿ
ਹਕਗਸਿਮਰਨਹਰਿਭਗਤਰਚਾਈ। ਹਰਿਭਗਤਰਚਾਈ

ਨਾਮਾਨਿਸਤਾਰੈ ਤਬਸਭਜਗਮੇਪ੍ਰਗਟਿਓਜੈਕਾਰੈਗਮਿ ੩੪੪
ਉਕਰਹੈਗੁਰਦਾਸਪੁਕਾਰਾਹੇਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿਲੇਹਉਬਾਰ
॥੨੩॥ਗੁਰਗੁਬਿੰਦਵਸਵਾਅਵਤਾਰਾਗਜਿਨਖਾਲਸਾ
ਪਬੁਅਜੀਤਸੁਧਾਰਾਤੁਰਕਦੁਸਰਸਭਮਾਰਬਿਦਾਰੈ॥
॥ਤਿਹਸਭਪ੍ਰਥਮੀਕੀਨੀਗੁਲਜਾਰੈਗਮਿਉਪ੍ਰਗਟੋਸਿੰਘ
ਮਹਾਬਲੀਬੀਰਾਤਿਨਾਮਾਰੈਕੋਈਧਰੈਨਧੀਰਾਫਤੇ
ਭਈਦਖਦੰਦਮਿਟਾਏਤਬਹਾਰਿਅਕਾਲਕਾਜਾਪਜਪਾ
ਏਗਿਪ੍ਰਥਮਮਹਲਜਪਿਓਕਰਤਾਰਾਤਿਨਸਭਪ੍ਰਥਮੀ
ਕੋਲੀਓਉਬਾਰਾਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਇਨਰੂਸਭਤਾਰਾਜ

ਬਾਅਗੀਆ ਕੀਨੀਅਲਖਾਅਪਾਰੇਗੀਉਸਤਸੀਗਤਿਕੰ
 ਮੇਲਮਿਲਾਯੰਗਾਜਿਹਨਿਸਥਾਸਰਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਯੰ
 ਯਾਯੋਉਕਰਹੋਗੁਰਦਾਸਪੁਕਾਰਾਹੇਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿਓਹੁ
 ਉਬਾਰਾ॥੨੪॥ਤੂਅਲਖਾਅਪਾਰਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾਜਹ
 ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਸਿਉਠਾਖੇਨਭੇਵਾਤੁਮਨਾਥਨਿਰੰਜਨਗ
 ਹਰਗੀਤੀਰੇ॥ਤੁਮਚਰਨਨਿਸਿਉਬਾਧਿਓਧੀਰੇਅਬਗ
 ਹਪਕਾਕ੍ਰਿਓਤੁਮਗਵਰਬਾਰਾਜਿਉਜਾਨੋਤਿਉਓਹੁਸੁਖੰ
 ਰਾਹਮਕਾਮੀਕ੍ਰਿਧੀਅਤਕ੍ਰਿਮਾਰੇਤੁਮਹੀਠਕਰਬਖ
 ਸਨਹਾਰੇਨਹੀਕ੍ਰਿਈਤੁਮਬਿਨਅਵਰਹਮਾਰਾਜੇਕਰਹੋ

ਹਮਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰਾ ਤੁਮ ਅਗਮ ਅੰਤ੍ਰੇ ਲਾ ਅੰਤ੍ਰੇ ਲਾ ਨਿਰਲੇ ॥ ੩੪੫ ॥
 ॥ ਸਭੁ ਜਗ ਕੀ ਕਰਹੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੇ ॥ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀ ਅਲਹੁ
 ਕਮਤੁ ਮਾਗਾ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਸਿਮਰਤੁ ਰਿਓ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਏਉ ਕਰਹੇ
 ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਹੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥
 ॥ ਤੁਮ ਅਛੁ ਲਾ ਅਛੁ ਦਾ ਅਭੇਦ ਕਹਾਯੀ ॥ ਜਹ ਬੈਠਤ ਖਤ
 ਪਰਹੁ ਕਮਚਲਾਯੀ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰਾ ਅਵਰਨਾ ਕੋਈ ॥
 ॥ ਤੁਮ ਏਕੋ ਏਕਾ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਧਰਖੇ ਲਰਚਾ
 ਯੀ ॥ ਤੁਮ ਮਾਪ ਅਗੇ ਰਹਾ ਪਤਰਹਾਯੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਰਖੇ
 ਲਾ ਅਗਮ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਭੁ ਘਟ ਭੀਤਰ ਸਭੁ ਤੇ ਨਿਅੰ ॥

ਰੇਤੁਮਐਸਾਮਚਰਜਖੇਲਬਨਾਇਓਜਿਹਲਖਬ੍ਰ
 ਮੰਡਕੋਧਾਰਖਪਾਇਓਪ੍ਰਤੁਤੁਮਰਾਮਰਮੁਨਾਕਿਨਹੂਲੀਖ
 ਓਅਹਸਭਜਗਸ੍ਠਏਧੀਧੇਖਪਿਓਬਿਨਸਿਮਰਨ
 ਤਿਹਛੁਟੇਨਕੋਈਤੁਮਕੋਭਜੇਸੇਮੁਕਤਹੋਈਗੁਰਦਾ
 ਸਗਾਰੀਬਤੁਮਨਕਾਚੇਲਾਜਪਜਪਤੁਮਕੋਭਾਇਓਸੁਹੇ
 ਲਾਅਹਭੂਲਚੂਕਸਭਬਖਸਕਰੀਜੇਗੁਰਦਾਸਗੁਲਾ
 ਮਾਮਪਨਕਰਣੀਜੇਅਓਕਰਹੋਗੁਰਦਾਸਪੁਕਾਰਾਹੇ
 ਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿਲੇਹਉਬਾਰਾ॥੨੬॥ਅਹਕਉਨਕੀਟਗੁ
 ਰਦਾਸਾਦਿਰਾਰਾਜੇਅਗਮਾਨਿਗਮਕੀਲਖੇਸੁਮਾਰਾ॥

॥ ਜਬ ਕਰਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁ ਈ॥ ਤਬ ਅਹ ਕਥਾ ॥ ੩੪੬ ॥
 ਓਚਾਰ ਸੁਨਾ ਈ॥ ਜਿਹਾ ਬਿਨ ਹੁਕਮਾ ਇਕ ਸੁਣੇ ਨ ਪਾਤਾ॥
 ॥ ਫੁਨ ਹੋਵੇ ਸੋ ਈ ਜੋ ਕਰੇ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਦਿਰਿ ਸਕਣ
 ਅਕਾਰੇ॥ ਬੁਝੇ ਹੁਕਮ ਸੋ ਉਤਰਹ ਪਾਰੇ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਦਿਰ
 ਸੁਰਨ ਰਸੇ ਸਾ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਦਿਰ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇ ਸਾ॥ ਹੁਕਮੇ
 ਅਦਿਰਿ ਬਿਸਨ ਬਨਾ ਯੀ॥ ਜਿਹ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਵੀ ਵਾਨਣ
 ਗਾਯੀ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਦਿਰ ਧਰਮ ਰਚਾਯੀ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਦਿਰਿ
 ਇੰਦੁ ਉਪਾਯੀ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਦਿਰ ਸਾਸਿ ਅਰੁ ਸੂਰੇ॥ ਸਭੁ ਹਰਿ
 ਚਰਨ ਨ ਕੀ ਬਾਛੁ ਹੁਪੁਰੇ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਦਿਰ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ

॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰ ਸਾਸਾ ਗਿਰਾਸਾ ਜੋ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮ ਕੋਈ ਮਰੇ
ਨ ਜੀਵੈ ॥ ਬੁਝੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁਨਿ ਹਰ ਲੁਖੀ ਵੈ ॥ ਇਉਂ ਕਰਹੈ ਗੁਰ
ਦਾਸ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਹੋ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਅ
ਹ ਵਾਰਤੁ ਗਉਤੀ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਜਿਸ ਉਚਰਤੁ ਉਪਜਤ
ਪਰਤੀਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸ ਵਾਰ ਸੋ ਪ੍ਰਮਲਗਾਵੈ ॥ ਸੋ ਮਨ ਬਾਛ
ਤਾਇਛੁ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਦੁਖ ਦੰਦ ਕਲੇਸਾ ॥ ਫੁਨ
ਪ੍ਰਗਟੈ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪ੍ਰਦੈਸਾ ॥ ਜਿਹਨਿ ਸਬਾ ਸਰਰਤ ਹੋ ॥ ਅਹ
ਵਾਰੇ ਸੋ ਪਹੁਚੈ ਧਰਿ ਹਰਿ ਵਰ ਬਾਰੇ ॥ ਅਹ ਵਾਰਤੁ ਗਉਤੀ
ਸਮਾਪਤ ਕੀਨੀ ॥ ਤਬ ਘਟਾ ਬਿਦਿਆ ਕੀ ਸਭਾ ਬਿਧਰੀ

ਨੀ॥ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾ॥ ਤਬ ਛੂਟ

੩੪੧

ਗਏ ਸਭ ਹੀ ਜੀ ਜਾ ਲਾ॥ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਗਿਰਿ ਪਾਏ॥

॥ ਤੇਹ ਪਕੜ ਬਾਹ ਭਉ ਜਲ ਸੇਤਾਰੇ॥ ਇਉਂ ਕਰਹੈ ਗੁਰ ਦਾ

ਸਪੁਕਾਰਾ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਾ॥ ੨੮॥ ੪੯॥

॥ ਇਕਿ ਤਾਲੀ॥

॥

॥

॥ ਫਰਾਂਭਾਈ ਗੁਰ ਦਾ ਸਭ ਲੇਵੀਆਂ ਸਪੁਰਣੀ॥

ਸੁਭ ਮਸਤੁ ਅਨੰਦ ਜੀ॥

 ॥ १६ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਬਾਣੀਭਾਈਗੁਰਦਾਸਭ
 ਲੇਖੀਕੀ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਓਨਮ
 ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਨਾਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇਸਏਕਾਮਨੇਕ
 ਬਿਬੇਕਸਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਓਨਮ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਚ
 ਰਨਾਘਟਿਪੁਰਖਆਦੇਸਾਏਕਾਮਨੇਕਬਿਬੇਕਸਾਸਿਘ
 ਟਘਟਕਾਪਰਵੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ॥ ਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇ
 ਸਸੇਸਪਹਿਕਹਤਨਾਏਨੇਤਨੇਤਕਹਿਨੇਤਬੇਫਬੰਦੀ
 ਜਨੁਗਾਏਆਦਿਅਧਿਕਾਰਅਤਿਹੁਤੇਰਤੇਪੁਕਿਰੇਨ

੧
 ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਾਣੀਭਾਈਗੁਰਦਾਸਭ
 ਲੇਖੀਕੀ
 ਸੋਰਠਾ
 ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਓਨਮ
 ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਨਾਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇਸਏਕਾਮਨੇਕ
 ਬਿਬੇਕਸਾਸਿ
 ਦੋਹਰਾ
 ਓਨਮ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਨਾਘਟਿਪੁਰਖਆਦੇਸਾਏਕਾਮਨੇਕਬਿਬੇਕਸਾਸਿਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇਸਾ
 ਛੰਤਾ
 ਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇਸਸੇਸਪਹਿਕਹਤਨਾਏਨੇਤਨੇਤਕਹਿਨੇਤਬੇਫਬੰਦੀ
 ਜਨੁਗਾਏਆਦਿਅਧਿਕਾਰਅਤਿਹੁਤੇਰਤੇਪੁਕਿਰੇਨ

ਮਾਮਾਦਿਪੁਰਖਮਾਦੇਸਚਰਨਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਭਨਮਾ॥
 ॥੧॥ ॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਮਾਬਿਗਤਿਮਲਖਮਭੇਦਮਗਮ
 ਮਪਾਰਮਨੀਤਗੁਰਾਸਤਿਗੁਰਨਨਕਦੇਵਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ॥੧॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਮਗਮਮਪਾਰਮਨੀਤ
 ਗੁਰਮਾਬਿਗਤਿਮਲਖਮਭੇਦੁ॥੧॥ ॥ਛੰਦ॥ ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਨਨਕਦੇਵਦੇਵਦੇਵੀਸਭਧਿਮਾਦੁਹਿ॥ਨਾਦਬਾਦ
 ਬਿਸਮਾਦਰਾਗਰਾਗਨੀਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਸੁਨਸਮਾਧਿਮਗ
 ਧੀਸਾਧਸਿਗਤਿਸਪਰਿਪਰਾਮਮਾਬਿਗਤਮਲਖਮਭੇ
 ਵਮਗਮਮਗਮਿਤਮਪਰਿਪਰਾ॥੨॥ ॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥

॥ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਜੋਤ ਮਹਿ ॥ ੨
 ॥ ਅਵਤੁਤ ਅਤਹਿ ਅਨੂਪ ਪਰਮ ਤਤਤਤ ਹਿ ਮਿਲਿਓ ॥ ੧
 ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤ ਮਹਿ ਜਗਮਗ
 ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਪਰਮ ਤਤਤਤ ਹਿ ਮਿਲਿਓ ਅਤੁਤ ਅਤਹਿ
 ਅਨੂਪ ॥ ੧ ॥ ॥ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਅਵਤੁਤ ਅਤਹਿ ਅਨੂਪ ਪਰਮ
 ਰਸਕੀ ਪਾਰਸਾ ਗੁਰਮਿਰਾਦ ਮਿਲਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲ
 ਸੰਗ ਓਧਾਰ ਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਸੂਰਗ ਤਿਓਤ
 ਪੋਤਿ ਮਹਿ ॥ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਜੋਤ ਮਹਿ
 ॥ ੩ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿ

ਤਬ ਚਨਾਮ ਨਹ ਦਸ ਬਦਾਸਤਿ ਗੁਰਾਮ ਮਰ ਪਰਗਾਸ
 ਮਿਲਿ ਮੀਮ੍ਰਤਾ ਮੀਮ੍ਰਤ ਭੁਏ ॥੧॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਮਮ੍ਰਿਮ੍ਰ
 ਤਬ ਚਨਾਮ ਨਹ ਦਸ ਬਦਾਸਤਿ ਗੁਰਾਮ ਮਰ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥
 ॥ ਛੀਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਾਮ ਮਰ ਪਰਗਾਸ ਤਾਸ ਚਰਨ ਮ੍ਰਿ
 ਤ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮ ਨਾਮ ਨਿਹ ਕਾਮ ਪਰਮ ਪਦ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਏ ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧ ਸੁਰੀਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਜਾਸ ਨਾਮੀ
 ਮ੍ਰਿਤਾ ਵਿਸਾਇ ਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਬਚਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨਾ ॥
 ॥੪॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨਾ ਬਿਸਾਮ ਗੁਰ ਭੁਏ ਗੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਧੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਤਾਰਾ ਮਰਾਮ ਨਾਮ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਏ ॥ ੧ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਗੁਰਭੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੀਧੀ ਮਿਲਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਨਾ ਬਿਸਮਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਭੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਤਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਾਮ ਤਾਰਾ ਮਰਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ਸਬਦ ਸੁਰ
 ਤ ਗੁਰਗਿਆਨਾ ਪਿਆਨ ਗੁਰਗੁਰੂ ਕਹਾਇਓ ਵੀ ਪਜੋਤ
 ਮਿਲ ਵੀ ਪਜੋਤਿ ਜਗਾਮਰਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰ
 ਮ ਤਾਰਾ ਮਰਾਮ ਸੀਧੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਭੁਏ ਗੁਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਸੋ
 ਠਠਾ ॥ ॥ ਅਮਾਦਿ ਅੰਤਿ ਬਿਸਮਾ ਦਫਲ ਦੁਖ ਗੁਰਾ ਸਿਖ

ਸੀਧਿਗਤਿ॥ ਅਮਰਿਪਰਮਪਰਮਾਦਿਅਤਿਅਨੰਤਨਜਾਨੀ
ਐ॥੧੬॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਫਲਵਮਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਗ
ਤਿਅਮਰਿਅਤਿਬਿਸਮਾਦਾਅਤਿਅਨੰਤਨਜਾਨੀਐਅਮਰਿ
ਪਰਮਪਰਮਿਦਿ॥੧੭॥ ॥ਛੰਤ॥ ॥ਅਮਰਿਪਰਮਪਰ
ਮਰਿਨਾਦਮਿਲਿਨਾਦਸਬਦਹੁਨਿ॥ ਸਠਠਹਿਸਠ
ਠਸਮਾਇਨਾਮਸਾਰਿਤਾਸਾਰਗੁਨਿ॥ ਨਰਪਤਿਸੁਤਨਿ
ਪਹਿਤੁਜੋਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਨਗਾਰਜਾਨਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਪਰ
ਸਾਰਿਭਏਗੁਰਤੇਗੁਰਾਮਰਜਨਾ॥੧੮॥ ॥ਸੋਹਰਾ॥
॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਾਪਾਅਪਪ੍ਰਗਾਸਹੁਇ॥ ਨ

ਮਦੋਇਪੁਰੁਏਕਗੁਰਗੋਬਿੰਦਬਖਾਨੀਐ॥੧੯॥ ॥ ੪
 ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਅਪਾਅਪਪੁਰਾਸਹੁਇਪੁਰਨਬਹਮ
 ॥ਬਿਬੇਕਾਗੁਰਗੋਬਿੰਦਬਖਾਨੀਐਨਾਮਦੋਇਪੁਰੁਏ
 ਕਾ॥੨੦॥ ॥ਛੰਤਾ॥ ॥ਨਾਮਦੋਇਪੁਰੁਏਕਟੇਕਗੁਰ
 ਮੁਖਿਠਹਰਾਈ॥ਅਦਿਉਗੁਰਨਾਮੁਦੁਤੀਆਗੋਬਿ
 ਦਬਡਾਈ॥ਹਰਿਗੁਰਹਰਿਗੋਬਿੰਦਗਚਿਨਰਚਥਾਪਿ
 ਓਥਾਪਨਾਪੁਰਨਬਹਮ॥ਬਿਬੇਕਪੁਰਾਟਹੁਇਅਪਾ
 ਅਪਨਾ॥੨੧॥ ॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਬਿਸਮਾਵਹਿਬਿਸ
 ਮਾਦਮਸਰਰਜਹਿਅਬੁਰਜਗਤਿ॥ਅਦਿਪੁਰਖ

ਪਰਮਾਦਿਅਵਰੁਤਪਰਮੁਤੁਤੁਭਵੇ॥੨੨॥ ॥ਵੇਹੰਗਾ
 ॥ ॥ਅਸੁਰਜਹਿਅਸੁਰਜਗਤਿਬਿਸਮਾਦਹਿਬਿਸਮਾ
 ਦਾ॥ਅਵਰੁਤਪਰਮਾਵਰੁਤੁਭਵੇਅੰਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਦਿ
 ॥੨੩॥ ॥ਛਿਤਾ॥ ॥ਅੰਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਦਿਸ੍ਵਰਗਸ
 ਰਿਧਾਅਗੋਚਰਗਾਦਿਸਤਿਦਰਸਮਾਸਪਰਸਸੁਰਗਿਮ
 ਤਸਬਦਮਨੋਚਰਗਲੋਗਬੇਦਗਤਿਗਿਆਨਲਖੀਨ
 ਹੀਅਲਖਅਭੇਦਾਨੇਤਨੇਤਕਰਿਨਮੋਨਮੋਨਮਾਸਿ
 ਗੁਰਦੇਵਾ॥੨੪॥ ॥ਸਵੈਯੋ॥ ॥ਵੈਰਸਨਦੇਖਤ
 ਹੀਬੁਧਕੀਨਬੁਧਰਹੀਬੁਧਕੀਨਬੁਧਿਰਹੀਮਤਮੇਨ

ਅਤਿਹੈ॥ ਸੁਰਤਿ ਮੇਨ ਸੁਰਤਿ ਅਭਿਯੋਆਨ ਮੇਨਾਧਿਆਨ ॥ ੫
 ਰਹਿਓਗੇਆਨ ਮੇਨਗਿਆਨੁ ਰਹਿਓਗਤਿ ਮੇਨਗਤਿਹੈ॥
 ॥ ਧੀਰਜਕੋਧੀਰਜੁਗਰਬਕੋਗਰਬੁਗਾਇਓਰਤਿ ਮੇਨਰ
 ਤਿਰਹੀਪਤਿਰਤਿਪਤਿਮੇ॥ ਅਵਤੁਤਪਰਮਵਤੁਤਾਥਿਸ
 ਮੇਥਿਸਮਾਸੁਰਜੇਅਸੁਰਜਾਅਤਿਅਤਿਮੇ॥ ੧॥ ੮॥
 ॥ ॥ ਦਸਮਸਥਾਨਕੋਸਮਾਨਕਉਨਭਉਨਕਹਉਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪਾਵੈਸੁਤਉਅਨਤਨਧਾਵਈ॥ ਉਨਮਨੀਜੇਤਪਟੇ
 ਤਰਦੀਜੇਕਉਨਛੋਤਿਦਇਆਕੋਵਿਖਾਵੈਜਾਹੀਤਾਹੀ
 ਬਨਿਆਵਈਅਨਹਦਨਾਦਸਮਸਰਨਾਵਬਾਵੁਕ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਨ ਦੇ ਜਾਹਿ ਸੋਈ ਲਿਖ ਦੁਲਾਹ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾ
 ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਤੁਲਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਅਖਿਉ ਧੀਆ ਦੇ ਜਾਹਿ
 ਤਾਹੀ ਮੇ ਸਾਮ੍ਹਾ ਵਈ ॥ ੨॥ ੧॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਸੋਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀ
 ਸਾਇ ਕਈ ਸਈ ਸਾਇ ਤੇ ਉਲੰਘ ਉਤ ਜਾਇ ਠਹਰੇ ਵਈ
 ਆਚਰਮਾ ਵੇ ਸਾਟਿ ਮੂਰ ਪੈ ਬੇਦਿ ਬਾ ਵੇ ਸਾਇ ਕਰੇ ਜਗਮਗ
 ਜੋਤਿ ਉਨਮ ਨੀ ਸਾਧਿ ਪਾਵਈ ਸੁਰਤਿ ਸੀਕੇ ਰਤ ਹੀ ਬਜਰ
 ਕਪਾਟ ਖੋਲਨ ਵਬਾਦ ਪੁਰੈ ਮਨ ਹਰਾ ਲਿਖ ਦੁਲਾਹ ਵਈ ॥ ੩॥
 ਚਨਾ ਬੇ ਸਰਜਿ ਤਅਨ ਰਸ ਚਹਿਤ ਹੁਇ ਨਿਸ਼ਾ ਅਪਾ
 ਰਧਾਰਾ ਅਪ੍ਰਿਉ ਧੀਆ ਵਈ ॥ ੩॥ ੧॥ ਜਉ ਲਉ ਮਨ

ਹਸ ਬਸਿਤ ਉਤ ਉਲਓ ਨਹੀ ਪੇਖ ਰਸ ਜਉ ਲਓ ਮਾਨਧਿ ६
 ਮਾਨ ਮਾਪ ਮਾਪੁ ਨਹੀ ਦੇਖੀ ਮੇਯ ਜਉ ਲਓ ਮਾਨ ਗਿਆ
 ਨਤ ਉਲਓ ਨਹੀ ਮਾਯੁ ਤ ਮਾਗਿਆ ਨ ਜਉ ਲਓ ਨਾ ਵ ਬਾਰ
 ਨਾ ਮਨਾ ਹਵਾ ਬਿਸੇਖੀ ਮੇਯ ਜਉ ਲਓ ਮਹੀ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਹੋਇ
 ਨਾ ਮਤਿ ਰਿਗਤਿ ਜਉ ਲਓ ਨ ਲਖਾਵੇਤ ਉਲਓ ਮਲਖਨ
 ਲੇਖੀ ਮੇਯ ਸਤਿ ਰੂਪ ਸਤਿ ਨਾਮ ਸਤਿ ਗੁਗਰਿਆ ਨਾਧਿਆ
 ਨੁਇਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਦੇਕਰੇਖੀ ਮੇਯ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਾ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾ
 ਨ ਬਹੁ ਬਿਜਨਾ ਵਸੁਦ ਸ੍ਰੀਚਤ ਸਰ ਬਰ ਸਰ ਸਨ ਕਹ
 ਈ ਮੇਯ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰਸ ਮਰੁ ਸਬ ਵਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗਿਆਨ

ਧਿਆਨਾਨਿਮਗਨਿਅਮਿਤਬਡਾਈਥੋਸਕਲਸੁਰੀਧ
ਅਸਪਾਰਸਅਉਰਗਨਾਟਬੁਧਬਲਿਬਰਨਾਬਿਬੇਕਟੇ
ਕਪਾਈਥੋਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਨਾਮਾਸਿਮਗਤਿਸਫਲਹੁਇ
ਬੋਲਤਮਧੁਰਧੁਨਿਸੁਨਿਸੁਖਦਾਈਥੋ॥ ੧੩॥ ਪ੍ਰੇਮਗਜਿ
ਬਸਿਹੁਇਪਤਿਗਸੰਗਮਜਨੈਬਿਰਹਿਬਿਛੋਹਮੀਨਹੁ
ਇਨਮਾਰਿਜਾਨੈਥੋ॥ ਵਰਸਾਧਿਆਨਜੋਤਿਮੇਨਹੁਇਜੋਤੀ
ਸਰੂਪਰਰਨਾਬਿਮੁਖਹੋਇਪ੍ਰਾਨਣਾਰਾਨੈਥੋ॥ ਮਿਲਾਬਿਛੁ
ਰਤਿਗਤਿਪ੍ਰੇਮਨਾਬਿਰਹਿਜਾਨੀ॥ ਮੀਨਾਉਪਤਿਗਸੰਗਿ
ਦੇਖਤਲਜਾਨੈਥੋ॥ ਮਾਨਸਜਨਮਾਧਿਗੁਧੀਨਿਹੈਤ੍ਰਿਗਵ

ਜੋ ਨਿਕਪਟ ਸਨੇਹ ਦੇਹ ਨਰ ਕਨਮਾਨੇ ਹੈ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਮੁ १
ਖਸੁ ਖੰਡ ਲਾਸੁ ਦਾ ਬਿਸਮਾਦ ਅਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨ
ਦਕਹਤ ਨਾਮਾਵੁਈ॥ ਗੁਰਮੁ ਖਸੁ ਖੰਡ ਲਗਿ ਧਰਮ
ਦਭੁਤ ਸੀਤ ਲੋਕੇ ਮਿਲ ਪਰਸਤ ਬਨਿ ਮਾਵੁਈ॥ ਗੁਰ
ਮੁ ਖਸੁ ਖੰਡ ਲਾਸੁ ਮਹਿ ਮਾਅਗਾਧਿ ਬਿਧ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀਧਿ ਮਿ
ਲੇ ਮਲ ਖੁਲਾਖਾਵੁਈ॥ ਗੁਰਮੁ ਖਸੁ ਖੰਡ ਲਾਸੁ ਮਿਰਾਮਿ
ਗਕੋਟ ਸੋਰਾਮਾਇਆ ਕੋਟਿ ਖਾਵੇ ਸੋਰੇ ਅਨਤ ਨਾਥਾ
ਵੁਈ॥ ੧੫॥ ਉਲਟਿ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਕੀਰ ਪਲਗ
ਤਿ ਗੁਰ ਪਰਚੇ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇ ਹੈ॥ ਸੂਰ ਸਰ ਸੋਖਿ

ਪੋਖਿ ਸੋਮ ਸਰਪੂਰਨ ਕੋ ਬੰਧ ਵੇ ਮ੍ਰਿਤ ਸਰਾ ਅਪੀ ਅਪੀ
ਆਇਓ ਅਨਰਹਿ ਨਾਰਾਇਣ ਮਰਹਿ ਕੁਤ ਛਾਡਿਅ
ਸਿਥਰ ਕੰਧ ਹੀ ਸਾਮਨਤ ਨਧਾਏ ਆਇਓ ਆਇਓ ਨਾਵੇ ਨਾ
ਟਸਲ ਲੈ ਸਲਾ ਲਿਖਿ ਲਬ੍ਹ ਹੋਏ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਿਖਿ ਸਹਜ
ਸਮਾਇਓ ॥ ੧੬ ॥ ਚਿਰਿ ਕਾਲ ਮਾਨ ਸਜਨ ਮਨਿ ਰਮੇ ਲ
ਪਾਏ ਸਫਲ ਜਨਮ ਗੁਰਚਰਨ ਸਰਨ ਕੋ ਲੋਚਨ ਅਮੋ
ਲ ਗੁਰਦਰਸ ਅਮੋਲ ਦੇਖੇ ਸੁਖ ਨ ਅਮੋਲ ਗੁਰ ਬਚ
ਨ ਧਰਨ ਕੋ ਨਾਸ ਕਾ ਅਮੋਲ ਚਰਨਾਰਿ ਬਿੰਦ ਬਾਸਨ
ਕੋਰ ਸਨ ਅਮੋਲ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੋ ਹਸਤ ਅਮੋ

ਲਗਾਰਦੇਵਸੇਵਕੋਸਫਲਚਰਨਅਮੋਲਪਰਦਨ
ਕਰਨਕੋ॥੧੧॥ਦਰਸਾਧਿਆਨਾਦਿਬਾਦਿਸਾਟਿਪ੍ਰਗਾਸ
ਭਈਕਰਨਕਟਾਛੁਲੇਪ੍ਰਮਰਸਰਨਕੋਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿ
ਧਨਹੈ॥ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਬਾਸਨਜੁਬਾਸਹਸ
ਤਪੁਜਾਪ੍ਰਨਾਮਸਫਲਸੁਰੀਆਨਹੈਅੰਗਅੰਗਾਥਿ
ਸਮਸ੍ਰਬੀਗਮੇਸਮਾਭਏਮਨਮਨਸਾਥਕਤਬ੍ਰਹਮ
ਧਿਆਨਹੈ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਜੁਖਫਲਅਤਿਅਸੂਰ
ਜਮੇਹੇਰਤਾਹਿਰਾਨੇਆਨਾਧਿਆਨਾਥਿਸਰਾਨੇਹੈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਜੁਖਫਲਗੀਧਰਰਸਾਥਿਸਮਗੁਇਅਨਰਸ

ਬਾਸਨਾ ਬਿਲਾਸਨ ਹਿਤਾਨੇ ਹੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ
 ਅਵਤੁਤਾ ਅਸਥਾਨੀ ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲ ਅਸਥਨ ਲੁਕਾਨੇ ਹੋ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਅਨਹਦ ਲਿਵਲੀਨ ਅਨਹਦ
 ਬਾਦ ਸਕਲਾ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੋ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ
 ਦਇਆ ਕੋ ਦਿਖਾਵੈ ਜਾਹਿਤਾ ਹੋ ॥ ਅਨਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇਖੇ
 ਨਹੀ ਭਾਵਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਮਾਇਆ ਕੋ ਚਖਾਵੈ
 ਜਾਹਿਤਾ ਹੋ ॥ ਅਨਰਸ ਨਹੀ ਰਸ ਨਾਹਿਤਾ ਵਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਸੁਖ ਫਲ ਅਲਪ ਲਪਾਵੈ ਜਾਹਿਤਾ ॥ ਅਕਬ ਕਬਾ ਬਿਨੋ
 ਵਦਹੀ ਬਨਿਆਵਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਸਿਧਨਾ ਬੋਝੇ ਗੀਜੇ

ਰਿਧਿਆਨਮੇਨਾਮਾਨਸਕੇਬੇਦਪਾਠਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿ
 ਕਨਜਾਨੇਏਯਾਯਿਤਮਾਰਿਗਿਆਨਕੋਨਾਸਿਦੁਸਨਕਾ
 ਦਿਪਾਏਜਗਭੋਗਭੋਨਇਦ੍ਰਵਕਪਹਿਚਾਨੇਏਯਾਨਾਮ
 ਸਿਮਰਨਕੋਸੇਖਾਦਿਕਨਸੰਖੁਜਾਨੀਬ੍ਰਹਮਦਰਸਨ
 ਰਦਾਦਿਕਹਿਰਾਨੇਏਯਾਨਾਮਾਦਤਾਰਕੋਅਪਾਰਕੋਨਪ
 ਰੁਪਾਇਓਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸਿਖਮਨਮਾਨੇਏਯਾ ੩੧
 ਗੁਰਉਪਦੇਸਾਰਿਏਏਨਿਮਤਾਨਿਵਾਸਜਾਸੁਧਿਆਨ
 ਗੁਰਮੂਰਤਿਕੋਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਹੈਯਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਉਨਾਮਾਨਗਿਆਨਸਹਜਸੁਭਾਇਸਰਬਤਮਕੋਸ

ਮਹੇਹਉਮੇਤਿਆਰਿਤਿਆਰਿਬਿਸਮਾਦਕੋਬੇਰਾਗੀ
ਕੁਏਉਨਾਮਨਾਨਾਏਵਰਿਮਿਤਾਅਰਿਮਹੇਹਸੁਖਅਸਥੂ
ਲਾਮੁਲਾਏਕਕਹੀਅਨੇਕਮੇਕਜੀਵਨਮੁਕਤਨਮੋਨਮੋ
ਨਮੋਨਮਹੇਹ॥੨੨॥ਵਰਸਨਜੋਤਿਨਜੋਤੀਸਰੂਪਹੁਇ
ਪਰਿਗਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿਗਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਏ॥ਚਰ
ਨਕਮਲਮਕਰੀਵਨਮਧੁਪਗਤਿਬਿਰਹਿਬਿਓਗਹੁ
ਇਨਮੀਨਮਰਜਾਨੇਏ॥ਏਕਟੇਕਟੇਕਨਟਰਤਹੇਤ੍ਰਿਗਦ
ਜੀਨਿਚਤੁਰਚਤੁਰਹੁਨਹੇ॥ਇਨਹਿਰਾਨੇਏ॥ਪਾਹਨਕਠ
ਰਸਰੁਗੁਰਸੁਖਸਾਗਰਸੇਸੁਨਿਮਮਨਾਮੁਨਰਕਲ

ਜਾਨੇਹੈ॥ ੨੩॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਚੰਚਲਾ ਮਚਲੁ ੧੦
ਏਮਹਾ ਮਲਾ ਮੁਧਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਕੀ ਨੇਹੈ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਾਤਿ
ਕਰਿ ਜੋ ਨਿਕੋ ਅਜੋ ਨਿਭੁ ਏਕਾਲੁ ਸੋ ਅਕਾਲਾ ਮਮਰਪੁ
ਦਦੀ ਨੇਹੈ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਹਉਮੈ ਪੋਏਹੁ ਏਰੇਨ
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤ੍ਰਿਬੇਨੀ ਪਾਰਿਆਪਾ ਮਾਪ ਚੀ ਨੇਹੈ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ
ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਬਰਨਾ ਮਬਰਨੁ ਏਭੈ ਭ੍ਰਮ ਨਿਵਾਰਿ ਰਾਰੇ
ਨਿਰਭੈ ਕੋਲੀ ਨੇਹੈ॥ ੨੪॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਅਧਮ
ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਜੀਤ ਸੀਤ ਨਾਮਹੈ॥
ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਾ ਬਿਬੇਕੀ ਹਉ ਬਿਬੇਕੀ ਗੁਰਮਤ

ਸਤਿਕਾਰਿਕਾਮਨਿਹਕਾਮਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਕਾਮਰੀ॥
 ਆਨੀਬ੍ਰਹਮਰਿਆਨੀਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਸਹਜਾਬੀ॥
 ਸ੍ਰਾਮਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਨੀਦਨਮੁਕਤਭਏਗੁਰਮਤਿ॥
 ਸਤਿਕਾਰਿਨਿਹਚਲਧਾਮਹੈ॥ ੨੫॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤੁਕਾਰਿ॥
 ਬੈਰਨਿਰਬੈਰਭਏਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸਰਬਮੇਜਾਨੇਹੈ॥
 ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤੁਕਾਰਿਭੇਦਨਿਰਭੇਦਭਏਦਾਬਿਧਾਬਿਧ॥
 ਨਿਖੇਧਖੇਦਾਬਿਨਭਾਨੇਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਬਾਇ॥
 ਸਪਰਮਹੀਸਾਰਿਆਨਅਸਿਬੀਸਨਿਰਗਾਧਗਾਧਠਨੇ॥
 ਹੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਕਰਮਭਰਮਖੇਏਆਸਾਮੇਨਿ॥ ੧

॥ ११ ॥
 ਠਾਸਹੁਇਬਿਸਵਸਭਿਰਿਆਨੇਹੈ॥ ੨੬॥ ਗੁਰਮਾਤਿਸਤ
 ਕਰਿਸੰਬਲਸਫਲਭੁਏਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਕਰਿਬਾਸਮੇ
 ਸੁਰੀਧਹੈ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਕਰਿਕੰਚਨਮਨੁਰਭੁਏਗੁਰ
 ਮਾਤਿਸਤਿਕਰਿਪਰਤਪਾਮਧਿਹੈ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਕਰਿ
 ਕਾਲਕੂਟਮੀਮ੍ਰਿਤਹੁਇਕਾਲਮੇਅਕਾਲਭੁਏਅਸਾਥਿ
 ਰਕੰਧਹੈ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਕਰਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਭੁਏਮਾਇ
 ਆਮੇਉਦਾਸਬਾਸਥੀਧਨਿਰਥੀਹੈ॥ ੨੭॥ ਸਬਦੁਸੁਰ
 ਤਿਓਇਵਗੁਰਸਿਖਸੀਧੀਮਿਲੇਸਾਸਿਘਰਸੁਰਪੂਰਨ
 ਨਿਜਪਾਰਿਆਏਹੈ॥ ਉਲਾਟਿਪਵਨਮਨਮੀਨਤਿਥੇਨੀ

ਪ੍ਰਸੰਗਾਤ੍ਰਿਕੁਟੀਉਲੰਪੁਸੁਖਸਾਗਰਸਮਾਏਤੈਯਾਤ੍ਰਿਗੁਨ
 ਅਤੀਤਚਤੁਰਥਪਦੁਰੀਮਿਤਾਕੋਨਿਝ੍ਰਮਪਾਰਧਰਮ
 ਮੀਅਨੁਮਾਏਤੈਯਾਚਕਣੀਚਕੋਰਮੋਰਚਾਤ੍ਰਿਕਮਾਨੰਦਮ
 ਈਕਦਲੀਕਮਲਾਬਿਮਲਜਲਛਾਏਤੈਯਾ ੨੫ ਸਬਦੁ
 ਸੁਰਤਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੰਧਮਿਲੇਪੰਚਪਰਪੰਚਮਿਟੇ
 ਪੰਚਪਰਧਾਨੇਤੈਯਾਗਰੋਭੈਰੁਰਮਭੇਦਕਾਲਮਊਕਰਮਥੇ
 ਵਲੋਕਥੇਦਉਲੰਪਿਉਦੋਤਗੁਗਰਿਆਨੇਤੈਯਾਮਾਇਅ
 ਮਊਬ੍ਰਹਮਸਮਦਸਮਦੁਆਰਪਾਰਿਅਨਹਦਰੁਨਝੁਨ
 ਬਾਜਤਨੀਸਨੇਤੈਯਾਉਨਮਨਮਗਨਗਗਨਜਗਮਗਜੇ

ਤਿਨਿ ਸੁਰਾਮ ਪਾਰਧਾਰ ਪਰਮਾਨਿਧਾਨੇ ਹੈ॥ ੨੯॥ ਹਿਰਮਾਰਿ ੧੨
 ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਹੁਇ ਪਾਇਓਨ ਸਹਜ ਪਰ ਬਨ ਬਨ ਵਾਸਨ ਉਦ ੦
 ਸਫਲੁ ਪਾਇਓ ਹੈ॥ ਪਾੜ੍ਹ ਪਾੜ੍ਹ ਪੀੜ੍ਹ ਤਨਾ ਕਥ ਕਥਾ ਬਿ
 ਰਾਗੀ ਸਿਧਾਸਨ ਕੋਨ ਨਿਜਾਸਨਾ ਵਿਰਾਇਓ ਹੈ॥ ਜੇਗ
 ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਨ ਕੋਨਾ ਬਨ ਦੇਖੇਨਾ ਬਜਾਗੇ ਭੋਗ ਪੁਜਾ ਕੋ
 ਨਾਮ ਗੁਰਗਾਹਾਇਓ ਹੈ॥ ਵੇਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੋਨਾ ਅਹੰ ਸੇਵ ਟੇਵ
 ਟਾਰੀਅ ਲਖ ਅਭੇਦ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਮਝਾਇਓ ਹੈ॥ ੩੦॥ ਤ੍ਰਿਗੁ
 ਨਾਮ ਤੀਤਰਤੁਰ ਬਗੁਨ ਗੰਗੀ ਮਤਾ ਕੋ ਪਚਿਤਤ ਉਲੀਖਿ ਪਰ
 ਮਤਤ ਵਾਸੀ ਹੈ॥ ਖਟਰ ਸਤਿ ਆਗੇ ਪੇਮਰ ਸਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ

ਭਵੇ ਪੂਰਸੁ ਰਸ ਪਤਿ ਅਨਹਦ ਅਭਿਆਸੀ ਹੋ ਅਸਟਾਸਿ
 ਧਾਂਤ ਭੇਦਿ ਨਾ ਬਨ ਕੇ ਨਾ ਬਭੁਏ ਦਸ ਮਸ ਬਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
 ਬਿਲਾਸੀ ਹੋ ਓਨ ਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਹੁਇ ਨਿਸ਼੍ਚਰੁ ਝਰੋ ਸ
 ਹਜ ਸਮਾਧਿ ਗੁਰ ਪਰਚੇ ਓਦਾਸੀ ਹੋ ॥ ੩੧ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾ
 ਰਿਅ ਬਰਨ ਹੁਇ ਬਰਨ ਬਿਖੇ ਪਾਂਚ ਖਰ ਪਚਿਨ ਦਰਸਅ
 ਦਰਸ ਹੋ ਪਰਮ ਪਾਰਸ ਗੁਰ ਪਗ ਸਿਪਾਗ ਸਿਭੁ ਏਕ ਨਿਕ
 ਅਨਿਕ ਧਾਰੁਆ ਪਾਅ ਪਰਸ ਹੋ ਨਵ ਦੁਆਰ ਪਾਰ ਬਹ
 ਮਾਸ ਨ ਸਿਧਾ ਸਨ ਮੇ ਨਿਸ਼੍ਚਰੁ ਝਰਨਿ ਰੁਚਤ ਨਾਮਨ ਰਸ ਹੋ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀਧੀ ਮਲੇ ਬੀਜੁ ਏਕ ਏਕ ਸਈਸ ਅਨਹਦ ਗ

ਦਗਦਅਭਰਭਰਸੇਹੈ॥੩੩॥ਚਰਨਕਮਲਭਾਜਿਕਮ ੧੩
 ਲਪ੍ਰਗਾਸਭਏਦਰਸਦਰਸਿਸਮਦਰਸਾਦਿਖਾਏਹੈ॥ਸ
 ਬਦਸੁਗਤਿਅਨਹਦਾਲਿਵਲੀਨਭਏਉਨਅਨਮਗਨ
 ਗਗਨਪੁਰਛਾਏਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਰਸਬਸਿਰੇਇਬਿਸਮਾਬਿਦੇਰ
 ਭਏਅਤਅਸਚਰਜਮੇਰੇਰਤਹਿਰਾਏਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖ
 ਫਲਮਹਿਮਾਮਗਾਧਿਬੋਧਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਕਹਤ
 ਨਾਏਹੈ॥੩੩॥ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਗੁਰਮਤਿਹਿਰਵੇਪ੍ਰਗਾ
 ਸੀਧੇਏਹੈਅਗਿਆਨਜਨੇਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੇਹੈ॥ਦਰਸਾਧਿ
 ਆਨਆਨਾਧਿਆਨਾਬਿਸਮਰਨਕੇਸਬਦਸੁਗਤਿਮੋਨਿਬ੍ਰ

ਪਰਵਾਨ ਹੋ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਾ ਕਿਹਾਇ ਅਨ ਰਸ ਰਹਤ ਹੁਇ
 ਜੋਤੀ ਮੇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਹੋ ਸੁਰਤ ਨੇ ਹੋ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀਧੀ ਮਿ
 ਲੇ ਬੀਸਾਇ ਕਈ ਸਈ ਸਪੁਰਨਾ ਬੀਬੇ ਕਟੇ ਕਏ ਕਹੀਅੰ
 ਨੇ ਹੋ ॥ ੨੪ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਕੋ ਨਿਵਾਸੁ ਜਾਸੁ
 ਨ ਸਾ ਅਉਤਾਰ ਧਾਰਿ ਦਰਸਾਇ ਪਾਇ ਹੋ ਜਾ ਕੇ ਓਅੰਕਾਰ
 ਰਿਕੇ ਅਕਾਰ ਹੋ ਨਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ ਮੁਖ ਸਬਦ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਨ ਸੁਨਾਇ ਹੋ ਜਗਿ ਭੋਗਨਈ ਬੀਦ ਜਗਤ ਭਗਤਿ ਜਾ
 ਹਿਅ ਸਨ ਬਸਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਲਗਾਇ ਹੋ ਨਿਗਮ ਸੇ
 ਪਾਇ ਕ ਬਕਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਾਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਿਖ

ਨਲਖਾਏਹੈ॥੧॥੩੫॥ ॥ਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਕੋ ੧੪
ਅਲਖਾਅਬਗਤਿਗਤਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰੂਪਪ੍ਰਗ
ਟਾਏਹੈ॥ਸਰਗੁਨਸੀਗੁਰਦਰਸਕੋਧੀਆਨਰੂਪਅ
ਕੁਲਅਕਾਲਗੁਰਸਿਖਨਦਿਖਾਏਹੈ॥ਨਿਰਗੁਨਸੀਗੁ
ਰਸਬਦਅਨਹਦਧੁਨਿਸਬਦਬੇਧੀਗੁਰਸਿਖਨਜੁ
ਠਾਏਹੈ॥ਚਰਨਕਮਲਾਨਿਰਕਮਧਾਮਗੁਰਸਿਖਅ
ਧੁਕਾਰਿਗਤਿਲਪਟਾਏਹੈ॥੩੬॥੩੭॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਗੁਰਬੇਲਿਹੁਇਚੰਬੇਲੀਗਤਿਮੂਲਸਾਖਾਪਤ੍ਰਕਾਰਿ
ਬਿਬੇਧਾਬਿਬਾਰਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਪੁਰਪਸੁਬਾਸੁਨਿਜ

ਰੂਪਤਮੇਪ੍ਰਗਟਿਹੁਇਕਰਤੁਸੀਸਾਰਕੋਓਧਾਰਹੈ॥ਤਿਲ
 ਮਲਿਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਕੋਨਿਦ੍ਰੁਸਕਰਿਆਪਾਏਇਹੋ
 ਇਹੋਫੁਲੇਲਾਮਹਾਰਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਮਾਰਗਮੇਪਾਤਿਤ
 ਪੁਨੀਤਗੀਤਸੀਸਾਗੀਹੁਇਨਿਰੰਕਾਰੀਪਰਉਪਕਾਰਹੈ
 ॥੩॥੩॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਬਿਰਖਾਬਿਬਰਧਾਰਮੁ
 ਲਕੀਦਸਾਖਾਪਤਮਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈ॥ਤਮੇਨਿਜਰੂਪ
 ਗੁਰਸਿਖਫਲਕੋਪ੍ਰਗਾਸਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਮਉਸ੍ਵਦ
 ਉਪਕਾਰਹੈ॥ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਗਸਿਕਹੁਇ
 ਚਾਖੇਚਰਨਾਮ੍ਰਤਸੀਸਾਰਕੋਓਧਾਰਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਮਾਰ

१५

ਨਬਖਾਨੀਐ ਪਰਬਤਾਬਿਖੇਉਤਪਤਿਹੁਇਆਸਟਧਾ
 ਤੁਪਾਰਸਪਗਸਿਏਕੋਕੰਚਨਕੋਜਾਨੀਐਨਿਧਅੰਧਕਾ
 ਰਤਾਰਾਮੰਡਲਚਮਕਤਕਾਰਦਿਨਾਦਿਨਕਾਰਿਜੋਤਿਏਕੋ
 ਪਰਵਾਨੀਐਲੋਗਨਮੇਲੋਗਾਚਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਕਾ
 ਰੰਸਬਦਸੁਰਤਿਉਨਮਨਉਨਮਾਨੀਐ॥੬॥੪੦॥ ॥
 ਜੈਕੁਲਾਬਪੁਰਗੁਰਜਨਮੇਘੁਘਟਪਟਾਸਿਹਜਾਸਿਜੋਗ
 ਮੇਅੰਤਰਨਪ੍ਰੀਅਸੋਜੈਸੇਮਨਅਛਤਕੁਟਿਬਹੀਸਾਹਿ
 ਤਅਹਿਬੀਕਤਲਿਸੂਧੋਬਿਲਪੇਸਤਹੋਇਜੀਅਸੋ॥
 ॥ਆਰਪਿਤਾਅਛਤਨਬੋਲੋਸੁਤਬਨਿਤਾਸੇਪਾਛੇਕੋ

ਦੇਸਰਬਸੁਮੇਹਸੁਤਰੀਅਸੋਲੋਗਨਮੇਲੋਗਾਰ १੬
 ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾਰਸਬਦਸੁਹਤਿਉਨਮਨਮਨਹੀਅੰ
 ਸੋ॥੧॥੪॥੧॥ਜੇਗਾਬਿਖੇਬੁਗਅਰੁਭੁਗਾਬਿਖੇਜੇਗ
 ਜਤਿਗੁਰਮੁਖਪਖਿਜੇਗਭੁਗਸੋਅਤੀਤਹੈ॥ਗਿਆਨਾਬਿ
 ਖੇਧਿਆਨਅਰੁਧਿਆਨਾਬਿਖੇਬੇਧੋਗਿਆਨਗੁਰਮਤਿ
 ਗਤਿਗਿਆਨਾਧਿਆਨਕੋਅਜੀਤਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਕੋਭੁਗਤਿ
 ਅਰੁਭੁਗਤਿਕੋਪ੍ਰੇਮਨੇਮਅਲਖਭੁਗਤਪ੍ਰੇਮਗੁਰਮੁਖ
 ਹੀਤਹੈ॥ਨਿਰਗੁਰਸਰਗੁਨਾਬਿਖੇਬਿਸਮਾਬਿਸ੍ਵਾਸ
 ਰਿਦੋਬਿਸਮਾਬਿਸ੍ਵਾਸਪਾਰਿਪੂਰਨਪ੍ਰਤੀਤਹੈ॥੨॥੪੨॥

॥ ਕੀਚਤ ਕਟਾਛਾ ਵਿਥਿ ਦੇਹਾ ਵਿਥਿ ਸਾਟਿ ਹੁਇ ਦਾ ਬਿ
 ਜੋਤਿ ਕੋਧਿ ਆਨੁ ਦਾ ਬਿਥਿ ਸਟਾਤੁ ਹੋਸ ਬਦਾ ਬਿਥਿ ਕਟੇ
 ਕਪੁਰਾਟ ਹੁਇ ਗੁਰਮਾਤਿ ਅਨਹਤ ਗਮਿ ਉਨਮ ਨੀਕੇ ਮਤ
 ਤਕੋ ॥ ਗਿਆਨਾਧਿ ਆਨ ਕਰਨੀ ਕੋਊ ਪਜਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਗੁ
 ਰਮੁਖ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਨਿਜ ਕ੍ਰਾਂਤ ਕੋ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦਲ
 ਸੰਪਦ ਮਧੁ ਪਗਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਮਧੁ ਪਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਸਾਂ
 ਤਕੋ ॥ ੮੩ ॥ ਸੁਆਗਹਿ ਨਾਨਿ ਨੀਕ ਉਭੈ ਭਾਇ ਗਹਾ
 ਵੇਅ ਪੁਹਾਥ ਸੋਛ ਰਾਏ ਛੋੜੈ ਪਰ ਬਾਸਿ ਆਵਈ ਤੇਜੇ
 ਬਾਰਿ ਬਾਰ ਟੇਰਿ ਟੇਰਿ ਕਰੇ ਪਟੇ ਪਟੇ ਆਪਨੇ ਹੀ ਨਾਓ ਸੀ

११
 ਖਿਆਪਹੀਪੜਾਵਈਗਪੁਬੀਸੀਗਮਨਾਮੁਨਜਾਮਨੀ
 ਭਾਖਾਸੰਗਤਿਸੁਭਾਵਗਤਿਬੁਧਪ੍ਰਗਟਾਵਈਭੇਸੇਗੁ
 ਹਰਹਰਨਸਰਨਿਸਾਧਸੀਰਿਮਿਲੇਆਪਾਆਪੁਚੀਨਹੁ
 ਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਵਈ॥੧੦॥੪੪॥ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਮੇਦਰਸ
 ਦਰਸਮੇਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਦ੍ਰਿਗਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਦਰਸਮਦਰਸਗੁਰ
 ਧਿਆਨਹੋਸਬਦਮੇਸੁਰਤਿਸੁਰਤਿਮੇਸਬਦਧੁਨਿਸਬ
 ਦਸੁਰਤਿਅਗਮਤਗੁਰਗਿਆਨਹੋਗਿਆਨਾਧਿਆਨ
 ਕਰਨੀਕੈਪ੍ਰਗਟਤਪ੍ਰੇਮਰਸਗੁਰਮਤਿਗਤਿਪ੍ਰੇਮਨੇਮਨਿ
 ਰਬਾਨਹੋਪਿਡਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਾਨਪਾਤਿਬੀਸਕੋਬਰਤਮਾਨੁਗਰ

॥
 ਮੁਖਿ ਸੁਖਾਇ ਕਈ ਸਮੇਂ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ੪੫ ॥ ਮਨ ਬ
 ਚਕਰ ਮਹਾਇਕ ਰੂਪਾਤਿ ਭਏ ਸਹਾਜਿ ਸਿੰਘਾਸਨ
 ਕੈ ਅਬਾਨਿ ਹਰ ਲਗਾਜੈ ॥ ਸਤਾ ਅਉ ਸੰਤੋਖ ਦਾਇਆ ॥
 ਧਰਮ ਅਰਥ ਮੇਲਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ਕੀਏ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸ
 ਜਾਏ ॥ ਸਕਲ ਪਦਾਰਥ ਅਉ ਸਰਬਾਨਿ ਧਾਨ ਸਤਾ ਸਿ
 ਵਨ ਗਰੀਸੁ ਬਾਸੁ ਕੋਟਿ ਛਾਬਿ ਛਾਜੈ ॥ ਰਾਜ ਨੀਤ ਗੀਤ
 ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਜਾ ਕੇ ਸੁਖੇ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ਅਨੇਕ ਥਾ ਸਫਲ ਸਬ
 ਕਾਜੈ ॥ ੧੨ ॥ ੪੬ ॥ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਹਾ
 ਇਕ ਰੂਪਿ ਮਤਾਇ ਕਾਣਾ ਤਿਭਵਨ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ॥

॥ ਸਹਜੁ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ਅਤਿ ੧੮
ਰਿਦਿ ਸੀਤ ਰਿਨਿ ਰੰਤਰੀ ਜਤਾਈ ਤੇ ॥ ਖੰਡੁ ਬ੍ਰਹਮਤ੍ਵਿ ਪਿਤ੍ਰ
ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਾਤਿ ਗਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਾ ਮਿਲੇ ਜੋ ਤੀ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥ ਵਰ ਪਨ ਵਰ ਸਾ ਅਉ ਜੀਤੁ ਧੁਨਿ ਜੀਤੀ ਬਿਧ
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੁਤਿ ਏਕੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ੪੧ ॥
॥ ਚਰਨ ਸਰਾਨਿ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਹਾਇਕ ਕਤਨਾ ਤ੍ਰਿਭਵ
ਨ ਗਤਿ ਅਲਖ ਲਖਾਈ ॥ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਕਰਮ
ਨ ਬਚਨ ਕੈ ਬਚਨ ਕਰਮ ਮਨ ਉਨਮਨੀ ਛਾਈ ॥ ਗਿ
ਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਉ ਗੁਰਮ ਧੂਆ ਕਮਾਦਨਿ

ਸੁਰਾਮਪਾਰਧਾਰਭਾਣੀਕੋਚੁਆਈਹੋਪੇਮਰਸਮਾ
 ਮਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਪੂਰਨਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਿਮਿਲੇ
 ਸਹਜਿਸਮਾਈਹੋ॥ ੧੪॥ ੪੮॥ ਬਿਬਿਧਾਬਿਰਖਬ
 ਣੀਫਲਫੂਲਮੂਲਸਾਖਾਰਚਨਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਮਾਨਿ
 ਕਪ੍ਰਕਾਰਹੋ॥ ਬਰਨਬਰਨਫਲਬਹੁਬਿਧਸ੍ਵਰਸ
 ਬਰਨਫੂਲਬਾਸਬਾਸਨਾਬਿਥਾਰਹੋ॥ ਬਰਨਬਰ
 ਨਮੂਲਬਰਨਬਰਨਸਾਖਾਬਰਨਬਰਨਪੜਸੁਗਨ
 ਅਚਾਰਹੋ॥ ਬਿਬਿਧਬਨਾਸਪਾਤਿਅਤਿਰਿਅਗਨਜੋ
 ਸੇਸਕਲਸੀਸਾਗਬਿਖੇਏਕੋਏਕੀਕਾਰਹੋ॥ ੧੫॥ ੪੯॥

॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਰ ਸਾਲਿ ਵਗੁਰਮੁ
 ਖਿਬੁ ਹਮਾਧਿ ਆਨਾ ਲਿਵਲਾਈ ਹੋ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੀਧਿ
 ਮਿਲੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਗੁਰਮੁ ਖਿਬੁ ਹਮਾਰਿ ਆਨ
 ਸੁਧਿ ਪਾਈ ਹੋ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਸੁਮੀ ਸੇਵਕ
 ਹੁਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਕਾਮ ਕਰਨੀ ਕਮਾਈ ਹੋ ॥ ਗੁਰਸਿ
 ਖ ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਕਰਨੀ ਸੁਰਿ ਆਨਾ ਧਿਆਨ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪ੍ਰੇਮਨੇਮ ਸਹਜ ਸਮਾਈ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ੫੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾਧਿ ਆਨਾ ਲਿਵਲੇ ਕੀਕਾਰ ਕੋ ਅਕਾਰ
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾਰਿ

੧੮

ਆਨਾਇਵਾਨਿਰਕਾਰਓਮਕਾਰਬਾਬਧਾਬਿਥਾਰਹੈਗੁਰ
ਸਿਖਸੀਧੀਮਿਲੇਸੁਮੀਸੇਵਸੇਵਕਹੁਇਬ੍ਰਹਮਾਬਿਥੇ
ਕਪ੍ਰੇਮਕੁਗਤਿਅਚਾਰਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸੀਧੀਮਿਲੇਪਰ
ਮਦਭੁਤਗਤਿਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨਮੋਨਮੋਨਮਸਕਾਰਹੈ॥੧
੧॥੫੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਬਚਕਰਮਾਇਕਤੁਭਏਅੰ
ਗਅੰਗਾਬਿਸਮਸ੍ਵਬੰਗਮੇਸਮਾਏਹੈਪ੍ਰੇਮਰਸਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਕੈਮਦੋਨਰਸਨਾਥਕਤਭਈਕਹਤ
ਨਾਮਾਏਹੈਜਗਮਗਪ੍ਰੇਮਜੋਤਅਤਿਅਸਚਰਜਮੇ
ਲੋਚਨਚਕਤਭਏਰਹਿਗਏਹੈਗਾਗਨਾਦਬਾਦ

ਬਿਸਮਾਦਪ੍ਰੇਮਧੁਨਿਸੁਨਿਸੁਵਨਸੁਰਤਿਬਿਲੋਬਿਲੋ ੨੦
 ਇਲਾਹੇਹੈ॥ ੧੮॥ ੫੨॥ ਘਗੁਰਮੁਖਿਮਨਬਰਕਰ
 ਮਾਇਕੜਭਏਪੂਰਨਪਰਮਪਦਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਟਾਏਹੈ॥
 ॥ ਲੋਚਨਮੇਰ੍ਹਿਸਟਿਦਰਸਰੀਧਿਸ੍ਰੀਧਿਸੁਵਨਸਬਰ
 ਸੁਰਤਿਰੀਧਰਸਪਾਏਹੈ॥ ਰਸਨਾਮੇਰਸਰੀਧਸਬ
 ਦਸੁਰਤਿਮੇਲਿਨਾਸਬਸੁਰਸਸੁਤਿਸਬਦਲਖਾਏ
 ਤੈਰੇਮਰੇਮਰਸਨਾਸੁਵਨਾਦਿਗਨਾਸਕਾਕੋਟਿਖਡਿਬ
 ਤੈਮਡਿਪਿਡਿਪ੍ਰਿੰਨਮੇਭਭਾਏਹੈ॥ ੧੯॥ ੫੩॥ ਪੂਰਨ
 ਬ੍ਰਹਮਾਪਾਪਾਪਨਹੀਆਪੁਸਾਜਿਮਾਪਨੁਗਰਿ

ਓਨਾਉਆਪਹੀਬਿਚਰਕੇਅਦਿਗੁਰਦੁਤੀਆਗੋਇ
 ਦਨਾਮਕੈਕਹਾਓਗੁਰਮੁਖਿਰਚਨਾਮਕਾਰਓਅਕਿਰਕੇ॥
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਬੇਦਗੁਰਮੁਖਪਾਵੇਤੇਦਗੁਰਮੁਖਿਈ
 ਲਾਧਾਰੀਅਨਿਕਾਅਉਤਾਰਕੇ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾਅਉਗੋਬਿੰ
 ਦਗੁਰਏਕਮੇਕਓਤ੍ਰਿਪੋਤਿਸੂਤ੍ਰਕਾਤਿਅਬਿਰਓਚਰਕੇ
 ॥੨੦॥੫੪॥ ॥ਜੈਸੇਬੀਜਬੇਏਹੋਤਾਬਿਰਖਾਬਿਥਾ
 ਰਗੁਰਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾਨਿਰੰਕਾਰਏਕੰਕਾਰਹੈ॥ਜੈਸੇਏਕਾਬਿ
 ਰਖਸੈਹੋਤਾਹੈਅਨੇਕਫਲਤੇਸੇਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਅਕਾਰਹੈ॥ਵਰਸਾਧਿਆਨਗੁਰਸਬਦਰਿਆਨਗੁਰ

ਨਿਰਦਾਨ ਸਰਦਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਹੋ ॥ ਗਿਆਨਾਧਿਆ ੦੨੧
 ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਬਾਨ ਸਾਵਧਾਨ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਤਿਗਧੇਅ
 ਰੁਗਤ ਉਧਾਰ ਹੋ ॥ ੨੧ ॥ ੫੫ ॥ ਫਲ ਫੂਲ ਮੂਲ ਫਲ ਮੂ
 ਲ ਫਲ ਫਲ ਮੂਲ ਲਿਆਇ ਪਰਮਾਇਅਰਾਮ ਤਿਕੇਅ
 ਨਿਤ ਹੋ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤ ਸੁਤ ਪਿਤ ਪਿਤ ਸੁਤ ਉਤ ਪਤਿਗਤਿਅ
 ਤਿਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋ ॥ ਪਥਕਥ ਸੇਰਾ ਕੋਨਿ ਬੇਰਾ ਜਿਉ ਨਿਕਸ
 ਬੈਠਾ ਇਤ ਉਤ ਵਾਰ ਪਾਰ ਸਾਰਿਤਾ ਸਿਧੀਤ ਹੋ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹ
 ਮ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਾਅ ਬਿਗਤ ਗਤਿ ਸਿਮਰ
 ਤਾ ਸਿਖ ਸਿਤ ਹੋ ॥ ੨੨ ॥ ੫੬ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੰਥ ਗਹੇ ਜਮ

ਪੁਰਪਿਥਮੇਟੇਗੁਰਸਿਖਸੰਗਪਚਿਦੂਤਸੰਗਿਤਿਆਗੇ
 ਹੋਯਚਰਨਸਰਨਗੁਰਕਰਮਕੁਰਮਏਏਦਰਸਅਕਾ
 ਲਕਾਲਕੰਟਕਭੋਭਾਗੇਹੋਯਗੁਰਉਪਦੇਸਦੇਸਬਜਰਕ
 ਪਾਟਖੁਲੇਸਬਦਸੁਰਤਿਮੁਰਛਤਮਨਜਾਗੇਹੋਯਕਿੰਚ
 ਤਕਟਾਛਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਨਿਧਾਨਪਾਇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰ
 ਗਿਆਨਲਿਵਲਾਗੇਹੋਯ॥੨੩॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਪਿਥਉ
 ਖਚਹਤਸਕਲਪਿਥਸਕਲਦਰਸਗੁਰਦਰਸਅ
 ਧੀਨਹੋਯਸੁਰਸੁਰਸਰਬਗੁਰਚਰਨਸਰਨਚਹੋਏ
 ਵਬ੍ਹਹਮਾਰਿਕਸਬਦਲਿਵਲੀਨਹੋਯਸਰਬਗਿਆ

ਨਗੁਰਗਿਆਨਅਵਗਾਹਨੇਮੇਸਰਬਾਨਿਧਾਨਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾ ੨੨
 ਜਲਮੀਨਹੈ॥ਜੋਗੀਜੋਗਜੁਗਤਿਮੇਭੋਗੀਭੋਗਭੁਗਤ
 ਮੇਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਦਾਮਕੁਲੀਨਹੈ॥੨੪॥੫੮॥ ॥
 ॥ਉਲਟਿਪਦਨਮਨਮੀਨਕੀਰਪਲਗਤਿਸੁਖਮਨਸੀ
 ਗਮਕੋਬ੍ਰਹਮਸਥਾਨਹੈ॥ਸਾਗਰਜਲਿਲਗਹਿਗਗ
 ਨਘਟਾਘਮਿਤ੍ਰਉਨਮਨਮਗਨਲਗਨਗੁਰਗਿਆਨ
 ਹੈ॥ਜੋਤਿਮੇਭੋਤੀਸਰੂਪਦਾਮਨੀਰਮਤਕਾਰਗਰਜਤ
 ਅਨਹਦਸਬਦਨੀਸਾਨੀਹੈ॥ਨਿਸ਼੍ਰਾਮਪਾਰਧਾਰਬ
 ਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲਸੇਵਕਸਕਲਫਲਸਰਬਾਨਿਧਾ

ਨਹੈ॥ ੨੫॥ ੫੯॥ ਲਗਨ ਮੇਲੋਗਾ ਚਾਰ ਬੰਦਨ ਮੇ ਬੰਦਾ
ਬਿਚਾਰ ਲੋਗ ਬੰਦ ਬੀਸਾ ਇਕਈ ਸਗੁਰ ਗਿਆਨ ਹੋਯੋ ਜੋ
ਗਨ ਮੇ ਜੋਗ ਭੋਗ ਮੇ ਨਖਾਨ ਪਾਨ ਜੋਗ ਭੋਗਾ ਤੀਤ ਉਨ ਮਨ
ਉਨ ਮਾਨ ਹੋਯਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸਾਯੋ ਆਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗਿ
ਆਨੁ ਗਿਆਨ ਯੋ ਆਨ ਲਖ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮਾਨਿਧਾਨ ਹੋਯਾ ਮ
ਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਸਮਾਸਾਧਨਾ ਧੁਤ ਮਕ੍ਰਮ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਖ
ਸਰਬੋਤਮਾਨਿਧਾਨ ਹੋਯੋ॥ ੨੬॥ ੬੦॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ
ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਰਾਖੇ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਮਨ ਉਨ ਮਨ ਭੀ
ਨਹੈ॥ ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਗਤਿ ਆਤਮ ਰੂਰਿ ਗਰਿਗ ਪਰ

ਮਦਭੁਤਪਰਮਾਰਥਪ੍ਰਬੀਨਹੈਗੁਰਉਪਦੇਸਨਿਰਮੇ
 ਲਕਰਤਨਧਨਪਰਮਾਨਿਧਾਨਗੁਰਗਿਆਨਾਇਵਲੀ
 ਨਹੈਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਓਜੋਰੰ
 ਰੰਜੋਏਕਾਮੇਕਾਮਾਪਾਪਾਪਚੀਨਹੈ॥੨੧॥੬੧॥ ॥ਸ
 ਬਦਸੁਰਤਿਅਵਗਾਹਨਾਬਿਮਲਮਤਿਸਬਦਸੁਰਤਿ
 ਗੁਰਗਿਆਨਕੋਪ੍ਰਗਾਸਹੈਸਬਦਸੁਰਤਿਸਮਦ੍ਰਿਸ
 ਟਿਕੋਦਿਬਿਜੋਤਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਅਨਭੋਅਭਿਆਸ
 ਹੈਸਬਦਸੁਰਤਿਪਰਮਾਰਥਪਰਮਪਦਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸਹੈਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਪ੍ਰੇਮਰ

ਸਗਸਿਕਹੁਇਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵੁਬਿਸਮਾਬਿਸੁਸੋਰੇ
 ॥੨੮॥੬੨॥ਗਦਿਸਾਟਿਵਰਸਾਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿ
 ਲੇਪਟਪਟਕਾਸਜਲਾਅੰਤਰਿਧਿਆਨਹੈਸਬਦ
 ਸੁਰਤਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਜੀਤਧੁਨਿਜੀਤੀਉਨ
 ਮਨਉਨਆਨਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮਨਬਚਕਰਮਾਇਕਤੁਭਏਤ੍ਰਿ
 ਨਤ੍ਰਿਭਵਨਗਤਿਰੀਮਤਾਰਿਗਆਨਹੈਏਕਅਉਅਨੇਕ
 ਮੇਕਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਟੇਕਸੋਤਸਰਤਾਸਮੁਦ੍ਰਿਅਤਮਸਮਾ
 ਨਹੈ॥੨੯॥੬੩॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਬਚਕਰਮਾਇਕ
 ਤੁਭਏਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿਅਲਖਲਖਾਏਹੈਅੰਤਰਿ

ਧਿਆਨਾਰ ਬਜੇਤਿ ਕਉ ਦੋਤ ਭਾਇਓ ਤਿਭਵਨ ਦੁਪਘ ॥
 ਟਮਿਤਿ ਗਿਦਿਖਾਏਹੈ ਪਰਮਾਨਿਧਾਨ ਗੁਰਗਿਆਨ ਕਉ ॥
 ਗਾਸਭਾਇਓ ਰੀਮਿਤਾ ਤ੍ਰਿਕਾਲਗਤਿ ਜਤਨ ਜਤਾਏਹੈ ॥
 ਆਮਾਤਮਤਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਮਧਾਨ ਮਤਾਮਕ ਬਕਬਾਇ ॥
 ਨੇਦਹੇਰਤ ਹਿਰਾਏਹੈ ॥ ੩੦ ॥ ੬੪ ॥ ਆਬਿਨੁ ਰਸ ਰਸਨਾ
 ਬਕਤਹੀ ਬਹੁਤ ਬਾਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਾਸਿਭਾਏ ਮੋਨਿ ਬਤਲੀ
 ਨਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਕੈ ਮਦੇ ਨ ਅਤਿਰਿ
 ਧਿਆਨ ਦ੍ਰਿਗਦੁਤੀ ਆਨਚੀ ਨਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਸਹਜ ਸ
 ਮਾਧਾਮਨ ਹਦਾ ਲਿਵਦੁਤੀ ਆਸ ਬਦਸ੍ਰਵਨੀਤ ਰਿਨ

ਕੀਨਹੈ॥ ਬਿਸਮਾ ਬਿਦੇਹ ਜਗਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਭਏ ਤਿਭ
 ਵਨ ਮਊਤਿ ਕਾਲਗੀ ਮਿਤਾ ਪ੍ਰਬੀਨਹੈ॥ ੩੧॥ ੬੫॥ ॥
 ॥ ਸਕਲ ਸੁਰੀਧਤਾ ਮਿਲਤਾ ਮਰਗ ਜਾਹੇ ਤਕੋਟਿ ਅਰ
 ਗਜਾ ਮਿਲਿ ਬਿਸਮਾ ਸੁਬਾਸ ਕੈ॥ ਸਕਲ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਕ
 ਮਲਾ ਬਿਖੇਸਮਾ ਬੁਢੇ ਲਹਿ ਰਾਤ ਕੋਟਿ ਕਮਲਾ ਪ੍ਰਗਾਸ
 ਹੈ॥ ਸਰਬਾਨਿਧਾਨੀ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਨਿਧਾਨ ਭਏ ਕੋਟਿ ਕਨਿ
 ਧਾਨ ਹਾਇ ਰਕਤਾ ਬਿਲਾਸ ਕੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਮਹਿ
 ਮਾਮਗਾਧਿ ਬੇਧ ਗੁਰਾ ਸਿਖਾ ਮਧੁ ਕਰਿ ਅਨਭੈ ਅਭਿਅੰ
 ਸ ਕੈ॥ ੩੨॥ ੬੬॥ ਰਤਨ ਪਾਰਖੀ ਮਿਲਿ ਰਤਨ ਪਰੀਖਾਹੇ

ਤਗੁਰਮੁਖਿ ਹਾਟ ਸਾਟ ਰਤ ਨ ਬਿਛੁਰੈ ਭੈ ਭੈ ਮਾਨ ਕਹੀ ਰਾਅ ॥ ੨੫ ॥
 ਮੇਲ ਮਨ ਮੁਕਤ ਹਲ ਕੋ ਗਾਹ ਕਚਾ ਹਕ ਲਾਭ ਲਾਭੁ
 ਅਪਾਰ ਹੋ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹ ਨਾ ਬਿਸਾਹ ਨ ਕੋ
 ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਧਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਗੁਰਦੁ ਆਰਹੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ
 ਮਾਠਿ ਸੀਰੀ ਮਾਸ ਮਾਗ ਮਕੋ ਮਾਇਆ ਮੇਊ ਦਾਸ ਭਵ
 ਤਰਤੁ ਸੀਸਾਰਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ੬੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰ
 ਸ ਲੁਭਤੁ ਹੁਇ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਿਵਲਾ
 ਗੀ ਹੋ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤੁ ਹੁਇ ਗੁਰ ਮ
 ਤਿਰਿਦੈ ਜਗ ਮਗਜੇ ਤਿਜਾ ਗੀ ਹੋ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕ

ਰੰਦਰਸਲੁਤੁਤੁਹਾਇਅਮਿੰਨੁਤਨਿਧਾਨਪਾਨਦੁਰਮਾਤਿਰੁ ।
 ਗੀਹੋਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਲੁਤੁਤੁਹਾਇਅਮਾਇ
 ਅਮੇਉਦਾਸਬਾਸਾਬਿਰਲੋਬੋਗਗੀਹੋ ॥ ੨੪੫੬੮ ॥
 ॥ ॥ ਜੇਸੇਨਉਬੁਝਤਹੋਜੇਈਨਿਕਸੇਸੇਈਭਲੋਬੁਝ
 ਗਏਪਾਛਪਾਛਤਾਇਓਗਹਿਜਾਤਹੋ ॥ ਜੇਸੇਘਰਲਾਗੋ
 ਅਗਜੇਈਬਚੇਸੇਈਭਲੋਜਰਿਬੁਝੇਪਾਛਕਛੁਬਸੁ
 ਨਬਸਾਤਹੋ ॥ ਜੇਸੇਚੋਰਲਾਗੋਜਾਗਜੇਈਰਹੇਸੇਈਭ
 ਲੋਸੇਇਗਏਗੀਤੋਘਰਦੋਖੇਉਠਿਪ੍ਰਾਤਹੋ ॥ ਜੇਸੇਅਤਿਕ
 ਲਗੁਕਚਰਨਸਰਨਿਆਵੇਪਾਵੇਮੇਖਪਦਵੀਨਾਤਰ

ਬਿਲਾਣਾ ਤੇਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ਅਤਿ ਕਾਲ ਏਕ ਪਰੀ ॥ ੨੬ ॥
 ਨਿਗਹ ਕੇ ਸਤੀ ਹੋਇ ਪੀਨਿ ਪੀਨਿ ਕਹਤ ਹੋ ਸਕਲ ਸੀਸਾ
 ਰਜੀ ॥ ਅਤਿ ਕਾਲ ਏਕ ਪਰੀ ਨਿਗਹ ਕੇ ਜੋ ਪਾਜੂ ਏਇ
 ਤਉ ਤਜਤ ਕਤ ਹੋਤ ਜੋ ਜੋ ਕਾਰਜੀ ॥ ਅਤਿ ਕਾਲ ਏਕ ਪਰੀ
 ਨਿਗਹ ਕੇ ਚੋਰ ਅਰੋ ਫਾਸੀ ਕੇ ਸੂਰੀ ਚਢਾਏ ਜਗ ਮੋਹਿ
 ਕਾਰਜੀ ॥ ਤੇ ਸੇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਕੋ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੀਰ
 ਤਿ ਚੁਭਾਟ ਗਤਿ ਮਯਾਸ ॥ ਅਉਤਾਰਜੀ ॥ ੩੬ ॥ ੧੦ ॥ ॥
 ॥ ਅਮਾਦੇ ਕੇ ਅਨਾਦ ਅਰੁ ਅਤਿ ਕੇ ਅਨਿਤ ਆਤਿ ਪਾਰ ਕੇ ਅਪਾ
 ਰਨਾ ਅਥਾਹ ਥਾਹ ਪਾਈ ਹੋ ॥ ਅਤਿ ਕੇ ਅਮਾਤਿ ਅਰੁ ਸੀਖ ॥

ਕੋਅਸੀਖਪੁਨਿਲੇਖਕੋਅਲੇਖਨਹੀਤਿਲਕੋਤੁਲਾਈਹੈ॥
 ਅਰਧਉਰਧਪਰਜੀਤਕੋਅਪਾਰਜੀਤਅਗਮਅਗੋਚ
 ਰਨਮੋਲਕੋਮੁਲਾਈਹੈ॥ ਪਰਮੁਦਤੁਤਅਸਰਰਜਾਬਿਸਮ
 ਅਤਿਆਬਿਗਤਿਗਤਸਤਿਗੁਰਕੀਬਡਾਈਹੈ॥ ੩੧॥
 ੧॥ ॥ ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਤੀਰਥਪੁਰਬਕੋਟਿਦੇਵੀਦੇਵ
 ਸੇਵਗੁਰਚਰਨਿਸਰਨਿਹੈ॥ ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਕਾਮਨਾ
 ਸਕਲਫਲਾਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿ ਧਿਅਵਤਾਰਅਮਰਨ
 ਹੈ॥ ਚਰਨਸਰਨਗੁਰਨਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਕੁਗਤਿਨੁ
 ਗਤਿਕਰਿਤਾਰਨਤਰਨਹੈ॥ ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਮਹਿਮਾ

ਅਗਾਧਿ ਬੇਧਿ ਹਰਨ ਭਰਨ ਗਤਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਹੋ ॥ ੩੮ ॥ ੨੧
 ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਏਕ ਮੇਕ ਰੋਮ ਮਾਹਿ ਮਾਅਨਿ ਤੁਅਗਮ
 ਅਪਾਰ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਮਾਨਿ ਧਾਨ ਹੋ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਏਕ ਮੇਕ ਬੇ
 ਲੋਕੋ ਨ ਤੇ ਲੋਮੋ ਲਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਅਗਿ ਮਿਤਿ ਗਿਆ
 ਨ ਧਿਆਨ ਹੋ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਏਕ ਮੇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾ
 ਰੇ ਸੀ ਗੁਰ ਕਟਾਛੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋਨ ਪਰਮਾਨ ਹੋ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਏਕ ਮੇਕ ਪਲ ਸੀ ਗਰੰਗਾਰ ਸਾ ਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਨਿਰਬਾਨ ਹੋ ॥ ੩੯ ॥ ੧੨ ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਬਹੁ ਬਰਨ ਘ
 ਟਾਘ ਮਰਿ ਬਸੁ ਧਾ ਬਿਰਜ ਮਾਨ ਬਰਖਾ ਅਨੰਦ ਕੋ ਬ

ਰਨ ਬਰਨਹੁਇ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਬਰਨ ਬਰਨ ਫਲ
 ਫੂਲ ਮੂਲ ਕੰਦ ਕੋ ਬਰਨ ਬਰਨ ਪਗ ਬਿਬਿਧ ਭਾਖਾ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸ ਕੁਸਮ ਸੁਰੀਧ ਪਉਨ ਗਉਨ ਸੀਤ ਮੰਦਿ ਕੋ ਰਵਨ
 ਗਵਨ ਜਲ ਥਲ ਤਿਨ ਸੋਭਾ ਨਿਧ ਸਫਲ ਹੁਇ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਕੋ ॥੮॥ ਘਨੀ ਟੀਕੇ ਉਦ ਗਬਿਖੇ
 ਹਸਤੀ ਸਮਾਇ ਕੋ ਸੇਅ ਤੁਲ ਪਹਾਰ ਭਾਗ ਭ੍ਰਿੰਗੀਨ ਉਠਾਵ
 ਈਆਛ ਰਕੇਡੀ ਗਨ ਮਰਤ ਹੋ ਬਾਸ ਕਨ ਗੁਮ ਕਰੀਨ ਚੀ
 ਤੇ ਜੀਤੋ ਸਰਨਿ ਪੁਜਾਵ ਈਆਤਮ ਚਰ ਉਤਤਨ ਪਹੁਚੈ ਅ
 ਕਾਸ ਬਾਸ ਮੂਸਾਤ ਉਨ ਪੈਰਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪਾਰ ਪਾਵ ਈ ਤੋ

ਸੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਨੇਮਾਮਗਾਮਾਗਾਧਿਬੋਧਿਗੁਰਮੁਖਿਸ ॥ ੨੮ ॥
ਗਗਨਿਉਥੁੰਦਹਾਇਸਮਾਦਈ॥ ੪੧॥ ੧੫॥ ॥ ਸਬ
ਦਸੁਗਤਿਅੰਦਗਾਹਨਕੇਸਾਧਸੀਰਿਅਤਮਤਰੀਗਗਿ
ਗਸਾਗਰਣਾਹਿਰਹੈ॥ ਅਗਾਮਾਮਥਾਹਮਾਹਿਅਮਥ
ਅਪਾਰਾਮਤਿਰਤਨਪ੍ਰਗਾਸਨਿਧਪੂਰਨਗਾਹਿਰਹੈ॥ ਹਿ
ਸਮਰਜੀਵਾਗਨਗਾਹਕਚਾਹਕਸਿਤਨਿਸਾਦਿਨਪਰਕਾ
ਮਹੂਗਤਿਪਾਹਿਰਹੈ॥ ਸਦੰਤਬੁੰਦਬਰਖਾਜਿਉਗਾਦਨਪ
ਟਾਪਮਤਿਹੋਤਮੁਕਤਾਹਣਾਮਉਛਰਨਰਹਰਹੈ॥ ੪੨॥
੧੧੪॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਨੇਤਕਉਦੋਤਉਇਉਤਿਤ

॥
 ਵਨਅਓਤ੍ਰਿਕਾਣਅੰਤਾਰਿਦਿਖਾਏਹੈਸਬਸੁਰਤਿ
 ਲਿਵਗੁਰਮਤਿਕੋਪ੍ਰਗਾਸਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਅਲਖ
 ਲਖਾਏਹੈਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਨਿਸ਼ਰਅਪਾਰਧਾਰ
 ਪ੍ਰੇਮਰਸਗਸਿਕਹੁਇਅਪੀਅਪੀਆਏਹੈਸਬਦੁ
 ਰਤਿਲਿਵਸੇਹੈਸੇਅਨਪਾਨਪਸਹਜਸਮਾਧਿਸੁਖਸ
 ਗਰਸਮਾਏਹੈ॥੪੩॥੧੧੧ਅਧੀਕੋਬਿਆਧੀਕੋਉ
 ਪਾਧੀਕੋਤ੍ਰਿਕੋਪ੍ਰਗਾਸਿਖਸਾਧਗੁਰਬੇਦੁਪੈਲੋਅ
 ਏਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਕਟਾਛਪੇਖਿਨਨਮਭਰਨਮੇਟੇਜੋਨਿ
 ਜਮਭੋਨਿਵਾਰੇਅਭੈਪਦਪਾਏਹੈਚਰਨਕਮਲਮਕ

ਰੰਦਰਜਲੇਪਨਕੋਥਿਖਿਆਸੀਖਿਆਸਿਜਮਕੋਅਉ
 ਖਧਖਵਾਏਏਕਰਮਭਰਮਥੇਧਾਵਤਬਰਜਰਾਖੇ
 ਨਿਰਲਾਮਤਿਸੁਖਸਹਜਸਮਾਏਏ॥ ੪੪॥ ੧੮
 ਆਬੋਭਥਪ੍ਰਵੇਸਭਏਨਿਰਭੇਹੁਇਪਾਰਗਾਮੀਬੋਭਥਸ
 ਮੀਪਬੁਭਮਰਤਅਭਾਰੇਏਚੰਦਨਸਾਮੀਪਦੁਮਰੀ
 ਧਸੁਰੀਧਰੇਹਿਦੁਰੰਤਰਤਰਰੀਧਮਾਰਤਨਲਾਰੇਏ॥
 ਆਸਿਹਜਾਸਿਜੋਗਭੋਗਨਾਰਿਗਾਰਹਾਰਿਹੋਤਪੁਰਖਾਇ
 ਦੇਸਕੁਲਦੀਪਕੁਨਜਾਗੇਏਸ੍ਰੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾ
 ਨਸਿਮਰਨਗਿਆਨਾਧਿਆਨਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਪ

੨੯

ਲਾਮਨਰਗੇਹੈ॥੪੫॥੧੯॥ਚਰਨਕਮਲਕੋਮਹਾਤਮੁ
 ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਤਮਸਚਰਜਮੇਨਮੇਨਮੇਨਮਹੈ॥
 ॥ਕੋਮਲਕੋਮਿਲਤਾਅਉਸੀਤਲਜੀਤਲਤਕੋਬਾਜਨ
 ਸੁਤਾਸਦਤੀਆਨਸਮਹੈ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਨਿਜਾਮਾਸ
 ਨਾਸਿਘਾਸਨਸ੍ਵਦਾਬਿਸਮਾਦਰਸਰੀਮਤਾਮਰੀਮਹੈ॥
 ॥ਹੁਪਕੋਅਨੂਪਹੁਪਮਨਮਨਬਕਤਮਕਬਕਥਾਬਿ
 ਨੇਦਾਬਿਸਮੈਬਿਸਮਹੈ॥੪੬॥੨੦॥ ॥ਸਤਗੁਰਦ
 ਰਸਨਸਬਦਅਗਾਧਿਬੋਧਿਆਬਿਗਤਿਗਤਿਨੇਤ
 ਨੇਤਨਮੇਨਮਹੈ॥ਦਰਸਧਿਆਨਅਰੁਸਬਦਰੀਆਨ

ਲਿਵਹੁਪਤਪ੍ਰਗਟਠਟਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਨਿਰਗੁਨਸਰ
 ਗੁਨਕੁਸਮਾਦਲੀਸੁੰਗਿਧਸੀਧਿਅਉਅਨੇਕਰੂਪਗੰਮ
 ਤਾਅਗਮਹੈ॥ ਪਰਮੁਦਰੂਤਾਸੂਰਜੇਅਸੂਰਜਮੇਅ
 ਕਥਕਥਾਅਲਖਾਬਿਸਮੇਬਿਸਮਹੈ॥ ੪੧॥ ੨੧॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰਦਰਸਾਧਿਆਨਗਿਆਨਅਜਿਨਕੇਮਿਤ੍ਰਸਤੁਤ
 ਨਿਵਾਰੀਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਵੇਸਅਮਾ
 ਦਿਉਅਚੇਸਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਮੇਟਰੀਮਿਤਾਅਗਮਹੈ॥
 ॥ ਨਰਨਸਰਨਿਗਰੇਧਾਟੁਤਬਰਜਰਾਖੇਆਸਾਮਨਜ
 ਬਕਤਸਟਲਜਨਅਹੈ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਪ੍ਰੇਮਨੇਮਜੀਵ

ਨਮੁਕਤਿਗਤਿਕਾਮਨਿਹਕਾਮਨਿਹਕਰਮਕਰਮਹੈ॥੪
 ੮॥੮੨॥ਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸੇਵਅਭੇਦਗਤਿਸਾਵਧਾਨ
 ਸਾਧਾਸਿਮਰਨਮਾਤ੍ਰਕੈ॥ਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਗੀਤਪਾਰਸਕ
 ਰੈਮਨੂਰਬਾਂਸਮੇਸੁਬਾਸੁਦੈਕੁਪਾਤ੍ਰਹਿਸੁਪਾਤ੍ਰਕੈ॥ਪਾਤਿ
 ਤਪੁਨੀਤਕਰਿਪਾਵਨਪਾਵਿਤ੍ਰਕੀਨਿਪਾਰਸਮਨੂਰਬਾਂਸਬ
 ਸੈਵਮਜਾਤ੍ਰਕੈ॥ਸਰਤਾਸਮੁਦ੍ਰਿਸਾਂਧਸੀਰਿਗੀਤ੍ਰਿਖਾਵਿਤਨੀ
 ਅਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੀਨਿਮੋਹਿਕੀਠਛੇਦਰਤ੍ਰਕੈ॥੪੯॥੮੩
 ੧॥੮੪॥ਸਕੇਬਰਤਮਾਨਭੁਏਨਸੁਬਾਸਬਾਂਸੁਹੇਮਨ
 ਭੁਏਮਨੂਰਲੋਗਬੇਦਰਿਗਮਾਨਯੋਗੁਰਮੁਖਪਥਾਇਕ ੩

ਈਸਕੋਬਰਤਮਾਨੁਚੰਦਨਸੁਬਾਸੁਬਾਸੁਬਾਸੈਵਮ
 ਆਨਹੋ। ਕੰਚਨਮਨੂਰਹੋਇਪਾਰਸਪਰਸਭੋਟਿਪਾਰ
 ਸਮਨੂਰਕੋਰੇਅਓਰਨਓਹਮਾਨਹੋ। ਗੁਗਸਿਖਸਾਧ
 ਸੰਗਿਪਤਿਤੁਪੁਨੀਤਰੀਤਗੁਗਸਿਖਸੰਧਿਮਿਲੇਗੁਰ
 ਸਿਖਜਾਨਿਹੋ। ੫੦॥ ੨੪॥ ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਬੁਈ
 ਨਿਹਚਲਮਤਓਨਮਨਮਨਾਇਦਸਹਜਸਮਾਏਹੋ॥
 ਆਦਿਸਾਟਿੰਰਸਾਅਰੁਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿਲਿਪਰਮਦਭੁ
 ਤਪ੍ਰੇਮਨੇਮਓਪਜਾਏਹੋ। ਗੁਗਸਿਖਸਾਧਸੰਗਿਰੰਗ
 ਹੋਇਤੀਬੋਲਰਸਪਾਰਸਪਰਸਧਾਤੁਕੰਚਨਾਦਿਖਾ

ਏਏਏ ਚੰਦਨ ਸੁਰੀਧ ਸੰਧਿ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸਤਾਸਮ
 ਕਥਕਥਾ ਬੰਨੇ ਵਕਹਤਨਾ ਏਏਏ ੫੦੧ ੨੫੦੫੫
 ਰਸਮੀ ਮ੍ਰਿਤਨਿਧਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਅਕਥਕਥਾ ਬੰ
 ਨੇ ਵਕਹਤਨਾ ਏਏਏ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਆਨ ਸਿ
 ਮਰਨਾ ਬਿਸਮਰਨ ਕੋ ਬਿਸਮਾ ਬਿਦੇਹਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ਬਿ
 ਸਮਾਏਏ ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਅਰੁ ਅਤਿ ਕੋ ਅਨੰਤੁ ਭੁਏ
 ਬਾਹਕੋ ਅਬਾਹ ਅਪਾਰ ਪਾਰ ਪਾਏਏ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀਧਿ
 ਮਿਲੇ ਬੀਸਾਇ ਕਈ ਸਈ ਸੋਹੰ ਸੋਈ ਵੀ ਪਕਸੇ ਵੀ
 ਪਕਜਗਾਏਏ ੫੨੧ ੨੬੫ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਫਿਸਰਨਿ

ਰਲਿ ਜਾਇ ਸਿਖੁ ਤਾ ਸਚ ਰਨ ਸਚ ਨਿਜ ਗਤੁ ਚਾਇਆ
 ਵਈਆ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗਿਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਨੋ ਸਿ
 ਖੁਆਰਿਆ ਤਾਹਿ ਸਕਲ ਸੀਸਾ ਗਹਿ ਹਿਤਾ ਵਈਆ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਾਇ ਪਾਨ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਸਿਖੁ ਸਰਬ
 ਨਿਧਾਨ ਅਗੁ ਭਾਗਾ ਲਿਵਲਾ ਵਈਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਖ
 ਆਦੀ ਖਿਆ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਦੇਸ ਜਾਹਿ ਤਾ ਕੀ ਸੀਖ ਸੁਨਤ
 ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵਈਆ ॥ ੫੩ ॥ ੮੧ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸਿ
 ਗਰਿ ਗਮੇ ਰੰਗੀ ਲੇਭੁਏ ਬਾਹਨੀ ਬਿਗਧ ਗੰਗਾ ਸੀ
 ਰਿਮਿ ਲੇਗੀ ਗਹਿ ॥ ਸੁਰ ਸਰੀ ਸੰਗ ਮਹਾਇ ਪ੍ਰਬਲ

੩੨

ਪਵਾਹਾ ਲਿਵਸਾ ਗਰਮ ਥਾਹ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੀਰੀ ਸੀਰੀ
 ਯਾਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਨਿਹਰ ਲਾਚਿਤ ਵਰਸਨ ਸੇ
 ਭਾਨਿਧ ਲਹਿਰ ਤਰੰਗ ਹੋਯਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਕੇ ਸਰ
 ਬਾਨਿਧ ਨਦਾਨੁ ਗਿਆਨ ਅਸਿਹੀ ਸਗਤਿ ਸੁਮਤਿ ਸੁ
 ਬੀਰ ਹੋਯੋ ॥ ੫੪ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਹੁਇ ਦੁਬਿਧ
 ਭਰਮ ਖੋਇ ਰਰਨ ਸਰਨਿ ਗਹੇ ਨਿਜ ਪਰਮਾਏ ਹੋਯੋ ॥
 ਰਸਦ ਗਸਿਦਿ ਬਾਵਿਸਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮੀਮਿਤਕ
 ਟਾਢ ਕੇ ਅਮਰ ਪਦ ਪਾਏ ਹੋਯੋ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਅਨਹਦ
 ਨਿਸ਼੍ਚਰ ਧੁਰਨਿ ਸਮਰਨ ਮੀਤ੍ਰਾ ਲਿਵ ਉਨ ਮਨ ਛਾਏ ਹੋਯੋ ॥

॥ ਅਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹੁਇ ਇਕ ਤਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਾ ਬਿਸ ॥ ੩੩ ॥
 ਮਾ ਬਿਸੁ ਸਉ ਪਜਾ ਏਹੈ ॥ ੫੫ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਮਾ ਪਾ
 ਥੈ ਇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਬਿਸ ਮਾ ਬਿਦੇ ਹੋ ਗੇ ਹ ਸਮਤ ਸੁਭ
 ਉਹੈ ॥ ਜਨ ਮ ਮਰਨ ਸਮ ਨ ਰ ਕ ਸੁਰ ਗ ਮ ਰੁ ਪੁ ਨ ਪਾ ਪ ਸੰ ਪ
 ਤਿ ਬਿ ਪ ਤਿ ਰਿ ਤਾ ਚਾ ਉਹੈ ॥ ਬਨ ਗੁ ਹ ਜੋ ਗ ਭੋ ਗ ਲੋ ਗ ਬਿਦ
 ਗਿ ਮਾ ਨਾ ਪਿ ਮਾ ਨ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੋ ਗਾ ਅ ਨੰਦ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਤਾ ਉ
 ਹੈ ॥ ਲੋ ਸਟ ਕ ਨਿ ਕਾ ਬਿਖੁ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਅਗ ਨਿ ਜ ਲ ਸਹ ਜ
 ਸਮਾ ਪਿ ਉਨ ਮਨ ਅਨੁ ਗ ਉਹੈ ॥ ੫੬ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਸਫ ਲ ਜਨ
 ਮ ਗੁਰ ਮੁਖ ਹੁਇ ਜਨ ਮੁਖੀ ਤਿ ਓ ਰ ਰ ਨ ਸਫ ਲ ਗੁਰ ਮਾਰ

ਗਰਵਨਕੋ ਲੋਚਨ ਸਫਲ ਗੁਰਦਰਸਾਵ ਲੋਕਨਕੋ ਮਸ
 ਤਕ ਸਫਲ ਰਜਪਦ ਗਵਨਕੋ ਹਸਤ ਸਫਲ ਨਾਮ ਸਤਗੁ
 ਰਬਾਨੀ ਲਿਖੇ ਸੁਗਤਿ ਸਫਲ ਗੁਰਸਬਦ ਸੁਵਨਕੋ ਸਿਰ
 ਤਿ ਸਫਲ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਰੀ ਮਿਤਾ ਤ੍ਰਿ
 ਕਾਲਾ ਤ੍ਰਿਭਵਨਕੋ ॥ ੫੧ ॥ ੴ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਡ ਰਸ
 ਲੁਭਾਤਿ ਹੁਇ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇ ਹੋ ॥ ਭੋਜ
 ਲਭੋ ਮਾਨ ਕਲ ਹਰਿ ਨਾਇਕ ਆਪਿ ਸਕੇ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰਿ
 ਏਕਟੇਕ ਠਹਰਨੇ ਹੋ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਬਗਜਿ ਬਿ
 ਸਰਜਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਾਥਿ ਸਮਾਥਿ ਸੁਭ ਸੁਭਿਰਾ ਮਾਨੇ ਹੋ ॥ ਜੀਵ

ਨਮੁਕਤਿ ਜਗਜੀ ਵਨਜੀ ਵਨਮੂਲਾ ਅਪਾਏ ਅਪਰੰਪ ੩੪
 ਰਪਰੇਨੇਹੈ ॥ ੫੮ ॥ ੬੨ ॥ ਸਰਿਤਾ ਸਰੇ ਵਰਸਾ ਲਿਲਾ ਮਿਲ
 ਏਕੁ ਏਕੁ ਸੋ ਅਨਿਕ ਹੋਤੁ ਕੇ ਸੋ ਨਿਰਵਾਰੇ ਜੀ ॥ ਪਾਨਚੂ
 ਨਕਾਥਾ ਸੁਪਾਰੀ ਪਾਏ ਸੁਰਗ ਭਏ ਬਹੁ ਰਿਚਤੁ ਰਬਰ
 ਨਾ ਬਿਸਥਾਰੇ ਜੀ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸਹੋਤੁ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ
 ਧਾਤੁ ਕਨਿਕ ਸੋ ਅਨਿਕ ਨਹੋਤੁ ਗੋਤਾ ਚਾਰੇ ਜੀ ॥ ਚੰਦਨ
 ਸੁਬਾਸ ਕੋ ਸੁਬਾਸ ਨਾ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਭਗਤ ਜਗਤ ਪਾਤਿ
 ਬਿਸਮ ਬੀਚਾਰੇ ਜੀ ॥ ੫੯ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ਯਤੁ ਰਬਰਨ
 ਮਿਲਿ ਸੁਰਗ ਤਿਥੇ ਲਰਸ ਗਾਗ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰੰਗ

ਮੇਰੀ ਗੀਲੇ ਤੇ ਘਾਂਡਾ ਪੁਤ ਦੂਨ ਜਲਾ ਮਿਲੇ ਬਿਜਨਾ ਦੇ
 ਸੁਾਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅਮੀਤ ਮੇਰੇ ਸਿਕਰ ਸੀਲੇ ਤੇ ਸਕਲਾ ਸੁ
 ਗੰਧ ਸਨ ਬੀਧ ਅਰਗਜ ਹੋਇ ਸਬਦ ਸੁਗਤੁ ਲਿਵ ਬਾ
 ਸਨਾ ਬਸੀਲੇ ਤੇ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿ ਜੇ ਸੇਕ ਨਿਕ ਅਨਿਕ
 ਧਾਤੁਾ ਦੇ ਬਦੇ ਹਮਨ ਉਨ ਮਨ ਉਨ ਮੀਲੇ ਤੇ ॥ ੬੦ ॥ ੯੪ ॥
 ਪਵਨ ਗਵਨ ਜੇ ਸੇ ਗੁਣੀ ਆਉਤੁ ਰਹੇ ਪਵਨ ਰਹਤੁ
 ਰੀਉ ਰਨ ਸਕਤੁ ਹੋ ਰੇਰੀ ਕੀ ਮਰੇ ਰਜੇ ਸੇ ਲਵੁ ਆਫਿਰਤ
 ਰਹੇ ਤਾਉ ਹਉ ਮਿਟੇ ਗਿਰ ਪਰੇ ਹਉ ਥਕਤੁ ਹੋ ਕੀਚਨ ਅ
 ਸੁਧਾ ਜੇ ਉਕੁ ਠਾਰੀ ਠਹਰਤੁ ਨਹੀ ਸੁਧ ਭੁਏ ਨਿਹਚ ਲਛ

ਇਕੋਛਕਾਤਿਹੋ। ਦੁਗਮਾਤਿਦੁਬਿਧਾਭ੍ਰਮਤਚਤੁਰਕੁੰਟਗੁਰ
 ਮਾਤਿਏਕਟੇਕਮੋਨਿਨਬਕਤਹੋ॥ ੬੧॥ ੬੫॥ ॥ ਪ੍ਰੇਮਰਸ
 ਅਮ੍ਰਿਤਾਨਿਧਾਨਪਾਨਪੂਰਨਹੁਇਪਰਮਵਰਤਗਤਅਤ
 ਮਤਰਿਗਹੋ॥ ਏਤਰੇਵੇਸਾਟਿਸ੍ਰਾਤਿਸਬਦਾਬਿਸਰਜਤਓ
 ਤਤੋਬਿਸਮਾਮਸਚਰਜਪ੍ਰਸੰਗਹੋ॥ ਵੇਖੋਸੋਦਿਖਾਵੇਕੋ
 ਸੇਸੁਨੇਸੁਸੁਨਵੇਕੋਸੇਚਾਖੇਸੁਬਤਵੇਕੋਸੇਰਾਗਰਸਰੇ
 ਗਹੋ॥ ਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਅੰਗਅੰਗਥਕਤਹੁਇਹੇ
 ਰਤਹਿਰਾਨੀਭੂਦਸਾਗਰਸ੍ਰਬੰਗਹੋ॥ ੬੨॥ ੬੬॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗਰਿਗਮਿਲਿਸ੍ਰੀਗੁਰਸਾਗਰਮਿਲੋਗਿਅਨਾਧਿ

੩੫

ਆਨਪਰਮਾਧਿਆਨਾਇਵਲੀਨਹੈ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਕਰ
ਦਮਧੁਕਰਗਤਿਚੰਦਮਾਚਕੋਰਗੁਰਧਿਆਨਰਸਭੀਨਹੈ
॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਮੁਕਤਾਹਲਾਅਹਾਰਹੈਸਪ੍ਰੇਮਪਰਮਾਰਥ
ਬਿਮਲਜਲਮੀਨਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਟਾਛੁਅਮਰਾਪਦੁਕ੍ਰਿ
ਪਾਕ੍ਰਿਪਾਲਕਮਲਕਲਪਤਰਕਾਮਪੈਨਾਧੀਨਹੈ॥ ੬੩॥
॥ ੮੩॥ ॥ ਏਕਬ੍ਰਹਮਾਂਡਕੋਇਥਾਰਕੀਅਪਾਰਕਥਾਕੋ
ਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋਨਾਇਕੁਕੋਸੇਜਾਨੀਐ॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਅੰਤਰ
ਅਉਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਹੈ॥ ਸੁਖਮਸਭੂਲਾਮੂਲਕੋਸੇਕੋਪਹਿ
ਚਾਨੀਐ॥ ਨਿਰਗੁਨਾਅਵਿਸ਼ਾਟਿਸ੍ਰਿਸ਼ਾਟਿਮੈਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰ

ਅਲਖੁ ਲਖਿ ਓਨ ਜਾਇ ਕੋ ਸੇ ਉਰਾ ਆਨੀ ਐਸਾ ਸਤਿ ਰੂ ੩੬
 ਪਸਤਿਨਾ ਮਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸ
 ਰਬਾਤ ਮਕੈ ਆਨੀ ਐਸਾ ॥੬੪॥੮੮॥ ਆਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ
 ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਮਈ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਪਰ ਪੂਰਨ ਕੋ ਜਾਨੀ ਐ
 ॥੮੮॥ ਸਾਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲੇਕਾ ਮਊ ਅਨੇ ਕਮੇ ਕਸਬ ਦਬਿ
 ਬੇ ਕਟੇ ਕਏ ਕੈ ਉਰਾ ਆਨੀ ਐਸਾ ॥੯੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾ ਅਰਸ ਬ
 ਦ ਸੁਰਤਿ ਮਲਿ ਪੇਖਤਾ ਬਕਤਾ ਸ੍ਰੋਤਾ ਏ ਕੈ ਪਹਿਚਾਨੀ
 ਐਸਾ ਸੁਖ ਮਸ ਬੁਲਾ ਮੂਲ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਠਟਨ ਦਵਟ
 ਸਿਮਰਨ ਮਤਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ਐਸਾ ॥੧੦੦॥੮੮॥ ਨਹੀ ਦਵ

ਸਾਰਪਿਤਪਿਤਾਮਾਪਰਪਿਤਾਮਾਸੁਜਨਕੁਟੀਬਸੁਤਬਾਧ
ਵਨਕੁਤਾਹੈਨਹੀਨਨਸਾਰਮਾਤਾਪਰਮਾਤਾਬਿਰਧਪਰ
ਮਾਤਾਮਾਮਾਮਾਮਾਮਾਸੀਅੰਮੈਸਾਬਿਬਧਾਬਿਖੁਤਾਹੈਨ
ਹੀਸਸੁਰਾਰਸਾਸੁਸੁਸਰਾਸਾਰੇਅਉਸਾਗੀਨਹੀਬਿਰਤੀ
ਸੁਰਮੇਜਾਰਿਕਨਦਾਤਾਹੈਅਸਨਬਸਨਧਨਧਾਮਕਾਹੂ
ਮੈਨਦੇਖਿਓਜੋਸਾਗੁਗਸਿਖਸਾਧਸੀਗਤਕੋਨਤਾਹੈ॥
॥੬੬॥੧੦੦॥ਜੋਸੇਮਾਤਪਿਤਾਪਾਣਤਅਨੇਕਸੁਤਅਨੀ
ਕਸੁਤਨਪੇਨਤੇਸੇਹੋਇਆਵਈ॥ਜੋਸੇਮਾਤਪਿਤਾਰਿ
ਤਚਾਹਤਹੈਸੁਤਨਕਉਤੋਸੇਨਸੁਤਨਾਰਿਤਚਾਹਉਪਜਾ

ਵਈਯੋਸੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸੁਖਵਖਸੇਗਾਨੰਦਦੁਖਸੁ
 ਖਮੇਨਤੋਸੇਸੁਤਠਹਰਾਵਈਯੋਸੇਮਨਬਚਕੁਮਾਸਿਖ
 ਨਲਾਡਾਵੇਗੁਰਤੇਸੇਗੁਰਸੇਵਾਗੁਰਸਿਖੁਨਹਿਤਾਵਈਯੋ
 ॥੬॥੧੦੧॥ ॥ਜੋਸੇਕਸਛਬਧਗਿਯਿਆਨਸਾਵਧਾਨ
 ਕਰੇਤੋਸੇਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਨਲਗਾਵਈਯੋਸੇ
 ਸਿਮਰਨਕਰਿਕੂਜਪਰਪਕਕਰੇਤੋਸੇਸਿਮਰਨਸੁਤਪੇਨ
 ਬਨਿਆਵਈਯੋਸੇਗਾਉਬਛਰਾਕਉਦਗਧੁਪੀਆਇ
 ਧਖੇਤੋਸੇਬਛਰਾਨਗਾਉਪ੍ਰੀਤਿਹਿਤੁਲਾਵਈਯੋਸੇਗਿ
 ਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਨਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਤੋਸੇਕੋਸੇਸਿ

ਖੁ ਗੁਰਸੇਵਾ ਠਹਰਾਵਈ ॥ ੬੮ ॥ ੧੦੨ ॥ ਜੇ ਸੇ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ
 ਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸਰਵਨ ਕੀ ਨੀ ਸਿਖਾ ਬਿਰਲੇ ਈ ਗੁਰਸੇਵਾ ਠ
 ਹਰਾਵਈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਲਛਮਨ ਰਾਘੁ ਪਾਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤ ਮੇ
 ਕੋਟਿ ਮਧੋਕਾ ਹੂ ਗੁਰ ਭਾਈ ਬਨਿਆਵਈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਜਲ
 ਬਰਨ ਬਰਨ ਸਰ ਬੀਰ ਗੀਰਾ ਬਿਰਲੇ ਬੇਬੇ ਕੀ ਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿ ਸਮਾਵਈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀਧੀ ਮਲੇ ਬੀ ਸਾਇਕ
 ਈ ਸਈ ਸਪੁਰਨ ਯੂਰਘਾ ਕੋ ਕਾਹੁ ਮਲਾਖ ਲਖਾਵਈ
 ॥ ੬੯ ॥ ੧੦੩ ॥ ਲੋਚਨ ਧਿਆਨ ਸਮ ਲੋਸਟ ਕਨਿਕਤਾ
 ਕੋ ਸਦਨ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾਸ ਮਾਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ਮੇਨਾ ਸਕ

ਸੁਗੰਧਾ ਬਿਰਗੰਧਾ ਸਮਤ੍ਵਾ ਲਿਤ ਕੋਰਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਸਰਸੁ ਸਮ
 ਸਰਉ ਨਿਮਾਨੀ ਐਯਾਰ ਸਨ ਸੁਆਦਿ ਬਿਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਸਮਾਨਤਾ ਕੋ ਕਾਰਿ ਸਪਰਸ ਜਲਾ ਅਗਨਿ ਸਮਾਨੀ
 ਐਯਾਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਾ ਸਰਿ ਬਿਅਪੇ ਨਹ ਰਖ ਜੋਗੁ
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਗਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨੀ ਐਯਾ ॥੧੦॥
 ॥੧੦॥ ਖਾਰਨ ਸਰਨਿ ਗਹੇ ਨਿਜ ਪਰਮੇ ਨਿਵਾਸ
 ਆਸਾ ਮਨ ਜਾਥ ਕਰ ਅਨਤਨ ਧਾਵਈ ਵਰਸਨਾ
 ਕੁਆਨਾ ਧਿਆਨੁ ਸੇਰਹਤੁ ਹੋਇ ਸਿਮਰਨਾ ਆਨਾ ਸਿਮ
 ਰਨੁ ਬਿਸਰਾਵਈ ਸਰਬ ਸੁਰਤਿ ਮੋਨ ਬਤਕ ਓ

੩੮

ਪ੍ਰਾਪਤਿਗੋਇਘੋਮਰਸਾਅਕਥਕਥਾਨਕਹਿਆਵਈ
 ॥ ਕਿੰਤਕਟਾਛਕ੍ਰਿਪਾਪਰਮਾਨਿਧਾਨਦਾਨਪਰਮਦ
 ਰੁਤਗਤਿਆਤਿਬਿਸਮਾਵਈ॥ ੧੧॥ ੧੦੫॥ ॥ ਸ
 ਬਦਚਰਤਿਆਪਾਪੋਇਗੁਰਦਾਸੁਹੋਇਬਰਤੈਬਰਤ
 ਮਾਨਿਗੁਰਊਪਦੇਸਕੋਹੋਨਹਾਰਹੋਈਜੇਈਜੇਈਸੇ
 ਈਸੇਈਭੁਲੇਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨਾਧਿਆਨਪਥਦੇ
 ਸਕੋਨਾਮਾਨਿਹਕਾਮਧਾਮਸਹਜਸੁਭਾਇਚਾਇਪ੍ਰੇ
 ਮਰਸਰਸਿਕਹੁਇਅੰਗੀਮ੍ਰਤਅਵੇਸਕੋਸਾਤਿਰੂਪਸ
 ਤਿਨਾਮਸਾਤਿਗੁਰਗਿਆਨਾਧਿਆਨਪੁਰਨਸਰਬਮ

ਈਆਦਿਕਉਅਦੇਸਕੇ॥੧੨॥੧੦੬॥ ॥ਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਆਪਾਏਇਗੁਰਦਾਸੁਹੋਇਬਾਲਬੁਧਿਦੁਧਿਨਕਰ
 ਤੁਮੋਹਵੋਹਕੀ॥ਸ੍ਰਵਨਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਸਮਤੁਚੁਗਤਿ
 ਲਿਵਲੋਚਨਾਧਿਆਲਿਵਕੋਚਨਅਉਲੋਹਕੀ॥ਨਾਸ
 ਕਾਸੁਗੀਧਾਬਿਰਗੀਧਸਮਸਰਿਤਕੋਜੇਹਬਾਸਆਨਿ
 ਬਿਖੁਅਮੀਮਤਨਬੋਹਕੀ॥ਕਰਚਰਕਰਮਅਕਰਮ
 ਅਪਬਪਬਾਕਿਰਤਾਬਿਰਤਸਮਉਕਤਿਨੋਟੋਹਕੀ॥੧
 ੨॥੧੦੭॥ ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਆਪਾਏਇਗੁਰਦਾਸੁਹੋ
 ਇਸਰਬਮੇਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਕਰਿਮਾਨੀਮੇ॥ਕਾਥਾਟਿਅ

੩੬

ਗਨਿਮਾਲਾ ਸੁਤਗੋਰ ਸੋਗੋਬੀ ਸਏਕਾ ਮਓ ਅਨੇਕ ਕੋਇ
ਬੇਕੁ ਪਹਿਰਾਨੀ ਮੇਲੇ ਰਨ ਸਦਨ ਮੁਖਨਾ ਸਕਾ ਮਨੇਕ
ਸੋਤ ਦੇਖੇ ਸੁਨੇ ਬੇਲੇ ਮਨ ਮੇਕ ਉਰਾ ਮਾਨੀ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਸਿਖ ਸਾਧਿ ਮਲੇ ਸੇਰੇ ਸੇਈ ਓਤ ਪੋਤ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲ
ਤੋ ਜੋਤੀ ਸਹੁ ਪਜਾਨੀ ਮੇਲੇ ॥ ੪॥ ੧੦੮॥ ਗਾਂਡਾ ਮੇਲੇ ਮੁਠਾ ਸੁ
ਤਾ ਸੁਛੇ ਲਕਾਨ ਲੀਓ ਜਾਇਦਾ ਰਾਮ ਮਓ ਦਾਖਾ ਬੇਖੇ ਬੀ
ਜੁਗਾਹਿ ਰਾਗੀ ਮੇਲੇ ਮਾਂ ਬਾਪਿ ਰਨੀ ਛੁਹਾਰਾ ਮਾਸੁ ਗੁਠ ਲੀ
ਕੋਠੇ ਰਖਹ ਬੁਜਾ ਮਓ ਕਲੀ ਦਾਸ ਜਲਾ ਬੀਕਾਰੀ ਮੇਲੇ ਮ
ਧੁਮਾਖੀ ਮੇਲੇ ਮਲੀਨ ਸਮੇ ਪਾਇ ਸਟੁ ਲਹਾਇ ਰਸ ਬਸਿਰੁ

ਏਨਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਵਾਗੀਐਸ੍ਰੀਗੁਰਸਬਦਗਸਅੰਗਿ
 ਤੁਨਿਧਨਪਾਨਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੀਗਿਨਨਮੁਸਵਾਰੀ
 ਐਯ ੧੫ ॥ ੧੦੮ ॥ ॥ ਸਾਢਿਲਐਧਰਨਿਧਰਨਿਐ
 ਸਾਢਿਲਜੇਸੇਰੂਪਅਨਰੂਪਕੋਬਿਮਲਜਲਭਾਏਤੋ
 ॥ ਤਾਹੀਜਲਮਾਟੀਕੋਬਨਾਈਘਟਿਕਾਅਨਿਕਏਕੋਜ
 ਲਘਟਘਟਘਟਿਕਾਸਮਾਏਤੋਜਾਹੀਜਾਹੀਘਟਿ
 ਕੋਐਤ੍ਰਿਸਰਿਕੋਦੇਖੀਅਤ੍ਰਿਪੇਖੀਅਤ੍ਰਿਅਪਾਅਪੁਅ
 ਨਨਦਿਖਾਏਤੋਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਏਕਿਕਾਰਕੋਅਕਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਏਕਏਕਠਾਰਾਏਤੋ ॥ ੧੬ ॥ ੧੧੦ ॥

॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਏ ਕਪੇ ਰੂਜਾਇ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਕੋਟੁਪੇ
 ਰੂਜਾਇ ਹੋਇ ਲੇਤੁ ਹੋ ॥ ਏ ਕ ਬਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਮਰਨ ਮਾ
 ਤ੍ਰਾ ਸਿਮਰਨਿ ਮਾਤ੍ਰ ਤਾਹਿ ਬਾਰੇ ਬਾਰ ਗੁਰ ਹੋਤੁ ਹੋ ॥ ਭਾਵਨੀ ਭ
 ਗਤਿ ਭਾਇ ਕਉਤੀ ਅਗ ਭਾਗਿ ਰਖੇਤਾਹਿ ਗੁਰ ਸਰਬ
 ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦੇਤੁ ਹੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਇਆ ਨਿਧਾ ਮਾਹਿ ਮਾ
 ਅਗਾਧੀ ਬੋਧਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨੇ ॥ ੧੧ ॥
 ॥ ੧੧੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਅੰ ਮਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਉ
 ਨਮਨ ਉਨਮਤਾ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸ਼ਾਸ ਹੋ ॥ ਆਤਮ ਤਰੀਗ ਬ
 ਹਰੀਗ ਅਰੀਗ ਅਰੀਗ ਛਾਬਿਅਨਿ ਕਾਅਨੂਪ ਰੂਪ ਉਪਕੋਪ

੪

ਗਾਸਹੋ। ਸ੍ਵਾਦਾ ਬਿਸਮਾਦ ਬਹੁ ਬਿਬਧ ਸੁਰਸ ਸਰਬ
 ਰਾਗਨਾਦ ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸਹੋ। ਪਰਮਦ ਭੁਤ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਸਨਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੇਂ ਸੋਭਾ ਸਭਾ ਮਡਿਲਾ ਅਖਡਿਲਾ ਬਿ
 ਠਾਸਹੋ। ੧੮॥ ੧੧੧੨॥ ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤੋ ਜੋਤੋ ਜੋਸੇ ਬੇਦੁ ਉਪ
 ਚਾਰੁ ਕਰੈ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਤਾਂਤੁ ਸੁਨਿ ਹਰੈ ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਉ ਜੋਸੇ
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਿਤਾ ਚਿਤ ਕੇ ਮਿਲਤੁ ਉਤੋ ਪਾਨ ਪਾਨ ਪੋਖਿ ਤੋ
 ਪਿਹਰਤ ਹੋ ਸੋਕ ਕਉ। ਬਿਰਹ ਨੀ ਬਨਿਤਾ ਕਉ ਜੋ ਸੇਭ
 ਰਤਾ ਰੁਮਿ ਲੇਪੈ ਮਰਸ ਕੋ ਹਰਤਾ ਬਿਰਹਾ ਬਿਓਗ ਕਉ।
 ਏਸੇ ਹੀ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੋਤੁ ਮਿਲਤ ਸਾਇ

ਲਗਾਤਿ ਸਹਜ ਸੰਜੋਗ ਕਉ ॥ ੧੮ ॥ ੧੧੩ ॥ ॥ ਬਿਬਾਧੀ
ਤੈ ਬੈਦ ਰੂਪ ਜਾਚਿ ਕਦਾਤਾ ਰਗਾਤਿ ਗਾਹ ਕੋ ਬਿਆਪਾਰੀ ਹੋ
ਇਮਾਤਾ ਪਤਾ ਪੂਤ ਕਉ ਨਾਰਿ ਭੁਤਾ ਗੋਬਿਧਿ ਮਿਤ੍ਰੀ ਮਿਤ੍ਰਤਾ
ਈ ਰੂਪ ਸੁਜਨ ਕਟਿ ਬਸਖਾ ਭਾਇ ਚਾਇ ਸੁਤ ਕਉ ਲੋਗ
ਨਮੋ ਲੋਗਾ ਚਾਰ ਬੈਦ ਕੋ ਬੈਦ ਬੀਚਾਰਿ ਗਿਆਨ ਗੁਰੁ ਏ
ਕੰਕਾਰ ਅਵਧੂਤਾ ਅਵਧੂਤ ਕਉ ॥ ਬਿਰਲੋ ਬਿਬੇਕੀ ਜ
ਨਪਰਉ ਪਕਾਰ ਹੋਤਿ ਮਿਲਤ ਸਾਲਿ ਲਗਾਤਿ ਰੰਗ ਸੁਬੰ
ਗ ਭੂਤ ਕਉ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧੪ ॥ ਦਰਸਾਇਆ ਨਦਿ ਬਿਦੇਹ ਕੋ ਬਿ
ਦੇਹ ਭਏ ਵੇਗਾ ਵੇ ਬਾਵੇ ਸਾਟਿ ਬਿਖੇ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਚੀਨੇ

॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰਿਆਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਸਰਬਾਤਮ
 ਲਿਉਲੀਨੇਹੋ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਪਰਵਾਨ ਹੁਇ ਨਿਧਾਨ ਪ
 ਏ ਪਰਮਾਰਥ ਸਬਦਾਰਥ ਪ੍ਰਬੀਨੇਹੋ ਤਤੋ ਮਿਲੇ ਤਤ ਜੋਤੀ
 ਜੋਤਿ ਕੇ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਮਾਗ ਸਿਥਾ ਸਿਭੁ ਏ ਜੋ ਸੇ ਜਲਾਮੀ ਨੇਹੋ
 ॥ ੧੧ ॥ ੧੧ ਪਾ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਪਰਮਾਤਮ ਪਰਮ
 ਪਦਤਤ ਮਿਲਿਤਤ ਹਿ ਪਰਮਤਤ ਵਾਸੀਹੋ ਸਬਦਾ ਬਿਬੇ
 ਕਰੇ ਕਏ ਕਹੀਅਨੇ ਕਮੇ ਕਜੰਤੁ ਧੁਨਿ ਗਾਨਾ ਵਾਅਨ ਭੋਅ
 ਰਿਆਸੀਹੋ ਵਰਸਾਧਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿਅ
 ਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿਅਲਪਾ ਬਿਲਾਸੀਹੋ ਅਮੀਮ੍ਰਤ ਕਵਾ

ਛਾਵਿਬਿਦੇਹਕੋਬਿਦੇਹਭਏਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕੋਊਬਿਰ
ਲੋਊਦਸੀਏ॥੮੨॥੧੧੬॥ਸੁਪਨਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਜਾਗਤ
ਨਦੇਖੀਅਤਤਾਰਕਾਮੰਡਲਪਰਭਾਤਿਨਾਦਿਖਾਈਅੰਗਰ
ਰਵਰਛਾਇਆਲਪੁਦੀਰਪੁਚਪਲਬਲਤੀਰਬਪੁਰਬ
ਜਾਤਾਬਿਰੁਨਰਹਾਈਅੰਗਨਦੀਨਾਵਕੇਸੀਜੋਗਲੋਗਬਹੁ
ਰਿਓਨਮਿਲੇਗਾਧੁਬਨਗਰਮ੍ਰਿਗਾਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਲਾਈਅੰਗ
ਤ੍ਰੇਸੇਮਾਇਆਮੋਹਧੋਹਕੁਟਿਬਸਨੇਹਦੇਹਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦ
ਸੁਰਤਿਲਿਵਲਾਈਅੰਗ॥੧੧੭॥ਨੇਹਰਕੁਆਰਿਕੀਨਿਆ
ਲਾਤੁਕੀਕੋਮਾਨੀਅਤਿਬਿਆਹੇਸਸੁਰਾਰਜਾਇਗੁਨਨਕੇ

ਮਾਨੀਐ ਬਨਜਾ ਬਿਉਹਾਰ ਲਗਿ ਜਾਤੀਐ ਬਿਦੇ ਸਪਾਨੀ
 ਕਹੀਐ ਸਪੁਤੁ ਲਾਭੁ ਲਭਤ ਕੇ ਮਾਨੀਐ ਜੇ ਸੇਤ ਉਸੀ
 ਰਾਮ ਸਮੇ ਪਰਵਲ ਮੇ ਅਕੈ ਲੋ ਜਾਇ ਜੀਤ ਮਾਏ ਸੋਈ
 ਚੁਰੇ ਸੁਭੁ ਬਖਾਨੀਐ ਮਾਨ ਸਜਨ ਮੁਪਾਇ ਚਰਨਿ ਸ
 ਹਨਿ ਗੁਰ ਸਾਧ ਸੀਰਾ ਤਿਮਿ ਲੇ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ਪਹਿਰਾਨੀ
 ਐ ॥ ੧੧੮ ॥ ਨੇਹਰ ਕੁਟੀ ਬੁਤ ਜਿ ਬਿਅਹੇ ਸਸੁ ਗਾਰਿਜਾ
 ਇਗੁਨਨ ਕੇ ਕੁਲਾ ਬਧੁ ਬਿਰਦੁ ਕਹਾਵਈ ਪੁਰਨ ਪਾਤਿ
 ਬੁਤਿ ਅਉਗੁਰ ਜਨ ਸੇਵਾ ਭਾਇ ਗਿਹ ਮੇ ਗਿਹੇ ਸੁਰਿ ਜਸੁ
 ਪ੍ਰਗਟਾਵਈ ਮਾਤਿ ਕਾਲਿ ਜਾਇ ਪ੍ਰਮਾਸੀ ਗਿਸਹ ਗਾਮਿ

ਨੀਹਾਇਲੋਕਪਰਲੋਕਾਥਿਖੇਉਚਪਦਪਾਵਈਗੁਰ
ਮੁਖਮਾਰਗਭੇਰਾਇਨਿਰਬਾਹੁਕਰੇਧੀਨਿਗੁਰਸਿਖੁਆ
ਦਿਅੰਤਿਠਹਰਾਵਈ॥੧੧੮॥ ਜੋਸੇਨ੍ਰਿਪਧਾਮਭਾਮਏ
ਕਸੋਆਧਿਕਏਕਨਾਇਕਅਨੇਕਰਾਜਾਸਬਨਲਤੁਵ
ਈਜਨਮਤਜਾਕੇਸੁਤੁਵਹੀਕੇਸੁਹਾਗੁਭਾਗਸਕਲਰ
ਨੀਮੇਪਟਰਾਨੀਸੇਕਹਵਈਅਸਨਬਸਨਸਿਹਜਾਸ
ਨਸਿਜੋਗੀਸਬੈਰਾਜਾਧਿਕਾਰਤਉਸਪੂਤੀਗ੍ਰਹਮ
ਵਈਗੁਰਸਿਖਸਬੈਗੁਰਚਰਨਿਸਰਨਿਲਿਵਗੁਰ
ਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਨਿਰੁਪਦਪਾਵਈ॥੧੨੦॥ ਭੁਸਮੇ

ਤੇ ਦਲ ਬੇਦ ਨਿਪ ਜੇ ਸਹਿ ਸੁਗੁਨ ਦੇ ਹਿ ਧਾਰਿ ਕਰਤ ਹੋ
 ਪਰਉਪਕਾਰ ਜੀ ॥ ਤੁਸਮੇਂ ਤੇ ਦਲ ਨਿਗਬ ਘਾਨਿ ਲਾਗੇ
 ਨਪੁਨੁ ਰਾਖੇ ਰਹੇ ॥ ਚਰਿ ਕਾਲ ਹੋਤ ਨਾ ਬਿਕਾਰ ਜੀ ॥ ਤੁਖ
 ਸੇ ਨਿਕ ਸਿਹੋ ॥ ਇਕੁ ਗਨਮ ਲੀਨ ਹੁਪ ਸਦ ਕਰਿ ਦਾਇਰਾ
 ਧੇਰ ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਜੀ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਗੁਰ ਸਿਖਾਰਿ ਹਮੇ
 ਬੇਰਾਗੀ ॥ ਰਿਹਤ ਜਿ ਬਨਖਿਤ ਹੋਤ ਨ ਉਧਾਰ ਜੀ ॥ ੧੩੧ ॥
 ॥ ॥ ਹਰਦੀਅ ਉਚੁਨਾ ਮਿਲਿ ਅਰਨ ਬਰਨ ਜੇ ਸੇਰਤੁ
 ਰ ਬਰਨ ਕੇਤ ਬੇਲ ਸਰੂਪ ਹੋ ॥ ਦੁਧ ਮੇਜਾ ਵਨ ਮਿਲੈ ਦ
 ਧਿਕੈ ਬਖੀਨੀ ॥ ਅਤਿ ਖਾਂਡਾ ਪ੍ਰਤ ਚੁਨੀ ਮਾਣਿ ਬਿਜਨਾ ਅ

ਨੂਪਰੈ ਕੁਸਮ ਸੁਰੀਧਮਿ ਲਿਤਿ ਲੇਖੈ ਲੇਖੈ ਹੋਤਸ
 ਕਲ ਸੁਰੀਧਮਿ ਲਿਅਰੁਗਜਾਧੂਪਰੈ ਦੋਇ ਸਿਖਸਾਧ
 ਸੀਗੁਪਚਿਪਗਮੇ ਸੁਰਹੈ ਵਸ ਬੀਸਤੀ ਸਮਿ ਲੇਖਾ ਬਿਗ
 ਤਊਪਰੈ ॥ ੧੨੨ ॥ ਏਕਹੀਗੋਰਸਮੇ ਅਨੇ ਕਰਸਕੋ ਪ੍ਰਗਾ
 ਸਦਹਿਓ ਮਹਿਓ ਮਾਖਨੁ ਅਉਪਿਤਊਨਮਾਨੀਐ ਏਕ
 ਹੀਓ ਖਾਰੀਮੇ ਮਿਠਾ ਸਕੋ ਨਿਵਾਸੁ ਰੁਖਾ ਰੁਮਿ ਸਰੀਅ
 ਓਕਲੀਕੰਦ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਏਕਹੀਗੋਰੁ ਸੇ ਹੋਤਨਾ ਬਿ
 ਜਨਦ ਸ੍ਵਦਭੂਨੇ ਭੀਜੇ ਪੀਸੇ ਅਉਓਸੇ ਏ ਬਾਬਿਧਾਨੀ
 ਐਪਾਵੁ ਕਸਾਲਿ ਲੇਖੈ ਕਏ ਕਹਿਹੁ ਨਾਮਨੇ ਕਪਚਿਕੇ ਪੀ

ਚਕੋ ਪਚਿਅਤੁ ਸਾਧ ਸੀਗੁ ਜਾਨੀਐ ॥ ੧੨੩ ॥ ਆਖੰਤੁ
 ਪ੍ਰਿਤ ਚੂਨ ਜਲ ਪਾਵ ਕਾਇਕੁ ਰੁਏ ਪਚਿਅਤੁ ਪ੍ਰਗਟ
 ਪਚਿਅਤੁ ਪ੍ਰਗਾਸਹੀ ਸੀਗੁ ਅਵਗਊਰਾ ਦੇਆਚੀ ਦਨ
 ਕੁਸਮਦਲ ਸਕਲ ਸੁਰੀਧਕੋ ਅਰਗਜਾ ਸੇਬਾ ਸਹੀ
 ਆਚਰੁ ਬਰਨ ਪਾਨ ਚੂਨ ਅਉ ਸੁਪਾਰੀ ਕਾਬਾ ਆਪਾਖੇ
 ਇਮਿਲਤੁ ਅਨੂਪ ਚੂਪਤਾ ਸਹੀ ਤੇ ਸੇ ਸਾਧ ਸੀਗੁ ਤੀਮ
 ਲਾਪਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਐ ਸੇ ਸਾਵਧਾਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਨਿਵ
 ਸਹੀ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਿ ਸੀਗੁ ਤੀਮੇ ਸਾਰੁ
 ਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਨਿਵਾਸਹੀ ਦਰਸਾਧਿ

ਅਨਸਰਗੁਨਾਨਾਕਾਲਮੂਰਤਪੂਜਾਫਲਚਰਨਾਮਤ
ਇਸਦੁਸਹੈ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਚਾਰਪਰਮਾਰਥਪਰਮਪਦਸ
ਬਦਸੁਰਤਿਅਵਗਾਹਨਾਮਾਭਿਆਸਹੈ॥ ਸਰਬਨਿਧ
ਨਦਾਨਦਾਇਕਭਗਤਭ੍ਰਾਇਕਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਪੂਰਨ
ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ ੧੨੫॥ ॥ ਸਹਜਸਮਾਧਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸੁ
ਕ੍ਰਿਤਭੂਮਾਚਿਤਾਚਿਤਵਤਫਲਪ੍ਰਾਪਤਿਉਧਾਰਹੈ॥ ਬਜ
ਰਕਪਾਟਖੁਲੇਹਾਟਸਾਧਸੰਗਤਿਮੇਸਬਦਸੁਰਤਿਲਾ
ਭਰਤਨਾਬਿਉਹਾਰਹੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਬ੍ਰਹਮਸਥਾਨਗੁ
ਰਦੇਵਸੇਵਾਮਲਖਾਅਭੇਦਪਰਮਾਰਥਮਾਚਾਰਹੈ॥

॥ ਸਫਲ ਸੁਖੇਤ ਹੇਤ ਬਨਤ ਅਮਿਤ ਨਾਭ ਸੇਵਕ ਸਹਾਈ ॥ ੪੬ ॥
 ਬਰਦਾਈ ਉਪਕਾਰ ਹੋ ॥ ੧੨੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਰਨ ਮਨੁ
 ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਕਾਲ ਮੇ ਅਕਾਲ ਕਾਲ ਬਿਅਕਾਲ ਬਿਖਮਾਰੀ
 ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਰਨ ਮਨੁ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਕਾਲ ਅ
 ਕਾਲੀ ਨਭ ਏਦੁ ਬਿਧਾਨਿ ਵਾਰੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਰ
 ਨ ਮਨੁ ਨਿਧਾਨ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਨਿਜ ਮਾਸ ਨ ਕੀਤਾ ਗੀਤੋ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਰਨ ਮਨੁ ਪਰਮ ਪਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦਿ
 ਅਬਿਗਤ ਗਤਿ ਨਿਅੰਤੀ ॥ ੧੨੭ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸ
 ਧ ਸੰਗਤਿ ਸਖਾ ਮਿਠਾ ਪਰਗਟ ਪਦ ਪਦ ਮੰਡਿ ਨੁਗਤਿ

ਕੈ ਜਾਨੀਐ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕੈ
 ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਗਾਰਜਤ ਉਨਮਾਨੀਐ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ
 ਸਾਧ ਸੀਰਾ ਤਿਜੋਤੀ ਸਭੁ ਪਦਾ ਮਨੀਚ ਅਤ ਕਾਰ ਉਨਮਾਨਾ
 ਨੀਐ ਸਹਜ ਸਮਾਧਾ ਲਿਵਨਿ ਸੁਰਾ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਬਰਖ
 ਅਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਸਰਬਾਨਿ ਧਾਨੀਐ ॥ ੧੨੮ ॥ ਜੋ ਸੇਤ ਉ
 ਗੈ ਬੀਸਾ ਤਿਨ ਖਾਇ ਦੁਹੇ ਗੋਰ ਸਵੈ ਗੋਰ ਸਾਮਉ ਟਾਏਦ
 ਧਿਮਾਖਨ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ਊਖੀਐ ਪਉਖਤਨ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੇਪ
 ਗਾਇਰ ਸਕੈ ਅਉ ਟਾਏ ਖਾਂਡੁ ਮਿਸਰੀ ਮਿਠਾਸਹੈ ਚਿਦਨ
 ਸੁਗੰਧ ਸਨ ਬੀਧ ਕੈ ਬਨਾਸ ਪਤੀਫ ਕਾ ਅਉ ਪਲਾਸ ਜੋ

ਸੇਚੇਦਨ ਸੁਬਾਸਹੋ ॥ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਮਿਲਤ ਸਿਸਾਰੀਨਿ ॥ ੪੭ ॥
 ਰੀਕਾਰੀ ਹੋਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕੋ ਨਿਵਾਸਹੋ ॥ ੧ ॥
 ੨੮ ॥ ॥ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟ ਨਿਮਿਸਟਾਨ ਪਨ ਸੁਧਾਰ ਸਪੁਜ
 ਸਿਨ ਸਾਧ ਮੁਖ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕਉ ॥ ਸੀਤਲ ਸੁਗੰਧ
 ਚੰਦ ਚੰਦ ਨ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਿ ਪੁਜਾ ਸਿਨ ਸਾਧ ਮਤਿ ਨਿਮਤਾ
 ਸਜਨ ਕਉ ॥ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟ ਨਿਕਾਮ ਧੋਨ ਅਉਕਠ ਪਤ
 ਰਪੁਜਿ ਸਨ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕੋਰ ਚਨ ਕਉ ॥ ਸਰਬਾਨਿ
 ਧਾਨ ਫਲ ਸਕਠ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਿ ਪੁਜਾ ਸਿਨ ਪਰਉਪਕਾ
 ਹ ਕੇਖ ਚਨ ਕਉ ॥ ੧੩੦ ॥ ॥ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟ ਨਿਰੂਪ ਰੀਗ ਅੰਗ

ਅੰਗਛਾਬਿਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਸ੍ਵਰਸਾਬਿਜਨਾਦਕੋਕੋਟ
ਨਿਕੋਟਨਿਕੋਟਿਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਰਸਿਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਕੋ
ਟਰਾਰਗਨਾਦਬਾਦਕੋਕੋਟਿਨਕੋਟਨਿਕੋਟਿਰਾਧਿਸਿ
ਧਿਨਿਧਸੁਧਾਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਰਿਗਾਅਨਾਧਿਅਨਕਰਮਾ
ਦਿਕੋਕੋਸਗਲਪਦਾਰਬਹੁਇਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਗੁਨਪੁਜ
ਸਿਨਸਾਧਉਪਕਾਰਬਿਸਮਾਦਿਕੋਕੋਕੋਕੋਕੋਕੋਕੋਕੋਕੋਕੋ
ਅਧੀਨਤਤੋਪਰਮਪਾਦਿਤੁਭਈਗਰਬਕੋਸਿਧਦੇਹ
ਮਹਾਅਪਾਦਿਤੁਹੈਮੋਨਿਬ੍ਰਤਗਹਿਜੋਸੇਊਖਮੋਪਾਧੂ
ਖਰਸਬਾਂਸਬਕਬਾਨੀਕੋਸੁਰੀਧਤਨਸਿਤੁਹੈਮੁਲ

ਹੁਇਅਜੀਠਰਿਗਸਿਗਮਸੰਘਾਤੀਭਏਢੁਲਹੁਇਕਸੁ
 ਕੁਰਿਗਚੇਚਲਚਰਿਤੁਹੋਰੋਸੇਹੀਅਸਾਧਸਾਧਦਾਰ
 ਅਭਿਮੀਨਗਤਿਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸੋਹਦੁਹੋਕੇਬਾਚੇਤੁਹੋ॥੧
 ੩੨॥ "ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾਰਿਅਨ
 ਪੂਰਨਗੁਰਤਿਸਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸ਼ਹੋਜੇਜੇਜਲੁਆਪਾ
 ਥੋਇਬਰਨਬਰਨਮਿਲੇਤੇਸੇਹੀਬਿਬੇਕੀਪਰਮਾਰਥ
 ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਹੋਪਾਰਸਪਰਸਿਜੇਸੇਕਨਿਕਅਨਿਕਧਾਤੁਚੀ
 ਦਨਬਨਾਸਪਤੀਬਾਸਨਾਅਵੇਸ਼ਹੋਘਟਿਘਟਿਪੂਰ
 ਨਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿਓਤਿਪੋਤਿਭਵਨੀਭਗਤਿਭਾਇਆਦਿਕਉ

ਅਦੇਸਹੇ॥ ੧੩੩॥ ਜੇ ਸੇਕਰਪੂਰਮੇ ਉਡਤ ਕੇ ਜੁਭਾ ਉਤਾ
 ਤੇ ਅਉਰ ਬਾਸਨਾ ਨਤਾ ਕੇ ਆਗੇ ਠਹਰਾਵਈ॥ ਚੰਦਨ ਸੁ
 ਬਾਸ ਕੇ ਸੁਬਾਸਨਾ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਤਾਹੀ ਤੇ ਸੁਗੰਧ ਤਾਂ ਸਕਲ
 ਮੇਸਮਾਵਈ॥ ਜੇ ਸੇਜਲਾ ਮਿਲਤ ਸੁਬੰਗਾ ਸੀਗਾ ਰੰਗੁਰ
 ਖੇਅਗਨ ਜਗਾਇ ਸਬ ਰੰਗ ਨੂੰ ਮਿਟਾਵਈ॥ ਜੇ ਸੇਰਵ
 ਸਾਸਿ ਸਿਟੁ ਸਕਤ ਸੁਭਾਵ ਗਾਤਿ ਜੰਨੇ ਗੀ ਬਿਓਰ ਗੀ ਵਿਸ
 ਸਟਾਂਤ ਕੇ ਵਿਖਾਵਈ॥ ੧੩੪॥ ਸੀਗੁਰ ਦਰਸਾਧੀ ਆਨ
 ਸੀਗੁਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਸਸਤੁ ਸਨਾਹ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਾਸਿ
 ਆਏ ਹੋ॥ ਸੀਗੁਰ ਚਰਨ ਰੇਨ ਸੀਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧੇਨ ਕਰਮ

ਭਰਮ ਕਾਟਿ ਅਭੈ ਪਦ ਪਾਏ ਹੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਰ ਨ ਲੇਖ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੇਦ ਕਭੇ ਪਾਸ ਛਲਾ ਅਲੇਖ ਪ੍ਰਭੂ ਅਲਖ
 ਲਖਾਏ ਹੋ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਗੋਸਾਟਿ ਪ੍ਰਾਪ੍ਰਸੰਗ
 ਨਿਮਤਾ ਨਿਰੰਤਰੀ ਕਿ ਸਹਜ ਸਾਧਾਏ ਹੋ ॥ ੧੩੫ ॥ ਜੈਸੇ
 ਤਉ ਮਜੀਠ ਬਸੁਧਾ ਸੇਖੋ ਵਿਕਾਢੀ ਅਤਾਮੀ ਬਰਸੁ
 ਰੰਗ ਭਏ ਸੰਗੁ ਨ ਤਜਤ ਹੋ ॥ ਜੇ ਸੇਭ ਉਕ੍ਰਿਤ ਤਜਿ ਮੂਲ
 ਲਫੂਲਾਸਾਨੀ ਅਤਜਾਨੀ ਅਤ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿਤਾ ਹੀਭਜ
 ਤਹੋ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖ ਸਾਠਿ ਲਸੂਚੀ ਸੁਭਾਓਤ ਤੇਸੀ
 ਤਤਪਤ ਮਲਾਮਲਾ ਸਜਤ ਹੋ ॥ ਗੁਰਮਾਏ ਦੁਰਮਾਤਿ ਉ

ਚਨੀਚਨੀਚਉਚਜੀਤਹਚਹਰਜੀਤਲਜਾਨਲਜਤਹੈ
 ੫੧ ੩੬੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸਾਧਸੰਗੁਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵੁਪੁ
 ਰਨਬ੍ਰਹਮਸਰਬਤਕੋਜਾਨੀਐ॥ ਸਹਜਚੁਭਾਇਰਿ
 ਦੇਭਵਨੀਭਗਤਿਭਾਇ॥ ਬਿਹਸਿਮਿਲਨਸਮਵਰਸ
 ਧੀਆਨਹਿ॥ ਨਿਮ੍ਰਤਨਿਵਾਸਦਾਸਦਾਸਨਦਾਸਾਨਮਾਤਿ
 ਮਧੁਰਬਰਨਮੁਖਬੇਨਤੀਬਖਾਨੀਐ॥ ਪੂਜਾਪ੍ਰਾਨਗਿ
 ਅਨਗੁਰਮਾਰਗਿਅਕਾਰੀਅਗੁਭਾਗਮਾਤਮਮਦੇ
 ਸਪ੍ਰਮਾਤਮਾਨਿਧਾਨੀਐ॥ ੧੩੭ ॥ ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਨਾ
 ਮੁਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੰਸਤਿਗੁਰਮਤਿਧ੍ਰੁਸਤਿਕਰਮਾਨੀ
 ਧਿਆਨ

ॐ ਵਰਜਾਇਆਨਸਮਵਰਜੀਬ੍ਰਹਮਾਇਆਨੀਸਬ ॥ ੫੦ ॥
 ਵਰਿਗਿਆਨਗੁਰਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਹੋਗੁਰਮਾਤਿਨਿਹ
 ਰਣਪੂਰਨਪ੍ਰਗਾਸਾਰਿਦੈਮਾਨੇਮਾਨਮਾਨੇਉਨਮਨਉਨ
 ਮਨੀਹੋਗਾਬਿਸਮੇਬਿਸਮਾਅਬੁਰਜੇਅਬੁਰਜੇਮੇਅਦ
 ਭੁਤਪਰਮਵਭੁਤਗਾਤਿਠਾਨੀਹੋ॥ ੧੩੮॥ ਪੂਰਨਪ
 ਰਮਜੋਤਸਤਿਗੁਰਸਤਿਰੂਪਪੂਰਨਗਿਆਨਸਤਿਗੁਰ
 ਸਤਨਾਮਹੋਪੂਰਨਜੁਰਾਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਮਾਤਿਰਿਦੈ
 ਪੂਰਨਸੇਵਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਸਮਾਹੋਪੂਰਨਪੁਜਾਪ
 ਵਾਰਿਬਿਦਮਧੁਕਰਮਨਪੇਮਰਸਪੂਰਨਹੁਇਕਾਮਾਨੀਹਕ

ਮਹਿਯੋਗ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰ
 ਗਾਸਾ ਬਿਸਮਾ ਸਬਲਧਾ ਮਹਿਯੋ ॥ ੧੩੮ ॥ ਵਰਸਨ ਜੋਤਿ
 ਕੋਊ ਵੇਤਾ ਅਸਚਰਜ ਮੇਤਾ ਮੇਤਿ ਲਛਾ ਬਿਪਰਮਾਦ
 ਭੂਤ ਛਾਕਿਯੋ ॥ ਵੇਖ ਬੇਕਊਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਨ ਸੁਨ ਬੇਕਊ ਸੁਰ
 ਤਿਹੋ ਕਾਹਿ ਬੇਕਊ ਜਿਹ ਬਾਨਾਗਾ ਮਾਨ ਮੇਊ ਕਾਤਿਯੋ ॥
 ॥ ਸੋਭਾ ਕੋਟਿ ਸੋਭਾ ਲੋਭਾ ਭਾਤਿ ਹੁਇ ਲੋਟ ਪੋਟ ਜਗਮ
 ਗਜੋਤਿ ਕੋਟਿ ਓਟ ਲੋਭਾ ਪਾਤਿਯੋ ॥ ਅਗਾ ਅਗਾ ਪੇਖ ਮਨ
 ਮਨ ਸਾਥ ਕਤ ਭਈ ਨੇਤਨੇਤਨ ਮੇਨ ਮੇਨ ਅਤਿ ਹੂਤ ਅਤਿ
 ਯੋ ॥ ੧੪੦ ॥ ॥ ਛਾਬਿ ਕੇ ਅਨੇ ਕਛਾ ਬਿਸੋਭਾ ਕੇ ਅਨੇ ਕ

ਸੋਭਾਜੋਤਿ ਕੋ ਅਨੇ ਕਜੋਤਿ ਨ ਮੋਨ ਮੋਨ ਮਹਿ ॥ ਅਸਤੁਤਿ ਉਪਾਸ ॥ ੪੯ ॥
ਮਹਾਤਮਾ ਹਿਮਾ ਅਨੇ ਕਏ ਕਾਤਿ ਲਕਥਾ ਅਤਿ ਅਗਮਾ
ਗਮਿਐ ॥ ਬੁਧਿ ਬਲ ਬਚਨਾ ਬਿਬੇਕਜਊ ਅਨੇ ਕੀਮਲੇ ਏਕ
ਤਿਲਾ ਮਾਟਿ ਬਿਸਮਾਦ ਕੋ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋ ॥ ਏਕਤਿਲ ਕੋ ਅ
ਨੇ ਕਭਾਂਤਿ ਨਿਹਕ੍ਰਾਂਤਿ ਭੁਈ ॥ ਅਬਗਤਿ ਗਤਿ ਗੁਰਪੂਰਨ
ਬ੍ਰਹਮ ਹੋ ॥ ੧੪੧ ॥ ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਕੋ ਉਦੇਤ ਅਸਚਰ
ਜੋ ਮੇਕਿ ਚਤਕਟਾਛ ਕੋ ਬਿਸਮਕੋਟਿ ਪਿਆਨ ਹੋ ॥ ਅੰਦ
ਮੁਸਕਾਨਿ ਬਾਨਿ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕੋ ਬ
ਕਤ ਕੋਟਿ ਗਿਆਨ ਹੋ ॥ ਏਕਉਪਕਾਰ ਕੋ ਬਿਬਾਰ ਕੋ ਨਪ

ਰਵਾਰੁ ਕੋਟਿ ਉਪਕਾਰ ਸਿਮਰਨ ਓਨ ਮਾਨ ਹੋ ॥ ਵਾਇਆ
 ਨਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਖਾਨਿ ਧਰਮੇ ਭਾਨਿਧਿ ਮਾਹਿ ਮਾਨਿਧਾ
 ਨਗਾ ਮਿਤਾਨ ਕਾਹੂ ਮਾਨ ਹੋ ॥ ੧੪੩ ॥ ਕੋਟਿ ਨਿਕੋਟਾਨਿ ਮਾਨ ॥
 ਟਿਬਾਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਬਿਖੇ ਕੋਟਿ ਨਿਕੋਟਾਨਿ ਮਾਨਿ ਤਿਬਿਸਮ
 ਅਨੰਤ ਹੋ ਕੋਟਿ ਪਾਰਾਵਾਰ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨਾਮ ਪਾਰੁ ਪਾਵੈ ਥਾ
 ਹੋ ਕੋਟਿ ਬਕਤ ਮਥਾਹਾ ਮਪਰਜੀਤ ਮੇ ॥ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ
 ਅਰਾਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਰੀਮਿਤਾਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿ
 ਮਰਨ ਮਤਿ ਮੇ ॥ ਅਲਖਾ ਅਭੇਦ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇ
 ਵਾ ਮੇ ਸੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਮੇ ॥ ੧੪੩ ॥ ਆ

ਦਿਪਰਮਾਦਿਬਿਸਮਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹਪ੍ਰਗਟਪੂਰਨਬ
 ਹਮਜੋਤਿਰਾਖੀਮਿਲਿਚਤੁਰਬਰਨਇਕਬਰਨਹੁਇ
 ਸਾਧਸੀਰਿਸਹਜਪੁਨਿਕੀਰਤਨਸਬਦਸਾਖੀਨਾਮ
 ਨਿਹਕਾਮਨਿਜਧਾਮਗੁਰਸਿਖਸੁਵਨਪੁਨਿਗੁਰਸਿਖ
 ਸੁਆਤਿਅਲਖਣਾਖੀਕਿਰਤਕਟਾਛਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੇਜ
 ਹਿਲੋਤਹਾਮਦਗਾਹਿਪ੍ਰਾਮਪ੍ਰੀਤਚਾਖੀ॥੧੪੪॥ ਸ
 ਬਦਕੀਜੁਰਤਿਆਸਿਦੁਰਤਹੁਇਤੁਰਤਹੀਜੁਰਤਹੇਸਾ
 ਧਸੰਗੁਮੁਰਤਨਹੀਪ੍ਰੇਮਪਰਤੀਤਿਕੀਰਤਹਿਤਚੀਤ
 ਕਰਿਜੀਤਮਨਿਦੁਰਤਨਹੀਕਾਮਨਿਹਕਾਮਨਿਹਕਰ

ਮਕਰਿਆਸਾਨਿਰਾਜਹੁਇਸ਼ੁਰਤਨਾਹੀਗਰਿਆਨਗੁਰ
 ਧਿਆਨਉਰਾਮਾਨਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਜਗਤਮਹਿਕੁਗਤਛ
 ਰਤਨਾਹੀ॥੧੪੫॥ ॥ਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਗਿਆਨਗਿਆਨ
 ਅਵਗਾਹਨਕੋਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਧਿਆਨਧਿਆਨਉਰਧਾਰ
 ਹੀਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਸਿਮਰਨਸਿਮਰਨਕਾਰਿਕੋਟਨਿਕੋ
 ਟਨਿਉਨਮਾਨਬਾਰਿਬਾਰਹੀਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਸੁਤਸਬ
 ਦਾਮਉਦ੍ਰਿਸਾਟਿਕੋਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਗਾਗਨਦਯੁਨਕਾਰਹੀ॥
 ॥ਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਪ੍ਰੇਮਨੇਮਗੁਰਸਬਦਕਉਨੇਤਨੇਤਨੇ
 ਨੇਮਕੋਨਮਸਕਾਰਹੀ॥੧੪੬॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਭਿਵਣੀ

ਨਭੁਏਚਤੁਰਬਰਨਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਜਨੀਐਸਬ ੫੩
 ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਨਜਲਮੀਨਮਤਿਗੁਰਜਗਵਨਜਲ
 ਪਾਨਉਨਮਾਨੀਐਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਨਪਰਬੀਨਭ
 ਏਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਏਕੈਏਕਪਹਿਚਾਨੀਐਸਬਦਸੁਰਤਿ
 ਲਿਵਲੀਨਪਗਾਰੀਨਭੁਏਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਰਤਿਉਰ
 ਆਨੀਐ॥੧੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਨਪਤਿਸਟਾਸੁਖੀ
 ਬਰਲੈਅਨਿਕਪਟੰਬਰਕੀਜੋਭਾਨਸੁਹਾਵਈਯਗੁਰਮੁ
 ਖਸੁਖਫਲਾਰਿਆਨਮਿਸਟਾਨਪਾਨਨਾਨਾਬਿਜਨਾਦਿਸੁ
 ਰਲਾਲਸਾਮਿਟਾਵਈਯਪਗਮਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਅਪ੍ਰੇਮਪਰ

ਮਾਰਥਕੋਸਬਦਨਿਧਾਨਕੀਇਛਾਨਉਪਜਾਵਈਪੂਰ
ਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਕਿਰਤਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਛਮਨਮਨਸਾਬਕਤਅ
ਨਤਨਧਾਵਈ॥੧੪੮॥ਪੀਨਿਧੀਨਿਗੁਰਸਿਖਸੁਨਿਗੁ
ਰਸਿਖਭਏਗੁਰਸਿਖਮਨਿਗੁਰਸਿਖਮਨਮਨੇਹੈਗੁ
ਰਸਿਖਭਾਇਗੁਰਸਿਖਭਾਉਚਾਉਰਿਏਗੁਰਸਿਖਜਾਨ
ਗੁਰਸਿਖਜਗਜਾਨੇਹੈਗੁਰਸਿਖਸੀਧੀਮਲੇਗੁਰਸਿ
ਖਪੂਰਨਗੁਇਗੁਰਸਿਖਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪਹਿਚਾਨੇਹੈਗੁ
ਰਸਿਖਪ੍ਰੇਮਨੇਮਗੁਰਸਿਖਸਿਖਗੁਰਸੇਰੰਸੇਈਬੀਸ
ਇਕਈਸਉਰਿਅਨੇਹੈ॥੧੪੮॥ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸਤਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਰਿਏ ਭਿਵੇ ਨਦੁ ਤੀਆ ਭਾਉ ਤਿਗੁਨਾ ਮਤਿ
 ਤੇਰੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਸਰਬਣੀ ਇਕਹੀ ਅਨੇਕ
 ਮੇਕ ਸਕਲ ਕੇ ਮੀਤ ਹੈ ਨਿਰਬੈਰ ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿ
 ਰਾਭੀ ਭਾਨਿਰੀ ਕਾਰ ਨਿਰਾਬਿਕਾਰ ਨਿਰਚਲ ਚੀਤ ਹੈ ਨਿਰ
 ਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਭੇਦ
 ਅਛੁਟ ਅਜੀਤ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ
 ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖ ਜਾਨੀ ਐਸੇ ਦਰ
 ਸਨਾਧਿ ਆਨ ਸਤਿ ਸਬਦ ਚੁਰਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗ
 ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਐਸੇ ਦਰਸ ਬ੍ਰਹਮਾਧਿ ਆਨ ਸਬਦ

[illegible]

ਸਚਰਜਮੇਹੇਰਤਾਹਿਰਾਨੇਵੇਗਾਵੇਸਤਿਅਗਮਹੈਸਬ ੫੫
ਦਮਗੋਚਰਸਬਦਪਰਮਦਭੁਤਮਕਬਕਬਕੋਸੁਤਿਸੁ
ਵਨਾਬਿਸਮਹੈਸਦਰਸਰਹਿਤਮਪੀਅਪਿਅਪ੍ਰਮਰ
ਸਰਸਨਾਬਕਤਿਨੇਤਨੇਤਨਮੋਨਮਹੈਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨ
ਆਬਿਗਤਿਨਗਹਨਗਤਿਸੁਖਮਸਬੂਠਾਮੁਠਾਪੁਰਨਬ
ਹਮਹੈ॥੧੫੩॥ ਖੁਲੇਸੇਬਿਧਨਾਬਿਖੇਰੁਲੇਹੈਸੀਚਾਨੇਜਾ
ਤੇਜੀਵਘਾਤਕਰੇਨਾਬਿਕਾਰੁਹੋਇਆਵਈ॥ਖੁਲੇਸੇਬਿ
ਧਨਾਬਿਖੇਚਕਈਭੁਲੀਜਾਤੇਰਾਮਰੇਖਮੇਟਿਨਿਸਿਪ੍ਰ
ਅਸੀਗੁਪਾਵਈ॥ਖੁਲੇਸੇਬਿਧਨਾਬਿਖੇਰੁਲੇਹੈਸੁਆਪ੍ਰ

ਸਿਧਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਰਾਮਨਾਮਾਨਿਵਲਾਵਈਅਸੇਖਪ
ਦਵੀਸੇਤੈਸੇਮਾਨਸਜਨਮੁਕੁਲੇਗੁਰਮੁਖਹੋਇਸਾਧਸੰਗ
ਪ੍ਰਭਾਧਿਆਵਈ॥੧੫੪॥ਜੇਸੇਸੁਆਉਰਤਾਫਿਰਤਬ
ਨਬਨਪਾਤਿਜੇਸੇਈਬਿਰਖਬੈਰੇਤੈਸੋਫਲੁਰਾਖਈ॥
॥ਪਰਬਾਜਿਹੋਇਜੇਸੀਜੇਸੀਅੰਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਨਿਉ
ਪਦੇਸਤੈਸੀਭਾਖਾਣੇਸਭਾਖਈ॥ਤੈਸੇਚਿਤਚੰਚਲਦਪ
ਲਜਲਕੇਸੁਭਾਉਜੇਸੇਰੰਗਸੰਗਮਿਲੇਤੈਸੇਰੰਗਰਾਖ
ਈ॥ਅਧਮਅਸਾਧਜੇਸੇਬਾਹੁਨੀਬਿਨਸਕਾਠਸਾਧਸੰ
ਗਰੰਗਮਾਨਿਸੁਜਨਕ੍ਰਿਣਾਖਈ॥੧੫੫॥ਜੇਸੇਜੇਸੇ

ਭੰਗ ਸੰਗਿ ਮਲਤ ਸੇਤਾਂ ਬਰਾਇ ਤੇ ਸੋ ਤੇ ਸੋ ਰੰਗੁ ਮਰਿ
ਲਪਟਾਇ ਹੋਯਾ ਭਗਵਤ ਕਥਾ ਅਰਧਨ ਕਉ ਧਾਰਨੀ
ਕਾਲਿ ਖਤ ਕਿਤਾ ਸਪਤ ਬੀਧ ਮੇਖਵਾਇ ਯੋ ਸੀਤਰੀ
ਖਮਾਇ ਬਰਖਾਇ ਬਿਧਿ ਬਰਖਮੇ ਨਿਸਾਇ ਨਿਹਾਇ
ਠਾਪੁ ਈਰਪਾਇ ਖਾਇ ਹੋਯੋ ਸੋ ਰਿਤ ਚੰਦ ਲਚਪਲ
ਪਉਨਗ ਉਨਗਾ ਤਿ ਸੰਗ ਮਸੁਰੀ ਧਾ ਬਿਰਗੀ ਧਪ੍ਰਗਟਾਇ
ਹੋਯਾ ੧੫੬ ਯੁਤੁਰ ਪਹਰਾ ਵਿਨੁ ਜਗਾ ਤਿ ਚਤੁਰਜੁਗਾਨਿ
ਸਿਮਰਾ ਪਰਲੋ ਸਮਾਨਿ ਦਿਨ ਪੂਤ ਹੋਯਾ ਉਤਮਾ ਧੀਮਨੀਰ
ਬਿਗੁਣ ਸੰਸਾਰ ਗਾਤਿ ਲੋਗ ਬੇਦਗਿ ਮਾਨ ਉਨਾਨਾ

੫੬

ਸਕਤਿਹੈ॥ ਰਜਿਤੁ ਮਿਸਤਿਗੁਨਾ॥ ਮਊਗੁਨਾ ਸਿਮਤਾਚਿ
ਤਾਤਿਗੁਨਾ॥ ਮਤੀਤਾ ਬਿਰਲੇਗੁਰਾ॥ ਮਭਿਹੈ॥ ਚਤੁਰਬਰ
ਨਸਾਰਚਉਪਰਕੋਖੇਲਜਗੁਸਾਧਸੰਗੁਨੁਗਲਹਾਇ
ਜੀਵਨੁਕਤਹੈ॥ ੧੫੧॥ ਜੇਸੇਰਗਸੰਗਮਿਲਤੁਸ
ਲਿਲਾਮਿਲਿਹੈ॥ ਉਤੇਸੋਤੇਸੇਰਗਜਗਤੁਮੇਜਾਨੀਐ॥
ਅਚੰਦਨਸੁਗੰਧਮਿਲਿਪਦਨਗੰਧਸਿੰਗਮਿਲਾਮੁਤ
ਬੁਝਾਬਿਗੰਧਿਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਜੇਸੇਜੇਸੇਪਾਕਸਾਕਾਬਿ
ਜਨਮਿਲਤਿਪੁਤਤੇਸੋਤੇਸੇਸੁਦਰਸਰਸਨਾਕੋਮਾਨੀ
ਐ॥ ਤੇਸੋਹੀਅਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤਸੁਭਾਦਗਤਿਸੁਗੰ

ਜੇਠੁ ਤੇ ਬੇਲਹ ਸਖਾਏ ਤੇ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ੧੫੮ ॥ ੫੭
 ॥ ॥ ਬਾਲਕ ਕਿਸੇ ਰਜੇ ਬਨਾਵਿਅਉ ਜਗਾ ਬਦਸਬ
 ਏਕਹੀ ਜਨਮ ਹੋਤਾ ਅਨਿਕ ਪਕਾਰ ਹੋ ॥ ਜੇ ਸੇ ਨਿਸਿਦਿ
 ਨਾਤਿ ਬਿਵਾਰ ਪਛਮਾ ਜੁੜਿ ਬਿਧ ਬਰਖਾ ਬਿਸਥਾਰ ਹੋ
 ਸਨਾ ਗਤ ਜੁਪਨਾ ਅਉ ਸੁਖੇ ਪਤਿਅਵਸਥਾ ਕੋਤੁ ਗੀਅ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰਗੀਅਨ ਉਪਕਾਰ ਹੋ ॥ ਅਨਸਨਨ ਮਸਾਧ
 ਸਿਗਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਤ ਭਗਤ ਬਬੇ ਕੀ ਜਨ ਬਹਮ ਬੀ
 ਚਾਰ ਹੋ ॥ ੧੫੯ ॥ ॥ ਜੇ ਸੇ ਰਕਣੀ ਮੁਦਿਤ ਪੇਖ ਪ੍ਰਰਿ
 ਬਿਬਨਿ ਸਿਸਿਧ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬਦੇਖ ਕੂਪ ਮੇ ਪਰਤ ਹੋ ॥

॥ ਜੇ ਸੇ ਕਾ ਚਮ ਦਿ ਰਮੇ ਮਾਨ ਸਮਾਨ ਦਮਾਈ ਸੁਨ ਪ੍ਰੀਤ
 ਆਪੁ ਆਪੁ ਭੂ ਸਿ ਕੇ ਮਰਤ ਹੋ ॥ ਜੇ ਸੇ ਗਵਿ ਸੁਤਿ ਜਮ ਰੂਪ
 ਅਉ ਧਰਮ ਕਾਇ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਕੇ ਭਉ ਭੈ ਕਰਤ ਹੋ ॥
 ॥ ਤੇ ਸੇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਗਰਮ ਰਿਕੋ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਆਪਾ ਆਪੁ
 ਚੀਨਤਨ ਚੀਨਤ ਚਰਤ ਹੋ ॥ ੧੬੦ ॥ ਜੇ ਸੇ ਤਉ ਸਾਇਲ
 ਮਿਲਿ ਬਰਨ ਬਰਨਾ ਬਿਖੇ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਰੀਗ ਮਿਲੈ ਸੇ
 ਈਹੁ ਇਹਿ ਦਿਖਾਵਈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪ੍ਰਤ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਪਾਕਸ
 ਕਸੀ ਰਿਮਿ ਲੈ ਤੇ ਸੇ ਤੇ ਸੇ ਸੁਦਰ ਸਰਸਨਾ ਚਖਾਵਈ ॥
 ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੁਗੀਏ ਕਹੁਇ ਅਨੇ ਕਭਾਂਤ ਭੇਖ ਪਾਰੇ ਜੇ ਈਜੇ

ਈਸ੍ਵਰਗਕਾਛੋਸੋਈਤਉਕਹਾਵਈਭੇਸੋਚਿਤਚੰਚਲ ॥ ੧੬੧ ॥
 ਰਪਲਸੀਗਦੋਖਲੇਪਗੁਰਮੁਖਹੋਇਏਕਟਿਕਠਹਰਾ
 ਵਈ॥ ੧੬੧ ॥ ਸਾਗਰਮਬਤਜੋਸੋਨਿਕਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਾਬਿਖੁਪਰਉਪਕਾਰਨਾਬਿਕਾਰਸਮਸਠਿਹੋ॥ ਬਿਖੁਅ
 ਰਵਤਹੋਤਰਤਨਾਬਿਨਾਸਕਾਲਾਅਚਏਅੰਮ੍ਰਿਤਮੂ
 ਏਜੀਵਤਾਅਮਰਹੋ॥ ਜੋਸੋਤਾਰਤਾਗੀਏਕਲੇਸਟਜੋ
 ਪ੍ਰਗਟਿਹੁਇਬੀਧਮੋਖਪਦਵੀਸੰਸਾਰਾਬਿਸਬਰਿਹੋ
 ਪ੍ਰਭੇਸੋਹੀਅਸਾਧਸਾਧਸਨਾਮਉਮੰਨੀਠਗਤਿਗੁਰਮ
 ਤਿਦੁਰਮਰਿਦੇਵਸੋਨਟਰਿਹੋ॥ ੧੬੨ ॥ ਯਬਰਖਾਸਿ

੫੮

ਜੇਗਮੁਕਤਾਹਲਓਰਾਪ੍ਰਗਾਸਪਰਉਪਕਾਰੀਅਉਬਿ
ਕਾਰੀਤਉਕਹਾਵਈਓਰਾਬਰਖਤਜੇਸੇਧਾਨਪਾਨਕੇ
ਬਿਨਾਸੁਮੁਕਤਾਅਨੂਪਰੂਪਸਭਾਸੇਭਾਪਾਵਈਓਰਾ
ਤਉਬਿਕਾਰਧਾਰਿਦੇਖਤਾਬਿਲਾਇਜਾਇਪਰਉਪਕ
ਰਮੁਕਤਾਜਿਉਠਹਰਾਵਈਤੇਸੇਹੀਅਸਾਧਜਾਧਸੀ
ਗਤਿਸੁਭਾਵਗਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਦੁਰੇਨਦੁਰਾਵ
ਈ॥੧੬੩॥ ॥ਲਜਕੁਲਾਅੰਕਸੁਅਉਗੁਰਜਨ
ਸੀਲਰੀਲਕੁਲਾਬਪੁਬਤਕੇਪਤਿਬਤਕਹਾਵਈਦੁ
ਸਟਸਭਾਸੰਜੇਗਮਧਮਅਸਾਧਸੰਗੁਬਹੁਬਿਬਿਚ॥

ਹਧਾਰਗਨਿਕਾ ਬੁਲਾਵਈ ॥ ਕੁਲ ਬਧੁ ਸੁਤਕੋ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਅਤਿਗੀਤਾ ਚਾਰਗਨਿਕਾ ਸੁਆਨ ਪਿਤਾਨ ਮੁਕੋ ਬਤਾਵ
 ਈ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ ਲਾਗਿ ਜੋ ਸੋਕਾ ਗੁਬਨ ਬਨਾ ਫਿਰੇ ਗੁਰਮ
 ਤਿਹਿ ਸਏ ਕਟੇ ਕਜ ਸੁਪਾਵਈ ॥ ੧੬੪ ॥ ਮਾਨ ਸੁਜਨ
 ਮੁਧਾਰਿ ਸਿਗਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਗਰਤੇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੁਰਮਾਤਿ
 ਬਿਬਧਾ ਬਿਧਾਨੀ ਤੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਦਵੀ ਭਗਤਿ ਅਭਿ
 ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸਾਧੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ॥
 ਮਾਧਮਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਚੋਰ ਜਾਰਾ ਅਭਿਜੂਆਰੀ ਠਗ
 ਬਟ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮਾਨੀ ਤੇ ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਰੰਗ

੫੮

ਸੰਗ ਸੁਖ ਮਾਨੋ ਬਿਰਹੁ ਰਾਮ ਤਿਗਤਿ ਹੁਰ ਮੁਖ ਪਹਿਚਾ
ਨੀ ਮੇਲੀ ॥ ੧੬੫ ॥ ਜੋ ਸੇਤੋ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਰਾਗੀ ਅਤਨ ਉਬਿ
ਖੇ ਪਾਰਿ ਪਰੇਤਾ ਹਿਤ ਉਦਾਰ ਪਾਰਸੇਈ ਹੋ ਸੇਈ ਧਾਤੁ
ਅਗਨ ਮੇਰੇਤ ਹੋ ਅਸਿਕਹੁ ਪਤ ਉਜੇਈ ਸੇਈ ਪੇਸੁ ਪਾ
ਟਾਟ ਹੋਈ ਹੋ ਸੇਈ ਧਾਤੁ ਪਾਗ ਸਿਪਰਸ ਪੁਨਿ ਕੰਚਨ
ਹੁਇ ਮੇਲ ਕੋ ਅਸੇਲਾਨੁ ਪਰੁ ਪਾ ਅਵਲੇਈ ਹੋ ਪਰਮ
ਪਾਰਸ ਹੁਰ ਪਰਸਿ ਪਾਰਸਿ ਹੋਤ ਸੰਗਤਿ ਹੁਸਾਧ ਸੰਗ
ਸਤ ਸੰਗ ਸੇਈ ਹੋ ॥ ੧੬੬ ॥ ਜੋ ਸੇਘਰ ਲਾਰੇ ਆਗਿ
ਭਾਗਿ ਨਿਕਸਤ ਪਾਨ ਪੀਤ ਮਪਰੇ ਸੀਧਾਇ ਜਰਤੁ ਬੁ

ਸ਼੍ਰਵਣੀ ਗੋਪਨ ਹਰ ਤਜੇ ਸੇ ਕਰਤ ਪੁਕਾਰ ਗੋਪ ਗਾਉ ਮੇ ६੦
 ਗੁਹਾਰ ਲਾਗਿ ਰੁਕਤ ਛੁਰਾਵਹੀ ਬੁਝਤ ਅਥਾਹ ਜੇ ਸੇ ਪੁ
 ਬਲ ਪਵਾਹ ਬਿਖੇ ਪੇਖਤ ਪੇਰਉ ਆਵਾਹ ਪਾਰ ਲੇ ਲਗਾ
 ਵਈ ਤੇਜੇ ਅਤਿ ਕਾਲਜਾ ਲਕਾਣਾ ਬਿਆਲਗ ਸੇ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤ ਸਿਕਟੀ ਮਟਾਵਈ १੬੧ ਨਿਹ ਕਾਮ ਨਿ
 ਹਰੇ ਬਾਨਿ ਰਲੇ ਬੁਨਿ ਰਮੇ ਹਨਿ ਹਮੇ ਵਨਿ ਹਟੇ ਵਨਿ ਰਦੇਖ
 ਵਾਸੀ ਹੇ ਨਿਰਲੇ ਪਨਿ ਰਬਾਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬੈਰ ਨਿਰ
 ਬਿਘਨਾਇ ਨਿਰਲੇ ਬਾਅ ਬਿਨਾਸੀ ਤੇ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰ
 ਪਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਚਲ ਨਿਰਬੁਝਤ ਨਿਰ

ਭੈਨਿਗਾਸੀਹੈ॥ ਨਿਹਕਰਮਾਨਿਹਭਰਮਾਨਿਹਸਰਮਾਨਿਹਸੁ॥
 ਦਾਨਿਗਬਿਦਾਦਾਨਿਰੰਜਨਸੁਨਿਮੈਸੀਨਿਆਸੀਹੈ॥ ੧੬੮
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਰਤਿ॥ ਲਿਵਸਾਧਸੰਗਪਰਮਦਭੁ
 ਤਪ੍ਰੇਮਪੂਰਨਪ੍ਰਗਾਸੀਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਰੰਗਮੈਅਨੇਕਰੰਗਾਜਿਉ
 ਤਰੰਗਰੰਗਪ੍ਰੇਮਰਸਮੈਅਨੇਕਰਸਹਾਇਬਿਲਾਸੀਹੈ॥
 ਪ੍ਰੇਮਰੰਗਧਸੀਧੀਮੈਸੁਰੰਧਸਨਥੰਧਕੋਟਿਪ੍ਰੇਮਸੁਰਤਿਅਨਿ
 ਕਾਅਨਹਦਭਿਲਾਸੀਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਾਸਪਰਸੋਕਾਠਤਾਸੀ
 ਤਲਤਾਕੋਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਾਬਿਸਮਾਬਿਸੁਸੀਹੈ॥ ੧੬੯
 ॥ ਪ੍ਰੇਮਰੰਗਸਮਸਾਰਿਪੁਜਾਸਿਨਕੋਭੈਰੰਗਪ੍ਰੇਮਰਸਪੁ

੬

ਨਾਸਿਨਾਮਨਰਸਸਮਾਨਿਕੋਪ੍ਰੇਮਗੰਧਪੁਜਾਸਿਨਾਮਾਨ ੬੧
 ਕੇਈਐਸੁਗੰਧਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਤਾਪਜਾਸਿਪੁਰੁਤਾਨਾਮਾਨਕੋ
 ॥ ਪ੍ਰੇਮਤੋਲੁਤਾਨਿਨਪੁਜਾਸਿਤੋਲੁਤਾਨਾਧਾਰਪ੍ਰੇਮਪੁਜਾਸਿ
 ਨਸਸਰਬਾਨਿਧਾਨਕੋ। ਏਕਬੋਲਪ੍ਰੇਮਕੈਪੁਜਾਸਿਨਹੀਬੋ
 ਲਕੋਉਗਿਆਨਉਨਾਮਾਨਾਸਬਕਤਕੋਟਾਨਿਕੋ॥੧॥੦
 ॥ ॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਚਰਨਕਮਲਜਸਾਮਾਠਦਸ
 ਅਸਖਾਬਿਸਮਕੋਟਾਨਿਏਕੋਹਨਿਕੋਟਾਨਿਸੋਭਲੋਭ
 ਕੋਲਾਉਤਹੋਇਕੋਹਨਿਕੋਟਾਨਿਛਾਬਿਛਾਬਕੋਲੁਤਾਨਿਏ
 ॥ ਕੋਮਲਤਕੋਟਿਕੋਲੋਟਪੋਰਹਾਇਕੋਮਲਤਕੋਸੀਤ

ਲਤ ਕੋਟਿ ਓਟਿ ਚਾਹਤ ਹਿਰ ਨੋਹੈ ॥ ਅਮੀ ਮੁਤ ਕੋਟਿ ਨਿਅਨ
 ਹਰਗਦਗਦ ਹੋਤ ਮਨ ਮਧ ਕਰਤਿ ਹਸੀ ਪਟ ਸਮਾਨ ਹੋ ॥
 ੨੧੧੧ ॥ ਸੇਵਤ ਪੇਸੁ ਪਾਨਿ ਚਰਿਤੁ ਚਿਤੁ ਦੇਖਿ ਓਚਾ ਹੋ ਸਹ
 ਜਸ ਆਧਿ ਬੀਖੇ ਉਨ ਮਨੀ ਜੋਤਿ ਹੋ ॥ ਸੁਰਾਪਾਨ ਸੁਦਮਤ
 ਵਰਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਿਉ ਨਿਯੁਰਾ ਮਪਾਰਧਾਰ ਅਨੁਭੋਉ ਦੇ
 ਤੁਹੈ ॥ ਬਾਠ ਕਪੇ ਨਦ ਬਾਦ ਸਬਦ ਬਿਧਾਨ ਚਾਹੈ ਮਨ
 ਠਹਰਿ ਪੁਨਿ ਰੁਨ ਝੁਨਿ ਸੁਤਿ ਸੋਤ ਹੋ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ
 ਸੋਈ ਜਨੈ ਜਾਐ ਬੀਤੈ ਚੰਦ ਨ ਸੁਗੰਧਾ ਜਿਉ ਤੇਰੇ ਵਰਨ
 ਗੋਤ ਹੋ ॥ ੧੧੨ ॥ ਪ੍ਰਮਰ ਸਕੋ ਪੁਤਾ ਪੁਸੇਈ ਜਨੈ ਜਾਐ ਬੀ

ਤੇ ਅਨਮੋਦਨ ਮਤਿ ਵਾਰਜਗਜਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਹਾਇਯਾ
 ਇਉਂ ਸੋ ਪ੍ਰਮਤ ਅਰੁਨਿਵੰਗ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤਨਿ ਲਜ ਲਜ
 ਹੂਇ ਜਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਨ ਰਸੀ ਕੀ ਕਥਾ ਅਕਥ ਕੋ ਮੋਨ ਬ੍ਰ
 ਤ ਅਨਰਸ ਰਹਤ ਨ ਉਤਰ ਬਖਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੀ ਕੋ ਰਸ
 ਮਸਰਿ ਅਸਤੁ ਤਿਨਿ ਦਾ ਪਖਡ ਗਮਗਜਤ ਕਤਾ ਬਿਸ
 ਮਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ११ ਤਾਤ ਨ ਕਹੀ ਜਾਵਨ ਕੇ ਦੂਧ ਦਾ ਧਿਰੋ ਤੇ
 ਸੇਤ ਨ ਕਹੀ ਕਾਜੀ ਪਰੋ ਦੂਧਿ ਫਇਜਾ ਤੇ ਤਾਤ ਨ ਕਹੀ ਬੀ
 ਜੋ ਬੋਏ ਬਿਰਖਾ ਬਿਥਾਰਹਾਇ ਤਨ ਕਹੀ ਚਿਨ ਗਪਰੋ ਰੁਸ
 ਮਹੋਇ ਸਮਾਤ ਹੋ ਤਨ ਕਹੀ ਖਾਏ ਬਿਖੁ ਹੋਤ ਹੋ ਬਿਨਾਸ

ਕਾਣਤਨਕਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਅਮਰਹੁਇਗਾਤਹੋਸੀਗਤਿਅ
ਸਾਧਸਾਧਗਨਿਕਾਬਿਵਾਹਤਾਜਿਉਤਨਕਮੇਓਪਕਾਰਅਉ
ਬਿਕਾਰਘਾਤਹੋ॥੧੧੪॥ ॥ਸਾਧਸੀਗਿਦ੍ਰਿਸਟਿਟਰਸਕੋ
ਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨਸੋਈਤਉਅਸਾਧਸੀਗਿਦ੍ਰਿਸਟਿਬਿਕਾਰ
ਹੋ॥ਸਾਧਸੀਗਸਬਦਸੁਗਤਿਕੋਬ੍ਰਹਮਰਿਆਨਸੋਈਤਉ
ਅਸਾਧਸੀਗਿਬਾਦੁਅੰਕਾਰਹੋ॥ਸਾਧਸੀਗਿਅਜਨਬ
ਜਨਕੋਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦਿਸੋਈਤਉਅਸਾਧਸੀਗਿਬਿਖਮਅਹ
ਰਹੋ॥ਦੁਰਮਾਤਿਜਨਮਮਰਨਹੁਇਅਸਾਧਸੀਗਿਮੁਕਤਿ
ਦੁਆਰਹੋ॥੧੧੫॥ਦੁਰਮਾਤਿਰਰਮਾਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਬਿਦ੍ਰਿਸ

ਟਿਹੁਇਦੁਰਮਾਤਿਓਚਨਅਛਤਅਧਕੀਧਹੈਗੁਰਮਾਤਿ ॥ ੬੩ ॥
 ਸੁਰਤੀਕੋਬਜਰਕਪਾਟਓਲੇਦੁਰਮਾਤਿਕਠਿਓਕਪਾਟਸ
 ਨਬੀਧਹੈਗੁਰਮਾਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਅਮਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਦੁਰ
 ਮਾਤਿਖੁਖਿਦੁਰਬਚਨਦੁਰੀਧਹੈਗੁਰਮਾਤਿਸਹਜੰਤੁ ॥ ੬੪ ॥
 ਇਨਹਰਖਸੋਗਦੁਰਮਾਤਿਬਿਗੁਹਬਿਰੋਧਕ੍ਰੋਧਸੀਧਹੈ
 ॥ ੧੧੬ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਸਿਗਤਿਅਸਾਧਸਾਧਕਾਮ
 ਰੇਸਟਾਸਿਜੋਗਜਤਸਤਵੰਤਹੈਕ੍ਰੋਧਕ੍ਰੋਧਬਿਰੋਧਬਿਖੇ
 ਸਹਜਸਿਤੋਖਮੋਖਲੋਭਲਹਰੀਤਰਧਰਮਧੀਰਜੀਤਹੈ
 ॥ ੧੧੭ ॥ ਇਨਾਮੋਹਦੇਹਕੋਅਰਥਪਰਮਾਰਥਸੇਅਹਿਮੇਵਦੇਵ

ਦਾਇਆਵਦੀਭੂਤਸੰਤਹੈ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਾਚਿਤਮਿਤਸਤ
 ਤਾਸੁਭਾਵਪਰਉਪਕਾਰਮਉਏਕਾਰਮੁਠਾਮੰਤਹੈ॥ ੧੧੧
 ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਰਿਦੇਪ੍ਰਥਮਾਕ੍ਰਿਪਾਕੈਬਸੈਤਾਪਾਛੇਕਰਤ
 ਮਾਗਿਆਮਾਇਆਮਨਾਵਈ॥ ਮਾਗਿਆਮਾਨਿਗਿਆ
 ਨਗੁਰਪਰਮਾਨਿਧਾਨਵਾਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਨਿਜਪਦ
 ਪਾਵਈ॥ ਨਾਮਾਨਿਹਕਾਮਧਾਮਸਹਜਸਾਧਿਲਿਵਾਮਗ
 ਮਾਮਗਾਧਿਲਿਵਾਮਗਮਾਮਗਾਧਿਕਥਾਕਹਤਨਾਮਾਵਈ
 ॥ ਜੇਜੇਜੇਸੋਭਾਉਕਰਿਪੂਜਤਪਦਾਗਬੰਦਸਕਠਸੀਸਾ
 ਰਕੇਮਨੋਰਥਪੂਜਾਵਈ॥ ੧੧੨ ॥ ॥ ਜੇਜੇਪ੍ਰਮਭੇਟਤ

ਅਧਾਨਨਿਰਮਾਨੋਤਬਾਛਤਾਬਿਧਾਨਖਾਨਪਾਨਅਗਰਾ
 ਰੀਐਪਜਨਮਮਸੁਤਖਾਨਪਾਨਕੋਸੀਜਮੁਕਰੇਸੁਤਹਿਤ
 ਹਸਕਸਸਕਲਾਤਿਆਗਿਐਤੋਸੇਗੁਰਚਰਨਸਰਨਕ
 ਮਨਪੁਜਾਇਨਾਮਨਿਹਕਾਮਪਾਮਮਨਤਨਲਾਗਿਐ
 ਨਿਸਾਅਧਿਕਾਰਭਵਸਾਗਰਸੀਸਾਗਬਿਖੇਪਚਿਤਸਕਰ
 ਜੀਤਿਸਿਖਹੀਸੁਜਾਗਿਐ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਾਗਾਰੀ
 ਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਬਾਣਕਾਸਿਖਚਰਨਕਮਲਰਜਮ
 ਹਿਮਾਮਪਾਰਏਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਨਰੀ
 ਮਿਤਏਨਿਗਮਸੇਖਾਦਿਨੇਤਨੇਤਕੋਓਚਾਰਏਚਤੁਰਪ

੬੪

ਟਾਰਥਾਤ੍ਰਿਕਾਠਾਤ੍ਰਿਕਾਨਚਾਪੈਜੋਗੋਗਾਜੁਰਸਰਸਰਧ
 ਸੰਸਾਰਹੋਆਪੁਜਨਕੇਪੁਜਾਅਰੁਪਾਵਨਪਾਵਿਤ੍ਰਕੋਮ
 ਕਥਕਥਾਬੀਚਾਗਬਿਮਲਾਬਿਥਾਰਹੋ॥ ੧੮੦॥ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਚਾਖਤਉਲਟੀਰਨਸਨਤਨਮਨ
 ਉਨਮਨਮਾਨੇਹੋਦੁਰਮਤਿਉਲਟਿਕੁਣੀਹੋਗੁਰਮਤਿਰਿ
 ਦੇਦੁਰਜਨਜੁਰਜਨਕਾਰਪਾਹਿਚਾਨੇਹੋ॥ ਸੰਸਾਰੀਸੇਉ
 ਲਾਟਿਪਲਾਟਿਨਿਰਕਾਰੀਭਏਬਗਬੀਸਹਿਸਭਏਸ
 ਤਿਗੁਰਗਿਆਨੇਹੋਕਾਰਨਾਅਧੀਨਦੀਨਕਾਰਨਕਰਨ
 ਭਏਹਰਨਕੁਰਨਭੇਦਅਲਖਲਖਾਨੇਹੋ॥ ੧੮੧॥ ॥

॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਚਾਖਤ ਉਲਟੀ ਰੁਈ ਜੋ ਨਿਕੋ ਅ ੬੫
 ਜੋ ਨਿਭ ਏਕੁ ਲਾ ਅਕੁ ਲੀਨ ਹੋ ॥ ਜੀਤ ਨਤੇ ਜੀਤ ਅਭਾਇ
 ਨਾਸੀਆ ਬੀਨਾ ਸੀਭ ਏ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਭੁਏ ਸਾਧ ਪਰ
 ਬੀਨ ਹੋ ॥ ਛਾਲ ਚੀਲ ਲੁਜਨ ਭੇਪਾਵਨ ਕੋ ਪੂਜ ਕੀਨੇ ਅੰ
 ਜਨ ਜਗਤ ਮੇ ਨਿਰੰਜਨ ਈਦੀਨ ਹੋ ॥ ਕਾਟਿ ਮਾਇਆ ਫਾ
 ਸੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਮੇ ਉਦਾਸੀ ਕੀਨੇ ਅਨਭੈ ਆਭੂ ਆਸੀ ਪ੍ਰ
 ਅਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭੀਨ ਹੋ ॥ ੧੮੩ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਰ ਸਾਧਿ
 ਮਾਨ ਅਸੁਰ ਜਮੇ ਵਰ ਸਨੀ ਹੋ ਭਖਟ ਵਰ ਸਾ ਅਤੀਰ
 ਹੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨੀ ਨਿਹਕਾ ਅਧਮ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ॥

ਨਦੇਵ ਸੇਵ ਕੀ ਨ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਰਗ ਤਿ ਲਿਵ
 ਮੁਲ ਮਤਿ ਆਨ ਤਿ ਤ ਅੰਤ ਕੀ ਨ ਸਿਖ ਨ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ ॥ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਸਾ ਧਰੀ ਗਤਿ ਪਰਿਗਤਿ ਸੁਖ ਹੀ ਸੁਖੀ ਸੁਮਾਨ ਸ
 ਰਿਅਨ ਤਨ ਚੀਤ ਹੋ ॥ ੧੪੩ ॥ ॥ ਘੋਸ ਲਾਮੇ ਅੰਤੁ ਰਾਤ
 ਜਿਉ ਰਹਿ ਅਕਾਸ ਚਰੀ ਸੀਧੀਆ ਸੋਮੇ ਅੰਤੁ ਹੋ ਰੁਚੇ ਤੀਫ
 ਰ ਆਵਈ ॥ ਤਿਰੀ ਆਤਿ ਆਗਿ ਸੁਤ ਜਾਤ ਬਨ ਪੰਡਾ ਬੰਖੇ
 ਸੁਤ ਕੀ ਸੁਰਗ ਤਿ ਗੁਰਿ ਆਇ ਸੁਖ ਪਾਵਈ ॥ ਜੇ ਸੇਜ ਲਕ੍ਰੀ
 ਠਕਰਿ ਛਾਨੀ ਅਤਿ ਜਲ ਚਰੀ ਚਾਹੇ ਤ ਬਗਹਿ ਲੇਤ ਮਨ
 ॥ ਭਾਵਈ ॥ ਤੇ ਸੋ ਚਿਤ ਚਿਤ ਲਕ੍ਰ ਮਤ ਹੋ ਚਤੁਰ ਕੰਟ

ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥਾ ਬੀਰਿ ਗਠਹਰਾਵਈ॥ ੧੮੪॥ ॥

੬੬

॥ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਮੇਨ ਪਾਈ॥ ਮੇ ਬਰਨੁ ਤੇ ਸੋਖਟ ਦਰਸਨ

ਮੇਨ ਦਰਸਨ ਜੋ ਤਿਹੈ॥ ਸਿਮਿਤ ਪੁਰਸ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸ

ਮਾਨਿਖਾਨਾ ਗਾਨਾ ਵਬਾ ਦੇ ਮੇਨ ਸਬਦ ਉਦੋਤਹੈ॥ ਨ

ਨਾ ਬਿਜਨਾ ਵਸ੍ਵਾਦ ਅੰਤਾਰਿ ਨ ਪੇਮਰਸ ਸਕਲ ਸੁਰੀਧ

ਨ ਮੇਨ ਰਾਧਿ ਸੀਧਿ ਹੋਤਹੈ॥ ਉਸਨ ਸੀਤ ਲਤਾ ਸਪਰਸ

ਅਪਰਸਨ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਤਾ ਲਿਓਤਹੈ॥

॥ ੧੮੫॥ ॥ ਲਿਖਨੁ ਪੜਨੁ ਤਉ ਲਉ ਜਾਨੈ॥ ਦਿਸੈ

ਤਰਜਉ ਲਉ ਕਹਤ ਸੁਨਤਹੈ॥ ਬੰਦੇ ਸਕੇ ਸੀਦੇ ਸਕੇ॥

ਮਦੇਖਤਮਓਦੇਖੀਅਤਾਇਤਦੋਇਹੋਇਭੇਟਤਪਰਸਪਰ
ਬਿਰਹਮਦੇਸਕੋਘੋਇਘੋਇਘੋਜੀਹੋਇਘੋਜਤਚਤੁਰ
ਕੁੰਟਮਿਗਮਦਜੁਗਤਿਜਾਨਤਪਦੇਸਕੋਗੁਗਸਿਖਸੀ
ਧੀਮਿਠੇਅਤਿਰਿਅਤਿਰਜਾਮੀਸਦਮੀਸੇਵਸੇਵਕਨਿਰ
ਤਰਿਅਦੇਸਹੋ॥ ੧੮੬॥ ਵੀਪਕਪਤੰਗਸਿੰਗਪ੍ਰੀਤ
ਇਕਮਿਗੀਹੋਇਚੰਦਮਚਕੋਰਪਨਚਾਤਿਕਨੁਹੋਤਹੋ
ਮਚਕਈਅਓਸੁਰਜਾਨਿਮੀਨਾਜਿਓਕਮਲਾਮਾਨਿ
ਕਾਸਟਮਗਨਿਮਿਗਨਾਦਕੋਓਦੇਤਹੋਪਿਤਸੁਤਹਿਤ
ਅਰੁਭਾਮਨੀਤਤਾਰਗਤਿਮਾਇਮਾਮਓਸੀਸਾਰਦ

ਆਰੀਅਟਤਨਛੋਤਿਐਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪੁ ੬੭
 ਤਾਪੁਸਾਚੋਲੋਕਪਰਲੋਕਸੁਖਦਾਈਓਤਿਪੋਤਿਐ ੧੮
 ੧੯ ਲੋਗਨਮੇਲੋਗਾਦਾਰਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਪ੍ਰਾਭਾਮਿ
 ਬਨਾਬਿਉਹਾਰਦੁਖਦਾਈਪਹਿਚਾਨੀਐਗਏਦਮਿਰਜਾਦ
 ਮੇਕਹਤਹੋਕਥਾਅਨੇਕਸੁਨੀਐਨਤੋਸੀਪ੍ਰੀਤਿਅਨਮੇ
 ਨਮਾਨੀਐਗਾਗਿਆਨਉਨਮਾਨਮੇਨਮਾਨੀਐਗਾਗਿਆਨ
 ਉਨਮਾਨਮੇਨਜਗਤਿਭਗਤਾਬਿਖੋਰਾਗਨਾਦਬਾਦਅੰਤਿ
 ਅਤਿਹੂਨਜਾਨੀਐਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪੁਤਾ
 ਪੁਜੈਸੋਤੋਸੋਨਾਤਿਲੋਕਾਬਿਖੋਅਓਰਭੂਰਾਮਾਨੀਐ ੧੯੮

॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜ ਉ ਕ ਰੇ ਹ ਰੇ ਹ ਉ ਸ੍ਰੇ
 ਗ ਰਿ ਵੇ ਨਿ ਮ੍ਰਿਤਾ ਨਿ ਵਾ ਸ੍ਰੇ ਹੇ ॥ ਸ ਬ ਦ ਸੁ ਰ ਤਿ ਲਿ ਵ ਟ ਨੀ ਨ
 ਸਾ ਧ ਸੀ ਗਿ ਮਿ ਲ ਭਾ ਵ ਨੀ ਭ ਗ ਤਿ ਭਾ ਇ ਦਾ ਬਿ ਧਾ ਬਿ ਨਾ ਸ
 ਹੇ ॥ ਪ੍ਰੇ ਮ ਰ ਸ ਅੰ ਗਿ ਮ੍ਰਿਤ ਨਿ ਧਾ ਨ ਪਾ ਨ ਪੂ ਰ ਨ ਹੁ ਇ ਬਿ ਸ ਮ
 ਬਿ ਸ ਵਾ ਸਾ ਬਿ ਧੇ ਮ ਨ ਭੇ ਅ ਭਿ ਆ ਸ ਹੇ ॥ ਸ ਹ ਜ ਸੁ ਭਾ ਇ
 ਚਾ ਇ ਚਿ ਤਾ ਮੇ ਮ ਤੀ ਤ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸ ਤਿ ਗੁ ਮ ਤਿ ਗੁ ਰ ਵਾ ਸ
 ਹੇ ॥ ੧੨੮ ॥ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸ ਬ ਦ ਸੁ ਰ ਤਿ ਲਿ ਵ ਸਾ ਧ ਸੀ ਗਿ ਤਿ
 ਗੁ ਨ ਮ ਤੀ ਤ ਚੀ ਤਾ ਮਾ ਸਾ ਮੇ ਨਿ ਰਾ ਸ ਹੇ ॥ ਨਾ ਮ ਨਿ ਹ ਕਾ ਮ ਧ
 ਮ ਸ ਹ ਜ ਸੁ ਭਾ ਇ ਰਿ ਵੇ ਬ ਰ ਤੇ ਬ ਰ ਤ ਮਾ ਨ ਰਿ ਆ ਮ ਨ ਕੇ ਪ

ਰਾਸਹੋਰਾਸੁਖਮਸਭੁਲਣਕਮਉਮਨੇਕਮੇਕਬ੍ਰਹਮ ੬੮
 ਬਿਬੇਕਟੇਕਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਵਾਸਹੋਚਰਨਸਰਨਿਭਿਵ
 ਤੇ ਆਪਾਖੋਇਰੇਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰਦਾਸਹੋ॥
 ੮੦ ਹਉਮੈਆਤ੍ਰਿਮਾਨਕੋਆਰਿਅਮਾਨਤਾਮਾਦਰਿਅਮਾਹੁ
 ਹਨਿਦਾਗੁਰਦਾਸਨਕੋਨਾਮਗੁਰਦਾਸਹੋਅਹੁਗੁਰਕਹਾ
 ਵੇਮੀਠਗਈਸੋਕਰਵੇਆਈਭੂਠੀਕਓਕਹਤਵਠੀਕੋ
 ਤਉਪਹਾਸਹੋਬਾਸੁਕਹਾਵੇਸਪੁਤੀਦਹਾਗਨਿਸੁਹਾ
 ਗਨਿਸੁਹਾਗਨਿਕੁਰੀਤਸੁਰੀਤਕਾਟਿਓਨਕਟਾਕੋਨਾਸ
 ਤੇਬਾਵਰਕਹਾਵੇਭੋਰੇਆਪਰੇਕਹੋਸੁਜਥਚੰਦਨਸਾ

ਪਨੇ ਸੇਬਾਂ ਸਨ ਸੁਬਾ ਸੇਹੋ ॥ ੧੮੧ ॥ ਗੁਰਗ ਸਿਖ ਏ ਕਮੇ
 ਕੋਰੇ ਮਨ ਪੂਜਾ ਸਿਕੋਟੇ ਹੋ ਮਜਰੀ ਭੋਗਨ ਈ ਬੇਦ ਪੂਜਾ
 ਚਾਰਹੋ ਯੋਗੇ ਗਾਧਿਆਨਾ ਗਿਆਨਾ ਆਧਿਤ ਮਾਰਿਧਿ ਸਿਧ
 ਨਿਧਿ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਾਦਿ ਆਨਿ ਕਪੂਕਾਰੋਹੀ ਗਜਿ ਮ੍ਰਿਤ
 ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰਾ ਅਭਿਸਾ ਅੰਗੀਤ ਸੁਰ ਸਰਦੇਵ ਸਥ
 ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰੋਹੀ ਕੋਟਿ ਨਿਕੋਟਿ ਨਿਸਿਖ ਸੰਗਤਿ
 ਅਸੰਖ ਜਾ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਚਰਨ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨਮਸਕਾਰੋਹੀ
 ੧੮੨ ॥ ਗੁਰਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਗੁਰਗ ਸਿਖ ਮਾਥੈ ਛਾਹੀ
 ਬਾਂਝੁਤ ਸਕਲ ਗੁਰਗ ਸਿਖ ਪਗਰੇਨ ਹੋ ਕੋਟਿ ਨਿਕੋਟਿ

६८

ਕਰਸੀਲੇਹੈਸੇਭਾਨਿਧਿਸੇਭੁਕੋਰਿਓਟਲੋਰੁਕੇਲੁਭਿਤ
 ਕੋਰਿਛਾਬਿਛਾਹਛਪੇਛਾਬਿਕੋਛਾਬੀਲੇਹੈ॥੧੬੪॥
 ਯਗੁਗਸਿਖਏਕਮੇਕੋਰਮਕੀਅਕਥਕਥਾਗੁਗਸਿਖਸਾ
 ਧਸੀਗਿਮਹਿਮਾਕਪਦਈਯਏਕਓਅਕਾਰਕੋਬਿਥਾ
 ਰਕੋਨਪਾਰਾਵਾਰੁਸਬਦਸੁਗਤਿਸਾਧਸੀਗਤਿਸਮਾਵ
 ਈਯਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸਾਧਸੀਗਮੇਨਿਵਾਸਦਾਸਨਦ
 ਸਾਨਮਤਿਅਪਾਨਜਾਤਾਵਈਯਸਤਿਗੁਰਗੁਰਗੁਰ
 ਸਿਖਸਾਧਸੀਗਤਿਹੈਓਤਪੋਤਿਜੋਤਿਵਾਕੀਵਾਹੀਬਾਨਿ
 ਆਵਈਯ੧੬੫॥ਪਦਨਹਿਪਦਨਮਿਲਤਨਹੀਪੇਖੀ

ਅਤਿ ਸਾਇਣੇ ਸਾਇਣ ਮਿਲਤ ਨਾ ਪਾਹਿ ਨੀਐ ਜੇਤੀ ॥ ੧੦ ॥
 ਮਿਲੇ ਜੇਤੀ ਹੋਤ ਭ੍ਰਿਨ ਭ੍ਰਿਨ ਕੇ ਸੇ ਕਰਿ ਭ੍ਰਿਸ ਮਹਿ ਭ੍ਰਿਸ ਮ
 ਮਾਨੀ ਕੇ ਸੇ ਜਾਨੀਐ ਕੇ ਸੇ ਪਦਿਤ ਤਮੇ ਲਖੇ ਲੁਹਤ ਪਿ
 ਰੁਪਾਨਾ ਬਿਛੁਰਤ ਪਿਰੁਪਾਨ ਕੇ ਸੇ ਉਨ ਮਾਨੀਐ ਮਾਇ
 ਗਤ ਗਤਿ ਅਤਿ ਬਿਸਮਾਸ ਸੁਰਜ ਮੇਰਿ ਮਾਨਾਏ
 ਮਾਨ ਮਾਰਿ ਮਤਿ ਕੇ ਸੇ ਉਰ ਮਾਨੀਐ ॥ ੧੧ ॥ ॥
 ਚਾਰ ਕੁੰਦ ਸਾਤਰੀ ਪਮੈ ਨਦ ਖੰਡਾ ਬਿਖੇਰ ਹਾਰਿ ਸਿਦੇ
 ਖੀਐ ਨ ਬਨ ਗਿਰ ਜਾਨੀਐ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿ ਮਾਨ ਉਨ
 ਮਾਨ ਕੇ ਨਦੇ ਖਿਓ ਸੁਨਿਓ ਸੁਰਗ ਪਾਇ ਆਲ ਮਿਤਮ

?

ਮੁਖਿ ਸਹਜ ਸੀਤੋ ਪਹੁਇ ਅਛੋਤ ਹੋ ॥੧੯੮॥ ਨਿਹਟ ਲਾਜਿ ਹਬ ॥੧੯
ਹੋ ਸਬਦ ਸੁਆਦ ਹੀ ਨਿਹਟ ਲਾਜੁ ਰਤਨ ਅਨਹਦ ਨਦ ਹੋ ॥ ਨਿ
ਹਟ ਲਾਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਮਾ ਪਾਪਾ ਪੁਦੇਖੀ ਅਤ ਨਿਹਟ ਲਾਜੁ ਸਨ ਹੀ ਬ
ਸੁਪਰਮਾਦ ਹੋ ॥ ਨਿਹਟ ਲਾਕਰ ਗੁਰ ਪਰਸ ਪਰਸਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖ
ਮਾਰਗ ਬਿਨੁ ਪਗ ਬਾਇ ਹੋ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੰਗ ਸਰਬ
ਗਲਿ ਵਸ ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋ ॥੧੯੯॥ ਪਸੁ
ਆਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਅਤਿ ਰਿਅਤਿ ਰਾਇ ਹੋ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੋ ਬਿਬੇਕ ਅ
ਬਿਬੇਕ ਹੋ ॥ ਪਸੁ ਹਰਿ ਭਾਉ ਕਹਿਓ ਚੁਨਿਓ ਅਨੁ ਚੁਨਿਓ ਕਰੋ ਮਾਨ
ਸਜਨ ਮਊਪਦੇਸ਼ ਰਿਦੈ ਟੇਕੇ ਹੋ ॥ ਪਸੁ ਆਸ ਬਦ ਹੀ ਨਿਹਟ ਲਾਜ

ਬੋਲਿਸਕੇਮਾਨਸਜਨਮਬੋਲੇਬਚਨਅਨੇਕਹੋਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਸੁਨਿਸਮਾਏਬੋਲੇਬਿਬੇਕੀਨਤਰੁਅਚੇਤਪਸੁਪ੍ਰੇਤਹੁਮੇਏਕਹੋ
॥੨੦੦॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਹੀਨਪਸੁਆਪਾਵਿਤ੍ਰਦੇਹੰਖੜਖਾਏਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਹਕੇਸੁਆਊਹੋਗੋਬਰਗੋਮੁਤਸੁਤਪਰਮਪਾਵਿਤ੍ਰ
ਏਮਾਨਸਦੇਹੀਨਿਖਿਧਾਮੀਮ੍ਰਿਤਾਮਪਿਅਊਹੋਬਚਨਬਿਬੇਕ
ਟੇਕਸਾਧਨਕੋਸਾਧਭਏਅਸਮਾਸਾਧਖਲਬਚਨਦੁਰਾਊਹੋ
॥ਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਗਸਿਕਰਸਾਇਨਹੁਇਮਾਨਸਾਬਿਖੇਧਰ
ਬਿਖਮਾਬਿਖੁਭਾਊਹੋ॥੨੦੧॥ਪਸੁਖਾਕ੍ਰਿਖਤਖਲਸਬਦਸੁਰ
ਤਿਹੀਨਮੋਨਿਕੋਮਹਾਤਮਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਹਜੀਨਾਨਮਿਸਦਾਨ

ਪਾਨਮਾਨਸਮੁਖਰਸਨਰਜੀਲੀਹੋਇਸੋਈਰਠੀਤਹਿਜੀਭ १੨
 ਚਨਾਬਿਬੇਕਟੇਕਮਾਨਸਜਨਮਫਲੰਬਚਨਾਬਿਹੂਨਪਸੁਪਰਮਿ
 ਤਿਅਹਿਜੀਮਾਨਸਜਨਮਗਤਿਬਚਨਾਬਿਬੇਕਹੀਨਾਬਿਖਧਰ
 ਬਿਖਮਚਕਤਾਰੇਤੁਚਾਰਿਜੀ॥੨੦੨॥ਦਰਸਾਧੀਆਨਾਬਿਰਹ
 ਬਿਅਪੋਦ੍ਰਿਗਨਹਾਇਸ੍ਵਨਾਬਿਰਹਾਬਿਅਪੋਮਧੁਰਬਚਨਕੋ
 ਸੀਗਮਸਮਾਗਮਾਬਿਰਹਾਬਿਅਪੋਜਿਹਬਾਕੋਪਾਰਸਪਰਸ
 ਅੰਕਮਾਣਕੀਰਚਨਕੋਸਿਹਜਾਗਵਨਾਬਿਰਹਾਬਿਅਪੋਚਰ
 ਨਹਾਇਪ੍ਰੇਮਰਸਾਬਿਰਹਸ੍ਵਬੰਗਹਾਇਸਚਨਕੋਰੋਮਰੇਮਾਬਿਰ
 ਹਾਬਿਬਾਕੋਬਿਹਬਲਰਈਸੀਸਾਜਿਓਬਹੀਰਪੀਰਪ੍ਰਬਲਤਚ

ਨਕੋ ॥ ੨੦੩ ॥ ਕਿਰਤ ਕਟਾਛਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਦਨ ਅਨੁਪਦੁਪ ਅਤਿਅ
 ਸੁਰਜਮੇਨਾਇਕਾ ਕਹਾਈਐ ॥ ਲੋਚਨ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਮੇਤਨ ਕਤਾਰਕ
 ਸਿਆਮਤ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਬੰਥਿ ਬਨਿਤਾ ਬਨਾਈਐ ॥ ਕੋਟ ਨਿਕ
 ਟਾਨਿ ਛੁਬਿਤ ਲਾਛ ਪਤਿਛਹ ਕੋਟ ਨ ਕੋਟਾਨਿ ਸੇਭੁ ਲੋਭੁ ਲ
 ਲਾਚਾਈਐ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਭਿਕੇਨਾਇਕ ਕੀਨਾਇਕਾ ਭਈਤਿ
 ਲਕੇਤਿ ਲਕਸਰ ਬਨਾਇਕਾ ਮਿਟਾਈਐ ॥ ੨੦੪ ॥ ਸੁਪਨਚ
 ਰਿਤ ਬਨਕ ਬਨੇ ਬਾਰਿਤ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਅਜਮੇਰੇ ਅਵੇ
 ਐ ॥ ਪਰਮਦਾਇਆ ਲਲਾ ਲੁਲੇਚਨਾ ਬੀਸਾਲ ਮੁਖ ਬਚਨ
 ਰਸਾਲ ਮਧੁ ਮਧੁਰ ਪੀਆਏਐ ॥ ਜੋਭਿਤ ਸਿਜਾ ਸਨਾ ਬਿਲਾਸ

ਨਦੇਅੰਕਮਾਲਪ੍ਰੇਮਰਸਾਬਿਸਮਹੁਇਸਹਜਸਮਾਏਹੈ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕ ੭੩
ਸਬਦਸੁਨਿਅਖੀਆਉਘਰਿਗਈਭਈਜਲਮੀਨਗਤਿਬਿ
ਰਹਜਗਾਏਹੈ॥੨੦॥ਪਾਵੇਖਬੇਕਉਵੇਸਾਟਿਨਦਰਸੁਦਿਖਾਇ
ਬੇਕਉਕੋਸੇਪ੍ਰਾਅਦਰਸਨੁਦੇਖੀਐਦਿਖਾਈਐ॥ਕਹਿਬੇਕ
ਉਸੁਰਤਿਹੈਨਸ੍ਵਨਸੁਨਬੇਕਉਕੋਸੇਗੁਨਨਿਧਗੁਨਸੁਨੀਐ
ਸੁਨਈਐ॥ਅਨੇਐਨਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਐਨਮਨਨਿਹਚਲ
ਹੁਇਨਉਨਮਨਾਇਫਲਾਈਐ॥ਅੰਗਅੰਗਭਿਗਰਿਗਰੁਪ
ਕੁਲੀਨਦੀਨਕੋਸੇਬਹੁਨਾਇਕਾਕੀਨਾਇਕਾਕਹਾਈਐ॥੨੦॥
ਪ੍ਰਾਬਿਰਹਾਬਿਓਗੋਰਗਦੁਪਤਹੁਇਬਿਰਹਨੀਕਹਤਸੰਦੇਸ

ਪਾਥਿਕਨ ਪੇਉ ਸਾਸਤਾ ਦੇਖਹੁ ਰਿਗਦੇ ਜੋ ਨਿਪੇ ਮਕੋ ਪਰੇਵਾ ਪਰਕਚ
ਨਾਰਿ ਦੇਖਵੁਤਾ ਅਕਾਸਤਾ ਤੁਮਤ ਉਚਤੁਰਦ ਸਾਥੀ ਦੇਅ ਕੋ ਨਿ
ਧਾਨ ਪ੍ਰਾਮਤਿ ਅਨਛਰਾਵਹੁ ਬਿਰਹਿ ਰਿਪੜਾਸਤਾ ਚਰਨਾ ਬਿਮੁਖ
ਦੂਖਤਾਰਿ ਕਾਰ ਮਤ ਕਾਰਿ ਹੋਰਤ ਹਿਰਾਹਿਰ ਵਿਦਰਸ ਪ੍ਰਗਾਸਤਾ ॥੨॥
॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਾਮਤਾਵੇ ਤਾਹਿ ਦੇਖ ਅਭਿਦਿਖਾਵੇ ਅਪਿਦਿਸਟਿਦਰ
ਸਮਿਯਾਸੇਭਾਵੇ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜੋਈ ਪ੍ਰਾਮਤਾਵੇ ਮੁਖ ਬਚਨ ਸੁਨਵੇ
ਤਾਹਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਉਪਜਾਵਣੀ ਜੋਈ ਪ੍ਰਾਮਤਾ
ਵੇਦਹਾਦਿ ਸਿਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤਾਹਿ ਸੋਈ ਬਹੁਨਾਇਕ ਕੀਨਾਇਕ ਕਹਾ
ਵਣੀ ਜੋਈ ਪ੍ਰਾਮਤਾਵੇ ਸਿਹਜਾਸਨੁ ਮਿਲਾਵੇ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬ

ਸਿਕਰਿਅਪੀਉਪੀਆਵਈ॥ ੨੦੮॥ ਜੋਈਪ੍ਰਅਭਾਵੈਤਾਹਿਸੁ ੧੪
 ਦਰਤਕੇਸੁਹਾਵੈਜੋਈਸੁੰਦਰੀਕਹਾਵੈਛਬਕੇਛਬੀਲੀਹੈਜੋਈ
 ਪ੍ਰਅਭਾਵੈਤਾਹਿਬਨਕਬਧੁਬਨਵੈਜੋਈਬਨਤਾਕਹਾਵੈਰੰਗ
 ਮੇਰੰਗੀਲੀਹੈਜੋਈਪ੍ਰਅਭਾਵੈਤਾਕੀਸਬੈਕਾਮਨਾਪੁਜਾਵੈਜੋ
 ਈਕਾਮਨੀਕਹਾਵੈਸੀਲਕੈਸੁਸੀਲੀਹੈਜੋਈਪ੍ਰਅਭਾਵੈਤਾਹਿ
 ਪ੍ਰੇਮਰਸੁਲੋਪੀਆਵੈਜੋਈਪ੍ਰੇਮਨੀਕਹਾਵੈਗਸਿਕਰਸੀਲੀਹੈ॥
 ॥ ੨੦੯॥ ਬਿਰਹਾਬਿਓਗਸੋਗਸੇਤਰੂਪਹੁਇਕ੍ਰਿਤਨੇਸਟੁਕਟੁਕ
 ਭਏਪਾਤੀਲਿਖੀਐਬਿਟੇਸਤੋਗਬਿਰਹਾਅਗਨਿਸੇਸਵਾਨੀ
 ਮਾਸੁਕ੍ਰਿਸਨਹੁਇਬਿਰਹਨੀਰੇਖਲੇਖਾਬਿਖਾਸੀਦੇਸਤੋਗਬਿ

ਰਹਾ ਬਿਓਗੋਰਗ ਲੇਖਨਿ ਕੀਛਾਤੀ ਫਾਟੀਰਦਨ ਕਰਤਾ ਲਿਖੇਆ
 ਤਮਾਅਵੇਸਤੋਗ ਬਿਰਹਉ ਸਾਸਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨ ਦੁਖਿਤਗਤਿ ਬਿਰਹ
 ਨੀਕੋਸੇਜੀਅੰਗ ਬਿਰਹ ਪ੍ਰਵੇਸਤੋਗ ॥੨੧॥ ਪੁਰਬ ਸਿਜੋਗੀਆ ਲਿਖੁ
 ਜਨਸਗਾਈਹੋਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸ੍ਵਨ ਸੰਦੇਸਕੋਗ ਬਿਧਿ
 ਸੋਬਿਟਹੋਗੀ ਲਿਖਿ ਸਟਿਦਰਸਾ ਲਿਖਿ ਬਿਦਿਮਾਨਧਿਆਨਰਸ
 ਰੂਪਰੰਗਭੋਸਕੋਗ ਰੇਨਸੋਨਸਮੇਸਤਿ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕਟੇਕਆ
 ਤਮਾਗੀਆਨਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਵੇਸਕੋਗੀਆਨਾਧਿਆਨਾ ਸਿਮਰਨ
 ਉਲੰਘਾਇਕਤੁਹੋਇਪ੍ਰੇਮਰਸਬਾਸਿਹੋਤਾ ਬਿਸਮਾਅਵੇਸਕੋਗ ॥੨
 ੧੧॥ ਏਕਸੋਆਧਿਕਾਇਕਨਾਇਕਅਨੇਕਜਾਕੋਦੀਨਕੇਦਾਇਆ

ਲਹੁਇਕ੍ਰਿਪਾਣਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਹੈ॥ ਸਜਨੀਰਜਨੀਸਾਸਿਪ੍ਰੇਮਰਸ ੧੫
ਅਉਸਰਮੇਅਬਲੇਅਧੀਨਗਤਿਬੇਨਤੀਉਚਾਰੀਹੈ॥ ਜੇਈਜੇ
ਈਆਗਿਆਹੈਉਸੇਈਸੇਈਮਾਨਿਜਾਨਿਹਾਬੇਜੇਰੇਅਗਭਾ
ਗੀਹੈਉਆਗਿਆਕਾਰੀਹੈ॥ ਭਾਵਨੀਭਗਤਿਭਾਇਚਾਇਕੋਚ
ਈਏਭਜਉਸਫਲਜਨਮੁਧੀਨਿਆਜੁਮੇਗੀਬਾਰੀਹੈ॥ ੨੧੨॥
ਪ੍ਰੀਤਮਕੀਪੁਤਰੀਮੇਤਨਕਤਾਰਕਾਸਿਆਮਤਾਕੋਪ੍ਰਤਿਬੰਬਤਿ
ਲੁਭਿਲਕੁਤਿਲੋਕਕੋ॥ ਬਨਿਤਾਬਦਨਪਰਿਪ੍ਰਗਟਬਨਾਇਗਾਖਿ
ਓਕਾਮਦੇਵਕੋਟਿਲੋਟਪੋਟਾਅਬਿਲੋਕਕੋਕੋਟਨਕੋਟਨਰੂਪਕੀ
ਅਨੂਪਰੂਪਛਾਬਿਸਕਲਸੀਗਾਰਕੋਸਿੰਗਾਰੁਸੁਬਬੋਕੋਕੋਕਿੰਚ

ਤਕਟਾਛਾਕ੍ਰਿਪਾਤਿਠਕੀਅਰੁਲਸੇਭਾਸੁਰਸੁਤੀਕੋਟਮਾਨਭੰਗਧਿ
 ਆਨੁਕੋਕਕੋ॥੨੧੩॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਰਸਾਧਿਆਨਖਟਦਰਸਨਦੇਖੇ
 ਸਕਲਦਰਸਸਮਦਰਸਾਦਿਖਾਏਹੈ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਬਦਪਰਿਸ
 ਬਦਾਰਿਆਨਗਮਿਸਰਬਸਬਦਅਨਹਦਸਮਸ੍ਰਾਏਹੈ॥ਮੰ
 ਤੁਓਪਦੇਸਪਰਵੇਸਕੋਅਵੇਸਾਰਿਵੇਅਯਾਦਿਕਉਅਵੇਸਕੋਬ੍ਰ
 ਹਮਬ੍ਰਹਮਾਏਹੈ॥ਗਰਿਆਨਾਧਿਆਨਾਸਿਮਰਨਪ੍ਰਮਰਸਰਸਿ
 ਕਹਾਏਏਕਅਉਅਨੇਕਕੋਬਿਬੇਕਪ੍ਰਗਟਾਏਹੈ॥੨੧੪॥ਸਤ
 ਬਿਨੁਸੰਜਮੁਨਪਾਤਿਬਿਨੁਪੁਨਾਹੋਇਸਚਾਬਿਨੁਜੇਚਨਜਨੇਉ
 ਜਤਹੀਨਹੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੀਖਿਆਗਿਆਨਾਬਿਨੁਦਰਸਨਾਧਿਆ

ਨਗੁਰਿ ਬਿਨੁ ਭਗਤ ਨ ਕਥਨੀ ਭੋਭੀ ਨ ਹੋ ॥ ਸਾਂਤਿ ਨ ਸੰਤੋਖ ਬਿਨੁ ॥ ੨੯ ॥
 ਖੁਨ ਸਹਜਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੋ ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਬਿਬੇਕ ਬਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨ ਵੇਕਟੇਕਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨ ਰੰਗ
 ਇਵ ਣੀ ਨ ਹੋ ॥ ੨੯੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ ਹੁ
 ਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾਹਿ ਜਗਮਧੁ ਕਰਹੋ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸਬਦ ਧੁਨਿ
 ਸੁਨਿ ਗਵਗਵਹੋ ॥ ਇਅੰਗੀ ਮੂਤ ਬਚਨ ਤਾਹਿ ਜਗਤ ਓਧਾਰਿ ਹੋ ॥
 ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਰਦਾਇਆ ॥ ਨਿਧਾਨ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ
 ਦੇਖ ਦੁਖ ਹਰਿਹੋ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਦਾਸ ਨਦਾਸ ਦਾਸ ਨਦਾਸ ਨਦਾਸ ਤਾ
 ਸਨਾਇ ਵਾਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਸਮ ਸਰਿ ਹੋ ॥ ੨੯੬ ॥ ਜਬ ਤੇ ਪਰਮ ਗੁਰ

ਚਰਨ ਸਰਨਿਆ ਏ ਚਰਨ ਸਰਨਿਆ ਏ ਚਰਨ ਸਰਨਿਆ ਲਿਵ ਸਕ
 ਲ ਸੀ ਸਾਰ ਹੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮ ਕਰਿ ਦ ਚਰਨਾ ਮਿਤ ਕੋ ਚਾਹਤ ਚਰ
 ਨ ਰੇਨ ਸਕ ਲਾ ਆ ਕਾਰ ਹੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਸੰਪਦ ਸਹਜ ਘ
 ਰਿਨਿ ਹਰ ਲ ਮਾਤਿ ਪਰ ਮਾਰ ਬ ਬੀ ਚਾਰ ਹੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਮ
 ਹੀ ਮਾ ਮਗਾ ਧੀ ਬੋਧਿ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਮੇ ਕੋ ਨ ਮ ਸਕਾਰ ਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ਚ
 ਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਜ ਬਤੋ ਰਿਦੇ ਬ ਸਾਇਤ ਬਤੋ ਅਸਾ ਬਿਰ ਚਿਤਿ ਅ
 ਨਤ ਨ ਧਾਵ ਹੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮ ਕਰਿ ਦ ਚਰਨਾ ਮਿਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅ
 ਮਰ ਪਦ ਸਹਜ ਸਮਾਵ ਹੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਮਨ ਮੋ ਨਿਵਾਸ
 ਕੀ ਓ ਆਨ ਸੁਖਤਿ ਆਗ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਲਿਵ ਲਾਵ ਹੀ ਚਰਨ ਕਮਲ

ਮਕਰੰਦਵਾਸਨਾਨਿਵਾਸਾਨਵਾਸਫੀਕੀਭਈਹਿਰਦੇਨਭਾਵਹੀ॥ ੧੧
 ੧੨੧੮॥ ਬਾਰੀਬਹੁਨਾਇਕਕੀਨਾਇਕਾਪਿਆਰੀਕੇਰੀਘੇਰੀਅ
 ਨਪ੍ਰਬਲਹਾਇਨਿਵਨੋਨਛਾਇਕੋਪ੍ਰੇਮਨੀਪਤਿਬ੍ਰਤਚਇਲੀ
 ਪ੍ਰਿਅਮਾਗਮਕੀਨਿਵਕੋਨਿਰਾਦਰੁਕੋਸੋਈਨਭੇਭਾਇਕੋਸਖੀ
 ਹੁਤਿਸਿਤਥੀਭਈਗਈਸੁਖਦਾਇਕਪੇਜਹਾਕੇਤਹੀਲੇਰਾਖੇਸੀ
 ਗਮਸੁਭਾਇਕੋਸੁਪਨਚਾਰਿਤ੍ਰਮੇਨਮਿਤ੍ਰਹਿਮਿਲਨਦੀਨੀਜਮਰੁ
 ਪਜਮਨੀਨਨਿਬਰੇਬੰਹਾਇਕੋ॥ ੨੧੯॥ ਰੂਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਗੁ
 ਨਹੀਨਰਿਆਨਹੀਨਸੋਭਾਹੀਨਭਾਗਹੀਨਤਪਹੀਨਬਾਵਹੀਦ੍ਰਿ
 ਸਟਿਵਰਸਹੀਨਸਬਾਦਿਸੁਰਤਿਹੀਨਬੁਧੀਬਲਹੀਨਸੂਧੋਹਸ

ਤਨਪਵਰੀਆਪੀਤਿਹੀਨਗੀਤਹੀਨਰਾਇਭੋਪਤੀਤਿਹੀਨਚਿਤਹੀ
ਨਬਿਤਹੀਨਸਹਜਸੁਭਾਵਰੀਆਮੀਰਾਮੀਰਾਹੀਨਦੀਨਪੀਨ
ਪਰਾਚੀਨਲਾਗੀਚਰਨਸਰਨਿਕੋਸੇਪਾਪਤਿਹਾਇਰਾਵਰੀਆ੨
੨੦੦੦ਜਨਨੀਸੁਤਹੀਬਖੁਦੇਤਹੇਤੁਕਉਨਰਾਖੇਪਰਮੁਸੇਪਹ
ਰੂਆਕਹੋਕੋਸੇਰਾਖੀਐਕਰੀਆਜਓਬੋਰੇਨਾਵਕਹੋਕੋਸੇਪਾ
ਵੇਪਾਰੁਅਗੂਆਓਬਾਟਪਾਰੇਕਾਪੇਦੀਨੁਰਾਖੀਐਥੇਤੇਜਓ
ਖਾਇਬਾਰਿਕਉਨੁਧਾਇਰਾਖਨਹਾਰਚਕੁਵੇਕਰੋਮਨਿਆਓ
ਪੁਛੈਕਉਨੁਸਾਖੀਐਰੋਗੀਐਜਓਬੇਦਮਾਰੋਮਿਤਜਓਕਮ
ਵੇਵੇਹੁਗੁਰਨਮੁਕਤੁਕਰੋਕਾਪੇਅਭਿਲਾਖੀਐ੨੨੧੦ਮਨ

ਮਧੁਕਰਿਗਤਿਭ੍ਰਮਤਚਤੁਰਕੁੰਟਚਰਨਕਮਲਸੁਖਸਿਪਟਸਮ ०੭੮
 ਈਐਸਤਿਲਸੁਗੰਧਮਤਿਕੋਮਲਮਨੁਪਰੁਪਮਧਮਕਰੰ
 ਦਰਸਮਨਤਨਧਾਈਐਸਹਸਸਮਾਧਿਉਨਮਨਜਗਮਗ
 ਜੋਤਮਨਹਦਭੁਨਿਰੁਸੰਭੁਨਾਨਿਵਲਾਈਐਗੁਰਮੁਖਬੀਸ
 ਇਕਈਸਸੇਹੀਸੇਈਜਾਨੈਆਪਮਪਰੰਪਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈ
 ਐਐਕ੨੨ਮਨਮਿ੍ਗਮਿ੍ਗਮਦਮਛੁਤਮਤਿਰਗਤਿਭ੍ਰਾਤਿਰ
 ਭ੍ਰਮਭੋਜਤਾਫਿਰਤਿਬਨਮਾਹੀਜੀਵਾਦਰਸਰੋਜਗਤਿਏਕੋਸਰ
 ਦਰਬਿਖੇਅਤਿਰਿਦਿਸਤਰਹੁਇਸਮਝੈਨਹੀਜੀਜੋਸੋਬਿ
 ਖਿਆਧਰੁਤਜੋਨਾਬਿਖਾਬਿਖਮਕਉਮਹਿਨਿਸਿਬਾਦਨਾਬਿਰਖ

ਲਪਟਾਹੀਜੀ॥ ਜੋਸੇਨਰਪਤਿਸੁਪਨੀਤਰਭੇਖਾਗੀਹੋਇਗੁਰ
ਮੁਖਜਗਤਮੇਰੁਗਮਮਿਟਾਹੀਜੀ॥ ੨੨੩॥ ਬਾਇਹੁਇਬਧੂ
ਲਾਬਾਇਮਿਰੁਲਾਟਿਰੋਤਉਕਹਾਬਾਸਨਕੀਆਗੀਜਾਗੀਜੁ
ਗਤਿਨਜਾਨੀਐ॥ ਕੂਪਜਲਗਰਬਧੇਨਿਕਸੇਨਹੁਇਸਮੁਦ੍ਰਿ
ਚੀਲਹੁਇਉਰੋਨਖਗਪਤਿਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਮੂਲਾਬਿਲਖੋ
ਦਿਨਜੋਗੀਸੁਰਗੁਫਕਹਾਵੇਸਰਪਹੁਇਰੋਰੀਜੀਵਾਬਿਖੁਨਾਬਿ
ਲਾਨੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਨਅਤੀਤਚੀਤਹੁਇਅਤੀਤਹਉ
ਮੇਖਾਇਹੋਇਰੋਨਕਾਮਧੇਨਮਾਨੀਐ॥ ੨੨੪॥ ਸਬਦਸੁਰ
ਤਿਲਿਵਗੁਗਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਅਤਮਾਮਵੇਸਪਰਮਤਮਪੁ

ਬੀਨਹੋ ਤੇਤੋ ਮਿਲਿਤਤ ਸੁੰਤ ਬੁੰਦ ਮੁਕਤ ਹਲਹੁ ਇਪਰਸਕੋ ੭੯
 ਪਾਰਸਪਰਸਪਰਕੀਨਹੋ ਜੋਤੀ ਮਿਲਿਜੋ ਤਿਜੇ ਸੇਵੀ ਪਕੋ
 ਦਿਪਤਦੀਪਹੀਰੋ ਹੀਰਬੇਧੀ ਅਤੁਆਪੇ ਆਪਾਦੀਨਹੋ ਚੰਦ
 ਨਬਨਾਸਪਤੀ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸਗਤਿ ਚਤੁਰ ਬਰਨਜਨਕੁ
 ਲਾਅਕੁਲੀਨਹੋ ੨੨ ਪਾਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਰਿਦੈ ਸਤਿਰੂਪਦੇਖੇ
 ਦ੍ਰਿਗਸਤਿਨਾਮਾਜਿਹ ਬਾਕੋਪੇ ਮਰਸਪਾਏਹੋ ਸਬਦਾਬਿਬੇਕ
 ਸਤਿਸ੍ਰਵਨ ਸੁਰਤਿਨਾਦਨਾ ਸਕਾ ਸੁਰੀਧਸਤਿ ਅਪਨਾਅਪਾ
 ਏਹੋ ਸੰਤਚਰਨ ਮਿਤਹਸਤ ਅਵਣੀ ਬਸਤਿ ਪਾਰਸਪਰਸਿ
 ਹੋਇ ਪਾਰਸਦਿਖਾਏਹੋ ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਗਰੀਆ

ਨਾਧੀਆਨਗੁਰਸਿਖਸੀਧੀਮਿਲੇਅਠਖਣਕਾਏਹੈ॥੨੨੬॥
 ਅਤਮਾਤ੍ਰਿਬਿਧੀਜਤਕਤਸੋਇਕਤਰਏਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਨਿਹ
 ਚਮਨਮਾਠੇਹੈਜਗਜੀਵਨਜਗਜਗਜੀਵਨਮੇਪੂਰਨਬ੍ਰਹ
 ਮਾਰਿਆਨਾਧੀਆਨਓਰਮਾਠੇਹੈ॥ਸੁਖਮਸਭੁਲਮੂਲਾਏਕਹੀ
 ਅਨੇਕਮੇਕਗੋਰਸੋਗਬੀਸਗਤਿਏਮਪਹਿਚਾਨੇਹੈ॥ਕਾਰਨਮੇ
 ਕਾਰਨਕਰਨਚਿਤਮੇਚਿਤੇਰੇਜੀਤਪੁਨਿਜੀਤੀਜਨਕੋਜਨਕਜ
 ਨੇਹੈ॥੨੨੭॥ਨਾਇਕਹੈਏਕੁਅਰੁਨਾਇਕਾਅਸਟਤਕੋਏਕ
 ਏਕਨਾਇਕਾਂਕੇਪਾਂਚਪਾਂਚਪੁਤ੍ਰਹੈ॥ਏਕਏਕਪੁਤ੍ਰਾਰਿਹਚਾਰਿਚ
 ਰਿਨਤੀਏਕੋਏਕੋਨਤੀਦੋਏਪਨਤੀਪ੍ਰਸੂਤਹੈ॥ਤ੍ਰਾਹੂਤੇਅਨੇ

ਕਪੁਨਿਏਕੋਏਕੋਪਾਂਚਪਾਂਚਤਤੇਰਾਫਿਰਾਰਿਸੁਤਸਿਤਤਿਸੰਤੁ ੨੦
 ਤਹੀਤਤੇਆਠਆਠਸੁਤਾਸੁਤਾਸੁਤਾਆਠਸੁਤਾਐਸਾਪਰਵਾਰੁ
 ਕੋਸੋਹੋਇਏਕਸੁਤਹੀ॥੨੨੮॥ਏਕਮਨੁਆਠਖੰਡਖੰਡਖੰਡਪ
 ਚਟੁਕਟੁਕਟੁਕਚਾਓਫਾਰਫਾਰਦੋਇਫਾਰਹੈ॥ਤਹੁਤੇਪਈਸੇਅ
 ਓਪਈਸਾਏਕਪਾਚਟਾਂਕਟਾਂਕਟਾਕਮਾਸਿਚਾਰਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ
 ਏ॥ਆਸਾਏਕੁਆਠਰਤੀਰਤੀਆਠਚਾਦਰਕੀਹਾਟਰਟਕਨੁਕ
 ਨੁਤੇਲਤਲਾਧਾਰਹੈ॥ਪੁਰਪੁਰਪੁਰਰਹੇਸਕਲਸੀਸਾਗਥਿਖੇਬ
 ਸਿਆਵੇਕੋਸੇਜੋਕਏਤੋਬਿਸਥਾਰਹੈ॥੨੨੯॥ਖਗਪਤਿਪ੍ਰਬ
 ਲਪਗਕ੍ਰਮੀਪਗਮਹੀਸਚਤੁਰਚਤੁਰਮੁਖਚੀਚਲਾਰਪਲਹੈ॥

॥ ਭੁਜ ਬਣੀ ਅਸਟ ਭੁਜ ਤ ਕੇ ਚਾਣੀ ਸਕਰ ਏਕ ਸਉ ਅਰੁ ਸਾਠ
ਪਾਉ ਚਾਣ ਲਚ ਲਚ ਲਹੇ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਪਰਾ ਅਹ ਨਿਸਿਦ ਸ
ਦਿਸ ਪਾਵੈ ਤਿਭਵਨ ਪ੍ਰਤਿ ਹੋਇ ਆਵੈ ਏਕ ਪਲ ਹੋ ॥ ਪਿੰਜਰੀ
ਮੇਅ ਛਤ ਉਡਤ ਪਹੁਚੈ ਨ ਕੋਊ ਪੁਰ ਪੁਰ ਪੁਰ ਗਿਰਤ ਰਬ ਲਜ
ਲਹੇ ॥ ੨੩ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪੰਛੀ ਉਡਤ ਫਿਰਤ ਹੋ ਅਕਾਸ ਚਾਰੀ ਜਾ
ਗਿਰੀ ਪਿੰਜਰੀ ਮੇਰਾ ਖੀਅਤ ਮਾਨਿ ਕੈ ਜੇ ਸੇ ਗਜ ਰਾਜ ਗ
ਹ ਬਰ ਬਨ ਮੇਅ ਦੇਨ ਬਾ ਸਿਹਾਇ ਮਹਾ ਵਤ ਕੇ ਅੰਕ ਸਹਿ ਮਾਨਿ
ਕੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਬਿਖਾ ਧਗ ਬਿਖਾ ਬਿਠਾ ਮੇ ਪਾਤਾਲ ਗਹੈ ਸਾਪ ਹੋ
ਗਤਾ ਹੋ ॥ ਤੁਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ਕੈ ਤੇ ਸੇ ਤਿਭਵਨ ਪ੍ਰਤਿ ਭ੍ਰਮਤ ਚੰਚਲ ॥

ਚਿਤਨਿ ਹਚਲਹੋਤਮਤਿ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਕੀ॥੩੩੯॥ ਰਚ
 ਨਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਬਿਸਮਥਾਚਿਤ੍ਰਪਨਏਕਮੇਅਨੇਕਭਾਂਤਿਅਨਿ
 ਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈ॥ ਲੋਚਨਮੇਦ੍ਰਿਸਟਿਸ੍ਰਦ੍ਰਨਮੇਸੁਖਤਿਰਾਖੀਨਾਸ
 ਕਾਸੁਬਾਸਰਸਰਸਨਾਉਚਾਰਹੈ॥ ਅਤਿਰਿਹੀਅਤਿਰਾਨਿਰਿਤ
 ਹੀਨਸੋਤ੍ਰਨਮੇਕਾਹੁਕੀਨਕਉਜਾਨੇ॥ ਬਿਖਮਬਿਚਾਰਹੈ॥ ਅਗ
 ਮਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਜਾਨੀ॥ ਮੇਰਿਤੋਰਕੇਸੋਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨਮੇਨਮੇਨ
 ਮਸਕਾਰਹੈ॥੩੩੩॥ ਮਾਇਆਛਾਇਆਪਚਿਦ੍ਰਤਭੂਤਉਦ
 ਮਾਦਠਟਪਟਪਟਪਟਿਕਾਮੇਸਾਗਰਅਨੇਕਹੈ॥ ਅਉਧ
 ਪਲਪਟਿਕਾਜੁਗਾਦਿਪਰਜੰਤੁਆਸਾਣਹਰਿਤਰੰਗਮੇਨਤ੍ਰਿ

ਸਨਾ ਕੀ ਦੇ ਕਹੈ॥ ਅੰਨ ਮਨ ਸਾਧ ਸੀਗਧਾ ਵਤ ਚਤੁਰ ਕੀ ਟਛਿ ਨ ਮੇ
ਖਿਡ ਬ੍ਰਹਮ ਭਿਜਾ ਵ ਦੇ ਕਹੈ॥ ਅਸਾਧਿ ਕੋ ਬਿਅਾਧਿ ਕੋ ਉਪਾਧਿ ਕੋ
ਅਸਾਧ ਮਨ ਸਾਧਿ ਬੇਕਉ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰੁ ਏਕਹੈ॥ ੨੩੩
॥ ਜੈ ਸੋਮਨੁ ਲਾਗਤ ਹੋ ਲੇਖ ਕੋ ਲੇਖੈ॥ ਬਿਖੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖ
ਤਨ ਤੋ ਸੋਹਰਾ ਵਈ॥ ਜੈ ਸੋਮਨੁ ਬਨ ਜਾ ਬਿਉਹਾਰ ਕੋ ਬਿਬਾਰ
ਬਿਖੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਨ ਭਾਵਈ॥ ਜੈ ਸੋਮਨ ਕਾਨਿ
ਕਾ ਅਉਕਾ ਮਿਨੀ ਸਨੇਹਾ ਬਿਖੈ ਸਾਧ ਸੀਗਤੋ ਸੋਨੇਹੁ ਪਲੁ ਨ ਲਗ
ਵਈ॥ ਮਾਇਆ ਬਿਧ ਧੰਧਾ ਬਿਖੈ ਅਵਧਾ ਬਿਹਾਇ ਜਾਇਗੁ
ਰਉ ਪਦੇ ਸਹੀਨ ਪਾਛੇ ਪਛਤਾ ਵਈ॥ ੨੩੪॥ ਜੈ ਸੋਮਨੁ ਧਾਵੈ ਪ

ਰਤਨਧਨਦੂਖਨਲਓਸੀਗੁਰਸਰਨਿਸਾਧਸੰਗਲਓਨਾਅਵ
 ਏਯੋਜੋਮਨੁਲਾਗੋਪਰਾਧੀਨਹੀਨਦੀਨਤਮੇਸਾਧਸੰਗਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵਨਲਗਾਵਈਯੋਜੋਮਨੁਕਿਰਤਿਬਿਰਤਿਮੇਮਗਨੁਹੇ
 ਇਸਾਧਸੰਗੁਕੀਰਤਨਮੇਨਠਹਰਾਵਈਯਕੁਕਰਾਜਿਉਚਉਚ
 ਕਾਢਿਚਾਕੀਚਾਟਿਬੇਕਉਜਾਇਜਾਕੇਮੀਠੀਠਾਗੀਦੇਖੇਤਾਹੀ
 ਪਾਛੇਧਾਵਈਯ੨੨੫ਸਰਵਰਮੇਨਜਾਨੀਦਾਦਰਕਮਲਗਤਿ
 ਮਿਰਗਮਿਰਗਮਦਗਤਿਅਤਿਰਿਨਜਾਨੀਹੈਮਨਮਾਹਿਮਾਨਜਾਨੀ
 ਮਾਹਿਬਿਖੁਬਿਖਮਕੇਸਾਗਰਮੇਸੰਖਨਿਧਿਹੀਨਬਕਥਾਨੀਹੈ
 ਯਚੰਦਨਸਮੀਪਜੋਸੇਬਾਸਨਿਰਗਧਕੰਧਉਲੂਮੇਅਲਖ

੮੨

ਦਿਨਾ ਦਿਨ ਕਰਗਧਿਆਨੀ ਹੋ ਤੇ ਸੇਬਾਂ ਸੁਬਧੁ ਮਾਸੀ ਗੁਰਪੁਰ
 ਪੰਥੇ ਟਿਨਿ ਹਰਨਾ ਸੇਬ ਲਾਜਿ ਉਹ ਉਮੀ ਮਾਭਿ ਮਾਨੀ ਹੋ ॥ ੨੩੬ ॥
 ਬਰਖਾ ਚਤੁਰ ਮਾਸ ਭਿਦੈ ਨ ਪਖਾਨਾ ਸਿਲਾਨਿ ਪਜੈ ਨ ਧਾਨ ਪਨ
 ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕੋ ਉਦਿ ਰਬ ਸਿਤ ਪਰਦੁ ਕਿਤ ਬਨਾ ਸਪਤੀ
 ਮਉ ਲੈ ਨ ਕਰੀ ਗੁਆਦੈ ਬੀਸ ਕੇ ਸੁਭਾਵ ਕੋ ॥ ਸਿਹਜਾ ਸੀਜੋ ਗਭੇ
 ਗਾਨਿ ਹਰਨਾ ਬਾਂਸੁ ਬਧੁ ਹੋਇ ਨਾ ਧਾਨ ਦੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਾ
 ਵੇਕੋ ਤੇ ਸੇ ਮਾਕਾ ਗਸਾਧ ਸੀਰਾ ਤਿ ਮਰਾ ਲਾਸ ਭਾਗ ਹਿਓ ਨਿਰਾ
 ਹਾਰ ਮੁਕਤਾ ਹਲਾ ਅਪਾਵ ਕੋ ॥ ੨੩੭ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਜੋ ਸੋਚੇ
 ਕੁਲੀਨਿ ਵੇਦੈ ਸੀਸੁ ਤਾ ਕੋ ਬਾਸਿ ਹੋਇ ਜਲੁ ਬਿਧਨ ਮੇਅ ਵਈ

ਭਾਰਿ ਦੇ ਤਖੇਤ ਹੁਇ ਪਰ ਦੁਲਿਤ ਸਫਲਤਾ ਤੇ ਅਪਿਨਿ ਹਟਲ ੮੩
 ਪਾਛੇ ਬੋਝੁ ਉਕਤਾਵਈ ਅਰਧਉਰਧ ਹੁਇ ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਕੈ ਪਰਉ
 ਪਕਾਰ ਅਉਰ ਬਿਕਾਰ ਨਾਮਿ ਟਾਵਈ ਤੇ ਸੇਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੀ
 ਗਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਾਵਈ ॥ ੨੩ ॥
 ਯਾਜੇ ਸੇਤ ਉਕਚੀਲ ਪਾਵਿ ਤਤਾ ਅਰੀਤ ਮਾਖੀ ਰਾਖੀ ਨਰਹਤ
 ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਇਛਾ ਚਾਰੀ ਹੋ ॥ ਪੁਨਿ ਜਉ ਅਹਾਰ ਸਨ ਬੀਧ ਪਰ
 ਦੇ ਸੁਕਰੇ ਜਰੇ ਨਾ ਅਜਰ ਉਕਲੇ ਦੁਖੇ ਦੁਭਾਰੀ ਹੋ ॥ ਬਾਧਿ ਕਾ ਬੀਧ
 ਧਨਾਜੇ ਉਉਦਿ ਆਨ ਮੇਟਾ ਟੀਰਿ ਖਾਇ ਕਰੇ ਜੀਵ ਪਾਤਾ ਅਪ
 ਰਾਧ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਿਲਾਉ ਅਰੁ ਨੈਨ ਬਗਾਧਿ ਆ

ਨੀਪ੍ਰਾਨੀਕਪਟਸਨੇਹੀਦੇਹੀਅਤਿਹੁਇਦੁਖਾਰੀਹੈ॥੨੩੯॥
 ਯਗਭੂਮੁਖਬਾਘਜੇਸੇਬਸੇਸ੍ਰਗਾਮਾਣਾਬਿਖੇਕੰਗਨਾਪਰਿ
 ਰਿਜਿਓਬਿਣਾਈਆਖਗਸੋਹਈ॥ਜੇਸੇਬਗਾਧੀਆਨਧ॥
 ਰਿਕਰਤਾਅਹਗਮੀਨਗਨੀਕਾਸਿੰਗਾਰਸਾਜਿਬਿਬਿਚਾਰ
 ਜੇਹਈ॥ਪਚਿਬਟਵਾਰੇਭੁਖਧਾਰੀਜਿਓਸਪਾਤੀਹੋਇਅੰ
 ਤਫਾਸੀਰੂਰਿਮਾਰੇਵੋਹਕਾਰਿਵੋਹਈ॥ਕਪਟਸਨੇਹਕੇਮਿਠਤ
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਮੇਚੰਦਨਸਦਨਸੁਗੰਧਬਾਂਸਗਨੀਠੇਨਬੋਹ
 ਈ॥੩੪॥ਅਮਾਦੇਹੀਆਧਾਨਾਬਿਖੇਹੋਇਨਿਰਮਾਨਪ੍ਰਾਨੀ
 ਆਸਦਸਗਨਤਹੀਗਨਤਾਬਿਹਾਰਹੈ॥ਜਨਮਰੁਮੁਤਸਭਕੁ

ਟੰਬਾਅਨੰਦਮਈਬਾਠਬੁਧਿਗਨਤਬਤੀਤਨਿਸਿਪਤਹੈ॥ ੨੪
 ਆਪਦੁਤਾਬਿਵਹੀਅਤਜੇਬਨਮੇਰੇਗਾਬਿਖੈਬਨਜਾਬਿਉਹਾ
 ਰਕੇਬਿਬਾਰਲੁਪਟਤਹੈ॥ ਬਿਚਤਾਬਿਆਜਕਾਜਗਨਤਅਵ
 ਧਬੀਤੀਗੁਰਉਪਦੇਸਾਬਿਨੁਜਮਪੁਰਜਾਤਹੈ॥ ੨੪੧॥ ਜੇ
 ਸੇਚਕਈਚਕਵਾਬੀਧਿਕਾਇਤਕੀਨੇਪਿਜਗੀਮੇਬਸੈਨਿਸਿਦੁ
 ਖਸੁਖਮਾਨੇਹੈ॥ ਕਹਤਪਰਸਪਰਕੋਟਿਸੁਰਜਨਦੁਰਉਓਟਦੁਰ
 ਜਨਪਰਜਾਹਿਗਹਿਅਨੇਹੈ॥ ਸਿਮਰਨਮਾਤ੍ਰਕੋਟਿਆਪਦਾਸੀ
 ਪਦਕੋਟਿਸਿਪਦਾਅਪਦਕੋਟਿਪੁਰਾਬਿਸਰਾਨੇਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਪਸ
 ਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਾਧਿਆਨਸਤਿਗੁਰਮਤਿਸਤਿਸਤਿ

ਕਰਿ ਜਾਨੇ ਹੋ ॥ ੨੪੩ ॥ ਪੁਨਿ ਕਤ ਪੰਚਤਤ ਖੇਲੁ ਖੇਲੁ ਹੋਇ ਕੋ ਸੋਭੁ
 ਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋ ਨਿਕੁਟਿ ਬਸੀ ਜੋਗ ਹੋ ॥ ਪੁਨਿ ਕਤ ਮਾਨ ਸਜਨੀ ਮਨਿ
 ਰਮੇ ਲਕਹੁ ਇਦ੍ਰਿਸਾਟਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਰਸਕ ਸੋਭੇ ਗਹੋ ॥ ਪੁਨਿ
 ਕਤ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰਗੀਅਨਾਧਿਅਨਾ ਸਿਮਰਨ
 ਪ੍ਰੇਮ ਮਧੁ ਪ੍ਰੇਸੇ ਗਹੋ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਚਾਖਿ
 ਜੀਵਨਮੁ ਕਰਿ ਹੋਇ ਲੋਗ ਮੇਅ ਲੋਗ ਹੋ ॥ ੨੪੩ ॥ ਰਚਨ ਚਾਰਿ
 ਕੁਚਿ ਕੁਬੀਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਨਾਚਿਤ੍ਰ ਹੋ ਚਿਤ੍ਰੋ ਚਿਤ੍ਰੇ ਰਾਉਰਾ ਮਨੀਐ
 ॥ ਬਚਨ ਬੀਬੇ ਕਟੇ ਕਏ ਕਹੀਅਨੇ ਕਮੇਕ ਸੁਨਿ ਪੁਨਿ ਜੀਤ੍ਰ ਜੀਤ੍ਰ ਪ
 ਰੀਉਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਕ

੨੫
 ਰੁਨਾਨਿਧਨਸੁਖਵਾਈਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ਕਬਤਾਬਕਤਾਸੋਤਾਵਾ
 ਤਾਭੁਗਤਾਸੁਬਾਗਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਹੁਰਸਾਧਸੰਗਿਜਾਨੀਐ॥੨੪
 ੪॥ਲੋਚਨਸੁਦਨਮੁਖਨਾਸਕਾਹਸਤਪਰਚਿਹਨਾਮਨੇਕਮਨ
 ਮੇਕਜੋਸੋਜਾਨੀਐ॥ਅੰਗਅੰਗਪੁਸਟਤੁਸਟਮਾਨਹੋਤਜੋਸੇ
 ਵੇਕਮੁਖਸੁਦਰਸਾਅਰਪਤਮਾਨੀਐ॥ਮੂਠਦੇਕਸਾਖਾਪਰ
 ਸਾਖਾਜਲਾਜਿਉਅਨੇਕਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਜਾਵਦੋਕੰਓਰਮਾਨੀਐ
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਪਨਦੇਖੀਅਤਾਮਾਪਾਮਾਪੁਆਤਮਾਅਵੇਸਪ
 ਰਮਾਤਮਾਗੀਅਮਾਨੀਐ॥੨੪੫॥ਜਤੁਸਤਸਿੰਘਾਸਨਸਹਜਸੰ
 ਤੋਖਮੰਤ੍ਰੀਧਰਮਧੀਰਜਧੁਜਾਮਾਬਿਚਲੁਗਜਹੈ॥ਸਿਵਨਗ

ਗੀਨਿਵਾਸਦਇਆਦੁਲਹਨੀਮਿਲੀਭਾਗਤਉਭੰਡਾਰੀਭਾਉਭੇ
 ਜਨਸਕਾਜਹੈ॥ਅਰਥਬੀਚਾਰਪਰਮਾਰਥਕੋਰਾਜਨੀਤਛੜ
 ਪਤਿਛੇਆਛੜਛਾਇਆਛੁਬਿਛਾਜਹੈ॥ਆਨਦਸਮੂਹਸੁਖ
 ਸਾਂਤਿਪਰਜਾਪ੍ਰਸੰਨਜਗਮਗਜੋਤਿਅਨਹਾਦਿਧੁਨਿਬਾਜਹੈ॥
 ॥੨੪॥੫॥ਪਾਚੇਮੰਦਰਕੁਖਟਭੇਦਿਚਕ੍ਰਵੈਕਹਾਏਉਲੀਖ
 ਤਿਬੇਨੀਤਿਕੁਟੀਤਿਕਾਲਜਨੇਹੈ॥ਨਵਪਰਜੀਤਿਨਿਜਾਮਾਸ
 ਨਸਿੰਘਾਸਨਮੇਨਗਰਾਮਗਾਮਪੁਰਜਾਇਠਹਰਨੇਹੈ॥ਆ
 ਨਸਰਤਿਆਗਮਾਨਿਸਰਨਿਹਰਲਹੰਸਪਰਮਾਨਿਧਨਬਿਸ
 ਮਾਹੀਬਿਸਮਾਨੇਹੈ॥ਉਨਮਨਮਗਨਗਗਨਅਨਹਦਧੁਨਿਬ॥

ਜਤਨੀਸਾਨਗੀਆਨਧਿਆਨਬਿਸਰਾਨੇਹੈ॥ ੨੪੭॥ ਅਵਧ ੨੬
 ਇਉਤਰਿਸੋਰਵਰਿਮਜਨਕਰੈਜਪਤਅਜਪਜਾਪੁਅਨਭੈਅ
 ਰਿਆਸੀਹੈ॥ ਨਿਝਰਾਅਪਾਰਧਾਰਬਰਖਾਅਕਾਸਬਾਸਜਰ
 ਮਗਜੋਤਿਅਨਹਦਆਬਿਨਾਸੀਹੈ॥ ਅਤੁਮਾਅਵੇਸਪਰਮਾਤਮ
 ਪ੍ਰਵੇਸਕੈਅਧਿਅਤਮਾਰੀਆਨਗਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਵਾਸੀਹੈ॥ ਜੀ
 ਵਨਮੁਕਤਿਜਗਜੀਵਨਜੁਗਤਿਜਾਨੀਸਲਿਲਕਮਲਗਤਿ
 ਮਾਇਆਮੇਉਵਾਸੀਹੈ॥ ੨੪੮॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਗੁਰਕੀਚ
 ਨਭੁਏਮਨੁਰਕੀਚਨਪਾਰਸਭੁਏਪਾਰਸਪਰਸਕੈ॥ ਬਾਇਸਭਏਹੈ
 ਹੀਸਹੀਸਤੇਪਰਮਹੀਸਚਰਨਕਮਲਚਰਨਾਂਮ੍ਰਤਸੁਰਸਕੈ॥ ਸਿੰਘ

ਲਾਸਕਲਫਲਾਸਕਲਸੁਰੀਧਬਾਂਸੁਸੁਕਰੀਸੇਕਾਮਧੇਨਕਰੁਨ
 ਬਰਸਕੈ।ਸ੍ਰੀਗੁਰਚਰਨਰਜਮਹਿਮਾਅਗਾਧਬੋਧਏਗਬੇਦ
 ਗਿਆਨਕੋਟੀਬਿਸਮਨਮਸਕੈ।੨੪੬।ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਅਸੁਰ
 ਜਮਸੁਰਜਮੇਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਬਿਸਮਾਦਾਬਿਸਮਾਦਹੈ।ਅਦ
 ਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਹੈਏਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਗਦਗਦਹੋਤਕੋਟਿਅਨਹ
 ਦਨਦਹੈਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਉਨਮਨੀਗਨੀਜਤਨਹੀਕੋਟਨਕੋਟਾ
 ਨਸੁਨਮਰਿਠਾਦਿਹੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਸਾਧਸੰਗ
 ਅਤਿਕੋਅਨੰਤਪ੍ਰਭੀਆਦਿਪਰਮਾਦਿਹੈ।੨੫੦।ਗੁਰਮੁਖਿਸ
 ਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਸਾਧਸੰਗਊਠਾਟਿਪਵਨਮਨਮੀਨਕੀਚਪ

ਲਹੋਰੇ ਸੋਰੇ ਸੋ ਅਜ ਪਾਜਾ ਪਚੀਨੀ ਅਤ ਅਪਾ ਅਪਉ ਨਮਨੀ
 ਜੋਤਿ ਕਉ ਦੇਤ ਹੁਇ ਪ੍ਰਬ ਲਹੋਰੇ ਅਨ ਹਵਨ ਦਾ ਬਿਸਮਾ ਦਰੁਨ
 ਸੁਨ ਸੁਨੀ ਨਿਸ਼ਰ ਸੁਰਨਿ ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜ ਲਹੋਰੇ ਅਨ ਭੈਅ
 ਰਿਆ ਸੋ ਕੇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਅਸੁਰ ਜਮੇ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸੁ ਸਬਾਸ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਬ ਲਹੋਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਜਮ ਦਰਸਾ ਧਿਆਨਿ ਧਾਰਿ
 ਦੁਬਿਧਾਨਿ ਦੁਰ ਏਕ ਟੇਕ ਗਹਿਣੀ ਜੀਐ ਸਬ ਦਸੁ ਗਤਿ ਭੀ
 ਦਾਸ ਸਤੁ ਤਿਨਿ ਦਾਛੁ ਰਿਅ ਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰਿ ਮੋਨਿ ਬਤ ਕੀ
 ਜੀਐ ਜਗ ਜੀਵਨ ਜਗ ਜਗ ਜਗ ਜੀਵਨ ਕੋ ਜਾਨੀਐ ਜੀਵ
 ਨ ਮੁਲੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਐ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਏਕ

੮੭

ਸਰਬਮੇਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਟੇਕਪ੍ਰੇਮਰਸੁਪੀਜੀਅੰ॥੨੫੩॥ਅਬਿ
 ਗਤਿਗਤਿਕਤਾਵਤਾਨੰਤਰਿਗਤਿਅਕਥਕਥਾਸੁਕਾਹਿਕੋਸੇ
 ਕੋਸੁਨਾਈਅੰ॥ਅਲਖਅਪਾਰਕਿਧੋਪਾਈਅਤਪਾਰੁਕੋਸੇਦਰ
 ਸੁਅਟਰਸਕੋਕੋਸੋਕੋਦਿਖਾਈਅੰ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਗ
 ਹੁਗਹੀਅੰਧੋਕੋਸੋਨਿਗਲੰਬੁਕਉਨਾਅਵਲੰਬਠਹਰਾਈਅੰ॥
 ਆਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੈਸੋਈਜਨੈਜਾਮੇਬੀਤੋਬਿਸਮਾਬਿਦੇ
 ਹਜਲਬੂਦਹਾਉਸਮਾਈਅੰ॥੨੫੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਬਿਬੇਕਹੈ॥ਰੂਪ
 ਕੋਅਨੂਪਰੂਪਅਤਿਅਸੂਰਜਮੇਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਾਲਿਵਟਰਤਨਟੇ

ਕਹੈ॥ ਰਾਗ ਨ ਵ ਬਾਦ ਬਿਸਮਾ ਵ ਕੀਰਤਨ ਸੋ ਮੇ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ
 ਗਿਆਨ ਗੋਸਟਿ ਅਨੇ ਕਹੈ॥ ਭਾਵ ਨੀਭੈ ਭਾਇਚਾਇਚਾ ਹਚਰ
 ਨਾਮੁਤ ਕੀਆਪੁਆਸਦੀਵਾ ਅੰਗ ਅੰਗ ਜਾਵਦੇ ਕਹੈ॥ ੨੫੪॥
 ਹੋਮ ਜਗਨਈ ਬੇਦ ਕੈ ਪੂਜਾ ਅਨੇ ਕਨਕ ਪਤਪਸੀਜਾ ਅਨੇ ਕ
 ਪੁੰਨ ਵਾਨ ਕੈ ਜਲ ਬਣਾਗਿ ਰਿਤਰ ਤੀਰ ਬਭਵਨ ਭੂਆਹਿ ਮਾਰ
 ਲਧਾਰਾ ਅਗ ਅਰਪਨ ਪ੍ਰਾਨ ਕੈ॥ ਰਾਗ ਨ ਵ ਬਾਦ ਸਾਅਗੀਤ ਬੇ
 ਵਪਾਠ ਬਹੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਿ ਕੋਟਿ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਕੈ॥ ਚਰ
 ਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੀਗੀ ਪਰਿਵਾਰਿ ਭਾਰ ਉਨਿ ਗਾਹ ਹਠ ਜ
 ਤਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕੈ॥ ੨੫੫॥ ਅਧੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਸਦਿਨ ਪੂਜਾ ਸਿਮ

੨੨

ਪੁਕਰਕਸਬਦਿਸਰਿਬਿਖੁਨਾਬਿਖਮਹੈਅਧੁਰਬਚਨਸੀਤਲ
ਤਾਮਿਸਟਾਨਪਾਨਕਰਕਸਬਦਸਤਪਤਕਟਕਮਹੈਅਧੁਰ
ਬਚਨਕੋਇਪਤਿਅਉਸੰਤੋਖਸਾਂਤਿਕਰਕਸਬਦਅਸੰਤੋਖ
ਦੋਖਸੁਮਹੈਅਧੁਰਬਚਨਲਾਗਿਅਗਮਸੁਗਮਹੈਇਕਰਕ
ਸਬਦਲਾਗਿਸੁਗਮਅਗਮਹੈ॥ ੨੫ ॥ ਭਾਗੁਰਮੁਖਸਬਦਸੁ
ਰਤਿਸਾਧਸੀਰਿਮਿਲਿਭਾਨਾਗਿਆਨਜੋਤਿਕੋਉਦੋਤਪ੍ਰਗਟਾਇ
ਓਹੈਨਾਭਸਰਵਰਾਬਿਖੈਬ੍ਰਹਮਕਮਲਦਲਹੈਇਪਰਫੁਲਤ
ਬਿਮਲਜਲਛਾਇਓਹੈਅਧੁਮਕਰੰਦਰਸਪ੍ਰੇਮਪਰਪੂਰਨਕੋ
ਅਨੁਅਧੁਕਰੁਸੁਖਸਿਪਟਸਮਾਇਓਹੈਅਕਬਕਬਾਬਿਨੋਦ

ਮੇਦਾਮੇਦਾਠੀਵਉਨਮਨਹੁਇਮਨੇਦਾਮਨਤਨਧਾਇਓਹੈ॥
 ੨੫੭੨ਜੇਸੇਕਾਰੇਪਾਰੇਮਹਾਬਿਖਾਮਖਾਇਓਨਜਾਇਮਾਰੇ
 ਨਿਹਕਲੀਕਹੁਇਕਲੀਕਨਮਿਟਾਵਈ॥ਤੈਸੇਮਨਸਬਦਬੀਚ
 ਰਿਮਾਰਿਹਉਮੇਮੋਟਿਪਰਉਪਕਾਗੀਹੁਇਬਿਕਾਰਨਘਟਾਵਈ॥
 ੨੫੭੩ਸਾਧਸੀਗਿਆਧਮਾਮਸਾਧਹੁਇਮਿਲਤਚੂਨਾਜਿਉਤੀਬੋਲ
 ਰਸਰੀਗੁਪ੍ਰਗਟਾਵਈ॥ਤੈਸੇਹੀਚੰਚਲਾਚਿਤਕ੍ਰਮਤਚਤੁਰਕੁੰਟ
 ਚਰਨਕਮਲਾਮੁਖਸੀਪਟਸਮਾਵਈ॥੨੫੭੪ਗੁਰਮੁਖਿਮਾ
 ਰਗਹੁਇਧਾਵਤਬਰਜਿਰਾਖੇਸਹਜਾਬਿਸਾਮਧਾਮਾਨਿਹਚਲ
 ਬਾਸਹੈ॥ਚਰਨਸਰਨਿਰਜਰੂਪਕੈਅਨੂਪਉਪਦਰਸਿਦਰਸਿ

੨੬

ਸਮਦਰਸਿਪ੍ਰਗਾਸੁਹੈ ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿ ਨਿਵ ਬਜਰਕਪਾਟਖੁ
 ਲੋਮਨਹਦਨਾਦਾਬਿਸਮਾਦਕੋਬਿਸਦਾਸੁਹੈ ॥ ਅਮੀਮ੍ਰਤਬਾਨੀ
 ਅਲੇਖਲੇਖਕੋਅਲੇਖਭਏਪਰਦਛਨਕੋਸੁਖਦਾਸਨਕੇਦ
 ਸਹੈ ॥ ੨੫੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸਾਧੂਪਰੰਗਾਮੰਗਾਅੰਗਛਾਬਿਦੇਹ
 ਕੋਬਿਦੇਹਅਉਸੰਸਾਰੀਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ॥ ਦਰਸਦਰਸਿਸਮਦ
 ਰਸਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨਸਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰਬ੍ਰਹਮਾਬੀਚਾਰੀਹੈ ॥
 ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਦੇਸਲੇਖਕੋਅਲੇਖਰਨਸਰਨਿਕੋ
 ਇਕਾਰੀਉਪਕਾਰੀਹੈ ॥ ਪਰਦਛਨਕੋਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਪਾਰਿਕ੍ਰਿ
 ਮਾਦਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾਮਗਭਾਰੀਆਗਿਆਕਾਰੀਹੈ ॥ ੨੬੦

ਆਗੁਮੁਖਮਾਰਗਹੁਇਕੁਮਨਕੇਕੁਮੁਖੋਇਓਰਨਸਰਨਿਗੁ
 ਰਏਕਟੇਕਧਾਰੀਹੋਦਰਸਦਰਸਸਮਦਰਸਾਧਿਆਨਧਾਰਿ
 ਸਬਦਸੁਰਤਿਕੋਸੀਸਾਰੀਨਿਰੰਕਾਰੀਐਸਤਿਗੁਰਜਿਵਕ
 ਰਿਸੁਰਿਨਰਜਿਵਕਹੋਮਾਨਿਗੁਰਆਗਿਆਸਭਜਗੁਆਗਿ
 ਆਕਾਰੀਐਪੂਜਾਪ੍ਰਨਪ੍ਰਨਪਤਿਸਰਬਨਿਧਨਦਾਨਪਾਰਸ
 ਪਰਸਗਤਿਪਰਉਪਕਾਰੀਐ॥੨੬੯॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਮਹਿ
 ਆਕਹੋਸੁਥੇਗੀਕਬਨੀਬਦਨੀਬਾਦਿਨੇਤਨੇਤਨੇਤਹੋਪੂਰਨ
 ਬ੍ਰਹਮਗੁਰਪੂਰਨਸਰਬਮਈਨਿੰਦਾਕਾਰੀਐਸੁਕਾਕੀਨਮੋ
 ਨਮੋਹੇਤਹੋਤਾਹੀਤੇਬਿਵਰਜਤਅਸੁਤਤਿਨਿੰਦਦੇਉਅਕ

੨੬

ਥਕਥਾਈ ਚਾਰਿ ਮੋਨਿ ਬੁਝ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਬਾ ਲਭੁ ਪਿਸੁ ਧੀ ਕਰਿ ਦੇਹ
 ਕੋ ਬਿਦੇ ਹੁਤੁ ਏਨੀ ਵਤ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ॥ ਬਿਸਮ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ॥ ੨੬੨ ॥
 ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਿਗਤਿ ਮਿਲਾ ਪਕੇ ਪੁਤਾ ਪੁਅਤਿ ਪੇਮ ਕੋ ਪਰਮ ਪਰ
 ਬਿਸਮ ਸਥਾਨ ਹੋ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਕੋ ਦਰਸ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹਰੀ ਹੋ
 ਗਤਿ ਹਿਰਤ ਸੁਧਿ ਰਹਤ ਨ ਧੀਆਨ ਹੋ ॥ ਸਬਦ ਕੋ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖਤਿ
 ਕੋ ਸਬਦ ਹਰੇ ਕਹਤੁ ਸੁਨਤ ਗਤਿ ਰਹਤ ਨਾਰੀਆਨ ਹੋ ॥ ਅਸਨ
 ਬਸਨਤ ਨਾਨਾ ਬਿਸਮ ਰਨਹੁ ਏਟੇ ਹੋ ॥ ਬਿਦੇ ਹਉਨ ਮਤ ਮਧੁਪ
 ਨ ਹੋ ॥ ੨੬੩ ॥ ਜੋ ਸੇ ਲਗਾ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀਨ ਪਕਤ ਅਉਰ ਕਉ ਅਉਰ
 ਪਿਤਾ ਪੂਰ ਪੂਤਾ ਪਿਤਾ ਸਮ ਸਰਿ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸੁਰਤਿ ਬਿਹੁਨ ਜੋ ਸੇ

ਬਾਵਰੇ ਬਖਾਨੀ ਅਤਾ ਅਉਰ ਕਹੇ ਅਉਰ ਕਛੁ ਹਿ ਕਹੈ ਮੇਅਾਨੀ ਅੰ ੯੧
 ਯਜੇ ਸੇਹੀ ਗਸਭਾ ਮਾਧਿ ਕਾਹਿ ਨ ਸਕਤ ਬਤ ਬੋਲਤ ਹਸਾਇ ਤੇਏ
 ਬਚਨਾ ਬਿਧਾਨੀ ਅੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗੀ ਮਨਮੁਖ ਬਕਤ ਹੁ
 ਇਲਗਨ ਸਗਨ ਮਾਨੇ ਕੈ ਸੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅੰ ੨੬੪ ਕੋਟਨ ਕੋ
 ਟਾਨਿ ਛੁਬਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੇਭਾ ਨਿਧ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਜਗਮਗ
 ਜੋਤਿ ਕੋ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨਿ ਰਾਜਭਾਗ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰਾ ਪੁਕੋਟਨ ਕੋਟਾ
 ਨਿਜੁਖ ਅਨੰਦ ਉਦੋਤ ਕੋ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਰਾਗਨਾਦ ਬਾਦਗਿ
 ਮਾਨਗੁਨ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਜੋਗਭੋਗ ਓਤ ਪੋਤਿ ਕੋ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾ
 ਨਿਤਿਲ ਮਾਹਿ ਮਾਮਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਨਸੇ ਨਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਵਰਸਸ

ਬਦਸ੍ਰੋਤਕੋ ॥ ੨੬੫ ॥ ਅਹਿਨਿਸਭ੍ਰਮਤਕਮਲਕੁਮਦਨੀਕੋਸਸਿ
ਮਿਲਿਬਿਛੁਰਤਸੋਗਹਰਖਾਬਿਆਪਹੀਰਵਿਸਸਿਓਲਿਪਿ
ਸਰਨਿਸਾਤਿਗੁਰਗਹੀਚਰਨਕਮਲਸੁਖਸੀਪਟਮਿਲਾਪਹੀ
ਸਹਜਸਮਾਧਨਿਜਾਅਸਨਸੁਖਾਸਨਕੋਮਧੁਮਕਰੰਦਰਸੁ
ਲੁਭਿਤਅਜਾਪਹੀ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨਅਤੀਤਹੁਇਬਿਸਮਨਿਹਕਾਮ
ਧਾਮਉਨਮਨਮਗਨਾਮਨਾਹਦਮਲਾਪਹੀ ॥ ੨੨੬ ॥ ਰਵਿਸ
ਸਿਦਰਸਕਮਲਕੁਮਦਨੀਹਿਤਭ੍ਰਮਤਭ੍ਰਮਰਮਨੁਸੰਜੋਗੀਬਿ
ਰਗੀਏ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨਅਤੀਤਗੁਰਚਰਨਕਮਲਰਸਮਧੁਮਕਰੰਦ
ਰੋਗਰਹਤਅਰੋਗੀਏ ॥ ਨਿਹਚਲਮਕਰੰਦਸੁਖਸੀਪਟਸਹਜ

ਧੁਨਿ ਸਬਦ ਅਨਹਦ ਕੋ ਲੋਗ ਮੇਅ ਲੋਗੀ ਹੋ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ੨੨
 ਫਲ ਮਹਿ ਮਾਅਗਾ ਧਿ ਬੋਧਿ ਜੋਗ ਭੋਗ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰ
 ਜੋਗੀ ਹੋ ੨੬੭ ਜੋ ਸੇਵ ਰਪ ਨਾ ਬਿਖੇ ਬਦਨ ਬਿਲੋਕੀ ਅਤ
 ਐਸੇ ਸਰਗੁਨ ਸਾਖੀ ਭੂਤ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਹੋ ਜੋ ਸੇ ਜੀਤ ਧੁਨਿ ਬਿ
 ਖੇ ਬਾਜਤ ਜੀਤੀ ਕੋ ਮਨੁ ਤੇ ਸੇ ਘਟ ਘਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਹੋ
 ਅਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਤ ਕਤ ਸੋ ਇਕਤ ਭਵੇ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪ
 ਰਮਾਨਿ ਧਾਨ ਹੋ ਉਨ ਅਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਸਹਜ
 ਸਮਾਧਿ ਨਿਰਾਣੀ ਭਾਨਿਰ ਬਾਨ ਹੋ ੨੬੮ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟ ਨਿਧਿ
 ਮਾਨਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸਮਿ ਆਇ ਅਸਚਰ ਜਮੇ ਹੋ ਰਤ ਹਿਰੰ

ਏਹੈਕੋਟਨਕੋਟਨਿਗਿਆਨਿਸਬਦਸੁਕਤਿਮਿਠਿਮਹਿਮਾਮ
ਹਰਮਨਅਲਖਲਖਏਹੈਤਿਲਕੀਅਤੁਲਸੋਭਾਤੁਲਤਨ
ਤੁਲਧਰਪਾਰਕੋਅਪਾਰਨਅਨਿਤਅੰਤਪਾਏਹੈਕੋਟਨਕੋਟ
ਨਿਚੰਦ੍ਰਭਾਨਜੋਤਿਕਉਦੋਤਹੋਤਬਾਠਿਬਾਠਿਹਾਰਬਾਰੰਬਾਰ
ਨਾਅਪਾਏਹੈ॥੨੬੯॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮਾਂਡਜਾਕੋਰੋਮਰੋਮਅਗਰ
ਗੋਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸਕਹਾਧੋਸਮਾਵਣੀ॥ਜਾਕੇਏਕਤਿਲਕੋ
ਮਹਾਤਮਅਗਾਧੀਬੋਧਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿਕੋਸੋਕਹਿਅਵਣੀ
॥ਜਾਕੇਓਅੰਕਾਰਕੋਬਿਬਾਰਕੀਅਪਾਰਗਤਿਸਬਦਾਬਿਬੇਕ
ਏਕਜੀਹਕੋਸੋਗਾਵਣੀ॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਮਹਿਮਾਅਕਥਕ

ਥਾਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨਮੋਨਮੋਕੀਆਵਈ॥੨੭॥ਚਰਨਕਮਲਮਕ
ਰੰਦਰਸਣੁਭਿਤਹੁਇਮਨਮਧਕਰਸੁਖਸੰਪਟਸਮਾਨੇਹੈ॥ਪਰ
ਮਸੁਰੀਧਅਤਿਕੋਮਲਸੀਤਲਤੁਕੀਬਿਸਮਸਥਲਨਿਹਚ
ਲਨਤੁਲਾਨੇਹੈ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਅਤਿਅਗਮਅਗਯਧਿਲਿ
ਵਾਅਨਹਦਰੁਨਸੁਨਧੁਨਿਉਰਗਨੇਹੈ॥ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮ
ਨਿਧਾਨਵਾਨਾਨਾਰਿਅਨਾਧਿਆਨਸਿਮਰਨਾਬਿਸਰਨੇਹੈ॥੨੮॥
੧॥ਰਜਤਮਸਤੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਹੰਕਾਰਹਾਰਿਗੁਰਾਰਿਅਨ
ਥਾਨਕ੍ਰਾਂਤਿਨਿਹਕ੍ਰਾਂਤਿਹੈ॥ਕਾਮਨਿਹਕਾਮਾਨਿਹਕਰਮਕਰਮਗਤਿ
ਆਸਾਕੋਨਿਰਾਸਭਏਕ੍ਰਾਂਤਿਨਿਹਕ੍ਰਾਂਤਿਹੈ॥ਸ੍ਵਦਾਨਿਹਸ੍ਵਦਾਅਰੁ

ਬਾਵਨਿਹ ਬਾਵਭ ਏਅਸਪ੍ਰੇਹਾਨਿਸਪ੍ਰੇਹਵੇਹਗੇਹਪਾਂਤਿਹੈ। ਗੁਰ
ਮੁਖਿਪ੍ਰੇਮਰਸਾਬਿਸਮਾਬਿਦੇਹਾਸਿਖਮਾਇਆਮੇਓਦਾਸਬਾਸ
ਏਕਾਕੀਏਕਾਂਤਿਹੈ॥ ੨੭੨॥ ਪ੍ਰਥਮਹੀਤਿਲਬੋਏਧੂਰਿਮਿਲਿ
ਬੂਟਬਾਂਧੇਏਕਸੈਅਨੇਕਹੋਤੁਪ੍ਰਗਟਸੀਸਾਰੇਮੋਕੋਓਏਚਬਾ
ਇਕੋਓਖਾਲਕਾਦੋਰੇਟਰੀਕੋਕੋਓਕੋਰੇਤਿਲਾਵਾਮਿਲਾਏਗੁਰ
ਬਾਰੇਮੋਕੋਓਓਖਲੀਡਾਰੀਕੂਟਿਤਿਲਕਟਕੋਰੇਕੋਓਕੋਲੂਪੀਰ
ਦੀਪਾਦਿਪਤਅਧਾਰੇਮੋਜਾਕੋਏਕਤਿਲਕੋਬੀਚਾਰਨਕਾਤਅ
ਵੇਅਬਿਗਤਿਗਤਿਕਤਾਅਵਤਬੀਚਾਰੇਮੋ॥ ੨੭੩॥ ਰਚਨਾਚ
ਰਿਤ੍ਰਚਿਤਾਬਿਸਮਾਬਿਚਿਤ੍ਰਪਨਏਕਚੀਟੀਕੋਚਾਰਿਤ੍ਰਕਹਤਨ

ਆਵਈ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਚੀਟੀ ਕੋ ਮਿਲਾ ਪਕੇ ਪਤਾ ਪੁਟੇ ਬੋਸ ਹਸਾ ਮਨੇ ਦਿਖ
 ਕਏ ਕਾ ਬਿਲੇ ਮੇਸਾ ਵਹੀਆ ਅਗਭਾਗੀ ਪਾਛੇ ਏਕੋ ਮਾਰਗ ਚਲ
 ਤਜਾਤ ਪਾਵਤ ਮਿਠਾ ਸਬਾ ਸੁਤ ਹੀ ਮਿਲਿੰਧਾ ਵਹੀਆ ਭ੍ਰਿਗੀ ਮਿਲਿ
 ਤਤ ਕਾਣਾ ਭ੍ਰਿਗੀ ਰੂਪ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵੈ ਚੀਟੀ ਚੀਟੀ ਚਿਤ੍ਰ ਅਲਖ
 ਚਿਤੇ ਰੋਕਤ ਪਾਵਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਯਾਰ ਚਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮਾ ਬਿ
 ਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਘਟ ਘਟ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਹੁਇ ਦਿਖਾਏ ਹੋ ਓਤ ਤੇ ਲਿ
 ਖਤ ਇਤ ਪਦੁਤਾ ਅਤਿ ਰਗਤਿ ਇਤ ਹੂਤੋ ਲਿਖ ਪ੍ਰਤਿ ਉਤਰ ਪਠ
 ਏਹੋ ਓਤ ਤੇ ਸਬਦ ਰਾਗ ਨਾਵ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਿ ਇਤ ਸੁਨਿ ਸਮ
 ਏਕੋ ਉਤ ਸਮਾਧੁ ਏਹੋ ਰਤਨ ਪਰੀਖ ਪ੍ਰੀਖ ਪਰੀਖ ਮਤਿ ਕੋ ਸੁਨ ॥

ਵੇਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਧਿ ਮਿਲੇ ਅਲਪ ਲਾਖਾ ਵੇਰੀ॥ ੨੭੫॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਦੀ ਨੋ ਸਾਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਰਿਵੇ ਨਿਹਚਲਾ
 ਰਿਹੈ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਜਲਾਮੀ ਨਭ ਏ ਪੂਰਨ ਸਰਬ
 ਮਈ ਪੇਪਿ ਪ੍ਰਤਿਗਤਿ ਹੋ॥ ਸਾਚੁ ਰਿਵੇ ਸਾਚੁ ਦੇਖੇ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਰੀ
 ਧਰਸ ਪੂਰਨ ਪਰਸ ਪਰਭਾਵ ਨੀਭ ਗਤਿ ਹੋ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਨੁ
 ਮੁਸਾਖਾ ਪਤ੍ਰ ਫੁਲ ਫਲ ਏ ਕਹੀ॥ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ
 ਹੋ॥ ੨੭੬॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੰ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤ ਓਤ ਪੋਤਿ ਸੂਤ
 ਗਤਿ ਏ ਕਹੀ॥ ਅਨੇਕ ਹੋ॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਵਨ ਸ੍ਰੋਤ ਏ ਕਹੀ॥ ਵਰਸ ਸ
 ਬਦ ਵਾਰ ਪਾਰੂ ਲਾਗਤਿ ਸਾਰਿਤਾ ਬਿਬੇਕ ਹੋ॥ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸ

ਪਤੀਕਨਿਕਾਮਨਿਕਧਾਤੁਪਾਰਸਪਰਸਿਜਾਨੀਅਤਿਜਾਵਦੇਕ
 ਹੋਗਰੀਆਨਹੁਰਮਜਿਨਨਿਰੰਜਨਾਮਜਿਨਾਬੇਖੇਦੁਬਿਧਾਨਿ
 ਵਰਿਗੁਰਮਤਿਏਕਟੇਕਹੋ॥੨੧੧॥ਦਰਸਾਧਿਆਨਾਨਿਵਦ੍ਰਿ
 ਸਟਿਅਚਲਭੁਈਸਬਦਾਬੇਬੇਕਸੁਤਸੁਵਨਾਅਚਲਹੋ॥ਸਿ
 ਮਰਨਿਮਾਤ੍ਰਸੁਧਾਜਿਹਬਾਅਚਲਭੁਈਗੁਰਮਤਿਅਚਲ
 ਉਨਮਨਾਮਸਬਲਹੋ॥ਨਾਸਕਾਸੁਬਾਸਕਰਕੋਮਲਾਜੀਤਲ
 ਤਾਕੋਪੁਜਾਪਰਨਾਮਪਰਸਚਰਨਕਮਲਹੋ॥ਗੁਰਮੁਖਪਥਿਚ
 ਰਾਮਚਰਹੁਇਅੰਗਅੰਗਪਰਿਸਰਬੰਗਬੰਦਸਾਰਗਸਲਲ
 ਹੋ॥੨੧੨॥ਦਰਸਨਸੇਭਾਵ੍ਰਿਗਾਵ੍ਰਿਸਟਿਗੋਆਨਰੀਮਿਵ੍ਰਿਸ

੨੫

ਇਧੀਆਨਪ੍ਰਭਰਸਸਾਅਤੀਤਹੈਸਬਦਸੁਰਤਪਰੋਸੁਰਤਿ
ਸਬਦਪਰੋਜਾਸੁਬਾਸੁਅਲਖਸੁਬਾਸਨਾਸਰੀਤਹੈਰਸਰਸ
ਨਰਹਿਤਰਸਨਗਹਿਤਰਸਕਰਾਅਸਪਰਸਪਰਸਨਕਰਾ
ਜੀਤਹੈਚਰਨਗਵਨਰੇਮਿਗਵਨਚਰਨਰੇਮਿਆਸਪਿਆ
ਸਾਬਿਸਮਾਬਿਸਦੁਸਪ੍ਰਾਪ੍ਰਤਿਹੈ॥੨੭੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬ
ਦਸੁਰਤਿਹਉਮੈਮਾਰੇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਗਜੀਵਨਕੇਜਾ
ਨੀਐਅੰਤਿਰਿਨਿਰੰਤਰਿਅੰਤਿਰਪਟਘਟਿਗਏਅੰਤਿਰਜਾ
ਮਿਅੰਤਿਰਗਤਿਉਨਮਾਨੀਐਬ੍ਰਹਮਾਣੀਹੈਆਇਆਮ
ਇਆਮਣੀਹੈਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਟੇਕਏਕਕੋਪਹਿਚਾ

ਨੀਐਯਪਿਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪਿਤ੍ਰਓਤਿਪੋਤਿਜੋਤੀਮਿਥਿਜੋ
 ਤਿਗੋਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮੰਡਿਅਨੀਐਯ ॥ ੨੮੦ ॥ ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਪਾਦ
 ਤਬਹਜਿਰਖੇਨਿਹਚਲਾਦਿਤਸੁਖਸਹਜਿਨਿਦਾਸਹੋ ॥ ਜੀਵ
 ਨਕੀਆਸਾਅਰੁਮਰਨਕੀਚਿਤਾਮਿਟੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰ
 ਮਤਕੋਪ੍ਰਗਾਸਹੋ ॥ ਆਪਾਖੋਇਹੋਨਹਾਰੁਹੋਇਸੇਈਭਠਾਮਾ
 ਨੋਸੇਵਾਸਰਬਾਤਮਕੋਦਾਸਨਕੋਦਾਸਹੋ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਰਸਸ
 ਬਦਬ੍ਰਹਮੰਡਿਅਨਧਿਆਨਪੂਰਨਸਰਬਮਈਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
 ਸ੍ਵਾਸਹੋ ॥ ੨੮੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਕਾਮਨਿਹਕਾਮਕੀ
 ਨੇਗੁਰਮੁਖਿਉਦਮਨਿਰੁਦਮਓਕਤਿਹੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਮਾਰਗੁਹੁ

੨੬

ਇਦਾ ਬਿਧਾ ਭੁਗਮਥੇ ਏਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਗਹੇ ਨਿਹ ਦਲਾ ਅਤਿ
ਹੈ ਦਰਸਨ ਦਰਸਤਾ ਅਸਾ ਮਨਸਾ ਬਕਤ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਰੀ
ਅਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਹੈ ਰਚਨਾ ਚਾਰਿ ਰੂਪਿ ਰੂਪਿ ਸਮ ਬਾਰਿ ਰੂ
ਪਨ ਰਿਤੁ ਮੇਰਿ ਤੇਰੇ ਕੇ ਬਸੇਰਾ ਸਤਿ ਜਤਿ ਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰਸਬਦ ਸੁਨਿ ਸੁਵਨ ਕਪਾਟ ਖਲਿ ਨ ਦੇਸਿ ਮਿਲਿ ਨਾਦ ਅਨਹ
ਦਾ ਲਿਵਲਾਈ ਹੈ ਗਾਵਤ ਸਬਦ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਸਾ ਵਿਨ ਕੋ ਨਿ
ਝਰਾ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਭਠੀ ਕਿੰਚੁ ਆਈ ਮੇਰੇ ਰਹੇ ਨਿਦਾ ਸਗੁਰ
ਸਬਦ ਨਿਧਾਨ ਗੀਅਨ ਪਾਵਤਿ ਬਗ ਜਿਉ ਨ ਮਾਨਿ ਸੁਧਿ ਪਾਈ
ਹੈ ਸਬਦ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਰਥ ਪ੍ਰਵੇਸ ਧਾਰਿ ਦਿ ਬਿਦੇਹਾ ਵਿਬ

ਜੇਤ੍ਰਿਪ੍ਰਗਟਾਈਹੈ॥ ੨੮੩॥ ਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪ੍ਰਤਾਪੁਅੰ ੯੧
 ਤਿਪ੍ਰੇਮਕੋਪਰਸਪਰਪੂਰਨਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ ਦਰਸਅਨੂਪਰੰਗ
 ਅੰਗਅੰਗਛਾਇਹੋਰਤਾਹਿਰਨੇਦ੍ਰਿਗਬਿਸਮਾਬਿਸ੍ਵਾਸਹੈ॥ ਸਬ
 ਦਾਨਿਧਾਨਅਨਹਦੁਨਸੁਨਜੁਨਤਿਜੁਗਤਿਮਤਹਰਨਾਅ
 ਰਿਆਸਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਅਰੁਸਬਦਜੁਗਤਿਮਿਲਿਪਰਮ
 ਪਦਭੂਤਗਤਿਪੂਰਨਾਬਿਲਾਸਹੈ॥ ੨੮੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗਤਿ
 ਮਿਲਾਪਕੋਪ੍ਰਤਾਪੁਅਤਿਪੂਰਨਪ੍ਰਗਾਸਪ੍ਰੇਮਨੇਮਕੋਪਰਸਪਰ
 ਹੈ॥ ਰਰਨਕਮਲਰਜਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸੁਗਾਸਿਸੀਤਲਤਾਕੋਮ
 ਲਪੂਜਾਕੋਟਾਨਿਸਮਸਰਿਹੈ॥ ਰੂਪਕੇਅਨੂਪਰੂਪਅਤਿਅਸ

ਰਰਜੇਮੇਨਾਨਾਬੀਸਮਾਦਗਗਗਗਨੀਨਪਟੰਤਰਹੈ॥ ਨਿਸ਼੍ਰ
 ਅਪਾਰਧਾਰਾਮੀਮ੍ਰਤਨਿਧਾਨਪਾਨਪਰਮੁਦਭੁਤਗਤਿਆਨ
 ਨਹੀਸਮਸਾਰਿਹੈ॥ ੨੮੫॥ ਨਵਨਗਵਨਜਲਸੀਤਲਾਮਮ
 ਲੁਝੇਸੇਅਗਨਿਉਰਧਮੁਖਤਪਤਮਲੀਨਹੈ॥ ਬਰਨਬਰਨ
 ਮਿਲਿਸਲਲਬਰਨਸੇਈਸਿਆਮਾਅਗਨਿਸੁਬਬਰਨਛ
 ਬਿਛੀਨਹੈ॥ ਜਲਪ੍ਰਤਿਬਿਬਪਾਲਕਪ੍ਰਫੁਲਤਬਨਸਪਤੀ
 ਅਗਨਿਪ੍ਰਦਗਧਕਰਤਸੁਖਹੀਨਹੈ॥ ਤੇਸੇਹੀਅਸਾਧਸਾ
 ਧਸੀਗਮਸੁਭਾਵਗਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਗਮਤਿਸੁਖਦੁਖਦੀਨਹੈ॥
 ॥੨੮੬॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਮਹੀਮੇਵਕੈਅਸਾਧਜਤਧਰ

ਮਦਇਆਰਬਸੰਤੋਖਕੋਗੁਰਮਤਿਸਾਧਸੰਗਭਾਵਨੀਭਗਵੰਤ
 ਤਿਤਾਇਦੁਰਮਾਤਿਕੋਅਸਾਧਸੰਗਦੁਖਦੋਖਕੋਜਨਮਮਰਨ
 ਹਰਚਰਨਿਸਰਨੀਬਨੁਸੋਖਪਦਚਰਨਕਮਲਾਰਿਤੋਚੋਖ
 ਕੋਹਰੀਆਨਾਮਸਿਚਿਤਹੰਸਗਤਿਗੁਰਮੁਖਬੀਸਾਬਿਖੇਦੁ
 ਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਖੀਰਨੀਰਸੋਖਪੋਖਕੋ॥੨੯॥ਹਾਰੀਮਾਨੀਸ਼
 ਗੋਰਮਿਟਤੋਰਸਮਾਰੇਸੋਰਸਾਇਨਹੁਇਪੋਟਰਾਰੇਲਾਗਤਨ
 ਰੰਗਜਗਜਾਨੀਐਹਉਐਅਭਿਮਾਨਾਮਸਥਾਨਊਚੇਨਾਹਿ
 ਜਲਾਨਿਮਤਨਵਨਥਲਜਲਪਹਿਚਾਨੀਐਅੰਗਸਰਬੰਗ
 ਤਰਹਰੋਤੁਹੈਚਰਨਤਾਤੇਚਰਨਮੂਤਚਰਨਰੇਨਮਾਨੀਐ॥

॥ ਤੇ ਸੇ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਗਤ ਮੇ ਨਿ ਮਰੀ ਭੂਤ ਜਗ ਪਗ ਲਗਿ ਮਸ
 ਤਕਿ ਪਰਵਾਨੀ ਮੇ ॥ ੨੮੮ ॥ ਪੂਜੀ ਮੇ ਨ ਸੀ ਸੁਈ ਸੁਭਿ ਚੇ ਦੇ ਹੀ
 ਮੇ ਕਹਾਵੈ ਪੂਜੀ ਮੇ ਨ ਲੋਚਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਤ ਕੋ ਪੂਜੀ ਮੇ
 ਨ ਸੁਦਨ ਸੁਦਨ ਸੁਰਤਿ ਸਨ ਬੰਧ ਕਾਰਿ ਪੂਜੀ ਮੇ ਨ ਨਾ ਸਕਾ ਸੁ
 ਬਾਸ ਸੁ ਸੁਕਾ ਤ ਕੋ ਪੂਜੀ ਮੇ ਨ ਮੁਖ ਸੁਦ ਸਬਦ ਸਿ ਜਗਤ
 ਕੋ ਪੂਜੀ ਮੇ ਨ ਹਸਤ ਸਕਲ ਅਗਿ ਪਾਤ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਦ
 ਸੁਤਿ ਗੀਧਰ ਸਗਹਿਤ ਹੁਇ ਪੂਜੀ ਮੇ ਪਦਾਰਥਿ ਦਨ ਦਨ ਮਹਾਂ
 ਤ ਹੀ ॥ ੨੮੯ ॥ ਨ ਦਨ ਗਵਨ ਜਲਾਨਿ ਰਮ ਲਸੀਤ ਲੋਧੇਨ ਦਨ
 ਬਉਧ ਗਸਰ ਬਰਸਰ ਸਿ ਹੀ ਉਰਧਤ ਪਸਿ ਮ ਕੋ ਸੀ ਧਰਿ

ਬਾਸੁਬੋਹੋਬਨਨਵਨਸਮੁਵੋਹੋਤਰਤਨਪ੍ਰਗਾਸਹੋ। ਨਵਨਗ
 ਵਨਪਗਪੁਜੀਅਤਜਗਤਮੇਚਹੋਚਰਨਾਮਤਚਰਨਰਜ
 ਤਾਸਹੋ। ਤੇਸੇਹਾਰਿਭਗਤਜਗਤਮੇਨਿਮਰੀਭੂਤਕਾਮਨਿਹਕਾ
 ਮਧਾਮਾਬਿਸਮਾਬਿਸ੍ਵਾਸਹੋ। ੨੯੬। ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਨੀ
 ਨਜਲਮੀਨਗਤਿਸੁਖਮਨਾਸੰਗਮਹਾਇਉਲਾਟਿਪਵਨਕੋ।
 ਬਿਸਮਾਬਿਸ੍ਵਾਸਾਬਿਖੇਅਨਭੋਅਭਿਆਸਰਸਪ੍ਰੇਮਮਧੁਅ
 ਪੀਉਪੀਐਗੁਹਜੁਗਹਕੋ। ਸਬਦਕੋਅਨਹਦਸੁਰਤਿਕੋਉ
 ਨਮਨੀਪ੍ਰੇਮਕੋਨਿਸ਼ਰਧਰਸਹਾਜਿਰਵਨਕੋ। ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਉਲੀ
 ਘਿਪਸੁਖਸਾਗਰਸੰਜੋਗਭੋਗਦਸਮਸਬਲਾਨਿਹਕੇਵਲੁਭ

੨੯੬

ਵਨਕੋ॥੨੮੧॥ਜੇਸੇਜਲਜਲਜਮਓਜਲਦੁਧਜੀਲਮੀ
 ਨਚਕਈਕਮਲਾਦਿਨਕਾਰਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈ॥ਦੀਪਕਪਤੰਗਮ
 ਲਿਕਮਲਚਕੋਰਸਾਜਿਮ੍ਰਗਨਾਦਬਾਦਘਨਚਾਤਕਜੁਚੀ
 ਤਹੈ॥ਨਾਰਿਅਭਿਤਾਰਸੁਤਮਾਤਜਲਾਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਖੁਧਿਆਰ
 ਥੀਭੋਜਨਦਾਰਿਦ੍ਰਧਨਮੀਤਹੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਦੋਹਦੁਖਦਾ
 ਈਨਸਹਾਈਹੋਤਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਮਿਲੇਤ੍ਰਿਗੁਨਾਮਤੀਤਹੈ॥
 ॥੨੮੨॥ਚਰਨਕਮਲਮਕਰਿਦਰਸਣੁਭੂਤੁੰਇਅਗਿਆਨੀ
 ਗਾਬਿਸਮਸਬੰਗਮੇਸਮਨੇਹੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਾਇਵਦੀਪ
 ਕਪਤੰਗਸੰਗਸਬਦਸੁਗਤਿਮ੍ਰਗਨਾਦਹੁਇਹਿਰਾਨੇਹੈ॥ਕਾ

ਮਨਿਹਕਮਕੋਧਕੋਧਨਿਰਲੋਭਲੋਭਮੋਹਨਿਰਮੋਹਅਹੀਮੇ
 ਵਹੁਲਜਨੇਹੈ॥ ਬਿਸਮੇ॥ ਬਿਸਮਅਸੁਰਜਅਸਚਰਜਮੇ
 ਅਨਰੁਤਪਰਮਵਰੁਤਅਸਥਾਨੇਹੈ॥ ੨੯੩॥ ਵਰਸਨਜੇਤ
 ਕੇਉਦੋਤਸੁਖਸਾਗਰਮੇਕੋਟਕਉਸਤਤਫੁਥਿਤਿਲਕੋਪ੍ਰਗਾ
 ਸਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਚਤਕ੍ਰਿਪਕੋਟਿਕਕਮਲਕਲਪਤਰਮਧੁਰਬਚਨ
 ਮਧੁਕੋਟਿਕਸੁਲਾਸੁਹੈ॥ ਮਦਿਮੁਸਕਾਨਿਬਾਨਿਖਾਨਿਹੈਕੋਟ
 ਠਿਸਸਿਸੇਠਕੋਟਿਲੋਟਪੋਟਕਮਦਨੀਤਾਸਹੈ॥ ਮਨਮਧੁਕਰ
 ਮਕਰੀਦਰਸਲਾਭਿਤਹੁਇਸਹਜਸਮਾਧਿਲਿਵਾਬਿਸਮ
 ਬਿਸੁਸਹੈ॥ ੨੯੪॥ ਚਰਨਸਰਨਰਜਮਜਿਨਮਲੀਨਮ

੧੦੦

ਨਦਰਪਨਗਤਿਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੈਏ॥ਗਿਆਨਗੁਰਮ
 ਜਨਦੇਚਪਲਾਖਜਿਨਦੇਗਮਕੁਲਨਿਰੰਜਨਜਲਥਲੈਏ
 ॥ਉਂਜਨਕੋਰੁਗਮਅਰਗੰਜਨਕਰਮਕਾਲਪਾਂਚਪਰਪਰਿ
 ਬਲਬੰਦਨਿਰਦਲੈ॥ਸਿਵਕਰੰਜਨਸਰਬਤਮਨਿਰੰਜ
 ਨਕੁਏਮਾਇਆਮੇਓਦਸਕਇਮਲਾਨਿਗਮਲੈਏ॥੨੯੫॥
 ॥ਚੰਦਮਾਅਛਤਰਦਿਗਹਨਸਕਤਗਸਾਵਿਸਾਟਿਅਗੋਚ
 ਰਹਾਇਸੂਰਜਗਹਨੈ॥ਪਛਮਓਵੋਤਹੋਤਚੰਦਮੇਨਮਸਕ
 ਰਪੂਰਬਸੀਜੋਗਸਾਸਿਕੇਤਖੇਤਹਨਿਹੈ॥ਕਾਸਟਮੇਅਗਨਿਮ
 ਗਨਚਿਰੰਕਾਲਰੈਏਅਗਨਿਮੇਕਾਸਟਪਰਤਹੀਵਹਨੈਏ॥੩੦

ਸੋਸਿਵਸਕਤਾਅਸਾਧਸਾਧਸੰਗਮਕੇਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿ
 ਦੁਸਹਸਹਨਹੈ॥੨੯੬॥ਸਾਧਕੀਸੁਜਨਤਾਈਪਹਨਕੀਰੇ
 ਖਪ੍ਰੀਤਿਬੈਰਜਲਰੇਖਗੁਇਬਿਸੇਖਸਾਧਸੰਗਮੇ॥ਦੁਰਜ
 ਨਤਾਅਸਾਧਪ੍ਰੀਤਿਜਲਰੇਖਅਰੁਬੈਰੁਤਉਪਾਖਾਨਰੇਖਸੇ
 ਖਾਮੰਗਾਮੰਗਮੇ॥ਕਾਸਟਅਗਨਿਗਤਿਪ੍ਰੀਤਿਬਿਪ੍ਰਗੀਤਸੁਰ
 ਸਰੀਜਲਬਾਰੁਨੀਸਰੂਪਕੀਗਮੇ॥ਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਅਜ
 ਯਾਸਰਪਗਤਿਉਪਕਾਰੀਅਉਬਿਕਾਰੀਢੰਗਹੀਕੁਢੰਗਮੇ॥
 ॥੨੯੭॥ਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੰਗਤਿਅਸਾਧਸਾਧਕਾਸਟ
 ਅਗਨਿਗਤਿਟੇਵਨਪਰਤਹੈ॥ਅਜਯਾਸਰਪਜਲਗੀਗ

੧੦੧

ਬਾਰੁਨੀਬਿਧਾਨਸਨਾਮਉਮਜੀਠਖਲਪੀਤ੍ਰਿਤਲਰਤਹੋਕੀ
ਟਕਪੁਹਪਸੇਲਪਟਿਕਾਸਨਹਸਸਤ੍ਰਹੀਸਕਾਗਬਗਾਬਿਆ
ਧਮਿਗਹੋਇਨਿਬਰਤਹੋਲੋਸਟਕਨਿਕਸੀਪਸੰਖਮਧੁਕਾ
ਲਕੂਟਚੁਖਦੁਖਦਾਇਕਸੀਸਾਰਬਿਚਰਤਹੋ॥੨੯੬॥ਦਾਦ
ਰਸੋਰਜਬਾਸਬਾਵਨਮਹਾਲਬਗਪਾਰਸਪਖਾਨਬਿਖਾਮੀ
ਮ੍ਰਿਤਸੰਜੋਗਹੋਮਿਗਮਿਗਮਦਅਹਿਮਨਿਮਧੁਮਾਖੀਸਾਖੀ
ਬਾਝਬਧੂਨਹਨੇਹਨਿਹਫਲਭੋਗਹੋਦਿਨਕਰਜੋਤਿਉਲੂਬ
ਰਖਾਸਮੇਜਵਾਸੋਮਸਨਬਸਨਜੋਸੋਬ੍ਰਬਵੰਤੋਰਗਹੋਤੋਸੋ
ਗੁਰਮਤਿਬੀਜਮਮਤਨਕਾਲਰੋਮੇਅੰਕੁਰਉਦੋਤਹੋਤਨਾਹਿਨ

ਬਿਓਗਹੋ ॥ ੨੯੯ ॥ ਸਿਗਮਸਿਜੋਗਪ੍ਰੇਮਨੇਮਕਉਪਤ੍ਰਿਗੁਜਾ ੧੦੨
 ਨੋਂਬਿਰਗਬਿਓਗਸੋਗਮੀਨਕੁਲਜਾਨਈ ॥ ਇਕਟਕਦੀਪ
 ਕਾਧਿਆਨਪ੍ਰਾਨਪਰਹਰੇਸਾਲਿਲਾਬਿਓਗਮੀਨਜੀਵਨਨਾਮ
 ਨਈ ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਿਲਿਬਿਛਰੇਮਧੁਪਮਨੁਕਪਟਸੰਨੇ
 ਹਾਧ੍ਰਿਗੁਜਨਮੁਅਗਿਆਨਈ ॥ ਨਿਹਟਲਜੀਵਨਮਰਨਗੁ
 ਰਾਬਿਮੁਖਹਾਇਪ੍ਰੇਮਅਗੁਬਿਰਹਨਦੇਊਊਰਆਨਈ ॥ ੩੦੦
 ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਾਲਿਦ੍ਰੋਖੇਅਉਦਿਖਾਵੈਸੋਈਸਰਬਦਰਸਏ
 ਕਦਰਸਕੇਜਾਨੀਐ ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਕਹਤਸੁਨਤਸੋਈ
 ਸਰਬਸਬਦਏਕਸਬਦਕੋਮਾਨੀਐ ॥ ਕਾਰਨਕਰਨਕਰਤਾਗਿ

ਸਰਬਗਿਸੇਈਕਰਮਕ੍ਰਤ੍ਰਿਕਰਤਾਰੁਪਹਿਚਨੀਐਸਤਿਚੁ
 ਰਗਿਆਨਾਧਿਆਨਏਕਹੀਅਨੇਕਮੇਕਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਟੇਕਵੇਕੈ
 ਉਰਮਾਨੀਐ॥੩੦੧॥ਕਿੰਚਤਕਟਾਛੁਮਾਇਆਮੋਹੇਬ੍ਰਹਮਤ੍ਰਿ
 ਖੰਡਸਾਧਸੰਗਰੰਗਮੇਬਿਮੋਹਿਤਮਗਨਹੈ॥ਜਾਕੇਓਅੰਕਾਰਕੋਅੰ
 ਕਾਰਹੈਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੀਰਤਨਸਮੇਸਾਧਸੰਗਸੋਯਗਨਹੈ॥ਸਿ
 ਵਸਨਕਾਟਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਆਗਿਆਕਾਰੀਜਾਕੇਅੰਗਭਾਗਸਾ
 ਧਸੰਗਨਨੁਮਗਨਹੈ॥ਅਗਮਅਪਾਰਸਾਧਮਹਿਮਾਅਪਾਰ
 ਬਿਖੇਅਤ੍ਰਿਲਿਵਣੀਨਜਲਮੀਨਅਭਗਨਹੈ॥੩੦੨॥ਨਿ
 ਜਪਰਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਨਾਰਦਮੁਨਿਦਰਸਸਾਧਸੰਗਮੇਰੇ

ਨਿਜਰੂਪਹੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਮੇਰੋਮਾਤਾਪਿਤਾਅਓਕੁਟਿਬਸਖਾਸਾ ੧੦੩
ਧਸੰਗਮੇਰੋਸੁਤੁਸ੍ਰੇਸਟਅਨੂਪੁਹੈ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਸਰਬਨਿਧਾ
ਨੁਪ੍ਰਾਨਜੀਵਨਮੇਸਾਧਸੰਗਾਨਿਜਪਦਸੇਵਾਦੀਪਧੁਪਹੈ॥ ਸ०
ਧਸੰਗਰੰਗਰਸੋਰਗਸੁਖਸਹਜਮੇਸਾਧਸੰਗਸੋਰੁਅਤਿ
ਓਪਮਾਅਓਓਪਹੈ॥ ੨੦੩॥ ਅਗਮਾਪਾਰਦੇਵਅਲਖਾਅ
ਓਦੇਵਅਤਿਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਨਿਗਹਨਪਾਈਐ॥ ਪਾਈਐ
ਨਜਗਭੋਗਪਾਈਐਨਗਜੋਗਨਦਬਾਦਬੇਦਕੇਅਗ
ਹਨਗਹਾਈਐ॥ ਤੀਰਥਪੁਰਬਦੇਵਦੇਵਸੇਵਕੇਨਪਾਈਐ
ਕਰਮਧਰਮਬਤਨੇਮਾਇਵਲਾਈਐ॥ ਨਿਹਫਲਅਨਿਕ

ਪ੍ਰਕਾਰਕੋਅਚਰਸਬੈਸਾਵਧਨਸਾਧਸੰਗੁਹੁਇਸਬਦੁਗਾਂਈ
ਐ॥੩੦੪॥ਸੁਪਨਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਜੇਈਦੇਖੋਸੋਈਜਾਨੈਦੂਸ
ਰਨਦੇਖੋਪਾਵੇਕਹੋਕੋਸੇਜਾਨੀਐ॥ਨਲਾਬਿਖੋਬਾਤਕੀਏਸੁ
ਨੀਅਤਿਕਾਨੁਦੀਏਬਕਤਾਅਉਸ੍ਰੇਭਾਬਿਨੁਕਾਪੇਉਨਮਾਨੀ
ਐ॥ਪਪੁਲਾਕੇਮੂਲਾਬਿਖੋਜੇਸੇਜਲਪਾਨਕੀਜੇਈਜੀਐ
ਜਤਨਕਾਰਿਪੀਏਮਨੁਮਾਨੀਐ॥ਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਠੇਹੁ
ਹਜਕਥਾਬਿਨੋਦਕਥਾਧਿਆਨਪ੍ਰੇਮਰਸਾਬਿਸਮਾਬਿਧਾਨੀ
ਐ॥੩੦੫॥ਨਵਨਗਵਨਜਲਸੀਤਲਾਮਲਜੇਸੇਅ
ਗਨਿਉਰਧਮੁਖਤਪਤਮਣੀਨਹੀ॥ਸਫਲਹੁਇਆਂਬਝੁ

ਕੇਰਹਤਹੋਚਰੰਕਾਣਾਨਿਵੇਨਾਅਰੰਤਰਾਂਤੇਆਰਬਣਾਛੀਨਹੈ॥ ੧੦੪
 ਆਰੰਦਨਸੁਬਾਸਜੈਸੇਬਾਸੀਅੰਬਨਾਸਪਤੀਬਾਂਸੁਤਓਬਡਾਈ
 ਬੂਡਿਓਸੰਗਾਣਿਵਲੀਨਹੈਤੋਜੋਹੀਅਸਾਧਸਾਧਅਹੰਬੁਧਿ
 ਨਿਮਤਕੋਸਨਅਓਮਜੀਠਗਤਿਪਾਪਪੁਨਕੀਨਹੈ॥ ੩੦ ੬੫ਸ
 ਕਲਬਨਾਸਪਤੀਬੰਖੇਵੁਮਦੀਰਘਦੁਇਨਿਹਫਲਭਏ
 ਬੂਡੇਬਹੁਤੁਬਡਾਈਕੀ॥ ਆਰੰਦਨਸੁਬਾਸਨਕੋਸੇਬੁਲੁਸੁਬਾਸ
 ਹੋਤਬਾਂਸੁਨਿਰਗੰਧਬਹੁਗਾਂਠਨਚਿਠਾਈਕੀ॥ ਸਿੰਬਲਕੇਫਲ
 ਤੂਲਖਗਮਿਗਛਾਇਆਤਕੋਬਾਂਸੁਤਓਬਰਨਦੇਖੀਜਾਰਤ
 ਬੁਰਾਈਕੀ॥ ਤੋਜੋਹੀਅਸਾਧਸਾਧਹੋਤਸਾਧਸੰਗਤਿਕੋਤ੍ਰਿਸ

ਟੈਨਹੁਰਗੋਪੇਵੇਹਗੁਰਗਾਈਕਿ॥ ੨੦੧॥ ਬਿਰਖਬਣੀਮਿਲਾਪ
ਸਫਲਸਧਨਛਾਇਆਬਾਂਸੁਤਉਬਰਨਦੇਖੀਮਿਲੇਜਰੇਜਾ
ਰਿਹੈ॥ ਸਫਲਹੁਇਤਰਹਰਸੁਕਤਿਸਕਲਤਰਬਾਂਸੁਤਉਬਰਾ
ਈਬੁਡਿਓਆਪਨਸੀਮਾਰਿਹੈ॥ ਸਕਲਬਨਸਪਤੀਸੁਧਿਰਿਦੇ
ਮੋਨਿਗਹੇਬਾਂਸੁਤਉਗਿਤਗਠੀਲੋਬਾਜੇਧਾਰਮਾਰਿਹੈ॥ ਰਿਦਨ
ਸਮੀਪਹੀਅਛਤਨਿਰਗਧਰਹੇਗੁਰਸਿਖਦੇਖੀਬਜਪ੍ਰਾਨੀਨ
ਉਧਾਰਿਹੈ॥ ੨੦੨॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪ੍ਰਤਾਪੁਮੇ
ਜੋਪ੍ਰੇਮਕੋਪਕਸਿਪਰਪੰਗਲਪਟਾਵਹੀ॥ ਗਵੇਸਾਟਿਦਰਸਅ
ਰੁਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿਲਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨਾਧਿਆਨਲਿ

ਵਲਾਵਹੀ॥ ਏਕੀਮਸਦਨਪਨਲਾਵਤਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦਿਏਕਗੁ ॥ ੧੦੫ ॥
 ਰਪੁਰਬਕੋਸਿਖਨੁਬੁਲਾਵਹੀ॥ ਸਿਦਸਨਕਾਦਿਬਾਛੈਤਿਨਕੇ
 ਓਰਿਸਟਕਓਸਾਧਨਕੀਦੁਖਨਾਕਵਨਫਲਪਾਵਹੀ॥ ੩੦੮॥
 ॥ ਜੇਸੇਬੋਝੁਗੀਨਾਵਾਮਿਹੀਦੁਇਬਾਧਰਿਹੁਇਪਾਰਪਰੈਪੁ
 ਰਸਬੋਕੁਸਲਾਬਿਹਾਰਹੈ॥ ਜੇਸੇਏਕਾਹਾਰੀਏਕਘਰੀਪਾਕਸਾ
 ਲਾਬੈਠਿਭੋਜਨਕੋਬਿਜਨਾਦਿਸ੍ਵਦਕੋਅਘਾਤਹੈ॥ ਜੇਸੇਰਾਜ
 ਦੁਆਰਜਾਏਕਰਤਜੁਹਾਰਜਨਏਕਘਰੀਪਾਛੈਦੇਸਭੋਗ
 ਤਹੁਇਖਾਤਹੈ॥ ਆਠਹੀਪਹਰਸਾਠਿਘਰੀਜਓਏਕਘਰੀਸਾ
 ਧਸਮਾਗਮੁਕਰੈਨਿਜਘਰਜਾਤਹੈ॥ ੩੧੦॥ ਕਾਰਤਕਜੇਸੇਦੀ

ਪਮਾਲਕਾਰਜਨੀਸਮੇਦੀਪਜੋਤਿਕਉਦੋਤਹੋਤਹੀਬਿਲਤਹੇ
ਬਰਖਾਸਮੇਜੋਸੇਤਉਬੁਟਬੁਟਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸਨਾਸਪਲਕਮੇ
ਨਠਹਰਤਹੇਗੀਖਮਸਮੇਜੋਸੇਤਉਮਿਰਾਤਿਸਨਚਰਿਤ੍ਰਸੁ
ਈਸੀਦਿਖਾਈਦੇਤਉਪਜਿਸਮਾਤਹੇਤੋਸੇਮੇਹਮਾਇਆਛਾ
ਇਆਬਿਰਖਚਪਲਛਲਛਲੋਛੋਲਸੀਗੁਰਚਰਨਲਪ
ਟਤਹੇ॥੩੧੧॥ਜੋਸੇਤਉਬਸਨਮਰਿਗਸਿਰਮਿਲਿਹੁਇਮ
ਲੀਨਸਾਲਿਲਾਸਾਬੁਨੀਮਾਨਿਨਿਰਮਲਹੋਤਹੇਜੋਸੇਤਉਸਰ
ਵਰਸਿਵਠਕੋਮਛਾਦਿਓਜਲੁਸ੍ਰੋਲਿਪੀਇਨਿਰਮਲਦੇਖੀ
ਮੇਅਛੋਤਹੇਜੋਸੇਨਿਸਾਮਿਧਕਾਰਤਾਰਕਾਚਮਤਕਾਰਹੋਤਉ

ਜੀਅਗੇਦਿਨਕਰਕੇਉਦੇਤਹੀਤਿਏਸੇਮਾਇਆਮੋਹਕੁਮਹੇਤਹੀ
 ਮਣੀਨਮਤਿਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਾਧਿਆਨਜਗਮਗਜੇਤਹੀ॥੩
 ੧੩॥ਅਤਿਰਿਆਛਿਤਹੀਦਿਸਤਿਗਗਵਨਕਰੇਪਾਛੇਪੁਰੇਪੁਰੇ
 ਨਪਾਇਕਜਓਧਵਹੀ॥ਪੁਰੇਨਰਥਪੁਰੇਨਗਜਰਜੁਬ
 ਜੁਪੁਰੇਨਖਗਮਿਗਫਦਤਓਰਵਈ॥ਪੁਰੇਨਪਵਨਗਵ
 ਤਿਭਵਨਪਤਿਅਰਧਉਰਧਅਤਿਗੀਛਹਾਇਨਪਵਹੀ॥ਪਰਿ
 ਦੂਤਤੁਤਲਾਗਿਆਧਮੁਅਸਾਧੁਮਨੁਗਹੇਗੁਰਗਿਆਨਸਾਧ
 ਸਿਗਬਾਸਿਆਵਈ॥੩੧੩॥ਅਧਰੇਕਉਸਬਦਸੁਗਤਿਕ
 ਰਚਰਟੇਕਬਹਰੇਚਰਨਕਰਾਵਿਸਾਟਿਸਬਦਹੈਗੁਗੋਟੇਕ

੧੦੬

ਚਰਕਗਵਿਸਟਿਸਬਦਸੁਤਿਲਿਵਲੁਲੇਟੇਕਵਿਸਟਿਸਬਦਸੁ
 ਤਿਪਦਹੇਪਾਂਗਰੇਕਉਟੇਕਵਿਸਟਿਸਬਦਸੁਗਤਿਕਰਟੇਕਏ
 ਕਵੇਕਅੰਗਹੀਨਦੀਨਤਾਅਛੁਟੇਹੇਅੰਧਗ੍ਰਿਗਸੁੰਨਪੰਗਲੁ
 ਜਦੁਖਪੁਜਿਅਮਅੰਤਰਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀਪਰਬੀਨਸਦਹੇ॥੩॥
 ੧੪॥ਅੰਧਰੇਕਉਸਬਦਸੁਗਤਿਕਰਚਰਟੇਕਅੰਧਗ੍ਰਿਗਸ
 ਬਜੁਗਤਿਕਰਚਰਹੇਅੰਧਗ੍ਰਿਗਸੁੰਨਕਰਚਰਾਅਵਲੀਬਟੇ
 ਕਅੰਧਗ੍ਰਿਗਸੁੰਨਪੰਗਟੇਕਵੇਕਕਰਹੇਅੰਧਗ੍ਰਿਗਸੁੰਨਪੰ
 ਗਲੁਜਦੁਖਪੁਜਿਅਮਸਰਬੰਗਹੀਨਦੀਨਦੁਖਤਅਧਰ
 ਹੇਅੰਤਰਕੀਅੰਤਰਜਾਮੀਜਨੇਅੰਤਰਿਗਤਿਕੇਜੋਨਰ

ਬਹੁਕਰੇ ਸਰੋ ਨਰਹਰੇ ॥ ੩੧੫ ॥ ਚਕਣੀ ਚਕੋਰੀ ਮੁਗਮੀ ੧੦੭
 ਨਭੀ ਗਾਅਉ ਪਤੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਅੰਗੀ ਬਹੁਰੰਗੀ ਦੁਖ ਦਾਈ
 ਹੋਇ ਕਏ ਕਸੇਟ ਰਤਨ ਮਰਤ ਸਬੋਆ ਵਿਅੰਤਿ ਕੀਚਾਲ
 ਰਣੀਆਈ ਹੋਇ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪੁਤਾ ਪੁਐ ਸੋ
 ਲੋਗ ਪਰਲੋਗ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿਦੁ
 ਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਟੁਜਾ ਕੀਆ ਹੀਮਾ ਲਿਚੰਦ ਨਜੀਉ ਬਿਖਨਾਮਿ ॥
 ਈਹੋ ॥ ੩੧੬ ॥ ਮੀਨ ਕਉ ਨਜੁਰ ਤਿਸਲ ਕਉ ਸਬਦਾਗੀਆਨ
 ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਇ ਨਸਕਤ ਜਲੁ ਮੀਨ ਕੀਆ ਸਰਸਰਿਤਾ ਅਬ
 ਹਪੁ ਬਲਾ ਪਵਾਹ ਬਸੇ ਗਸੈ ਲੋਹਗਾਖਿਨ ਸਕਤ ਮਤਿ ਹੀਨ

ਕੀ॥ ਜਠਲਾ ਬਿਨੁ ਤਗਫਿਤ ਜਤੀ ਪ੍ਰਮਾਪਨ ਮੀਨ ਜਾਨਤ ਨ ਪੀਰਨੀ
 ਰਦੀ ਨਤਾਈ ਦੀਨ ਕੀ॥ ਦੁਖ ਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਮੀਨ ਕੁਲ
 ਵਿਡੁਗੁਗ ਸਿਖ ਬੀਸਾਧਿਗੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਧੀਨ ਕੀ॥ ੩੧॥ ਵੀਪਕ
 ਪੇਅਾਵਤ ਪਤੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤ ਲਗਾਦੀ ਪਕਹਿ ਮਹਾ ਬਿਪਰੀਤਿ
 ਮਿਲੇ ਜਾਰਿ ਹੋ॥ ਅਲਿ ਰਲਿ ਆਵਤ ਕਮਲ ਪੇਸਨੇ ਹਕਾਰਿ
 ਕਮਲ ਸੀਪਟ ਬਾਧਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰਹਾਰਿ ਹੋ॥ ਮਨ ਬਰਕ੍ਸ਼ ਮਜਲ
 ਮੀਨਾ ਲਿਵਲੀਨ ਗਾਤਿ ਬਿਛੁਰਤ ਰਾਂਖਿਨ ਸਕਤ ਗਹਿ ਭਾਰਿ
 ਹੋ॥ ਦੁਖ ਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਕੋ ਮਰੇ ਨਟਰੇ ਗੁਗ ਸਿਖ ਸੁਖ
 ਦਾਈ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਉ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋ॥ ੩੨॥ ਵੀਪਕ ਪਤੰਗਾਦਿ ਬਿ

੧੦੮
ਵਿਸਾਇ ਵਰਸਾ ਹੀ ਨਾ ਸੀ ਗੁਰ ਵਰਸਾ ਧਿਆਨ ਤਿਭੁ ਵਨ ਰੀਸਿ
ਤਾ ਬਾਸ ਨਾ ਕਮਲਾ ਮਾਠਿ ਭੂਮਤ ਨਰਾਖਿ ਸਕੋ ਚਰਨ ਸਰਨਿ
ਗੁਰ ਅਨਤ ਨਰੀ ਮਤਾ ਮੀਨ ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਅਤਿ ਨਸਹਾ
ਈ ਹੋਰ ਗੁਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹੋਇ ਤਉ ਤਸੀ ਮਿਤਾ ਏਕ ਏਕ ਟੇ
ਕ ਸੇਵ ਰਤਨ ਮਰਤੁ ਸਬੈ ਸੁਗੁਰ ਸੁਬੀਰੀ ਸੀਰੀ ਮਹਾਤਮਾ
ਮਿਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਵੀਪ ਕਪਤੰਗ ਮਿਲਿ ਜਰਤ ਨਰਾਖਿ ਸਕੋ ਜ
ਰੇ ਮਰੇ ਮਾਗੇ ਨਪਰ ਮਪਦ ਪਾਏ ਹੋ ਮਧੁ ਪਕ ਮਠਾ ਮਿਲਿ
ਭੂਮਤ ਨਰਾਖਿ ਸਕੋ ਸੀਪਟ ਮੇਮੂ ਏਸੈ ਨਸਹ ਜਸ ਮਾਏ ਹੋ ਜ
ਲਾ ਮਿਲਿ ਮੀਨ ਕੀਨ ਦੁਬੀਧਾ ਮਿਟਾਇ ਸਕੀ ਬਿਛੁਰਿ ਮਰਤੁ

ਰਿਲੋਕਨਪਠਾਏਹੈ॥ਇਤਉਤਸੰਗਮਸਹਾਈਸੁਖਦਾਈਗੁਰ
ਗਿਆਨਧਿਆਨਪ੍ਰੇਮਰਸਮੀਮ੍ਰਿਤਪੀਆਏਹੈ॥੩੨੦॥ਦੀ
ਪਕਪਤੰਗਮਾਲਿਕਮਲਸਾਲਿਲਮੀਨਚਕਈਚਕੋਰਮ੍ਰਿਗ
ਰਾਵਿਸਾਸਿਨਦਹੈ॥ਪ੍ਰੀਤਿਇਕਅੰਗੀਬਹੁਰੰਗੀਨਹੀਸੰਗੀਕੋ
ਓਸਬੈਦੁਖਦਾਈਨਸਹਾਈਅੰਤਿਆਵਿਹੈ॥ਜੀਵਤਨਸਾਧ
ਸੰਗਪ੍ਰਏਨਪਰਮਗਤਿਗਿਆਨਧਿਆਨਪ੍ਰੇਮਰਸਪ੍ਰੀਤਮ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਹੈ॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਪਾਏਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਇਆਨਿਧਾਨ
ਚਰਨਜਰਨਸੁਖਫਲਾਬਿਸਮਾਏਹੈ॥੩੨੧॥ਗੁਰਮੁਖਪੰਥ
ਗੁਰਧਿਆਨਸਾਧਨਰਹੈ॥ਲਹੈਨਿਜਪਰਮਾਤਮਾਸਹਜਾਨਿਵ

ਸਜੀ। ਸਬਦਾ ਬਿਬੇਕ ਏਕਟੇਕਾਨਿਹ ਚਲਮਤਿ ਮਧੁਰ ਬਚ १੦੯
 ਨਗੁਗਰੀਆਨਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸਜੀ। ਚਰਨਕਮਲ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਨਿ
 ਧਾਨਪਨਪ੍ਰੇਮਰਸ ਬਾਸਿਭਏ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸਜੀ। ਗੀਆਨ
 ਧਿਆਨਪ੍ਰੇਮਨੇ ਮਧੁਰਨ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਚੀਤਿ ਬਨਗਹਸਮ ਸਰਿ
 ਮਾਇਆ ਮੇਊਦਾ ਸਜੀ। ੩ ॥ ਮਾਰ ਬੇਕੋ ਤ੍ਵਾਸੁ ਦੇਖਿ ਚੋਰ
 ਨਤ ਜਤੋ ਚੋਰੀ ਬਟਵਾਰਾ ਬਟਵਾਰੀ ਸੀਰੀ ਹੁਇ ਰਕਤ ਹੋਯਾ ਬੇ
 ਸ੍ਵਰਤ੍ਵਾ ਬਿਬਾਭਏ ਮਨ ਮੇਨ ਸੀਕਾ ਮਨੇ ਜੁਆਰੀਨ ਸਰਬਸੁ
 ਹਰੇ ਸੋਭਕਤ ਹੋਆ ਮਲੀਨਾ ਮਮਲਤ ਜਤਾ ਜਿਉ ਧਿਕਾਰ ਕੀ
 ਏਦੋਖਦੁਖ ਲੋਕ ਬੇਦਸੁ ਨਤ ਛੁਕਤ ਹੋਆ ਮਧਮਾਸਾਧ ਸੀਗ

ਛਾਡਤਨਾ ਅੰਗੀਕਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗ ਛਾਡਿ ਕਿਉ ਸਕਤ ਹੈ
॥੩੨੩॥ ਦਮਕ ਦੇ ਦੋਖ ਦੁਖੁ ਅਪਜ ਸਭੇ ਅਸਾਧ ਲੋਕ ਪਰ
ਛੋਕ ਮੁਖਾ ਸਿਆਮਤਾ ਲਗਾਵਹੀ ਚੋਰ ਜਾਰਾ ਅਉਜੁਆਰਾ
ਦਪਾਨੀ ਦੁਕਿਤ ਸੇ ਕਲਹ ਕਲੇਸ ਭੇਸ ਦੁਬਿਧਾ ਕਉ ਧਾਵਹੀ ॥
॥ਅਤਿ ਪਤਿ ਮਾਨਿਹ ਨਿਕਾਨਿ ਮੇਕ ਨੇਤੀ ਸਭਾਨ ਕਕਾਨ ਖਡਗ ਰੋ
ਹੇਤਨ ਲਜਾਵਹੀ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦਾਇਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕਿਉ ਨ ਚਲਾਵਹੀ ॥੩੨੪॥ ਜੋ ਜੇਤ
ਉ ਅਕਾਸ ਮਾਤ ਬਾਦ ਰਉ ਦੇ ਰੋਹੇਤ ਗਗਨ ਪਟਾਪ ਮਝਿ ਕਰਤ
॥ ਬਿਬਾਹ ਜੀਤਾ ਹੀਤਿ ਸਬਦ ਪੁਨਿ ਪਨ ਗਰਜਤ ਅਤਿ ਚੰਦ

ਲਚਰਿਤ੍ਰਦਾਮਨੀਚਮਤਕਾਰਜੀਬਰਖਾਅਮਿਤ੍ਰਜਲਮੁ ੧੧੦
ਕਤਾਕਪੂਰਤਾਤੇਅਉਖਧੀਉਪਾਰਜਨਾਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਜੀ
ਯਾਦਿਬਦੇਹਿਸਾਧਜਨਮਮਰਨਰਹਿਤਜਗਪ੍ਰਗਟਤਕਰਬਿ
ਕਉਪਰਉਪਕਾਰਜੀ ੩੨੫ਸਫਲਾਬਿਰਖਫਲਦੇਤਜੀ
ਉਪਖਾਨਮਾਰੇਸਿਰਿਕਰਵਤਸਹਿਗਹਿਪਾਰਿਪਾਰਿਹੈਸਾ
ਗਗਮੇਕਾਢਿਮੁਖਫੁਰੀਅਤਸੀਪਕੋਜਿਉਦੇਤਮੁਕਤਾਹਲ
ਅਵਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿਹੈਜੇਸੇਖਨਦੁਗਾਖਾਨਿਖਰਤਹਨ
ਤਪਨਮਾਨਿਕਹੀਰਾਅਮੋਲੁਪਰਉਪਕਾਰਹੈਉਖਮੇਪਯੂ
ਖਜਿਉਪ੍ਰਗਾਸਹੇਤਕੇਲੂਪਚੇਅਵਗੁਨਕੀਏਗੁਨਸਾਧਨ

ਕੇਦੁਆਰੇਹੈ॥੩੨੬॥ਸਾਧਸਿੰਗਦਰਸਨਕੋਹੈਨਿਰਨੇਮੁਜੋਕੇ
 ਜੇਈਦਰਸਨੀਸਮਦਰਸਾਧਿਆਨੀਹੈ॥ਸਬਦਬਿਬੇਕ
 ਇਕਟੇਕਜਾਕੈਮਾਨਿਬਸੈਮਾਨਿਗੁਰਗਿਆਨਜੇਈਬ੍ਰਹਮਾਰੀ
 ਆਨੀਹੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਮਰੁਸਬਦਸੁਰਤਿਮਾਠਿਪ੍ਰੇਮੀਪ੍ਰਿ
 ਅਪ੍ਰੇਮਉਨਮਨਉਨਮਾਨੀਹੈ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਸਾਧਿਸਿੰਗੀ
 ਇਕਰੰਗਜੇਈਜੇਈਗੁਰਮੁਖਨਿਰਮਲਾਨਿਰਬਾਨੀਹੈ॥੩੩
 ॥ਦਰਸਾਧਿਆਨਧਿਆਨੀਸਬਦਾਰੀਆਨਾਰੀਆਨੀਚਰ
 ਨਸਰਨਿਦ੍ਰਿਸਮਾਇਆਮੇਉਦਾਸੀਹੈ॥ਹਉਮੇਤਿਆਗੀ
 ਤਿਆਗੀਬਿਸਮਾਦਕੋਬੈਰਾਗੀਭੁਏਤ੍ਰਿਗੁਨਾਮਤੀਤਚੀਤਅ

ਨਭੈਅਭਿਆਸੀਹੈ। ਦੁਬਿਧਾਅਪਰਸਅਉਸਾਧਾਇਦੀਨਿ
 ਗੁਹਕੈਅਤਮਪੂਜਾਬਿਬੇਕੀਸੁਨਿਮੇਸੀਨਿਆਸੀਹੈ। ਸਹਜਸੁ
 ਭਾਇਕਾਰਿਜੀਵਨਮੁਕਾਤਿਭੁਏਸੇਵਾਸਰਬਾਤਮਕੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
 ਸ੍ਵਾਸੀਹੈ। ੩੨੮॥ ਜੇਸੇਜਲਅਤਿਰਿਜੁਗੀਤਰਬਸੇਪਾਖਾਨ
 ਭਿਦੈਨਾਰਦੈਕਰੋਰਬੂਤੈਬਜਰਕੈ। ਅਠਿਥਠਿਤੀਰਬਮਜ
 ਨਕਰੈਤੋਬਗੀਤਉਮਿਟਤਨਕਰਵਾਈਭੋਏਵਾਰਪਾਰਕੈ। ਅ
 ਹਿਨਿਸਿਅਹਿਲਪਟਨੇਰਹੈਚੰਦਨਹਿਤਜਤਨਾਬਿਖੁਤਉਹ
 ਉਮੈਅਹੰਕਾਰਕੈ। ਕਪਟਸਨੇਹਦੇਹਨੇਹਫਲਜਗਤਮੈਸੇ
 ਤਨਕੇਹੈਦੇਖੀਦੁਬਿਧਾਬਿਕਾਰਕੈ। ੩੨੯॥ ਜੇਸੇਨਿਰਮਲ

੧੧੧

ਵਰਪਨੇਮੇਨਚਿੜਕਛੁਸਕਲਚਰਿੜਚਿੜਦੇਖਤਦਿਖਾਵਈ॥
 ॥ ਜੀਸੇਨਿਰਮਲਜਲਬਰਨਅਤੀਤਗੀਤਿਸਕਲਬਰਨਮਿਦਿ
 ਬਰਨਬਨਾਵਈਜੇਜੇਤਉਬਸੁੰਧਰਾਸੁਆਦਬਾਸਨਾਗਹਿਤ
 ਅਉਖਦੀਅਨੇਕਰਸਰੀਧਉਪਜਾਵਈਤੀਸੇਗੁਰਦੇਵਸੇਵ
 ਅਲਖਅਭੇਦਗਤਿਜੇਜੇਜੇਸਭਾਉਤੇਸੀਕਾਮਨਾਪੁਜਾਵਈ
 ॥੩੩॥ ਸੁਖਦੁਖਹਾਨਿਮਿਤ੍ਰਪੁਰਬਾਲਿਖਤਲੇਖਜੀਤਕੋਨ
 ਬਾਸਿਕਛੁਜੀਜਗਦੀਸਹੈਭੋਗਤਾਬਿਵਸਮੇਵਕਰਮਕਿ
 ਰਤਿਗਤਿਜਾਸਿਕਰਤੋਜਿਲੇਪਕਾਰਨਕਈਸਹੈਕਰਤਾਪਧ
 ਨਕਿਧੈਕਰਮਾਕਿਧੈਹੈਜੀਉਪਾਟਿਬਾਦਿਕਉਨਕਉਨਮਤੁ

ਬਿਸੁ ਬੀਸਹੋ॥ ਅਸਤੁਤਿਨਿੰਦਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੇਗ १੧੨
 ਹੋਨਹਾਰੁ ਕਹੋ ਕਹਾ ਗਾਰਿਅਉ ਅਸੀਸਹੋ॥ ੩੩੧॥ ਅਨਸਥ
 ਪਰਜਉ ਬੋਰਈਐ ਜਾਇ ਬਗਮੁ ਕਰਾਅਮੋਲਤਜਿਮੀਨਬੀ
 ਨਖਾਤਹੋ॥ ਅਸਥਨਪਾਨਕਰਬੇਕਉਜਉਲਗਾਈਐ ਜੋਕ
 ਪੀਅਤਨਪੇਲੋਲੋਹੁਅਚਏਅਘਾਤਹੋ॥ ਪਰਮਜੁਗੀਧਪਰਿ
 ਮਾਖੀਨਰਹਤਰਾਖੀਅਹਦੁਰਗੀਧਪਰਿ ਬੇਗਿਚਾਲਿਜਾਤਹੋ॥
 ॥ ਜੋਸੇਗਜਮਜਨਕੋਰਾਰਤਹੋਛਰਾਜਿਰਿਸਤਨਕੋਵੋਖੀਸੀ
 ਤਸਿਗੁਨਜੁਹਾਤਹੋ॥ ੩੩੨॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਏਕਟੇਕਟੁਤੀਆ
 ਨਾਸਤਾਸਿਵਨਸਕਤਿਗਤਿਅਨਭੋਅਭਿਆਸੀਹੋ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ

ਅਤੀਤ ਜੀਤ ਹਾਰਨ ਹਰਖ ਸੋਗ ਸੰਜੋਗ ਬਿਓਗ ਮੋਟਿ ਸਹਜ ਨਿ
ਵਾਸੀ ਹੋ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਇਕ ਬਰਨ ਹੁਇ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਚਿਪਰ
ਪਚਿਤਿ ਅਗਰੀ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸੁ ਸੀ ਹੋ ਖਟ ਦਰਸਨ ਪਰੈ ਪਾਰ
ਹੁਇ ਸਪਤ ਸਰਨ ਵਦੁਆਰ ਉਲੀ ਪਦ ਸਮਈ ਉਦਾਸੀ ਹੋ
॥੩੩੩॥ ਨਦੀ ਨਵੇ ਕਸੰਜੋਗ ਸੁਜਨ ਕੁਟ ਬੁਲੇ ਗੋਹੁਇ ਗੋਸੇ
ਈ ਮਿਲੈ ਆਗੇ ਜਾਇ ਕੈ ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਸੀਰੀ ਨਚਲ
ਤਚਲੇ ਅਰਪੇ ਧਰਮ ਸਾਠਾ ਪਹੁਚਾਇ ਕੈ ਆਠੇ ਜਾਮ ਸੋਠੇ
ਪਗੀ ਨਿਹ ਫੁਲ ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਸਫਲ ਪਲਕ ਸਾਧ ਸੰਗਤ
ਸਮਾਇ ਕੈ ਅਲਪੁਤ ਧਾਰੀ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋਤ ਸ

ਬਦਸੁਰਤਿ ਸਾਧਾ ਲਿਵਲਾਇਕੈ॥ ੩੩੪॥ ਹਉਮੈ ਅਭਿਮਾਨ ੧੧੩
ਅਸਥਾਨਤਾ ਜਿ ਬੀਸ ਬਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਸੀਪਟ ਸਮਾ
ਏ॥ ਤੈਅਤਿ ਹੀ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਹੋਰਤਾ ਹਿਰਾਨੇ ਵਿਗਾ ਅਨਹਦ ਗੁਜ
ਤ ਸੁਵਨ ਹੂ ਸਿਰਾਏ ਹੋ॥ ਰਸਨਾ ਬਿਸਮਾ ਅਤਿ ਮਧੁਮ ਕਰੀਦ
ਰਸਨਾ ਸਿਕਾ ਚਕਤ ਹੀ ਸੁਬਾਸੁ ਮਹਕਾਏ ਹੋ॥ ਕੋਮਲਤਾ ਸੀ
ਤਲਤਾ ਪੰਗ ਸਰਬੰਗ ਭਏ ਮਨੁ ਮਧੁਕਰ ਪੁਨਿ ਅਨਤ ਨਧਾਏ
ਹੋ॥ ੩੩੫॥ ਬਾਂਸ ਨੋ ਕਬਾ ਸੁਦੂਤ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਕਾਲ ਚਰ
ਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਏਕਟੇ ਕਪਾਣੀ ਹੋ॥ ਰੋਜ ਲਭਾਇ ਅਨਕਲ
ਹਰਨਾ ਬਿਅਪਸ ਕੋ ਨਿਜ ਪਰ ਸੀਪਟ ਕੋ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਈ

ਹੈ॥ ਅਨਾਰੀਅਨਾਪਿਆਨਾਸਿਮਰਨਾਬਿਸਮਰਨਕੈਪ੍ਰੇਮਰਸਿ
ਬਸਿਆਸਾਮਨਸਾਨਪਾਈ॥ ਦੁਤੀਆਨਾਸਤਏਕਟੇਕਨਿਹ
ਚਲਮਤਿਸਹਜਸਮਾਧਿਉਨਮਨਾਓਵਲਾਈ॥ ੩੩੬॥
॥ ਚਰਨਕਮਲਰਜਮਸਤਾਕਿਲੇਪਨਕੈਭੁਰਮਕਰਮਲੇਖਸਿ
ਆਮਤਾਮਿਟਾਈ॥ ਚਰਨਕਮਲਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਲੀਨਮਨਿ
ਕਰਿਨਿਰਮਲਦੂਤਦੁਬਿਧਾਮਿਟਾਈ॥ ਚਰਨਕਮਲਸੁਖ
ਸੰਪ੍ਰਦਸਹਜਘਰਿਨਿਹਚਲਮਤਿਏਕਟੇਕਠਹਰਾਈ॥ ਚ
ਰਨਕਮਲਗੁਰਮਾਹਿਮਾਅਗਾਧਿਬੋਧਿਸਰਬਨਿਧਾਨਮ
ਉਸਕਲਫਲਦਾਈ॥ ੩੩੭॥ ਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜਨ

ਕੇਦੋਬਿਦੇਹਿਮਹਾਮਲਮੂਤਧਾਰੀਨਿਰੰਕਾਰੀਕੀਨੀਹੈਚਰਨਕ ੧੧੪
 ਮਲਚਰਨਾਮਿਤਨਿਧਨਪਾਨਤ੍ਰਿਗੁਨਅਤੀਤਚੀਤਮਾਪਾਮ
 ਪਚੀਨੀਹੈਚਰਨਕਮਲਾਨਿਜਾਸਨਾਸਿੰਘਾਸਨਕੋਤ੍ਰਿ
 ਵਨਅਉਤ੍ਰਿਕਾਲਰੀਮਿਤਪ੍ਰਬੀਨੀਹੈਚਰਨਕਮਲਰਸ
 ਰੀਧਰੁਪਸੀਤਲਤਾਦੁਰੀਆਨਸਾਤਿਏਕਟੇਕਾਲਿਵਲੀਨੀ
 ॥੩੩੮॥ਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜਨਪ੍ਰਤਾਪਾਤਿਪੁਰਬਤੀ
 ਰਬਕੋਟਿਚਰਨਸਰਨੀਹੈਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜਨਪ੍ਰਤਾਪ
 ਅਤਿਦੇਵੀਦੇਵਸੇਵਕਹਾਇਪੂਜਤਚਰਨਹੈਚਰਨਕਮਲ
 ਰਜਮਜਨਪ੍ਰਤਾਪਾਤਿਕਾਰਨਅਧੀਨਹੁਤੇਕੀਨਕਾਰਨਕਰਨ

ਐਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜਨਪ੍ਰਤਾਪਮਾਤਿਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਭ
 ਏਤਾਰਨਤਰਨਐ ॥ ੩੩ ॥ ਈਮਾਨਸਰਹੀਸਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰ
 ਮਹੀਸਧਰਮਧੁਜਾਧਰਮਸਾਲਾਚਾਇਆਵਈ ॥ ਉਤਮੁਕ
 ਤਾਹਲਮਹਾਰਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਏਤਗੁਰਸਬਦਜੁਕਤਿਐ
 ਵਲਾਵਹੀ ॥ ਉਤਖੀਰਨੀਗਨਰਵਾਰੇਕੋਬਖਾਨੀਅਤਾਏਤ
 ਗੁਰਮਾਤਿਦੁਰਮਾਤਿਸਮਸ਼ਾਵਹੀ ॥ ਉਤਬਗਹੀਸਬੀਸਦਾਬੀ
 ਧਾਨਮੋਟਿਸਕੋਏਤਕਾਰਾਪਾਗਿਸਮਰੂਪਕੋਮਿਲਾਵਹੀ ॥ ੩੪ ॥
 ਗੁਰਸਿਖਸਿਗਤਮਿਲਾਪਕੋਪ੍ਰਤਾਪਛਿਨਾਸਿਵਸਨਕਾ
 ਵਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਨਪਾਵਹੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਪੁਰਾਨਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਅਉਨਾ

११५

੪੨॥ ਸਤਿਗੁਰਪਸਤਿਗੁਰਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨਸਤਿਨਾਮਸਤਿ
 ਗੁਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਅਨਾਹਦਬ੍ਰਹਮਾਰੀਅ
 ਨਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਸਤਿਰੀਮਤਅਗਮਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗ
 ਬ੍ਰਹਮਸਥਾਨਸਤਿਕੀਰਤਨਸਮੇਤੁਇਸਾਵਧਾਨਸਮਹੈ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਭਾਵਨੀਭਗਤਿਭਾਉਚਾਉਸਤਿਸਹਜਸੁਭਾਉਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਮੋਨਮਹੈ॥ ੩੪੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਾਧਾਰਨਿਰਾਹਾਰਨਿ
 ਰਬਿਕਾਰਮੋਯੋਨੀਅਕਾਲਅਪਰੰਪਰਅਭੇਦਹੈ॥ ਨਿਰਮੋਹ
 ਨਿਰਬੇਗਨਿਰਲੋਪਨਿਰਦੋਖਨਿਰਭੇਨਿਰੰਜਨਅਤਹਪਰਅ
 ਤੇਦਹੈ॥ ਅਭਿਗਤਅਗਮਅਮੋਗਚਰਅਗਾਧੀਬੋਧਿਅਚੁ

ਤਾਅਲੁਖਾਮਤਿਅਛਲਾਅਛੇਵਹੈ॥ ਬਿਸਮੇਬਿਸਮਅਸਚਰ ੧੧੬
 ਜਾਅਸਚਰਜੇਮੇਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਗੁਰਦੇਵਹੈ॥ ੩੪੪॥ ਕਾ
 ਰਤਕਮਾਸਰਤਿਸਰਦਪੂਰਨਮਾਸੀਆਠਜਾਮਸਾਠਿਪ੍ਰੀਅ
 ਜੁਤੇਰੀਬਾਰੀਹੈ॥ ਅਉਸਰਾਅਭਿਚਬਹੁਨਾਇਕਕੀਨਾਇਕਾ
 ਹੁਇਰੂਪਗੁਨਜੇਬਨਸਿਗਾਰਾਅਧਿਕਾਰੀਹੈ॥ ਚਾਤਰਿਚਤੁਰਪ
 ਠਸੇਵਕਸਹੋਣੀਸਾਠਿਸੀਪਦਾਸਮਗੀਸੁਖਸਹਜਸਚਾਰੀ
 ਹੈ॥ ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੁਭਲਗਨਸੀਜੋਗਭੋਗਜੀਵਨਜਨਮਧੀ
 ਨਿਪ੍ਰੀਤਮਾਪਆਰੀਹੈ॥ ੩੪੫॥ ਦਿਨਕਰਕਿਰਾਨਿਸੁਹਤਸੁਖ
 ਦਾਣੀਅੰਗਰਚਤ੍ਰਸਿਗਾਰਾਅਭਰਨਸਖੀਆਇਕੈਸ੍ਰੀਪ੍ਰਥਮ

ਉਬਟਨਕੋਸੀਸਮੇਮਲਉਨੀਮੇਲਿਮਜਨਉਸਨਜਲੁਨਿਰ
ਮਲੁਭਾਇਕੋਕੁਸਮਅਵੇਸਕੋਸਬਾਸਤਫੁਲੇਲਮੇਲਅਗਿ
ਅਰਗਜਾਏਪਹੋਤਉਪਜਾਇਕੋਚੀਰਚਾਰਵਰਪਨਮਾਧਿ
ਆਪਾਆਪੁਚੀਨਬੋਠੀਪਰਜੀਕਪਰਿਧਾਵਰੀਨਧਾਇਕੋ॥੩੪॥
੬॥ਕਕਹੀਦੇਮਾਗਉਰਸ਼ਾਏਸੁਰਸ਼ਾਏਕੋਸਕੁਮਕੁਮਾਚੀਦਨਤਿ
ਲਕਦੇਲਲਾਰੇਮੇਅਜਨਪੰਜਨਵਿਗਬੇਸਰਿਕਰਨਫੂਲ
ਬਾਗੀਸੀਸਫੂਲਵੇਤਮੇਲਰਸਮੁਖਦੁਆਰਮੇਕੀਠਸਰੀਕਪੋ
ਤਿਮਰਕਤਅਉਮੁਕਤਾਹਲਬਰਨਬਰਨਫੂਲਸੇਭਾਉਰਹਾਰ
ਮੇਅਚਰਚਰਗੀਕੀਕਨਮੀਵਿਕਾਮਹਦੀਬਨੀਅਗਿਅਨੂ

ਪਛੁਵਪੀਠਕਟਧਾਰੇਐ॥ ੨੪੭॥ ਸੋਭਿਤਸਰਦਾਨਿਸਿਜਗਮ ੧੧੭
 ਗਜੇਤਿਸਸਿਪ੍ਰਥਮਸਹੇਲੀਕਹੋਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਖੀਐ॥ ਪੂਰਨਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕੇਤੋਰੇਅਏਹੋਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਮਿਲੀਐ॥ ਨਿਰੰਤਰਕੋਹੁਇਅੰ
 ਤਰੁਨਰਾਖੀਐ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਲਾਭਿਤਹੁਇਮ
 ਨਮਧੁਕਰਸੁਖਸੰਪਤਭਿਲਾਖੀਐ॥ ਜੇਈਲਜਾਇਪਾਈ
 ਐਨਪੁੰਨਿਪਦਮਦੈਪਲਕਾਅਸੇਲਪ੍ਰਿਅਸੰਗਮੁਖਸਾਥੀ
 ਐ॥ ੨੪੮॥ ਕੰਚਨਅਸੁਧਜੇਸੇਭ੍ਰਮਤਕੁਠਾਰੀਬਿਖੇਸੁਧਭ
 ਏਭ੍ਰਮਤਨਪਾਦੁਕਪ੍ਰਗਾਸਹੇ॥ ਜੇਸੇਕਰਕੰਕਨਅਨੇਕਐਪ੍ਰਗ
 ਟਪੁਨਿਏਕੇਏਕਟੇਕਪੁਨਿਪੁਨਿਕੋਬਿਨਾਸਹੇ॥ ਖੁਧਿਅਕੋਬਾ

ਲਕਬਿਲਲਾਤਮਕੁਲਤਮਤਮਸਥਨਪਾਨਕਰਿਸਹਜਿ
ਨਿਵਾਸਹੈਤੈਸੇਮਾਇਆਭ੍ਰਮਤਭ੍ਰਮਤਚਤੁਰਕੁੰਟਧਾਵੇਗੁਰ
ਉਪਦੇਸ਼ਨਿਹਰਲਗਿਹਿਪਦਬਾਸਹੈ॥ ੨੪੯॥ ਜੋਸੇਦੀਪ
ਦਿਪਤਭਵਨਓਜੀਅਰੇਹੇਤਸਕਲਸਮਗੀਗ੍ਰਹਿਪ੍ਰਗਟਿ
ਦਿਖਾਤਹੈਓਤਿਪੋਤਜੇਤਹੇਤਕਾਰਜਬਾਛਤਸਿਧਿਅਨਦ
ਬਿਨੋਦਸੁਖਸਹਜਿਬਿਹਾਰਹੈ॥ ਲਲਚਲੁਭਾਇਰਸੁਲੁਭ
ਤਨਨਾਪਤੰਗਾਬੁਝਤਹੀਅਧਿਕਾਰਭੁਏਅਕੁਲਤਹੈਤੈਸੇ
ਬਿਦਿਆਨਿਜਾਨੀਐਨਮਾਮਹਾਂਤਮਤਿਗੀਛੁਭਏਪਾਛੇਲੋਗ
ਪਛੁਤਤਹੈ॥ ੨੫੦॥ ਜੋਸੇਦੀਪਦਿਪਤਮਹਾਂਤਮੇਨਜਾਨੈਕੋਊ

ਬੁਝਤ ਹੀ ਅੰਧਕਾਰ ਚਟਕਤ ਗਤਿ ਹੋ ॥ ਜੇ ਸੇਵੁ ਮਾਮਾ ਗਨਿਆ ॥ ੧੧੮ ॥
 ਛਿਤ ਮਾਹਿ ਮਾਨ ਜਾਨੇ ਕਾਟਤ ਹੀ ਛਾਂਹਿ ਬੈਠ ਬੈ ਕਉ ਬਿਲ ਲਾਤ
 ਯੋ ਜੇ ਸੇਰਾ ਜਨੀਤਾ ਬਿਖੈ ਚੇਨ ਹੁਇ ਰਤੁ ਰਕੀਟ ਛੁੜਦਾ ਲਾਰ ॥
 ਲਭੈ ਜੋ ਕੁ ਕੁ ਜਾਤ ਹੋ ॥ ਤੋ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਜੁ ਗਤਿ
 ਜਗ ਅਤਿ ਗੰਢ ਭਏ ਪਾਛੈ ਲੋਗ ਪਛੁਤਾਤ ਹੋ ॥ ੩੫੧ ॥ ਜਉ ਜ
 ਨੇ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਗਨ ਕੋ ਦੇਖੀ ਅਤ ਲੋਚਨ ਅਛੁਤ ਅੰਧਕਾ
 ਰੇ ਤੇ ਨ ਪੇਖੀ ॥ ਜਉ ਜਨੈ ਸਬਦੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਬਖਨੀ ਅਤ
 ਜਿਹ ਬਾਅਛੁਤ ਕਤ ਗੰਗਾ ਨ ਸਰੇਖੀ ॥ ਜਉ ਪੇਜੈ ਨੈਗਾ ਗਨ
 ਦਸੁ ਨੀਅਤਿ ਸੁਦਨ ਕੋ ਸੁਦਨ ਸਹਤ ਕਿਉ ਬਹਰੈ ਬਿਸੇਖੀ ॥

॥ ਨੈਨਾਜਿਹਬਾਸੁਦਨਕੋਨਕਛੂਮੈਬਸਾਇਸੁਰਤਿਅਲਖਅ
 ਲੇਖਹੀ॥ ੩੫੨॥ ਜਨਨੀਜਤਨਕਾਰਿਜੁਗਦੇਜਠਰਰਾਖੇਤਾ
 ਤੇਪੰਡਪੂਰਨਹੁਇਸੁਤਜਨਮਤਹੈ॥ ਬਹੁਰਿਓਅਖਾਟਿਖਾ
 ਦਿਸਿਜਮਸਹਤਿਰਹੈਤਾਹੀਤੇਪੇਪੀਅਤਅਰੋਗਪਨਪਤਹੈ॥
 ॥ ਅਲਾਮੁਤਧਾਰਕੋਬੀਚਾਰਨਾਬਿਚਾਰੈਚਿਤਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਬ
 ਲਤਊਤਨਗਾਤਹੈ॥ ਤੈਸੇਅਰਕੁਕਊਪਸਿਖਹੈਸੰਸਾਰਮਾਧਿ
 ਸੀਗੁਰਦਇਆਲਕੀਦਾਇਆਕੈਸਨਗਤਹੈ॥ ੩੫੩॥ ਜੇ
 ਜੇਤਉਜਨਨੀਖਾਨਪਾਨਕੋਸੰਜਮੁਕਰੈਤਤੇਸੁਤਰਹੈਨਿਰਾਬਿਧ
 ਨਅਰੋਗਜੀ॥ ਜੇਸੇਰਾਜਨੀਤਰੀਤਚਕ੍ਰਵੇਚੇਤੰਨਰੂਪਤਾਤੇਨਿ

ਹਦਿਤ ਨਿਰਭੇ ਬਸਤ ਲੋਗ ਜੀ ॥ ਜੇ ਸੇ ਕਰੀਆ ਸਮੁੰਦ ਬੋਹ ਬਸੇ ॥ ੧੧੯ ॥
 ਸਾਵਧਾਨਤਾ ਤੇ ਪਾਰਿਪਰੁ ਚਤੁਰਾ ਬਿਕਾਸ ਸੇ ਗਜੀ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰਪੁ
 ਰਨ ਬਹਮਾਰੀਆ ਨਾਧਿਆ ਨਾ ਲਿਵਤਾ ਤੇ ਨਿਰਦੋਖ ਸਿਖ ਨਿਜ ਪ
 ਦੇ ਜੋ ਗਜੀ ॥ ੩੫੪ ॥ ਜਨ ਨੀ ਸੁਤਾ ਹਿਜ ਉਧਿਕਾਰ ਮਾਰੀ ਪਿਆ
 ਰੁ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ਰਿਕਾਰੁ ਦੇਖਿ ਸਕਤ ਨਾਨਕੋ ॥ ਜਨ ਨੀ ਕੋ
 ਪਿਆਰੁ ਅਉਧਿਕਾਰ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤੁ ਅਨਕੋ ਧਿਕਾਰ ਪਿਆਰ
 ਹੇ ॥ ਬਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਨਕੋ ॥ ਜੇ ਸੇ ਜਲਾ ਮਗਾਨੀ ਮੇ ਪਰੇ ਬੂਡਾ ਮਰੇ ਜਰੇ
 ਤੇ ਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋ ਪਾਆਨ ਬਨਿਤਾ ਮਾਰੀਆ ਨਕੋ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰਾ ਸਿ
 ਖਨ ਕਉ ਜੁਗਾਦਤ ਜਤਨ ਕੇ ਦੁਬਿਧਾਨ ਬਿਆਪੇ ਪ੍ਰਮਾਦ ਮਨਿ

ਧਨਕੋ ॥ ੩੫੫ ॥ ਜੇ ਸੇ ਕਰਗਹਤ ਸਰਪ ਸੁਤ ਪੇਖਿ ਮਾਤਾ ਕਹੈ ਨ
ਪੁਕਾਰ ਫੁਸਲਾਇ ਉਰ ਮਝਿ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਬੈਦ ਰੇ ਗੀ ਪੁਤਿ ਕਹੈ ਨਾਇ
ਬਾਗ ਬੈਥਾ ਸੰਜਮ ਕੋ ਅਉਖਵਖਵਾਇ ਰੇ ਗਡੁਡੁ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਭੂ
ਇਚੁ ਕਿਚਟੀਆ ਕੀਨ ਬੀਚਰੈ ਪਾਧਾ ਕਹਿ ਕਹਿ ਸੀਖਿਆ ਮੂ
ਰਖ ਮਾਰਿਖਿ ਰੂਹੈ ॥ ਤੇ ਸੇ ਪੇਖਿ ਅਉਗੁਨ ਕਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਹੁਪੁਰ
ਨਾਇ ਬੈਕ ਸਮਾਧੁ ਤਪੁ ਚੰਡੁ ਹੈ ॥ ੩੫੬ ॥ ਜੇ ਸੇ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ
ਪੇਖਤੋ ਖਬਾਲ ਕਹਿ ਅਸਥਾਨ ਪਾਨਿ ਬਾਨਿ ਜਨਨੀ ਮਿਟਾਵਈ
॥ ਮਿਸਰੀ ਮਿਲਾਇ ਜੇ ਸੇ ਅਉਖਵਖਵਾਵੈ ਬੈਦ ਮੀਠੇ ਕਾਰਿਖ
ਤੋ ਰੇ ਗੀ ਰੇ ਰਹਿ ਘਟਾਵਈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਜਲੁ ਸੀਚਿ ਸੀਚਿ ਧਾਲਹਿ

ਕ੍ਰਿਸਾਨਪਾਠੇਪਰਪਕਭਏਕਾਟਿਘਰਮੇਠੇਆਵਣੀਭੇਸੇ ੧੨੦
 ਗੁਰਕਾਮਨਪੁਜਾਇਨਿਹਕਾਮਕਰਿਨਿਜਪਦਨਾਮਧਾਮਾਸਿਖੇ
 ਪਹੁਚਾਵਣੀ॥੩੫॥ਗਰਿਆਨਾਧਿਆਨਪ੍ਰਾਨਸੁਤਰਾਖਤਜਨ
 ਨੀਪ੍ਰਤਿਅਵਗੁਨਗੁਨਮਾਤਾਚਿਤਮੇਨਚੇਤਹੈ॥ਜੇਸੇਭਰਤਾਰ
 ਭਾਰਿਨਾਰਿਓਰਹਾਰਮਾਨੈਤਾਤੇਲਾਲੁਲਲਨਕੋਮਨਮਾਨਿਏ
 ਤਹੈ॥ਜੇਸੇਚਟੀਆਸਭੀਤਿਸਕੁਚਤਪਾਧਾਪੀਖਿਤਤੇਭੂਲਿ
 ਚੂਕਿਪਾਧਾਛਾਡਿਤਨਹੇਤਹੈ॥ਮਨਬਚਕਾਮਗੁਰਚਰਨਸਰ
 ਨਿਸਿਖਤਤੇਸਾਤਿਗੁਰਜਮਦੂਤਹਿਨਦੇਤਹੈ॥੩੫॥ਕੋਟਨਕੋ
 ਟਾਨਿਕਾਮਕਟਕਹੁਇਕਾਮਾਰਥੀਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਕੋਧਕੋਧੀਵੀ

ਤਾਅਹਿਜੀਕੋਟਨਕੋਟਨਿਓਭਲੋਭੀਹੁਇਲਾਲਚਕਰੇਕੋ
 ਟਨਕੋਟਨਿਓਹੋਏਅਵਗਾਹਿਜੀਕੋਟਨਕੋਟਨਿਅਹਿਕ
 ਰਾਅਹਿਕਾਰੀਹੁਇਰੂਪਾਰਿਪਸੀਪੇਸੁਖਬਲਛਲਚਾਹਿਜੀ
 ਾਸਤਿਗੁਰਸਿਖਨਕੋਰੋਅਹਿਨਚਾਪਸਕੋਜਾਪੇਗੁਰਗੀਆ
 ਨਧਿਆਨਸਸਤਨਸਨਾਹਿਜੀ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇਸੇਤਉਸੁਮੇਰਉ
 ਚਅਚਲਾਅਗਾਅਅਤਿਪਾਵਕਪਵਨਜਲਾਇਆਪਨਸਕ
 ਤਿਓਪਾਵਕਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸਬਾਨੀਚਉਗੁਨੀਚੜਤਪਉਨਗੀ
 ਨਧੂਰਿਦੂਰਿਹੋਇਚਮਕਤਿਹੋਸੀਗਾਮਸਲਲਮਲੁਧਾਇ
 ਨਿਰਮਲਕਰੋਹਰੇਦੁਖਦੇਖਸੁਨਿਸੁਜਸਬਕਤਿਹੋਤੋਸੇਹੁ

ਗਸਿਖਜੋਗੀਕਿਗੁਣਅੰਤੀਤਚੀਤਸੀਗੁਰਸਬਦਰਸਅਮਿੰਮ੍ਰ ੧੨੧
 ਤਛਕਤਹੈ॥੩੬੦॥ਜੈਸੇਸੁਕਦੇਵਕੇਜਨਮਸਮੇਜਾਕੇਜਾਕੇਜ
 ਨਮੁਭਾਇਓਤੈਸਕਲਾਸਿਧਜਾਨੀਐ॥ਸਦੁੰਤਬੁੰਦਜੇਈਜੇਈ
 ਪਰਤਸਮੁੰਦਾਬਿਖੇਸੀਪਕੇਸੰਜੋਗਮੁਕਤਾਹਲਾਬਖਾਨੀਐ॥
 ॥ਬਾਵਨਸੁਰੀਧਸਨਬੰਧਪਉਨਗਉਨਕਰੋਲਾਰੋਜਾਹੀਜਾ
 ਹੀਦੁਮਚੰਦਨਸਮਾਨੀਐ॥ਗੁਰਸਿਖਿਸਿਗਜੇਜੇਜਾਗਤਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਜੋਗਸਬਦੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਖਪਦਪਰਪਰਵਾਨੀਐ॥੩੬੧॥
 ॥ਤੀਰਥਜਾਤ੍ਰਾਸਮੇਨਏਕਸੋਆਵਤਸਥੈਕਾਹੂਸਾਧਪਾਛੈਪਾ
 ਪਸਬਨਕੇਜਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇਨ੍ਰਿਪਸੈਨਾਸਮਸਾਰਿਨਸਕਲਹੋਤ

ਏਕਏਕਪਾਛੇਕਈਕੋਟਿਪਰੇਖਾਤਹੈ॥ਜੇਸੇਤਉਸਾਮੁੰਦਜਲ
ਬਿਮਲਬੋਹਿਥਬਸੇਏਕਏਕਮੇਅਨੇਕਪਾਰਿਪਹੁਚਾਤਹੈ॥
॥ਤਿਸੇਗੁਰਸਿਖਸਾਖਾਅਨਿਕਸੀਸਾਰਦੁਆਰਸਨਮੁਖਓਟ
ਗਹੋਕੋਟਬਿਆਸਾਤਹੈ॥੩੬੨॥ਭਾਂਜਨਕੇਜੇਸੇਕੋਊਦੀਪਕੋ
ਦੁਗਾਇਰਾਖੇਮਦਿਗੇਅਛਤਹੀਦੂਸਰੇਨਜਾਨਈ॥ਜਓਪੇ
ਰਖਵਈਆਪੁਨਿਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਾਸਕਰੈਹਰੈਤਮਾਤਿਮਰਓਦੋਤ
ਜੇਤਠਨਈ॥ਸਕਲਸਮਰੀਰਿਹਪੇਖੀਅੇਪ੍ਰਭਾਛੇਹੁਪਦੀ
ਪਕਾਦਿਪਈਆਤਤਖਾਨਪਹਿਚਾਨਈ॥ਤਿਸੇਅਵਧਟਘਟ
ਗੁਪਤਜੇਤੀਸਰੂਪਗੁਰਉਪਦੇਸਓਨਮਾਨੀਉਨਮਾਨਈ॥੩੬੩

॥ ਜੈ ਸੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਵੰਤ ਜੰਤ ਅਭਿਪਦਹਿ ਤਾ ਇਰਿ ਦੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਲਾ ਬਿ
 ਮੁਖ ਹੋਇ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸ ਹੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਅਨਧਾਤ ਮੇਤਨ ਕਹੀ ਕਠੀ
 ਕਰਾਰੇ ਅਨਕ ਬਰਨ ਮੇਟਿ ਕਨਿਕ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕੋਟਿ ਭਾਰਿ
 ਕਰਕਾਸਟਿ ਇਕਤਤ ਮੇਰੇ ਚਕਹੀ ਅੰਚ ਦੇਤ ਭੁਸ ਮਭਿ ਦਾਸ ਹੋ
 ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਭਿ ਰਾਮ ਤਰਪ੍ਰਦੇ ਸਭੁ ਏਜਨ ਮਮਰਨ ਦੁਖ ਦੇਖ
 ਨਾ ਬਿਨਾਸ ਹੋ ॥ ੩੬੪ ॥ ਜੈ ਸੇ ਅਨੀ ਬਾਨਕੀ ਰਹਤ ਟੂਟਿ ਦੇ ਹੀ ਬਿ
 ਪੈਚੁ ਬਿਕਾਰਿ ਖਾਏ ਤਤ ਕਾਣਨਿਕ ਸਤ ਹੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜੋ ਕਤੋ ਬਰੀ
 ਲਾਗਾਈ ਅਤੋ ਰਗੀਤਨ ਅੰਚ ਲੇਤ ਰੁਧਗ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁਮੁਖ ਸਤ ਹੋ
 ॥ ਜੈ ਸੇ ਜੁ ਅਤਨ ਪ੍ਰਤਿ ਮਰਦਨ ਕਰੋ ਵਾਈ ਗਰਭੁ ਸਬਿ ਭੁਨਹੁ ਏ

ਪੀੜਨਗਸਤਹੈ ਤੇ ਸੇਪਾ ਚੇਵਤ ਭੂਤਾ ਬਿਭਰਮਹੁ ਇਰਾਗਿਜਾ
 ਤਿਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਜੀਤਰਸਨਾਰਸਤਹੈ ॥ ੨੬੫ ॥ ਜੇ ਸੇਤਉ ਸਫ
 ਲਬਨਾ ਬਿਖੈ ਬਿਰਖਾ ਬਿਬਿਧਿ ਜਾ ਕੇਫਲੁ ਮਿਠਿ ਖਗਤਾ ਪੈਚ
 ਲਿਜਾਤਹੈ ਜੇ ਸੇਪਰਬਤਾ ਬਿਖੈ ਦੇਖੀ ਅਪਾਖਾਨ ਬਹੁਜਾ ਮੇਤੋ
 ਹੀਰਾਖੇ ਜੀਖੇ ਜਖਨ ਦਾਰਲਾ ਲਚਾਤਹੈ ਜੇ ਸੇਤਉ ਜਲਾਧਿਅ
 ਧਿਬਸਤਾ ਅਨੰਤ ਜੀਤਮੁਕਤਾ ਅਮੋਲਜਾ ਮੇਹੀ ਸੇਖੇ ਜਖਾਤਹੈ
 ॥ ਤੇ ਸੇਗੁਰਚਰਨ ਸਹਨਿਹੈ ਅਸੀਖਾ ਸਿਖਜਾ ਮੇਗੁਰਗਿਆਨ
 ਤਾਹਿ ਕੇਫਲੁ ਪਦਾਤਹੈ ॥ ੨੬੬ ॥ ਜੇ ਸੇਸਾ ਸਿਜੇਤਹੈ ਤਿਪੂਰਨ
 ਪ੍ਰਗਾਸਤਾ ਸਾਚਿਤਵਤ ਚਕ੍ਰਚਕੋਰਧਿਆਨ ਧਾਰਹੀ ਜੇ

ਸੇਅਧਿਬਿਖੇਦੀਪਹੀਦਿਪਤਦੇਖਿਅਨਿਕਪਤਿਗਓਤਿਪੋਤਿ ੧੩੩
ਹੁਇਰੀਜਾਰਹੀਜੇਸੇਮਿਸਟਨਪਾਨਜਾਨਕਾਨਭਾਂਜਨਮੇਰਾਖ
ਤਹੀਚੀਟੀਕੋਲੋਭਲੁਭਤਅਪਾਰਹੀਤੋਸੇਪਰਮਾਨਿਧਾਨਗੁ
ਰਗਿਆਨਪਰਵਾਨਜਾਮੇਸਕਲਾਸੀਸਾਰਤਾਸਰਰਨਨਮਸ
ਕਾਰਹੀ॥੩੬॥ ਜੇਤੇਫੂਲਫੂਲੇਤੇਤੇਫਲਨਲਾਗੇਦੁਮਲਾ
ਗਤਾਜੇਤੇਕਿਪਰਪਕਨਸਕਲਹੈ॥ ਜੇਤੇਸੁਤਜਨਅਤਜੀ
ਅਤਰਹੈਨਤੇਤੇਜੀਅਤਹੈਜੇਤੇਤੇਕੁਲਨਕਮਲਹੈ॥ ਵਲ
ਮਿਲਜਾਤਿਤੇਤੇਸੁਭਟਨਹੈਹਿਤੇਤੇਜੇਤਕਸੁਭਟਜੂਇਮਰਤਨ
ਥਲਹੈ॥ ਆਰਸੀਜੁਗਾਤਿਗੁਗਸਿਖਸਬਹੀਕਹਾਵੈਪਵਕ

ਪ੍ਰਗਾਸਤੁਏ ਬਿਰਲੇ ਅਚਲੇ ॥ ੩੬੮ ॥ ਜੋ ਸੇ ਮਹਿ ਅਗਨਿ
 ਕਉ ਬਾਲਕ ਬਿਲੇ ਕਧਾਵੈ ਗਹਿ ਗਹਿ ਰਾਖੇ ਮਾਤਾ ਸੁਤਾ ਬਿਲ
 ਲਾਤ ਹੋ ॥ ਬਿਬਾਵਤ ਜਤਿ ਜੋ ਸੇ ਚਾਹਤ ਅਖਾਵਿ ਖਾਵਿ ਜਤਨ ਕੇ
 ਬੇਦ ਜੁਗ ਵਤਨ ਸੁਹਾਤ ਹੋ ॥ ਜੋ ਸੇ ਪਿਥਾ ਅਪਿਥਾ ਬਿਬੇ ਕਹਿ ਨ ਥੂ
 ਤ੍ਰੇ ਅਪਿਕਾਰਿ ਗਹੇ ਅਟਪਟੀ ਚਾਲ ਚਾਲਿਯੋ ਜਾਤ ਹੋ ॥ ਤੇ ਸੇ ਕਾ
 ਮਨ ਕਰਤ ਕਨਿਕਾ ਮਉ ਕਾਮਨੀ ਕੀ ਰਾਖੇ ਨਿਰਲੇ ਪਗੁਰਾ ਸਿਖ
 ਅਕੁਲਾਤ ਹੋ ॥ ੩੬੯ ॥ ਜੋ ਸੇ ਮਾਤਾ ਪੁਤਾ ਅਨੇ ਕਉ ਪਜਤ ਸੁਤ
 ਪੁਜੀ ਦੇਵੈ ਬਨ ਜਾ ਬਿਉਹਾਰਿ ਲਗਾਵਹੀ ॥ ਕਿਰਤਾ ਬਿਰਤ ਕ
 ਰਿ ਕਉ ਮੂਲਿ ਖੋਵੈ ਰੇਵੈ ਕਉ ਲਾਭ ਲਾਭ ਤਿ ਕੋ ਚਉਹੁ ਨੇ ਬ

ਦੁਵਹੀ ਜੇ ਸੇ ਜੇ ਸੇ ਜੇ ਈ ਕੁਲਾ ਧਰਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤੇ ਸੇ ਤੇ ਸੇ ਜ १੨੪
 ਸੁਮਪਜ ਸੁਪ੍ਰਗਟਾਵਹੀ ਤੇ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮਦਰਸੀ ਪੁਰਖ
 ਗਤਿ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਿ ਬਿ ਬਿ ਬਿ ਰਖ ਫੁਲ ਪਾਵਹੀ ॥੩੭॥
 ਜੇ ਸੇ ਨਰ ਪਤਿ ਬਹੁ ਬਨਰਾ ਬਿਵਾਹ ਕਰੇ ਜ ਕੇ ਜਨਮ ਤ ਸੁਤ
 ਵਹੀ ਗੁਰ ਜਹੈ ਜੇ ਸੇ ਦਧਿ ਮਧਿ ਚਹੁ ਓਰ ਮੇ ਬੋਹਿ ਬਲੈ ਜੇ
 ਈ ਪਾਰ ਪੁਰੇ ਪੁਰਨ ਸਬ ਕਾ ਜਹੈ ਜੇ ਸੇ ਖਨ ਖਨ ਤ ਅਨੰਤ ਖ
 ਨਵਾਰਾ ਬੇਜੀ ਗੁਰਾ ਹਾ ਬਿਚਰੈ ਜ ਕੇ ਤ ਕੇ ਬਾਜੁ ਬਾਜਹੈ ਤੇ ਸੇ ਗੁ
 ਰ ਸਿਖ ਨਵਤਨ ਅਉ ਪੁਰਾਤਨਾ ਦਿ ਜਾ ਪਰਿ ਕਟਾਛਿ ਕ੍ਰਿਪਾਤਾ ਕੇ
 ਛਾ ਬਿਛਾਜਹੈ ॥੩੭੧॥ ਬੁੰਦ ਬੰਦ ਬਰਖ ਪਨਰੇ ਬਹਿਰ ਲੈ ਜ

ਲੁਬਹਾਰਿਓਭੀਆਗਿਬਹੋਥੀਥੀਥੀਥੀਆਇਕੋਭਾਤੁਭੋਨੋਗੋਨੋ
ਗਭਰਿਚਲਤਚਤੁਰਕੁੰਟਸਰਿਤਾਸਰਿਤਾਪੁਤਿਮਿਲਤਹੋਜਾ
ਇਕੋਸਰਿਤਾਸਕਲਜਲਪੁਬਲਪੁਦਾਹਚਾਲਿਸੰਗਮਸ
ਮੁੰਦ੍ਰਹੋਤਸਮਤਸਮਾਇਕੋਜਾਮੇਜੋਸੀਮੇਸਮਾਈਤੋਸੀ
ਮੇਮਾਹਿਮਾਬਰਾਈਓਛੋਅਉਗਿਤੀਰਧੀਰਭੂਭੀਮੇਬੁਲਾਇ
ਕੋ॥੩॥੨॥ਜੋਸੇਹੀਗਾਹਾਥਮੇਰਨਕਸੋਦਿਖਾਈਦੇਤਮੇਲਕੀ
ਏਦਮਕਨਭਰਤੁਭੀਰਾਜੀਜੋਸੇਬਰਬਾਧੇਹੰਡੀਲਾਗਤਨ
ਭਾਰਕਛੂਮਾਰੋਜਾਇਪਾਈਅਤਲਛਮੀਅਪਾਰਜੀਜੋਸੇ
ਬਟਿਬੀਜਾਮਾਤਿਸੁਖਮਸਹੁਪਹੋਤਬੇਏਸੇਬੀਬੀਧਿਕਰੇ

ਬਿਰਖਾਬਿਸਥਾਰਜੀ। ਤੈਸੇਗੁਰਬਚਨਸਚਨਗੁਰਸਿਖ ੧੨੫
 ਨਮੇਜਾਨੀਐਮਹਾਤਮਗਏਹੀਹਰਿਦੁਆਰਜੀ। ੩੭੩। ਜੋ
 ਸੇਮਦਪੀਅਤਨਜਾਨੀਐਮਰੀਮੁਤਕੋਪਛੈਮਤਵਾਰੋਹੋਇ
 ਛਕੋਛਕਜਾਤਿਹੈ। ਜੋਸੇਨਾਰਿਭੁਟਤਭੁਤਾਹਿਨਭੇਦਜਾਨੈਓ
 ਦਿਤਿਅਧਾਨਅਨਾਦਿਹਨਿਦਿਖਤਹੈ। ਕਰਿਪਾਰਿਮਾਨਕੁ
 ਨਲਾਗਤਹੈਭਾਗੀਰੇਲਮੇਲਸੀਖਾਵਾਮਕਨਹੋਰਤਹਿਰ
 ਤਿਹੈ। ਤੈਸੇਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਨੀਮਾਨੈਸਿਖਜਾਨੈਅਹਿ
 ਮਾਤਉਸੁਖਸਾਰਗਸਮਾਤਹੈ। ੩੭੪। ਜੋਸੇਮਛਕਛਬ
 ਗਹਿਸਮੁਕਤਾਪਾਖਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਖੈਪ੍ਰਗਾਸਉਦਾਧਿਸੇ

ਜਾਨੀਐ ਜੇ ਸੇਤਾਰੇ ਤਾਗੀਤ ਉਆਰ ਸੀਸ ਨਹ ਸਸੜ ਲੋਹੇ
ਕਸੇ ਅਨੇਕ ਰਚਨਾ ਬਖਾਨੀਐ ਭਾਜਨਾ ਬਿਬਿਧ ਜੇ ਸੇਹੋਤ
ਏਕੀ ਮਰਤ ਕਾ ਸੋਖੀ ਰਨੀ ਰਬਿਜ ਨਾਦਿਅ ਉਪਦਸਮਾਨੀ
ਐਯੋ ਤੇ ਸੇਦਰ ਸਨ ਬਹੁ ਬਰਨਾ ਅਸੁਮਧੁਮ ਸਕਲਾਗਿਹ
ਸਤ ਕੀ ਸਾਖਾ ਉਨਮਾਨੀਐ ॥ ੩॥ ਪਾ ਜੇ ਸੇ ਸਰਿ ਸਾਰਿ ਤਾ ਸਕ
ਲ ਮੇ ਸਮੁਦ ਬਡੇ ਮੇਰ ਮੇ ਸੁਮੇਰ ਬਡੇ ਜਗਤ ਬਖਾਨੇ ਹੋਤਰ
ਵਰਾ ਬਿਰਖ ਜੇ ਸੇਚੰਦਨਾ ਬਿਰਖ ਬਡੇ ਧਤ ਮੇ ਕਨਕ ਅਤਿਉ
ਤਮ ਕੇ ਮਾਨੀ ਹੋ ਪਛੀ ਅਨਮੇ ਹੇ ਸੁਮਿਗਾਰਾ ਜਨ ਮੇ ਸਾਰ ਵੂਲ
ਰਾਗਨ ਮੇ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਪਾਰਸ ਪਖਾਨੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਨ ਮੇ ਗਿਆ

ਨਾਮੁ ਰਾਇਆਨ ਨਾਮੋ ਰਾਇਆਨ ਗੁਰਸ ਕਲਾਧਰ ਮਾਮੋ ਰਿਹਸ
 ਤੁਪ੍ਧਾਨ ਹੋ ॥ ੩੭੬ ॥ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਕਰ ਬੈਕੋ ਹੋਇ ਹੋ ਗੁਨਾਉ
 ਨਿਰਮਲ ਤਨੁ ਤ੍ਰਿਖਤ ਪਾਤਿ ਨਿਵਾਰੀਐ ॥ ਦਰਪਨ ਦੀਪਕਰ
 ਗਹੇ ਕੋਇ ਹੋ ਗੁਨਾਉ ਪੇਖਤਾ ਚਿਹਨ ਮਗਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਗੀਐ ॥
 ॥ ਕੁਟਤਤਤਾਰ ਨਾਰਿ ਕੋਇ ਹੋ ਗੁਨਾਉ ਸ੍ਵੰਤੁ ਬੁੰਦ ਸੀਪਗਤਿ ਲੋ
 ਗਾਰਤੁ ਪਾਤਿ ਪਾਗੀਐ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਕੋਇ ਹੋ ਗੁਨਾ
 ਉਗਰ ਉਪਦੇਸਕਾਰਿ ਹਾਰੁ ਉਰਿ ਪਾਗੀਐ ॥ ੩੭੭ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾ
 ਤਾਪਤਾਨ ਬੀਚਾਰਤਾ ਬਿਕਾਰ ਸੁਤ ਪੇਖਤਾ ਸਪ੍ਰੇਮਾ ਬਿਹਸਤ
 ॥ ਬਿਹਸਾਇ ਕੋ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਵੰਤ ਜੀਤ ਬੈਦਹਿ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਕਹੈ

੧੨੬

ਪਰਖਪਰੀਖਾਉਪਚਾਹਤਰਸਾਇਕੋਚਟੀਆਮਨੇਕਜੋਸੇ
 ਏਕਚਟੀਸਾਗਬਿਖੀਬਿਦਿਆਵੰਤਕਰੋਪਾਂਧਾਪ੍ਰੀਤਸੋਪਕਾਇ
 ਕੋਤੋਸੋਗੁਰਸਿਖਨਕੋਅਉਗੁਨੁਅਵਾਰੀਆਮੇਟੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇ
 ਕਸੋਸਹਜਸਮਝਾਇਕੋ॥੩੭॥ਜੋਸੇਤਉਕਰਤਸੁਤਅਨਿ
 ਕਾਇਆਨਪਨਤਉਨਜਨਨੀਅਉਗਨਉਰਿਧਾਰਿਓ॥ਜੋ
 ਸੇਤਉਸਰਨਿਸੁਰਿਪੁਰਨਪ੍ਰਤਾਰੀਆਰਾਖੇਅਨਿਕਾਅਵਾਰੀ
 ਆਕੀਏਆਰਿਨਾਬਿਡਾਰਿਓ॥ਜੋਸੇਤਉਸਰਤਾਜਲਕਾਸ
 ਟਹਿਨਬੇਰਤਕਰਤਾਚਿਤਲਾਜਅਪਨਈਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਓ॥
 ॥ਤੋਸੇਹੀਪਰਮਗੁਰਪਾਰਸਪਰਸਗਤਿਸਿਖਨ੍ਰਕਿਰਤੁਕਰ

ਮੁਨਾਬਿਚਾਰਿਓ ॥੨॥ ਈਜੇ ਈਕਲਾਧਰਾਮ ਕਰਮ ਕੋ ਸੁਚ
 ਰਚਾਰਸੇ ਈ ਪਰਵਾਰ ਬਿਖੇ ਸੇ ਸਟੁ ਬਖਾਨੀ ਐ ॥ ਬਨਜਾ ਬਿਉ
 ਹਾਰ ਸੋਚੇ ਸਾਹਸਨ ਮੁਖ ਸਦਾ ਸੇ ਈ ਤਉ ਬਨਉ ਟਾਨਿ ਹਕੁ ਪ
 ਟਕੋ ਮਾਨੀ ਐ ॥ ਸੁਆਮ ਕਾਮ ਸਾਧਨ ਮਾਨਤ ਨਰੇ ਸਾਮਾਨ ਸੇ
 ਈ ਸੁਆਮ ਕਾਰਜੀ ਪ੍ਰਾਸਿਧਿ ਪਾਰਿਚਾਨੀ ਐ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਪਰ
 ਵੇ ਸਾਰਿ ਦਾ ਅਤਿ ਰਿਹੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੇ ਈ ਸਿਖੁ ਜਗਜਾਨੀ ਐ
 ॥੨੮॥ ਜਲ ਕੇ ਧਰਨਾ ਅਰੁ ਧਰਨ ਕੇ ਸੇਜੈ ਸੇਜ ਲੁਪੀ ਤਿ ਕੋ ਪ
 ਰਸ ਪਰਸਿਗਾ ਮੁਸਮਾਰਿਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇਜ ਲਾਸੀ ਚਕੋ ਤਮਾ ਲਿਪਤਿ
 ਪਾਣੀ ਅਤ ਬੇਰਤਨ ਕਾ ਸਵਹਿ ਜੂਲਾ ਮੇਨ ਜਾਰਿਹੈ ॥ ਲੇਸਟ

ਕੇਜਰਗਰੁ ਬੋਹਬ ਬਨਾਈ ਅਤਿ ਲੇਸਟ ਹਿਸਾਰਾ ਅਪਾਰਪ
ਰਪਾਰਿਹੈ ਪੁਭਕੇਜ ਨੀਜੇਜ ਨੁਜਨ ਕੇਜ ਨੀਜੇ ਪੁਭਤ ਤੇਜਨ ਕੇ
ਨਗੁਨਾ ਅਭਿਹੁਨ ਨਬੀ ਚਾਰਿਹੈ ੩੮੧ ਆਬਿਆ ਹਸਮੇਜੇਸੇ
ਦੁਹੁਓਰਗਾਈ ਅਤਿ ਗੀਤ ਏਕੈ ਹੁਇਲ ਭਤਿ ਏਕੈ ਹਾਨਿਕਾਨਿ
ਜਾਨੀਐ ਦੁਹੁਦਲਾ ਬਿਖੇਜੇਸੇ ਬਾਜਤ ਨੀਜਾਨਤਾਨ ਕਾਹੁਕਓ
ਪਰਾਜੇਪਹਿਚਾਨੀਐ ਜੇਸੇ ਦੁਹੁਕਾਲਿ ਸਰਿਤਾਮੇ ਭਾਰਿਨਾਉਚ
ਲੇਕੋਓ ਆਸ਼ਿਧਾਰਿਕੋਓ ਪਾਰਿਪਰਵਾਨੀਐ ਧਰਮਾ ਅਧਰਮ
ਕਰਮਕੋ ਅਸਾਧਸਾਧਉਚ ਨੀਚਪਦਵੀ ਪ੍ਰਸਿਧਉਚ ਨਮਾਨੀ
ਐ ੩੮੩ ਆਪਾਹਨ ਕੀਰੇਖਾ ਆਦਿ ਅਤਿ ਨਿਰਬਾਹੁਕਰੇਟਰੇ

ਨਸੰਨੇਹੁ ਸਾਧਾ ਬਿਗੁਹੁ ਅਸਾਧਕੋ ਜੇ ਸੇਜ ਛਮੇਲ ਕੀਰ ਧੀਰ ੧੨੮
 ਨਧਰ ਤਿਤਤ ਅਧਮ ਕੀ ਪੀਤ ਅਉ ਬਿਰਧ ਜੁਧ ਸਾਧਕੋ ਬੋਹ
 ਰਿਉ ਖਾਗੀ ਉਪਕਾਰੀ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ ਸਹ ਜਿਉ ਭਵ ਸਾਧਾ ਅਧ
 ਮਉ ਪਾਧਕੋ ਗੁਜਾਟ ਲਮਾਨ ਕਸੀ ਸਾਰਿ ਤੁਲਾ ਧਾਰੀ ਬਿਖਿਤੋ
 ਠਿਕੋ ਸਮਾਨਿ ਮੇਲ ਅਲਪ ਅਗਾਧਿਕੋ ੩੮੩ ਜੇ ਸੇਕੁਲਾ
 ਬਧੁ ਅੰਗਰ ਚਤ ਸੀਗਾਰੋ ਖੋਕ੍ਹਿਤੇ ਈਗਾਨਿਕਾਰ ਚਤ ਸਕਲ ਸਿ
 ਗਾਰਜੀ ਕੁਲ ਬਧੁ ਸਿਹਜਾ ਸਮੇਰ ਮੇਭਤਾਰ ਏਕ ਬੇਸ੍ਵਤ
 ਉਅਨੇਕ ਸੇਕਰਤਾ ਬਿਬਚਾਰਜੀ ਕੁਲ ਬਧੁ ਸੀਗਾ ਮੁਸੁਜਸੁ
 ਨਿਰਦੋਖ ਮੇਖ ਬੇਸ੍ਵਪਰਸਤ ਅਪਜ ਸਹਾਇ ਬਿਕਾਰਜੀ

॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਨ ਕਉ ਪਰਮ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਮਾਇਆ ਸੇਈ ਦੁਖ ਦਾਇ
 ਕਹਾਇ ਵਹਾਤਿ ਸੀਸਾਰਜੀ ॥ ੩੮੪ ॥ ਸੇਈ ਲੋਹਾ ਬਿਸੁ ਬਿਖੇ
 ਬਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਰੂਪ ਸੇਈ ਤਉ ਕੰਚਨ ਜੋਤਿ ਪਾਰਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੋ
 ॥ ਸੇਈ ਤਉ ਸਿੰਗਾਰ ਅਤਿ ਸੋਭਤ ਪਤਿ ਬ੍ਰਿਤ ਕਉ ਸੇਈ ਅਭ
 ਰਨੁ ਗਨਿਕਾਰ ਚਤੁ ਅਗਿਹੋ ॥ ਸੇਈ ਸ੍ਰੁਤਿ ਬ੍ਰਿਦੀ ਮਲ ਸਾਗ
 ਰੁਖ ਕਤਾਫ ਲਸੇ ਸ੍ਰੁਤਿ ਬ੍ਰਿਦਾ ਬਿਖ ਭੇਟਤ ਭੁਅਗਿਹੋ ॥ ਤੈਸੇ
 ਮਾਇਆ ਕਰਤਿ ਬਿਰਤ ਹੋ ਬਿਕਾਰ ਜਗ ਪਰਉਪਕਾਰ ਗੁ
 ਰਸਿਖ ਨ ਸੁਖੀ ਹੋ ॥ ੩੮੫ ॥ ਕਉ ਆਜਉ ਮਰਾ ਲਸਤਾ ਜ
 ॥ ਇਬੈਠੇ ਮਾਨ ਸਰਦਾਰ ਚਿਤਉ ਦਾਸ ਬਾਸ ਮਾਸ ਦੁਰਗੀਧ ਕੀ ॥

॥ ਸ੍ਵਾਨਾਜਿਉ ਬੈਠਾਈਐ ਸੁਭਗਪ੍ਰਜੰਗਪਰਤਿਆਗਜਾਇ
 ਚਾਕੀਚਾਟੇਹੀਨਮਤਅਧਿਕੀ ॥ ਗਰਧਬਾਮਰਿਅਮਰਗਜਾਜ
 ਉਲੇਪਨਕੀਜੇਠੇਟਤਭਸੰਮਸੀਗਿਹੋਕੁਟੇਵਕੀਧਕੀਤਿਸੇ
 ਹੀਅਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤਿਨਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਅਨਸਾਉਪਾਧਅਪਰ
 ਧਸਨਬੰਧਕੀ ॥ ੩੮ ॥ ਨਿਰਾਧਾਰਕੋਅਧਾਰੁਆਸਰੋਨਿਰਾਸ
 ਨੋਕੇਲਬਹੋਅਨਾਥਨਕੋਦੀਨਕੋਦਾਇਆਲੁਹੋਅਸਰਨਿ
 ਸਰਨਿਅਉਨਿਰਧਨਕੋਹੋਧਨਟੇਕਅਧਰਨਕੀਅਉਕ੍ਰਿਪ
 ਨਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਅਕ੍ਰਿਤਘਨਕੇਦਾਤਾਰਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭ
 ਨਰਕਨਿਦਾਰਨਪ੍ਰਤਾਰਿਅਪ੍ਰਤਿਪਾਣਹੋਅਵਗੁਨਹਰਨ

੧੨੯

ਕਰਨ ਕਰਤਾਗਿਆਸ੍ਵਮੀਸਿੰਹੀਸਰਬੀਗਰਸਰਸਕਿਰਸਾ
 ਲਹੈ॥ ੩੮੭॥ ਕੋਇਲਾਸੀਤਲਕਰਕਰਤਾਸਿਆਮਗਹੈਪ
 ਰਸਤਪਤਪਰਦਗਧਕਰਤਹੈ॥ ਕੂਕਰਕੇਚਾਟਤਕਲੇਵਰਹਿ
 ਲਾਗੈਛੋਤਿਕਾਟਤਸਰੀਪੀਰਧੀਰਨਪਰਤਹੈ॥ ਫੂਟਤਜਿਉ
 ਗਾਗਰਿਪਰਤਹੀਪਖਨਪਾਰਿਪਾਹਨਪਰਤਿਪੁਨਿਗਾਗਰਿ
 ਹਰਤਹੈ॥ ਤੇਜੇਹੀਅਸਾਧਸੀਗੀਪੀਤਿਭੂਬੋਰਧਬੁਰੇਲੋਕ
 ਪਰਲੋਕਦੁਖਦੋਖਨਟਰਤਹੈ॥ ੩੮੮॥ ਛਤਕੇਬਦਲੇਜੇ
 ਸੇਬੈਠੇਛਤਨਕੀਛਹੀਰਾਅਮੋਲਕਬਦਲੇਫਟਕਕ
 ਉਪਾਈਅੰ॥ ਜੇਸੇਮਨਕੀਚਨਬਦਲੇਕਾਚਹੀਜਫਲੁਕਾਬ

ਗੀਪਟੀਬਰਕੇਬਦਲੇਓਦਾਈਐਯਾਮੀਮਿਤਮਿਸਟਾਨਪਾਨ ੧੩੦
 ਕੇਬਦਲੇਕਗੀਟਲਕੇਸਰਕਪੂਰਾਜਿਉਕਦੂਰਲੈਲਗਾ
 ਈਐਯਾਭੇਟਤਾਮਸਾਧਸੁਖਸੁਕ੍ਰਿਤਸੁਖਮਹੋਤਸਾਗਰਾਮ
 ਥਾਹਜੇਸੇਬੇਲੀਮੇਸਮਾਈਐਯਾ ੩੮੮੧ ਕੰਚਨਕਲਸ
 ਜੇਸੇਬਕੇਭਏਸੁਧੋਹੋਇਮਾਟੀਕੇਕਲਸੁਫੂਟੇਜੁਰੈਨਜਤਨ
 ਸੋਯਾਬਸਨਮਲੀਨਧੋਇਨਿਰਮਲਹੋਤਜੇਸੇਊਜਗੀਨਹੋ
 ਤਕਾਰੀਕਾਬਗੀਪਤਨਸੋਯਾਜੇਸੇਲਕੁਟੀਅਗਾਨਿਸੇਕਤਹੀ
 ਸੁਧੀਹੋਇਸੁਨਪੁਛਪਟੀਤਰੇਪ੍ਰਗਟਮਨਤਨਸੋਯਾਤੋਸੇਗੁ
 ਗਸਿਖਨਸੁਭਾਉਜਲਸੈਨਗਤਿਸਾਕਤਸੁਭਾਵਲਾਖਪਾ

ਹੁਨਗਤਨਸੈਂ ॥ ੩੯ ॥ ਕੋਊਬੇਚੈਗਾਕੁਗਾਕੁਸਸਤਪਨਖਬਾ
 ਨਕੋਊਬੇਚੈਗਾਕੁਗਾਕੁਬਿਬਿਧਸਨਹਜੀ ॥ ਕੋਊਬੇਚੈਗੋਰਸ
 ਦੁਗਧਦਧਪਿਤਾਨਿਤਕੋਊਬੇਚੈਬਾਹਨੀਬਿਖਮਸਮਚਾਹ
 ਜੀ ॥ ਤੇਸੇਹੀਬਿਕਾਰੀਉਪਕਾਰੀਹੈਅਸਾਧਸਾਧਬਿਖਿਆ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨਦੇਖੇਅਵਗਾਹਜੀ ॥ ਆਤਮਾਅਚੇਤਪਛੀਧਾ
 ਵਤਚਤੁਰਕੁਟਜੇਸੇਈ ॥ ਬਿਰਖਬੈਠੇਚਾਖੇਫਲਤਾਹਜੀ ॥ ੩੯
 ੧ ॥ ਜੇਸੇਏਕਜਨਨੀਕੋਹੋਤਹੈਅਨੇਕਸੁਤਸਬਹੀਮੇਅਧਿ
 ਕਪਿਆਰੇਸੁਤਗੋਦਕੋ ॥ ਸਿਆਨੇਸੁਤਬਨਜਾਬਿਉਹਾਰਕੇਬਿ
 ਰਾਗਬਿਖੇਗੋਦਮੇਅਚੇਤੁਹੇਤੁਸੀਪੈਨਸਹੇਦਕੋ ॥ ਪਲਨਸੁ

ਵਾਇਆਇਰਿਹਿਕਾਜਿਲਾਰੇਜਾਇਸੁਨਸੁਤਰੁਦਨਪੇਪੀਆ
 ਵੈਮਨਮੋਦਕੋਆਪਾਇਜੋਈਗੁਰਚਰਨਿਸਰਨਿਗਹਿਰ
 ਹੇਨਿਰਦੇਖਮੇਖਮਨਦਾਬਿਨੋਦਕੋ॥੩੯੩॥ਕਰਤਨਾਇਛਾਕਛੁ
 ਮਿਤਸਤਤਾਨਜਨੈਬਾਲਬੁਧਿਸੁਧਿਨਾਹਿਬਾਲਕਾਮਚੇਤ
 ਕਉਆਸਨਬਸਨਲੀਏਮਾਤਾਪਛੈਲਾਗਿਡਿਲੈਬੋਲੈਮੁ
 ਖਾਮੀਮਿਤਬਚਨਸੁਤਹੇਤਕਉਬਾਲਕੋਅਸੀਸਦੈਨਹਾਰੀ
 ਅਤਿਪਿਆਰੀਲਾਰੀਗਾਰਿਦੈਨਹਾਰੀਬਾਲਿਹਾਰੀਡਾਰੀਸੇਤ
 ਕਉ॥ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਸਮਦਰਸੀਅਨੰਦਮਈਜੈਸੋਜਗਾਮਾ
 ਨੈਤੈਸੋਲਾਗੈਫਲੁਖਤਕੋ॥੩੯੩॥ਜੈਸੇਦਰਪਨਿਦਿਬਿਸੂਰ

੧੩੧

ਸਨਮੁਖਰਾਖੇਪਾਵਕਪ੍ਰਗਾਸਹੋਤਕਿਰਨਚਾਰਿਤ੍ਰਕੋਯੋਸੇਮੇਘ
 ਬਰਖਤਹੀਬਸਧਰਾਬਿਰਜੋਬਿਬਿਬਿਬਨਾਸਪਤੀਸਫ
 ਲਸੁਮਿਤ੍ਰਕੋਯੋਤ੍ਰੇਤਤ੍ਰਤਾਰਿਨਾਰਿਸੋਭਤਸਿਗਾਰਿਚਾਰਿਪੂਰਨ
 ਨਾਮਨੰਦੁਤਓਦਿਤਿਬਾਰਿਤ੍ਰਕੋਯੋਸਤਿਗੁੰਟਗਸਿਪਰਸਿਬਿਗ
 ਸਤਸਿਖਪ੍ਰਾਪਤਨਿਧਨਾਗਿਆਨਪਾਵਨਪਾਵਿਤ੍ਰਕੋਯੋਤ੍ਰੇਤ
 ਯੋਸੇਕੁਲਾਬਧੁਬੁਧਿਵੰਤਸਸੁਰਾਗਬਿਖੇਸਾਵਧਾਨਚੇਤ
 ਨਰਹੀਅਚਾਰਚਾਰਕੋਯੋਸਸੁਰਦੇਵਰਜੇਰਸਕਲਕੀਸੇਵਾ
 ਕਰੋਖਾਨਪਾਨਾਗਿਆਨਜਾਨਿਪਤਿਪਰਵਾਰਿਕੋਯੋਸਪੁਰਬਰ
 ਨਗੁਰਜਨਸੇਲਜਲਵੀਨਿਸਿਹਜਾਸਮੇਸੁਪ੍ਰੇਮਪੂਰਨਭੁਤ

ਰਕੋਤੇ ਸੇਗੁਗ ਸਿਖ ਸਰ ਬਾਤ ਮਪੁਜਾ ਪਈ ਨ ਬਹੁ ਮਾਧਿਆਨ
 ਗੁਰਮੁਰਤਿ ਅਪਾਰਕੋ ॥ ੩੯ ॥ ਪਾਤੀਰ ਬਪੁਰ ਬਦੇਵ ਜਾਤ ਜਾਤ
 ਹੈ ਜਗਤੁ ਪੁਰ ਬਤੀਰ ਬਸੁ ਹਕੋਟ ਨ ਕੋਟਾ ਨਿਕੋ ॥ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ
 ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਬਿਧਿ ਫਲ ਬਾਛੁ ਤੋ ਸਾਧਰ ਜਕੋਟਿ ਗਿਅ
 ਨਾਧਿਆਨ ਕੋ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਸੀਖਾ ਸਿ
 ਖਸੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਰਸ ਅਨਿਕੋ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ
 ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖਾ ਲਿਵ ਪੁਰਨ ਬਹੁ ਮਾਜਤਿ ਗੁਰ ਸਾਵਧਾਨ
 ॥ ੩੯ ॥ ਦ੍ਰਿਗਨ ਕਉ ਜਿਹ ਬਾਸੁ ਵਨ ਜਉ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਸੋ ਦੇ
 ਪੁਤੋ ਸੋ ਕਹਿ ਸੁਨਿ ਗੁਨਿ ਗਾਵਹੀ ॥ ਸੁਵਨਿ ਜਿਹ ਬਾਸੁ ਉਲੋਚ

੧੩੨

ਨਸ੍ਰਵਨਜਓਮਿਲਾਹਿਦੇਵਜੇਸੋਕਹੈਤੈਸੋਸੁਨਿਦੇਖਿਅਉਦੇ
ਖਾਵਹੀਨੈਨਜੀਹਸ੍ਰਵਨਸ੍ਰਵਨਲੋਚਨਜੀਹਜਿਹਬਾਨਸ੍ਰਵ
ਨਲੋਚਨਲਲਚਾਵਹੀ॥੩੯॥ਅਪਨੇਸੁਅੰਨਿਜੇਸੇਲਾਗ
ਤਪਿਆਰੇਜੀਅਜਾਨੀਅੰਦ੍ਰੋਸੋਈਪਿਆਰੇਸਕਲਸੀਸਾਰਕ
ਉਆਪਨੇਦਰਬਜੇਸੇਰਾਖੀਅੰਜਤਨਕਾਰਿਦੈਸੋਈਸਮਾਝਿ
ਸਭਕਾਹੂਕੇਬਿਉਹਰਕਉਆਸਤੁਤਿਨਿੰਦਾਸੁਨਿਬਿਆਪਤ
ਹਰਖਸੋਗਦੈਸੀਅੰਲਗਤਜਗਆਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕਉਗਤੈਸੇ
ਕੁਲਧਰਮੁਕਰਮਜੇਸੋਜੇਸੋਕਾਕਉਤਮਕੋਮਾਨਿਜਾਨਿਬ੍ਰਹ
ਮਾਬਿਬਾਰਕਉ॥੩੯॥ਜੇਸੇਨੈਨਬੈਨਪਿਖਸੁੰਦਰਸ੍ਰਬੰ

ਗਮੋਰਤ ਕੋ ਪਗਥਿ ਰਵੇ ਖਿਦੋ ਖਨ ਬੀਚਾਰੀ ਐਸੀ ਦਲ ਸੁਰੀ ॥੩੩॥
 ਧਾਅਤਿ ਕੋ ਮਲਕ ਮਲ ਜੇ ਸੇ ਕੰਟਕਿ ਬਿਲੋਕਨ ਅਉ ਗੁਨ ਉਰ
 ਧਾਰੀ ਐਸੇ ਸੇ ਅਮੀ ਮੁਤਫਲ ਮਿਸਾਦਿ ਗੁਨਾਦਿ ਸੁਦ ਬੀਜਕ
 ਰਵਾਈ ਕੋ ਬੁਰਾਈ ਨ ਸਮਾਗੀ ਐਸੇ ਗੁਗਰਿਆ ਨ ਦਾਨ ਸ
 ਬਹੁ ਸੇ ਮਾਗੀ ਲੀਜੇ ਬੰਦਨ ਸਕਲ ਭੂਤ ਨਿੰਦਾ ਨਤ ਕਾਰੀ ਐਸੀ
 ॥੩੪॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸਦ ਰਸ ਕਤ ਸਜਨੀ ਕਤ ਵੇਨੋ ਨ ਬੇਨਮ
 ਨਮੋ ਹਨਾ ਕਤ ਵੇਦ ਸਨਹ ਸਨ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ ਕਤ ਵੇਗਵਨ ਭਵਨ
 ਬਨ ਸੋਹਨਾ ਕਤ ਵੇਰਾਗਰੀ ਗਾਉਖ ਸਾਗਰ ਕਤ ਵੇਦਾਇਆ ਮ
 ਇਆ ਦੁਖ ਜੋ ਹਨਾ ਕਤ ਵੇਜੋ ਗਭੇਗਰ ਸਲੀਲਾ ਕਤ ਵੇਸਿਤ

ਸਭ ਛਾਬਿਗੋਹਨਾ ॥ ੪੦੦ ॥ ਕਬਲਾਗੋਮ ਸਤ ਕਿਚਰਨ ਨਰਜ
 ਦਰਸਦਾਇਆ ਦ੍ਰਿਗਨ ਕਬਦੇਖਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਨਉ
 ਕਬ ਸ੍ਰਵਨ ਨ ਕਬ ਰਸਨਾ ਬੇਨਤੀ ਬਿਸੇਖਉ ਕਬ ਕਰ ਕਰਉ
 ਰੰਡਉਤ ਬੰਦਨਾ ਪਗਨ ਪਾਰਿਕ੍ਰਮਾਦਿ ਪੁਨਰੇਖਉ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗ
 ਤ ਪ੍ਰਤਾਛਿ ਪੁਨ ਪਤਿਗੀਆਨਾ ਧਿਆਨ ਜੀਵਨ ਪਦ ਲੇਖਉ ॥ ੪੦
 ॥ ਬਿਰਖੇ ਬਾਇਆ ਰਲਾਗੇ ਜੇ ਸੇਹ ਹਰਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪੀਛੀ ਨਧੀ
 ਰਜ ਕੁਰਿਠ ਉਰਠ ਹਰਾਤਿ ਹੋ ਸਰਵ ਰਘਾਮ ਲਾਗੇ ਬਾਰਜ
 ਬਿਲਾਖ ਮੁਖ ਪੁਨ ਅੰਤ ਹੰਤ ਜਲ ਜੀਤ ਅਕੁਲਾਤ ਹੋ ਸਾਰ ਦੂ
 ਲਵੇਖੇ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਲਾ ਦਲਿ ਚਿਤ ਬਨ ਵਾਸ ਮੇਨ ਤਾਸ ਕਾਰਿਆ

ਸੁਮ ਸੁਹਾਤੁ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰ ਅੰਗ ਸੁਗੰਭੁ ਏਤੈ ਚ ਕਾਤਿ ਸਿਖ ਦੁ
 ਖਤਿ ਉਦਾਸ ਬਾਸਾ ਅਤਿ ਬਿਲਲਾਤੁ ਹੈ ॥ ੪੦ ॥ ਆਉਲਾ ਬਰਖ
 ਨ ਕਰਖਨ ਦਾ ਮਨੀ ਬਜਾਗੀ ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਬਨ ਜਰਤ ਅਗ
 ਨਿਹੈ ॥ ਰਾਜੀ ਬਿਰਾਜੀ ਰੂਪ ਕਾ ਅੰਤਰਾ ਬਿਥਾ ਬਲ ਬੰਦ ਸਾਲਾ
 ਸਾਸਨਾ ਸੰਕਟ ਮੇ ਮਗਨੁ ਹੈ ॥ ਆਪ ਦਾ ਅਧੀਨ ਦੀਨ ਦੁਖ ਨਾਵ
 ਰਿਦਾ ਛਿਦੁ ਬੁਖ ਮਤ ਉਦਾਸ ਰਿਨ ਦਾਸ ਨਿਨਗਨੁ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਸਿ
 ਸਟਿ ਕੋ ਅਵਿਸਟਿ ਕੋ ਅਵਿਸਟੁ ਜਉ ਆਇਲਾ ਗੋਜਗ ਮੇਰੁ
 ਗਤ ਨੇ ਕਰੇ ਮੇਰੁ ਗਨੁ ਹੈ ॥ ੪੦ ॥ ਜੈ ਸੇਰੀ ਟੀਕੁ ਮਕੁ ਮਕੋ ਬਿ
 ਰਖ ਚੜ੍ਹੇ ਪਛੀ ਉਡਿ ਜਾਇ ਬੋਸੇ ਨਿਕਾਟਿ ਹੀ ਫਲ ਕੋ ॥ ਜੈ ਸੇਗ

੧੩੪

ਗੀਚਲੀਜਾਤਲੀਕਨਮੇਧੀਰਜਸੇਘਰੇਦਓਰਿਜਾਇਬਾਏਦ
ਹਨੇਸਬਲਕੋਜੇਸੇਕੋਸਭੁਰਿਚਲਿਸਕੀਅੰਨਪਾਇਨਕੇ
ਆਤਮਾਚਤੁਰਕੁੰਟਧਾਇਆਵੈਪਲਕੋਤੈਸੇਲੋਗਬੇਦਰੇਦ
ਗਿਆਨਉਨਮਾਨਪਛੁਰੀਅਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਅਸਬਲਕੇ
॥ ੪੦ ॥ ਜੇਸੇਬਨਗਾਇਪਰਫੁਲਤਫੁਲਨੀਮਤਿਲਾਗਤੀ
ਹੀਫੁਲਪਤ੍ਰਪੁਹਪਾਥਿਲਾਤਹੈਜੇਸੇਤ੍ਰਿਅਾਰਚਤਸਿੰਗਾਰ
ਭਰਤਾਰਹੈਤਿਭੇਟਤਭਰਤਾਰਉਰਹਾਰਨਸਮਾਤਹੈਬਾਲਕ
ਅਚੇਤਜੇਸੇਕਰਤਲੀਲਾਅਨੇਕਸੁਚਿਤਚਿਤਨਭੁਏਸਭੇ
ਬਿਸਰਤਹੈਤੈਸੇਖਟਕਰਮਧਰਮਸਾਮਾਰੀਆਨਕਾਜ

ਗਿਆਨਰਾਨ ਉਦੈਉਤ ਕਰਮ ਉਤਾਰਿਓ ॥ ੪੦੫ ॥ ਜੀ ਸੇਹਸ
 ਬੋਲਤ ਹੀਰਾਕਨ ਹਰੈ ਕਰੇਜੇ ਬਾਲ ਕਤ ਹੀਲੈ ਧਵੇ ਜਾਨੈਗੇ
 ਵਲੈਤ ਹੋਰੇ ਵਤ ਸੁਤ ਹਿਜੇ ਸੇ ਅਵਖਵ ਪੀਆਵੈ ਮਾਤਾ ਬਾ
 ਲਕੁ ਜਾਨਤ ਮੇਹਿ ਕਾਲ ਕੂਟਿ ਦੇਤ ਹੋਰ ॥ ੪੦੬ ॥ ਰਨਰਨ ਗਤਿ ਸਤਿ
 ਗੁਰਜਾਨੀ ਅੰਨ ਬਾਲ ਕਜੁ ਗਤਿ ਮਤਿ ਜਗਤ ਅਚੇਤ ਹੋਰ ॥ ਅ
 ਕਲ ਕਲਾ ਅਲਖ ਅਤਿ ਹੀ ਅਗਾਧ ਬੇਧ ਆਪ ਹੀ ਜਾਨਤ
 ਆਪਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਹੋਰ ॥ ੪੦੭ ॥ ਵੈਤ ਸੁਤ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰਹਿ
 ਲਾਵ ਭਟੇਵੇ ਵਸੁਤ ਜਗਮੇ ਸਨੀਰ ਰਬਖਾਨੀ ਅੰਮਾਧੁਪੁ
 ਰਬਾ ਸੀਕੀ ਸਾਧਮਾ ਅਸੁਰ ਭਟੇ ਲੀਕਾ ਬਾਸੀ ਸੇਵ ਕਭਠੀ

੧੩੫

ਖਨਪਛਾਨੀਐਸਾਗਾਰਗੀਰੀਗਬਿਖੇਬਿਖਿਆਪ੍ਰਗਾਸਭੁ
ਈਅਹਿਮਸਤਕਿਮਨਉਦੈਉਨਮਾਨੀਐਬਰਨਸਥਾਨਲੁ
ਘੁਦੀਰਘਜਤਨਪਰੈਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਬਿਸਮਨਜਾਨੀ
ਐ॥੪੦॥ਅਚਿਤਾਅਨਿਚਿਤਵਤਚਿਤਾਚਿਤਤੇਚੁਗਈਅਜੇ
ਨੀਅਰਾਧੇਜੋਨਿਸੰਕਟਿਕਟਾਏਹੈ॥ਜਪਤਾਅਕਾਲਕਾਲਕੰ
ਟਕਕਲੇਸਨਾਸੋਨਿਰਭੋਭਜਨਭ੍ਰਮਭੋਵਲਭੁਜਾਏਹੈ॥ਸਿ
ਮਰਤਨਾਥਨਿਰਵੈਰਬੈਰਭਾਉਤਿਆਰਿਓਭਾਗਿਓਭੇਦੁਪੇਦੁ
ਨਿਰਭੇਦਗੁਨਗਾਏਹੈ॥ਅਕੁਲਾਅਚਿਲਗਹੇਕੁਲਨਾਬਿਚ
ਰੈਕੋਊਅਟਲਸਰਨਿਆਵਾਗਵਨਮਿਟਾਏਹੈ॥੪੦॥ਘਾਬਾ

ਛੈਨ ਸੁਰਗ ਬਾਸ ਮਨੈ ਨ ਨਰ ਕਤਾ ਸਾਸਾ ਨ ਕਰਤਾ ਚਿਤ ਹੋਨ ॥੧੩੬॥
 ਹਾਰੋ ਹੋਇ ਹੋ ਸੀ ਪਤਿ ਨ ਹਰਖਾ ਬਿਪਤ ਮੇਨ ਸੋਗਤਾ ਹਿ ਸੁਖ ਦੁ
 ਖ ਸਮ ਸਰਿ ਬਿਹਸਨ ਹੋਇ ਹੋ ਜਨਮ ਜੀਵਨ ਮਿਤ ਮੁਕਤ ਨ
 ਰੇਦ ਖੇਦ ਰੀ ਮਿਤਾ ਤ੍ਰਿਕਲ ਬਾਨ ਬੁਧਿ ਮਾਟਿ ਲੋਇ ਹੋ ਰੀ ਮ
 ਨ ਗੁਰ ਅਜਨ ਕੇ ਚੀ ਨਤ ਨਿਰੀ ਜਨ ਹਿ ਬਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰੇਮ
 ਰਗਤ ਮੇ ਕੋਇ ਹੋ ॥੪੦॥ ਜੇ ਸੇਤੁ ਉਮਿ ਠਾਈ ਗਾਖੀ ਮੇਛੁ
 ਪਾਇ ਜਤਨ ਕੇ ਚੀ ਟੀਚਾ ਲਿਜਾਇ ਚੀ ਨਤਾ ਹਿ ਲਪਟਾਤ ਹੋ ॥
 ॥ ਵੀਪ ਕਜਗਾਇ ਜੇ ਸੇਰਾ ਖੀ ਮੇਦੁ ਗਾਇ ਗ੍ਰਿਹ ਪਗਟ ਪਤੰਗ
 ਤਾ ਮੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤ ਹੋ ਜੇ ਸੇਤੁ ਉਮਿ ਬਿਮਲ ਜਲ ਕਮਲਾਇ ਕੰ

ਤਬ ਸੋਮ ਪੁਕਰ ਮਧੁ ਅਚ ਵਨ ਤਹ ਜਤ ਹੋ ਤੋ ਸੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿ
 ਹਘਟ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰੇਮ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਤਿਹਿ ਦੁਆਗ ਬਿਲਲਾ
 ਤਹੋ ॥ ੪੧੦ ॥ ਬਜਤ ਨੀਸਾਨ ਸੁਨੀ ਅਤ ਚਹੂੰ ਓਰ ਜੋ ਸੇਉ ਦਤ
 ਪਧਾਨ ਭਾਨ ਦੁਰੋਨ ਦੁਗਏ ਸੋ ਦੀਪਕ ਸੋ ਦਾਵਾ ਭਏ ਸਕਲ ਸਿਸ
 ਰੁਜਾਨੈ ਘਟ ਕਾਮੇ ਸਿਧ ਜੋ ਸੋ ਛੁਪੈ ਨ ਛੁਪਾਏ ਸੋ ਜੋ ਸੇਚ ਕ੍ਰ
 ਵੈ ਨ ਛੁਨੇ ਹਰੁ ਸਿਧਾ ਸਨ ਸੇ ਦੇਸ ਮੇ ਦੁਹਾਈ ਫੇਰੇ ਮਿਟੇ ਨ ਮਿ
 ਟਾਏ ਸੋ ਤੋ ਸੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਪ ਮੋ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਜਾ ਚੁਗੁ ਪਤ ਨਰ
 ਹੋ ਮੋ ਨਿਬਿਤ ਓਪ ਜਾਏ ਸੋ ॥ ੪੧੧ ॥ ਜਥੇ ਪੈ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ
 ਪਛਮ ਨੇਤਾ ਕੋ ਜੀਵਨ ਜਨਮ ਕੁਲ ਲਾਛ ਨ ਲਗਾਵਈ ॥ ਜਥੇ

ਪੇਨਦਬਾਦਸੁਨੀਮ੍ਰਗਆਨਗਿਆਨਰਾਚੇਪ੍ਰਾਨਸੁਖਹੁਇਸ १੩੭
 ਬਦਬੇਧੀਨਕਹਾਵਈ॥ਜਉਪੇਜਲਸੈਨਿਕਸਮੀਨਸਰਜੀਵ
 ਰਹੇਸਹੇਦੁਖਦੁਖਿਨਾਬਿਗੁਹਾਬਿਲਖਾਵਈ॥ਸੇਵਾਗੁਰਗਿਆ
 ਨਾਧਿਆਨਤਜੇਭਜੇਦੁਬਿਧਾਕਉਸੀਗਤਿਮੇਗੁਰਮੁਖਪਦਵੀ
 ਨਪਾਵਈ॥੪੧੨॥ਜੇਸੇਇਕਚੀਟੀਪਾਛੈਕੋਟਚੀਟੀਚਲੀਜਾ
 ਤੀਇਕਟਕਪਗਰਗਮਾਗਿਸਾਵਧਾਨਹੈ॥ਜੇਸੇਫੂਜਪਾਂਤਿਭੁਲੀ
 ਭਾਂਤਿਸਾਂਤਿਸਹਜਮੇਉਰਤਅਕਾਸਚਾਰੀਆਰੀਅਗਵਾਨਹੈ॥
 ॥ਜੇਸੀਮ੍ਰਗਮਾਲਚਾਲਚਲਤਟਲਤਨਾਹਿਜੋਤਤਤਅਗਭਾ
 ਗੀਰਮਤਤਤਾਧਿਆਨਹੈ॥ਚੀਟੀਖਰਮ੍ਰਗਸਨਮੁਖਪਾਛੈਲਾਗੇ॥

ਜਾਂਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰ ਪਥਿ ਛਾਡ ਚਲਤ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ॥ ੪੧੩ ॥ ਜੇ
ਸੇ ਪ੍ਰਾਮ ਸੰਗ ਮਸੁ ਜਸੁ ਨਾਇਕ ਬਖਾਨੈ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਸ
ਗਲਾ ਬਿਗਸਾਤ ਹੋ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਬਿਸਮ
ਹੁਇ ਸੋਭਾ ਦੇਤੁ ਮੋਨਿ ਗਹੇ ਮਾਨ ਮੁਸਕਾਤ ਹੋ ॥ ਪੂਰਨ ਅਧਾਨ ਪ
ਰਸੁਤ ਸਮੇਰੁ ਦਨ ਸੇ ਗੁਰ ਜਨ ਮੁਦਿਤ ਹੁਇ ਤਹੀ ਲਪਟਾਤ ਹੋ ॥ ਤੇ
ਸੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਜਾ ਸੁ ਬੇਲਤ ਬੇਰਾਗ ਮੋਨਿ ਸ
ਬਹ ਸੁਹਾਤ ਹੋ ॥ ੪੧੪ ॥ ਜੇ ਸੇਕਾ ਛੀਫ ਲਹੇਤਾ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਰਖ
ਰੋਪੇ ਨਿਹਟ ਲਹੇਤਾ ਬਿਰਖੇ ਨਕਾ ਹੁਕਾ ਜਹੇ ॥ ਸਿਤਤਿ ਨ ਮਿਤਿ ਨਿਪ
ਅਨਿਕਾ ਬਿਵਾਹ ਕਰੈ ਸਿਤਤਾ ਬਿਧੂਨ ਬਨਿਤ ਨਾਗਿ ਹਛਾ ਜਿਹੀ ॥

॥ ਬਿਦਿਆ ਦਾ ਨ ਜਾਨ ਜੇ ਸੇ ਪਾਧ ਚਟ ਸਾਰ ਜੇ ਹੋ ਬਿਦਿਆ ਹੀ ਨ ॥ ੧੩੮ ॥
 ਦੀ ਨ ਖਲ ਨਾ ਮਉ ਪਰਾ ਜਿ ਹੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਸੰਗ ਹੋ ਸੁ
 ਗਿਆਨ ਮਿਤਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਪ੍ਰਗਜਨ ਮ ਕਉ ਲ ॥
 ਜਿ ਹੋ ॥ ੪੧੫ ॥ ਸੁਰ ਸਰੀ ਸੁਰ ਸਤੀ ਜਮ ਨਾ ਗੋਦਾ ਵਰੀ ਗਾਇਆ ॥
 ਪ੍ਰਾਗੀ ਸੇਤ ਕੁਰ ਬੇਤ ਮਾਨ ਸਰ ਹੋ ॥ ਕਾਂਸੀ ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਤੀ ਮਾ
 ਇਆ ਮਥੁਰਾ ਅਜੁ ਪਿਆਗੋ ਮਤੀ ਆਵੰਤ ਕਕੇਦਾਰ ਹਿ ਮਧਰ
 ਹੋ ॥ ਨਰ ਬਦਾ ਬਿਬਿਧ ਬਨ ਦੇਵ ਸਬ ਲਕਵਲਾ ਸਨੀਲ ਮੀ
 ਵਰਾ ਚਲਾ ਸੁਮੇਗ ਗਿਰ ਵਰ ਹੋ ॥ ਤੀਰਥ ਅਰਥ ਸਤ ਧਰਮ ਦ
 ਇਆ ਸਿਤੋ ਖਸੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਰਜ ਰੁਲਨ ਸਗਰ ਹੋ ॥ ੪੧੬ ॥

॥ ਜੇ ਸੇ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਮਿਲਿ ਪੋਲਿ ਤਾ ਅਨੇ ਕਸਖੀ ਸਕਲ
 ਕੋਇ ਕੋਇ ਨ ਹੋਤ ਨਾ ਬਿਵਾਹ ਜੀ ॥ ਜੇ ਸੇ ਬੀਰ ਪੇਤਾ ਬਿਖੇ ਜਾਤ ਹੋਇ
 ਰੁਟ ਜੇਤੇ ਸਬੈ ਨ ਮਰਤ ਤੇਤੇ ਸਸਤਨ ਸਨਾਹ ਜੀ ॥ ਬਾਵਨ ਸਮੀ
 ਪ ਜੇ ਸੇ ਬੀ ਬਿਬਿਥਨਾ ਸਪਤੀ ਏਕੋ ਬੇਰ ਚੰਦਨ ਕਰਤ ਹੋਨਤ
 ਹਿਜੀ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਜਾਤੁ ਹੋ ਜਗਤ ਜੀਵਨ ਮੁਕ
 ਤਿ ਪਦ ਚਾਹਤ ਹੋ ਜਾਹਿ ਜੀ ॥ ੪੧੭ ॥ ਜੇ ਸੇ ਗੁਆਰ ਗਾਇਨ
 ਚਰਾਵਤ ਜਤਨ ਬਨ ਪੇਤਨ ਪਰਤ ਸਬੈ ਚਰਤਾ ਅਧਾਇ ਕੋ ॥
 ॥ ਜੇ ਸੇ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਸਦੂਪ ਰਾਜਨੀਤਾ ਬਿਖੇਤਾ ਕੇ ਦੇ ਸਪਰਜਾ
 ਬਸਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੋ ॥ ਜੇ ਸੇ ਹੋਤੁ ਪੇਵਟ ਚੇਤੀ ਨਿਸਾਵਧਾਨ ਜਾ

ਮੇਲਾਰੋਨਿਰਬਿਘਨਬੋਹਥਪਾਰਿਜਾਇਕੋਤੋਸੇਗੁਹਉਨ
 ਮਨਮਗਨਬ੍ਰਹਮਜੋਤਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਰੋਸਿਖਸਮਸ਼ਾਇ
 ਕੋ॥੪੧॥ਜੈਸੇਪਾਉਪਾਇਲੋਕਜਤਨਕੋਨੀਕੋਹੋਤਪੀਰ
 ਮਿਟਿਜਾਇਲੀਕੀਮਟਤਨਪੇਖੀਐ॥ਜੈਸੇਫਾਟੇਅਬਰੇਸੀ
 ਆਇਪੁਨਓਦੀਅਤਿਨਾਗੋਤਉਨਹੋਇਤਉਬੇਗਗੀਪਰੇਖੀ
 ਐ॥ਜੈਸੇਭੂਟੇਬਾਸਨੁਸਦਾਰਦੇਤਹੋਠਠੇਰੋਗਰਤਨਪਾਨੀ
 ਪੇਗਠੀਲੋਤੇਖਭੇਖੀਐ॥ਤੋਸੇਗੁਰਚਰਨਿਬਿਮੁਖਦੁਖਦੇ
 ਖਿਪੁਨਿਸਰਨਗਹੋਪੁਨੀਤਪੇਕਲੀਕਲੇਖਠੀਖੀਐ॥੪
 ੧੯॥ਦੇਖਦੇਖਦਿਗਨਦਰਸਮਹਿਮਾਨਜਾਨੀਸੁਨਸੁਨਸ

ਬਦੁਮਹਾਤਮਨਜਾਨਿਓਗਾਇਗਾਇਰੀਮਿਤਾਗੁਨਗੁਨ
 ਨਿਧਨਹਸਿਹਸਿਪ੍ਰੇਮਕੋਪ੍ਰਤਾਪੁਨਪਛਾਨਿਓਗਾਇਰੀਮਿਤਾਗੁਨਗੁਨ
 ਬਿਰਹਾਬਿਓਗਕੋਨਸੋਗਜਾਨਿਓਮਨਗਹਿਗਹਿਮਨੁਮੁਖ
 ਦੁਨਮਾਨਿਓਗਾਇਗਾਇਰੀਮਿਤਾਗੁਨਗੁਨਕੋਨਜਾਨਿਸ
 ਕਿਓਜਨਮਜੀਵਨਧਿਗਾਬਿਮੁਖਾਬਿਹਾਨਿਓਗਾ ੪੨੦ ॥ ਕੋ
 ਟਨਿਕੋਟਨਿਮਨਿਕੋਚਮਤਕਾਰਵਾਰਉਸਸੀਅਰਸੂਰਕੋਟ
 ਕੋਟਨਿਪ੍ਰਗਾਸਜੀਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਭਾਗਿਪੁਰਨਪ੍ਰਤਾਪਛਾ
 ਬਿਜਗਮਾਗਿਜੋਤਿਹੋਸੁਜਸਾਨਿਵਾਸਜੀਸਿਵਸਨਕਾਰਿ
 ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਮਨੋਰਥਕੋਤੀਰਥਕੋਟਨਿਕੋਟਿਬਾਛਤੋਹੋਤਾਹਿ

ਜੀ॥ ਅਸਤ ਕਿਵਰ ਸਨ ਸੇਭੋ ਕੇ ਮਹਾਤਮਾ ਮਗਾਧ ਬੇਧਸੀ ॥ ੧੪੦ ॥
 ਗੁਰਚਰਨ ਰਜਮਾ ਤੁਲਾਰੇ ਜਾਸ ਜੀ॥ ੪੨੧॥ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥
 ॥ ਖਗਮਿਗਮੀਨ ਪਤੰਗ ਚਰਾਚਰ ਜੇ ਨਿਅਨੇ ਕਾ ਬਿਖੇਭੁ
 ਮਾਮਾਇਓ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪਾਇਰ ਸਾਤ ਲਭੂ ਤਲਵੇਵ ਪੁਰੀਪੁ
 ਤਲਓ ਬਹੁਧਾਇਓ ਜੇਗਹੁਰੇ ਗਦੁਖਾਵੇ ਸੁਖਾਵੇ ਕਧਰਮ
 ਅਧਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨ ਗਤਮਾ
 ॥ ਇਗੁਰੁ ਮੁਖ ਦੇਖ ਗਰੁ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥ ੪੨੨॥ ॥ ਕਾਬਿਤੁ
 ॥ ਚਾਹਿ ਚਾਹਿ ਚੰਦ ਮੁਖ ਚਾਇ ਕੈ ਚਕੋਰ ਚਾਖੀ ਮਿਤਕਿ
 ਰਨਾਮ ਚਵਤਨਾਮ ਪਾਨੇ ਹੋ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਸੁ

ਵਨਮਿਗਾਅਨੰਦਉਦੋਤਕਰਿਸਾਂਤਿਨਸਮਾਨੇਹੈ॥ ਰਸਕਰਸਾ
 ਲਜਸੁਜੀਪਤਬਾਸਰਨਿਸਚਾਰਿਕਜੁਗਤਾਜਿਹਬਾਨਤ੍ਰਿਪ
 ਤਨੇਹੈ॥ ਦੇਖਤਸੁਨਤਅਰੁਗਾਵਤਪਾਵਤਸੁਖਪ੍ਰੇਮਰਸਬਸ
 ਮਨਮਗਨਹਿਰਨੇਹੈ॥ ੪੨੩॥ ਸਲਾਣਿਨਿਵਾਸਜੇਸੇਮੀਨ
 ਕੀਨਪਟੋਰਚਦੀਪਕਪ੍ਰਗਾਸਪਟੋਪ੍ਰੀਤਨਪਤੰਗਜੀ॥ ਕੁਸ
 ਮੁਸੁਬਾਸਜੇਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਮਧੁਪਕਉਉਤਤਅਕਾਸਾਮਾਸਪ
 ਟੋਨਾਬਿਹੰਗਕੀ॥ ਘਟਾਘਨਘੋਰਮੇਰਚਾਰਿਕਰਿਦੇਉਲਾ
 ਸਨਦਬਾਦਸੁਨਿਰਤਪਟੋਨਕੁਰੰਗਕੀ॥ ਤੇਸੇਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਮ
 ਰਸਰਸਕਰਸਾਲਸਿਤਪਟਤਨਤ੍ਰਿਸਨਾਪ੍ਰਬਲਅਗਿਅੰ

ਗਕੀ॥ ੪੨੪॥ ਸਲਲਸੁਭਾਵਦੇਖੋਬੋਰਤਨਕਾਸਟਹਿਲਾਜ ੧੪੧
ਜਗਹੈਕਹੈ॥ ਅਪਨੋਈਪੁਤਿਪਾਰਿਓ॥ ਜੁਗਵਤਿਕਾਸਟਹਿਰਿ
ਦਿਤਾਰਿਬੈਸੰਤਾਰਹਿ॥ ਬੈਸੰਤਾਰਿਅਤਿਰਿਲੋਕਾਸਟਪ੍ਰਜਾਰਿਓ
ਹੈ॥ ਅਗਹਿਜਲਬੋਰਕਾਢੈਬਾਢੈ॥ ਲਤਕੋਪਾਵਕਪ੍ਰਦ
ਗਧਕੋਅਧਿਕਅਭਿਟਾਇਓ॥ ਤਭੂਤਕੋਰੁਧਰੁਚੁਅਭਿ
ਦੋਅਹੋਈਸਲਲਮਿਲਾਅਭਿਗਨਹਿਗੁਨਮਾਨੋਬਿਰਦੁ
ਬੀਚਾਰਿਓ॥ ੪੨੫॥ ਸਲਲਸੁਭਾਵਦੇਖੋਜੋਨਿਵਨਗਵ
ਨਗੁਨਸੀਚੀਅਤਿਓਪਬਨਬਿਰਵਾਲਗਾਇਕੋ॥ ਜਲਿ
ਮਿਲਾਬਿਰਖਾਹਿਕਰਤਭਿਰਧਤਪਸਾਖਾਨਈਸਫਲਹੁਇ

ਸੁਖਰਹੇਆਇਕੋਪਾਹਨਹਨਤਫਲਦਾਈਕਾਟੇਹੋਇਨ
ਉਕਾਲੇਸਟਕੋਛੇਦੇਭੇਦੇਬੰਧਨਬੰਧਾਇਕੋਪ੍ਰਬਲਪ੍ਰਵਾਹ
ਚੁਤਸਤਗਾਹਿਪਾਰਿਪਰੋਸਾਤਿਗੁਗਸਿਖਦੇਖੀਤਾਰੇਸਮਾਧ
ਇਕੋ॥੪੨੬॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਦੇਸਕਾਰਿਭੇਭਵਨਭਵ
ਨੀਭਗਤਭਾਇਚਾਇਕੋਚਈਲੇਹੋ॥ਸੰਗਮਸੰਜੋਗਭੋਗ
ਸਹਜਸਮਾਧਿਸਾਧਪ੍ਰਮਾਸਮੀਤਕੋਰਸਕਰਸੀਲੇਹੋ
॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕਾਅਉਅਨੇਕਾਲਿਵਾਬਿਮਲਬੇਰ
ਗਫਾਬਿਛਾਬਿਕੋਛਬੀਲੇਹੋ॥ਪਰਮੁਦਭੂਤਗਤਾਤਿਅ
ਸਚਰਜਮੋਬਿਸਮਾਬਿਦੇਹਉਨਮਨਉਨਮੀਲੇਹੋ॥੪੨੭॥

॥ ਜਉ ਲਉ ਕਰਿ ਕਾਮ ਨ ਕਾਮਾਰ ਬੀਕਰਮ ਕੀ ਨੇਪੂਰਨ ਮੋਰ
 ਬਭਾਇਓ ਨ ਕਾਹੂ ਕਾਮ ਕੋ ॥ ਜਉ ਲਉ ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਸਾ ਵੀਤ
 ਹੁਇ ਆਸਰੇ ਗਾਹਿਓ ਬਹਿਓ ਫਿਰਿਓ ਫਿਰਿਓ ਪਾਇਓ ਨ ਬਿਸਾ
 ਮ ਕੋ ॥ ਜਉ ਲਉ ਮਾਮਤਾ ਮਾਮਤਾ ਮੂਰਿ ਬੈਠੀ ਨੋ ਵੀ ਨੋ ਡੰਡੁ ਖਰਿ
 ਖਡੁ ਖੇਵਟਾ ਮਠਾ ਮੋਕੋ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇਸ ਨਿਹ ਕਾਮ ਅਉ ਨਿਰਾਸ
 ਰੁਏ ਨੋ ਮਤ ਸਹਜ ਸੁਖ ਨਿਜ ਪਦ ਨ ਮੋਕੋ ॥ ੪੨ ॥ ਘਾਸ ਤਿਗੁਰ
 ਰਰਨ ਕਾ ਲਮਕਰੰ ਵਰਜ ਲੁਭਤ ਹੁਇ ਮਨ ਮਧੁ ਕਰ ਲਪ
 ਟਾਨੇ ਹੋ ॥ ਅਮੀ ਮਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਆਹਿ ਨਿਸਿਰਾ ਸਿਕ ਹੁਇ ਅਤਿ
 ਉਨ ਮਤਿ ਆਨਾਰੀ ਆਨਾ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੋ ॥ ਸਹਜ ਸਨੇਹ ਗੇਹ ਬਿ

ਸਮਾਬਿਦੇਹਰੂਪਸੰਤੁਬੰਦਗਤਿਸੀਪਸੀਪਟਸਮਾਨੇਏਚ
 ਰਨਸਰਨਸੁਖਸਾਗਰਕਟਾਛਕਾਰਿਮਕਤਾਮਹਾਂਤਮਹੁਇ
 ਅਨੂਪਰੂਪਠਨੇਏ॥ ੪੨੯॥ ਰੋਮਰੋਮਕੋਟਮੁਖਮੁਖਰਸਨ
 ਅਨੰਤਅਨਕਮਨੰਤਰਲਓਕਹਤਨਮਾਵਈਕੋਟਬ੍ਰਹ
 ਮੰਡਭਾਰਭਾਰਤੁਲਾਧਾਗਬਿਖੇਤੋਲੀਐਜਓਬਾਰਿਬਾਰਿ
 ਤੇਲਨਸਮਾਵਈਚਤੁਰਪਦਾਰਥਅਓਸਗਰਸਮੂਹ
 ਸੁਖਾਬਿਬਿਧਿਬੈਕੁੰਠਮਾਲਿਅਹਮਾਨਪਾਵਈਸਮਸ੍ਰ
 ਨਪਰੈਕਰੋਗਓਨਕਓਨਭੁਓਨਮਨਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸ
 ਬਦਸੁਨਾਵਈ॥ ੪੩੦॥ ਲੋਚਨਪਤੰਗਦੀਪਦਰਸਦੇਖ

ਨਗਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤੀ ਮਲਿ ਪੁਨ ਉਤਰਨ ਅਨੇ ਹੋ ॥ ਨਦ ਬਾਦ
 ਸੁਨ ਬੇਕਉ ਸੁਵਨ ਹਰਨ ਗਏ ਸੁਨਿ ਧੁਨਿ ਥਕਤ ਭਏ ਨ ਬ
 ਹੁਰਾਨੇ ਹੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਕਰੰਦ ਗਸਿਗ ਸਿਕਹੋਇ ਮਨ
 ਮਧਕਰ ਬੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇ ਹੋ ॥ ਰੂਪ ਗੁਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪੂਰਨ
 ਪਰਮ ਪਦ ਅਨਾਰੀ ਅਨਾਧਿ ਅਨ ਰਸ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨੇ ਹੋ ॥
 ॥ ੪੩੯ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਅਨਾਧਿ ਅਨ ਹਾਨ ਕੇ ਪਤਿਗ ਬਿਧਿ
 ਪਾਛੇ ਕੇ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਦੀ ਪਕਾਇ ਖਾਏ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਅਨਿ
 ਰੀ ਅਨ ਸੁਰਤਿ ਬਿਸਰ ਜਕੋ ਅਨ ਹਦ ਨ ਦਸਿ ॥ ਗੁਰਗਤਿ
 ਸੁਨਾਏ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਬਚਨ ਚਰਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਾਜਿ ਪਾਛੇ

੧੪੩

ਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਾਪਿਓਪੀਆਏਹੈਪੇਖਸੁਨਾਮਚਵਤ
 ਹੀਭਏਬਿਸਮਾਅਤਿਪਰਮਦਭੁਤਾਸੁਰਜਸਮਾਏਹੈ॥
 ॥੪੩੨॥ ਜਾਤਿਸਿਹਜਾਸਨਜਓਕਾਮਨੀਜਾਮਨੀਸਮੇਗੁ
 ਰਜਨਸੁਜਨਕੀਬਾਤਨਸੁਹਾਤਹੈਹਿਮਕਰਿਉਦਿਤਮਾਦਿ
 ਤਿਹੈਚਕੋਗਚਿਤਿਏਕਟਕਾਪੀਆਨਕੋਸਮਾਰਤਨਗਾਤ
 ਹੈਜੇਸੇਮਧੁਕਰਿਮਕਰਿਦਰਸਣੁਭੁਤਹੈਬਿਸਮਕਾਮਲ
 ਵਲਸੰਪਟਸਮਾਤਹੈਤੇਸੇਗੁਰਚਰਨਸਰਨਚਲਿਜਾ
 ਤਿਸਿਖਵਰਸਪਰਸਪ੍ਰੇਮਰਸਮੁਸਕਾਤਿਹੈ॥੪੩੩॥ ਅ
 ਵਤਹੈਜਕੋਭੀਖਮਾਗਨਿਭਿਖਾਰੀਦੀਨਦੇਖਤਾਮਧੀਨਹਿ

ਨਿਰਾਸੋਨਾ ਬਿਡਾਰਹੈ ॥ ਬੈਠਤ ਹੈ ਜਾ ਕੈ ਦੁਆਰਾ ਮਾਸਾ ਕੋ ਬਿਡਾਰਹੈ ॥ ੧੪੪ ॥
ਰਸੁ ਨ ਅੰਤ ਕਰ ਕੈ ਤੋਰੈ ॥ ਟੂਕਿ ਤਾਹਿ ਡੁਕਾਰਿ ਹੈ ॥ ਪਾਇਨ ਕੀ ਪਨ
ਹੀਰਹਤ ਪਰਹਗੀ ॥ ਪਰੀਤਾ ਹੂਕਾ ਹੂਕਾ ਜਿਉ ਠਿਚ ਲਤ ਸਮਾਰਹੈ ॥
॥ ਛਾਡਿ ਅਹੰਕਾਰ ਛਾਰਹੈ ॥ ਇਗੁਰ ਮਾਰਗ ਮੇਕ ਬਹੁ ਕੈ ਵਾਇਅ ॥
ਕੈ ਵਾਇਅ ਮਾਲ ਪਾਗੀ ਧਾਰਿ ਹੈ ॥ ੪੩੪ ॥ ਵੇਪਤੀ ਕੁਪੀਨ ਮਾਤ੍ਰ
ਦਈ ਜਉ ਮੁਨੀ ਸਾਰਹਿ ਤਤੇ ਸਭਾ ਮਾਧਿ ਬਹਿਓ ਬਸਨ ਪ੍ਰਵਾ
ਹ ਜੀ ॥ ਤਨ ਕਤੰਦ ਲਜਗਾ ਵੀਸਹਿ ਦਫੇ ਸੁਦਾ ਮਾਤਾਂ ਤੇ ਪਾਏ
ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥਾ ਮਥਾ ਹਜੀ ॥ ਦੁਖ ਤਗਾਜੀ ਦਮਰ ਬੰਦ ਗਾਹਿ
ਭੇਟ ਰਾਖੇ ਤਕੈ ਕਾਜੈ ਚਕ੍ਰ ਪਾਨਿ ॥ ਅਨਿਗ ਸੇਗਾ ਹਜੀ ॥ ਕਹਾ ਕੋ

ਊਕਰੈਕਛੁਹੋਤਨਕਾਹੂਕੇਕੀਏਜਾਕੀਪ੍ਰਭਾਮਾਨਿਓਹਿਸਥੀਸੁ
ਖਤਾਹਿਜੀ॥ ੪੩੫॥ ਸਰਵਨਸੇਵਾਕੀਨੀਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀਬਿ
ਸੇਖਤਾਤੇਗਾਈਅਤਜਸਜਗਤਮੇਤਾਹੂਕੇਜਨਪ੍ਰਭਾਦਾ॥
ਦਿਅੰਤਲਭਿਅਵਾਰਿਆਕੀਨੀਤਾਤਪਾਤਕਾਰਿਪ੍ਰਭਗਾਇਓ
ਪ੍ਰਨਵਹੂਕੇ॥ ਦੁਆਦਸਬਰਖਸੁਕਜਨਨੀਦੁਖਤਕਰੀਸਿ
ਧਿਭਏਤਤਖਾਨਿਜਨਮੁਹੋਜਾਹੂਕੇਅਕਥਕਥਾਬੀਸਮਜ
ਨੀਅੰਨਜਾਇਕਛੁਪਹੁਦੈਨਾਰਿਆਨਓਨਮਾਨਾਨਕਾਹੂਕੇ॥
॥ ੪੩੬॥ ॥ ਖਾਂਡਖਾਂਡਕਹੈਜਿਹਬਾਨਸੁਦਾਮੀਠੈਅਵੈਅ
ਗਨਿਅਗਨਿਕਹੈਸੀਤਨਬਿਨਸਹੈ॥ ਬੋਦਬੋਦਕਹੈਰੋਗ

ਮਿਟਤਨ ਕਾਹੂ ਕੇ ਦਰ ਬਦਰ ਬਕਹੈ ਕੇਉ ਦਰ ਬਹਿ ਨਾ ਬਿਲਾ
 ਜੀਐ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਕਹਤ ਪ੍ਰਗਟੈ ਨ ਬਾਸੁ ਬਾਸੁ ਚੰਦ ਚੰਦ
 ਕਹੈ ਉਜੀ ਅਰੋਨ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ਤੈ ਸੋਗਿ ਅਨਗ ਸਾਟਿ ਕਹਤਨ
 ਰਹਤ ਪਾਵੈ ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਧਨ ਭਾਨ ਉਦਤਿ ਅਕਾਸਹੈ ॥ ੪੩ ॥
 ॥ ਹਸਤ ਹਸਤ ਪੁਛੈ ਹਾਸਿ ਹਾਸਿ ਕੈ ਹਸਾਇ ਰੋਵਤ ਰੋਵਤ ਪੁ
 ਛੈ ਗੋਇ ਅਉਰ ਵਾਇ ਕੈ ਬੈਠੈ ਬੈਠੈ ਪੁਛੈ ਬੈਠੈ ਬੈਠੈ ਕੈ ਨਿਕ
 ਟਜਾਇ ਚਾਲਤ ਚਾਲਤ ਪੁਛੈ ਦਹਾਇ ਸਧਾਇ ਕੈ ਲੋਗ ਪੁ
 ਛੈ ਲੋਗ ਚਾਰ ਬੇਦ ਪੁਛੈ ਬੇਦਾ ਬਿਧਿ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਜੋਗ ਭੋਗ
 ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਇ ਕੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕ੍ਰਮ ਕਾਹੂ ਨ ਮਿਟਾਇ ਸ

੧੪੫

ਕਿਓਨਿਰਚਲਭਏਗੁਰਚਰਨਸਮਾਇਕੈ॥੪੩੮॥ਪੂਛਤ
 ਪਾਥਿਕਿਤਿਹਮਾਰਗਨਧਰੈਪਾਗਪ੍ਰਿਤਿਮਕੈਦੇਸਕੈਸੇਬਾਤਨ
 ਕੈਜਾਈਐ॥ਪੂਛਤਹੈਬੈਦਖਾਤਅਓਖਦਨਜਿਜਮਕੈਕੈਸੇ
 ਮਿਟੈਰੋਗਸੁਖਸਹਜਸਮਾਈਐ॥ਪੂਛਤਸੁਹਾਗਨਕਰਮ
 ਹੈਦੁਹਾਗਨਿਕੋਰਿਦੈਬਿਬਿਚਾਰਕਤਾਸਿਹਜਾਬੁਲਾਈਐ॥
 ॥ਗਏਸੁਨੇਆਖੇਮੀਚੈਪਾਈਐਨਪਰਮਪਦੁਗੁਰਉਪਦੇ
 ਸੁਗਹਿਜਉਲਉਨਕਮਾਈਐ॥੪੩੯॥ਖੋਜੀਖੋਜਦੋਖ
 ਚਲਿਓਜਾਇਪਹੁਚੇਠਿਕਾਨੇਆਲਸਾਬਿਲਿਬਕੀਏਖੋ
 ਜਮਿਟਜਾਤਹੈ॥ਸਿਹਜਾਸਮੇਰਮੇਭਰਤਾਰਬਰਨਾਰਿਸੇ

ਈਕਰੇਜਓਅਗਿਆਨਮਾਨੁਪ੍ਰਗਟਤਪ੍ਰਤਏਬਰਖਤਮੇ १੪੬
 ਘਜਲਚਾੜ੍ਹਕਾੜ੍ਹਪਾਤਿਪੀਏਮੋਨਗਹਿਬਰਖਾਬਿਤੀਤੇਬਿ
 ਲਲਾਤਹੈਸਿਖਸੇਈਸੁਨਗੁਰਸਬਦਰਹਤਰਹੈਕਪਟਸ
 ਨੇਹਕੀਏਪਾਛਪਛੁਤਾਤਹੈ॥੪੪॥ਜੇਸੇਬਛਰਾਬਿਛੁ
 ਰਪਰੈਆਨਗਾਇਬਨਦੁਗਧਨਪਾਨਕਰੈਮਾਰਤਹੈਲਾਤਕੀ
 ॥ਜੇਸੇਮਾਨਸਰਤਿਆਗਿਹਿਸਾਮਾਨਸਰਜਾਰਖਾਤਨਮੁਕ
 ਤਾਫਲਭੁਗਤਜੁਗਾਤਕੀਜੇਸੇਰਾਜਦੁਆਰਤਜਿਆਨਦੁ
 ਆਰਜਾਤਜਨੁਹੋਤਖਾਨੁਭੰਗੁਮਾਹਿਮਾਨਕਾਹੂਬਾਤਕੀ॥ਤੋਸੇ
 ਗੁਰਸਿਖਆਨਦੇਵਕੀਸਰੰਨਜਾਹਿਰਹਿਓਨਪਰਤਰਾਖਿ

ਸਕਤਨ ਪਾਤਕੀ॥ ੪੪੧॥ ਜੇ ਸੇਘਨ ਘੋਰ ਮੋਰ ਚਾਕਿ ਸਨੇ
ਹਗਤਿ ਬਰਖਤ ਮੇਹਾ ਅਸਨੇ ਹਕੋ ਦੇਖਾ ਵਹੀ॥ ਜੇ ਸੇਤ ਉਕਾ
ਲਜਲਾ ਅਤਿ ਰਿਦਿ ਸੀਤਰ ਹੁਇ ਮਾਧੁਕਾਰਿ ਨ ਕਰਹੇ ਤਉ ਪ
ਜਾ ਵਹੀ॥ ਦਾਦਗਨਿ ਗਾਦਰ ਹੁਇ ਜੀਅਤਿ ਪਵਨ ਭੁਖਿ ਜਲ
ਤਜਿ ਮਰਤਨ ਪ੍ਰੇਮਹਿ ਲਜਾ ਵਹੀ॥ ਕਪਟ ਸਨਹੀ ਤੇ ਸੇਆਨ
ਦੇਵ ਸੇਵਕੁ ਹੋਗੁ ਗਸਿ ਮੀਨ ਜਲਹੇ ਤਰੁ ਹਰਾ ਵਹੀ॥ ੪੪੨॥
ਪੁਰਖ ਨਿਪੁੰ ਸਕਨ ਜਾਨੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਬਾਧੁ ਕਹਾ ਜਾਨੇ
ਸੁਖ ਸੀਤਤ ਸਨੇ ਹਕਉ॥ ਗਨਿਕਾ ਸੀਤਾ ਨ ਕੇ ਬਖਾਨ ਕਹਾ ਗੋਤ
ਚਾਰਨਾ ਹਉ ਪਚਾਰ ਕਛੁ ਕੁਸਟੀ ਕੀ ਦੇਹ ਕਉ॥ ਅੰਧੇਰ ਨਜ

ਨੇਰੂਪਰੰਗਨਦਸਨਛਾਬਿਜਾਨਤਨਬਹਰੇਪ੍ਰਸੰਨਾਅਸਪ੍ਰੇਹ ੧੪੭
 ਕਊਆਮਾਨਦੇਵਸੇਵਕਨਜਾਨੇਗੁਰਦੇਵਸੇਵਜੇਸੇਤਉਜਵਾ
 ਸੋਚਾਹਤਹੇਮੇਹਕਊ ੪੪੩ ॥ ਜੇਸੇਭੂਲਬਛਾਪਰਤਾਆ
 ਨਗਾਇਬਨਬਹੁਰਿਓਅਲਤਮਾਤਬਾਤਨਸਮਾਰਹੈ ॥ ਜੇਸੇ
 ਮਾਨਸਰਕੁਮਾਦੈਮਾਨਸਰਹੀਸਦੇਤਮੁਕਤਾਅਮੇਲਦੇਖ
 ਨਾਬਿਚਾਰਿਹੈ ॥ ਜੇਸੇਨ੍ਰਿਪਸੇਵਕਜਊਆਨਦੁਆਰਹਾਰਾ
 ਏਚਉਗੁਨਬਦਾਵੈਨਾਮਦਾਗਿਆਉਰਧਾਰਹੈ ॥ ਸਤਗੁਰਾਮ
 ਸਰਨਿਸਰਨਿਦਾਇਆਲਦੇਵਸਿਖਨਕੇਭੂਲਿਬੇਭਗਤਿ
 ਮੋਬਿਆਰਹੈ ॥ ੪੪੪ ॥ ਬਾਝੁਬਧੁਪੁਰਖਾਨਿਪ੍ਰਸਕਨਸੀ

ਤਤਹੁ ਇਸਲਲਾਬਿਲੋਏਕਤਮਾਖਨਪ੍ਰਗਾਸਹੋਯਫਨਗਾਰਿ
ਦੁਗਧਪੀਅਏਨਮਿਟਤਾਬਿਖਮੂਰੀਖਾਏਮੁਖਸੈਨਪ੍ਰਗ
ਟੈਸੁਬਾਸਹੋਯਮਾਨਸਰਪਰਬੈਠੇਬਾਇਸਉਦਾਸਬਾਸਅਰ
ਗਜਲੇਖੁਖਰਤੁਸਮਨਿਵਾਸਹੋਯਮਾਨਦੇਵਸੇਵਕਨਜਨੇ
ਗੁਰਦੇਵਸੇਵਕਠਨਕੁਟੇਵਨਮਿਟਤਦੇਵਦਾਸਹੋਯ॥੪੪੫॥
ਜੇਸੇਤਉਗਗਨਪਟਾਪਮਤ੍ਰਿਬਿਲੋਕੀਅਤਿਗਠਜਿਗ
ਠਜੀਬਿਨੁਬਰਖਾਬਿਲਾਤਹੋਯਜੇਸੇਤਉਹਮਾਂਚਾਲਿਕਠੇਰਾਮ
ਉਸੀਤਲਾਅਤਿਸਕੀਐਨਖਾਇਖਾਏਬਿਖਾਨਮਿਟਤਹੋਯਜੇ
ਸੇਓਸਪਰਤੁਕਰਤਹੋਸਜਲਦੇਹੀਚਾਖੀਐਚਰਿਕਲਠਉ

ਰਰਹਰਾਤਿਹੈਤੋਸੇਆਨਦੇਵਟੇਦੁੜਾਬਿਧੀਰਪਲਫਲਸ ੧੪੮
 ਤਿਗੁਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਦਾਹਨਿਸਪ੍ਰਾਤਹੈ॥ ੪੪੬॥ ਬੈਸੋਨੋਅ
 ਨੰਨਿਸਾਣਗਾਮਸੇਵਾਗੀਤਾਭਾਗਵਤਸੋਤਏਕਾਕੀਕਹਾਵ
 ਹੀ॥ ਤੀਰਥਧਰਮਦੇਵਜਾਤਕਥੁਪੀਤਿਤਪ੍ਰਾਛਿਕਰਤਗਵਨਾ
 ਸੁਮਹੂਰਤਸੋਧਾਵਹੀ॥ ਬਾਹਰਿਨਿਕਸਿਗਰਧਬਸੁਨਸ
 ਗਨੁਕੋਸੀਕਾਓਪਗਾਜਿਬਹੁਰਿਪਰਿਆਵਹੀ॥ ਪਤਿਬ੍ਰਤ
 ਗਹਿਗਹਿਸਕਤਨਏਕਾਟੇਕਦੁਬਿਧਾਆਛਿਤਨਪਰੰਮਪ
 ਦੁਪਾਵਹੀ॥ ੪੪੭॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਕੋਮਿਲਾਪੋਕੇਪ੍ਰਤਾਪ
 ਅੰਸੋਪਤਬ੍ਰਤਏਕਾਟੇਕਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰੀਹੈ॥ ਪੁਛਤਨਜੇ

ਤਕਾਅਉ ਬੇਦਾਇਤਿ ਬਾਰਕਛੁਰਿਹਾਅਉ ਨਖਤਕੀਨਸੀਕਾਉ
 ਰਧਾਰੀਐ ॥ ਜਨਤਨਸਗਨਲਗਨਾਅਨਦੇਵਸੇਵਸਬਦੁ
 ਸੁਰਤ੍ਰਿਲਿਵਨੇਹੁਨਿਰੰਕਾਰੀਐ ॥ ਸਿਖਸੰਤਬਾਲਕਸੀਗੁ
 ਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਿਹੁਇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੀ
 ਐ ॥ ੪੪੮ ॥ ਨਾਰਕੈਬੁਤਾਰਕੈਸਨੇਹਪਤਬ੍ਰਤਹੁਇਗੁਰਸਿ
 ਖਏਕਟੇਕਪਤਬ੍ਰਤਲੀਨਐ ॥ ਰਾਗਨਦਬਾਦਅਉਸੰਬ
 ਦਪਤਿਬ੍ਰਤਹੁਇਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੁਨਕਨਾਸਿਖਦੀਨਐ ॥
 ਰੂਪਰੀਗਅਰਿਸਰਬੰਗਹੇਰੇਪਤਿਬ੍ਰਤਿਅਨਦੇਵਸੇਵਕਨ
 ਦਰਸਨਕੀਨਐ ॥ ਸੁਜਨਕੁਟੰਬਾਰੀਹਿਗਊਨਕਰੋਪਤਿਬ੍ਰ

ਤਾਅਨਦੇਵਸਥਾਨਜੈਸੇਜਾਣਿਬਿਨੁਮੀਨਹੈ॥੪੪੬॥ਜੈ ੧੪੬
 ਸੀਨਾਇਕਾਸੈਕੁਆਰਪਾਤਹੀਸੁਪਾਤੁਭਲੀਆਸਪਿਆ
 ਸੀਮਤਾਪਤਾਏਕੈਕਾਹਦੇਤਹੈ॥ਜੈਸੀਨਾਇਕਾਸੈਦੀਨ
 ਤਕੈਦੁਹਾਗਨਭਲੀਪਤਿਤਪਾਦਨਪ੍ਰਾਪਾਇਲਾਇਲੇਤ
 ਹੈ॥ਜੈਸੀਨਾਇਕਾਸੈਭਲੇਬਿਰਹਾਬਿਓਗਨਗਨਸਰ
 ਨਸੇਧੇਸਰਧਾਸਹੇਤਹੈ॥ਜੈਸੀਨਾਇਕਾਮਾਤਗਰਭਹੀ
 ਗਲੀਭਲੀਕਪਟਸਨੇਹਦੁਬਿਧਾਜਿਉਰਾਥਕੇਤਹੈ॥੪
 ੫੦॥ ॥ਜੈਸੇਜਲਕੂਪਨਿਕਸਤਜਤਨਕੀਏਸਿਚੀਅ
 ਤਿਖੇਤਏਕੈਪਹੁਚਤਨਾਅਨਕਉਪਾਥਿਕਪਪੀਹਪਿ

ਆਸੇਆਸਲਾਗਾਦਿਗਬੋਠਿਬਿਨੁਗੁਨੁਤਜਨਤਿਪਤਿਕ
 ਤਪਨਕਊਰੇਸੇਹੀਸਕਲਦੇਵਦੇਵਸੇਟਰਤਨਾਰਿਸੇਵਾ
 ਕੀਏਤੇਦੇਤਫਲਕਾਮਨਾਸਮਾਨਕਊਰਾਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾ
 ਰਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਹਿਤਿਬਰਖਹਰਗਿਖਦੇਤਸਸਰਬਾਨਿਧਾ
 ਨਕਊ॥੪੫੧॥ ॥ਜੋਸੇਊਲੂਦਿਨਸਮੇਕਾਹੁਅੰਨਦੋਖ
 ਓਭਵੇਤੇਸੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮੇਆਨਦੇਵਸੇਵਕੋ॥ਜੋਸੇਕਊ
 ਆਬਾਦਿਅਮਾਨਬੋਲਤਨਕਾਹੁਭਵੇਆਨਦੇਵਸੇਵਕੋ
 ਜਊਬੋਲੈਅਹੰਮੇਵਕੋ॥ਕਾਟਤਰਟਤਸ੍ਰਨਪ੍ਰਿਤਿਬਿਪ੍ਰਿ
 ਤਿਜੋਸੇਆਨਦੇਵਸੇਵਕਸੁਇਹਨਕੂਟੇਵਕੋ॥ਜੋਸੇਮਰਾ

ਭਾਅਲਸੋਤਤਨਬਗੁਠਗੁਕਾਢੀਅੰਪਕਾਰਿਕਾਰਿਆਨਦੇ ੧੫੦
ਵਸੇਵਕੋ॥ ੪੫੨॥ ਜੈਸੇਉਲੁਆਦਿਤਉਦੋਤਿਜੋਤਿਕਉਨ
ਜਾਨੇਆਨਦੇਵਸੇਵਕੋਨਸੁਖੈਸਾਧਸੰਗਮੇ॥ ਮਰਕਟਮਨ
ਮਾਨਿਕਮਾਹਿਮਾਨਜਾਨੇਆਨਦੇਵਸੇਵਕਨਸਬਦਪ੍ਰਸੰ
ਗਮੇ॥ ਜੈਸੇਤਉਫਨਿਦ੍ਰਪੇਪਾਨਮਹਾਤਮੇਨਜਾਨੇਆਨਦੇਵ
ਸੇਵਕਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦਿਅਗਮੇ॥ ਬਿਨੁਹੰਸਬੰਸਬਗਠਗ
ਨਸਕਤਾਟਿਕਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਖਸਾਗਰਤਰੰਗਮੇ॥
੪੫੩॥ ਜੈਸੇਤਉਨਗਰਏਕਹੋਤਹੋਅਨੇਕਹਾਟੈਗਾਹਕ
ਅਸੀਖਆਵੈਬੇਚਨਅਰੁਣਿਨਕਉਜਾਪੇਕਛਬੇਚੇ

ਅਰੁ ਬਨਜਨ ਮਾਰੀ ਪਾਵੈ ਆਨ ਪੈ ਬਿਸਾਹੇ ਜਾਇ ਦੇਖੈ ਸੁਖ ਨੇ
 ਨਕਉ ਜਾ ਕੀ ਹਾਟ ਸਕਲ ਸਮਰੀ ਪਾਵੈ ਅਉ ਬਿਕਾਵੈ ਬਿਚ
 ਤਾ ਬਿਸਾਹਤ ਚਾਹਤਾ ਚਿਤ ਚੇ ਨਕਉ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਜਾਹਿ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਸਰ ਬਨਿ ਧਾਨ ਜਾ ਕੇ ਲੋਨ ਅਰ ਦੇ ਨਕਉ
 ॥ ੪੫੪ ॥ ਬਨਜਾ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਖੈ ਰਤਨ ਪਾਰਖ ਹੋਇ ਰਤਨ
 ਜਨਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਖ ਆਨ ਹੀ ਪਾਈ ਹੋ ਲੇਖੋ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਸੇ ਲੇ
 ਖਾਰੀ ਭਵੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਅਸੀਕਾਨ ਮਿਟਾਈ ਹੋ ਬੀਰ ਬਿ
 ਵਿਆਮ ਹਾ ਬਣੀ ਭਵੇ ਹੋ ਧਨ ਧਾਰੀ ਹਉ ਮੇ ਮਾਰਿ ਸਕੀ ਨ ਸ
 ਹ ਜੀ ਲਿਵਲਾਈ ਹੋ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕਲੀਕਾਲ

ਮਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਜਤਾਈ ਹੈ ॥ ੪੫੫ ॥ ॥ ੧੫੧

॥ ਜੇ ਸੇਆਨ ਬਿਰਖ ਸਫਲ ਹੋਤ ਸਮੇਪਾਇ ਸਬਦਾ ਫਲੀਤੇ
ਸਦਾ ਫਲ ਸੁਸੁਆਵਿ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇਕੂ ਪਜ ਲਨਿ ਕਸਤ ਹੋ ਜਤਨ
ਕੀਏ ਗੀ ਗਾਨ ਲਮਕਾਤਿ ਪ੍ਰਵਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀਮਤ ਕਾ ਅਗਨ
ਤੂਲਤੇ ਲਮਿ ਲਿਵੀ ਪਵਿ ਪੈ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਸਸੀ ਅਗ ਬਿ
ਸਮਾਵ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸੇਆਨ ਦੇਵ ਜੇਵ ਕੀਏ ਫਲੁ ਦੇਤ ਜੇਤ ਸਤਿਗੁ
ਰਦਰਸਨ ਸਾਸਨ ਜਮਾਵ ਹੈ ॥ ੪੫੬ ॥ ਪੰਚ ਪਰਪਚਿ ਕੋਰੁ
ਏ ਹੈ ਮਹਾ ਭਾਰ ਬਸੇ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਕਾਹੂ ਮੇਨ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੈ
॥ ਗ੍ਰਿਹਤ ਜਿਨਾਵਿਨਾ ਥਾ ਸਿਧ ਜੋਗੀ ਸੁਰਹਾਇ ਨ ਰਿਗੁ ਨ ਮਤੀ

ਤਨਿਜਾਅਸਨਮੇਰਾਗੀਰੈ। ਬੇਦਪਾਠਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਪੀਰਿਤਪਰ
ਬੈਧੈਜਗੁਸਕੇਨਸਮੇਧਮਨਤ੍ਰਿਸਨਾਨਹਾਰੀਰੈ। ਪੂਰਨਬ੍ਰਹ
ਮਹੁਰਦੇਵਸੇਵਸਾਧਸੰਗਸਬਦੁਸੁਰਤਿਭਿਵਬ੍ਰਹਮਬੀ
ਚਾਰੀਰੈ। ੪੫॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਸਮਦੇਖਿਸਮਦਰਸੀਹੁਇ
ਅਕਬਕਬਾਬੀਚਾਰਹਾਰਿਮੋਨਿਧਾਰੀਰੈ। ਹੋਨਹਾਰਹੋਇ
ਰੰਤੇਆਸਾਤੇਨਿਰਾਸਭਏਕਾਰਨਕਰਨਪੁਭਜਾਨਿਹਉਮੇਮਾਰੀ
ਰੈ। ਸੂਖਮਸੂਖਯਅੰਕਾਰਕੋਅਕਾਰਹੁਇਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕ
ਬੁਧਭਏਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਰੈ। ਬਟਬੀਜਕੋਬਿਥਾਰਬ੍ਰਹਮਕੋ
ਮਾਇਆਛਾਇਆਗੁਰਮੁਖਏਕਟੇਕਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰੀਰੈ

॥४५८॥ ਜੇ ਸੇਤ ਉਸ ਕਲ੍ਹ ਮਾਪਨੀ ਆਪਨੀ ਭਾਗਿਰੀ १੫੨
 ਵਨੁਚੀ ਵਨੁਕਰੈ ਸਰਬਤ ਮਾਲਕ ਉਤਾ ਬਾਂਹੀ ਸੇ ਹੋਤ ਜੇ ਸੇ
 ਕੰਚਨ ਕਲੀ ਕੁਡਾਰੈ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਧਾਤੁ ਸਕਲ ਉਜਾਲ ਕਉ
 ॥ ਸਾਰਿਤਾ ਅਨੇ ਕਜੇ ਸੋ ਬੀਬੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਗਾਉ ਸੁਰ ਸਰੀ ਸੀ
 ਗਾਮ ਸਮਜਲ ਸੁਢਾ ਲਕਉ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਸਕਲ ਦੇਵ ਦੇਵ ਸੇ
 ਟਰਤੁ ਨਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਸਰਨ ਸਰਨਿ ਅਕਾਲ ਕਉ ॥ ੪੫
 ੯ ॥ ਗੀਰਗਾਟ ਕੇਰੀ ਗਕਮਲ ਸਨੇਹ ਬਹੁ ਬਨੁ ਬਨੁ ਡੋਲੈ ਕਉ
 ਅਕਹਾ ਧਉ ਸਵਾਨ ਹੋ ॥ ਪਰ ਪਰ ਫਿਰਤੁ ਮਜਾਰਾ ਮਹਾਰ
 ਪਾਵੈ ਬੇਸੁ ਬਿਸਨੀ ਅਨੇ ਕਸਤੀਨ ਸਮਾਨ ਹੋ ॥ ਸਰ ਸਰ ਕ੍ਰਮ

ਤਨਮਿਠਤਮਰਾਠਮਾਠਜੀਵਪਾਤਕਰਤਨਮੋਨੀਬਗੁਧਿ
ਅਨਹੋਯਾਬਿਨਗੁਰਦੇਵਸੇਵਾਅਨਦੇਵਸੇਵਕਹਾਇਮਾਖੀ
ਤਿਆਗੀਚੰਦਨਦੁਰਗੰਧਾਮਸਥਾਨਹੀ॥੪੬੦॥ਅਨਹਾ
ਠਕੇਹਟੁਆਲੇਤਹੋਪਟਾਇਮੋਲਦੇਤਹੋਚਕ੍ਰਾਇਡਹਕਤਜੇ
ਈਅਵੇਜੀ॥ਤਿਨਸੇਬਨਜਕੀਏਬਿਕ੍ਰਤਾਨਪਾਵੇਕੋਊਟੋਟਾ
ਕੋਬਨਜੁਪੇਖਿਪੇਖਿਪਛੁਤਾਵੇਜੀ॥ਕਾਠਕੀਹੋਏਕੋਬਾਰਿਬ
ਹਾਰਿਓਨਜਾਇਕੋਊਕਪਟਾਬਿਓਹਾਰਕੀਏਆਪਹਿਠਾਖਾਵੇ
ਜੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਹਗੁਨਬੇਚਿਅਵਗੁਨਲੇਤਸੁਨਿਸੁਨਿਸੁ
ਜਸੁਜਗਤਉਠਿਧਾਵੇਜੀ॥੪੬੧॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿ

ਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਪ੍ਰਤਿਆਮਨੇਕਹੋਇਕੋਸੇਬਨਿਆਵਈ॥੫
ਟਿਘਟਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਦੇਖੈਸੁਨੈਬੋਲੈਪ੍ਰਤਿਆਮੇਕਹੋਨਪ੍ਰਗਟ
ਹੁੰਦਿਖਾਵਈ॥੫੨੪੭ ਪ੍ਰਤਿਆਮਨੇਕਹੋਕਹੁਪਹੁਤੇ
ਪ੍ਰਤਿਆਸਕਲਦੇਵਸਥਲਹੁੰਨਜੁਗਾਵਈ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਸਾਵਧਾਨਸੇਈਇਕਜੋਤਿਪੂਰਤਿਚੁਗਲਹੁ
ਇਪੁਜਾਵਈ॥੪੬੨੦ ॥ਆਨਸਗਤਿਆਗਿਆਨਸਰਜ
ਇਥੋਂਡੇਹੰਸੁਖਾਇਜਲਜੀਤਹੰਸਬੰਸਹਿਲਜਾਵਈ॥ਸ
ਠਿਠਾਬਿਛੋਹਭਏਜੀਅਤਰਹੇਜਉਮੀਨਕਪਟਸਨੇਹਕੇਸ
ਨੇਹੀਨਕਹਾਵਈ॥ਬਿਨੁਪਨਬੁੰਦਜਉਅਨਤਜਲਪਾਨਕ

ਰੈਚਾਰੀਕਸੀਤਾਨਾਬੀਖੇਲਛਨੁਲਗਾਵਈ॥ਚਰਨਕਮਲਅ
 ਲਿਗੁਗਸਿਖਮੁਖਹੁਇਆਨਦੇਵਸੇਵਕਹੁਇਮੁਕਤਨਪਾਵ
 ਈ॥੪੬੩॥ ॥ਜਥੇਕੋਊਮਦਾਸਾਸਾਧਿਭੂਮੀਆਮਿਲਵੇ
 ਆਨਿਤਾਪਾਰਿਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤਨਿਰਖਨਰੋਦਜੀ॥ਜਥੇਕੋਊਨਿਪ
 ਤਿਭ੍ਰਿਤਿਭਾਗਿਭੂਮੀਆਪੈਜਾਇਧਾਇਮਾਰੋਭੂਮੀਆਸਹਿ
 ਤਿਹੀਰਜਿਦਜੀ॥ਆਨਕੋਸੇਵਕਰਾਜਦੁਆਰਜਾਇਸੋਤ
 ਪਾਵੈਸੇਵਕਨਰੇਸਆਨਦੁਆਰਜਾਤਨਿਦਜੀ॥ਤੈਸੇਗੁਰ
 ਸਿਖਆਨਅਨਤਸਰਨਗੁਰਆਨਨਸਮਰਬਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰ
 ਤਿਬੰਦਜੀ॥੪੬੪॥ਜੈਸੇਊਪਬਨਾਅੰਬਸੇਬਲਹੋਊਚ

ਨੀਚਨਿਹਫਲਸਫਲਪ੍ਰਗਟਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਚੰਦਨਸਮੀ १੫੪
 ਪਜੈਸੇਬਾਸਅਭੁਬਨਾਸਪਤੀਗਧਾਨਿਰਗੰਧਾਸਿਵਸਕਤਿ
 ਕੋਜਾਨੀਐ॥ ਸੀਪਸਿਖਦੇਊਭੈਸੇਰਹਤਸਮੁੰਦਬਿਖੇਸ੍ਵਰ
 ਬੁੰਦਸੀਤਤਿਨਸਮਤਾਬਿਧਾਨੀਐ॥ ਤੇਜੋਗੁਰਦੇਵਆਨਦੇਵ
 ਸੇਵਕੰਨਭੇਦਅਹੰਬੁਧਿਨਿਮਤਾਅਮਾਨਜਗਮਾਨੀਐ॥ ੪
 ੬੫॥ ॥ ਜੈਸੇਧੰਤਬ੍ਰਤਪਰਪੁਰਖੇਨਦੋਖਓਚਹੋਪੂਰਨ
 ਪਤਬ੍ਰਤਕੋਪਤਹੀਕੀਧੀਆਨਹੋ॥ ਸਰਸਰਿਤਾਸਮੁੰਦਚਾਰਿ
 ਕਨਕਹੋਕਾਹੂਆਸਪਨਬੁੰਦਪ੍ਰਾਮਪ੍ਰਾਮਗੁਨਗੀਆਨਹੋ
 ॥ ਦਿਨਕਰਓਰਭੋਰਚਾਹਤਨਹੀਚਕੋਰਮਨਬਚਕ੍ਰਮਹਿਮ

ਕਰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਨਹੈ ਤੇਜੇਗੁਗਸਿਖਾਆਨਦੇਵਸੇਵਰਹਾਤਿ
ਪੇਸਹਜਬੁਭਵਨਅਵਗਿਆਮਭਮਾਨਹੈ॥ ੪੬੬॥ ਦੋਇ
ਦਰਪਨਦੇਖੇਏਕਸਿਅਨੇਕਰੂਪਦੋਇਨਦੁਪਾਵਧਰੇਪਹੁ
ਚੈਨਪਾਰਿਹੈਦੋਇਸਾਗਹੇਗਹਾਏਸੇਹਾਥਪਾਓਟੂਟੈ
ਦੁਰਹੇਦੁਚਿਤਹੈਇਭੂਲਪਗਧਾਰਿਹੈਦੋਇਭੂਪਤਕ
ਗਓਪਰਜਾਨਸੁਖੀਚਿਤਦੋਇਪੁਰਖਕੀਨਕੁਲਾਹੈਇ
ਬਧੁਨਾਰਿਹੈਗੁਗਸਿਖਹੈਇਆਨਦੇਵਸੇਵਟੇਵਗਹੈਜ
ਅਡੰਡਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਨਸੀਸਾਰਹੈ॥ ੪੬੭॥ ਜੇਸੇਤਉਭਿਰ
ਖਮੂਲਾਸੀਚੀਐਸਲਾਇਤਾਤੇਸਾਖਾਸਾਖਾਪਤਪਤਕ

ਰਿਹਰਿਓਹੋਏਯੋਜੇਸੇਪਤਿਬ੍ਰਤਾਪਤਿਬ੍ਰਤਿਸਤਿਸਾਵਧਾ
 ਨਸਕਲਕੁਟੰਬਸੁਪ੍ਰਸੰਨਧੀਨਿਸੋਇਏਯੋਜੇਸੇਮੁਖਦੁਆ
 ਰਮਿਸਟਾਨਪਾਨੋਭੋਜਨਕੋਅੰਗਅੰਗਤੁਸਟਪੁਸਾਟਿਅ
 ਟੁਕੋਇਏਯੋਤੋਸੇਗੁਰਦੇਵਸੇਵਏਕਟੇਕਜਾਹਿਤਾਹਿਸੁਰਿ
 ਨਰਬਰਬੁਹਕੋਟਿਮਧੋਕੋਇਏਯੋ॥੪੬੮॥ ॥ਜੇਈਪਾਰੇ
 ਖਾਤਗਾਤਿਬਿਬਿਧਿਬਿਕਾਰਹੇਤੁਸੇਈਪਾਰੇਖਾਤਗਾਤਿਹੇ
 ਤਉਪਚਾਰਹੋਯੋਜੇਈਪਾਰੇਪਰਸਤਕੰਚਨਹਿਸੋਖਲੇਤੁਸੇ
 ਈਪਾਰੇਪਰਸਤਾਂਬੋਕਨਿਕਧਾਰਿਹੋਯੋਜੇਈਪਾਰੇਅਗਹੁਨ
 ਹਾਥਨਕੋਗਰਿਓਜਾਇਜੇਈਪਾਰੇਗੁਟਕਾਹੁਇਸਿਧਨਮੁ

੧੫੫

ਸਕਾਰਹੈ॥ ਅੰਨਸਜਨਮਪਾਇਜੈਸੀ॥ ਐਸੰਗਤਿਮਿਲੈਤੈਸੀ॥
 ਪਾਵੈਪਦਵੀਪੁਤਾਪਾਅਧਿਕਾਰਹੈ॥ ੪੬੯॥ ॥ ਕੂਆਕੋ
 ਮੇਰੁਕੁਨਿਧਜਨੈਕਹਾਸਾਗਰਕੀਸੁਤਬੰਦਮਹਿਮਾਨਸੰ
 ਖਜੀਅਜਾਨਈ॥ ਆਦਿਨਕਾਰਿਜੋਤਿਕਉਦੋਤਕਹਾਜਨੈਉ
 ਲੁਥੇਬਲਸੇਕਹਾਖਾਇਸੁਆਹਿਤਠਾਨਈ॥ ਬਾਇਸੁਨ
 ਜਨਤਮਰਾਣਾਮਾਠਸਿਗਤਿਮਰਕਟਮਾਨਕੁਹੀਰਾਨਪਹਿ
 ਰਾਨਈ॥ ਮਾਨਦੇਵਸੇਵਕਨਜਨੈਗੁਰਦੇਵਸੇਵਰੀਗੇਬਹ
 ਰੇਨਕਹਿਸੁਨਿਮਨੁਮਾਨਈ॥ ੪੭੦॥ ॥ ਜੋਸੇਧਾਮਤੀ
 ਖਨਤਪਤਿਅਤਿਬਿਖਮਬੈਸਤਿਗਿਬਿਹੂਨਿਸਿਧਕਰਤਨ

ਗਾਸਕਉਯੋਸੇਨਿਸਥਸਕੈਸਜਲਹੋਤਮੇਗਤਿਨਬਿਨ
 ਜਲਪਾਨਨਨਿਵਾਰਤਪਿਆਸਕਉਯੋਸੇਹੀਰੀਖਮਾਰੇ
 ਤਪ੍ਰਗਟੈਪਸੇਸਾਮੀਗਮਿਟਤਨਫੂਕੋਬਿਨੁਪਵਨਪ੍ਰਗਾਸ
 ਕਉਯੋਸੇਆਵਾਰੋਨਮੁਦਤਾਮਾਨਦੇਵਸੇਵਗੁਰਮੁਖਪਾ
 ਏਨਿਜਪਦਕੋਨਿਵਾਸਕਉਯੋ ੪੭੧ ॥ ਆਬਨਕੀਸਾਧੁਕ
 ਤਮਿਟਤਾਮਾਂਬਣੀਖਾਏਪਤਾਕੋਪਿਆਰੁਨਪੋਰਸੀਪਹਿ
 ਪਾਈਐਸਾਗਾਰਕੀਨਿਧਿਕਤਪਾਈਆਤਿਪੋਖਰਸੇਦੇ
 ਨਕਰਿਸਾਰਿਦੀਪਜੋਤਿਨਪੁਜਾਈਐਯਾਇੰਦ੍ਰਬਰਖਾਸਮਾ
 ਨਪੁਜਸਨਕੂਪਜਲਚੰਦਨਸੁਬਾਸਨਪਲਾਸਮਹਿਕਾ

੧੫੬

ਈਅੰਸੀਗੁਰਦਾਇਆਲਕੀਦਾਇਆਨਾਮਾਨਦੇਵਤੇਮੇਜਓ
ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਉਦੈਅਸਤਭਉਧਾਈਅੰਸੀ॥ ੪੭ ॥ ਸਾਗੀਰਤ
ਅਕਾਸਤੇਪਰਤਪ੍ਰਥੀਪਰਜਓਗਹੈਅਸਰੋਪਵਨਕਵਨ
ਹਿਕਾਜ਼ਿਹੈ॥ ਜਰਰਬੈਸੀਤਰਜਓਧਾਇਧਾਇਧੂਪਗਹੈਨਿ
ਕ੍ਰਸਿਓਨਜਾਇਖਲਬੁਧਉਪਰਾਜਹੈ॥ ਸਾਗਰਅਪਾਰ
ਧਾਰਬੁਝਤਜਓਫੇਨਗਹੈਅਨਿਥਾਬੀਚਰਪਾਰਜੈਬੈਕੋ
ਨਸਾਜਹੈ॥ ਤੇਜੋਆਵਾਗਵਨਦੁਖਤਾਮਾਨਦੇਵਤੇਸਾਬਿ
ਨੁਗੁਰਸਰਨਿਨੋਖਪਦੁਰਾਜਹੈ॥ ੪੮ ॥ ਜੈਸੇਰੂਪਰੰਗ
ਬੀਧਪੂਛੈਅੰਧੁਅੰਧਪ੍ਰਤਾਅਪਹੀਨਦੇਖੈਤਾਹਿਕੋ

ਜੇਕੋਦਿਖਾਵਈਗਾਗਨਦਬਾਰਪੂਛੈਬਹਰੇਜਉਬਹਰ
 ਪੇਸਮਝੈਨਾਪਤਾਹਿਕੋਸੇਸਮਝਾਵਈਜੇਸੇਗੀਗਹੀ
 ਗਪਹਿਬਚਨੁਬਿਬੇਕਪੂਛੈਚਹੈਬੋਲਿਨਸਕਤਕੋਸੇ
 ਸਬਦੁਸੁਨਾਵਈਗਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਖਜੇਬਹਮਾਰਿਆਨ
 ਧਿਆਨਅਨਿਥਾਅਗਿਆਨਮਤਾਮਾਨਪੈਨਪਾਵਈ॥
 ॥੪੭੪॥ਅੰਬਰਬੇਚਨਜਾਇਦੇਸਾਦਿਗੀਬਰਨਕੇਪ੍ਰ
 ਪਤਨਹੋਇਠਾਭਸਹਸੇਹੈਮੂਲਕੋਰਤਨਪਰੀਖਿਆ
 ਸੀਖਿਆਚਹੈਜਉਆਂਧਨਪੈਰੰਕਨਪੈਰਾਜੁਮਾਰੇਮਿਥਿ
 ਅਭੁਮਭੂਲਿਕੋਗੀਗਾਪੈਪੜਨਜਾਇਜੇਤਕਬੇਦਕ

੦੧੫੭

ਬਿਦਿਆ ਬਹਰਾ ਪੈਰਾਗਨ ਦਾ ਅਨਥਾ ਅਭੂਲਿ ਕੋ ਤੇਜੇ ਸੇਅੰ
ਨਦੇਵ ਸੇਵ ਦੇਖ ਮੇਟੇ ਮੇਖ ਚਹੈ ਬਿਨੁ ਸਾਤੈ ਗੁਰ ਦੁਖ ਸਹੈ ਜ
ਮਭੂਲਿ ਕੋ ॥ ੪੭੫ ॥ ਬੀਜ ਬੇਏ ਕਲਰ ਮੇ ਨਿਪ ਜੇ ਨਧਾਨ ਪਾ
ਨ ਮੁਲਖੋ ਇਹੋ ਵੈ ਪੁਨਰਾਜੁ ਰੂਠਾ ਗਈ ਸਾ ਲਿਲਾ ਬਿਲੇ
ਏ ਜੇ ਸੇ ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਮਟਕੀ ਮਥਨੀ ਆਹੂਫੇ ਚੇਤ
ਰਿਛਾ ਗਈ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਮਾਰੇ ਹੋਤ ਨਸ ਪੁਤੀ ਕੇਉ ਜੀ ਅਕੇ
ਪਰਤ ਸੀਸੋ ਤਿਆਗੇ ਹੁਨ ਤਿਆਗਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਵਾਅ
ਨ ਸੇਵ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਹੋ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਸੇਕ ਜਾਹਿ ਅਨਰਾਗ
ਈ ॥ ੪੭੬ ॥ ਜੇ ਸੇ ਮਿਰਗਾਰ ਜਤਨ ਜੀ ਬੁਕਾ ਅਧੀਨ ਹੋਤਖ

ਗਪਤਸੁਤਜਾਇਜੁਹਾਰਤਕਾਗਹੈ॥ ਜੇਸੇਗਾਹਕੇਤਬਸਾਰਿ ੧੫੮
ਹਨਮੇਸੁਰਿਤਾਰਿਸੋਭਨਾਅਰਕਬਨਰਵਿਸਾਸਿਲਾਗਿਹੈ॥ ਜੇ
ਸੇਕਾਮਧੇਨਸੁਤਸੁਕਗੀਸਬਨਪਾਨਾਏਗਪਤਸੁਤਗਾਰਧ
ਬਾਅਗਰਾਗਹੈ॥ ਤੇਸੇਗਾਗਸਿਖਸੁਤਆਨਦੇਵਸੇਵਕਹੁ
ਇਨਿਹਫਲਜਨਮਾਜਿਉਬੀਸਮੇਬਜਾਗਿਹੈ॥ ੪੭੭॥
॥ ਜਉਪੇਤੁਬਗੀਨਬੂਡੇਸਰਤਾਪਰਵਾਹਾਬਿਖੇਬਿਖਮੇਤਉ
ਨਤਜਤਹੈਮਨਤੇ॥ ਜਉਪੇਲਪਟੈਪਾਖਾਨਪਾਵਕਨਜਰੈਸੁ
ਰਜਲਮੇਲੈਬੋਰਿਤਾਰਿਦੇਕਠੋਰਪਨਤੇ॥ ਜਉਪੇਗਾਡੀਉਡੀ
ਦੇਖੀਆਤਿਹੈਅਕਾਸਚਾਰੀਬਰਖਤਮੇਹਬਾਰੀਮੇਨਬਾਲ

1
 ਕਨਤੋ ਤੇ ਸੋਗਿ ਧਿਥਿ ਭਾਉ ਦੁਤੀ ਆਤਿ ਗੁਨ ਖੇਲ ਗੁਰਮੁਖ
 ਸੁਖ ਫਲ ਨਾਹਿ ਕ੍ਰਿਤ ਘਾਨਿ ਤੇ ॥ ੪੭ ॥ ਕਉਤ ਪੇਸਾਰੁ ਪਈ
 ਯਾ ਸੁਨਈ ਆਕੋ ਬਨ ਜੁ ਕਰੈ ਰਤਨੁ ਪਾਰਖ ਹੋਇ ਜਉ ਹਰੀ ਕਹ
 ਵਈ ॥ ਜਉ ਹਰੀ ਕਹਾਇ ਪੁਨ ਕਉਤ ਕੋ ਬਨ ਜੁ ਕਰੈ ਪਚਿ ਪ
 ਰਵਨ ਮੇ ਪਤਾ ਸਿਟਾ ਘਟਾ ਵਈ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੋ ਸੇ
 ਵ ਕੁਹਾਇ ਲੋਕ ਪਰ ਲੋਕਾ ਬਿਖੈ ਚਪਦੁ ਪਾਵਈ ॥ ਛਾਡਿ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਸੇਵ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੁਹਾਇ ਨਿਹ ਫਲ ਜਨਮੁ ਕਪੂਤ ਹੁਇ
 ਹਸਾਵਈ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਆਨ ਬਚਕੁ ਮਕੈ ਪਤ ਬਤ ਕਹੈ ਜ
 ਉਨਾਰਿਤਾ ਹਿ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਚਾਹਤ ਭਰਾਰੀ ॥ ਅਭਰਨਾ ਸਿ

ਗਾਰਚਾਰਸਿਹਜਾਸੰਜੋਗਭੋਗਸਕਲਕੁਟੰਬਹੀਮੰਤਾਕੋਜੋਜੋ ੧੫੯
 ਕਾਰੁਹੈਸਹਜਾਅਨੰਦਸੁਖਮਗਿਲਸੁਹਾਗਭਾਗਸੁੰਦਰਮ
 ਦਰਛਾਬਿਸੋਭਤਸੁਚਾਰਹੈਸਤਿਗਾਰਸਿਖਨਕਊਰਾਖਤ
 ਗਿਸਤਮੇਸਾਵਧਾਨਾਨਦੇਵਸੇਵਭਾਉਦਾਬਿਧਾਨਿਵਾਰਹੈ
 ॥੪੮॥ ॥ਜੇਸੇਤਉਪਾਤਿਬਿਤਿਮੇਸਾਵਧਾਨਤਾਹੀਤੇ
 ਗਿਹੈਸੁਰਹਾਇਨਾਇਕਾਕਹਾਵਈਅਸਨਬਸਨਧਨਧ
 ਮਕਾਮਨਾਪੁਜਾਵੈਸੋਭਿਤਸਿੰਗਾਰਚਾਰਸਿਹਜਾਸਮਾਵ
 ਣੀਸਤਿਗਾਰਸਿਖਨਕਊਰਾਖਤਗਿਹਸਤਮੇਸੀਪਦਾਸੀਮੂ
 ਹਸੁਖਲੁਡੇਤੇਲਡਾਵਈਅਸਨਬਸਨਧਨਧਮਕਾਮ

ਨਾਪਵਿਤ੍ਰਾਮਾਨਦੇਵਸੇਵਾਭਾਉਦੁਤੀਆਮਿਟਾਵਈ॥੪੮॥
 ॥ ਲੋਗਾਬੇਦਾਰੀਆਨਉਪਦੇਸਹੋਪਤਾਬਿਤਾਕਉਮਨਬ
 ਚਕ੍ਰਮਸੁਮੀਸੇਵਾਅਧਿਕਾਰਹੋ॥ ਨਾਮਾਇਸਨਾਨਦਾਨਸਿਜ
 ਮਨਜਾਪਤਾਪਤੀਰਬਬਰਤਪੂਜਾਨੇਮਨਤਕਾਰਹੋ॥ ਹੋਮਜ
 ਗਭੋਗਨਈਥੇਦਨਹੀਦੇਵੀਦੇਵਸੇਵਰਾਗਨਾਦਬਾਦਨ
 ਸਿਬਾਦਾਮਾਨਦੁਆਰਹੋ॥ ਤੋਸੇਗੁਰਸਿਖਨਮੇਏਕਟੇਕਹੀ
 ਪ੍ਰਧਾਨਾਨਾਗੀਆਨਾਧੀਆਨਾਸਿਮਰਨਾਬਿਬਿਚਾਰਹੋ॥੪
 ੮੨॥ ॥ ਜੋਸੇਪਤਾਬਿਤਾਕਉਪਾਵਿਤ੍ਰਾਪਰਿਵਾਤਨਾਤਾਅ
 ਸਨਬਸਨਧਨਧਾਮਲੋਗਚਾਰਹੋ॥ ਤਾਤਮਾਤਕ੍ਰਤਸੁਤਸੁ

ਜਨਕੁਟੰਬ ਸਖਾਸੇਵਾਗੁਰਜਨ ਸੁਖ ਭਰਨਾ ਸਿੰਗਾਰਹੈ ॥ ਕਿਰ
 ਤਾ ਬਿਰਤ ਪਰਸੁਤ ਮਲਮੂੜ ਧਾਰੀ ਸਕਲ ਪਾਵਿਤ੍ਰਾ ਬਿਬਿਚ
 ਹੋ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਉ ਲੇਪ ਨਾਗਿ ਹਸਤ ਮੇਆਨ ਦੇ
 ਵ ਸੇਵਾ ਧਿਗੁ ਜਨਮੁ ਸੀਸਾਰਹੈ ॥ ੪੮ ॥ ਆਦਿ ਤਾਮਉ
 ਸੋਮ ਬੋਮ ਬੁਧਹੁ ਬ੍ਰਹਮਪਤ ਸੁਕਰਸਨੀ ਚਰਸਾ ਤੇ ਬਾਰ
 ਬਾਂਟ ਲੀਨੇਹੈ ॥ ਬਿਰਿਪਛਮਾਸੁ ਗਤਿ ਲੋਗਨ ਮੇਲੋਗ ਚਾਰ
 ਏਕ ਏਕੀ ਕਾਰ ਕਉ ਨ ਕੋਉ ਵਿਨਵੀਨੇਹੈ ॥ ਜਨਮ ਅਸਟਮੀ
 ਰਾਮ ਨਉ ਮੀਏ ਕਾਵਸੀ ਭਈ ਦੁਆਵਸੀ ਚਤੁਰਵਸੀ ਜਨਮੁ
 ਏਕੀਨੇਹੈ ॥ ਪਰਜਾਉ ਪਾਰਜਨ ਕੋਨ ਕੋਉ ਪਾਵੇ ਵਿਨੁ ਅਜੋਨੀ

ਜਨਮਾਦਿਨੁ ਕਹੈ ਕੋ ਸੇਚੀ ਨਿਹੈ ॥੪੮੪॥ ॥ ਜੋ ਕੋ ਨਾਮ ਹੋਅ
 ਜੇ ਨੀਕੋ ਸੇਕੈ ਜਨਮ ਲੈ ਕਹਾ ਜਾਨ ਬਤ ਜਨਮਾ ਸਟ ਮੀਕੋ ਕੀ
 ਨੇਹੈ ॥ ਜੋ ਕੋ ਜਗਜੀਵਨਾ ਅਕਾਲਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਮੁ ਕੋ ਸੇਕੈ
 ਬਾਧਿ ਕਮਾਰਿ ਓਅਪ ਜਸੁ ਲੀਨਿ ਹੋ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਦੋਖ
 ਮੋਖ ਪਦੁ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮਿ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਕੋ ਸੇਹੁ ਇਬਿ ਹਰਦੁਖਦੀ
 ਨੇਹੈ ॥ ਪਾਹਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਕੋ ਅਧਿਕੀਧ ਹੋ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤਿਰਿ
 ਅਗੀਆਨ ਮਤਾਰੀਆਨ ਗੁਰਹ ਨਿਹੈ ॥੪੮੫॥ ॥ ਸੂਰ
 ਜ ਪ੍ਰਗਾਸਨਾ ਸਓਤੁ ਗਨ ਅਗਨਿ ਜਿਉ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕੁ
 ਰਦੇਵ ਕੋ ਧਿਆਨ ਕੋ ॥ ਹਾਟ ਬਾਟ ਘਾਟਾ ਠਾਠੁ ਘਟੈ ਘਟੈ ਨਿ

ਸਾਦਿਨੁ ਤੇ ਸੋਲੋਗ ਬੇਦ ਭੇਦ ਸਾਤਿ ਗੁਰਗੀਆਨ ਕੋ ਚੋਰ ਜਾ
 ਰਾਮ ਉਜਾ ਆਰਾਮੋ ਹੋਵੇ ਹਾਮਿ ਧਕਾਰ ਪਾਤਸਮੇ ਸੋਭਾਨਾ ਮਦਾ
 ਨਾਇ ਸਨਨ ਕੋਆਨ ਸਰਮੇ ਭਕੁ ਸਿਵਾਣਾ ਪੇਪਾ ਮਾਨ ਸਰ
 ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਰ ਬਾਨਿ ਧਨ ਕੋ। ੪੮੬। ॥ ਨਿਸ
 ਦਿਨ ਅਤਿ ਗਜਿਉ ਅਤਿ ਰਬ ਖਨੀ ਅਤਿ ਤੇ ਸੇਆਨ ਦੇਵ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਸੇਵ ਜਾਨੀਐ ॥ ਨਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਬਹੁਤਾਰ ਕਾਚ ਮਿਤ ਕਾ
 ਗਦਿਨਾ ਦਿਨ ਕਰ ਵੇਕੰ ਕਾਰ ਪਾਹਿ ਚਾਨੀਐ ॥ ਨਿਸ ਅਧਿਕਾਰ
 ਗੀਐ ਬਿਕਾਰੀ ਹੋ ਬਿਕਾਰ ਹੋਤੁ ਪਾਤਸਮੇ ਨੇਹਾ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਉਨ
 ਮਾਨੀਐ ਰੇਨ ਸੇਨ ਸਮੇ ਠਗ ਚੋਰ ਜੋਰ ਹੁਇ ਅਨੀਤ ਰਜੁ

ਨੀਤਗੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਬਾਸੁਰਬਖਾਨੀਐ॥੪੮॥ਨਿਸਦੁਰਮਾਤਿ
ਹੁਇਅਧਰਮੁਕਰਮੁਹੇਤੁਗੁਰਮਾਤਿਬਾਸੁਰਸੁਧਰਮਕਰਮਹੇ
॥੧॥ਦਿਨਕਾਰਿਜੋਤਿਕੇਓਵੇਤਸਭਾਕਿਛੁਸੂਝੈਨਿਸਅਮੀਧੀਆ
ਗੀਭੂਲੇਕੁਮਤਭਰਮਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਾਇਬਿਦੇਹਵਿ
ਸਟਿਹੁਇਆਨਦੇਵਸੇਵਕਹੁਇਵਿਸਟਿਰਰਮਹੈ॥ਸੀਸਾਰੀ
ਸੀਸਾਰੀਸੀਗੀਅਧਿਅਧਿਕੀਧਲਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਸੀਧਪਰਮਾ
ਰਬੁਧਰਮੁਹੈ॥੪੯॥ਜੇਸੇਜਲਮਿਲਿਬਹੁਬਰਨਬਨਸ
ਪਤੀਚੰਦਨਸੁਰੀਧਬਨਚੰਦਨਕਰਭੁਹੈ॥ਅਗਨਿਅਗਨਿ
ਧਤੁਜੇਣੀਸੋਣੀਦੇਖੀਅਤਿਪਾਰਸਪਰਸਜੇਤਕੰਚਨਧਰਤ

ਹੋ॥ ਤੇ ਸੇ ਅਨ ਦੇ ਵ ਸੇ ਵ ਮਿਟ ਤ ਨ ਹੀ ਕੁਟੇ ਵ ਸਾ ਤਿ ਹੁ ਰ ਦੇ ਵ ਸੇ ॥ ੧੬੨ ॥
 ਵ ਬੈ ਜ ਲ ਤ ਰ ਤ ਹੋ॥ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸੁ ਖ ਫ ਲ ਮ ਹ ਤ ਮ ਅ ਗ ਧ
 ਬੋ ਧ ਨੇ ਤ ਨੇ ਤ ਨੇ ਤ ਨ ਮੋ ਨ ਮੋ ਓ ਚ ਰ ਤ ਹੋ॥ ੪੮੮ ॥ ਪੁ ਗ ਟਿ ਸੀ
 ਸਾ ਗ ਬੀ ਬਿ ਚਾਰ ਕ ਰੋ ਗ ਨਿ ਕਾ ਪੇ ਤਾ ਹਿ ਲੋ ਗ ਬੇ ਵ ਅ ਹੁ ਰੀ
 ਅਨ ਕੀ ਨਿ ਕਾ ਨਿ ਹੋ॥ ਕੁ ਲਾ ਬ ਪੂ ਛਾ ਰਿ ਰ ਤ ਰ ਤ ਰ ਅਨ ਦੁ ਮਾ
 ਰ ਜਾ ਏ ਲਾ ਛ ਨੁ ਲ ਗਾ ਵੈ ਕੁ ਲਾ ਅ ਕੁ ਸ ਨ ਮਾ ਨਿ ਹੋ॥ ਕ ਪ ਰ
 ਸ ਨੇ ਹੀ ਬ ਗਾ ਧੀ ਅਨ ਅਨ ਸ ਰਾ ਵਿ ਰੋ ਮਾਨ ਸ ਰ ਛਾ ਰੋ ਹੀ ਸੁ
 ਬੀ ਸੇ ਮੇ ਅ ਗੀ ਅਨ ਹੋ॥ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਮ ਨ ਮੁ ਖ ਦੁ ਰ ਮਾ ਤਿ ਗੁ ਰ
 ਮਾ ਤਿ ਪ ਰ ਤ ਨ ਧ ਨ ਲੇ ਪ ਨਿ ਰ ਲੇ ਪਾ ਧਿ ਅਨ ਹੋ॥ ੪੮੯ ॥ ਪਾਨ

ਕਪੂਰਲੁ ਉਗਰ ਕਰ ਕਾਰੋ ਆਰੋਗ ਪੋ ਬਿਸਟਾ ਬਿਗੀਧ ਖਾਤ
ਆਧਿਕਾ ਸਿਯਾਨ ਕੋ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸੁਨ ਜਉ ਪੈ ਗੀਗਾਇ ਸਨ
ਨੁਕਰੇਟ ਰੇਨ ਕੁਟੇਵ ਦੇਵੇ ਤਨ ਆਰੀ ਆਨ ਕੋ ਸਾਪਾਤਿ ਪੈ
ਪਾਨ ਮਿਸਟਾਨ ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਉਗਲਤ ਕਾਲੂਟ ਹਉ ਮੈ
ਆਰਿ ਮਾਨ ਕੋ ਤੋਸੇ ਮਾਨ ਸਰ ਸਾਧ ਸੀਗਤਿ ਮਰਾਲ ਸਭਾ
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕਤ ਕਤ ਬਗਾਧੀ ਆਨ ਕੋ ॥੪੯॥ ਚਕਈ
ਚਕੋਰ ਆਹਿ ਨਿਸਿਸਾ ਸਿਭਾਨ ਪਿਐ ਆਨ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਰੰਗਰ
ਚਿਓਤ ਹੀਤਾ ਹੀਚਾਹੈ ਜੀ ਅੰਨ ਅਉ ਪਤੰਗ ਜਲ ਪਾਵਕ
ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਹੇਤ ਹੀਨ ਟਰਤ ਦੇਵ ਚਰਨਿ ਰਬਾਹੈ ਜੀ ਅਮਾਨ ਸਰ

ਹੰਸੁ ਬਗੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਉਤਮਾ ਅਨੀਚਨ ਸਮਾਨ ਸਮਾਤ ਹੋ ਜੀ
 ਮਤੋ ਸੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਅਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕਨ ਭੇਵ ਸਮਾ ਸਰ ਹੋਤ ਨ ਸ
 ਮੰਦ ਸਰਤ ਹੋ ਜੀ ॥ ੪੮ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਇ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬੁ
 ਚਕਈ ਜਿਉ ਨਿਸਗੁਰ ਮਾਤਿ ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨ ਪਾਹਿ ਚਾ
 ਨੀ ਐ ॥ ਬੀਰ ਭਾਇ ਪੇਖ ਪਰਛਾਹੀ ਕੂਪਿਤ ਰਿਪ ਹੋ ਸਿੰਘ ਦੁਰ
 ਮਾਤਿ ਲਗਾ ਦੁਬਿਧਾ ਕੋ ਜਾਨੀ ਐ ॥ ਗਊ ਸੁਤਾ ਅਨੇਕ ਏਕ ਸੀ
 ਗੀ ਹੀ ਲਿਖਿ ਲਿਖੇ ਹੋ ਸੁਨਾ ਅਨ ਦੇਖਤਾ ਬਿਰਧ ਜੁਧ ਠਨੀ
 ਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦਨ ਅਭਿ ਬਾਂਸਾ ਬਿਧਿ ਬਰਨ
 ਕੇ ਦੋਖੀ ਬਿਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀ ਉਨਮਾਨੀ ਐ ॥ ੪੯ ॥ ਜਉ

੧੬੩

ਕੋਊ ਬੁਲਾਵੇ ਕਾਹਿ ਸੁਨਾ ਮਿਗਾ ਸਰਪ ਕੋ ਸੁਨਤ ਰਿਸਾਇ ਧਾਇ
ਗਾਰਿ ਮਾਰਿ ਦੀਜੀ ਐਸਾ ਸੁਨਾ ਸੁਮਕਾ ਮਲਾਰਿ ਜਾਮਨੀ ਜਾ
ਗਤ ਰਹੇ ਨਾਦਹਿ ਸੁਨਾਇ ਮਿਗਾ ਪਾਨਹਾ ਨਿਕੀਜੀ ਐਸਾ ਪੁੰਨ
ਮਤਿ ਪੜੈ ਸਰਪ ਅਰਪ ਦੇਤਤ ਨਮਨ ਦੀਤਹਿ ਤਗੋਤਹੇਤ ਭਲਾ
ਜਗਾਹਿ ਫਲੀਜੀ ਐਸੇ ਹਨ ਭਗਤ ਭਾਵ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਹੀ
ਨਿਗੁਰਊ ਪਦੇਸਾ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਿਹੁ ਜਗਾਜੀਜੀ ਐਸਾ ॥ ੪੬੬ ॥ ਜੇ
ਸੇਘਰਿ ਲਗੇ ਆਗੀ ਜਾਗੀ ਭੂਆ ਧੋਇ ਓਚਾਹੇ ਕਾਰਜੁ ਨ
ਸਿਧਿ ਹੋਇ ਰੋਇ ਪਛੁਤਾਈ ਐਸੇ ਸੇਤਊ ਸਿਰਾਮ ਸਮੇਸੀ
ਖਿਓਚਹੇ ਬੀਰ ਬਾਇਆ ਮਾਨਿ ਬਾਊਦ ਮਜੇਤ ਪਦਵੀ ਨਪਾ

ਈਐਐਐਸੋਨਿਸਸੋਵਤਸੰਪਤੀਚਲਿਜਾਤਿਪਛੋਰ
 ਭਏਭਾਰਬਾਧਚਲੇਕਤਜਾਈਐਐਤੋਸੇਮਾਇਆਧੀਧ
 ਅਧਿਅਵਧਾਬਿਹਾਇਜਾਇਅਤਿਕਾਲਕੋਸੇਹਰਿਨਾਮਾਲਿ
 ਵਲਾਈਐਐਐਪਾਐਸੇਤਉਰਪਲਜਲਾਅਤਿਰਿਨਦੇ
 ਖੀਅਤਿਪੂਰਨਪ੍ਰਗਾਸਪ੍ਰਤਿਬਿਬਰਵੇਸਾਸਿਕੋਐਸੇਤਉ
 ਮਲੀਨਦਰਪਨਮੇਦੇਖੀਅਤਿਨਿਰਮਲਬਦਨਸਰੂਪਉ
 ਰਬਸੋਕੋਐਐਬਿਨਦੀਪਨਸਾਮੀਪਕੋਬਿਲੋਕੀਅਤਭ
 ਵਨਭਾਇਆਨਅਧਿਕਾਰਕਾਸਤਸੋਕੋਐਐਸੇਮਾਇਆਭਰ
 ਮਾਧਰਮਾਭਾਰਿਓਮਨੁਸਤਿਗੁਗਧਿਆਨਸੁਖਨਨਪ੍ਰੇ

੧੬੪

ਮਰਸਕੋ॥ ੪੮੬॥ ਜੋਸੇਏਕਸਮੇਵਮਸਫਲਸਪਤ੍ਰਪੁਨ
ਏਕਸਮੇਫੂਲਫਲਪਤ੍ਰਾਗਿਰਜਾਤਹੇ॥ ਸਰਤਾਸਠਲਿਜੇ
ਸੇਕਬਹੁੰਸਮਾਨਬਹੇਕਬਹੁਅਥਾਹਮਰਪ੍ਰਬਲਿਟਿਪਤ
ਹੇ॥ ਏਕਸਮੇਜੋਸੇਹੀਗੋਤਰੀਰਨਾਬਰਮੇਏਕਸਮੇਕੀਚਨ
ਬਡੇਜਗਮਗਾਤਹੇ॥ ਤੇਸੇਗੁਰਸਿਖਰਾਜੁਕੁਮਾਰਜੋਗੀਸੁ
ਰਹੇ॥ ਮਾਇਆਧਾਰੀਭਾਰੀਜੋਗਜੁਗਤਜੁਗਾਤਹੇ॥ ੪੮੭॥
॥ ਅਸਨਬਸਨਸੀਗਲੀਨੇਅਓਬਚਨਕੀਨੇਜਨਮਲੇਸਾ
ਧਸੀਗਿਸੀਗੁਰਮਗਾਧਿਹੇ॥ ਈਹਾਂਮਾਏਵਾਡਾਬੀਸਰਾਏਵਾ
ਸੀਲਪਟਾਏਪਚਿਦੂਤਭੂਤਭ੍ਰਮਭ੍ਰਮਤਅਸਾਧਹੇ॥ ਸਾਚ

ਮਰਨੇ ਬਿਸਾਰ ਜੀਵਨ ਮਿਥਿਆ ਸੀਸਾ ਹਸਮ ਝੋਨ ਜੀਤਹ
ਰਸੁਪਨ ਸਮਾਧੀ ਹੋਅ ਮਊਸਰ ਹੁਇ ਹੋ ਬਿਤੀ ਤਿਲੀ ਜੀਏ
ਜਨੀ ਮੁਜੀਤ ਕੀ ਜੀਐ ਸਾਧ ਸੀਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ
ਹੋ ॥ ੪੮੮ ॥ ਸਫਲ ਜਨੀ ਮੁਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨੀ ਲਿਵ ਸਫ
ਲਾਵਿ ਸਟਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਮਲੋਈ ਐ ॥ ਸਫਲ ਸੁਹਰਿਗੁਰ
ਸਬਦ ਸੁਨਤਾ ਨਿਤ ਜਿਹ ਬਾਸਫਲ ਗੁਰਨੀ ਧਿਗੁਨ ਗੋਈ
ਐ ॥ ਸਫਲ ਹਸਤ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪੂਜਾ ਪੁਨਾਮ ਸਫਲ ਚਰ
ਨ ਪਦ ਛਨ ਕੋਧੋਈ ਐ ॥ ਸੀਗਮ ਸਫਲ ਸਾਧ ਸੀਗਾਤਿ
ਸਹਜ ਪ੍ਰਗਹਿਰਦਾ ਸਫਲ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋਸਮੋਈ ਐ ॥ ੪

੧੬੫

ੴ ਕਤਪੁਨਮਾਨਸਜਨਮਕਤਸਾਪਸੰਗੁਨਿਸਾਦਿਨ
 ਕੀਰਤਨਜਮੇਚਲਿਜਾਈਐ ॥ ਕਤਪੁਨਾਦਿਸਾਦਿਵਰਸਹੁ
 ਏਪਰਸਪਰਭਾਵਨੀਭਗਤਭਾਇਸੇਵਾਲਿਵਲਾਈਐ ॥
 ॥ ਕਤਪੁਨਰਾਗਨਾਦਬਾਦਸੰਗੀਤਗੀਤਸੀਗੁਰਸਬਦੁਸੁ
 ਨਿਸੁਨਿਪੁਨਗਾਈਐ ॥ ਕਤਪੁਨਕਰਿਕਿਰਤਾਸਲੇਖਮ
 ਸੁਵਨੀਸੀਗੁਰਸਬਦਾਠਿਖਨਿਜਪਦੁਪਾਈਐ ॥ ੫੦੦ ॥
 ॥ ਜੋਸੇਤਉਪਠਾਸਪਤਨਗਬੇਲਮੇਲਭਏਪਹੁਚਤਕ
 ਰਿਨਰਪਤਜਗਜਾਨੀਐ ॥ ਜੋਸੇਤਉਕੁਚੀਲਨੀਲਬਰਨ
 ਬਰਨੁਬਿਖੇਹੀਰਚੀਰਸੀਗਨਿਰਦੇਖਉਨਮਾਨੀਐ ॥ ਸਾ

ਲਗਾਮ ਸੇਵਾ ਸਮੇ ਮਹਾਮਾ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਸੰਖ ਪਰਮ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਜੋਰ
 ਭੋਗ ਬਿਖੇ ਆਨੀ ਅੰਤੋ ਸੇ ਮਾਮ ਕਾਗ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮਰਾਲ
 ਮਾਲ ਮਾਰਨ ਉਠਾਵਤ ਗਾਵਤ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਅੰਤੋ ॥ ੫੦੧ ॥ ॥
 ॥ ਜੋ ਸੇ ਜਲ ਮਾਧੀ ਮੀਨ ਮਾਹਿ ਮਾਨ ਜਾਨੇ ਪੁਨਿ ਜਲਾ ਬੰਨ੍ਹ
 ਤਲ ਫਤਲ ਫਮਾਰਿ ਜਾਤਿ ਹੋ ॥ ਜੋ ਸੇ ਬਨ ਬਸਤ ਮਹਤ
 ਮੇਨ ਜਾਨੇ ਪੁਨਿ ਪਰਬ ਸਭ ਏ ਪਰਾਮ੍ਰਿਕਾ ਅਕੁਲਾ ਤਹੋ ॥
 ॥ ਜੋ ਸੇ ਪ੍ਰਾਮਾ ਸੰਗ ਮਕੈ ਸੁਖ ਹਿਨ ਜਾਨੇ ਤ੍ਰਿਆ ਬਿਰਤ ਬਿ
 ਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਕੋ ਬਿਲ ਲਾਤ ਹੋ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਾ
 ਤਮਾ ਅਚੇਤ ਅਤਿ ਰੁਪਰਤਾ ਸਿਮਰਤ ਪਛੁਤਾ ਤਹੋ ॥ ੫੦੨ ॥

੧੬੬.

ਛ

ਭਗਤ ਵਛਲ ਸੁਨਿ ਹੋਤ ਹੋ ਨਿਰਾ ਸਾਰਿ ਦੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁ
 ਨਿਆ ਸਾਭਿ ਰਧਾਰੇ ਅਤਿ ਰਜਾ ਮੀ ਸੁਨਿ ਕੀ ਪਤ ਹੋ ਅਤਿ ਰਿ
 ਗਤਿ ਦੀ ਨਕਦਾਇਆ ਲਾਸੁਨਿ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਟਾਰਿ ਹੋ ਜਲ ਧਰ
 ਜਿਗਮਕੋ ਅਫਲ ਸੇਬ ਲਵਨ ਅਚੰਦਨ ਸੁਰੀਧ ਸਨ ਬੀਧ
 ਮੇਲਾ ਗਰਹੋ ਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਕਰਿ ਨਰ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਵਉ ਠ
 ਉਰਤੁ ਮਰੇ ਬਿਰਦੁ ਕਾਰਿ ਅਸਰੇ ਸਮਾਰਹੋ ॥ ੫੦੩ ॥ ਜਉ
 ਹਮ ਅਧਮ ਕਰਮ ਕੋ ਪਤਿਤ ਭਏ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ
 ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ਜਉ ਭਏ ਦੁਖਤਿ ਅਰੁ ਦੀਨ ਪਰਚੀਨ ਲ
 ਰਿਵੀਨ ਦੁਖ ਭੀਜਨਾ ਬਿਰਦੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ਜਉ ਰਸਿ

ਅਰਕਸੁਤਨਰਕਾਨਿਵਾਸੀਭਵੇਨਰਕਾਨਿਵਾਰਨਜਗਤਜਸੁ १੬੨
 ਗਾਇਓਹੋਗੁਨਕੀਏਗੁਨਸਬਕੋਊਕਰੇਕਿਰਪਾਨੀਧਾ
 ਨਾਅਵਗੁਨਕੀਏਗੁਨਤੋਹੀਬਨਿਆਇਓਹੋ ॥੫੦੪॥
 ਜੈਸੇਤਉਅਰਗਭੋਗਭੋਗਵੇਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਾਬਿਬਵੰਤਖਾ
 ਨਪਾਨਾਰਿਵੇਨਹਿਤਾਵਈਜੈਸੇਮਹਾਪ੍ਰੀਸਹਨਸੀਲਕੋ
 ਧੀਰਜਪੁਜਾਅਜਿਅਮੇਤਨਕਕਲੇਜੋਨਸਮਾਵਈਜੈ
 ਸੇਜਉਹਗੀਬਿਸਾਹੇਵੇਚੇਹੀਰਾਮਾਨਕਾਦਿਰੀਕਪੇਨਰਾਖ
 ਓਪਰੇਜੋਗਨਜੁਗਾਵਈਤੋਸੇਗੁਰਪਰਚੇਪਵਿਤ੍ਰਹੋਪੂਜ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪਚੁਪਰਚੇਦੁਸਹਦੁਖਪਾਵਈ ॥੫੦੫॥ ॥

॥ ਜੇ ਸੋ ਬਿਖੁ ਤਨ ਕਹੀ ਖਾਤ ਮਾਰਿ ਜਾਤਿ ਤਾਤ ਗਾਤਿ ਮੁਰਸ਼ਾ
 ਤਪੁਤਿ ਪਾਣੀ ਬਰਖਨ ਕੀ ਮਾਹਿ ਖੀ ਦੁਹਾਇ ਦੁਧ ਰਾਖੀ ॥
 ਭਾਂਜਨ ਭਾਰਿ ਪਰਤਿ ਕਾਂਜੀ ਕੀ ਬੂੰਦ ਬਾਦਿ ਨਰਖਨ ਕੀ ॥
 ਜੇ ਸੋ ਕੋਟਿ ਭਾਰਿ ਤੂਲਿ ਰੰਗ ਕਾਰਿ ਨਗ ਪਰੇ ਹੋਤ ਭਸਮਾਤ
 ॥ ਛਿਨ ਮੇ ਅਕਰਖਨ ਕੀ ਤੋਸੇ ਪਰਤਨ ਧਨ ਦੁਖਨਾ ਬਿਕ
 ਰ ਕੀ ਏਹ ਰੇ ਨਾਧਿ ਭੁਕਤ ਸਹਜ ਹਰਖਨ ਕੀ ॥ ੫੦੬ ॥ ॥
 ॥ ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਬਾਸਿ ਬਾਂਸ ਮਾਹਿ ਮਾਨ ਜਾਨੀ ਆਨ ਦੁਖ
 ਦੂਰ ਹੁਤ ਏ ਬਾਸਨ ਕੇ ਬੋਹੇ ਹੋ ॥ ਦਾਦਰ ਸੋਰੇ ਦਰਮੇ ਜਾਨੀ
 ਨਕ ਮਲ ਗਾਤਿ ਮਧੁ ਕਰਮ ਨ ਮਕਰੰਦ ਕੋ ਬਿਸੇ ਹੋਹੈ ॥ ਤੀ

ਰਬ ਬਸਤ ਬਗੁ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿ ਓਕ ਛੁ ਸਰਧਾ ਕੇ ਜਾਤਾ ਹੇ १੬੮
 ਤਜਾ ਤੀ ਜਨ ਸੇ ਹੇ ਤੇ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਮਮ ਗੁਰ ਉਪ ਦੇਸ
 ਹੀਨ ਦੂਰੀ ਤਾਰਿ ਸਿਖ ਉਰ ਮਤਿ ਰਿਲੇ ਪੋਤੀ ॥ ੫੦੭ ॥ ॥
 ॥ ਜੇ ਸੇ ਪਰਦਾਰ ਕੇ ਦਰਸਾ ਦੇ ਗਾ ਦੇ ਖਿਓ ਚਹੇ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ
 ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਹੋ ਨ ਚਾਹ ਕੇ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪਰ ਨਿਦਾਸੁ ਨੇ ਸਾਵ
 ਧਾਨ ਸੁਗਤਿ ਕੀਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਸ ਬਦ ਸੁਨੇ ਨ ਉਤ ਸਾਹ ਕੇ ॥ ਜੇ
 ਸੇ ਪਰਦਰ ਬਹਰਨ ਕਉ ਚਰਨ ਧਾਵੇ ਤੇ ਸੇ ਕੀਰਤਨ ਸਾ
 ਧ ਸੀ ਗਤਿ ਨ ਉਮਾਹ ਕੇ ॥ ਉਛੁਕਾ ਗਨਾਰੀ ਧਿਆਨ ਖਾਨ
 ਪਾਨ ਕਉ ਨ ਜਾਨੇ ਉਚ ਪਦੁ ਪਾਵੇ ਨ ਹੀ ਨੀਚ ਪਦੁ ਗਾਹਿ

ਕੋ॥ ੫੦੮॥ ॥ ਜੇ ਸੇਰੋ ਨਿਸਮੇ ਸਬ ਲੋਗ ਮੇ ਸੀ ਜੋਗ
ਭੋਗ ਚਕਈ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਭਾਗ ਹੀ ਨਜਾਨੀ ਐ ਜੇ ਸੇਰੋ
ਨਕਾਰ ਕੋ ਭੋਵੋ ਤਿਜੋ ਤਿਜਗ ਮਗ ਭੂਲੁ ਅਧਿਕ ਧਪਰ
ਚੀਨ ਭੀਨ ਮਾਨੀ ਐ ਸਰਵਰ ਸਾਰਿਤਾ ਸਮੁਦ੍ਰਿਜ ਲਪੁਰ
ਨਹੈ ਤ੍ਰਿਖਾਵਤ ਚਾਤ੍ਰ ਕਰਹਤ ਬਕ ਬਾਨੀ ਐ ਤੇ ਸੋ ਮਿਲਿ
ਸਾਧ ਸੀਰਿ ਸਕਲ ਸੀਸਾ ਰਤਾ ਰਿਓ ਮੇ ਹਿਅ ਪਰਾਧੀਅ
ਪਰਾਧਨਾ ਬਿਹਾਨੀ ਐ ॥ ੫੦੮॥ ਜੇ ਸੇਰੋ ਫਲ ਫੂਲ ਹਿਓ
ਜਾਇ ਬਨਗਾਇ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੋ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਹੈ ਕੈ ਸੇ ਬਾਨੀਅ
ਵੇਜੀ ਜੇ ਸੇ ਮੁਕਤਾ ਹਲ ਸਮੁਦ੍ਰਿਹਿ ਵਿਖਾਵੈ ਜਾਇ ਬ

ਰਬਾਰਹੀਸਰਹੋਸੋਭਾਤਉਨਪਾਵੇਜੀ॥ਜੇਸੇਕਨੀਕੰਚਨ
 ਸੁਮੇਰਸਨਮੁਖਿਗਾਖਮਨਮੇਗਰਬੁਕਰੇਬਾਵਰੇਕਹਾਵੇ
 ਜੀ॥ਤੈਸੇਗਿਆਨਾਧਿਆਨਠਾਨਪ੍ਰਾਨਦੇਰੀਸ੍ਰਾਇਓਚਹੇ
 ਪ੍ਰਾਨਿਪਤਿਸਤਿਗੁਰਕੇਸੇਕੇਰੀਸ੍ਰਾਵੇਜੀ॥੫੧॥ ॥ਐ
 ਸੋਚੇਆਚੰਦਨੁਅਉਧਾਨਪਾਨਬੇਚਨਕਉਪੁਗਬਾਦਿ
 ਸਾਣੇਜਾਇਕੋਸੇਬਾਨਿਆਵੇਜੀ॥ਪਛਮਾਦਿਸਾਦਾਖਦਾ
 ਰਮਲੇਜਾਇਜੇਸੇਮ੍ਰਗਮਦਕੇਸੁਰਲੇਉਤਰਹਿਧਾਵੇਜੀ
 ॥ਦਖਨਾਦਿਸਾਣੇਜਾਇਲਾਇਚੀਲਵੰਗਲਾਦਿਬਾਦਿ
 ਆਸਾਉਦਮਹੇਬਿਰੂਤੋਨਪਾਵੇਜੀ॥ਤੈਸੇਗੁਨਨਿਧਿਗੁ

੧੬੯

ਰਸਾਗਰਕੋਬਿਦਮਾਨਗਿਆਨਗੁਨਪ੍ਰਗਟਿਕੋਬਾਵਰ
 ਕਹਾਵੇਜੀ॥ ੫੧੧॥ ॥ ਚਲਨੀਮਿਜੇਸੇਵੇਖੀਅਤਹੇ
 ਅਨੇਕਾਛਿਦਕਰੇਕਰਵਾਕੀਨਿਦਾਕੇਸੇਬਾਨਿਆਵੇਜੀ
 ॥ ਬਿਰਖਾਬਿਬੁਰਭੁਰਪੂਰਬਹੁਸੁਰਨਸੇਕਮਲੋਕਟੀਲੋ
 ਕਾਏਕਾਹੁਨਸੁਹਾਵੇਜੀ॥ ਜੇਸੇਓਪਹਾਸੁਕਰੇਬਾਇਸੁਮ
 ਰਾਲਪਤਿਛਾਡਿਮਕਤਾਹਲਾਨ੍ਹਗਧਾਣਿਵਲਾਵੇਜੀ॥ ਤੇ
 ਸੇਹਉਮਹਾਅਪਰਾਧੀਅਪਰਾਧਿਭਾਰਿਓਸਕਲਸੀਸਾ
 ਰਕੋਬਿਕਾਰਸੇਹਭਾਵੇਜੀ॥ ੫੧੨॥ ॥ ਅਪਦਾਅ
 ਧੀਨਜੇਸੇਦੁਖਤਦੁਹਾਗਨਕਉਸਹਜਿਸੁਹਾਗਨਸੁਹਾ

ਗਨਕੋਭਾਵਣੀ॥ ਬਿਰਹ ਨੀ॥ ਬਿਰਹ ਬਿਰਹ ਮੇ॥ ਸੰਜੋਗ ਨਿ
 ਕੋ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਗਾਰਿ॥ ਆਧਿਕਾਰੁ ਨ ਸੁਹਾਵਣੀ॥ ਜੋ ਸੇਤ ਨਾਮ
 ਇ॥ ਬਾਂਝਿ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸੰਸਾਰ ਸੁਖ ਸਭਿ॥ ਕੇਸੁਤ ਹਿਪੋਖਿਅਹਾ
 ਦੁਖ ਪਾਵਣੀ॥ ਤੋਸੇ ਪਰਤਨ ਧਨ ਦੁਖ ਨਾ ਤਿ॥ ਦੇਖ ਮਾਮਾ ਸਾ
 ਧਨ ਕੇ ਸੁਕੁਤ ਨਾ ਹਿਰਦੈ॥ ਹਿਤਾਵਣੀ॥ ੫੧੩॥ ਜਲ ਸੋਨਿਕ
 ਸਮੀ॥ ਨੁਰਾਖੀ॥ ਅੰਪਟਿ॥ ਤਾਰਿ॥ ਮੇ॥ ਬਿਨੁ ਜਲੁ ਤਲੁ ਫਤ ਜਤ ਪ੍ਰ
 ਅਪ੍ਰਾਨ ਹੋ॥ ਬਨ ਸੋਪ ਕਰ ਪਛੀ॥ ਪਿੰਜਰੀ॥ ਮੇ॥ ਰਾਖੀ॥ ਅੰਤਉ
 ਬਿਨੁ ਬਨ ਮਨ ਓਨ ਮਨੋ॥ ਉਨ ਮਾਨ ਹੋ॥ ਭਾਵਨੀ॥ ਭਤਾਰਿ॥ ਬਿਛੁ
 ਰਤ ਅਤਿ॥ ਛੀ॥ ਨੁਦੀ॥ ਨਾ॥ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਤਾ॥ ਹਿ॥ ਭਵਨ ਭਾਇ

੧੭੦

ਆਨਹੋ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਬਿਛੁਰ ਤਿਸਾ ਧਸੀ ਗਤਿ ਸੇ ਜੀ
 ਵਨ ਜਤਨਾ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਨ ਆਨਹੋ ॥ ੫੧੪ ॥ ॥ ਜੇ ਸੇ
 ਟੂਟੇ ਨਾਗ ਬੇਲ ਸੇ ਬਿਦੇ ਸਜਾਤਿ ਸਲੁਲਿ ਸਿਜੇ ਗਾਇਰੇ
 ਕਾਲ ਜੁਗ ਵਰਤਹੋ ਜੇ ਸੇ ਕੂਜ ਬਚਰਾਤਿ ਆਗਿ ਦਿਸੀ
 ਤਰਿ ਜਾਤਿ ਸਿਮਰਤਾ ਚਿਤ ਨਿਰਾ ਬਿਪਨ ਰਹਤਹੋ ॥ ਗੀਗੇ
 ਵਿ ਕਜੇ ਸੇ ਗੁਰਿ ਭਾਜਨ ਲੇ ਜਾਤਿ ਜਾਤੀ ਸੁਜ ਸੁਅਧਾਰਨਿ
 ਰਮਣਨਿ ਬਹਤਹੋ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਅਤਿ ਗਿਸਿ
 ਖਸ ਬਵ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਧਿਆਨ ਕੇ ਜੀ ਅਤਹੋ ॥ ੫੧੫ ॥
 ॥ ਜੇ ਸੇ ਬਿਨੁ ਪਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਚੰਦਨ ਸੇ ਬਿਨੁ ਮਾਣਿ

੧੭

ਅੰਗਾਰ ਪਵਨ ਕਤ ਬਾਸਿਹੈ ਜੇ ਸੋ ਬਿਨੁ ਬੇਦ ਅਵਖਦ
ਗੁਨ ਗੋਪਿਹੋਤ ਅਵਖਦ ਬਿਨੁ ਬੇਦ ਰਗਹਿ ਨ ਰਾਸਹੈ ਜੇ
ਸੋ ਬਿਨੁ ਬੇਹ ਬਨ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਖੇਵਟ ਸੋ ਖੇਵਟ ਬਿਨੁ ਨ ਕਤ
ਬੋਹਿਥਾ ਬਿਸੁਸੁਹੈ ਤੇ ਸੋ ਗੁਰਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮਨ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ
॥੫੧੬॥ ਜੇ ਸੋ ਕਾਰੋ ਪਰੇ ਖਤ ਉਪਜੇ ਬਿਕਾਰਗਾ ਤਿਰੇ ਮਰੇ
ਮਕੈ ਪਰਾਤ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਪਾਣੀਐ ਜੇ ਸੋ ਤਉ ਲਸਨ ਖਾਏ
ਮੇਨਿ ਕੋ ਸਤਾਮੇ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਦੁਰਗੀਧਨਾਹਿ ਦੁਰਤਿ ਦੁਗਾ
ਈਐ ਜੇ ਸੋ ਮਿਸਟਾਨਿ ਪਾਨਿ ਸੰਗ ਮਕੈ ਮਾਖੀ ਲੀਲੇਹੋ
ਤਉ ਕਲੇਵ ਖੇਵਟ ਸੰਕਟੁ ਸਹਾਈਐ ਤੇ ਸੋਹੀ ਅਪਰਚੇ

ਪਿਤ੍ਰਾ ਸਿਖਨ ਕੀ ਭ੍ਰਿਖਿਆ ਪਾਏ ਅਤਿ ਕਾਲ ਭਾਰੀ ਹੋਇ ਜਾਂ
 ਲੋਕ ਜਾਣੀਐ ॥ ੫੧੧ ॥ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੇਘ ਬਰਖਤ ਹਰ
 ਪਾਤਿ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਬਿਲਾਖ ਬਦਨ ਲੋਧਾ ਲੋਨ ਗਾਰਿਜਾ
 ਤਿਹੋ ਜੈ ਸੇ ਪਰਫੁਲਤ ਹੁਇ ਸਕਲ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਸੁਕਤ
 ਜਵਾ ਸੇ ਆਕਾਸੁ ਲਾਹਰ ਝਾਤ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਖੇਤ ਸਰਵਰ ਪੂਰ
 ਨ ਕਿਰਖ ਜਲ ਭ੍ਰਿਰ ਥਲ ਕਲਰ ਨਜਲ ਫਨਾਤ ਹੋ ॥ ਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸ ਪਰਦੇਸ ਗੁਰਾ ਸਿਖਾ ਰਿਦੈ ਸਾਕਤ ਸਕਤਿ ਆਤਿ
 ਸੁਨ ਸਕੁ ਚਾਤ ਹੋ ॥ ੫੧੨ ॥ ਜੈ ਸੇ ਰਾਜਾ ਰਟਤ ਅਨੇ ਕਰਵ
 ਨੀ ਸਹੇਤ ਸਕਲ ਸਪੁਤੀ ਏਕ ਥਾਂ ਸੁਨ ਸੰਤਾਨ ਹੋ ॥ ਸੀਚ

ਤਸਾਲਿਲਜੇਸੇਸਫਲਸਕਲਵੁਮਾਨਿਹਫਲਸੇਬਲ ੧੧੨
 ਲਾਲਿਨਿਰਬਾਨਹੈ। ਦਾਦਰਕਮਲਜੇਸੇਏਕਸਰਵਰ
 ਬਿਖੇਉਤਮਾਅਉਨੀਚਕੀਚਾਦਿਨਕਰਾਧਿਆਨਹੈ। ਤੇਸੇ
 ਗੁਰਚਰਨਸਰਾਨਿਹੈਸਕਲਜਗਦਿਨਬਨਾਸਪਤੀਬਾ
 ਸਉਨਮਾਨਹੈ। ੫੧੮੧ ॥ ਜੇਸੇਬਫੁਗਾਬਿਲਲਾਤਮਾ
 ਤਮਿਲਬੇਕਉਬੰਧਨਕੋਬਾਸਿਕਫੁਬਸੁਨਬਸਾਤਹੈ।
 ॥ ਜੇਸੇਤਉਬਿਗਾਰੀਚਹੈਭੁਵਨਗਵਨਕੀਓਪਰਬਾਸਿ
 ਪਰੇਚਿਤਵਤਹੈ। ਬਿਹਾਤਹੈ। ਜੇਸੇਬਿਰਹਨੀਪ੍ਰਿਅਸੰਗ
 ਅਸਨੇਹੁਚਾਹੈਲਾਜਕੁਲਾਅੰਕਸਕੋਦੁਰਬਲਗਾਤਹੈ।

॥ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਗਨਿ ਸੁਖ ਚਾਹੈ ਸਿਖੁ ਆਗੀਆ ਬਧ
ਰਹਤਾ ਬਿਦੇਸ ਅਕੁਲਾਤ ਹੋ ॥ ੫੨੦ ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਤਨ ਪਰ
ਅਪਵਾਦ ਬਾਦ ਬਲ ਛਲ ਬੀਚ ਪਰ ਪਿਰਹੀ ਕਮਾਤ ਹੋ ॥ ੫੨੧ ॥
ਗੁਰ ਸੁਮੇਦੋ ਹਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਗੋਬਧ ਬਧੁ ਬਿਸੁ ਸਬ
ਸਾਬਿਧ ਪਾਤ ਹੋ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਹੁਇ ਬਿਓਗ ਅਪਵਾਦ ਰਿਵਾਫ
ਦੁਜਨ ਮਮਰਨ ਜਮ ਲੋਕ ਬਿਲਲਾਤ ਹੋ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਘਨਾ ਬਿਸਿ
ਖਾ ਬਿਖਿਆ ਦੀਕੋਟਿ ਦੇਖੀ ਵੀਨਾ ਅਧਮ ਅਸੀਖਾ ਮੋਰ
ਮਨ ਪੁਜਾਤ ਹੋ ॥ ੫੨੨ ॥ ॥ ਬੇਸੁਕੋ ਸਿੰਗਾਰਾ ਬਿਬਿਚਾ
ਰੋਕੇ ਨ ਪਾਰ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨੁ ਰੁਤਾਰ ਕਾ ਕੀਨਾਰ ਕੋ ਬੁਲਾਈ

११३
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੇਤ ਜੀਵ ਪਾਤਕ ਰਿਖਾਤ ਕੇਤੇ ਕੋਮੋ ਨਿਗਾਹਿਧਿ
 ਆਨਧਰੇਜੁ ਗਤਨ ਪਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਭੰਡਾਈ ਬੁਝਵਾਈਨ
 ਕਹਤਾ ਅਵੈ ਅਤਿ ਹੀਨੁ ਠਾਈ ਸੁਕਚਤਨ ਲਜਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸੇਪਰਤਨ ਧਨ ਦੁਖ ਨਾਤਿ ਦੋਖ ਮਾਮਾ ਧਮਾ ਮਨੇ ਕਏ ਕਰੋਮ
 ਨਪੁਜਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ੫੨੨ ॥ ॥ ਜੇ ਸੇਚੇ ਰਚਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇ
 ਓਸੁਰੀ ਚਓ ਬਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੁਟੀ ਲਗਾਇ ਛਾਡੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਹਾਮਾ
 ਰਹੈ ਓਟ ਸਾਰੀ ਓਨਿ ਕਾਰਿ ਓਚਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਰਹੂ ਸੋਤ ਕੀ ਓਰ
 ਮੋਹ ਮੁਖ ਬੈਠੇ ਕਹਾ ਆਰਹੈ ਮਾਹਾਂ ਬੰਜੁਤਾ ਰੁਝਾ ਰਿਓਚਾਹੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਾਈ ਪਰਤਾਹਿ ਸਿਰਛਾ ਰਕੇ ਉਡਾਏ ਕਹਾ ਭਾਰਹੈ ਤੋ

ਸੇਹੀ ਪਾਤਿਤ ਪਾਤਿ ਕੋਟ ਨ ਪਾਸੰਗ ਭਾਰਿ ਮੋਹਿ ਜਮ ਡੰਡਾ
ਓਨਰ ਕਓ ਪਕਾਰਹੈ॥ ੫੨੩॥ ਜਓ ਪੈਚੇ ਰੁਚੇ ਗੀਕੇ ਬਤਾਵੇਹੈ
ਸੁਮਨ ਸਰਛੂਟਿ ਕੋ ਨ ਜਾਇ ਪਰਿ ਸੁਰੀਚਾ ਕ੍ਰਿਮਾਰੀਐ॥
"ਬਾਟ ਮਾਰ ਬਟਵਾਰੇ ਬਹਾਮੀ ਨ ਜਓ ਬਤਾਵੇਤ ਤਖਨ ਤਾਤ ਕਾ
ਲਾਮੁਡ ਕਾਟਿ ਡਾਰੀਐ॥ ਜਓ ਪੈ ਪਰਦਾਰਾ ਭਾਜੇ ਸੀਮਾਗਨ ਬ
ਤਾਵੇ ਬਿਟਕਨ ਨਾਕਖੰਡ ਡੰਡ ਨਗਰ ਨਿਕਾਰੀਐ॥ ਚੇਰੀ ਬ
ਟਵਾਰੀ ਪਰਨਾਰੀ ਕੋੜੇ ਦੇਖ ਮਾਮਨ ਰਕਾਮ ਰਕਾ ਸੁਤ ਡੰਡ ਦੇਤ
ਹਾਰੀਐ॥ ੫੨੪॥ "ਜਾਤਹੈ ਜਗਤ ਜੈ ਸੇਤੀ ਰਬ ਜਾਤਾ
ਨਮਿਤ ਮਾਸੁ ਹੀ ਬਸਤ ਬਗਮਾਹਿ ਮਾਨ ਜਾਨੀਹੈ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰ

ਗਾਸਭਾਸਕਰਿਜਗਾਂਮਗਜੋਤਉਲੂਅੰਧਕੰਧਬੁਰੀਕਰ ੧੭੪
ਨੀਕਮਾਨੀਹੈ। ਜੇਸੇਤਉਬਸੀਤਸਮੈਸਫਲਬਨਸਪਤੀ
ਨਿਹਫਲਸੇਬਲਬਡਾਈਉਰਮਾਨੀਹੈ। ਮੁਹਿਗੁਰਸਾਗ
ਰਮੇਰਾਖਿਓਨਹੀਪੇਮਰਸੁਤ੍ਰਿਖਵੰਤਚਾਤ੍ਰਿਕਜੁਗਤਬਕ
ਬਾਨੀਹੈ। ੫੨੫॥ ॥ ਜੇਸੇਗਜਗਜਗਾਜਿਮਾਰਤਮਾਨੁ
ਖਸਿਰਭਾਰਤਹੈਛਾਰਤਾਹਿਕਹਤਅਰੋਗਜੀ। ਸੁਆਜਿ
ਉਪਿਜਗਮੇਕਹਤਬਨਾਈਬਾਤੇਪੇਖਸੁਨਕਹੈਤਾਹਿਰਾਜ
ਗਿਹਜੇਗਜੀ। ਤੇਸੇਸੁਖਸੀਪਤਿਮਾਇਆਮਦੇਨਪਾਪਕ
ਰੇਤਾਹਿਕਹੈਸੁਖੀਆਰਮਤਰਸਭੋਗਜੀ। ਜਤੀਸਤੀਅ

ਉਸਤੋਖੀ ਸਾਧਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਉਲਟੇ ਈਰੀਆ ਨਾਧਿਆ
ਨਹੇ ਆਰੀਆ ਨਲੋਗ ਜੀ॥ ੫੨੬॥ ॥ ਸਵੇਟਾ ॥
॥ ਜਉ ਗਰਬੈ ਬਹੁ ਬੁੰਦ ਚਿਤਿ ਤਰਿ ਸਨਮੁਖਾ ਸਿਧ ਸੋਭਨ ਹੀ
ਪਾਵੈ ॥ ਜਉ ਬਹੁ ਉਡੈ ਪਾਗਿ ਧਾਰਾ ਮਹਾ ਬਲ ਪੇਖਾ ਅਕਾਸ ਰਿ
ਦੈ ਸੁਕਚਾਵੈ ॥ ਜਉ ਬਹੁ ਮਡਿ ਪਚੰਡ ਬਿਲੋਕਤ ਗੁਲਰ ਜੀ
ਤਉ ਡਿਤ ਲਜਾਵੈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਹਮ ਕੀ ਇਤਿ ਹਾਰੇ ਜੀ ਤੋ ਪਹਿ ਬ
ਲਨਾ ਕਿਉ ਬਨਿਆਵੈ॥ ੫੨੭॥ ॥ ਤੋ ਸੋਨ ਨਾਥੁ ਅਨਾਥਨ
ਮੋ ਸਾਰਿ ਤੋ ਸੋਨ ਦਾਨ ਨਮੋ ਸੋਭਿ ਖਾਗੀ ॥ ਮੋ ਸੋਨ ਦੀ ਨੁਦਾਇ
ਆਲਨ ਤੇ ਸਰ ਮੋ ਸੋ ਆਰੀਆ ਨਨ ਤੇ ਸੋ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਮੋ ਸੋਨ

ਪਤਿਤਨਪਾਵਨਿਤੋਸਰਿਸੋਸੋਬਿਕਾਰਨਤੋਸੋਭਿਪਕਾਰੀਸੋ ੧੧੫
 ਰੇਹੈਅਵਗੁਨਤੂਗੁਨਸਾਰਗਜਾਤਰਸਾਤਲਓਟਤਿਹਾਰੀ॥
 ॥੫੨੮॥ ॥ਕਾਵਿਤ॥ ॥ਓਲਟਪਵਨਮਨਮੀਨਕੀਰ
 ਪਲਗਤਿਦਸਮਦੁਆਰਪਾਰਅਗਮਾਨਿਦਾਸਹੈ॥ਤਹਨ
 ਪਾਵਕਪਵਨਜਲਾਪ੍ਰਥਮੀਅਕਾਸਨਾਹਿਸਾਸਿਸੁਰਉਤਪ
 ਤਿਨਾਬਿਨਾਸਹੈ॥ਨਾਹਿਪਰਕਿਗਤਿ॥ਬਿਰਤਿਪਿੰਡਪ੍ਰਨਾਗਿਅ
 ਨਸਬਦੁਸੁਰਾਤਿਨਾਹਿਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ਸ੍ਵਾਮੀਨਸੇਵ
 ਕਉਨਮਾਨਾਮਨਹਦਪਰੇਨਿਰਾਲੀਬਸੁਨਮੇਨਾਬਿਸਮਾਬਿ
 ਸ੍ਵਾਸਹੈ॥੫੨੯॥ ॥ਜੇਸੇਅਹਿਨਿਸਿਮਾਦਿਰਹਤਭਾਂਜ

ਨਾਬੰਖੇਜਾਨਤਨਮਹਮੁਕਿਧਉਕਵਨਪ੍ਰਕਾਰੀਹੈ॥ਜੇਸੇਬੇ
 ਠੀਭਰਿਭਰਿਬਾਂਟਿਦੀਜੀਅਤਸਭਾਪਾਵਤਨਭੇਦੁਕਛੁਬਿ
 ਧਿਨਬੀਚਾਰੀਹੈ॥ਜੇਸੇਦਿਨਪ੍ਰਤਮਦੁਬੇਚਤਕਲਾਲਬੰਠੇ
 ਮਹਮਾਨਜਾਨਈਦਗਬਿਹਿਤਕਾਰੀਹੈ॥ਤੈਸੇਹੁਰਸਬਦਕੇ
 ਇਖਿਪਕ੍ਰਿਗਾਵਤਹੈ॥ਬਿਰਏਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਦੁਅੰਧਿਕਾਰੀ
 ਹੈ॥੫੩੦॥ ॥ਤਿਨੁਤਿਨੁਮੇਲਿਜੇਸੇਛਾਨਿਛਾਈਅਤਿਪੁ
 ਨਾਮਰਾਨਿਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸਭਸਮਕਰਤਹੈ॥ਸਿੰਧਕੇਕਿਨਾਰੇਬਾ
 ਲੁਗਿਹਿਬਾਲਕਰਚਤਜੇਸੇਲਹਾਰਿਉਮਾਗਿਭਏਧੀਰਨਧ
 ਰਤਹੈ॥ਜੇਸੇਬਨਾਬੰਖੇਮਿਲਬੰਠਤਅਨੇਕਮ੍ਰਿਗਾਏਕਮ੍ਰਿ

ਗਰਾਜਗਾਜੇਰਹਿਓਨਪਰਤਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਦੁਅਰੁਸੁ १੭੬
 ਰਤਿਧਿਆਨਾਰਿਆਨਪ੍ਰਗਟੇਪੁਰਨਪ੍ਰੇਮਸਗਲਰਹਤਹੈ
 ੫੩੧॥ ॥ ਚੰਦਨਕੀਬਾਰਿਜੇਸੇਦੀਜੀਅਤਿਬਬੂਰ
 ਦੁਮਕੰਚਨਸੰਪਟਮਾਧਿਕਾਰਗਹਿਰਾਖੀਐ॥ ਜੇਸੇਹੈਸੁ
 ਪਾਸਿਥੈਠਿਬਾਇਸੁਗਰਬਕਰੈਮ੍ਰਿਗਪਤਿਭੁਵਨਮੇਜੀਬ
 ਕਭੁਲਾਖੀਐ॥ ਜੇਸੇਗਰਧਬਗਜਪ੍ਰਤਿਓਪਹਾਸਕਰੈਚ
 ਕੁਵੈਕੋਚੋਰਰਤੈਦੁਪਮਦਮਾਖੀਐ॥ ਸਾਧਨਦੁਰਾਇਕੇਅ
 ਸਾਧਅਪਰਾਧਕਰੈਓਲਟੀਐ॥ ਚਾਲਕਲੀਕਾਲਭ੍ਰਮਭਾਖੀ
 ਐ॥ ੫੩੨॥ ॥ ਜੇਸੇਬਿਨੁਲੋਚਨਾਬਿਲੋਕੀਐਨਰੂਪਰੰ

ਗਿਸ਼ਵਨਾ ਬਿਹੁੰਨ ਰਾਗਨਾ ਵਨ ਸੁਨੀ ਜੀਐ ਜੋ ਸੋ ਬਿਨੁ ਜਿ
 ਹ ਬਾਨ ਉਚਰੈ ਬਚਨਾ ਅਰੁ ਨਾ ਸਕਾ ਬਿਹੁੰਨ ਬਾਸੁ ਬਾਸਨਾ
 ਠੀ ਜੀਐ ਜੋ ਸੋ ਬਿਨੁ ਕਰਕਾ ਕਿਸ ਕੋਨਾ ਕਿਰਤ ਕ੍ਰਚਰਨਾ ਬਿ
 ਹੁੰਨ ਉਤਿਨ ਗਉਨ ਕਤ ਕੀ ਜੀਐ ਅਸਨ ਬਸਨਾ ਬਿਨੁ ਪੀ
 ਰਨ ਪਰੇ ਦੇਹਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸ ਬਵਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪੀ ਜੀਐ ॥ ੫
 ੩੩ ॥ ॥ ਜੋ ਸੇਫਲ ਸੋ ਬਿਰਖਾ ਬਿਰਖ ਸੋ ਹੋਤ ਫਲਾ ਅ
 ਤਿ ਉਤਿਗਾਤਿ ਕਛੁ ਕਹਨੁ ਨਾ ਆਵੇ ਜੀ ॥ ਜੋ ਸੇ ਬਾਸੁ ਬਾਵਨਾ ਮੇ
 ਬਾਵਨ ਹੋ ਬਾਸਾ ਬਿਖੇ ਬਿਸਮ ਚਾਰਿ ਕਉ ਮਰਮਨ ਪਾਵੇ ਜੀ ॥
 ॥ ਕਾਸਟਿ ਮੇ ਅਗਨਿ ਅਗਨਿ ਮੇ ਕਾਸਟਿ ਹੋ ਅਤਿ ਅਚਰਜੁ

ਹੋ ਕਉਤ ਕਕਹਾਵੇ ਜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇ ਸਬਦ ਸਬਦ ਮੇ ਸਤ १११
 ਗੁਰਹੋ ਨਿਰਗੁਨਾਰੀਅਨਾਧੀਅਨਾਸਮਯਵੇ ਜੀ॥ ੫੩੪॥
 ॥ ਜੈਸੇਤਿਲਬਾਉਬਾਉਲੀਜੀਅਤਿਕੁਸੁਮਸੈਤਾਂਤੋ
 ਹੋਤਹੋਦੁਲੋਲਿਜਤਨਕੋਜਨੀਅੰ॥ ਜੈਸੇਤਉਅਉਟਾਇਦੁ
 ਧਜਾਵਨਜਮਾਇਮਾਥਿਸੰਜਮੁਸਹਤਿਪ੍ਰਿਤਿਪ੍ਰਗਟਿਕੋਮ
 ਨੀਅੰ॥ ਜੈਸੇਕੂਆਖੋਵਕੋਬਚੁਧਾਧਸਾਇਕੋਗੀਲਾਜੁਕੋ
 ਬਯਾਇਡੋਲਿਕਾਦਿਜਲੁਅਨੀਅੰ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਤੈਸੇ
 ਭਾਵਨਭਗਤਭਾਇਪਾਟਿਪਾਟਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਪਹਿਚਾਨੀ
 ਅੰ॥ ੫੩੫॥ ॥ ਤੈਸੇਤਉਸਰਤਾਜਲੁਕਾਸਟਹਿਨਬੋਰ

ਤੁਕਰਤਾਚਿਤਲਾਜਾਅਪਨੋਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਓਂ ਜੇਸੇਤਉ
 ਕਰਤਸੁਤਾਅਨਿਕਾਇਆਨਪਨਤਉਨਜਨਨੀਅਵ
 ਗੁਨਉਰਧਾਰਿਓਂ ਜੇਸੇਤਉ ਸਰੰਨਧੁਰਪੂਰਨਪਰ
 ਰੀਗਿਆਰਾਖੈਲਾਖਅਪਰਾਧਕੀਏਮਾਰਿਨਾਬਿਰਾਰਿਓਂ
 ਹੈਤੋਸੇਹੀਪਰੰਮਦੁਰਪਾਰਸਪਰਸਗਾਤਿਸਿਖਨਕੋਕ
 ਰਤੁਕਰਮੁਕਛੂਨਾਬਿਰਾਰਿਓਂ ॥੫੩੬॥ ॥ਜੇਸੇਜ
 ਲਧੋਏਬਿਨੁਅਬਿਰਮਲੀਨਹੋਤਾਬਿਨੁਤੇਲਮੇਲੇਜੇਸੇ
 ਕੇਸਹੂੰਗਾਇਆਨਹੈਜੇਸੇਬਿਨੁਮਾਜੇਦਰਪਨਜੋਰਿਹੀ
 ਨਹੋਤਬਰਖਾਬਿਨੁਨਜੇਸੇਖੇਤਮੇਧਾਨਹੈਜੇਸੇਬਿਨੁਦੀ

ਪਕਭਵਨਾਮਿਧਕਾਰਹੋਤਲੋਨੇਪ੍ਰਤਾਬਿਨੁਜੇਸੇਭੋਜਨਸ १੨੮
 ਮਾਨਹੈ॥ ਤੇਸੇਬਿਨੁਸਾਧਸੀਗਤਜਨਮਮਰਨਦੁਖਮਿਟਤ
 ਨਭੈਭਰਮਾਬਿਨੁਗੁਰਗਿਆਨਹੈ॥ ੫੩੧॥ ॥ ਜੈਸੇਮਾਂਝੁ
 ਬੈਠਾਬਿਨੁਬੋਹਿਬਾਨਪਾਰਪਰੋਪਾਰਸਪਰਸੇਬਿਨੁਧਤਨ
 ਕਾਨਿਕਹੈ॥ ਜੈਸੇਬਿਨੁਗੰਗਾਨਪਾਵਨਮਾਨਜਲੁਹੈਨਰਨ
 ਭੁਤਾਰਾਬਿਨੁਸੁਤਨਅਨਿਕਹੈ॥ ਜੈਸੇਬਿਨੁਬੀਜਬੋਏਨਿਪ
 ਜੈਨਧਨੁਧਾਰਾਸੀਪਸਦੁਤਬੂਢਾਬਿਨੁਮੁਕਤਾਨਮਾਨਿਕਹੈ॥
 ॥ ਤੇਸੇਗੁਰਚਰਨਿਸਰਨਿਗੁਰਭੋਟੇਬਿਨੁਜਨਮਮਰਨਮੇਇ
 ਜਨਨਜਨਕਹੈ॥ ੫੩੨॥ ॥ ਜੈਸੇਤਉਕਹੈਮਜਰਕ

ਰਉਨਾਅਹਾਰਾਸਾਸਾਦੇਖਿਪਾਛੈਵਉਰੇਧੀਰਨਧਰਤ
ਹੈ॥ਜੇਸੇਕਉਆਰੀਸਕੈਮਰਾਲਸਭਾਜਾਇਬੈਠੇਛਾਡਿਮੁ
ਕਤਹਲਦੁਰਗੀਧਾਸਿਮਰਤਹੈ॥ਜੇਸੇਸੋਨਿਗਾਹਿਸਿਆਰੁ
ਕਰਤਅਨੇਕਜਤਨਸੁਨਤਾਸਿਆਰੁਭਾਖਿਅਮਰਹਿਓਨਪਰ
ਤਹੈ॥ਤੈਸੇਪਰਤਨਪਰਧਨਦੁਖਨਾਤੈਦੋਖਮਨਕਹਤਕੋਛਾ
ਡਿਓਚਹੈਦੇਵਨਟਰਤਹੈ॥ਪੜਦੀਸਿਮਿਤਪੁਰਾਨਕੋਟਾਨਿ
ਬਖਾਨਬਹੁਭਾਗਵਤਬੇਦਾਬਿਆਕਰਨਗੀਤਾ॥ਸੇਸਮਰ
ਜੇਸਾਅਖਲੇਸਸੁਰਮਹੇਸਮੁਨਜਗਤੁਅਰਭੁਗਤਿਸੁਰਨ
ਰਾਮਤੀਰਾ॥ਗੀਆਨਾਅਗਧਿਆਨਉਨਮਾਨਉਕਤਿਰਾਗਨ

ਦਿਵਿਜਸੁਰਮਤਿਨੀਤਾਅਰਧਲਗਮਾਕੁਗੁਰਸਬਦ
 ਅਖਰਮੇਕਅਗਮਾਤਿਅਗਮਾਅਗਾਧਿਮੀਤਾ॥੫੪੦
 ॥ ॥ ਦਰਸਨੁਦੋਖਿਓਦੋਖਿਓਸਕਲਸੰਸਾਰੁਕਹੈਕਵਨ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਸਭਿਕਹੈਅਨਦਰਸਸਮਾਈਐ॥ ਗੁਰਓਪਦੇਸੁ
 ਸੁਨਿਓਸੁਨਿਓਸਭੁਕਓਕਹੈਕਵਨਸੁਰਤਿਸੁਨਿਅਨਤਨ
 ਧਾਈਐ॥ ਜੇਜੇਕਾਰਜਪਤਜਗਤਗੁਰਮਤਿਜੀਹਕਵਨ
 ਜੁਗਤਜੇਤੀਜੇਤੀਲਿਵਲਾਈਐ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਸੁਰਤਿਗਿਆ
 ਨਾਧਿਆਨਸਰਬੰਗੀਨਪਤਿਤਪਾਵਨਗੁਰਮੁਖਸਮਸ੍ਰ
 ਈਐ॥੫੪੧॥ ॥ ਜੇਸੇਖਾਂਡੁਖਾਂਡੁਕਹੈਮੁਖਿਨਹੀਮੀ

੧੧੯.

ਠਹੋਇਜਬਲਗਜੀਭੁਸ੍ਵਦਖਾਂਡੁਨਹੀਖਾਈਐਯੇਸੇਰਾ
ਤਾਮੀਧੇਗੀਮੇਦੀਪਕਦੀਪਕਕਹੈਤਿਮਰਨਜਾਈਜਬਲ
ਹਾਨਜਰਾਈਐਯੇਸੇਰੀਆਨਰੀਆਨਕਹੈਰੀਆਨ
ਹੂੰਨਹੋਤਕਛੁਜਬਲਗੁਗੁਗਰੀਆਨਅਤਿਰਿਨਪਾਈਐ
ਯਤੋਸੇਹਰਕਹੈਗੁਗਧੀਆਨਹੂਨਪਾਵਤਜਬਲਗੁਗੁਰ
ਦਰਸਜਾਇਨਸਮਾਈਐ॥ ੫੪੨॥ ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰਾਨ
ਬੇਦਸਾਸਤਾਬੀਰੀਬਾਬਾਸਨੇਤਨੇਤਨੇਤਸੁਕਸੇਖਜਸੁ
ਗਾਇਓ॥ਸਿਓਸਨਕਾਦਿਨਾਰਦਾਦਿਰਿਖੀਸੁਰਾਦਿਸੁਰ
ਨਰਨਬਜੋਗਾਧੀਆਨਮੇਨਆਇਓ॥ਗਿਰਤਰਤੀਰਬ

ਗਵਨਪੁੰਨਦਾਨਬੁਤੋਹਮਜਗੋਭਗਨਈਬੇਦਕੋਨਪਾਇਓ ੧੮੦
ਏਅਸਵਤੁਤਾਰੀਮਾਇਆਮਧਿਗੁਰਸਿਖਨਕਉਪੂਰ
ਨਬੁਤਮਗੁਰਪੁਰਾਇਦਿਖਾਇਓ ॥ ੫੪੩ ॥ ॥ ਬਾ
ਹਰਕੀਅਗਨਿਬੁਤੁਜਲਸਹਤਕੋਨਉਮੇਜਉਅਗਨ
ਲਾਗੋਕੋਸੋਕੋਬੁਤੁਈਐ ॥ ਬਾਹਰਸੋਭਾਗਿਓਟਲੀਜੀ
ਅਤਿਕੋਟਗਰਗਰਮੇਜਉਲੁਟਿਲੀਜੇਕੋਕਤਜਾਈਐ
॥ ਚੋਰਨਕੋਤੁਸਜਾਇਸਗਨਿਗਹੇਨਰਿਦਮਾਰੋਮਹੀਪਤਿ
ਜੀਉਕੋਸੋਕੋਬਚਾਈਐ ॥ ਮਾਇਆਰੁਰੁਰਪਤਹਾਰਗੁ
ਰਦੁਆਰੋਜਾਵੇਤਹਾਜਉਮਾਇਆਬਿਆਪੋਕਹਾਠਹਰਾਈ

ਐ॥ ੫੪੪॥ ॥ ਸਰਪਕੇਤੁ ਸਸਰਨਿਗਹੈ ਖਗਪਤਿ ਜਾਇ
 ਤਹਾਜਉ ਸਰਪਗਾਸੇ ਕਹੈ ਕੈਸੇ ਜੀਜੀ ਐ॥ ਜੀ ਬਕਸੇ ਭਾ
 ਰੀ ਮਿਗਰਾਜ ਕੀ ਸਰਨਿਗਹੈ ਤਹਾਜਉ ਜੀ ਬਕਹਰੈ ਕਹੈ ਕ
 ਹਾਕੀਜੀ ਐ॥ ਦਾਰਿਦ੍ਰਕੋਚਾਪੇ ਜਾਇ ਸਰਨਿ ਸੁਮੇਰ ਸਿੰਧ
 ਤਹਾਜਉ ਦਾਰਿਦ੍ਰਹੈ ਕਾਹਿਦੇ ਸਦੀਜੀ ਐ॥ ਕਰਮ ਭਰਮ
 ਕੇ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ਗਹੈ ਤਹਾਨ ਮਿਟੈ ਕਰਮੁ ਕਉਨ ਓਟ ਲੀ
 ਜੀ ਐ॥ ੫੪੫॥ ॥ ਜੇ ਸੇਤਉ ਸਕਲ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਸਮੁੰ
 ਦਾ ਬਿਖੈ ਹੀ ਸਾਮਰਜੀ ਦਾ ਨਿਹਚੈ ਪਸਾਦੁ ਪਾਵਹੀ॥ ਜੇ ਸੇਪ
 ਰਬਤ ਹੀਰਾ ਮਾਨਕ ਪਾਰਸਾ ਸਿੰਧ ਖਨ ਦੁਗਾਖਾ ਨਿਜਾਗੀ ਪੁ

ਗਟਾਵਹੀ ਜੋ ਸੇਬਨਾ ਬਿਖੀ ਮਾਣਿਆ ਗਰਸੇ ਧਾਕ ਪੁਰਸੇ ੧੮੧
ਧਕੇ ਸੁਬਾਸੀ ਸੁਬਾਸਾ ਬਿਹਸਾਵਹੀ ਤੇ ਸੇਗਰ ਬਾਨੀ ਬਿ
ਖੇ ਸਕਲ ਪਦਾਰਥ ਹੋ ਜੇ ਈ ਜੇ ਈ ਖੇ ਜੇ ਸੇ ਈ ਜੇ ਈ ਨਿਪ
ਜਾਵਹੀ ॥ ੫੪੬ ॥ ॥ ਪਰਤਿ ਅਦੀਰ ਘਸਮਾਨਿ ਲਘੁ
ਜਾਵਦੇ ਕਜਨ ਨੀ ਭਗਨੀ ਸੁਤਾਹੁ ਪਕੋ ਨਿਹਾਰੀ ਐ ਪਰ
ਦਰਬਾਸਾ ਹਿਗਊ ਮਾਸਤਾ ਨਿਜਾ ਨਿਰਦੋ ਕੀ ਜੋ ਨ ਸੁਪਰਸ
ਅਪਰਸਾ ਸੇਧਾਰੀ ਐ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਤਿ
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅਵਗੁਨ ਗੁਨ ਕਾਹੂੰ ਕੋ ਨ ਬੀਚਾਰੀ ਐ ਗੁਰਓ
ਪਦੇ ਸਮਨ ਧਾਵਤ ਬਗਜਿ ਪਰਧਨ ਪਰਤਨ ਪਰਦੁਖਨ

ਨਿਵਾਹੀਐ॥ ੫੪੭॥ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪੁਰਸ ਮੇਖ ਗਜਾਤ ਉ
 ਡਿ ਬਿਰਖ ਸੇ ਬਹੁਰਿਆ ਏ ਬੈਠਤਾ ਬਿਰਖ ਹੀ ਮੇਅਾ ਏ ਕੈ॥
 ॥ ਚੀਟੀ ਚੀਟਾ ਬਿਲਾਸੇ ਨਿਕਾਸਿ ਪਰਗਵਨ ਕੈ ਬਹੁਰਿ ਓਪੇਸ
 ਤ ਜੇ ਸੇ ਬਿਲਾਹੀ ਮੇਜਾ ਏ ਕੈ॥ ਲਰਕੈ ਲਾਰਿ ਕਾ ਰੂਠਿ ਜਾਤਤ
 ਤ ਮਾਤ ਸਨਭੁਖ ਲਾਗੇ ਰਿਆਗੇ ਹਠਾ ਏ ਪਛੁਰਾ ਏ ਕੈ॥
 ॥ ਤੇ ਸੇ ਗ੍ਰਿਹਾ ਰਿਆਗਾ ਗ੍ਰਿਹਾ ਜਾਤ ਉਦਾਸ ਬਾਸਾ ਸਰੋਤ
 ਕਤ ਪੁਨਿ ਗ੍ਰਹਾ ਸਤ ਕਧਾ ਏ ਕੈ॥ ੫੪੮॥ ॥ ਕਾਹੂ ਦਸਾ ਕੈ
 ਪਵਨ ਗਵਨ ਕੈ ਬਰਖਾ ਹੈ ਕਾਹੂ ਦਸਾ ਕੈ ਪਵਨ ਬਾਦ ਗਾਬਿ
 ਲਾਤ ਹੈ॥ ਕਾਹੂ ਜਲ ਪਾਨ ਕੀ ਏ ਰਹਤ ਅਰਗਾ ਦੇਹੀ ਕਾਹੂ ਜ

ਠਪਾਨਾਬਿਆਪੋਬਿਬਾਬਿਲਲਾਤੋਯੋਕਾਹੁਗਿਹਕੀਅਗ ੧੮੨
 ਨਿਪਾਕਸਾਕਾਸਿਧਕਰੋਕਾਹੁਗਿਹਕੀਅਗਾਨਿਭਵਨਜਰਾ
 ਤੋਯੋਕਾਹੁਕੀਸੰਗਾਤਿਮਿਲਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੁਇਕਾਹੁ
 ਕੀਸੰਗਾਤਿਮਿਲਿਜਮਪੁਰਿਜਾਤੋਯੋ॥ ੫੪੯॥ ॥ਪ੍ਰੀ
 ਤਮਕੇਮੇਲਖੇਲਪੇਮਨੇਮਕੋਪਤੰਗੁਦੀਪਕਪ੍ਰਗਾਸੋਜੋਤੀ
 ਜੋਤਿਹੁਸਾਮਦਈ॥ ਸਹਜਸਿਜੋਗਾਅਰੁਬਿਰਹਾਬਿਓਗਾ
 ਬਿਖੇਜਲੁਮਿਲਿਬਿਛੁਰਤਮੀਨਹੁਇਦਿਖਾਵਈ॥ ਸਬਦ
 ਸੁਗਤਿਲਿਵ ਬਕਤਚਕਤੋਯੋਸਬਦਬੋਧੀਕੁਰੰਗਜੁਗ
 ਤਿਜਤਾਵਈ॥ ਮਿਲਾਬਿਛੁਰਤਮਾਰੁਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵ

ਕਪਟਸਨੇਹੀਨਕਹਾਵਈ॥ ੫੫੦॥ ॥ ਦਰਸਨਦੀ
 ਪਦੇਖਿਹੋਇਮਿਥੈਪਤੰਗਪਰਦਾਬਿਹੂਨਹਾਰਸਿਖਨਕ
 ਹਾਵਈ॥ ਸੁਗਤਿਸਬਦਧੁਨਿਹੋਇਨੀਮਲਤਮਿਰਗਸ
 ਬਦਸੁਗਤਿਹੀਨਜਨਮੁਨਲਜਾਵਈ॥ ਗੁਰਚਰਨਮਿਤ
 ਕੋਚਾਤ੍ਰਿਕੁਨਹੋਇਮਿਥੈਰਿਦੋਨਾਬਿਸਵਾਸਗੁਰਦਾਸਹੋਇ
 ਨਹਸਾਵਈ॥ ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਨਮੁਸਤਿਗੁਗਰੀਆਨਾਧਿ
 ਆਨਏਕਟੇਕਾਸਿਖਜਲਮੀਨਹਾਇਦਿਖਾਵਈ॥ ੫੫੧॥
 ॥ ਉਤਮਮਾਧਿਮਾਮਰੁਮਧਮਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਜਗਾਮਪਨੇਸੁ
 ਅਨੁਕਾਹੁਬੁਰਤਉਨਲਾਰੀਹੋ॥ ਸਭਕੋਊਬਨਜੁਕਰਤਲ॥

ਰੁਲੁਕੁਤਕਉਆਪਨੋਬਉਹਾਰੁਭਲੋਜਾਨਿਆਨਰਾਰਹੋ
 ॥ ਤੇਸੇਆਪਨੇਆਪਨੇਇਸਟੇਚਹਤਸਭੋਆਪਨੇਪਹਰੇਸ
 ਭਜਗਤਸੁਜਾਗੀਹੈ॥ ਸੁਅੰਨਸਮਥਭੁਏਬਨਜੁਬਿਕ
 ਨੇਜਾਨੈਇਸਟਪਤਾਪੁਅੰਤਿਕਾਲਾਅਗਭਾਗੀਹੈ॥ ੫੫
 ੨॥ ॥ ਆਪਨੇਸੁਅੰਨਸਭਕਾਹੁਐਸੁੰਦਰਲਾਗੀਸਫ
 ਲੁਸੁੰਦਰਤਾਸਿਸਾਰਐਸਰਾਹੀਐ॥ ਆਪਨੇਬਨਜੁਬੁਰ
 ਲਗਤਨਕਾਹੁਰਿਦੈਜਾਜਗੁਭਲੋਕਹੋਸੋਈਤਉਬਿਸਾ
 ਹੀਐ॥ ਆਪਨੇਕਰਮੁਕੁਲਾਧਰਮੁਕਰਤਸਭੋਉਤਮਕ
 ਰਮੁਲੋਗਬੇਦਅਵਗਾਹੀਐ॥ ਗੁਰਾਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਇ

੧੮੩

ਸਤੁ ਕੋ ਉਕਹੈ ਆਇਆ ਮੇਰੇ ਦਾਸੁ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਗੁਰਚਾਰੀ
ਐ॥ ੫੫੩॥ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ॥ ਬੇਦ ਬਿਰੀਚਿ ਬਿਰਾ
ਰਨ ਪਾਵਤ ਚਾਕ੍ਰਿਤ ਸੇਖਾ ਸਿਵਾ ਦਿਭੁ ਏਹੈ ॥ ਜੇਗ ਸਮਾ
ਧਿਅ ਰਾਧਤ ਨਰਦ ਸਾਰਦ ਸੁਕ੍ਰ ਸਨਤ ਨ ਏਹੈ ॥ ਆਰਿ
ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਪ ਜਾਏ
ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਮੇਵ ਸੁਸੰਗਾਤਿ ਪੇਰੀ ਪਏ ਭਾਈ ਪੇਰੀ
ਪਏਹੈ ॥ ੫੫੪॥ ॥ ਕਾਬਿਤਾ ॥ ॥ ਜੇ ਸੋ ਮਧੁ ਮਾਖੀ
ਸੀਰਿ ਸੀਰਿ ਕੋਇ ਕੜਕ ਰੋਹੈ ਮਧੁ ਮਾ ਬਤ ਕੋ ਮੁਖਿ
ਛੁਰੁ ਭਾਰਿ ਕੋ ਜੇ ਸੋ ਬਛੁਹੇਤ ਗਊ ਸਿਰਤ ਹੋਖੀ ਰੁਤਾ ਹਿਓ

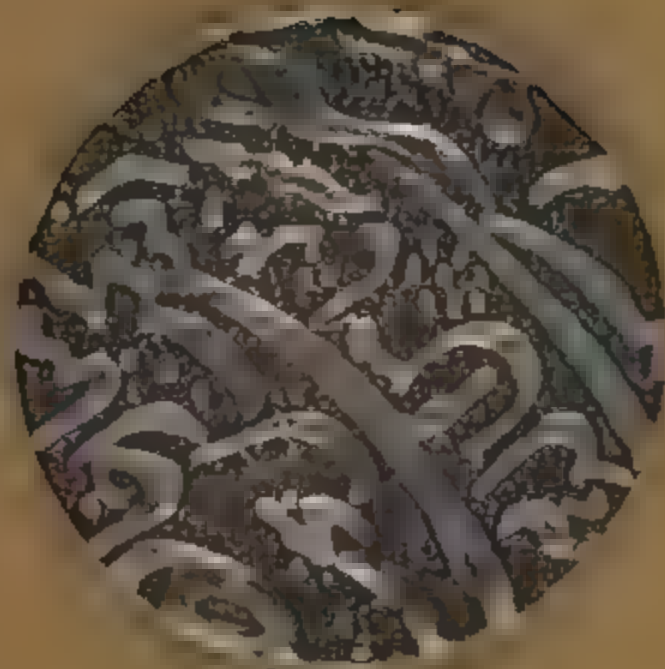
ਕਾਲ

ਤੁਹੈ ਅਹੀਰੁ ਦੁਹਿ ਬਛੁਰੇ ਖਲਾਰੇ ਰੁਕੇ ਜੈ ਸੇਧਰੇ ਖੋਰੇ
 ਖੋਰੇ ਕਰਿ ਬਿਲਸਾ ਜੈ ਮੁਸਾਪੇ ਸਤ ਸਰਪੁ ਧਾਇ ਖਾਇ
 ਤਾਹਿ ਮਾਰਿ ਕੋ ਤੇ ਸੇ ਕੋਟ ਪਾਪ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਜੋ ਰਿਜੋਰਿ
 ਮੁਕਾਮਿ ਤਿਛਾਡਿ ਚਲੇ ਦੋਨੋ ਕਰਿ ਸੁਰਿ ਕੋ ॥ ੫੫੫ ॥
 ॥ ਜੈ ਸੇਅਨਿ ਕਫਨੀ ਗਫਨ ਗਫਰ ਧਰਨਿ ਧਾਰੀ ਤਾਹਿ ਰਿ
 ਰਵਰ ਧਰ ਕਹੈ ਕਉਨ ਬਡਾਈ ਹੈ ਜੋ ਕੋਏ ਕੁ ਬਾਵੇ ਕੋ ਬਿਸੁ
 ਨਾਮੁ ਨਾ ਬੁਕਹਾਵੇ ਤਾਹਿ ਬਿਜਨਾ ਬਕਹੈ ਕਉਨਾ ਅਧਿਕਾ
 ਈ ਹੈ ॥ ਅਨਿਕਾ ਮਾਕਾ ਰਓ ਮਿਕਾਰਿ ਕੋ ਬਿਬਾਰੇ ਤਾਹਿ ਨੀ
 ਵਨੀ ਵਨ ਕਹੈ ਕਉਨ ਬਡਾਈ ਹੈ ਜਾਨਤ ਉਸਤਾਤਿ ਕਰਤ

ਨਿਵਾਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੇਲੇ ਸੇਅਰਾਧ ਬੇਤੇ ਮੋਨਿ ਸੁਖਦਾਈ
 ਤੇ ॥੫੫੬॥ ॥ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਭੁਲਾ
 ਬਿਚਰਤੀ ਵਾਰਾਂ ਅਰੁ ਕਾਵਿਤ ਸੰਪੂਰਨੀ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ਇਦੀ ਪੁਸਤਕ ਲੇਖਕ ਸਸਜਮਿ ਗੀਦਾ ਪੋਥੀ ਲਿ
 ਖੀਤਿ ਹਰੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੀ॥ ॥ਸੰਮਤ ੧੮੮੩
 ਮਹੀਨਾ ਭਾਦ੍ਰਵਾਰ ਅੰਗਣਾ ਬਿਤ ਪੰਚਮੀ॥
 ਪੁਸਤਕ ਸੰਪੂਰਨੀ ਰਾਮਰਾਮ
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਬਿਸਨੁ ਬਿਸਨੁ

Acc No. 11273

M-3131

